

HISTORIA
REGUM SYRIÆ.

SELEUCIDARUM IMPERIUM, *SIVE* HISTORIA REGUM SYRIÆ

ad fidem NUMISMATUM accommodata,
Per J. FOY-VAILLANT Bellov. D. Med. & Regis Antiq.

LUTECIÆ PARISIORUM,
Excudebat LUDOVICUS BILLAINE, an. M. DC. LXXXI.
CUM PRIVILEGIO REGIS CHRISTIANISS.

REVERENDO ADMODUM PATRI
P. FRANCISCO
DE LA CHAIZE,
E SOCIETATE JESU,
REGI A CONFESSIONIBUS:

JOANNES FOY-VAILLANT.

HAbes, REVERENDE PATER,
*absolutum Opus, quod olim im-
perasti, integrum SELEUCIDA-
RUM REGUM seriem expressam
è probatissimis Nummis, quorum indubitata
fide quantum accedat ad veritatem, sacræ
præsertim Machabæorum Historiæ illustran-*
a iij

EPISTOLA.

dam, nemo melius videt quàm Tu in rebus illis versatissimus, nemo clarius intelligit. Non potui tot veluti rediivis Principibus nobilius patrocinium quærere, quàm si, quod unum nunc superest, nominis tutorem illis providerem eum, quem Regum omnium potentissimus idem ac sapientissimus LUDOVICUS MAGNUS Conscientiæ suæ Arbitrum habere voluit ac Moderatorem. Voluit, inquam; quæ tua maxima laus est. Nec enim Te, quod aliis contigit, aut casu oblatum, aut Procerum gratiâ commendatum, aut solo clarissimæ Societatis tuæ iudicio probatum accessit: sed suâ ipsius voluntate electum, suâque incredibili prudentiâ bene exploratum, ad tantum munus admisit. Unde quantum Tibi præ cæteris gloriæ accedat, videre satis nemo potest, qui singularem Regis solertissimi in deligendis hominibus sagacitatem non intelligit.

Regebas Tu quidem Lugdunensem, quam Tui vocant, Provinciam insigni prudentiæ, humanitatis, religiosarumque virtutum om-

EPISTOLA.

nium laude clarissimus ; natusque ad majora , gravissimis illis negotiis præludebas , quibus Te ad Ecclesiæ Religionisque utilitatem & ornamentum REX CHRISTIANISSIMUS admovit. Et eras præterea felici casu aliunde quoque jam mihi notissimus tum eximiâ tuâ eruditione , quæ Provinciæ unius finibus contineri non poterat , tum facilitate illâ morum admirabili , quæ Tibi omnium animos amoresque conciliavit. Expertus loquor , nec rejiciendus in meâ causâ testis. Nimirum cùm in Italiam amplificando Regio Thesauro profectus essem , excepisti me Lugduni perhumaniter , nummisque etiam elegantissimis donatum dimisisti : sic tamen jam captum ingenii tui admiratione , sic humanitatis tuæ amore devinctum , ut ex eo tempore totus esse tui juris cœperim , tuoque è nutu pendere.

Quamobrem cùm hortareris perquàm amicè , ut quod ego Tecum communicaveram contexendæ SELEUCIDARUM Historiæ consilium non deponerem , neque me incepti difficultate deterreri ullo pacto sinerem , quin rem

EPISTOLA.

intricatissimam aggressus evolvere, extremam illi denique manum imponerem: tua jam inde voluntas mihi pro imperio fuit: addixi itaque operam, promisi, fidem dedi, quam num feliciter datam exolverim, unus Tu, REVERENDE PATER, inter cæteros & videre & æstimare potes. Nosti quid operæ in pervestigandis Nummis, quid in eruendis industriæ, quid in divinandis inscriptionibus solertiæ, quid in illustrandis studii ponendum sit ac laboris. Hæc si in re meam Tibi probari diligentiam sensero, bene collocatos æstimabo labores meos, satisque me laudis adeptum esse arbitrabor, si à tam laudato Viro vel aliquâ ex parte commendatum me esse intelligam. Vale.

Ex Museo nostro Parisiensi
an. MDCLXXXI.

LECTORI.

LECTORI.

OGITANTI mihi aliquando quæ sit Numismatum veterum utilitas, quantumque ad illustrandam Historiam præsidii in his positum sit, plenus ecce talium Nummorum sacculus affertur. Hunc ad me quidam amicorum notus olim Byzantii familiariter, cùm illic ad Thesaurum Christianissimi Regis locupletandum versarer, à peregrinatione recens mittebat.

In his cùm multos Regum Syriæ nummos reperissem, venit in mentem quàm possem plurimos colligere, si fortè integram ex his seriem possem efficere, quæ Principum illorum Historiæ alioqui apud scriptores intricatissimæ, aliquid lucis afferret. Hoc consilio veterum scripta perlegere aggressus, fragmenta ex his deprompsi, & in unum veluti Chronologiæ corpus redegei, verbis ipsis auctorum fermè repræsentatis, ne quis sensum à me detortum suspicari posset.

Regum Syriæ exordium Historici maximam partem in annum 1. Olymp. 117. eamque vo-

P R Æ F A T I O.

cant ÆRAM SELEVCIDARVM: sed in assignando anni tempore dissentiunt. Prior quidem Machabæorum liber cum Josepho ad mensem Nisan, qui Martio & Aprili nostro respondet; at posterior Machabæorum liber à Tisri inchoat, qui in Septembrem nostrum & Octobrem incurrit: non integro illum anno differt, uti Chaldæi faciunt, quomodo est à P. Petavio doctissimè comprobatum. Cæterùm quænam ab ipsis Regibus Syriæ epocha potissimum usurpata fuerit, nemo apertè docuit. Sed Antiochenes, quæ civitas fuit totius Syriæ metropolis, rem videntur definiisse, signato in aversâ numismatum suorum parte signo Arietis cum Sole conjuncti; quod à me sub istius operis finem deprehensum est, ut ostenderem anni exordium ab Æquinoctio verno ducere solitos fuisse.

Quo tempore Seleucidarum regnum desierit, haud magis liquet, quàm quo idem acceperit: de singulorum verò Regum tempore multò obscurior quæstio est, eaque res occasionem præbuit recentioribus Chronographis occasionem cujusque Regum contrahendi pro arbitrio, vel amplificandi: quo magis necesse fuit, ut in tantâ hujus historiæ quasi penuriâ à veteribus nummis auxilium petere. In his scilicet Regum tempora aliunde ignotissima defi-

P R Æ F A T I O.

niuntur , adnotatis Seleucidarum annis , five Græcorum , ut appellantur in Machabæorum libris , quorum ad chronologiam inire se se accommodant.

Nec verò exiguus labor fuit tot Reges cognomines inter se distinguere , quos Historici ludicris tantum & ad ignominiam fictis appellationibus notant , cum in his ipsis nummis non nisi honorifico & illustri cognomento insigniantur. Enimverò jam confundi cœperant tot Seleucorum atque Antiochorum nomina , tamen ora ipsa & vultus discreparent : cum Antiochus III. in lapso fermè sæculo primus æram Seleucidarum suis aliquot nummis apponi iussit , quod posset à cæteris dignosci , quod est ab ejus filio Seleuco & Antiocho , qui regno potiti sunt , factitatum. Sed postremus ille majoribus ambitiosior , superbum titulum ΘΕΟΣ ΕΠΙΦΑΝΗΣ quo fuerat à Samaritanis honoris causâ donatus , nummis ascribi voluit. Hujus exemplum secuti deinde posteri Reges , quò se alii ab aliis discernèrent , peculiare quisque cognomen sumpserunt , idque illustre scilicet , signatis etiam quandoque Seleucidarum annis. Atque his usus præsidii , labore quidem non exiguo seriem integram eorum Regum ex numismatis absolvi , ab Alexandro Magno ad Pompeium usque Magnum , à quo Syria in provinciam redacta

P R Æ F A T I O.

est, postquam ibi regnatum à Seleucidis fuerat per annos CCXLIX. vel etiam ut Eusebio placet, ad CCL. usque Pompeii ex ejus regno exitum.

Regum Syriæ numismata reperiuntur ex auro, argento, & ære cusa, quorum argentea quidem æreis rariora sunt, aurea verò longè rarissima. Nonnulla quorundam numinum vultus adjectos præferunt; sed ex his solam Regum effigiem incidi curavi, quò faciliùs posthac quisque assuesceret illos ipsâ ex facie dignoscere, quæ nullam interdum epigraphen, aut cognomen adscriptum habet. Nam quæ annorum numero consignata sunt, in his errori locus non est: hæ porrò notæ numerales, ductis à dextrâ ad lævam characteribus, Phœnicum more expressæ sunt. Hæc ut faciliùs distinguerentur, suâ quæque magnitudine excudi curavimus.

Cæterùm hanc nummorum seriem per singulos Reges ductam explere nusquam potuissẽ, nisi Illustrissimi viri GVILLELMVS LAMONIVS, & ACHILLES HARLÆVS, ille nuper Parisiensis Senatus Princeps, hic Regius hodieque Procurator; tum ex amicis alii suorum aliquot mihi nummorum copiam fecissent, quos apud me apertos ac locupletes hujus historiæ testes extare, quàm apud se mutos

PRÆFATIO.

ignotosque delitescere maluerunt. Nec minùs officiosè vir cl. PETRVS CARCAVIVS Regiæ nummorum Gazæ ut & Bibliothecæ Præfectus, ectypa quædam necessaria commodavit. Sed laborem hunc nostrum adjuvit in primis R. P. DE LA CHAIZE Regi à Confessionibus, vir veterum numismatum non tantùm studiosissimus amator, sed etiam æstimator peritissimus, qui mihi tum suscipiendi operis sanè ardui auctor fuerat, tum ejus absolvendi causa propemodum unica extiterat.

In hac lucubratione totâ solis veterum scriptis sum usus, nisi quòd eorum fragmentis inter se connectendis verba quædam aliis alia locis inferenda fuerunt, sub extrema præsertim hujus historiæ tempora, ubi summa ejus erat inopia. Novos, qui sua ex illis omnia derivaverunt, eò tantùm adduxi, ut appareat quantùm privatas opiniones sectati, quandoque à vero aberrarint in aliquot Regum temporibus definiendis. In scriptoribus autem representandis, atque in ipsis adeò Machabeorum libris multa sæpe recisa consultò prætermissaque sunt, quæ vel ad Seleucidarum historiam parùm facere, vel prolixitate nimîâ tedium afferre posse videbantur. Eorum autem qui veteres Græcos interpretati sunt, verba ipsa Latina descripsi, ne quid de sensu detraheretur, quoties nihil ad-

P R Æ F A T I O.

versus rerum veritatem peccatum erat. Denique Regum istorum numismata eatenus explicare studui, ut eorum historiam illustrarem. Ex isto quasi specimine incitabuntur aliqui ad alia in singulos annos numismata conquirenda: ego verò opere præteritum mihi fecisse videbor, si quod à me in hac editione peccatum fuerit, utcunque excusatur. Quòd si labor hic meus benevolè ab eruditis excipitur, erit fortasse tempus cùm & P T O L E M Æ O R V M H I S T O R I A M eorum nummis illustratam edam in lucem.

INDEX REGUM SYRIÆ.

1. SELEUCUS I. vulgò ΝΙΚΑΤΩΡ.
2. ANTIOCHUS I. vulgò ΣΩΤΗΡ.
3. ANTIOCHUS II. vulgò ΘΕΟΣ.
4. SELEUCUS II. vulgò ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.
5. SELEUCUS III. vulgò ΚΕΡΑΤΝΟΣ.
6. ANTIOCHUS III. vulgò ΜΕΓΑΣ.
7. SELEUCUS IV. vulgò ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ.
8. ANTIOCHUS IV. ΘΕΟΣ ΕΠΙΦΑΝΗΣ.
9. ANTIOCHUS V. ΕΥΠΑΤΩΡ.
10. DEMETRIUS I. ΣΩΤΗΡ.
11. ALEXANDER I. ΘΕΟΠΑΤΩΡ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ,
vulgò BALA.
12. DEMETRIUS II. ΝΙΚΑΤΩΡ.
13. ANTIOCHUS VI. ΘΕΟΣ ΕΠΙΦΑΝΗΣ ΝΙΚΗ-
ΦΟΡΟΣ.
14. TRYPHON, ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ.
15. ANTIOCHUS VII. ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ, vulgò SİDETES.
16. ALEXANDER II. vulgò ZEBINNA.
17. SELEUCUS V.
18. ANTIOCHUS VIII. ΕΠΙΦΑΝΗΣ, vulgò GRYPUS.
19. ANTIOCHUS IX. ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ, vulgò CYZI-
GENUS.
20. SELEUCUS VI. ΕΠΙΦΑΝΗΣ ΝΙΚΑΤΩΡ.
21. ANTIOCHUS X. ΕΥΣΕΒΗΣ ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ.
22. ANTIOCHUS XI. ΕΠΙΦΑΝΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ,
vulgò DYDIMUS.
23. PHILIPPUS ΕΠΙΦΑΝΗΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ.
24. DEMETRIUS III. ΦΙΛΟΜΗΤΩΡ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ
ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, vulgò EVCÆRUS.
25. ANTIOCHUS XII. ΕΠΙΦΑΝΗΣ ΔΙΟΝΥΣΟΣ.
26. TIGRANES Rex Armeniæ.
27. ANTIOCHUS XIII. ΕΠΙΦΑΝΗΣ ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ
ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, vulgò ASIATICUS & COMMA-
GENUS.

SELEUCIDARUM STEMMA.

SELEUCUS I. - Apame Artabazi
Syriæ Rex I. è ducibus Darii
filia, uxor I. Stratonice De-
metrii Poliorce-
tis filia, uxor 2.

ANTIOCHVS I. - Stratonice De-
Syriæ Rex II. metrii Poliorce-
tis filia, uxor.

Apame Magæ Laodice ex Filius ANTIOCHVS II. - Laodice Antiochi Berenice Ptolem.
Cyrenes Regi alterâ ma- ano- Syriæ Rex III. patris filia, uxor Philadelphi filia,
nupit. tre, ejus ux. nymus. prima. uxor secunda.

Nicæa De- Stratonice A- Antio- SELEVCVS II. - Laodice Antiochi Berenice Ptolem.
metrio Ma- riarathi III. chus Syriæ Rex IV. patris filia, uxor Philadelphi filia,
cedonia Re- Cappadociæ Hie- Stratonice An- prima. uxor secunda.
gi nupta. Regi nupta. rax. dromachi F. ux. Filius anonymus.

SELEVCVS III. ANTIOCHVS III. - Laodice Mi- Eubia Cleo-
Syriæ Rex V. fi- Syriæ Rex VI. thridatis V. ptolemi Chal-
ne liberis. Pontii Regis cidenfis filia,
filia, uxor 1. uxor 2.

1. Antiochus SELEVCVS IV. - Laodice ANTIOCHVS IV. Ardis. 5. Mithri- 6. Cleopa- 7. Antio- 8. Anonyma
nupit Lao- Syriæ Rex VII. jam nupta Syriæ Rex VIII. dates. tra nu- chis nu- Eumeni
dici forori, mortuus ante patrē. 2. 3. 4. pta Ptol. pta Aria- Pergami
ni. Epipha- ti Regi. Regi o- blata,

Laodice nu- DEMETRIVS I. ANTIOCHVS V. Laodice ALEXANDER I. - Cleopatra Ptol.
pta Perseo Syriæ Rex X. Syriæ Rex IX. occisa ab Ammonio. Syriæ Rex XI. Philometoris
Maced. R. filia, uxor.

ANTIOCHVS VII. DEMETRIVS II. ALEXANDER II. ANTIOCHVS VI. TRYPHON
Syriæ Rex XV. Syriæ Rex XII. Syriæ Rex XVI. Syriæ Rex XIII. Syriæ Rex
Cleopatra Philome- Cleopatra Philo- seu Tyrannus. puer moritur. XIV. seu
toris filia, uxor. metoris filia, ux. 1. Parthorum R. Tyrannus.
Rhodogane Arfa-
cis Parthorum R.
filia, uxor 2.

ANTIOCHVS IX. SELEVCVS V. Anonyma ANTIOCHVS VIII. - Tryphæna Phys- Cleopatra Selene
Syriæ Rex XIX. Syriæ R. XVII. nupta Syriæ Rex XVIII. conis filia secun- Phyliconis filia 3.
Cleopatra Physco- fine liberis. Phraati Parthorū Regi. da, uxor 1. uxor 2.
nis F. primogenita, uxor.

ANTIOCHVS X. SELEVCVS VI. ANTIOCHVS XI. PHILIPPVS. DEMETRIVS III. ANTIOCHVS XII.
Syriæ Rex XXI. Syriæ R. XX. Syriæ R. XXII. Syr. R. XXIII. Syriæ R. XXIV. Syriæ R. XXV.
Cleopatra Selene Physc. filia 3. ux.

ANTIOCHVS XIII. Seleucus Cybiosactes
Syriæ Rex XXVII. & ultimus. Berenici Ptol. Aule-
tis filia nupit.

TIGRANES
Armenia &
Syriæ Rex
XXVI.

CANON

CANON CHRONOLOGICUS

REGUM SYRIÆ.

Olymp.	ANNI			Reg.
	ante Chr.	Se- leuc.	Syr.	
117.	312.	1.	1.	S ELEUCUS I. cognomento Nicator, regnum auspica- tus est annis 12. post mortem Alexandri Magni, Pto- lemæo Lagide in Ægypto jam tum regnante.
	311.	2.	2.	
	310.	3.	3.	
	309.	4.	4.	
118.	308.	5.	5.	
	307.	6.	6.	
	306.	7.	7.	
	305.	8.	8.	
119.	304.	9.	9.	
	303.	10.	10.	
	302.	11.	11.	
	301.	12.	12.	
120.	300.	13.	13.	Antigonus, commissoad Ipsum prælio, à Seleuco victus, occiditur.
	299.	14.	14.	
	298.	15.	15.	
	297.	16.	16.	
121.	296.	17.	17.	
	295.	18.	18.	
	294.	19.	19.	
	293.	20.	20.	
122.	292.	21.	21.	
	291.	22.	22.	
	290.	23.	23.	
	289.	24.	24.	
123.	288.	25.	25.	Demetrius victus, & fugiens ex acie, Seleuco seipsum tra- didit.
	287.	26.	26.	
	286.	27.	27.	
	285.	28.	28.	
124.	284.	29.	29.	Ptolemæus Philadelphus, mortuo patre Ptolemæo Lagi- de, regnat in Ægypto.
	283.	30.	30.	
	282.	31.	1.	
	281.	32.	2.	
125.	280.	33.	3.	Antiochus I. seu Soter, post mortem Seleuci patris re- gnat in Syria.

CANON CHRONOLOG.

Olymp.	ANNI			R.S.
	A.Ch.	Sel.		
	279.	34.	4.	
	278.	35.	5.	
	277.	36.	6.	
126.	276.	37.	7.	
	275.	38.	8.	
	274.	39.	9.	
	273.	40.	10.	
127.	272.	41.	11.	
	271.	42.	12.	
	270.	43.	13.	
	269.	44.	14.	
128.	268.	45.	15.	
	267.	46.	16.	
	266.	47.	17.	
	265.	48.	18.	
129.	264.	49.	19.	
	263.	50.	20.	
	262.	51.	1.	Antiochus I I. Θεός, id est Deus, cognominatus, regnat
	261.	52.	2.	in Syria.
130.	260.	53.	3.	
	259.	54.	4.	
	258.	55.	5.	
	257.	56.	6.	
131.	256.	57.	7.	
	255.	58.	8.	
	254.	59.	9.	
	253.	60.	10.	
132.	252.	61.	11.	
	251.	62.	12.	
	250.	63.	13.	Parthi, duce Arsace, à Syriæ Regibus circa hæc tempo-
	249.	64.	14.	ra defecerunt.
133.	248.	65.	15.	
	247.	66.	1.	Seleucus II. dictus Callinicus, regnat in Syria.
				Ptolemæus Evergetes, mortuo patre Philadelpho,
				regnat in Ægypto.
	246.	67.	2.	Ptolemæus totam penè Asiam Callinico eripit.
	245.	68.	3.	
134.	244.	69.	4.	Smyrnæi & Magnetes fœdus ineunt cum Seleuco.
	243.	70.	5.	Antiochus Hierax Seleucum fratrem prælio superat.
	242.	71.	6.	

REGVM SYRIÆ.

Olymp.	ANNI		R.S.
	A.Ch.	Scl.	
135.	241.	72.	7. Seleucus vicissim Antiochum fratrem acie vincit hoc anno & sequenti.
	240.	73.	8.
	239.	74.	9.
	238.	75.	10.
136.	237.	76.	11.
	236.	77.	12.
	235.	78.	13. Antiochus Hierax post varios fortunæ casus à latronibus interficitur.
	234.	79.	14.
137.	233.	80.	15.
	232.	81.	16.
	231.	82.	17.
	230.	83.	18.
138.	229.	84.	19.
	228.	85.	20.
	227.	86.	1. Seleucus III. Ceraunus appellatus, post mortem Seleuci patris regnat in Syria.
	226.	87.	2.
139.	225.	88.	3.
	224.	89.	1. Antiochus III. cognomento Magnus, post fratrem Seleucum regnat in Syria.
	223.	90.	2.
	222.	91.	3.
140.	221.	92.	4. Ptolemæus Philopator, mortuo parente Ptolemæo Evergete, regnat in Ægypto.
	220.	93.	5. Achæus, sumpto diademate, in Asia cis Taurum regnare tentat.
	219.	94.	6.
	218.	95.	7.
141.	217.	96.	8.
	216.	97.	9. Ptolemæus, victo ad Raphiam Antiocho, Cœlesyriæ urbes recipit.
	215.	98.	10.
	214.	99.	11. Achæus, Sardibus obsessus, & Bolidis proditione Antiocho traditus, capite plectitur.
142.	213.	100.	12.
	212.	101.	13. Antiochus adversus Arsacem Parthorum Regem expeditionem suscipit.
	211.	102.	14.
	210.	103.	15.
143.	209.	104.	16.
	208.	105.	17.
	207.	106.	18.
	206.	107.	19.
144.	205.	108.	20.
	204.	109.	21. Ptolemæus Epiphanes post mortem patris Philopatoris regnat in Ægypto.
	203.	110.	22.

CANON CHRONOLOG.

Olymp.	ANNI		R.S.
	A.Ch.	Sel.	
	202.	111.	23.
	201.	112.	24. Onias III. Simonis filius, hoc circiter tempore fit Pon-
145.	200.	113.	25. tifex Judæorum.
	199.	114.	26.
	198.	115.	27. Antiochus Cœlesyriam & Phœnicen recuperat, & Sy-
	197.	116.	28. riæ Regibus deinceps possidendas relinquit.
146.	196.	117.	29.
	195.	118.	30. Hannibal, Carthagine ob metum Romanorum se sub-
	194.	119.	31. ducens, ad Antiochum fugit.
	193.	120.	32.
147.	192.	121.	33.
	191.	122.	34.
	190.	123.	35. Victus ab Romanis ingenti prælio Antiochus, Asiam
	189.	124.	36. cis Taurum cedere cogitur.
148.	188.	125.	37.
	187.	126.	1. Seleucus IV. dictus Philopator, post mortem patris An-
	186.	127.	2. tiochi regnat in Syria.
	185.	128.	3.
149.	184.	129.	4.
	183.	130.	5. Hoc vel sequenti anno Hannibal, ne Romanis trade-
	182.	131.	6. retur, veneno se enecavit.
	181.	132.	7. Ptolemæus Philometor, mortuo patre Epiphane, re-
150.	180.	133.	8. gnat in Ægypto.
	179.	134.	9. Perseus, Macedonum Rex ultimus, hoc anno regnare
	178.	135.	10. incipit post mortem Philippi.
	177.	136.	11. Heliodorus, quod ærarium Templi Jerosolymitani spo-
			liare vellet, ab Angelo percussus.
151.	176.	137.	1. Antiochus IV. Epiphanes cognominatus, mortuo fra-
			tre Seleuco regnat in Syria.
	175.	138.	2. Jesus, qui & Jason, ab Antiocho Rege Pontificatum
			Judæorum pecuniâ obtinet.
	174.	139.	3. Jason populares suos Judæos ad ritum Græcorum tra-
	173.	140.	4. ducere cœpit.
152.	172.	141.	5. Menelaüs, supplantato Jasone, summum sacerdotium
			ab Antiocho impetrat.
	171.	142.	6. Antiochus, sub specie vindicandæ sibi tutelæ, Ægypti
			regnum occupat.
	170.	143.	7. Ptolemæus Evergetes, unâ cum fratre Philometore, ab
	169.	144.	8. Alexandrinis Rex constituitur.
153.	168.	145.	9. Templum polluitur ab Epiphane, posito super altari
			idolo Jovis Olympii.

REGVM SYRIÆ.

Olymp.	ANNI		R. S.	
	A. Ch.	Sel.		
	167.	146.	10.	Mathathias cum suis, ne prophanis sacrificiis contaminaretur, fugit ad montes.
	166.	147.	11.	Judas Machabæus, defuncto patre Mathathia, dux Judæorum constituitur.
	165.	148.	12.	Gentibus devictis, & everso Jovis Olympii idolo, Templum purgatur à Machabæo.
154.	164.	149.	1.	Antiochus Epiphanes moritur, succedit filius Antiochus V. Eupator appellatus.
	163.	150.	2.	Menelao Pontifice jussu Regis occiso, Alcimus substituitur.
	162.	151.	1.	Demetrius I. Soter nuncupatus, Seleuci I V. filius, occiso Eupatore, regnum occupat.
	161.	152.	2.	Judas Machabæus cum Bacchide pugnans occiditur, Jonathas frater ei subrogatur.
155.	160.	153.	3.	Alcimus Pontifex à Deo percussus moritur, nullo in pontificatu ei substituto.
	159.	154.	4.	
	158.	155.	5.	Jonathas, factâ pace cum Bacchide, principatus confirmationem obtinet.
	157.	156.	6.	
156.	156.	157.	7.	
	155.	158.	8.	
	154.	159.	9.	
	153.	160.	10.	Alexander, occupatâ Prolemaïde, Jonathæ pontificatum concessit; qui sacrâ stolâ tunc primum indutus est.
157.	152.	161.	11.	Demetrius victus occiditur ab Alexandro Bala, qui regnum Syriæ invadit.
	151.	162.	1.	
	150.	163.	2.	
	149.	164.	3.	
158.	148.	165.	4.	Demetrius, filius Demetrii Soteris, contra Alexandrum in Ciliciam movet.
	147.	166.	5.	Philometor Rex Ægypti Antiochiam Syriæ occupat, & Demetrio favet, Alexandro offensus.
	146.	167.	1.	Demetrius II. dictus Nicator ob victum hoc anno Alexandrum, regnat in Syria.
	145.	168.	2.	1. Ptolemæus Evergetes, qui & Physcon, mortuo fratre Philometore, solus regnat in Ægypto.
				Antiochus V I. Balæ filius, juvante Tryphone Demetrium vincit, & Antiochiam occupat.
159.	144.	169.	3.	2. Demetrius semper regnabat in aliquibus Syriæ & Phœniciæ urbibus.
				Jonatha à Tryphone occiso, Simon frater ejus, Dux & Pontifex constituitur.

CANON CHRONOLOG.

Olymp.	ANNI		R. S.	
	A. Ch.	Sel.		
	143.	170.	4.	1. Diodotus Tryphon, sublato pupillo suo Antiocho Antiochiæ Rex salutatur.
	142.	171.	5.	2. Simon, expugnatâ arce Jerosolymitanâ, ab Judæis tollit jugum gentium.
	141.	172.	6.	3. Demetrius Nicator in Mediam contra Parthos proficiscitur.
160.	140.	173.	7.	4.
	139.	174.	5.	1. Demetrio à Parthis capto, Antiochus ejus frater Tryphoni bellum infert.
	138.	175.	2.	Antiochus VII. Sidetes vulgò dictus, occiso Tryphone solus regnat in Syria.
	137.	176.	3.	
161.	136.	177.	4.	
	135.	178.	5.	Simone initio hujus anni occiso, Joannes ejus filius ei succedit.
	134.	179.	6.	
	133.	180.	7.	Antiochus, fratrem Demetrium repetiturus, contra Parthos proficiscitur.
162.	132.	181.	8.	Phraates Rex Parthorum Demetrium remittit in Syriam.
	131.	182.	1.	Antiocho apud Parthos occiso, Demetrius redux iterum regnat in Syria.
	130.	183.	2.	Joannes Hyrcanus Garizitanum templum Samaritanorum evertit.
	129.	184.	3.	1. Alexander II. ab Antiochenis Rex constituitur contra Demetrium.
163.	128.	185.	4.	2.
	127.	186.	3.	Demetrius ab Alexandro Zabina victus paulò post occiditur, sicut & filius ejus natus major Seleucus V.
	126.	187.	4.	1. Cleopatra Demetrii uxor Antiochum VIII. minorem filium regni paterni consortem facit, & Alexandro opponit.
	125.	188.	5.	2.
164.	124.	189.	6.	3. Ptolemæus Physcon in gratiam Cleopatræ sororis Antiocho mittit auxilia.
	123.	190.	4.	Antiochus VIII. Grypus vulgò cognominatus, mortuo Alexandro solus regnat.
	122.	191.	5.	Cleopatra Regina, & Antiochi mater, hoc circiter anno mortua est.
	121.	192.	6.	
165.	120.	193.	7.	
	119.	194.	8.	
	118.	195.	9.	
	117.	196.	10.	Hoc aut sequenti anno Antiochus junior, fratris sui Antiochi Regis insidias metuens, Cyzicum secessit; unde dictus est postea Cyzicenus.

REGVM SYRIÆ.

REGVM SYRIÆ.

Olymp.	A. Ch.	ANNI Sel.	R. Syr.
166.	116.	197.	11. Ptolemaus Lathurus unâ cum matre Cleopatra re-
	115.	198.	12. gnat in Ægypto post Physconem.
	114.	199.	13. 1. Antiochus Cyzicenus, seu IX. Grypi frater uteri-
			nus, partem Syriæ occupat.
	113.	200.	14. 2. Alexander Lathuri frater à Cleopatra Rex Cypri
			constituitur.
57.	112.	201.	15. 3. Grypus à fratre Cyziceno victus, Aspendum in Ly-
			ciam fugit.
	111.	202.	16. 4. Grypus Aspendo reversus Syriam obtinet, & Cyzi-
			cenus Cœlesyriam cum Phœnice.
	110.	203.	17. 5. Samaria hoc anno ab Hyrcano Judæorum Ethnar-
			cha everfa est.
	109.	204.	18. 6. Æra Seleuciorum.
8.	108.	205.	19. 7.
	107.	206.	20. 8.
	106.	207.	21. 9. Aristobulus succedit Hyrcano patri, & primus Haf-
			monæorum diadema sibi imponit.
	105.	208.	22. 10. Alexander Jannæus à Salome Aristobuli uxore ei
			substituitur.
169.	104.	209.	23. 11. Æra Ascalonitarum.
	103.	210.	24. 12.
	102.	211.	25. 13.
	101.	212.	26. 14.
170.	100.	213.	27. 15. Alexander à Cleopatra matre Rex Ægypti declara-
	99.	214.	28. 16. tur, pulso in Cyprum Lathuro.
	98.	215.	29. 17.
	97.	216.	30. 1. Seleucus VI. mortuo patre Antiocho Grypo, re-
			gnat in parte Syriæ.
171.	96.	217.	2. Seleucus, occiso Antiocho Cyziceno, solus regnat.
	95.	218.	1. Antiochus X. cognomento Pius, sublato Seleuco,
			regnat in Syria.
	94.	219.	2. 1. Antiochus XI. Seleuci frater, sumpto diademate,
			ab Antiocho Pio occiditur.
			Antiocho XI. statim succedit frater Philippus,
	93.	220.	3. 2. Grypi tertius filius.
172.	92.	221.	4. 3. 1. Demetrius III. Grypi quartus filius, favente Lathu-
			ro, Damasci Rex constituitur.
	91.	222.	5. 4. 2. Alexander Cleopatram matrem occidit, quo fugien-
			te, Lathurus Ægyptum recipit.
90.	223.	6. 5. 3. Pius à Philippo & Demetrio fratribus superatus, fu-	
			git ad Parthos.

	89.	224.	7. 6. 4.	Demetrius Alexandrum Jannæum Judæorum regem superat.
173.	88.	225.	8. 7. 5.	Antiochus Pius, à Parthis redux, regnum recipit à Philippo occupatum.
	87.	226.	9. 8. 1.	Demetrio à Parthis capto, Antiochus XII. Dionysus dictus, ejus frater, & Grypi quintus filius, Dama-
	86.	227.	10. 9. 2.	sci regnat.
	85.	228.	11. 10.	Antiochus Dionysus ab Arabibus victus occiditur, Antiocho Pio & Philippo de regno contendentibus.
174.	84.	229.	12. 1.	Syri regum suorum dissensionibus fatigati, Tigrani Armeno regnum conferunt, qui Magadatem cum exercitu Syriæ præfecit, & duos reges fugavit.
	83.	230.	13. 2.	Antiochus Pius à Magadate fugatus, in Cilicia vel Commagene latuit.
	82.	231.	14. 3.	Ptolemæo Lathuro mortuo filia Cleopatra succedit,
	81.	232.	15. 4.	cui statim jussu Syllæ Dictatoris Alexander prioris
175.	80.	233.	16. 5.	Alexandri filius sufficitur.
	79.	234.	17. 6.	Alexandro Jannæo defuncto, Alexandra ejus uxor re-
	78.	235.	18. 7.	gnat in Judæa, Hyrcano filio majore Pontifice
	77.	236.	19. 8.	constituto.
176.	76.	237.	20. 9.	
	75.	238.	10.	His circiter temporibus obiisse videtur Antiochus
	74.	239.	11.	Pius, relictis ex Selene duobus filiis Antiocho & que Seleuco.
	73.	240.	12.	
177.	72.	241.	13.	
	71.	242.	14.	
	70.	243.	15.	Tigranes in Syriam veniens Selenem reginam, Antiochi Pii uxorem, interficit.
	69.	244.	16. 1.	Lucullus Tigrani bellum infert, qui Magadatem è Syria revocat; quâ nactâ occasione, Antiochus XIII. Asiaticus & Commagenus vulgò nuncupatus, Syriæ regnum recuperare conatur. Hyrcanus post matrem Alexandram regnat in Judæa.
178.	68.	245.	17. 2.	
	67.	246.	18. 3.	
	66.	247.	4.	Tigranes, pace à Pompeio Luculli successore obtentâ,
	65.	248.	5.	Cappadociam & Syriam cessit, servatâ Armeniâ.
179.	64.	249.	6.	Pompeius Orientis victor Antiochum Asiat. etsi deprecantem Syriæ regno privat, Commagene ei relictâ.
	63.	250.		Regnum Seleucidarum finem accepit, Syriâ in provinciam redactâ.

SELEUCUS I.

SELEUCI virtus clara, & origo admirabilis fuit: siquidem mater ejus Laodice, cū nupta esset Antiocho, claro inter Philippi duces viro, visa est sibi per quietem ex concubitu Apollinis concepisse; gravidamque factam, munus concubitus anulum à deo accepisse, in cujus gemmâ anchora sculpta esset: jussaque donum filio, quem reperisset, dare. Admirabilem fecit hunc visum & anulus, qui posterâ die, ejusdem sculpturæ, in lecto inventus est, & figura anchoræ, quæ in femore Seleuci nata cum ipso parvulo fuit. *Iustin. l. 13. c. 4.*

Laodice anulum Seleuco eunti cum Alexandro Magno ad Persicam expeditionem, edocto de origine sua,

App. Syr.

dedit, monuitque regnaturum eum ubicumque is anulus fortè fortunâ exciderit. Amissus est autem circa Euphratem, quin & illud fertur, cùm postea Babyloniam obiret, eum offendisse ad lapidem, quo effodi jussu apparuisse anchoram; cùmque vates terretet hoc prodigium quasi remorationem portenderet, Ptolemæum Lagi, qui eum comitabatur, dixisse securitatis id signum esse, non morarum: quibus de causis etiam regnum adeptus, anchorâ utebatur in

*Iustin. l. 15.
c. 4.*

anulo signatorio. Originis ejus argumentum etiam in posteris mansit, siquidem filii nepotesque ejus anchoram in femore veluti notam generis naturalem habuere.

*Pausan. in
Attic.*

Non obscura prodigia futuram Seleuci felicitatem significarunt; cùm enim ex Macedoniâ cum Alexandro profecturus Pellæ Jovi sacrificaret, ligna aris imposita ultrò ad dei simulachrum accesserunt, nullisque subjectis ignibus accensa sunt. In Macedoniâ quoque paternum focum ingenti flammâ incanduisse accedente nemine. Non desunt qui affirmant Alexandro inspectante aliud omen futuræ potentiæ obtulisse Seleuco hujusmodi: Alexandrum ex Indiâ reversum Babylonem lustrasse navigio paludes, ut despiceret de parandis emissoriis ad agrorum irrigua: abreptumque ei diadema vento delatum ad arundinetum sepulchro cujusdam Regis contiguum, fatali obitûs imminenti Regi præfagio; tum nautarum unum enataste, & diadema siccum retulisse ad Alexandrum impositum suo capiti: repensumque ei talentum argenti pro hoc officio, vatibus monentibus ut tolleretur is homo. Quidam sublatum aiunt, ne-

*Appian.
Syrac.*

gant alii, rursus alii contendunt nequaquam nau-
ram, sed ipsum Seleucum natasse: & ne diadema
fieret madidum, imposuisse suo capiti, fuisseque omen
ratur ambobus.

Cum Alexander Babylone migrasset vitâ, in ipso
ætatis ac victoriarum flore, Principes regnum & im-
peria spectarunt. Inter ipsos æqualitas discordiam
movit, nemine tantum cæteros excedente ut ei ali-
quis summitteret. Armati itaque in regiam cœunt ad
formandum rerum præsentium statum; pedites con-
tra equites indignati, sopito tandem tumultu in Ari-
dæum, Alexandri fratrem, Regem consentiunt, & Per-
diccam, cui Alexander moriens anulum tradiderat,
regni Procuratorem constituunt. Perdiccas concilio
Principum convocato, inter eos provincias sorte di-
vidit. Summus castrorum Tribunatus Seleuco ces-
sit; aliis fit Præfectus alæ domesticorum Regis equi-
tum, cui Hephæstion Rege vivo, & post eum Per-
diccas præfuerat: hinc per gradus ad Satrapiam Baby-
lonis, & postremò ad regnum promotus est.

*Iustin. l. 13.
c. 1. 2. 3. 4.*

*Idem l. 13.
c. 5.
App. Syr.*

Post quatuor annos cum Perdiccas bellum Ptole-
mæo intulisset, castris ab urbe Pelusio non procul po-
sitis, & à castelli, quod Camelorum Murus diceba-
tur, expugnatione discedere coactus, castris noctu
motis, in locum quendam venerat, ubi Nilus insu-
lam efficit, ad cuius transitionem cum duo millia
perierant, alienior à Perdicca multitudo facta est;
mox ducum primores, inter quos erat Python, de-
sciscunt; & equitum nonnulli conspiratione factâ
Perdiccam in tentorio oppressum trucidant. Alii
aiunt Perdiccam apud flumen Nilum à Seleuco &

*Diodor. Sic.
lib. 18.*

*Corn. Nep.
in vita Epi-
menis.*

Antigono interfectum; quo mortuo Macedones Antipatrum curatorem Aridæi eligunt, qui novam provinciarum sortitionem instituit, inter quas Babylonia Seleuco cessit.

*Plutarch. in
vita Eume-
nis.*

Antigonus Imperator exercitûs regii ab Antipatro designatus est, ut Eumenem capite damnatum debellaret. Eumenes prælio victus, in castellum Phrygiæ Noram confugit, ex quo post annuam obsidionem liberatus est. Antipater senio confectus mortuus erat, & Polyſperchon ab eo paulò ante mortem Curator Regum designatus est. Antigonus verò, auditâ Antipatri morte, imperium Asiæ sibi vindicare statuit; ad quem Cassander se confert. Tunc Antigonus Eumenis amicitiam quærit, at Eumenes pro liberis Alexandri sollicitatus bellum adversus Antigonom declarat.

*Diodor. lib.
19.*

Eumenes, dum in pagis Babyloniæ, qui Καρπαι nominantur, hibernabat, missis ad Seleucum Babyloniæ commorantem, & Pithonem Mediæ Satrapam legatis, petiit ut auxilia Regibus fœderatis contra Antigonom subministrarent. Illi Regibus quidem opem se non denegaturos respondent, Eumenis verò imperata nunquam facturos. Mesopotamiæ tamen Satrapa Amphimachus, quem sexcentos equites comitabantur, Eumeni se adjunxit. Eumenes igitur ut copias è provinciis superioribus evocaret, thesaurisque regiis uteretur, Susa contendere in animo habuit. Dum juxta Tigrim flumen castra metatur, & navigia ad transitum conquirat, Seleucus & Pithon adnavigantes Macedonibus persuadere nituntur, ut Eumeni imperium abrogent. Cùm Argyraspidum dux Antigenes

nullo pacto ad hoc induci poterat, Seleuciani ruptâ quâdam fossâ totum illum tractum in quo Eumenes castra posuerat, stagnantem reddunt. Eumenes autem in tumultum quendam confugit, fossâque iterum aver-
sâ se cum exercitu servavit, & Tigrim transgressus in Susianam pervenit.

Antigonus, motis è Mesopotamiâ castris, in Baby-^{Diodor. lib. 19.}loniam venit, & societatem iniit cum Seleuco & Pithone, acceptâque militum ab his manu, Tigrim trajecit, & ubi Susa in regiam pervenit, Seleucum terræ Satrapam creavit. Post inita inter Antigonom & Eumenum prælia, in quibus semper victor Eumenes fuerat, ipse invidiâ ducum cum quibus erat, perfidiâque militum veteranorum hosti Antigono est deditus. Antigonus præter spem Eumene ejusque copiis potitus, citra controversiam Asiæ dominus extitit, Babyloniam Satrapiis de novo ordinatis repetit. Seleucus regalibus eum donis honorat, exercitumque universum convivio excipit. Ibi dum rationes proventuum à Seleuco exigit Antigonus, ille se non obstrictum esse ad reddendas de hac regione rationes, quam Macedones ob navatam vivente Alexandro operam sibi dederint, respondet. Dissidio in dies gliscente, Seleucus Pithonis mortem reputans, monitusque à Demetrio Antigoni filio, ejus virtutem demirante; (ille enim literis declaraverat patris sui in illum fraudem) cum quinquaginta equitum comitatu^{Libanius orat. 31.} in Ægyptum se transfert. Ibi omnibus humanitatis officiis à Ptolemæo exceptus, peracerbam contra Antigonom criminationem instituit, quâ illum accendit ad bellum instruendum.^{Diodor. l. 9.}

Diod. ibid.

Seleucus amicos etiam in Europam misit, qui Cassandrum & Lyfimachum inimicos Antigono reddant. Contrà ipse Antigonus missis ad Ptolemæum, Lyfimachum & Cassandrum legatis, rogat ut pristinam amicitiam secum tueri ac conservare velint. Ptolemæus, Lyfimachus & Cassander legatos etiam suos ad Antigonum miserunt, qui introducti ad confessum postularunt, ut Cappadocia Lyciaque Cassandro Cariæ Satrapæ, Phrygia juxta Hellespontum Lyfimacho, Syria verò tota Ptolemæo, & Babylonia Seleuco traderetur, & ut partiretur Antigonus thesauros, quos à pugnâ cum Eumene sibi vindicasset: quòd si nihil horum faceret, se conjunctis viribus bellum ipsi facturos. Cùm verò asperius ille responderet, factum est ut legati re infectâ regrederentur.

Idem ibid.

Antigonus cùm videret quanta belli surgentis moles esset futura, nationes ac civitates principes ad societatem invitat, ipse in Phœniciam movet. Tum maris dominium penes hostes erat. Dum navalia designat, castris juxta mare positis, venit ex Ægypto Seleucus cum navibus centum regaliter instructis, & ad navigandum satis expeditis, & contemptim prætervehit ejus castra, Cyprumque appulit, Cerymnam & Lapythum expugnat, & pellecto in suas partes Stasiæco Manensium Rege, Amathusiorum Principem obsides dare cogit. Citiorum verò urbem, cùm adjungere illam non posset, omnibus admotis copiis obsidet. Interea Polyclitus Seleuci legatus è Cypro transmittens, Cenchreas appulit: hic defectione Alexandri Polysperchontis filii cognitâ, cùm nihil copiarum hostilium videret, Pamphiliam versùs navi-

gationem intendit; inde Aphrodisiadem Ciliciæ de-
vectus, audivit Theodotum Antigoni navarchum ex
Patharis Lyciæ cum classe Rhodia prætervehi, & Pe-
rilaum cum agmine terrestri classem in littore comi-
tari. Hos terrâ marique adortus ex insidiis Polyclitus,
utrumque ducem cum navibus universis cepit, & tan-
to usus successu, citra periculum in Cyprum, atque
inde in Pelusium renavigavit.

Seleucus tandem instigavit Ptolemæum in Syriam *Idem ibid.*
movere contra Demetrium Antigoni filium, qui ibi
subsistebat: prælio ad Gazam commisso, Demetrius
in fugam vertitur. Ptolemæus tum locorum quæ
sunt circa Syriam effectus est dominus: quamobrem
tum roganti Seleuco ut milites cum eo in Babylo-
niam adscensuros concederet, propensè cupidèque
assensit, omniaque se præstiturum quo ad pristinam
ille Satrapiam recuperasset.

Acceptis à Ptolemæo octingentis peditibus, & equi-
tibus ducentis, Seleucus Babylonem versùs ducit,
bonâ spe animatus, ut etiam si nullis copiis instru-
ctus fuisset, cum amicis tamen & pueris in superiores
ascendere terras constituisset, certò persuasum habens
Babylonios pro veteri erga se benevolentia propensè
partibus suis accessuros. Hac igitur alacritate dum
pergit, amici qui cum illo erant videntes perpaucos
militiæ socios adesse, hostibus verò contra quos ten-
debant, magnos in promptu exercitus, largosque com-
meatus, & numerosam auxiliorum multitudinem sup-
petere, animis non mediocriter dejectis erant. Quos
consternatos animadvertens Seleucus, hac commone-
factione exhortatur. Alexandri commilitones pro:

pter virtutem tantopere ab illo provectos, decere, non exercitûs robore prorsum atque opibus confisos, negotia capeßere; sed peritiâ & ratione prudenti, quibus etiam ille res magnas omnibusque admirandas effecisset. Deorum præterea oraculis fidem adhibendam, quòd dignum incæptis exitum habitura sit hæc expeditio. Nam cùm in Branchidis olim oraculum confuleret, Seleucum Regem à deo appellatum, & Alexandrum in somnis adstantem, imperii futuri, quod progressu temporis adepturus esset, indicium edidisse. Erga commilitones etiam civiliter se gerebat, æqualem se omnibus exhibens, ita ut unusquisque illum revereretur, & profusam hanc audaciam lubens toleraret.

*Diod. ibid.
Appian. Sy-
riac.*

Promotis ergo castris, postquam in Mesopotamiam pervenit, Macedonum, qui Carrhis confederant, alios suadendo pellexit, alios vi compulit ad ejusdem militiæ societatem. Simul ac verò Babyloniam ingressus fuit, complures incolarum ei occurrunt, & adsociati, quidquid ei visum foret, communi se operâ facturos pollicentur. Per quadriennium enim regionis præses probè erga omnes se gesserat, ut hac ratione benevolentiam multitudinis provocaret, & longè antè sibi præpararet adjutores, si occasio disceptandi de imperio sibi aliquando daretur.

Adjunxit se Polyarchus Seleuco, administrationis quoddam munus gerens, cum ampliùs mille armatis. Cæterum qui amicitiam cum Antigono tuebantur, ubi multitudinis impetum cohiberi non posse vident, in arcem cui Diphylus custos impositus erat, confugiunt. Hujus oppugnationem instituit Seleucus, eâque

que per vim captâ, pueros & amicos illic asservatos, (quos, post discessum illius ex Babylone in Ægyptum, in custodiam tradiderat Antigonus) inde eripuit. His autem confectis, milites conscribit, & equos à se coemptos, iis qui uti possent tradidit. Dumque in congressibus humanum se omnibus præbet, & spem bonam excitat, paratos & alacres ad quemvis eventum periculorum socios sibi conciliat. Hoc itaque modo Seleucus Babyloniam recuperavit.

Cùm verò paulò post Nicanor Mediæ Dux, milites adversus ipsum, peditum videlicet supra decem, & equitum septem millia, è Mediâ Persiâque & finitimis locis contraxisset, in occursum subito contendit. Seleucus autem tunc habebat in universum aliquanto plus tribus millibus peditum, & equites quadringentos. Transgressus autem Tigrim fluvium, cùm paucorum viâ dierum hostes abesse audiret; milites in paludibus propinquis occultavit, nec opinantes opprimere constitutum habens. Nicanor, cùm promotis ad Tigrim signis hostem non inveniret; prope regia quædam stativa castris locum deligit, longius illos fugisse opinatus. Nocte insequente dum contemptu hostis Nicanor excubias negligentius ageret; Seleucus derepente illum adortus, tumultum ac pavorem magnum excitavit. Persis enim pugnam conferentibus, accidit, ut tum Evager Satrapa illorum, tum alii duces occumberent: post quem eventum major pars militum, quòd & periculum extimescerent, & administratione Antigoni offenderentur, ad Seleucum transitionem faciunt. Nicanor autem cum paucis relictus, cùm ne hostibus traderetur for-

App. Syr. midaret, cum amicis per deserta fugit. Eum alii manu Seleuci interfectum tradunt. Ita valido potitus exercitu Seleucus, dum & humanum se se omnibus præstat, facile Sufianam & Mediam, & nonnulla de conterminis locis ditioni suæ adjecit, ac de rebus à se gestis ad Ptolemæum cæterosque amicos perscripsit; jam regiam majestatem, & gloriam principatu dignam consecutus.

Suidas. Seleucus Νικτωρ, cognominatus est, sed potius Νικητωρ, id est Victoriosus; hoc enim credibilius est, quàm

App. Syr. Nicatore cæso cognomen retulisse eum, quasi optimum spoliū.

SELEUCIDARUM
an. I. Æram Seleuci Nicatoris ab anno primo Olympiadis CXVII. inchoat Eusebius. Hac Seleucidarum ærâ, quæ ab hujus anni Nisan initium ducit, utuntur Jose-

ante Chr. sephus & auctor primi Machabæorum libri: annos Græcorum vocant. Secundus verò Machabæorum liber Seleucidarum æram à mense Tisri inchoat. Judæi à Nisan incipientes, annos Seleucidarum sex solidis mensibus ante Antiochenſes, qui à Tisri incipiunt, videntur uno anno anticipare, illos Antiochenſes sequitur Eusebius, ut videtur Scaligero, Judæis cum Antiochenis convenit in ratione annorum Seleucidarum à Tisri ad Nisan: à Nisan autem à Tisri Judæi anteveniunt epocham Antiochenam solido semestri intervallo. In autumno secundum Antiochenos incipit annus, & vere apud Judæos. Ptolemæus verò Mathematicus æram à sequente Thot inchoat, hancque Chaldæorum vocat. A Cyri imperio ad Seleuci primum annos 248. numerat B. Hieronymus: igitur æra Seleuci secundum Chaldæos à sequenti, ut notat Capellus, initium ducit.

*In Chron.
Euseb.*

*Comm. in
Dan. c. 9.*

*Lib. hist.
pag. 444.*

Antigonus certior factus per tabellarium literas SELEUC.
habentem à Nicanore Mediæ duce, aliisque Satrapis, an. 2.
de reditu Seleuci & successibus ejus prosperis, de su- Diod. l. 19.
perioribus provinciis anxie sollicitus, Demetrium fi- Plusarch. in
lium mittit cum peditum ex Macedoniâ quinque mil- Demetr.
libus, & mercenariis decem millibus, equitumque
millibus sex, ut Babyloniam usque ascenderet, & re-
cuperatâ Satrapiâ, celeriter ad mare descenderet. De-
metrius itaque Damasco Syriæ egressus, patris man-
datum studiosè exequitur. At Patrocles, à Seleuco Ba-
byloniæ præses datus, postquam Mesopotamiæ hostes
imminere cognovit, adventum illorum expectare non
ausus, quòd paucos circum se haberet, Babyloniiis
suadet ut urbe excedant. Ipse cum adjunctâ manu,
fluminum & fossarum objectu loco propugnaculo-
rum se tutans, in Satrapiâ versatus est: tum insidias
hosti moliens, tum ad Seleucum in Mediam, de iis
quæ subinde fierent missitans, eumque ad ferendum
celerrimè suppetias exhortans.

Demetrius ubi Babylonem pervenit, urbemque re-
perit desertam, arcium oppugnationem aggressus est,
quarum alteram captam, militibus diripiendam con-
cedit, ejectoque inde Seleuci præsidio, suum ibi se-
ptem millium militum imposuit: alterâ per aliquot
dies obsessâ, cum tempore indigeret, Archelaum ad
obsidionem reliquit, 5000. peditibus & 1000. equi-
tibus illi traditis. Ipse cum jam tempus excurreret,
quo ut hanc expeditionem conficeret injunctum erat,
quæcunque ex illâ provinciâ rapere possent, in præ-
dam suam vertere militibus jussis, ad mare descen-
dit: firmitus Seleuco relinquens imperium; quippe

SELEUC. qui cedere videretur, dum vastat quasi jam non
an. 2. suum.

*Plutarch. in
Demetr.*

Ad mare regressus Demetrius, Halicarnassum quam obsidebat Ptolemæus, celeriter succurrit. Pacem interim cum Antigono ineunt Ptolemæus, Lyfimachus & Cassander, scriptâ hac pactorum formulâ, ut Cassander summus Europæ Dux esset, donec Alexander Roxanes filius ad maturam ætatem pervenerit: Lyfimachus Thraciam in potestate haberet: Ptolemæus Ægypto & conterminis in Africâ & Arabiâ urbibus imperaret: Antigonus toti Asiæ præesset; & Græci suis legibus viverent. Non tamen diu his pactis steterunt, sed unusquisque probabiles captans prætextus, subinde plura acquirere nitebatur.

an. 3. Ptolemæus Antigonum criminatus, quòd Græcas
Diod. l. 20. urbes nonnullas præsidiiis munivisset, bellum cum ipso renovat: mittit cum copiis Leonidam, & Asperæ Ciliciæ urbes Antigono eripit. Antigonus misso in Ciliciam Demetrio, Ptolemæi duces superat, & urbes recuperat.

an. 4. Lagides, ubi duces suos urbes in Ciliciâ amisisse, eosque superatos cognovit, cum classe profectus Phaselidem Pamphylia urbem expugnavit. Hinc in Lyciam delatus, Xanthum Antigoni præsidio inessam vi cepit. Inde Caunum appulsus, urbem sibi deditam accepit, arcesque præsidio occupatas violentâ manu subegit. Heracleum exscidit: Persicum verò deditione militum in manum ejus venit; tum in Con insulam profectus est.

an. 5. Magnâ classe è Myndo Ptolemæus navigans per insulas, in transitu Andrum reducto præsidio libera-

vit, Sicyonem & Corinthum recepit. Cæteras insu- SELEUC.
an. 5.
per Græciæ urbes in libertatem vindicare sibi propo-
fuerat, sed Græcis promissis non stantibus indigna-
tus Lagides, pace cum Cassandro initâ, in Ægyptum
rediit.

Demetrius validis copiis navalibus simul & terre- an. 6.
*Pintarch. in
Demetr.*
stribus instructus, à patre missus est, ut omnes per
Græciam urbes, quæ Ptolemæi præsidio occuparen-
tur, in libertatem vindicaret, à patre revocatus, post-
quam Ptolemæus exiit, in Cyprum trajecit, ut cum
ipsius ducibus bellum gereret. Menelai Ptolemæi fra-
tris aliquot copias fudit, ipsum Salamine obsidet.
Clade suorum auditâ Ptolemæus in Cyprum delatus,
Citium appellit. Demetrius adornatâ ad prælium clas-
se suâ, urbem circumnavigat, commissoque prælio ma-
gnam de Ptolemæo victoriam refert: ipse rebus Cy-
pri desperatis, cum octo navibus ex centum & qua-
draginta in Ægyptum profugit. Demetrius rerum
feliciter gestarum nuntium ad parentem misit Ari-
stodemum Milesum. Antigonus, successûs magni-
tudine elatus, diadema sibi imposuit, & Regis dein-
ceps nomen usurpavit, eundem titulum & honorem
etiam filio Demetrio concedens. Ægyptii quoque,
his nuntiatis, ne ob cladem abjecisse animos viderentur,
Regem Ptolemæum dixere: ille igitur diade-
mate etiam caput evinxit, & in omnibus exinde li-
teris Regem se se appellavit. Horum exemplo, reliqui
principes Seleucus, Lyfimachus & Cassander Reges
se proclamarunt, fratre, matre, & filiis Alexandri
Magni jam extinctis.

Seleucus non Babyloniam solum, sed etiam Me- an. 7.

SELEUC. *an. 7.* *App. Syr.* diæ Rex factus, Bactrianis expugnatis, Persas, Parthos, Arabes, Tapyros, Sogdios, Arachotas, Hyrcanos, reliquasque gentes usque ad Indum fluvium ab Alexandro prius devictas, imperio suo adjecit.

Diodor. lib. 20. Antigonus cum Demetrio filio expeditionem in Ægyptum suscipit, sed ubi reperit ad omnes Nili fluminis exitus firmissima præsidia, ostio tamen Pelusiaco præoccupato, elapsis jam multis diebus cum & pabulum & frumentum deficeret, Antigonus re infectâ Syriam repetivit. Ptolemæus discessu hostium lætus, datis ad Seleucum, Lyfimachum & Cassandrum literis de prospero successu, Alexandriam remeavit.

an. 9. Seleucus transmissio Indo fluvio, cum Sandro cotto seu Androcotto bellum gerit: ille enim eâ tempestate quâ Seleucus futuræ magnitudinis fundamenta jaciebat, occisis Alexandri Magni Præfectis Indiam occupaverat, populum quem ab externâ dominatione vindicaverat, ipse servitio premebat: sexcentis enim militum millibus Indiam peragrans universam, redegit in potestatem.

an. 11. *Diod. l. 20.* Cassander Macedoniae Rex, missis in Asiam legatis ad Antigonum, ut secum pacificaret, oravit: ille se nullam agnoscere pacem, nisi Cassander res suas ipsius arbitrio permetteret, respondit. Cassander & Lyfimachus communicato inter se consilio, ad Ptolemæum Ægypti Regem, & ad Seleucum, qui superiores provincias in potestate habebat, bellique hujus periculum omnibus commune esse docent; expedire igitur, ut bellum commune contra Antigonum suscipiant. Ptolemæus & Seleucus lubenter huic consilio auscultant, & numerosas copias pollicentur, om-

neſque Reges per epistoſas ſe invicem confirmantes, SELEUC.
an. II.
tempus locumque coeundi conducunt.

Seleucus, cum Sandrocotto Indiæ Rege contractâ Strabo l. 15.
Plutarcho, in
Alex.
affinitate, regiones ad Indum ſitas, quas Arianis adem-
ptas Alexander Magnus proprias colonias fecerat,
dono illi dedit, viciffimque ab eo quingentos elephan-
tos accepit: atque ita pactione factâ, compositisque
in Oriente rebus, in bellum adverſus Antigonum de-
ſcendit.

Lyſimachus in Aſiam ex Europâ primus tranſiit, Diod. l. 20.
quo cognito Antigonus à Syriâ diſceſſit, ſuperatoque
Tauro in Cappadociam tendit. Lyſimachus cum An-
tigono ſolus decertare non cenſuit, ſed potiùs Seleu-
ci è provinciis ſuperioribus adventum expectare de-
crevit: ideo in Salmoniæ campo verſus Heracleam
Ponti milites in hiberna diſtribuit; idem fecit &
Antigonus.

Caffander, pace cum Demetrio factâ, exercitum ſub
Pliſtarcho duce duodecim millia peditum & quin-
gentorum equitum Lyſimacho auxiliatum miſit: De-
metrius cum exercitu è Græciâ à patre Antigono ac-
ceſſitus, directo per inſulas curſu, Ephesum tranſmi-
ſit. Ptolemæus ex Ægypto proſectus cum inſtructiſ-
ſimo exercitu dum Sydonem obſidet, falſo rumore
accepto, commiſſo ſcilicet inter Reges prælio, Lyſi-
machum & Seleucum victos, Heracleam ſe recepiffe,
in Ægyptum remeavit.

Per id tempus Seleucus cum numeroſo exercitu ex
ſuperioribus præfecturis ducto in Cappadociam ve-
nit, militeſque præparatis tabernaculis in hiberna
collocavit. Habebat autem ſub ſignis in peditatu

SELEUC. viginti millia, in equitatu sagittariis equestribus ad-
 an. II. numeratis circiter duodecim millia, elephantos qua-
 dringentos & octoginta, currus falcatos supra cen-
 tum. Regum itaque copiarum hunc ad modum coi-
 bant; quod omnes ad futuram ætatem armis disce-
 ptare constitutum haberent.

an. 12. Postquam Reges contra Antigonum coissent in A-
 siâ, & cum ad manus esset ventum, ad Ipsum Phry-
 giæ oppidum pugna commissa est, Olympiad. cxix.
 anno quarto, ineunte scilicet. Habebant Antigonus
 & Demetrius peditum supra septuaginta millia, de-
 cem millia equitum, elephantos quinque & septua-
 ginta. Hostibus peditum erant quatuor & sexaginta
 millia, equites decem mille & quingenti, elephanti
 quadringenti, currus centum & viginti. Demetrius
 cum præstantissimâ parte equitum, Antiochum Se-
 leuci filium adortus est: cumque illum præclarâ pu-
 gnâ fudisset, intempestivè eum nimisque impensè in-
 sequendo labefecit victoriam; neque enim regressus
 conjungere se peditatui valuit, elephantis interjectis.
 Seleucus, cernens hostilem aciem nudatam equitatu,
 impressionem se facturum in eam simulando perter-
 ruit, & ad se transeundi potestatem fecit. Magna pars
 ultrò ad eum concessit transitione voluntariâ; reliqua
 in fugam versa est. Antigonus filium suppetias ven-
 turum expectans, ad extremum grandine telorum in
 eum conjectâ occubuit. Demetrius reversus, cum aciem
 cernit fusam, & ipse continenti fugâ Ephesum
 perrexit. Reges victores Antigoni & Demetrii im-
 perium in partes diviserunt, easque inter se partiti,
 prioribus suis provinciis adjecerunt.

Seleucus

Arrian l. 7.
 Diad. l. 10.
 Appian. Sy-
 riac.

Plutarch in
 Demetr.

Seleucus die vigesimâ tertiâ Xanthici, sive Aprilis mensis, in Cassio monte Jovi Cassio sacrificans, de loco urbis condendæ illum consuluit, ubi aquila, raptâ parte carnis sacrificii, ad mare in Pieriæ emporio deiecisse eam dicitur. Ibi igitur statim fundamenta urbis posuit, quam à nomine suo Seleuciam appellavit. In quâ tamen condendâ, alii augurium fulminis eum secutum fuisse; ideoque fulmen, tanquam numen consecratum, hymnis propriis, ibi deinceps cultum fuisse referunt.

SELEUC.

an. 12.

Io. Malela
Chr. ined.

Appian. Sy-
riac.

Inde progressus Seleucus, Iopolim in Silphio Syriæ monte positam petiit; & post triduum Jovi Fulminatori in fano, die primo Arthemisii, sive Maii mensis, ibi sacrificavit. Deinde Antigoniam veniens, in aris ab Antigono exstructis sacrificio Jovi oblato, unâ cum Amphione sacerdote oravit, ut signo aliquo demonstraretur, utrûm Antigoniam incolere ipsum oporteret, alio occupandam nomine, an urbem novam alio in loco condere: & tum quoque aquila ablatam ab altari partem holocausti, juxta Silphium montem deposuisse dicitur: unde è regione montis illius & Iopoleos prope Orontem fluvium, ubi vicus erat nomine Botzia, in quo altare Jovi Boltziæ Alexander construxerat, mœnium jecit fundamenta die vigesimâ secundâ mensis Arthemisii, urbeque Antiochi filii nomine appellatâ, Jovis Botziæ templum statim condidit: quam anno regni sui duodecimo exstructam confirmat Eusebius.

Io. Malela.

Seleucus, solo adæquatâ Antioniâ, materiam inde per Orontem fluvium traduxit, atque Athenienses & Macedonas numero quinque mille & trecentos

Id. m.

SELEUC. ab Antigono ibi collocatos, Antiochiam transtulit.

an. 12. Diodorus, Antigoniam quidem Seleucum destruxisse, sed incolas in conditam à se Seleuciam deduxisse auctor est. Verùm habitatorum Antiochiam à Nicator ex Antioniâ traductorum meminit etiam Strabo. Antiochiam verò urbem, ex Antiochi filii nomine, Seleucum appellasse, præter Malelam & Cedrenum, tradit etiam Julianus Imp. quam ex Antiochi patris sui nomine ita eam nuncupasse Strabo, Appianus, & Justinus.

an. 13. Socii Reges, cùm de prædâ imperii Antigoni non convenirent, in semetipsos arma verterunt, & iterum in duas factiones deducuntur; Seleucus Demetrio, Ptolemæus Lyfimacho adhæsit. Seleucus, qui ex Apame Artabazi Darii ducis filiâ Antiochum susceperat, missis ad Demetrium legatis, Stratonice ex Philâ filiam petiit sibi dari conjugem: affinitatem enim Demetrii sibi expetendam censuit; quandoquidem videbat Lyfimachum ex Ptolemæi & Eurydices filiabus, unam filio Agathocli, alteram sibi in matrimonium assumere, subveritus ne uterque ipsum invaderet.

*Plutarch. in
Demetr.*

Idem ibid.

Demetrius, cui hæc Seleuci affinitas insperatò oblata est, assumptâ Stratonice filiâ, cum totâ classe, quam Athenis receperat, navigavit in Syriam. In itinere verò Ciliciam attigit: huic se adjunxit uxor Phila, è Cypro navigans. Demetrio & uxori Philæ occurrit ad Rhosum Seleucus: prior in tabernaculum suum invitavit in castris Demetrium; inde Demetrius illum in tredecim ordinum navi accepit. Per otium collocuti amicè, totosque dies conversati sunt, absque armis &

stipatoribus, donec Seleucus, ductâ secum Stratonice, SELEUC.
magnâ cum pompâ Antiochiam rediit. an. 14.

Seleucus à Demetrio socero postulavit, ut pro certâ pecuniâ traderet sibi Ciliciam, quam nuper occupaverat, Plistarcho Cassandri fratri à Regibus, post conflictum cum Antigono commissum, donatam : renuente Demetrio, Sidonem cum stomacho poposcit Seleucus, animosè respondens Demetrius, ne si milles quidem victus fuisset, affinitatem Seleuci mercede unquam se amplexurum : atque urbes illas præsidio firmavit.

Regina Stratonice filiam nomine Philam enixa est, an. 15.
quæ tandem nupta est Antigono Demetrii filio, qui Arrian.
cognominatus est Gonatas.

Juno Stratonici in somno jussit templum sibi ex- an. 16.
struere in sacra urbe Heliopoli, & si minùs pareret, Lucian. de
multa ipsi comminata est ; quæ cùm somni rationem Dea Syr.
non haberet, gravis eam morbus corripuit, Seleuco-
que visionem exposuit, Junonemque placare cupiens,
ipse ædem se condituram promisit : statim ubi con-
valuit, Rex ipsam cum ingenti pecuniâ Heliopolim,
templum ædificandi causâ, & securitatis, cum exercitu
misit, comite formoso adolescente Combabo, qui se
inutilem ac mancum amputatis virilibus reddidit, ut
Stratonicis amorem veritus effugeret. Templum jam
summâ curâ condebatur, quando Combabus ad Re-
gem accusatione revocatus est, sed cognitâ ejus inno-
centiâ, ad ædem perficiendam, concessâque illi æneâ,
honoris & præmii causâ, in templo statuâ, rursus mit-
titur. Statua autem, Hermoclis Rhodii opus, formâ qui- Plinius.
dem mulieri similis, vestitum autem virilem gerens.

SELEUC. Stratonice, etiamſi turpi deformata calvitio ex il-
 an. 16. lo morbo fuiſſet, ambibat tamen à poëtis hyacinthi-
Lucian. de nos capillos, molleſque illorum globos & nexus de-
Imag. cantari, iisque oblato talento, certamen proponebat,
 quicumque majori arte atque ingenio ejus comam
 laudibus illuſtraſſet.

an. 17. Demetrius Seleuci ſocer, recuperatâ, ut diximus,
 18. 19. Ciliciâ, quaſdam Aſiæ urbes occupavit, Cyprum-
Plutarch. in que obtinebat, in Europam iterum deſcendere decre-
Demetr. vit, de integro in Atticam incurrit, captâque Eleu-
 ſine, Athenienſes qui illum è pugnâ cum Regibus fu-
 gientem excipere reſuſaverant, obſidet. Lachare A-
 thenarum tyranno tandem fugato, & cogente neces-
 ſitate, Athenienſes Demetrio miſſis legatis portum
 patefecerunt, qui urbem præſidio munivit. Athenis
 Demetrius redactis in poteſtatem, Spartanos aggre-
 ditur, ſed nuntio de ſuis in Aſiâ urbibus à Lyſima-
 cho occupatis, & Cypro à Ptolemæo captâ, percuſſus
 Demetrius Lacedæmone avellitur.

an. 20. Antiochus Seleuci filius, infrunito amore cor-
 reptus, novercam ſuam, & jam ex patre Seleu-
 co enixam, deperit: agnoſcens tamen cupidita-
 tem nefariam, nec tentavit quicquam, nec prodi-
 dit; ſed languens decumbebat, ultro cupiens mori:
 nec celeberrimus Medicus Eraſiſtratus potuit morbum
 conjicere, donec animadvertens corpus purum ab
 omnibus depravatis humoribus, cogitavit animi eſſe
 vitium, cujus contagio laboret corpus etiam: triftitias
 autem & iras, curaſque cæteras non ſolere celari, amo-
 rem à modetiſ occulti. Sed cùm ne tum quidem
 quicquam fateretur Antiochus, licèt blandè rogatus,

affidebat Medicus, observans mutationes corporis, SELEUCUS:
an. 20.
quo modo afficeretur singulis intrantibus cubiculum. Ut verò deprehendit ad aliorum accessum æqualiter corpus deficere ac tabescere: quoties autem Stratonice adiret visendi gratiâ, mentem quidem tum maximè turbari pudore ac conscientiâ, silente juvene, corpus autem suapte sponte vividius vigentiusque fieri, ac rursum eâ discedente deficere, dixit Seleuco filium ejus esse insanabilem: cùmque Rex præ dolore exclamasset; subjecit ille: Amor est, quo disperit, & amor mulieris, sed quâ potiri non poterit. Altero verò demirante si non posset cuiquam persuadere Seleucus, proposito conjugio filii, additis etiam precibus & auro, aliisque muneribus, insuperque toto regno amplissimo, quod maneret huncce decubantem Regem, ac vel nunc dandum esset in salutis pretium, modò poscat aliquis; cupienteque tantùm discere quanam sit illa foemina, Erasistratus respondit: meam uxorem amat. Tum Seleucus: Ergo-ne, bone vir, cùm sis amicus tot mutuis devinctus gratiis, & ad hæc cum primis honestus ac sapiens, non servabis mihi juvenem regium, amici Regis filium, amantem infeliciter, & ad mortem usque celantem morbum præ modestiâ? Despicias-ne hoc modo non Antiochum solùm, sed Seleucum etiam? Ille tergiversando retulit argumentum ceu invincibile: Ne tu quidem, quamvis sis pater, si tuam amaret uxorem, ei cederes? Ibi verò per omnes regiones deos dejuravit Seleucus, omnino volentem libentemque se ei daturum fuisse, ut egregium exemplum ederet paternæ benevolentiae in modestum & continentem in morbo filium, tali ca-

SELEUC. lamitate indignissimum. Multa deinde in hanc sententiam locurus, cepit molestè ferre quòd non posset infelici medicus fieri, ut nihil opus haberet Erasistrato. Quod ut ille vidit Regem præ se ferentem seriò, rem aperuit, narravitque quomodo celantem prehenderit. A Seleuco deinde pro Antiochi curatione centum talentis donatus est Erasistratus.

Plin. l. 29.
asp. 1.

Appian.
Syriac.

Seleuco verò jam læto negotium supererat, persuadere id filio, & aliud, persuadere idem uxori. Postquam autem persuasit, advocato in concionem exercitu, qui fortasse jam aliquid præsenferat, enumeravit suas res gestas, & imperium majus quàm ullus ex Alexandri successoribus habeat, adeò ut sibi senescenti difficile sit ad regendum præ magnitudine. Nolo igitur, inquit, eam molem dividere, simulque consulere vestræ securitati de futuro, & partem ejus nunc dare meis carissimis: vos autem æquum est adjuvetis me in omnibus, qui meis post Alexandrum auspiciis crevistis in tantam potentiam. Sunt autem mei carissimi, & hoc imperio digni, ex liberis hic jam adultus, & hæc uxor; qui ætate florenti ambo prolem brevi daturi videntur stabilituram opes amplissimas: hos enim jungo connubio in vestrâ præsentia, & mitto ut regnent in mediterraneis gentibus; nec vos Persarum aliarumve gentium mores magis spectare jubeo, quàm unam legem communem omnibus: semper æquum esse quod à Rege vobis præscribitur. Hæc ubi dicta sunt, exercitus acclamavit Regi post Alexandrum maximo, & patri optimo. Seleucus uxorem & filium eodem modo præmonitos junxit matrimonio, & in regnum dimi-

fit. Celebratior ob hoc factum, quàm propter ac- SELEUC.
quisitas tot victorias, quando seipsum vicit. an. 20.

Tam latè regnum Seleuci patebat, cujus majore parte filio traditâ, tantùm quæ inter Euphratem & mare sita sunt, sibi retinuit: ornavit & imperium suum, exstructis per totam ejus longitudinem urbibus, quarum sedecim à patre denominavit Antiochias, inter quas illius quæ ad Orontem condidit, Iust. l. 15. c. 4.
camposurbi vicinos Apollini dicavit. Prope eam cùm Liban. in Antioch.
inter venandum ad Daphnes transformatæ arborem appulisset equus, pedis unguâ terram percussit, unde cuspis aurea cum inscripto Phœbi nomine exilivit, ubi Seleucus templum exstruxit celeberrimum in Apollinis honorem: & hæc Antiochia ad Daphnem cognominata est. Sex urbes à matre Laodiceas, novem à se Seleucias, quatuor ab uxoribus, tres Apameas, & unam Stratoniceam. Cùm verò Seleuciam, quæ ad Tigrim est, conderet, aiunt magos jussos diem fundamentorum eligere, mentitos esse horam, quòd nollent tantam urbem contra se moliri, milites tamen visi sunt sibi audisse vocem ju- Paus. Attic.
bentis. In eam Babylonios inquilinos deduxit, nec muros Babylonis demolitus est, neque Beli templum evertit, sed Chaldæis, ut proxima templo loca inhabitarent, permisit.

Aliis urbibus Græca Macedonicaque nomina in- App. Syr.
didit, aut ex aliquo suo facinore, aut in Alexandri Magni honorem: quo factum est, ut in Syriâ, cæterâque mediterraneâ terrâ, celebrentur multa vel Græca, vel Macedonica oppidorum nomina, qualia sunt Berrhæa, Edessa, Perinthus, Maronea, Callipo-

SELEUC. lis, Achaia, Pella, Oropus, Amphipolis, Arethusa;
 an. 20. Astacus, Tegea, Chalcis, Larissa, Herea, Apollonia: in Parthiâ quoque, Sotera, Calliope, Charis, Hecatompolis, Achaia: in Mediâ, Laodicea, Apamea, & Rhaga: in Indiâ, Alexandropolis: in Scythiâ, Alexandrescata. Ex victoriis etiam ejus acceperunt nomina, Nicephorium in Mesopotamiâ, Nicopolis in Armeniâ Cappadociæ finitimâ.

Iust. l. 16. Alexander Cassandri filius in ultionem maternæ necis gesturus cum fratre Antipatro bellum, auxilium à Demetrio petiit: nec Demetrius spe invadendi Macedonici regni, moram fecit, cujus adventum ægrè ferens Lyfimachus, persuasit genero suo Antipatro, ut malit cum fratre in gratiam reverti, quàm paternum hostem in Macedoniam admitti. Inchoatam igitur inter fratres reconciliationem cùm præsensisset Demetrius, nihilominus cum exercitu advenit, & per insidias Alexandrum interfecit; occupatoque Macedoniæ regno, eadem excusavit: deinde aggressus eorum oppida, expugnavit.

an. 21. Lyfimachus, cùm bello Dromichætis Getarum Regis premeretur, ne eodem tempore & adversus Demetrium dimicare necesse haberet, traditâ Demetrio alterâ parte Macedoniæ, quæ Antipatro ejus genero obvenerat, pacem cum eo fecit: Lyfimachum verò à Dromichæte captum ubi Demetrius accepit, Thraciam se occupaturum sperans, eò properat; sed mox deficientibus Bæotiis, retrò se recipit, offenditque Bæotios jam acie à filio suo Antigono cæsos, Thebas iterum obsidet.

Plutarch. in Demetr.

Seleucus in eas urbes quas exstruxit, Judæos transfudit,

tulit, jus eis civium, & municipalium ordinem cum Græcis æquali honore concedens: cujus rei meminit Josephus. Ab Asiæ Regibus, inquit, honorati sunt Judæi: nam Seleucus Nicator in conditis à se per Asiam & inferiorem Syriam urbibus, in ipsa denique metropoli Antiochiâ jus civitatis eis dedit, voluitque pari ibi cum Macedonibus ac Græcis conditione degere.

SELEUC.

an. 22.

Euseb. Chr.

Joseph. l. 12.

c. 3.

Demetrius, cum totum imperium armis recuperare moliretur, tantis viribus Asiæ imminebat, quantas secundum Alexandrum habuit nemo. Seleucus autem, Ptolemæus, & Lyfimachus tantum apparatus meritò habentes suspectum, in eum conspiravere; missisque ad Pyrrhum legatis, eum hortati sunt, ut Macedoniam sibi assereret. Pyrrhus comitem se & belli focium illis junxit. Eodem tempore Græciam Ptolemæus ingenti classe sollicitavit: Macedoniam verò Lyfimachus ex Thraciâ, ex vicino Pyrrhus incursionibus populati sunt; ad Pyrrhum milites Demetrii defecerunt. His cognitis, Demetrius trepidus, causiâ & pullâ chlamyde tectus, subduxit se castris, & regno iterum exutus est.

an. 25.

P. Antarch. in

Demetr.

Cassandriam refugerat Demetrius, inde in Græciam contendit, ubi pacem cum Pyrrho iniit, deinde in Asiam cum undecim hominum millibus navigavit, Cariam & Lydiam Lyfimacho adempturus; Miletum appulit: multæ ultrò urbes venerunt in potestatem ejus, multasque vi subegit; cepit etiam Sardes; defecerunt ad eum aliquot Lyfimachi milites. At superveniente Agathocle Lyfimachi filio cum exercitu, Phrygiam petiit Demetrius: ibi frumentatione

an. 26.

SELEUC. & pabulatu prohibitus est, morbus deinde exerci-
 an. 26. tum infestare cepit, militum octo millia amisit, reli-
 quos retrò duxit. Ut Tarsum descendit, cupivit qui-
 dem abstinere à prædando, ne Seleucum irritaret :
 cum verò id fieri non posset in ultimâ militum ino-
 piâ, dedit ad Seleucum literas, quibus prolixè for-
 tem lamentatus est suam.

Seleucus Demetrii foci miſertus, Præfectis ſuis ſcripſit, ut illum ſumptibus Rege dignis, & exercitum ejus alimentis largè foverent; ſed Procles, Seleuco val-
 dè familiaris, ipſius animum variâ ſuſpicionē ita im-
 buit, ut contra eum Ciliciam verſus ille duxerit exer-
 citum. Mutationem miratus Demetrius, ad loca Tauri
 munitiſſima ſe recepit, miſſiſque legatis ad eum petiit,
 ut ipſius bonâ pace liceret ſibi aliquam liberorum bar-
 barorum provinciam occupare, in eâque errorum &
 fugarum fine factò, reliquum vitæ ſuæ exigere; ſin
 id nolle, ſaltem copias per hiemem ibi aleret, ne-
 que omnium rerum egenum ſummoveret, & hoſti-
 bus objiceret. Seleucus omnia hæc ſiniſtrè interpre-
 tatus, id modò ei permiſit, ut datis obſidum loco
 primoribus ſuorum amicorum, per duos meſes in
 Cabaoniâ hiemaret, ſimulque fauces quibus patebat
 iter in Syriam, obſtruxit.

Demetrius undique inſtar feræ incluſus, vertit ſe ne-
 ceſſariò ad vim, ſinesque Seleuci depopulatus eſt; ac
 cum ad orientem conſigens Seleuco, ſemper fuit ſupe-
 rior; clauſtra Syriæ, dejectis præſidiis in ſuam rede-
 git poteſtatem. Jamque planè animo erectus, pa-
 rabat cum Seleuco de rerum ſummâ dimicare, cum
 gravis morbus illum occupavit, & res evertit, militi-

bus partim ad hostem transeuntibus, partim ex ca- SELEUC.
an. 26.
stris aliò dilabentibus. Recreatus morbo tandem De-
metrius, superato Amano monte, regiones usque ad
Cyrrehesticam populatus est: castra proximè posuit Se-
leucus, cùmque ad manus cum Demetrio venisset,
hortatus mercenarios ejus milites, ut ad se transirent,
ipsi eum tandem Regem salutarunt. Id Demetrius
intelligens, ad Amani montis portas confugit, ad
Caunumque Cariæ urbem pergere cogitans, ob fre-
quentes hostium ignes substitit: & cùm quidam di-
xisset, debere cum Seleuco se tradere, stricto ense
mortem sibi consciscere voluit; verùm amicorum
tandem consiliis persuasus, misit ad Seleucum, se suas-
que res illi dedens.

Eâ re nuntiâtâ, ministris mandavit Seleucus, ut
tentorium regium, & alia quæ ad excipiendum De-
metrium pertinerent, magnificè appararent: misit-
que confestim ex comitatu suo Apollonidem, Deme-
trii quondam familiarem, qui eum consolaretur,
ostenderetque, citra ullum metum tanquam ad ne-
cessarium & generum ipsum esse venturum. Eâ sen-
tentiâ Seleuci vulgatâ, pauci primùm, mox plurimi
amicorum, ad Demetrium certatim confluerunt: quæ
res miserationem Demetrii in invidiam vertit; æmu-
lisque inde data est occasio Seleuci humanitatem di-
vertendi, cùm, simul atque conspiceretur Deme-
trius, multas novationes in castris exituras dice-
rent.

Pausanias igitur cum peditibus mille circiter &
equitibus obviam missus, remotis cæteris, Demetrium
non in Seleuci conspectum, sed in Syriæ peninsulam

SELEUC. abduxit. Ibi validâ adhibitâ custodiâ, cultus sufficiens Seleuci jussu præbitus ei fuit, pecuniaque, & ad victum necessaria quotidie subministrata prolixè: ad hæc amicis, qui fuerant ejus fugam comitati, quicumque vellent, potestas cum eo vivendi. Alii ad eum à Seleuco ventitabant, cum benignis mandatis, bono animo esse hortantes, spemque libertatis, certorum pactorum interventu, facientes, ubi Seleuci filius Antiochus, & uxor ejus Stratonice advenissent.

Euseb. Chr. Seleucus, capto Demetrio, Syriæ & Asiæ pariter imperavit, & utroque regno unum fecit imperium:
Paus. Eliac. & ipsius, tum ob alias res gestas, tum ob captum bello Demetrium, illustre fuit apud omnes gentes nomen; ob idque factum Elæus Tydæus statuam illius posuit.

Plutarch. in Demetr. Demetrius, cùm in eam fortunam captivitatis devenisset, ad filium, suosque apud Athenas & Corinthum duces atque amicos scripsit, ne literis ipsius, neque sigillo crederent; sed perinde ac si mortuus esset, urbes & res reliquas Antigono reservarent. Antigonus verò allatam patris captivitatem graviter ferens, sumptâ veste lugubri, cùm ad alios Reges, tum ad Seleucum supplex scripsit, quidquid ipsi relictum fuerat, atque adeò seipsum pro parente obsidem offerens. Idem à Seleuco multæ civitates & dynastæ petierunt.

an. 27. Solus Lyfimachus, legatione ad Seleucum missâ, *Excerpt.* monuit, ne hominem summâ flagrantem cupiditate, *Valef. ex* qui omnibus Regibus infidiatus esset, ullatenus è *Diod. p. 263* manibus dimitteret; ac bis mille talenta daturum se promisit, dummodo illum Seleucus è medio tolleret.

At Seleucus Rex legatos acerbè increpuit, qui se, non SELEUC.
solum ad violandam fidem, sed ad tantum scelus erga an. 27.
conjunctissimum hominem suscipiendum impellerent.
Cæterum ad Antiochum filium, qui in Mediâ mora-
batur, scriptis literis, consilium ejus exquisivit, quid
Demetrio faciendum esset: illum enim custodiâ libe-
rare, atque in pristinum regnum splendide reducere
constituerat; cujus beneficii gratiam cum Antiocho
communicatam volebat; quod is Stratonicen Deme-
trii filiam in matrimonio haberet, liberosque ex eâ
sustulisset.

Ptolemæus Ceraunus, Ptolemæi Soteris ex Eurydi- an. 28.
ce filius, cum pater Ptolemæo, qui Philadelphus di- Memn
ctus est, juniore filio regnum dare decrevisset, ex apud Phot.
Ægypto, metu profugus, ad Seleucum se recepit: quem c. 9. & 13.
ille, ut amici filium miseratus, liberaliter & honori-
ficè tractavit, promissis etiam additis, fore ut defun-
cto parente in paternum Ægypti regnum ab eo de-
duceretur.

Demetrius tertium jam annum in Chersoneso Sy- an. 29.
riæ inclusus, ex otio saginâ & vino in morbum de- Plutarch. in
lapsus, è vitâ migravit, post patris Antigoni excelsus Demetr.
annis 17. Ob Demetrii mortem Seleucus malè Porphyr. in
audivit, & non mediocriter ipsum pœnituit, quod Euseb.
suspectum eum habuisset. Funus curavit filius ejus
Antigonus.

Seleucus cum Syriæ imperaret, Judæi annum sti- Sulp. Sev.
pendium, trecenta argentea ei dabant talenta; nec sacr. Hist.
tamen per externos magistratus, sed per sacerdotes lib. 1.
suos regebantur, patrioque ritu vivebant.

Lyfimachus, Arsinois uxoris fraude seductus, Aga- an. 30.
D iij

SELEUC. thoclem filium in carcerem conjectum trucidari jubet, insidias sibi structas falsò criminatus : quo interempto, Lyfandra ejus uxor, Arsinois verò soror, utraque Ptolemæi & Eurydices filia, ad Seleucum cum filiis profugit. Fugienti addidit se comitem Alexander, ipsius Lyfimachi ex Odrissiade uxore filius, qui cùm Babylonem pervenissent, à Seleuco supplices contendunt, ut bellum contra Lyfimachum suscipiat.

Idem.
App. Syr.

Philetærus Eunuchus, à Lyfimacho thesauri custodiæ in munitione Pergamenâ præfectus, Agathoclem interfectum dolens, eamque ob rem Arsinois criminationibus petitus, Pergamum occupavit; atque inde per legatum se pecuniamque omnem Seleuco obtulit. Cùm verò Lyfimachus post necem filii, principes suos qui occisum Agathoclem dolebant, supplicio affecit. Itaque multi ex Ducibus & Præfectis ejus certatim ad Seleucum defecere; eumque primum jam ex æmulatione gloriæ, bellum Lyfimacho inferre compulerunt.

an. 31. Seleucus Sardensium arcem oppugnavit: in eâ Theodotus præerat, custos thesaurorum Lyfimachi. Cùm arcem capere non posset, proclamare jussit, se centum talenta daturum ei qui Theodotum occidisset. Theodotus metu proditoris prodire non audebat: vulgus verò molestè ferebat, sibi fidem non adhiberi. Ergo Theodotus prævertens, noctu portam aperuit, & introducto Seleuco, thesauros ei tradidit.

Paus. Attic.
Memn. c. 9.
Iust. l. 17.
Oros. lib. 3.
Porphy. ap.
Eu. b.

Cùm Lyfimacho nuntiatum fuit Seleucum bellum suscepisse, statim in Asiam trajecit: collatis verò signis cum eo congressus, *ἐπὶ Κόρυ πύδων* in Phrygiâ,

quæ Helleſponto adjacet. Lyſimachus dum fortiter SELEUC.
dimicat, magnâ clade acceptâ, ab Heraclienſi quo- an. 31.
dam Seleuci milite, Malacone nomine, pilo trajectus
eſt. Ultimum hoc certamen commilitonum Ale-
xandri fuit; Lyſimachus annos ſeptuaginta Appiano, Syriac. l. 17.
in Moſcop-
61016.
ſeptuaginta quatuor Juſtino, octoginta verò Lucia-
no natus; Seleucus ſeptem & ſeptuaginta: ſed in hac
ætate utrique animos juveniles gerebant.

Arfinoë, Lyſimacho marito ſuo vitâ defuncto, cum Polyan. l. 3.
maximus Ephēſi motus oriretur, & qui Seleuci par-
tibus favebant, muros dejicerent, portasque aperir-
ent, in cubili regio famulam regiâ ſtolâ amictam
collocavit, multisque ſatellitibus eam munivit: ipſa
verò laceros induta pannos, & ſordidatum vultum,
per aliam januam egreſſa, cucurrit ad naves, & ſol-
vit. Menecrates, unus è ducibus, impetu in cubile
facto, confodit famulam, Arfinoëm eam eſſe exiſti-
mans.

Extincti Lyſimachi corpus canis domeſticus diu Pauſan.
App. Syr.
protegens, alites ſeraſque arcuit, donec jam tabidum
inventum eſt. Eo tandem ſublato, regnum ejus ad Memn. ut
ſup.
Juſtin. l. 17.
c. 2.
Seleuci ditionem ut pars acceſſit; qui tantâ victoriâ
lætus, & quod majus putabat, ſolum ſe de cohorte
Alexandri remanſiſſe, victoremque victorum exti-
tiſſe, non humanum fuiſſe opus, ſed divinum munus,
gloriabatur.

Heraclienſes Ponti, audito Lyſimachi interitu, qui Memn. Ex-
cerpt c. 3.
c. 10.
Heraclitum illis præfecerat, illum captum in custo-
diâ detinuerunt: metu dehinc ſoluti, mænia arcis ad
fundamenta uſque diruerunt, & miſſâ ad Seleucum le-
gatione, Phocritum civitatis curatorem fecerunt.

SELEUC. Zipates Bithyniæ regulus, Lyfimachi antea, tunc
 an. 31. etiam Seleuci causâ (nam cum utroque simultates ha-
 bebant) Heracliensibus infensus, excursionibus in agros
 factis, à nullo maleficiorum genere abstinuit: sed ne-
 que illius exercitus cladium expers fuit; haud multò
 mitiores quàm intulit, ipse recipiens.

Ibid. c. 12. Interea Seleucus Aphrodisium in urbes Phrygiæ,
 & eas quæ adjacent Ponto, Procuratorem misit. Hic
 rebus, quarum causâ venerat, confectis, post redi-
 tum in aliarum quidem civitatum laude prolixus erat:
 Heraclienses autem criminabatur, ut Seleuco parùm
 addictos. Seleucus ergo hoc iratus, legatos ad se pro-
 fectos fastidivit, & minis increpitans terruit: quorum
 unus tamen Chamæleon nihil his perculsus, ita Re-
 gem compellavit: Hercules καὶ πάτω Seleuce. Quam vo-
 cem cum Rex non intelligeret, conceptâ in irâ persi-
 stens, se avertit. Quæ cum Heracliensibus renuntia-
 rentur, tum cæteris se muniverunt, tum copias auxi-
 liares collegerunt.

Iustin. l. 17. Seleucus in Macedoniâ patriâ suâ, quod reliquum
 c. 2. senectutis erat, transigere instituit: impulit enim
 App. Syr. amor patriæ, ex quâ cum Alexandro militatum ive-
 ram. Ex- rat: Asiam suo filio commendavit, & Hellespontum
 scrip. 13. trajecit, ignarus prorsus non multò pòst fragilitatis
 humanæ seipsum exemplum futurum. Cum Lyfima-
 chiam peteret, aram vidit in loco sitam conspicuo,
 ubi percontatus, Argos ei nomen fuisse didicit: cum-
 que verò in mentem revocaret oraculum de Argis,
 & ulterius causam appellationis sciscitaretur, Ptole-
 mæus Ceraunus, quem benemerita nihilo meliorem
 fecere, benefactorem à tergo aggressus confodit:
 atque

atque ita Seleucus regnum, quod Lyfimacho eripuerat, cum vitâ pariter amittit. Lyfimacho superstes Seleucus fuit circiter septem menses, regnavit annos XXXI. SELEUC. an. 31.

Prolemæus Ceraunus, equi cursu adjutus, Lyfimachiam profugit: ubi imposito sibi diademate, & ad exercitum reversus, pecuniam Seleuci militibus diripiendam tradidit: illi necessitate compulsi, eum receperunt, & Regem salutarunt, qui paulò antè Seleuco sacramenti religione erant adstricti. Corpus Seleuci cremavit Philetærus Eunuchus Pergami Dynastes, pro magno auri pondere à Cerauno sibi traditum. Memn. ib.

Seleucus, maximus post Alexandrum Rex fuit, animoque maximè regio præditus, maximæque post illum terræ portioni imperavit; Satrapias enim septuaginta duas habuit. Ab Alexandro Elephantorum Magister ordinatus, ab eo tamen non amatus, contra oderat quòd forti & generoso esset animo. Princeps justitiâ & pietate Reges proculdubio omnes antecelluit, moderatione & industriâ excellens, non alienus à literis, Megasthene Historico, quem legatum ad Sandrocottum Indiæ Regem misit, & Erasistrato Medico ut plurimum usus. Arrian. l. de reb. Alex. 7.
App. Syr. Elian. lib. 12. c. 16.
A. Gell. lib. 6. c. 17.

Atheniensium bibliothecam, quam Xerxes advexerat, Seleucus in Perside reperit, eamque illis reddidit sine pretio: ut & Harmodii & Aristogitonis, qui ipsorum urbem tyrannide liberarent, effigies æneas, quas Xerxes ipse sustulerat, in pristinam sedem reportandas curavit; idcirco ab Atheniensibus illi statua ænea ante porticum erecta est. Apollinis Colos- Paus. Attic.
Valer. M.

Paus. Lac. sum, Milefiis ab eodem Xerxe ademptum, & Ecbatana asportatum, in Branchidas reportandum curavit. Laodicensibus concessit Dianæ signum, illud quod à Bravone fuit Susa portatum.

Athen. l. 6. c. 16. Lemnii, Atheniensium coloni, ut gratiam Seleuco referrent, quòd eos non solùm à duro & acerbo Lysimachi dominatu liberasset, verùm etiam oppidum utrumque suum, Myrinam scilicet & Hephæstiada, reddidisset, templa Seleuco extruxerunt; & poculum, quod libandi causâ affundebant, dum ad epulas convenirent, Seleuci servatoris appellarunt. Antiochenes Seleucum ut Heroa coluerunt, & in Cassio monte apud Seleuciam, festum ei diem egisse refert Strabo: Arrianus verò ei templum, quod Nicatorium appellarunt, exstructum scribit.

Appian. Syriac. Seleucus vasto robustoque fuit corpore, adeò ut taurum ferocem sacrificante Alexandro profugum, solus cornibus arreptum retinuerit manibus. Laboribus per omnem vitam functus est maximis. Bosphorum Cimmerium jungere voluit mari Caspio. Dicere solebat: Si multi scirent quantumque negotii, tantummodo tot epistolas scribere ac legere, nec humi projectum diadema tollerent.

Nummi Seleuci Nicatoris.

NUMMI SELEUCI NICATORIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput pelle leoninâ amictum, in posticâ cujus parte Jupiter sedens, dextrâ victoriolam, sinistrâ hastam inversam, cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ, id est REGIS SELEUCI.

NUMMUS hic tetradrachmus argenteus, non Herculi, ut quidam autumant ob pellem leoninam, sed Seleuco tribuendus est: ille partito Alexandri Magni imperio, cum aliis ducibus Rex appellatus, diademate sibi imposito regni Syriae fundator extitit. Neminem verò turbet pellis leonina, Macedoniae Reges ab ipso Hercule genus derivasse arbitantes, stirpis auctorem exuvias leonis ferentem in nummis imitati sunt, quales Amyntam, Philippum, & Alexandrum Magnum cum hoc insigni observavimus.

Hæc capitis ornamenta usurparunt Alexandri Magni Duces unâ cum imperii dignitate, quo se utique vel oris, vel habitus similitudine necessarios quasi & legitimos hæredes probarent. Quâ de causâ Seleucus I leonis exuviis ornatus in nummis perhibetur, in quibus plenam & amplam illius faciem si spectes, cum vasto & robusto corpore fuisse cum Appiano fateberis.

E ij

Suidas.

Seleucus ob tantas & insignes victorias cognominatus est ΝΙΚΑΤΩΡ, id est Victoriolus, potius quàm ΝΙΚΑΝΩΡ, ex Nicanore quodam Antigoni duce interfecto. Hanc verò ΝΙΚΑΝΟΡΟΣ vocem à plurimis scriptoribus usurpatam arguit legitima ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ in successorum Seleuci nummis epigraphe. Monendi sunt hâc de causâ Antiquarii Goltzium cautè legendum, nec ei fidem in Syriæ Regum cognominibus scribendis semper adhibendam, cum sapius illustria & legitima promiscuè cum minus decoris ΣΕΔΗΤΟΥ, ΓΡΥΠΟΥ, ΚΥΖΙΚΗΝΟΥ huc usque non inspectis, vulgaverit.

*Add. ad to.
2 fol. 1.**Thef. fol. 27**Dissert. 5.
fol. 375.*

Nummum exhibuit Tristanus cum epigraphe ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, quem malè Seleuco primo tribuit. Similis iterum à Carolo Patino eidem adscriptus prodiit: sed paucos ante annos monuerat Ezech. Spanhemius hunc nummum Seleuco Syriæ regni fundatori haud tradendum, quòd intercedere videretur Epiphanis cognomen- tum, quale demum ab uno ex Seleuci hujus successoribus innuere videretur Appianus, illum verò V. cl. Seleuco VI. Antiochi vulgò Grypi filio natu majori, ut infrà demonstrabimus, rectè adscripsisset.

Jupiter in averfâ parte nummi Seleucum arguit in Alexandri Magni memoriam cufum, vel ipsum, ex cujus cognatione videri volebat, imitari: Alexander autem Jovis filium se passim prædicans, in nummis faciem ejus signabat; ita Seleucus nummos cum Jove in averfâ parte ut in anteriori semetipsum ad Herculis formam, percussit, ut generis Alexandri, sic & sui, auctores Jovem & Herculem testaretur. Jupiter cum victoriâ sedens, post victorias tandem quiescendum monet; quod innuit hasta inversa.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput pelle leoninâ ornatum cum alâ supra aurem, in parte aversâ bos cornupeta cum epigraphe ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ.

Seleucus Nicator iterum prodit cum exuviis leonis, & ala, ut in aliquot nummis Bithyniæ Regibus etiam observatur. Hunc nummum vulgavit Spanhemius, alam cornu fuisse autumat, sed *Dissert. 5. fol. 305.* integra, ut in sequenti Antiochi Soteris numismate, percussa conspicitur.

Bos cornupeta adludere videtur ad Seleuci factum. Seleucus, inquit Appianus, adeò vasto robustoque corpore fuit, ut taurum ferocem sacrificante quondam Alexandro, vinculis profugum, solus cornibus arreptum retinuerit manibus. Alam de fortitudine etiam interpretantur.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput Jovis barbatum, laureâ coronatum. In aversâ parte currus quatuor elephantorum Pallade auri-gante, eâque jaculum dextrâ vibrante, clypeum si-

nistrâ, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥ-
ΚΟΥ.

Ad Seleucum Nicatorum pertinet hic nummus cum Jovis capite. Permulti Syriæ Regum nummi Jovis, Apollinis, aliorumque numinum effigiem exhibent, quos deinceps prætermitemus, nummos Regum capita solum exponentes, ut eorum facies hætenus ignotæ dignoscantur.

Diod. l. 20. Currus elephantorum Seleuci potentiam in his bestiis possidendis demonstrat. Ipse 480. elephantos contra Antigonom ex Asiâ duxit: à Sandroctotto Indiæ Rege, cum quo pacem inierat, 500. accepit. Plurimos autem in quodam Syriæ loco Laodiceam versùs alere solitum memorat Strabo. Triumphalem eorum currum in victoriæ memoriam agit Pallas tutelaris Macedonum Regum dea, contra hostes etiamnum armata.

ANTIOCHUS I.

SELEUC.
an. 31.

ANTIOCHUS, Seleuci & Apames filius, patri in imperio successit; quem jam jusserat regnare in mediterraneis regionibus cum Stratonice novercâ illi in uxorem à patre traditâ: eam tamen patre tantùm defuncto accepisse refert Julianus, de quo sic ait. Cognitum Antiochi *in Mispog.* morbum Erasistratus Medicus patri Seleuco exposuit; ille, quòd liberos amaret, permittere se ait filio uxorem: at is tum quidem recusavit; patre autem mortuo

SELEUC. non multò pòst, munus, quod antea sibi datum ge-
an.32. nerosè repudiaverat, arripuit.

App. Syr. Philætærus cineres Seleuci ad Antiochum remisit,
qui in maritimâ Seleuciâ eos conditos honoravit, de-
lubro addito, & fano ei sacrato, quod Nicatorium
vocavit.

*Memn. Ex-
cerpt. c. 14.
c. 15.*

Antigonus Gonatas, cæde Seleuci intellectâ, ex-
peditionem suscepit in Macedoniam, pedestribus &
navalibus copiis Ptolemæum Ceraunum antevenire
properans. At Ptolemæus expeditas habens Lysimachi
naves, instructâ acie ei occurrit, superiorque com-
misso prælio evasit. Victus autem Antigonus, in
Bæotiam se recepit; & Ptolemæus in Macedoniam
transiens, regnum obtinuit.

*Iustini, l. 17.
c. 2.*

Occupato Ceraunus Macedoniæ regno, omni arte
adulatur Antiocho, cum quo bellum etiam habitu-
rus videbatur, patris cædem proculdubio ulturus: at
pulsio Antigono per Ptolomæi Philadelphi fratris co-
pias, navali prælio, pacem cum Antiocho fecit, af-
finitatemque cum Pyrrho, datâ ei in matrimonium
filiâ suâ, junxit.

Pyrrhus, qui ingens momentum futurus, cui par-
ti socius in hoc bello accessisset, pace inter Reges
initâ, Tarentinis adversus Romanos laturus auxilium,
ab Antigono naves ad exercitum in Italiam depor-
tandum, mutuò petiit; ab Antiocho pecuniam, qui
opibus quàm militiâ instructior erat, à Ptolemæo
Macedonum militum auxilia.

an.33.

Memn. c. 16.

Antiochus, qui cùm vix tandem multis præliis nec
universum tamen patris regnum recuperasset, expe-
ditam manum in ulteriora Tauri mittit, Patrocle du-
ce;

ce; qui Hermogenem, Aspendium genere, legatum SELEUC. sibi adoptavit. Hic cum alias urbes, tum Heracleam an. 33. Ponti infestare constituerat: verum Heracliensium legatione placatus, è finibus eorum excessit; & percusso cum eis amicitiae fœdere, per Phrygiæ agros in Bithyniam se convertit: sed Bithyniorum insidiis exceptus, unâ cum exercitu internecione cæsus est, cum strenui viri facinora suo loco in hostes edidisset. Zi- Memn. Ex- cept. c. 21. pætes verò Bithyniæ Rex, Antiochi copiis ita deletis, urbem ad Lyperum montem condidit, nomine suo insignem.

Ptolemæus Ceraunus, dum se belli metu deposito, Diod. l. 24. Pauf. Phoc. Iust. l. 24. omnia tranquilla credit, accidit ut Gallorum multitudo, fame ex patriâ migrare coacta, Macedoniam invaderet, à quibus conferto prælio, Rex ipse vivus capitur, & caput ejus amputatur, paucis ex Macedoniâ fugâ servatis.

Sosthenes, unus de Macedonum principibus, contractâ juventute, & Gallos victoriâ exultantes compescuit, & Macedoniam ab hostili populatione defendit: ob hæc virtutis beneficia Rex ab exercitu appellatus est. Idem ibid.

Antiochus in Bithyniam, ob cædem Patroclis, an. 34. expeditionem instituere decrevit; Rex eorum Nicomedes, Zipætis filius, per legatos auxilium ab Heracliensibus petiit, & impetravit, gratiam se relaturum, ubi simili necessitate tempus flagitaret, pollicitus. Memn. c. 17.

Sosthene Macedonum duce, qui Gallos repulerat, an. 35. defuncto, Antiochus & Antigonus Gonatas Macedoniam tanquam paternum regnum ambiebant, in co- Idem c. 19.

SELEUC. an. 35. *p*ias militares, magnos utrimque apparatus facientes. Antigono Nicomedes Rex operam navavit, Antiocho complures alii. Antiochus verò priusquam in Antigonum duceret, adversus Nicomedem bellum instituit. Hic igitur & aliunde auxilia collegit, & de belli societate missis legatis Heracleam, tredecim in subsidium triremes inde accepit, & tum demum classem suam Antiochi classi opposuit: etsi autem adversas aliquandiu tenebant acies, neutri tamen pugnae initium fecerunt, sed absque effectu tandem discesserunt.

Iust. l. 25. Antiochus, qui longè latèque imperabat in Asiâ,
pace initâ cum Antigono, ei Macedoniam cessit, tra-
In Arati
vita. ditâ in uxorem Philâ, quam Stratonice uxor, ejus-
demque Antigoni soror, è Seleuco Nicatoris patre eni-
xa fuerat.

Paus. Phoc. — Brennus Gallorum Dux, principes eorum perpulit, reperitâ sapius oratione, ut novas ad invadendam Græciam copias mitterent, qui hoc tandem anno bellum Græcis intulerunt. His conductitios milites miserunt Reges, Antigonus è Macedoniâ quingentos duce Aristodemo Macedone, totidem Antiochus ex Asiâ, quibus Telesarchus Syrus præfuit, qui in Oete jugo defendendo, tandem occisus est.

an. 36. Insequenti anno, Archonte Democle, Gallorum
Idem ibid. pars post Brenni cladem, in Asiam transmisit; eorum

an. 37. transitum Nicomedes certis conditionibus concilia-
vit, quorum auxilio, toto Bithyniæ regno contra Zi-
pætam fratrem recuperato, illos in Antiochi ditio-

an. 38. nem immisit. Contra Gallos exercitum duxit Antiochus; & cum ad manus ventum esset, nec satis fe-

liciter pugnaretur, resque magno versaretur in discrimine, Rex ut bonas spes militum animis induceret, vidisse dixit in quiete Alexandrum M. monentem, ut pro signo quoddam sanitatis symbolum, τὸ ὑγιαίνειν, proponeret, id quod pro tesserâ Tribunis daret, ac militum lacernis insideret, sic fore, ut certâ facillique victoriâ potiretur : hoc adhibito symbolo, equitatus Gallorum Theodotæ Rhodii ductu, disiectus est. Antiochus victoriâ moderatè usus est, & lacrymas quidem profudit, quòd in belluis exercitûs sui salus steterit; ideo in trophæum elephantem sculpi iusserit, cujus frequens in Antiochi nummis typus etiam observatur. Gallis itaque in Asiam longè latèque irrumperere minantibus profligatis, Antiochus ΣΩΤΗΡΟΣ cognomentum accepit.

SELEUC.
an. 38.
Cæl. Rhod.
quæst. l. 3.

App. Syr.

De diversis in Asiâ bellorum motibus, quos non attigit Justinus, his annis memorat; & quidem Antiochi omnia penè gesta tenebris obsita jacent.

Justin. l. 26.
c. 1.

Magas, Ptolomæi Philadelphi eâdem Berenice matre frater, patre verò Philippo Macedone quodam genitus, cum Apamen, Antiochi filiam, uxorem duxisset, focero persuasit, ut violato fœdere, quod ejus patri Seleuco cum Ptolemæo Sotere ictum fuerat, in Ægyptum invaderet. Quod cum Antiochus comparato exercitu moliretur, Ptolemæus in omnes populos quibus imperabat Antiochus, copias dimisit, ex quibus aliæ prædonum more agros popularentur, aliæ hostem agmine facto arcerent. Hoc consilium omnem Antiocho in Ægyptum proficiscendi facultatem eripuit.

an. 49.
Paus. Att.

In Margianâ Parthiæ provinciâ campus desertis am-

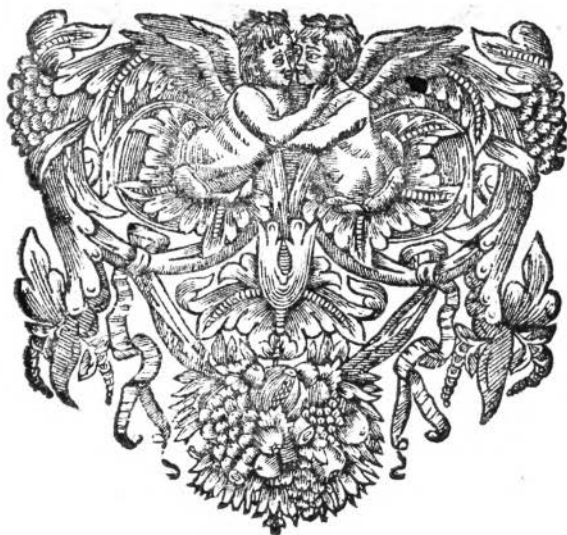
Strabo l. 12.

duxisse testatur his verbis: *Laodice cum nupta esset Antiocho, claro inter Philippi duces viro, visa est sibi per quietem ex concubitu Apollinis concepisse.* Apollo Jovis & Latonæ filius, eodem partu cum Diana editus est in Delo insulâ. Hic jaculum & arcum gerit, ideoque quidam illi cum apparatu nomen *Ἰσάριος ἢ Ἰσάρολλος* derivant, quod jaculis perderet. Sedet, ut opinor, supra machinam illam impositam terræ hiatus, unde Delphis virgo insistens innoxie ex aditu accipiebat, ut oraculum petentibus communicaret. Imberbis est, perpetua illi ut Phæbo adscribebatur juvenus, unde Ovidius:

Solis perpetua est Phæbo, Bacchoque juvenus.

Idem enim erat cum Phæbo. Longos habet capillos instar seminæ, unde Horatius:

Intonsusque agitare Apollinis aura capillos.

ANTIOCHUS II. SELEUC. an. 51.

ANTIOCHUS II. Antiochi Soteris an. 52.
 & Stratonices filius, patri in regno suc- App. Syr.
 cessit, à Milesiis Θ Ε Ο Σ cognomina-
 tus est, quòd Timarchum eorum Ty-
 rannum sustulisset, ipso in auxilium
 pulso.

Cùm Rex Byzantinis bellum inferre dec. evisset, ipsi an. 53.
 ab Heracleotis Ponti quadraginta triremes in auxi- Mamn. Exe
cerpt.
 lium acceperunt; & horum factum est operâ, ut ad
 minas tantummodo progressum haberet bellum.

Seleuc.
an. 54. Antiochus, patris voluntatis ut & regni hæres, bellum adversus Ptolemæum Philadelphum à patre inchoatum renovat, quod in multos annos productum est: totis enim Antiochus Babylonis atque Orientis viribus contra eum dimicavit.

Hieron. in Dan.

Philoe Temp. Ioseph. l. 12. c. 3.
an. 56. Rex Eleazarum Pontificem Judæorum, Simonis Justi filium, inimicum habuit, qui anno ejus regni sexto mortuus est. Antiochus jus civitatis in Ioniâ Judæis concessit, suisque moribus vivere permisit; quod olim Seleucus Nicator eis concesserat, ipse confirmavit.

an. 57. Laodice Andromachi filia, Antiocho Antiochum filium peperit, qui Hierax est cognominatus.

Hieron. in Dan. c. 11.
an. 62. Cùm Antiochus adversus Philadelphum bella quàm plurima gessisset, volens itaque Ptolemæus post multos annos molestum finire cum ipso certamen, filiam suam Berenicen Antiocho uxorem dedit; etsi de priore uxore Laodice, ex eodem patre sorore, & quidem adhuc vivente, duos filios haberet, Seleucum & Antiochum: deduxitque Ptolemæus filiam suam Pelusium usque, & infinita auri & argenti millia dotis nomine dedit; unde *Περυπολέως*, id est dotatilis appellatus est. Tantis impensis filiam curavit Ptolemæus, ut ad eam Nili aqua deferretur, ut solius hujus fluminis aquam Berenice biberet.

Polyan. l. 8.

Athen. l. 2. c. 1.

an. 63. Arsaces & Teridates fratres, qui genus à Persarum Regibus ducebant, dum Persidis Satrapa ab Antiocho Deo Agathocles Macedo esset constitutus, qui cùm amaret Teridatem, ut ei vim inferret facilius, strueretque insidias, spe frustratus, ab ipso Teridate, fratris Arsacis auxilio, consociis etiam aliis quinque, interfectus.

Mem. Ex. s. rps.

G. Syncell.

Etus est : gentem deinde Macedonum pellentes, imperium ipsi arripuerunt. Hanc defectionem accidisse Manlio Vulfone & Attilio Regulo Coss. refert Justinus. Arsacem septuaginta duobus annis post mortem Alexandri Magni regnare cepisse scribit Mircondus : quod tempus uno tantum anno Vulfonis & Reguli Consulatum antecedit.

SELEUC.
an. 63.

lib. 41. c. 4.

Eodem etiam tempore Theodotus mille urbium Bactrianarum Præfectus defecit : quod exemplum secuti totius Orientis populi, à Macedonibus defece-
runt. Alii Euthydemum Græcos Bactrianam incolentes, à Macedonum obedientiâ abalienavisse tradunt : deinde Arsacem Theodoti Bactriani incrementa fugientem, Parthiam ad defectionem pertraxisse. Addit etiam Apollodorus Bactrianos illos Græcos viribus auctos, etiam Indiam penetrasse, atque Hypanim fluvium versùs ortum transgressos, ad Isamum usque pervenisse, majoremque quàm ipsum Alexandrum Indiæ partem subegisse.

Strabo l. 15.

in Parthie.

Ubi socerum Ptolemæum fato functum vidit Antiochus, submotâ planè Berenice, priorem suam uxorem Laodicem cum liberis suis, ejus amore superatus, in regiam reduxit. Hæc metuens ambiguum viri animum, ne Berenicen reduceret, virum per ministros veneno interfecit ; dissimulandi verò sceleris gratiâ, Artemonem è plebe hominem, Antiocho similem, in lectulo perinde quasi ipsum Regem agrum Laodice collocavit ; admissumque universum populum, & sermone ejus & vultu consimili fefellit ; ac tam diu defunctum maritum dissimulavit, quoad ex arbitratu ejus regni successor Seleucus, filius natu-

an. 66.

App. Syr.
Hæren. in
Dan.

Valer. Max.
l. 9. c. 14.
Plin. l. 7.
cap. 12.

SELEUC. maximus, ordinaretur.

an. 66. Antiochus regnavit annos quindecim, relictis è
Phor. Ex. Laodice quatuor filiis, Seleuco & Antiocho fratribus,
Diod. l. 31. Stratonice Ariarathis ejus nominis quarti Cappado-
 cum Regis uxore; è Berenice verò Ptolemæi Philadel-
 phi filiâ puerulo adhuc in cunis vagiente, cum matre
 postea trucidato.

*Marm. A-
rund.*

Rex post mortem à Smyrnenfibus consecratus est,
 ut fuerat jam ab illis pater Antiochus, & mater ejus
 Stratonice, honoribusque egregiis tum publicè à ple-
 be, tum privatim ab unoquoque civium decoratus
 est.

~~~~~

NUMMI ANTIOCHI DEI.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diademate cinctum, in aversâ parte Apollo se-
 dens cum attributis & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ
 ANTIOXOY, id est REGIS ANTIOCHI.

ANTIOCHUS II. Antiochi Soteris & Stratonices filius, à Milefiis ΘΕΟΣ apud Appianum cognominatus est, quòd Timarchum eorum Tyrannum sustulisset: licet verò inter Syriæ Reges DEI appellationem primus obtinuerit, valde tamen dubito an primus in nummis illam sibi vindicavit. Spanhemius nummum Gazæ Mediceæ cum inscriptione, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ANTIOXΟΥ ΘΕΟΥ ei attribuit: sed forsan mutila est cujusdam Syriæ Regis cum adjuncto DEI cognomine aliam appellationem usurpantis epigraphe; superbam enim & ambitiosam illam in nummis nomenclationem Antiochus IV. à Samaritanis sibi datam primus exhibuit.

*Dissert. 3,
fol. 403.*

Diversa Antiochi II. à patre effigies, prioris quidem ampla, & nasus oblongus, hujus verò circumscripta, paululumque nasus repandus, uno denique intuitu dissimilis. Uterque eorum nummus simplici ΒΑΣΙΛΕΩΣ ANTIOXΟΥ epigraphe gaudet, distinctione cognominis initio principatus haud necessaria, cum pater & filius à populis abundè dignoscerentur.

Apollo cum eodem typo, ut in patris successorumque Regum nummis, ad originis Seleucidarum memoriam, vel forsan ab Antiochenis in honorem Apollinis, apud eos peculiari cultu in Daphnes suburbio habiti, percussus est.

Nummi hujus Regis ex omni magnitudine & metallo repertiuntur: sed quanta sit Syriæ Regum nummorum in auro raritas seu præstantia, ex eo notanda occurrit, quòd in tota eorum serie, duorum Regum nummi aurei nobis hætenus sint inspecti.

SELEUC.
an. 66.

SELEUCUS II.

*Iustin. l. 27.
c. 1.*

SELEUCUS II. Antiochi Dei & Laodices filius, natu maximus, patri in imperio successit, auspiciaque regni à parricido, hortante matre, quæ prohibuere debuerat, cepit. Illi **CALINICI** nomen fecisse matrem aiunt, quasi præclaram de suis hostibus victoriam consecuto: alii per derisionem sic denominatum asserunt à victoriis, quas nullas habuisse autumant; sed falluntur, ut infra videbimus. Pogon à barbâ, teste Po-

Iybio, vocatus est, sed nomen ludibrii.

SELEUC.

Cùm Rex novercam Berenicen cum parvulo, quem patri Antiocho pepererat, Icadioni & Gennæo Antiochiæ principibus occidendum tradidisset, Berenice illos ad se interficiendam missos didicit, protinusque Daphnæ suburbio Antiochiæ se clausit, ubi cùm obsideri eam cum parvulo filio nuntiatum Asiæ civitatibus esset, recordatione paternæ majorumque ejus dignitatis, casum tam indignæ fortunæ miserantes, auxilia ei omnes miserunt: frater quoque Ptolemæus, periculo sororis exterritus, relicto regno, cum omnibus viribus advolat; sed ante adventum auxiliorum Laodices insidiis interceptus est puerulus: quod Berenice graviter ferens, armata currum conscendit, persecutaque satellitem regium Gennæum urbis Præfectum, crudelis imperii ministrum, quem hastâ nequicquam petierat, saxo ictum prostravit, ac super ejus corpus actis equis, inter infesta contrariæ partis agmina, ad domum in quâ interfecti pueruli corpus occultari arbitrabatur, perrexit.

an. 66.

Hieron. in
Dan. l. II.
Iust. l. 27.

Val. Max.
l. 9. c. 10.

Qui interfecerant puerum, alium quendam interfecto simillimum produxerunt in populum, eumque, ut ille esse videretur, regio satellitio stipaverant: Berenici verò præsidium stipendiariorum Gallorum dederunt, eique locum regiæ firmissimum tradiderunt, & jusjurandum atque fœdus inibant: Aristarcho enim Medico, quem secum habebat, suadente, ut pacem cum eis faceret, Berenice credidit; at illi juramento quasi stratagemate usi, Berenicen statim adorti jugularunt. Quæ verò circa eam erant mulieres, defensionem parabant, plurimæ ceciderunt: Panariste au-

Polyan.
Strat. l. 3.

SELEUC. tem, Mania, & Gethosyne corpus Berenices obruen-
 an. 66. tes terrâ, aliam quandam in lectum collocarunt, qua-
 si illam adhuc viventem, & vulnus acceptum sanatu-
 ram; ac tantisper subditis persuaserunt, donec accer-
 situs ab ipsis Ptolemæus frater veniret.

an. 67. Universæ civitates quæ defecerant, cùm ingen-
Iust. in. l. 27. tem classem comparassent, repente exemplo crudeli-
 tatis exterritæ, simul & in ultionem ejus quam defen-
 sori erant, Ptolemæo se tradiderunt. Ptolemæus,
 dum occisi filii & peremptæ Berenices quasi supersti-
 tum adhuc nominibus inscriptas literas circummittit,
Polyb. l. 5. ingressus Syriam, Laodicea interfecit, Ciliciam &
Hier. in Cælesyriam cum Seleuciâ cepit, superiores partes
Dan. trans Euphratem, & propemodum universam Asiam,
 & quidem sine bello & pugnâ, Panaristes stratage-
 mate usus, obtinuit.

an. 68. Ptolemæus, nisi in Ægyptum domesticâ seditione
Iust. in. l. 27. revocatus esset, totum regnum Seleuci occupasset:
 tantum vel illi odium parricidiale scelus, vel huic fa-
 vorem indignè peremptæ mors sororis attulerat. Cæ-
Hier. in lesyriam tamen Ptolemæus retinuit, Ciliciam autem
Dan. amico suo Antiocho gubernandam tradidit, & Xan-
 tippo alteri duci provincias trans Euphratem. Diri-
 piens regnum Seleuci, quadraginta millia talento-
 rum argenti tulit, & vasa pretiosa simulachraque eo-
 rum duo millia & quingenta, in quibus erant & illa
 quæ Cambyfes captâ Ægypto in Persas portaverat,
 unde Ægyptii, quia post multos annos deos ipsorum
 retulerat, ΕΥΡΥΕΤΟΥΣ cognomentum illi tri-
 buerunt.

an. 69. Post discessum Ptolemæi, qui relicto Seleuciâ

quam occupaverat præsidio, Seleucus adversus civi- S E L E U C .
tates , quæ defecerant , ingentem classem compara- an. 69.
vit ; sed repente , veluti diis ipsis partitidum vindi- Polyb. l. 5.
cantibus , ortâ tempestate , classem naufragio amit- Justin. l. 27.
tit ; nec quicquam illi ex tanto apparatu præter nu-
dum corpus , & spiritum , & paucos naufragii comi-
tes residuos fortuna fecit : misera quidem res , sed op-
tanda Seleuco fuit , siquidem civitates , quæ odio ejus
ad Ptolemæum transierant , velut diis arbitris satisfac-
tum sibi esset , repentinâ amicorum mutatione in
naufragii misericordiam versâ , imperio ejus se resti-
tuerunt.

Smyrnæi & Magnetes , qui sunt ad Sipylum mon- Marmor.
tem , fœdus ad amicitiam & societatem cum Rege Arund.
Seleuco inierant , ut ostenderet populus nec hostium
impetu territus , nec rerum suarum cladem pensi ha-
bens , erga ejus Majestatem benevolentiam servasse ,
& in hoc perseverare proposito , & pro viribus adesse ,
sicut ab initio susceperat , unde honorem Seleucus
accumulavit eorum civitati , tum ob benevolentiam
& studium , quo populus ipsius Majestatem affecerat ,
tum quòd pater ejus Antiochus Deus , & mater pa-
tris Dea Stratonice consecrati apud eos essent , & ho-
noribus egregiis honorati , tum publicè à plebe , tum
privatim ab unoquoque ; & stabilivit populo liber-
tatem , & statum popularem : quin porrò scripsit ad
Reges , principes , civitates & gentes fancivisse se non
modò fanum Veneris Stratonididis aviæ suæ inspolia-
tum fore , sed & urbem Smyrnæorum inspoliata .
Quæ privilegia Smyrnæi cum Magnetibus communi-
carunt , fœdere inter se inito .

SELEUC. Seleucum in Mesopotamiâ urbem nomine Calli-
an. 69. nicopolim condidisse ad annum primum Olympiad.
CXXXIV. Fasti Siculi indicant, qui in hunc Seleuci-
darum LXIX. incidit, desumptâ eorum ærâ, ut suprâ
observavimus, à primo anno Olympiadis CXVII.

Onias Judæorum Pontifex hoc anno detrectat tri-
butum Ptolemæo Regi solvere, quod pro populo
maiores ejus de suo solebant Syriæ Regi pendere, ta-
lenta argenti viginti non solvendo, ad iram commo-
vit Evergetem.

an. 70. Lætus malis suis Rex, & damnis ditior redditus,
Iustin. 1. 27. sed quasi ad ludibrium tantum fortunæ natus esset,
nec propter aliud opes regni recepisset, quàm ut
amitteret, bellum Ptolemæo inferens, prælio victus,
non multò quàm post naufragium comitator, tre-
pidus Antiochiam confugit: inde ad Antiochum fra-
trem literas facit, quibus auxilium ejus implorat,
oblatâ ei Asiâ inter fines Tauri montis in præmium
latæ opis.

Idem ibid. Antiochus cùm esset annos quatuordecim natus,
suprâ ætatem regni avidus, occasionem non tam pio
animo quàm offerebatur, arripuit; sed latronis mo-
re totum fratri eripere cupiens, puer sceleratam vi-
rilemque sumit audaciam: unde Hierax est cogno-
minatus, quia non hominis, sed accipitris ritu, in
alienis eripiendis vitam sectaretur. Accipitris verò
De solert. cognomento delectatum fuisse refert Plutarchus.
AN 170.

Iustin. 1. 27. Ptolemæus, cùm Antiochum in auxilium Seleu-
c. 2. co fratri venire cognovisset, ne cum duobus uno tem-
pore dimicaret, in annos decem cum Seleuco pacem
fecit.

Pax ab hoste data interpellatur à fratre, qui con- SELEUC.
ducto Gallorum mercenario exercitu, pro auxilio ant. 70.
bellum, pro fratre hostem imploratus exhibuit.

Aradii, qui cum cæterâ Phœniciâ Syriacis Regibus Strabo l. 16.
ut amicis obtemperabant, duobus fratribus dissiden-
tibus, Seleuco adhærentes, in has conditiones conve-
nerunt, ut ad se ex regno confugientes recipere lice-
ret, nec tradere invitos; sed nec etiam quidquam in-
jussu Regis enavigare prætermittere: quo privilegio,
quasi jure asyli, illi valde locupletati sunt.

Antiochus Asiam fratri extorquere conatus, cum
Gallis adversus Seleucum movit: prælio tandem An- Trog. Prob.
cyræ inter fratres commisso, victor quidem vir- l. 27.
tute Gallorum Antiochus fuit. Seleucus autem, ut ne Polyan. l. 4.
amici quidem intelligerent eum cum paucis se fugæ
mandare, Amactionis ducis regiæ jam Armigerum
se esse simulabat, sumptâ veste ad habitum Armigeri
accommodatâ, cum effugisset, & multitudo equitum
peditumque cum eo confluxisset, receptâ stolâ, seipsum
militibus conspiciendum agnoscendumque præbuit,
Antiochiamque est reversus.

Pytha, quæ aliis Mytha, Seleuci amasia, ab hosti- Idem l. 8.
bus etiam capta, abjecto regio vestitu, fœminæ pau-
perrimæ pannis laceris induta, inter captivos venit;
ducta in Rhodum cum cæteris mancipiis, confessa
est quæ esset, Rhodii redditâ emptori pecuniâ splen-
didè eam ornatam Seleuco Antiochiam miserunt.

Cum Seleucus clam fugisset, pro mortuo creditus Plut. de frat-
est, nuntioque fratri Antiocho allato, ipse purpuram terno amer.
deposuit, pullâque sumptâ veste, & clausâ regiâ, fra-
trem luxit. Galli etiam arbitantes Seleucum in præ-

SELEUC. *an. 70.* *Iustin. l. 27.* lio cecidisse, in Antiochum arma vertère, liberiùs depopulaturi Asiam, si omnem stirpem regiam extinxissent; quod ubi sensit Antiochus, velut à prædonibus auro se redemit; auditâ deinde fratris incolumitate, diis rem sacram ob latum nuntium fecit, civitatibusque sibi subditis, ut sacrificarent & sarta gererent imperavit: sed ubi fratrem contra se exercitum alium colligere accepit, societatem cum mercenariis suis junxit.

Idem l. 41. *c. 4.* Arsaces, Theodotus, & alii Orientis populi, qui ab imperio Antiochi Dei defecerant, illorum impunitatem fratrum discordia dedit; qui dum sibi invicem eripere regnum volunt, persequi defectores omiserunt. Inter eos Arsaces acceptâ opinione Seleucum à Gallis in Asiâ victum, Hyrcanorum quoque regnum occupavit, atque ita duorum regnorum imperio præditus est.

an. 71. Interea Eumenes Pergami Dynasta, sparsis consumptisque bello intestinæ discordiæ fratribus, quasi vacantem Asiæ possessionem invasurus, victorem Antiochum Gallosque aggreditur: nec difficilè, faucios adhuc ex superiore congressu, integer ipse viribus, apud Sardes prælio congressus, Antiochum superat, & in fugam vertit. Hæc victoria Seleuco fratri metum incussit.

an. 72. *Idem ibid.* Victo Antiocho, cùm Eumenes majorem partem Asiæ occupasset, ne tunc quidem fratres, perduto præmio, propter quod bellum gerebant, concordare potuerunt, sed omisso externo hoste, in mutuum exitium, bellum reparant. Seleucus multas copias interim comparaverat, fratremque Antiochum aggredi-

tur; ipse profugit in Mesopotamiam. Itaque eum Ar- SELEUC.
 meniorum montes transgressum, Arsabes, cum quo an. 72.
 ei amicitia intercedebat, excepit. Duces Seleuci An- Polyan. 4.
 dromachus & Achæus cum infinitis copiis perseque-
 bantur, & magno quidem impetu manus confere-
 bant: tandem Antiochus accepto vulnere profugit
 in montis colles superiores, exercitu sine ordine sub
 lateribus montis castra metante, famam divulga-
 vit, illum in prælio cecidisse: exercitus verò non
 exiguum partem noctu colles montis occupare jussit.
 Sequenti die Antiochi milites legatos miserunt Phi-
 letærum Cretensem, & Dionysium Lysimachæum,
 certisque conditionibus ejus corpus ad sepeliendum
 postularunt, seipsum atque arma tradentes. Andro-
 machus inquit nondum Antiochi corpus inventum
 esse, quærent interius in vinculis, se missurum
 qui arma & milites acciperent. Venerunt quatuor
 millia virorum, non ad pugnam faciendam parati,
 sed ad accipiendos captivos instructi: qui postquam
 ad latera montis venissent, hi qui colles occupant,
 desuper effusi, magnam eorum stragem ediderunt:
 Antiochus verò regio habitu recepto apparuit, &
 viventem & vincentem se ostendens. Sed Antio- Prol. Trog.
 chus deinde à Seleuco victus est, quem Androma-
 chus dum in Mesopotamiam usque persequi co-
 nat, à Ptolemæo Evergete captus, in vinculis ali-
 quandiu detentus est. In bello quod inter se fratres
 repararunt, Plutarchus ait, fratri juniore matrem au- de fraterno amore.
 xilium tulisse; licet dixerit Appianus, eam à Ptole-
 mæi militibus occisam fuisse initio illius imperii.

Antiochus in hac provinciâ denuò victus est, mul- an. 73.

- SELEUC. torumque dierum fugâ fatigatus, tandem ad cognatum suum Ariarathem Regem Cappadociæ provehitur. Seleucus, toto fratris exercitu funditus deleto, accerrimum hostem tandem profligasse lætus, in egregiæ monumentum victoriæ, urbem Callinicipolim, quam unâ Olympiade prius exscriptorum errore in hâc provinciâ conditam Fasti Siculi indicant, hoc anno ædificavit.
- an. 73. Antiochus cùm primùm ab Ariarathe benignè exceptus esset, interjectis diebus, cognito quòd insidiæ sibi pararentur, salutem fugâ quæsiivit. Igitur cùm profugo nusquam tutus locus esset, ad Ptolemæum hostem, cujus fidem tutiorem quàm fratris existimabat, decurrit, memor vel quæ facturus fratri esset, vel quæ meruisset à fratre: sed Ptolemæus non tam amici debito quàm hostis functus, servari eum in arctissimâ custodiâ iussit.
- an. 74. *Iustin. l. 27. c. 3.* Laodice Andromachi filia, Seleuco Callinico Antiochum filium peperit, qui in imperio successit Seleuco, fratri natu maximo, & MAGNVS est cognominatus.
- an. 75. *Iustin. l. 41. c. 4.* Rebus itaque quietis, Seleucus contra Orientis defectores exercitûs ducendi consilium cepit. Arsaces eo audito, illius metu, & Theodoti Bactrianorum Regis ingentem etiam parat; sed citò morte Theodoti liberatus, cum filio ejus & ipso Theodoto fœdus ac pacem fecit: nec multò pòst cum Seleuco Rege ad defectores persequendos veniente congressus, victor fuit. Hunc diem Parthi exinde solennem velut initium libertatis observarunt.
- an. 76. *Iustin. l. 27. c. 1. & l. 41. c. 4.* Revocato deinde novis in Asiam motibus Seleuco, acceperat forsan Antiochum fratrem è Ptolemæi carcere fugisse: ipse enim operâ cujusdam meretricis ad-

jutus, deceptis custodibus elapsus est; sed fugiens à Seleuc.
latronibus interfectus est. Arsaces dato sic laxamen- an. 78.
to regnum Parthicum format, militem legit, castella
munivit, civitatesque firmat.

Olympias, Pyrrhi Epirotarum Regis filia, amisso an. 79.
marito eodemque fratre Alexandro, cum tutelam fi- *Iust. l. 1. 28*
liorum ex eo susceptorum Pyrrhi & Ptolemæi, regni-
que administrationem in se recepisset, ab Ætolis par-
tem Acarnaniæ eripere volentibus, ad Regem Mace-
doniæ Demetrium decurrit, eique habenti uxorem Se-
leuci sororem, filiam suam Phtiam in matrimonium
tradit. Factis itaque nuptiis, prior uxor sponte suâ ad
Seleucum discedit, eumque in mariti bellum impellit.

Rhodii terræmotum passi, quo dejectus est colossus an. 80.
Soli dicatus, legatos miserunt ad civitates & Reges, *Polyb. l. 5.*
qui certatim donaria amplissima largiti sunt; inter
quos Seleucus, præter immunitatem Rhodiis omnibus
concessam, qui in ditionem suam navibus appelle-
rent, præter quinque remes, instructas decem, & men-
surarum frumenti ducenta millia, hoc amplius xyli,
resinæ, & crinis aliquot dena millia cubitorum, &
millena pondo, largitus est.

Seleucus comparato iterum exercitu contra Arsa- an. 85.
cem movisse videtur: Athenæus enim illum à Barbaro *ex Possid. l. 5.*
captum, diu apud Arsacem commoratum refert, habi-
tumque fuisse regiâ prorsus magnificentia & impensâ, an. 86.
tandemque dimissum pace initâ. Justinus ait: Amisso *l. 27. c. 6.*
regno, equo præcipitatus, finit. Regnavit annos vi-
ginti, relictis è Laodice duobus filiis, Seleuco & An- *Idem l. 38. c. 5.*
tiocho, & filiâ, Mithridati V. Ponti Regi nuptâ, cui
majorem Phrygiam pater in dotem dedit.

Nummi Seleuci Callinici.

NUMMI SELEUCI CALLINICI.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum : in aversâ parte Apollo nudus stans, dextrâ telum, sinistrâ innixus tripode, cui corona lauri imposita, cum epigraphe ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ, id est REGIS SELEUCI.

Seleucus II. cognominatus est Callinicus; quod nomen per ludibrium ipsi inditum existimant, quasi nullas obtinuerit vi-
ctorias : insignem tamen de fratre Antiocho retulit, in cujus memoriam urbem in Mesopotamiâ de suo nomine Callinico-
polim condidisse indicant Fasti Siculi; qui titulus in ejus ex
omni metallo nummis non observatur, quòd Reges Syriæ ab
initio cognomina posteritati consignare non ita essent solli-
citi.

De Apolline plura, de illiustripode pauca degustemus. Tripus
à machinâ illâ terræ impositâ, unde oracula petebantur, quæ
tribus fulcris sustinebatur, nomen accepit. Corona tripodi im-
posita ex lauro concinnata est : laurus peculiariter Apollini sacra
dicitur in memoriam Daphnes Penæi fluvii filia, ipsius complexus
fugientis, in hanc arborem mutata.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum: in aversâ parte Apollo stat, dextrâ telum, sinistrâ arcu innixus, cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ, id est REGIS SELEUCI.

AD Seleucum Callinicum spectat hic nummus; eadem est quæ in superiori effigies, & planè à Seleuco I. dissimilis, plena siquidem Nicatoris facies, Callinici verò macilenta, ut & nasus oblongus conspicitur: ad hæc Seleuci I. numismata exuviis leonis semper sunt insignita.

Apollo, pro tripode in anteriori nummo, hîc arcu innixus stat, in Seleuci originis memoriam, aut in Apollinis honorem, ab aliqua civitate, forsan Antiochiâ percussus: illam Callinicus tertiâ parte auxit, unde memores Antiochenfes summo honore Apollinem venerati, illum in nummo Seleuci signarunt.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput idem juvenile diademate ornatum, in aversâ parte equus cum eâdem epigraphe.

Equus in plurimis Macedoniæ urbium nummis signatur, quòd in hoc regno illi in famâ & pretio essent: hinc fabulati sunt in Thessaliâ primum equum ortum fuisse, & primò ibi domitum. Syriæ Reges, qui à Macedoniâ originem ducebant, generosis equis delectabantur, & optimo pollebant equitatu; quod innuere videtur equus in nummo Seleuci, nisi denotet bellicosum populum, quo symbolo Syro-Macedones egregiam belli fortitudinem demonstrarent.

Stella in vertice nummi signata, ad Aradum urbem, cujus insigne & peculiaris nota est, ut sapius videbimus, pertinet.

SELEUCUS III.

SELEUC.
an. 87.

SELEUCUS III. Seleuci II. & Laodices filius natu maximus, mortuo patre, Asiæ regnum suscepit: ipse à D. Hieronymo & ab aliis Ceraunus appellatur. Cùm audiret patrem ab Arsace detentum, cum Antiocho fratre, ipsius ultione, & spe victoriæ provocatus, exercitu congregato, arma corripuit; sed accepto ejus mortis nuntio, ipse ad regni moderationem se convertit: Antiochus verò ad superiora Asiæ transiit, Babyloniamque moratus est.

Hier. in
Dan.

SELEUC. Rex ut audivit Attalum Pergamenum loca omnia
 an. 88. quæ sunt citra Taurum montem in Asiâ, suæ dirioni
Polyb. l. 4. subjecisse, ipsi protinus bellum inferre decrevit, co-
 piasque comparavit. Rebus itaque consulendum ra-
 tus, Hermiæ è Cariâ oriundo ad rerum curam ad-
Idem lib. 5. moto, fide ejus fretus, regnum commendavit, ma-
 ximisque viribus contra Attalum secundo imperii sui
 anno Taurum transgressus est. Illum Achæus, An-
 dromachi filius, & Laodices Seleuci conjugis frater,
 propter jus cognationis ad hoc bellum comitatus
 est.

an. 89. Per aliquod tempus protrahi bellum videbatur,
App. Syr. cùm Seleucus, qui nec valetudine firmus nec opibus,
 exercitum in officio continere non posset, dolo ab
Polyb. l. 4. amicis Apaturio Galatâ & Nicanore appetitus, vene-
 no in Phrygiâ sublatuſ est. Illius cædem Achæus ul-
 ciscens, ut Seleuci cognatus, Apaturium & Nicanor-
 em trucidavit: copias verò & res universas cùm pru-
 dentiâ, tum magnitudine animi singulari administra-
 vit; nam cùm diadematis capiti imponendi occasio-
 nem nactus, accederet etiam populorum voluntas re-
 gnum illi certatim deferentium, ipse inclinare in eam
 partem noluit; sed Antiocho juniore, Seleuci fratri,
 imperium conservans, per omnes regiones bellum
Hier. in Dan. circumferens, quidquid cis Taurum fuerat amissum,
 recepit.

Exercitus qui erat in Syriâ, Antiochum ad regnum
 de Babylone vocavit; & Epigenes, qui Seleuci copiis
Polyb. l. 5. præerat, illas in Syriam reduxit. Seleucus regnavit
 ex Porphyrio & Eusebio annos tres: an habuerit uxore,
 incertum est.

SELEUC
an. 89.

NUMMI SELEUCI CERAUNI.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in aversâ parte Apollo ut in aliis sedens, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ, id est REGIS SELEUCI.

SELEUCUS III. Callinici filius, cognominatus est CERAUNUS; sed unde illi à celeritate nomen, an ut Parthis terrorem incuteret, qui captum in prælio patrem detinebant, contra quos exercitum ducere parabat. Id cognomen in nullis hujus nominis Syriæ Regum nummis hætenus inspeximus; quem tamen ad Ceraunum revocare placet, cujus conjecturæ testis, una ipsius Seleuci agnitio, quæ ex aliis nobis superest: cæteri enim aut literis numeralibus, aut aliquo cognomine ab aliis distinguuntur.

*Hieron. in
Dan.*

De Apolline jam plura, ideo explicatione non indiger. Hic Seleuci nummus inter rariores reponendus.

SELEUC.
an. 89.

ANTIOCHUS III.

Polyb. l. 5.

ANTIOCHUS III. Seleuci II. & Laodices filius, Seleuco fratri successit adhuc impubis & puer annorum quindecim; ob res præclarè gestas **MAGNUS** cognominatus est. Regnum defecto-ribus plenum aggressus, omnem citra Taurum provinciam Achæo commendavit, Mediæ Molonem, & fratrem ejus Alexandrum Persidis Satrapam constituit; Hermiæ, quem Seleucus III. regno præfecerat, summum aulæ moderamen concessit.

Achæus, subactis multis cladibus Attalo, quidquid SELEUC.
 fuerat amissum recepit, illumque inter paterni regni an. 90.
 fines compegit: regionibus cis Taurum dominans, Polyb. l. 4.
 non speciem solum regiam, & potentiam obtine-
 bat.

Duo fratres Molo & Alexander, Antiochi Regis
 pueritiam aspernati, spe etiam illâ ducti, quasi A-
 chæus consilia cum ipsis esset confociaturus, præ-
 cipue autem calumnias & crudelitatem Hermiæ veri-
 ti, deficiendi, & satrapias suas ab Antiocho averten-
 di consilium inierunt. Rex cum suis de defectione an. 91.
 Molonis & Alexandri consilium cepit, quomodo il-
 lorum defectioni esset occurrendum, iussitque ut ex
 animi sententiâ quisque diceret. Omnium primus Epi-
 genes censuit non contemnendam sibi eam rem vi-
 deri, sed appropinquare Regem iis locis oportere, ut
 ipse præsentiae suæ majestate exorientem nubem dissi-
 parer. Tum indignatus Hermias, perfidiæ insimu-
 lavit Epigenem, quasi corpus regium in manibus con-
 spiratorum ponere studuerit, censuitque Regi pericu-
 losum, copias adversus Molonem ducere, sed in Pro-
 lemæum summâ celeritate ducendum putaret exerci-
 tum ad Cælesyriam recuperandam. Igitur adversus
 Molonem duces Xenon & Herodorus Hemioliis mit-
 tuntur; Antiochum autem Hermias hortatus est, ut
 mox res Syriacas aggrediretur, id satagens, ut Regi
 quamplurimis curis implicito necessarium se redde-
 ret, & præsentem authoritatem non amitteret.

Interea Hermias fingit epistolam quasi ab Achæo
 missam, eamque Regi offert, quâ significabat Achæus
 sollicitari se à Ptolemæo ut imperium sibi vindicet;

SELEUC. polliceri Prolemæum naves, pecuniam, omnia incepto necessaria, si modò diadema assumeret, & palam ejus imperii insignia sibi arrogaret, quod reipsâ obtineat, quantumvis ipse sibi titulum invidens, oblatam à fortunâ coronam respiciat. Istitis literis Rex fidem habens, prompto pronoque animo erat ad suscipiendam in Cælesyriam expeditionem.

an. 91. Antiochus inter hæc, dum ad Zeugma agebat, Seleuciam advenit Diognetus dux classis, ex partibus Cappadociæ ad Euxinum, Laodicen Mithridatis Regis filiam ducens, virginem matrimonio Antiochi destinatam. Rex quanto par erat comitatu obviam progrediens, cum ingenti clientum turbâ virginem excipit, ac statim magnifico regioque omnium rerum apparatu nuptias celebrat. Peractis nuptiarum solennibus, Rex Antiochiam venit, ibique Laodicen salutare Reginam jussit, totusque se deinde ad bellum comparat.

Eodem tempore Molo, præparatis ad omnia populorum præfecturæ suæ animis, quâ commodorum spe injectâ, quâ metu proceribus incusso, productis ad ipsum epistolis Regis minarum plenis, & falsis; habens etiam promptum ad omnia coadjutorem fratrem Alexandrum; proviso denique ne quid è proximis provinciis metuendum haberet, benevolentiam eorum qui inter ceteros eminebant, largitionibus sibi conciliatâ, adversus regios duces cum magno exercitu est profectus. Xenon & Theodotus ejus adventu perturbati, intra urbes se recipiunt. Molo, Apolloniatico potitus agro, com meatibus omnis generis abundabat, jam formidabilis propter regni magni-

itudinem, principiò Seleuciam obsidere, Tigri traje- SELEUC.
cto, est conatus; deinde quominus copias transmit- an. 92.
teret à Zeuxide qui fluviatiles omnes naves occupa-
verat, impeditus, ad castra, quæ vocant Ctesiphon-
tem, concessit, ibique necessaria exercitui ad hiber-
nandum comparavit.

Antiochus, auditis Molonis successibus, & fugâ
ducum suorum cognitâ, paratus quidem erat, omisso
Ptolemæo, exercitum adversus Molonem ducere: sed
Hermias pernegat Regis majestati convenire, ut ipse
præfens cum perduellibus manus conferat. an. 93.
Igitur Xenatas Achæus Hermiæ consilio mittitur, cui exer-
citus & summum imperium attribuitur. Juvenem
Regem Hermias habens in potestate, pergit ire, &
Apameæ copias cogit, inde Laodiceam castra movet,
unde profectus cum exercitu Rex, desertum emensus
per convallem Marsyam nomine, inter Libanum &
Antelibanum sitam, quibus montium faucibus hinc
castellum imminet Brocchi, inde Gerra quam perve-
nit: hanc urbem Theodotus Ætolus, cui fides erga
Ptolemæum adhuc constabat, diligenter munierat, ei
vim facere Antiochus principiò instituit; sed quia
propter locorum munitissimam naturam plus ipse
detrimenti accipiebat, quàm hosti inferebat, incepto
destitit.

Xenatas, qui contra Molonem profectus, Se-
leuciam castra moverat, Diogene accito Susianæ
Præfecto, & Pythiadâ, Tigrim amnem pro mu-
nimento habens, in conspectu hostium consedit: mul-
ti flumen transnatantes, è castris Molonis ad Xenatam
veniebant, affirmantes, si copiæ amnem trajice-

SELEUC. an. 93. rent, universum Molonis exercitum ad partes ipsius esse inclinaturum: nam & Moloni plerosque invidere, & multitudinem egregiâ cumprimis erga Regem esse voluntate. Hac persuasione inflatus Xenâtas, amnem transire statuit: ex universo exercitu fortissimos quosque equites peditesque legit, ac relictis ad tuitionem castrorum Zeuxide & Pythiadâ, decem ferè millia passuum infra Molonis castra silentio noctis prætergressus, postquam sine periculo navibus impositas copias trajecisset, nocte eâdem opportunum castris locum cepit, qui hostibus imminebat, ibique confedit. Molo, re intellectâ, equitatum in hostem mittit, partim ut transitu eos impediret, partim ut jam transgressos funderet: at Xenâtas sperans defecturas ad se Molonis copias, hosti jam proximus, metatur castra; tum verò Molo, ut imperatoriâ arte hostem falleret, relictis in castris impedimentis, noctu inde discessit, itinere versùs Mediam factò. Xenâtas, occupatis hostium castris, suos ut bono animo essent, optimamque de futuris spem haberent, hortatus est, utpote jam in fugam converso, & in summâ rerum desperatione constituto Molone. Quæ cum dixisset, curare singulos corpora jussit, paratosque in posterum diem esse ad hostem insequendum. Multitudo, auctis animis, & omni genere prædæ referta, ad crapulam se ebrietatemque convertit: Molo verò, postquam opportunum locum nactus, cœnâ militem refecisset, converso mox itinere in hostes redit, quos cum somno vinoque sepultos reperisset, summis viribus sub auroram adoritur. Xenâtas novitate rei perterritus, cum paucis impetu in hostes factò,

facto, profligatur, dormientium magna pars in ipsis SELEUC.
 castris trucidantur, reliqui in flumen se projecerunt. an. 93.
 Molo castris hostium potitus, Seleuciam cum exerci-
 tu venit; hâc quoque impetu primo captâ, Zeuxis
 aufugerat, & Diomedon Præfectus illius perterritus
 hanc dereliquerat; & peragratâ provinciâ, civitates,
 nemine resistente, in fidem accipit. Post hâc totius
 Babylonîæ, & locorum omnium qui sunt circa Mare
 Rubrum, præfecturam consecutus, Susa contendit,
 & urbem quidem mox debellavit; arcem verò, in
 quam Diogenes dux se receperat, cum frustra ten-
 tasset, Seleuciam ad Tigrim remigravit: ibi summâ
 curâ refocillato milite, multitudinem adhortatus, ad
 reliqua sua consilia exequenda perrexit, & in regione
 quidem ad amnem sitâ, omnia usque ad Europum
 urbem occupat, in Mesopotamiâ verò omnia usque
 ad Dura.

Antiochus de Xenathæ interitu, & Molonis victo-
 riâ certior factus, propriis rebus consulendum puta-
 vit; spei de Cælesyriâ conceptæ renuntians, ad bel-
 lum istud omnem convertit impetum. Convocato
 iterum concilio, Epigenes sermonem denuò occu-
 pans, oportuisse ait jam antè usos consilio, quod ipse
 dederat, non cunctari, nec procrastinatione uti, &
 hortari ut in ejus belli curam Rex incumberet. Her-
 mias in incepto persistens, Regem obsecrabat, ne
 tam imprudenter recipiendæ Cælesyriæ spem desere-
 ret; offendit apud multos, ipsi quoque Antiocho mo-
 lestus: probatâ Epigenis sententiâ ut magis necessaria
 & utiliora suadentis, decretum est bellum contra
 Molonem gerendum esse, & ut Rex ipse copias ad-

SELEUC. versùs ipsum duceret; ibi tum Hermias totum sese ad
 an. 93. sententiam aliorum componere, fierique repente alius.
 Apameæ congregato exercitu, cùm fortè seditio quæ-
 dam inter milites orta fuisset propter reliqua stipen-
 diorum non depensâ, perculsum animo Regem na-
 ctus Hermias, sedaturum se militum animos promi-
 sit, si modò concederet sibi Rex, ne huic expeditioni
 interesset Epigenes. Rex, etsi Epigenem consilio at-
 que industriâ plurimùm in rebus bellicis pollere di-
 dicerat, circumventus tamen ab Hermiâ, & præoc-
 cupatus à fisci administris, custodibus & cubiculariis,
 sui juris non erat: quamobrem præsentibus malis me-
 dendum ratus, confestim Epigenem dimisit Apa-
 meam. Exercitus postulata sua consecutus, Hermiæ
 favebat. Soli Cyrrestæ numero circiter sex millia,
 factâ seditione, à Rege defecerunt, & multas aliquan-
 diu molestias Regi exhibuerunt, donec victi tandem
 ab aliquo è regniis ducibus, plerique perierunt. In-
 terea Hermias operâ usus est Alexidis, qui tum arci
 Apameæ præerat, qui confictis literis tanquam à Mo-
 lone ad Epigenem missis, infonem occidit. Antio-
 chus ut ad Euphratem venit, assumptis viribus quæ
 ibi erant, castra inde movit: cùmque ad Antiochiam
 in Mygdoniâ pervenisset, ibi substitit, donec desævi-
 ret hiems.

an. 94. Rex inde profectus quadragesimo pòst die, Libam
 venit. Eo loci cùm Rex suos consuleret quâ viâ ad-
 versùs Molonem esset pergendum, qui erat in tracti-
 bus Babylonix vicinis, censebat Hermias secundùm
 Tigrim esse progrediendum, ita ut pro munimento
 exercitui essent tum hic, tum alii duo amnes Lycus &

Kapros. Zeuxis, etsi quominus liberè suam profer-
 ret sententiam, tristissimo Epigenis exitu terrebatur; SELEUC. an. 24.
 quia tamen Hermiæ consilium erat cum manifesto
 errore conjunctum, dicere ausus est Tigrim omnino
 esse trajiciendum: primò quòd si hostes locum Fos-
 sam Regiam dictum præoccuparent, nullâ ratione
 trajicere essent valituri; contrà si Tigrim trajicerent,
 nequaquam dubium esse quin Apolloniatis regio-
 nis incolæ, pœnitentiâ ducti, Regem ad se voca-
 rent, jam non voluntate, sed necessitate ac me-
 tu Molonis: neque porrò ambigendum esse, quin
 propter soli ubertatem omni genere com meatuum
 exercitus esset abundaturus: postremò Molonem, ubi
 interclusus ei foret reditus in Mediam, & omnis com-
 meatus ereptus, coactum iri ad dimicandum descen-
 dere; aut si prælium detrectaret, sine morâ copias
 ejus universas mutatis animis ad spes Regis esse respec-
 turas. Zeuxidis laudatâ sententiâ, confestim exer-
 citu trifariam diviso, tribus locis copias cum impedi-
 mentis flumen trajecerunt; & versùs Dura Antiochus
 cum copiis profectus, obsidionem ejus urbis, quam
 scilicet unus ex Molonis ducibus obsidere cœperat,
 repentè dissolvit; deinde octavo die Orico monte su-
 perato, Rex Apolloniam pervenit.

Molo, cognito Regis adventu, ne reditus in Me-
 diam sibi intercluderetur, Tigrim ponte statuit jun-
 gere, & copias transmittere, ut prior montana regio-
 nis Apolloniatis occuparet, quòd in funditorum,
 qui nominantur Cyrtii, multitudine magnam fidu-
 ciam poneret. Postea appropinquantibus utrinque
 copiis, accidit ut quæ fuerant præmissæ delectorum

SELEUC. manus, in quibusdam jugis sibi invicem occurrerent.
 an. 94. Hi primò laceffere sese mutuò, ac pugnam confere-
 re; deinde ubi propiùs ambo exercitus accesserunt,
 è conflictu discessere, ac tum quidem ad suas legio-
 nes reversi quinque millium intervallo, metantur ca-
 stra. Molo quàm periculosa & ancipitis res sit aleæ
 reputans, ut rebelles cum Regibus suis interdium &
 fronte rectâ congrediantur, nocte adoriendum sibi
 Antiochum esse censuit. Delectis igitur fortissimis,
 occultis quibusdam callibus eos circumducit, ut de su-
 periore loco impetum in hostem faceret: verùm ubi
 in itinere intellexit decem juvenes ad Antiochum
 transiisse, ab incœpto desistens, & sub lucem primam
 in castra reversus, inopinato adventu suis terrorem
 injectit. Postero die Rex copias educit, & ad præ-
 lium evocat: in dextro cornu primò Xystophoros
 locat, duce imposito Ardye, viro in bellicis rebus
 egregiâ virtute cognito: his proximos admovet Cre-
 tentes: adhærebant istis Galatæ Tectosages, deinde ad
 horum deinceps latus applicuit peregrinos ex Graciâ
 mercede conductos: post omnes sequebatur agmen
 phalangis, dispositis cohortibus ad instar priorum.
 Lævum cornu equitibus dedit, quos Hetæros, sive
 Regis socios vocitant: elephantos (ii erant numero
 decem) ante aciem per intervalla collocavit: subsi-
 diarias verò manus, quâ peditum, quâ equitum, in
 cornua distribuit; & ut hostem, ubi semel inchoata
 pugna fuerit, circumirent, præcepit: ordines deinde
 interequitans, paucis pro tempore militem est cohör-
 tatus: lævum cornu Hermiæ & Zeuxidi tradidit, ipse
 in dextro curabat. At Molo, propter consternatio-

nem animorum, quæ præcedente nocte erat versata, SELEUC.
an. 94. confusè ac perturbatè aciem struere ad formam aciei hostilis propter duas rationes accommodans, equites in cornu utrumque dividit: scutatos, galeatos, & quod erat gravis armaturæ, medio inter equites loco statuit: præterea sagittarios, funditores, & id omne genus leviter armatorum, ultra equites ad dextram & sinistram circumfudit: falcatos currus ante aciem in spatio collocavit, sinistrum cornu Neolao fratri commisit, dextrum ipse tenuit. Post hoc, procedente paulatim utroque exercitu, dextrum quidem Molonis cornu fidem servavit, magnoque ac forti animo impetum in Zeuxim fecit; lævum verò cornu, simul atque in conspectum Regis ventum est, transitionem fecit. Molo, postquam proditum se à suis, & circumclusum ab hostibus vidit, mortem sibi conscivit. Neolaus, ubi pugnâ evasit, & in Persidem ad Alexandrum fratrem pervenit, matrem & Molonis liberos obtruncat, dein super mortuorum cadaveribus ipse se jugulat, postquam Alexandro persuasisset, ut ipse quoque idem faceret. Rex, direptis hostium castris, Molonis corpus loco totius Mediæ conspicuo jussit in crucem tolli: delatum namque cadaver in Chalonitidem regionem in ascensu Zagri montis affixum est; rebellem exercitum Rex duris verbis increpitum, in fidem datâ dextrâ recipit; & in Mediam misit, qui res ejus provinciæ ordinarent.

Seleuciam Antiochus è superiore regni tractu regressus, circumjacentium præfecturarum statum componit: pari mansuetudine ac prudentiâ Hermias Seleucenses variè criminatus, mulctæ nomine mille ta-

SELEUC. lenta à civitate exigere; Diganes (id magistratus apud
 an. 94. illos est nomen) in exilium pellere, in multos civium
 mutilatione membrorum, cædibus ac tormentis fæ-
 vire; quæ mala Rex ægrè tandem, modò iram Her-
 miæ verbis leniens, modò pro arbitrio suo quædam
 disponens, mitigavit, contentusque Seleuciensium er-
 rorem centum quinquaginta talentorum mulctâ ca-
 stigasse, in pristinum statum eam restituit. His re-
 bus peractis, Diogenem Mediæ Præfectum, Apollo-
 dorum Susianæ reliquit; Tychonem in proxima Ru-
 bro mari loca misit. Ac Molonis quidem rebellio,
 quique illam est infecutus superiorum Asiæ præfectu-
 rarum motus, hac animadversione sopita est, omnia-
 que in hunc modum sunt composita.

Antiochus successu læto rerum suarum ferox, mi-
 nis terrere, ac metum injicere volens barbarorum
 populorum Dynastis, qui provinciis suis imminentes,
 earum fines attingebant, ne in posterum auxilia vel
 com meatum rebellibus suis subministrarent, expedi-
 tionem adversùs eos suscipiendam sibi duxit: omnium
 autem primum Artabazanem, qui Atropatios domi-
 nio obtinebat, aggredi statuit. Eo tempore Regem
 filio esse auctum, nuncii attulerunt. Hermias, qui
 ut arma in Ptolemæum verterentur optabat, eò lu-
 bentius ad eam expeditionem consensit, persuasus, si
 Antiocho aliquid humanitus contingeret, tutorem se
 infantis futurum, & omne imperium in suâ potestate
 habiturum. His ita constitutis, Zagrum montem
 superant, & in ditionem Artabazanis impressionem
 faciunt. Hoc regnum inde à Persarum temporibus
 durabat, tempestate Alexandri Magni neglectum. Ar-

tabazanes Regis adventu perterritus, maximè propter SELEUC.
ætatem jam decrepitam, vi majori cedendum ra- an. 94.
tus, cum Antiocho pacem quibus ipse voluit legibus,
fecit.

Hac pace firmatâ, Apollophanes Medicus, Regi dilectus, illum monere ausus est, ut ab Hermiâ sibi caveret: Antiochus, qui & ipse jam graviter ferre & formidare Hermiam cœperat, Apollophanis consilium probavit, eumque hortatus est, ut non modò verbis, verùm etiam operibus suæ amicorumque salutis provideret. Apollophane paratum se ad omnia asserente, tale quiddam machinati sunt. Simulant Regem vertigine quâdam laborare: ad paucos dies familiam, & eos qui circa Regem stationes obire soliti erant, dimittunt; ita cùm Regem amici pro se quisque inviserent, conveniendi separatim quoscumque vellent illorum, opportuna fuit occasio. Præparatis igitur illis qui ad hoc incœptum idonei esse videbantur, cùm propter Hermiæ odium haud difficulter omnes consentirent, destinata pergunt exequi: Antiocho imperant Medici, ut luce primâ, dum adhuc frigidior est aër, prodeat ambulatum: ad constitutam horam præsto est Hermias, & unâ cum eo quotquot ex amicis participes consilii facti fuerant; à reliquis cessatum est, quia multò maturiùs Rex quàm pro solito more exhibat. Hoc pacto Hermias è castris abducitur in locum quendam; deinde ubi paululùm ex itinere velut necessitatis cujusdam causâ deflexisset, à circumstantibus confoditur. Hoc modo vitam finivit Hermias, supplicium perferens sceleribus suis. Rex deinde domum reducere constituit exercitum. Pro-

SELEUC. vinciales omnes factum laudabant, quòd Hermias ab
 an. 94. administratione summotus esset : quo etiam tempore
 Apamensium uxores, Hermiæ uxorem, liberi liberos
 lapidibus obruerunt.

Achæus, cùm bellum à Rege cum Artabazane gerebatur, postquam Attalum in urbem Pergamii conclusisset, omniaque circùm loca in potestatem suam rede-gisset, & cum Ptolemæo Philopatore consiliorum societatem iniisset, cogitans fieri posse, ut in eâ expeditione aliquid humanitus Antiocho eveniret; aut etiam ut id non esset, sperans facile sibi esse propter ingens locorum intervallum, in Syriam priùs irrum-pere, quàm ille reverteretur, & Cyrrehestis qui à Rege defecerant adjuvantibus, regnum illud celeriter obtinere, è Lydiâ cum universo exercitu fuerat pro-fectus. Laodiceam Phrygiæ ut ventum est, diadema capiti imposuerat, nomen regium tum primùm assu-mens, & cum legatis cæterisque responsa dabat, & cùm ad civitates scribebat, Syniride exule præ cæteris ut id faceret ipsum impellente. Mox itinere aliquandiu continuato, ubi jam Lycaoniæ appropin-quabat, seditio in exercitu est orta, ægrè ferente mi-lite duci se ad bellum gerendum contra eum, quem sibi Regem natura dedisset. Itaque Achæus, qui ver-tisse in contrarium voluntates ipsorum sentiret, co-natis absistit; atque ut armatis suis persuaderet de in-vadendâ Syriâ nihil unquam à se fuisse cogitatum, mutato itinere Pysidiam populatur. Hac ratione di-tato exercitu, conciliatâ sibi benevolentia ac fide mi-litum, reversus est domum.

an. 95. Antiochus, dimissis in hiberna copiis, nuncios ad
 Achæum

Achæum cognatum suum missitat, fidem illius primò SELEUC. an. 95. accusans, quòd diadema capiti imponere, & Rex salutare ausus fuisset: deinde quòd palam Ptolemæi partes sequeretur. Tum paratis quæ ad bellum contra Ptolemæum gerendum necessaria videbantur, copias omnes Apameæ congregat; & consilio Apollophanis Medici, Seleuciensis genere, urbem Seleuciam recuperare primo vere statuit. Ea urbs Regum Ægypti præfidiis tenebatur à tempore quo Ptolemæus Evergetes, propter casum Berenices Seleuco Regi iratus, bello Syriæ illato, eâ urbe potitus est. Antiochus Diogneto Navarcho mandat, ut ad Seleuciam classe navigaret: ipse Apameâ cum exercitu profectus, stadiorum fermè quinque intervallo ab urbe juxta Circum signa constituit. Missus est Theodotus Hemiolus cum idoneâ manu in Cælesyriam, jussusque à Rege fauces occupare, & illi regioni præsidere. Seleucia in littore maris Mediterranei ad Orontis ostia sita est. Antiochus priusquam quicquam moliretur, in urbem misit, qui principibus viris pecuniam offerrent, si modò urbem absque certamine traderent; & cùm illos flectere non posset, eorum qui per partes curabant, nonnullos corripit. Exercitu trifariam diviso, propositis voce præmiis, suos cohortatus est. Zeuxidi cum ipsius commilitonibus portam quâ itur Antiochiam, attribuit: Hermogeni loca proxima fano Castoris & Pollucis: Ardyem & Diognetum ab eâ parte ubi navale erat & suburbium, irruptionem facere præcepit. Convenerat enim hoc ferè modo inter Regem & proditores, ut si per vim caperetur suburbium, urbs illi mox esset tradenda. Ubi datum

SELEUC. an. 95. signum fuit, omnes simul undique acriter magnâque vi irruere: eximiâ tamen præ cæteris audaciâ irruptionem conati Ardys & Diognetus. Itaque cùm miles è classe navalia, Ardys suburbium scalis applicitis acerrimè invaderent, nec possent oppidani opem ferre, quia ab omni parte hostes urgebant, postquam esset aliquandiu pugnatum, in Ardyis potestatem suburbium devenit: quo occupato, confestim duces illi à Rege corrupti, ad Leontium, penes quem summum erat imperium, accurrunt, & ut ad Antiochum legati de pace mittantur, priusquam per vim urbs expugnetur, postulant. Leontius, qui fraudem suorum ducum ignorabat, consternatione illorum perterritus, misit ad Antiochum, qui pro securitate omnium qui in urbe erant, paciscerentur. Rex, acceptis conditionibus quæ offerebantur, liberis nihil se nociturum pollicetur: erant autem hi ad 150 milia. Traditâ autem urbe, non liberis solum pepercit, sed etiam restitutis in patriam civibus qui in exilium pulsi fuerant, & leges suas civitati, & suas cuique privatorum facultates reddidit; portum verò & arcem præfidiis firmavit.

Erat adhuc in his Rex occupatus, cùm literæ à Theodoto illi afferuntur: is Ætolus erat, Ptolemæi Præfectus, & ante biennium à Syriâ fortiter Antiochum repulerat; nunc autem contempto Rege Ptolemæo ob injuriam quandam, & aulicis diffidens, occupatâ per se Ptolemaïde, per Panætolum Tyro, aliasque urbes quas obtinebat, Antiocho tradere paratus erat. Eo nuntio accepto, hæerere ac fluctuari dubius animi Rex, tandem expeditione adversus Achæum in

aliud tempus dilatâ, cum exercitu profectus, eandem SELEUC.
 quam antè convallem Marfyam emensus, ad lacum an. 95.
 qui montes interjacet, cum copiis infedit. Ibi co-
 gnito Nicolaum Ptolemæi ducem Ptolemaïdem ob-
 fidere, in quâ Theodotus esset inclusus, relictâ gravi
 armaturâ, datoque ducibus negotio, ut Brocchi ca-
 stellum situm in ipso prope lacum transitu obside-
 rent, ipse cum expeditis militibus ad eximendam ob-
 fidione Ptolemaïdem iter intendit. Nicolaus, qui
 Regem adventare famâ nunciante jam antè didicerat,
 castra movet, ac Lagoram Cretensem cum Dorymene
 Ætolo ad occupandas fauces prope Berytum mittit:
 in hos statim ducit Antiochus, manus conferit, terga
 vertere hostes cogit, & mox in istis faucibus castra
 metatur. Eo loci copiis cæteris acceptis, cum uni-
 verso exercitu ire pergebat. Processerunt illi obviam
 Theodotus & Panætolus amicis suis comitati; quos
 omnes cùm benignè Antiochus appellasset, Tyrum
 & Ptolemaïdem illi tradiderunt cum omnibus appa-
 ratibus qui in oppidis illis erant. Inter cætera ibi
 repertæ sunt naves quadraginta, quarum erant vigin-
 ti tectæ, omnibus armamentis egregiè instructæ: ha-
 rum nulla minor fuit quadriremi, cæteræ, triremes,
 dicrota & celoces: & hæ quidem naves Diogneto Na-
 varcho sunt traditæ.

Rex factus certior Ptolemæum Memphim conces-
 sisse, copias Pelusii esse congregatas, Nili aggeres re-
 cludi, omnes aquæ dulcis scaturigines obrui, mutatâ
 sententiâ de exercitu ducendo versùs Pelusium, quo-
 quoversum agmen ductans, urbium alias vi, alias æ-
 quitate conditionum sibi adjungere: igitur quæ levi-

SELEUC an. 95. ter munitæ erant, hæ illius adventu perterritæ, ad ejus amicitiam fidemque se applicabant. Rex volens Damascum in suam potestatem redigere, quam Dinon Ptolemæi dux cum præsidio tenebat, præcepit exercitui atque universæ regioni ut convivium Persicum summâ celebritate obirent; mandavitque omnibus principibus, ut copiosum afferrent convivii apparatus, in quo celebrando cum prorsus occuparetur cum omnibus suis, Dinon audito celebritatis luxu, aliquantum de excubiarum diligentiam remisit: Antiochus autem imperans ut concoctum frumentum ad quatuor dies secum portarent, duxit exercitum per solitudinem & vias obscuras ac præcípites, atque ex improvise irruptione factâ cepit Damascum.

Polyb. l. 5. Ptolemæus, subveniendi rebus suis, & accedendi propius ad hostem, sicut par erat ipsum facere manifestâ adeo perfidiâ appetitum, ne consilium quidem aut rationem ullam præ socordiâ inibat, usque adeo rei militaris cura atque exercitatio omnis ab eo fuerat spreta. Sosybius & Agathocles, quibus regni habenas Ptolemæus commiserat, decernunt in præparatione belli operam sibi naviter esse ponendam: interim verò legatos ad Antiochum mittendos censent, qui impetum illius relaxent: ita denique omnia in speciem esse comparanda, ut Antiochus in eâ quam conceperat de Ptolemæo opinione confirmetur; nunquam videlicet ausurum ipsum bellare secum, verum per amicos & colloquia acturum, & ut Cælesyriâ excedat rogaturum. Hæc ubi placuit sententia, Agathocles & Sosybius ad Antiochum de pacis conditionibus miserunt; quinetiam Rhodios, Cyzicenos, By-

zantios & Ætolos sollicitant ad procurandam inter SELEUC.
 Ptolemæum & Antiochum pacem, cùm è vestigio le- an. 95.
 gationes ad utrumque Regem mitterentur : facta est
 interea Ægyptiis opportunitas parandi quæ ad bel-
 lum necessaria forent. Antiochus interim urbem
 Phœnicix Dora obsidione premebat ; cujus incœpti
 cùm exitum nullum videret, appetente jam hyeme,
 missis à Ptolemæo legatis demùm annuit, ut & indu-
 ciæ ad menses quatuor fierent, & de summâ re ad
 conditiones æquissimas se descensurum diceret. Hoc
 autem ille faciebat cùm longè ab eo abesset, ut ve-
 ram animi mentem prodiret : sed qui diutiùs à ditio-
 ne suâ abesse nollet, Seleuciam exercitum reducere ad
 hibernandum properabat. Jam enim manifestum
 erat rebus ipsis struere insidias Achæum, à quo Pto-
 lemæum adjuvari nemo dubitabat.

Factis induciis, legatos emittit Antiochus, jubet-
 que ut quid Ptolemæo videretur, statim renuntiarent,
 sibi que ad Seleuciam occurrerent ; ipse relicto in lo-
 cis illis præsidio, & rerum curâ Theodoto commissâ,
 exercitum versùs Seleuciam duxit : & cùm legati in
 sermonem de pace descendissent, Rex nihil à se nisi
 jure factum affirmabat ; Antigonom enim Coclitem,
 & Seleucum Nicatora, qui primi ea loca occupave-
 rant, verissimos ac justissimos dominos fuisse aiebat,
 quamobrem ad se, non ad Ptolemæum, Syriæ re-
 gnum hæreditario jure pertinere, quippe Ptolemæum
 Lagi filium contra Antigonom pugnasse non sibi, sed
 Seleuco eorum locorum imperium quærentem. Præ-
 terea communem omnium Regum concessionem in
 medium afferebat : nam quo tempore, superato An-

SELEUC. tigono, dividere inter se regna Cassander, Lyfimachus
 an. 95. & Seleucus voluerunt, Seleuco esse omnem Syriam
 judicare. At legati Ptolemæi his contraria afferre
 conabantur: aiebant enim Ptolemæum Lagi filium
 unâ cum Seleuco adversus Antigonom gessisse bel-
 lum, ut totius Asiæ imperium Seleuco vindicaret,
 Syriam verò & Phœnicem sibi adscisceret: ideoque &
 in proditione Theodoti, & in hostili profectioe An-
 tiochi in Syriam, omnino injuriam factam esse con-
 tendebant: ad extremum re infectâ legati discessere.
 Maximam verò utrisque difficultatem afferebat Achæi
 negotium: nam Ptolemæo id summo studio agente,
 ut foederibus comprehenderetur, Antiochus contrâ,
 ne fieri quidem mentionem ullam omnino ejus rei
 ferre poterat, rem esse indignam clamitans, audere
 Ptolemæum rebelles protegere, aut cujusquam illo-
 rum meminisse.

an. 96. Incunte vere Antiochus copias suas cogit, veluti
 terrâ marique hostem aggressurus, & reliquas Cælesy-
 riæ partes nondum subactas redactus. Nicolaus
 Ptolemæi dux, acceptis copiis & commeatu qui Ga-
 zam adfatim convehatur, audacter bello se accin-
 git, adjuvante Perigene, quem classi Ptolemæus præ-
 fecerat. Nicolaus genere Ætolus erat, qui usu belli-
 carum rerum, & audaciâ nemini eorum ducum, qui
 Ptolemæo tunc militabant, concedebat. Hic præ-
 occupatis angustiis quæ sunt circa Platanum Phœni-
 ciæ urbem, cum reliquo exercitu Porphyreonem pro-
 fectus est, ut ingressum Antiochi impediret, navali-
 bus copiis, tectis quidem navibus triginta, onerariis
 verò ampliùs quadringentis adjuvantibus. Antio-

chus Marathum progressus, cùm ad eum Aradii ve- SELEUC.
 nissent de societate acturi, non solùm accepit illos in an. 96.
 societatem, sed etiam controversiam quæ insulanos
 Aradios & eos qui continentem habent, invicem an-
 tea alienabat, sedavit, atque ut inter se concorditer
 viverent effecit: deinde per eum locum, quem *Θεῶν*
μεγαλων vocant, Syriam ingressus, Berytum venit, &
 in transitu Botrym occupavit, Trierem & Calamum
 incendit; Nicarchum inde & Theodotum præmisit
 ad angustias, quæ sunt circa Lycum fluvium, præoc-
 cupandas; ipse cum reliquis copiis profectus, juxta
 Tamyram fluvium castrametatus est, Diogneto præ-
 fecto classis haud procul navigante. Hic rursus assum-
 ptis secum Theodoto & Nicarcho cum eâ expedito-
 rum manu quam habebant, fauces quas Nicolaus præ-
 occupaverat, speculatum est profectus, naturâque lo-
 corum probè inspectâ, in castra se recepit. Nico-
 laus, cùm loca illa ubi Libanus mons brevem diffi-
 cilemque juxta mare viam relinquit, muniisset, facile
 arcere se posse Antiochum existimabat. Rex divisit
 in tres partes copiis, (unam enim partem Theodoto,
 addito præcepto ut secundùm Libanum montem ho-
 stem peteret, manum confereret, perrumperet deni-
 que; alteram Menedemo, cui imperavit ut per me-
 dium flumen tentaret transitum; tertiam Diocli, qui
 Parapotamiæ ad Euphratem præfecturam obtinebat,
 assignaverat) ad res mari gerendas reservavit: ipse
 cum prætoriâ suâ cohorte medius inter omnes stetit,
 ut & cuncta aspicere, & opem ferre laborantibus pos-
 set. Simul & Diognetus & Perigenes navales copias
 ad pugnam direxerunt, terræ, quantum fieri poterat,

SELEUC. appropinquantēs , & ut terreſtris navalisque prælii
 an. 96. una duntaxat facies appareret connitentes. Mox
 cū omnes uno dato ſigno ingreſſi eſſent, mari qui-
 dem pugnæ diſcrimen æquabatur : terrâ verò licet
 principio ſuperior eſſet Nicolaus, locorum præſertim
 naturâ cum adjuvante, mox tamen poſtquam Theo-
 dotus ſtationem in monte locatam vi dejecit, per-
 ſiſſique, & è ſuperiore loco impetum in hoſtes fecit,
 Nicolaus cum ſuis fugam capit. Circiter duo millia
 eorum inter fugiendum ſunt cæſa, nec pauciores vivi
 ſunt capti, reliqui Sidonem ſe recipiunt. Perigenes
 Navarchus, conſpectâ terreſtrium copiarum clade, re-
 trò ipſe concedens Sidonem petit.

Antiochus cum exercitu profectus, ad Sidonem ſi-
 gna conſtituit; urbis tamen oppugnationem non ſi-
 bi cenſuit eſſe tentandam: aſſumptis igitur legionibus
 Philoteriam ducit; Diogneto verò Navarcho dat ne-
 gotium, ut claſſe Tyrum appellat. Philoteria ad la-
 cum ipſum eſt ſita, quem Jordanis amnis influit, qui
 inde egreſſus, per planitiem Scythopoleos labitur.
 Hiſce duobus oppidis in deditionem acceptis, Rex
 reliqua incæpta Ataburium occupando ſe comparat.
 Eo tempore Keræas, unus è Ptolemæi præfectis, ab
 eo defecit, qui ab Antiocho munificè ſuſceptus, ani-
 mos multorum è ducibus Regis Ægyptii erexit. Ita-
 que non multò poſt Hippolochus Theſſalus cum equi-
 tibus quadringentis ad Antiochum transfugit. Poſt-
 quam Rex præſidio Ataburium firmaveſſet, caſtra mo-
 vit: inter eundem oppida Pellam, Camum, Gephrum,
 dedita ſibi accipit. Hic adeò felix rerum ſucceſſus
 adjacentis Arabiæ populos movit, ut cohortationibus
 mutuis

mutuis incitati, communibus suffragiis se illi omnes SELEUC.
 adjungerent. Quâ novâ spe auctus Rex, opibusque an. 96.
 Arabum subnixus, in Galatidem devenit, eâque po-
 titus, Abila in potestatem redigit. Restabant adhuc
 Gadara, locus opinione hominum præ cæteris eximiè
 munitus. Admoto autem exercitu, erectisque machi-
 nis, Rex oppidanos ita terruit, ut in deditionem con-
 festim venirent. Post hæc, cùm ei nuntiatum esset
 in urbem Arabiæ Rabatamanam (ea est Rabbath ben
 Ammon) magnum hostium numerum convenisse, e-
 ductis copiis eò tendit, & tandem loco aquationis in-
 tercluso, obsessos deditionem facere coëgit. Ibi Ni-
 charchum cum idoneo præsidio reliquit: Hippolo-
 chum autem & Keræam, quos defecisse à Ptolemæo
 diximus, cum quinque millibus peditum ad vicina
 Samariæ loca proficisci jussit, ut eos qui suum impe-
 rium agnoscerent, ab hostium vi atque injuriis tuta-
 rentur. Ipse Ptolemaidem versùs castra movet, eo
 loci hybernaturus.

Antiochus & Ptolemæus, præparatis omnibus re- an. 97.
 bus, in eo jam erant, ut expeditionem susceptam
 prælio terminarent. Igitur incunte vere Ptolemæus
 Alexandriâ movet, secum trahens septuaginta millia
 peditum, equitum quinque millia, elephantos Liby-
 cos tres & septuaginta. Antiochus, cognito hostem
 adventare, & ipse copias suas in unum cogit. Erant
 autem in ejus exercitu; Dææ, & Carmani Cilices, ad
 instar expeditorum ornati, quorum & curam & du-
 catum Byttaco Macedoni dederat: Theodotus Æto-
 lus, qui Ptolemæum prodiderat, viginti hominum
 præerat millibus, ex universo delectis regno, Mace-
 M

SELEUC. donico armatu, & erant plerique eorum argenteis
 an. 97. clypeis insignes: pariter & phalanx viginti millium
 ipsa quoque numerum ferme explebat; erantque hu-
 jus duces Nicarchus, & Theodorus cognomento He-
 miolus. Aderant præterea Agrianes & Persæ, sagit-
 tarii & funditores bis mille, & unâ cum his mille
 Thraces, duce Menedemo Alabandenfi. Aderant &
 Medorum, Cissiorum, Caddusiorum & Carmanorum
 ad quinque millia, qui parere Aspasiano Medo jussi.
 Arabes, & è finitimis populis alii decem ferè millium
 summam efficiebant, & ducem Zabdiphilum seque-
 bantur. Mercede conductorum è Græciâ manus ad
 millia quinque accedebat, eratque eis præfectus Hip-
 polochus Theffalus. Habebat & Cretenses mille quin-
 gentos, ductore Eurylocho; & Neocretas mille, qui-
 bus Zebes Gortinius imperabat: unâ cum his & Lydi
 jaculatores erant quingenti: item Cardaces sub Lys-
 macho Gallo mille. Equitatus verò universi ad sex
 millia accedebat, quorum millia quatuor ducem agno-
 scebant Antipatrum Regis nepotem: cæteris præerat
 Themison. Summa totius exercitus Antiochi, pedi-
 tum duo & septuaginta millia, equitum sex, elephan-
 ti duo supra centum.

Ptolemæus Pelusium profectus, in eâ primùm urbe
 castra posuit. Ibi assumptis qui sequebantur à tergo,
 postquam frumentum exercitui esset mensus, movet
 castra, pergitque ire, per terram carentem aquâ pro-
 pter Casium montem, & ea quæ vocant Barathra, iter
 habens. Gazam ut ventum est, pars exercitus iterum
 ibi est assumpta, placidè leniterque ut antè processit.
 Quintis castris quò destinaverat pervenit, ibique sta-

dia quinquaginta ab oppido Raphiâ signa constituit. SELEUC. an. 97.
 Hæc urbs Cælen Syriam ex Ægypto petenti, post Rhinocolura occurrit prima omnium è Syriacis. Per eodem dies etiam Antiochus eodem cum exercitu advenit, qui urbem Raphiam prætervectus, decem ferme stadia ab hoste locum castris noctu cepit. Ac primò castra castris collocata hoc intervallo habebant: post paucos verò dies Antiochus, partim ut commodiore loco minùs commodum mutaret, partim ut animis suorum audaciam adderet, propius Ptolemæum confedit, non longiore stadiorum quinque intervallo inter utraque castra relicto. Quo tempore sæpe factum, ut qui aquatum & pabulatum exhibant, sæpe manus confererent. Eodem etiam tempore Theodotus Ætolus, qui à Ptolemæo defecerat, observato loco tabernaculi regii, duobus tantum comitatus, sub lucem hostile vallum intravit; cumque dignosci propter tenebras non posset, obvios omnes scellit: verum ubi in tentorium illud irrupit, in quo responsa dare adeuntibus, & cœnare solitus Rex erat, omnes scrutatus angulos, à Rege aberravit, qui extra illud insigne tabernaculum alibi tum fortè quiescebat: cæterum ex iis qui ibi cubabant duobus vulneratis, Andréâ etiam Archiatro Regis obtruncato, facinus Ætolicæ quidem, sed tamen virilis prorsus audaciæ, sine discrimine in Antiochi castra se recepit, quoad audaciam sui voti compos, imprudentiâ tantum lapsus.

Postquam per dies quinque opposita invicem castra Reges habuissent, descendere tandem in prælium utrique visum est. Cum igitur prior Ptolemæus suos

SELEUC. vallo eduxisset, extemplo Antiochus quoque educere
 an. 97. è castris, & aciem contra dirigere. Phalanges suas
 ambo, & delectorum aciem armatu Macedonico in-
 structorum invicem frontibus collocarunt: cornua
 Ptolemæus ordinaverat hoc modo. Lævum curabat
 Polycrates cum iis equitibus qui ducatum ejus seque-
 bantur. Inter hos & phalangem primi erant Creten-
 ses; ad latus ipsum equitum sequebantur regii Præto-
 riani, quos Agema vocant: deinde Cetrafi duce So-
 crate: hi Libycos contingebant, qui Macedonum ar-
 mis erant ornati. Dextrum cornu tenebat Echekra-
 tes Thessalus, equites habens quibus præerat: ad læ-
 vam Echecratis Gallos & Thraces locaverat: deinceps
 Phocidam cum mercenariis Græcis, qui Ægyptiacæ
 phalangi adhærebant: ex elephantis quadringenta in
 lævo cornu fuerant locati, ubi Ptolemæus ipse pu-
 gnam erat factururus; tres & triginta dextrum cornu &
 mercenarios equites protegebant. Antiochus verò
 bestias sexaginta, quibus erat præpositus Philippus
 ejus collectaneus, ante cornu dextrum, ubi dimica-
 turus ipse erat cum Ptolemæo, locat: horum à tergo
 equites bis mille duce Antipatro stare jussit, quibus
 totidem alios in modum forcipis dispositos advinxit:
 juxta equites in fronte aciei Creteneses statuit, deinde
 eos qui mercede fuerant è Græciâ acciti: inter hos &
 Macedonicam armaturam quinque illa interposuit
 millia, quæ Byttaco Macedoni parebant. Lævam de-
 inde aciem dirigens, in ipso quidem cornu equites bis
 mille posuit, quorum dux Themison: his Cardacas
 applicuit, & Lydos jaculatores: deinde expeditorum
 tria millia sub Menedemi ducatu: his adhærebant Cif-

sii, Medi, & Carmanes : his Arabes, & finitimi populi, qui jam phalangem ipsam contingebant : reli- SELEUC.
an. 97.
quos elephantos sinistro cornui præposuit, præfecto illis Myisico inter pueros regios in aulâ quondam educato.

Ad hunc modum instructis utrinque copiis, uterque Rex amicis ac ducibus comitatus, aciei frontem obequitans, suos alloqui cepit, fortitudinem militum extollere, ordines suos hortari, maximam in phalangibus spem habere : phalanges enim Rex uterque, & delectos Macedonico more armatos contra se invicem collocarant. Milites autem unâ cum Ptolemæo Andromachus Aspendius, Sosybius, & Ptolemæi soror Arsinoë hortabantur: Antiocho verò Theodotus & Nicarchus suos monendo rogandoque, secundas agebant. Mox ut pervenêre Ptolemæus quidem & soror ipsius ad aciei suæ lævum cornu ; Antiochus verò cum regiâ equitum turmâ, classicum incinere jussis tubicinibus, prælium elephantis commiserunt. Cæterùm belluarum Ptolemæi pleræque certamen detestabantur: nam Libycis elephantis id accidere solet, ut neque odorem, neque barritum Indicorum ferant. Cum igitur subitò consternati omnes, & in fugam versi, ordines perturbarunt, Ptolemæi agema illis urgentibus est inclinatum. Antiochus circumducto supra bestias agmine, in Polycratem & equitatum cui ipse præerat, dedit impetum : simul Græcorum mercenarii, qui circa phalangem fuerant ab Antiocho constituti, Ptolemæi cetratos impellunt, quorum jam antè ordines bestię turbaverant, ac lævum quidem Ptolemæi cornu hoc pacto oppressum, omni ex parte

SELEUC. in fugam inclinavit. Echeocrates verò qui in dextro
 an. 97. curabat, posteaquam pulverem ingentem ferri in suos
 vidit; bestias autem quæ à suis partibus stabant, ne
 accedere quidem ullo modo ad hostem velle, Phoxi-
 dæ Græcorum mercenariorum ductori mandat, ut op-
 positos sibi inimicos invaderet: ipse equitibus longo
 agmine eductis, extra periculum positus ab incurſu
 elephantorum, hostilem equitatum à tergo & latere
 adoriens, in fugam citò vertit: idem & Phoxidas, &
 omnes qui circa illum erant, fecerunt: in Arabas nam-
 que & Medos factâ impressione, terga dare omnes
 coëgerunt. Igitur dextrum quidem Antiochi cornu
 vincere, at sinistrum vinci: & cùm hoc pacto pha-
 langes amborum nudatæ suis cornibus essent, ipsæ in-
 terim medio campo manebant, inter spem metum-
 que de futuro pariter fluctuantes. Antiochus in dex-
 tro cornu prosperam pugnam faciebat: Ptolemæus
 verò, qui in phalangem se receperat, cùm in medium
 venisset, seque militibus ostendisset, tantam suis ala-
 critatem, hostibus verò pavorem ingeneravit, ut qui
 Andromacho & Sofybio in acie restiterunt, qui Ni-
 carchi ductu regebantur, pugnam omiserunt. An-
 tiochus ut rerum imperitus ac juvenis, quia ipse ex
 adverso stantes hostes vicerat, cæteras quoque sui exer-
 citus partes vincere omnes ratus, fugientes perseque-
 batur: tandem verò ab aliquo è senioribus quid age-
 retur monitus attendere, cùm ille ei pulverem indi-
 caret, qui è mediâ acie ad castra ipsius ferebatur, tum
 demùm re cognitâ, in eum locum ubi steterat acies,
 accurrere conatus, ubi omnes suos fugæ se mandasse
 comperit, etiam ipse Raphiam concessit. Ptolemæus

prosperum summæ rerum eventum per phalangem SELEUC.
 consecutus; per equites verò & mercenarios dextri sui an. 97.
 cornu multis fugientium hostium occisis, in castra se
 recipit: postridie verò sublatis suorum corporibus,
 humatisque, inimicorum autem spoliatis, movet si-
 gna, & Raphiam ducit.

Antiochus statim à fugâ suis collectis, extra urbem
 castra munire voluerat; sed quia milites ejus magnâ
 ex parte intra mœnia penetraverant, ipse quoque in-
 gredi fuit coactus. Sequenti die eductis sub auro-
 ram copiis, Gazam contendit, ubi positis castris, ad
 Ptolemæum de tollendis cadaveribus mittit, impetra-
 tâque ab eo veniâ, mortuis justa facit. Desiderati
 sunt ex Antiochi militibus non multò pauciores de-
 cem millibus peditum, equites trecenti, & eo plures:
 capti sunt vivi supra quatuor millia; elephantis in con-
 flictu periere tres, è vulneribus postea duo. E Pro-
 lemaïcis occisi sunt pedites mille quingenti, equites
 verò septingenti: ex elephantis sedecim sunt trucidati,
 reliquorum pars major capta. Hic fuit ejus pug-
 næ exitus, quam de Cælesyriæ imperio ad Raphiam
 Reges pugnarunt.

Victor Ptolemæus & Raphiam & reliquas Cæle-
 syriæ urbes à civibus suis traditas recepit; cùm omnes
 civitates in dominatu ipsius instaurando, & deficien-
 do ad illum, de celeritate inter se certarent. Est sa-
 nè mos hic cunctis mortalibus in ejusmodi temporibus,
 ut præsentis fortunæ semper se accommodent. Fit etiam
 nescio quomodo, ut Cælesyriæ populi ad
 venerationem hujus Regiæ magis inclinent. Antio-
 chus simul ac cognominem sibi urbem est ingressus,

SELEUC. Antipatrum fratris filium, & Theodotum Hemiolium
 an. 97. legatos de pace ad Ptolemæum mittit: admodum
 enim verebatur, ne ab hostibus bello peteretur; &
 cum propter acceptam cladem subditorum suorum
 multitudini parum fideret, etiam ab Achæo, ne hac
 occasione adversus se uteretur, sibi metuebat. Quo-
 rum omnium nihil reputans animo Ptolemæus, vi-
 ctoriâ tam inopinatâ contentus, & omnino Cælesy-
 riæ imperium recuperasse, adeo non erat alienus à
 quiete, ut plus etiam quàm par esset, ejus desiderio
 tangeretur, impellente ignaviâ, & cæteris animi mor-
 bis, qui per universam vitam fuerunt illi familiares.
 Itaque ergo ubi Antipater cum reliquis legatis ad
 eum venit, minaciter paululum eos allocutus, & de
 Antiochi questus injuriis, inducias in annum conces-
 sit, ac deinde firmando fœderi Sosybiûm misit; ipse
 verò tres in Syriâ ac Phœniciâ menses moratus, ad
 componendum singularum civitatum statum, mox
 omnibus illis præfectum relinquens Andromachum
 Aspendium, cum sorore & amicis ad repetendam A-
 lexandriam castra movet, imposito eo fine huic bel-
 lo, quem subditi, reliquæ ejus vitæ atque instituto-
 rum quare satis mirari non poterant.

an. 98. Ubi fœdus cum Sosybio affirmasset Antiochus, ad
 bellum contra Achæum, ut antè proposuerat, magnâ
 curâ per hyemem adornavit; ineunte æstate Taurum
 superat, & factâ cum Attalo Pergami Rege societate,
 Achæum bello est aggressus. Galli interea, quos
 propter opinionem virtutis Attalus ad bellum contra
 Achæum ex Europâ acciverat, discesserunt, quos Pru-
 sias tandem delevit; sobolem verò propemodum om-
 nem

niem atque conjugia in ipsis castris jugulavit. Achæus SELEUC.
 tandem Sardes se recipit, & ibi obsidetur, circa quas an. 98.
 leves dimicationes & pugnae sine intermissione ullâ Polyb. l. 7.
 continuè committebantur noctu atque interdiu, quia
 urbs erat munitissima, & de quâ capiendâ pauca spes,
 nisi ad inopiam rerum omnium obsessi redigeren-
 tur.

Antiochus altero jam anno Sardes oppugnabat, an. 99.
 cum Lagoras Cretensis, vir qui rei bellicæ non me-
 diocrem usum habebat, partem muri qui arcem ein-
 gebat, incustoditam manere, ex vulturum inspectio-
 ne & familiaritate deprehendit : nam in eo loco ba-
 rathrum erat, in quod moris erat cadavera mortuo-
 rum & equorum interanea jacere. Itaque silentio no-
 ctis accedens quâ adiri locus posset, & scalæ admo-
 veri ; quod cum id commodè fieri invenisset, Regi
 communicavit, & ab illo rem probante petiit ut Theo-
 dotum Ætolum & Dionysium præfectum satellitum
 pro fociis adjungeret. Hi tres igitur consilia de rebus
 omnibus inter se communicantes, viros quindecim
 & corporis & animi robore validissimos delegerunt in
 admovendis scalis, & triginta designarunt, qui subsi-
 dio ipsis forent. Primi mœnibus superatis, ad pro-
 ximam portam accedentes, intrinsecus irruerunt car-
 dines portarum : electi sunt bis mille, à tergo secu-
 turi, qui factâ à superioribus in urbem irruptione,
 theatri summam præinctionem occuparent. Quo pa-
 cto cum res successisset, patefactâ portâ & occupatâ,
 continuò alii intrare urbem, alii portas effringere :
 Artabazus urbis præfectus, & omnes qui in urbe erant,
 cum aliis in arcem fugâ se facto impetu recepit ; re-
 N

SELEUC. liquus verò exercitus simul irrumpens, urbem deva-
an. 99. stavit universam: atque hoc modo in potestatem Antiochi Sardium oppidum venit.

Polyb. l. 8. Achæus in arce obsessus, Bolidis cujusdam Creten-
sis prodicione in hostium potestatem devenit. Bolis
ille in aulâ Ptolemæorum diu vixerat, quem Sosybius
Ptolemæi Consiliarius magnâ mercede conduxit, ut
modum aliquem ac rationem liberandi Achæum com-
minisceretur: ab hoc Achæus proditus est, & ad An-
tiochum adductus, cui præ admiratione hæsit vox
faucibus, ut post diuturnum silentium sortem illius
ad extremum miseraretur, & lacrymas funderet, con-
siderans quàm inopinati sunt fortunæ casus. Achæus
enim erat filius Andromachi fratris Laodices, quæ Se-
leuco III. nupsit: duxerat uxorem Laodicen, Mithri-
datis Regis filiam. Postquam in concilio proceres se-
derunt, variæ de illius supplicio fuerunt sententiæ;
demùm placuit, primùm ut extremis membris miser
Achæus mutilaretur, deinde ut post caput amputa-
tum, atque utri asinino insutum, truncus in crucem
tolleretur. Quo facto, ubi rem exercitus rescivit, adeò
castra universa fanaticus quidam furor & animorum
consternatio incessit, ut Laodice uxor, cui hoc dun-
taxat innotuerat, maritum exiisse, casum illius è tu-
an. 100 multu ac motu castrensi conjiceret. Rex post mor-
tem Achæi totus ad arcis obsidionem intentus, ortâ
inter inclusos seditione, scissi sunt in partes, aliis cum
Artabazo, aliis cum Laodice sentientibus; quam ob
causam dum sibi invicem diffidunt, celeriter utraque
factio & se, & arces fidei Regis permiserunt.

an. 101. Mediam occupaverat Arsaces Arsacis filius, qui Par-

thicum imperium sub Seleuco II. Antiochi patre SELEUC.
 fundaverat; quâ re cognitâ, Antiochus adversus cum an. 102.
 expeditionem suscepit. Arsaces existimabat Regem
 Ecbatanam Mediæ regiam usque venturum; sed ad
 continentem his terram desertam nequaquam ausu-
 rum tantis præsertim cum copiis trajicere, ac maxi-
 mè propter aquarum inopiam. Cæterum Arsaces ut
 videt Regem per solitudinem iter ingredi, puteos sta-
 tim omnes obrui & corrumpi jubet: quod postquam
 Antiocho est renuntiatus, Nicomedem iterum cum
 mille equitibus misit: sed jam Arsaces cum copiis pe-
 dem retulerat: quando hi venerunt, equites solum
 nonnulli canalium ora corrumpentes sunt inventi,
 quos regii primo impetu terga vertere, & conijcere
 se in pedes coegerunt; ipsi mox ad Antiochum sunt
 reversi. Rex solitudinem emensus, ad oppidum ve-
 nit Hecatompylon in mediâ Parthiâ situm: ibi resi-
 ciendum ex laboribus itineris militem pauci dies sum-
 pti sunt. Sed Arsaces patriam reliquerat, propterea in
 Hyrcaniam, quò se receperat, progredi statuit.

Tagas ut venit Antiochus, & ab indigenis scisci- an. 103.
 tando cognovit, quantis difficultatibus viæ essent im-
 peditæ, quas pertransire ipsum priùs oportebat, quàm
 ad Labutæ montis summa illa juga perveniat, quæ in
 Hyrcaniam vergunt; quanta item barbarorum mul-
 tudo, occupatis locis quibusque opportunis, viæ
 immineret, faciendum censuit, ut expeditorum om-
 nem numerum in varia partiretur agmina, ut divisis
 ipsorum ducibus, quò cuique tendendum esset signifi-
 caret: fecit item in operariis quos oportebat, expe-
 ditorum manum quocumque pergerent comitari, &

SELEUC. ut quisque locus ab iis occupatus, cum ita concinna-
an. 103. re, ut phalanx & jumenta facilè illuc transirent. Id
cùm Rex consilii cepisset, primum ducere agmen
Diogenem jussit, tradiditque ei sagittarios, fundito-
res, & è montanis hominibus eos qui jaculandi &
mittendi peritiam haberent: huic alterum subjecit
Cretensium clypeatorum ad duo millia, ductore Po-
lyxenidâ Rhodio: postremos ducebant Nicomedes
Cous, & Nicolaus Ætolus. Progredientibus autem
istis in itinere, longè asperior & angustior locorum
natura est reperta, quàm Rex putarat; maxima pars
montis conficienda erat per confragosam convallem,
à torrente cavatam, saxis & super pendentibus rupi-
bus sponte delatis plenam, in quam barbari arbori-
bus cæsis continuas fecerant concædes: at quominus
leviter armati & expediti per nudas rupes scanderent,
id verò naturam non vetare. Diogenes intra con-
vallem ascensum moliens, in primam stationem ho-
stium incidit. In primo statim conflictu transversis
itineribus loca illa emensi, supra caput hostium eva-
serunt, ita ut jaculatione crebrâ & saxis barbaros re-
gii depulerunt, & locum ipsorum occuparunt: tunc
operarii omnia complanavêre, & cum funditoribus,
sagittariis & jaculatoribus barbaros relictis iis locis ad
ipsum montium verticem se recipere coëgerunt. An-
tiochus cùm tutò locorum angustias pertransiisset,
non sanè absque difficultate & multo tempore: vix
namque octavo die in jugum collis evaserunt; quò
item barbari cùm venissent conferti, atque ii sibi per-
suasissent ascensu hostem prohibere se posse, atrox præ-
lium est ortum: pulsi sunt ad extremum barbari.

Rex itaque confecto agmine & composito descen- SELEUC.
an. 103.
dit in Hyrcaniam : postquam Tambracem est ven-
tum, muros quidem non habentem, sed amplam, ut
in quâ sit regia, eo loci est commoratus. Ac quoniam
plerique omnes, sive qui è pugnâ evaserant, sive qui
ex omni circâ regione aufugerant, in oppidum se re-
ceperant, quod Syringem vocant, à Tambrace non
longè distantem ; Hyrcaniæ quasi caput, vi illud ex-
pugnare cœpit. Copiis igitur iterum acceptis, eò
ducit, & positis circa urbem castris, obsidionem in-
stituit. Barbari, muris tandem per cuniculos subru-
tis, de summâ re in desperationem adducti, Græcos
qui in urbe erant, obtruncant, supellectilis quod erat
pretiosissimum rapiunt, & fugâ sibi noctu consulunt.
Eo Rex animadverso, Hyperbatim cum mercenario
milite mittit, in quem barbari cùm incidissent, pro-
jectis impedimentis, in oppidum denuò sunt reversi ;
cetratis deinde per ruinas muri magnâ vi irrumpenti-
bus, omni planè jam spe depulsi in deditiōem ve-
nerunt.

Arfaces adversus Antiochum centum millibus pe- an. 104
ditum, & viginti millibus equitum instructus, mirâ
virtute pugnans, tandem in societatem ejus assumptus
est : pax enim inter eos eâ lege inita est, ut Arfaces
unâ cum Antiocho bellum gereret in Euthydemum
Bactrianorum Regem.

Euthydemus, qui rebellionem fecerat cum exerci- an. 105.
tu, circa Taguriam erat ; quo Antiochus per nuntios
cognito, equitum decem millia ad tutandam Arii am-
nis ripam, regioni præsidere ; damnatâ expugnationis
spe fluvium trajicere, & pergere in hostem decrevit.

SELEUC. an. 105. Tridui tunc iter à flumine aberat Antiochus, qui ubi per biduum moderato gradu agmen duxisset, tertio die, à cœnâ dato cæteris præcepto, ut simul lux esset orta, castra moverent, ipse cum equitibus, peditibus expeditis, cetratis decem millibus noctu profectus, citatim ad ulteriora contendit. Sciscitando namque didicerat equitatum hostium interdum quidem stationes in ripâ fluminis habere, noctu verò ad quoddam oppidum se recipere, viginti stadia inde distans. Itaque silentio noctis confecto quod supererat itineris, priusquam illucesceret, pars equitatus sui maxima flumen trajecerat. Bactriani equites per signa quæ à speculatoribus edebantur rem edocti, auxilii ferendi causâ properantes, in ipso itinere in hostes incidunt. Rex primum illorum impetum & procellam equestrem sustinens, duo equitum millia secum pugnare solita cohortatus, cæteris imperat ut per signa ac turmas aciem ordinarent, & stationes consuetas singuli caperent; ipse cum iis, quos diximus, equitibus pergere in hostem, & cum primâ acie Bactrianorum pugnam capeffere. Antiochus eo certamine egregiè præ omnibus suis rem manu gessit. Perierunt utrâque ex parte multi. Qui Regem comitabantur, aliam equitatus hostilis primam superarunt: secundâ mox, & item tertiâ ingruente, premi regia cohors cœpit: jamque adeò malo loco res erant, cum maximâ jam equitatus parte in aciem structâ, Panætolus dato signo inducendi in pugnam equites, Regem & eos qui simul periclitabantur, sustinuit: Bactrianos verò qui passim invehebantur, non servatis ordinibus, terga dare, & effusâ fugâ compulsi fugere. Et illi quidem, cum Pa-

natolus fugientibus infestus incumberet, multis suorum desideratis, non priùs loco steterunt, quàm Euthydemo fuerunt conjuncti. Regii equites, postquam multos cepissent vivos, multosque occidissent, receptui cecinerunt, & nocte illâ ad ripam fluminis tenderunt. In hoc prælio accidit, ut Regis equus accepto vulnere moreretur; ipse fauciatus in ore, dentes quosdam amitteret: & omnino fortitudinis famam ex eâ maximè pugnâ sibi pareret. Secundùm dimicationem hanc Euthydemus metu percussus, Zariaspa, quod est Bactrianæ oppidum, se recepit.

Antiochus tædio tandem affectus ob diuturnitatem belli contra eos qui rebellaverant in superioribus satrapiis, Euthydemum post multa prælia in amicitiam recipere cogitat: ad eum igitur Teleam misit, cum quo disceptans Euthydemus, dicebat facere injustè Antiochum, qui se deturbare de regno tanto studio contenderet: neque enim à Rege descivisse; sed cùm alii descivissent, eorum posteros sustulisse, & Bactrianorum imperium hoc pacto obtinuisse. Ubi in eandem sententiam plura disseruisset, legatum rogare instituit, ut pacis per benevolentiam conciliandæ interpreter esse vellet, utque Antiochum oraret, ne regiam appellationem sibi invideret, neque ejus decoris splendorem; cùm præsertim, si huic petitioni Rex non adnueret, neutrius res futuræ essent satis securæ: adesse enim Nomadum Scytharum non exiguam manum, per quam utrique sint periclitaturi: regionem certè universam, si semel incolæ Nomadas admiserint, absque ullâ controversiâ barbaris oppletam, in mores barbaricos atque instituta degeneraturam. Hæc lo-

SELEUC.
an.105.

an.108.

SELEUC. cutus, Teleam ad Antiochum misit. Rex, qui ter-
 an. 108. minandi belli rationes dudum circumspiciebat, audi-
 tis Teleæ mandatis, eas ob causas pacis conditiones
 non invitatus accepit: & Teleas quidem ultrò citròque
 sæpius ad ambos ivit rediitque: tandem verò Euthy-
 demus Demetrium filium suum ad sanciendo fœdus
 misit, cujus indole Rex cùm esset delectatus, eumque
 adolescentem regno dignum, & propter speciem, &
 propter quandam majestatem, quam in congressibus
 præ se ferebat, judicasset, primò quidem unam è suis
 filiabus se ei desponsaturum promisit; deinde ejus pa-
 tri regii nominis usurpandi fecit potestatem: tum au-
 tem fœderis conditiones super cæteris rebus scripto
 complexus, & societate jurejurando firmatâ, castra
 movit; ubi primùm militibus commeatum largiter
 dedisset, & elephantos omnes accepisset, quos Euthy-
 demus secum habebat.

Superato Caucaſo, Indorum fines ingressus, ami-
 citiam cum Sophagafeno Rege renovavit; ibique ele-
 phantos alios accepit, ut jam centum quinquaginta
 bestias haberet: deinde exercitui frumentum denuò
 mensus, copias cœpit reducere, Androsthenes Cyzice-
 no relicto ad devehendam gazam sibi à Rege pro-
 missam. Arachosiam inde ventum est, unde traje-
 cto amne Erymantho in Carmaniam venit, itinere
 per Drangianam habito. In eâ provinciâ Rex, quia
 hyems jam appetebat, in hybernis copias collocavit.
 Hunc habuit exitum suscepta ab Antiocho in supe-
 riores provincias expeditio, cujus ille fructum tulit,
 ut non solùm illarum regionum superiorum Satrapas
 imperio suo adjiceret, verùm etiam urbes maritimas,

& omnes cis Taurum Dynastas sibi subjiceret: postremo ut perculsis audaciâ & navitate suâ universis subditis, regnum non mediocriter stabiliret. Effecit namque Antiochus expeditione illâ, ut non solum Asiæ, verum etiam Europæ populis imperio dignus vulgò censeretur.

SELEUC.
an. 108.

Ineunte vere Antiochus exercitum è Carmaniâ Persidis provinciâ, ubi hyemaverat, eduxit; & contemptâ Ptolemæi Philopatoris ignaviâ, eò quòd deperiret Agathocleam psaltriam, fratremque ejus & ipsum Agathoclem haberet concubitum, quem postea Ægypti ducem constituit, incredibilem de superioribus locis exercitum congregavit.

an. 109

Hier. 12.
Dan. c. 11.

Auditâ Ptolemæi morte, qui puerum quatuor annorum, aliis verò quinque, ex Eurydice sorore & uxore relinquebat, legatos ad Philippum Macedoniæ Regem de ipsius regno invadendo misit. Philippus, qui pacatâ Græciâ, in Asiam Prusiæ Bithyniæ Regi genero suo opem laturus transferat, pactionem cum Antiocho fecit sub hac conditione, ut proximas civitates regno suo singuli de regno Ptolemæi jungerent, ita ut post victoriam Cælesyria & Phœnice Antiocho, sibi verò Ægyptus & Caria cederet.

an. 110.

App. Syr.
Justin. l. 30.

Polyb. l. 7.
c. 15.

Mors Ptolemæi ab aulicis diu occulta fuit; cognita tandem aula turbatur seditionibus procerum Ptolemæi & Agathoclis, cui Ptolemæus Epiphanis pueritiam commiserat. Is nomine Tutoris regia munia obibat; sed odiosus omnibus, occisus est. Quidam dicunt Ptolemæum testamento tutorem Populum Romanum filio reliquisse.

Justin. l. 30.

Polyb. l. 15.

Vol. Max.
l. 4 c. 4.

Antiochus rupto fœdere ad Raphiam inito, in Cæ-

an. 111.

tiantes, Romam venerunt : his legationibus respon- SELEUC.
an. 112.
sum est, curæ Asianam rem Senatui fore.

Philippus Miletum ingressus, Cariæ urbes aggressus, Polyb. l. 16.
Jassum, Bargyliam, Euromum, Pedasam, Peræam-
que Rhodiorum ditionis regionem sibi subjecit, agros
vicinos depopulatus, per Cariam Ioniamque decur-
rens, regnum Attali est ingressus, Pergamum usque Vales. Exc.
p. 66. 68.
venit, in Deorum simulachra & templa sæviit, mox
adversus Thyatira profectus, legatos ad Zeuxim
Lydiæ pro Antiocho præfectum misit, postulans ut
commeatum subministraret, ac reliqua sibi præstare
ex præscriptis fœderis vellet. At Zeuxis parere qui-
dem fœderi velle se imprimis simulabat, sed reipsâ
nolebat Philippum opibus ac potentiâ augere, licet
Athenienses cum ipso bellum tunc contraxissent.

Preces Atheniensium excitarunt Romanos ad re- an. 113.
novandum bellum adversus Philippum jam ipsi in- Liv. l. 31.
fensos, quod P. Sulpitio Consuli est demandatum.
Philippus ineunte jam hyeme Bargyliis moratus,
prorsus hyemare in Asiâ nolebat, idcirco cessit in
Macedoniam, præfidiis in urbibus quas occupaverat
relictis. Cedentem Attalus Rhodiique secuti, Ægi-
nam venerunt, inde Athenas, ubi cum Romanorum
legatis societatem contra Philippum inierunt, qui re-
gio animo usus, nec Romanorum bello territus, oc-
cupare Græciæ opportuna loca cogitavit; ideo ad po-
pulandos Atheniensium agros missus, ipse Maroneâ
& Æno occupatis, deinde progressus ad Chersone-
sum, illius urbes recepit. Abydeni Regi portas clau-
serunt, illos obsessit : at Romanorum legati audito
Rhodi de illorum obsidione cum ipso Philippo col-

SELEUC. loqui cupientes, sicut in mandatis acceperant, Aby-
 an. 113. dum M. Æmilius minimus natus trium consensu na-
 vigavit, & ut ad Philippum venit, questus est Attalo
 Rhodiisque arma illata, & quòd tunc Rex maximè
 urbem oppugnaret; sed oratio ferocior Regi visa,
 illum dimisit. Æmilius Rhodum reversus, legati
 omnes ad Antiochum & Ptolemæum, ut controver-
 sias illorum dirimerent, contenderunt: interea Aby-
 do potitus Philippus, imposito in eâ præsidio in re-
 gnum rediit.

an. 114. Scopas Ætolus, princeps gentis, Ptolemæo me-
 rens, ab Alexandria cum magno auri pondere in Æ-
 toliam missus, sex millia peditum & equites mercede
 conductos Ægyptum advexit; nec ex juventute quen-
 quam reliquisset, ni Democritus nunc belli quod in-
 staret admonens, partem juniorem castigando domi
 continuisset.

Antiochus, adventu legatorum Romanorum in
 Ægyptum, & tutore Ptolemæi M. Æmilio Alexan-
 driæ morante, Antiochiam est reversus; arma tamen
 non deposuit, sed memor fœderis cum Philippo ini-
 ti, ditionem Attali invasit. Regnum ejus vacuum
 tunc erat præsidiis navalibus & terrestribus: Attalus
 enim pro Romanis contra Philippum moverat, sed
 cognito Antiochi adventu, per legatos oravit Sena-
 tum, si suâ operâ uti ad Macedonicum bellum vel-
 lent, præsidium sibi ad sua defendenda mitterent. In-
 terea Scopas, Antiocho Pergami regnum vastante,
 Liv lib. 32. magno in Ægypto exercitu collecto, & ad mediter-
 6. 8. ranea verso impetu, multas Cælesyriæ urbes & Judæam
 in potestatem Ptolemæi retraxit.

Senatus legatos ad Antiochum misit, qui nuntient SELEUC.
 Attali, naviumque ejus & militum operâ adversus an. 115.
 Philippum commune hostem uti populum Roma- Liv. lib. 32.
 num: gratum eum facturum & Senatui, si regno At- c. 8.
 tali abstineat, belloque absistat. Antiochus Roma-
 norum auctoritate motus, finibus Attali suas deduxit
 copias, & id libenter cum audierat, Scopam cum co-
 piis ad Cælenfyriam recuperandam id tempus ele-
 gisse. Versus hanc igitur provinciam Rex celeriter
 contendit, & contra Scopam, qui multas ejus urbes
 receperat, decertavit: prælium inter ipsos ad Panium Valef. Eng.
 juxta fontes Jordanis est commissum. Scopas in dex- p. 77. 79.
 tro cornu phalangem cum modicâ parte equitatus ad
 pedem montis posuit: cornu verò sinistrum, in quo
 ordinati equites, planitiem tenuit. Antiochus par-
 tem copiarum primâ luce, præfecto majore è filiis An-
 tiocho, præmisit, ut editiora montium loca, quæ ho-
 stibus imminebant, occuparet. Sole demum illuce-
 scente, trajecto cum reliquis copiis fluvio, inter utra-
 que castra in planitie aciem instruxit, ac phalangem
 quidem rectâ mediæ hostium aciei opposuit, equita-
 tus verò partem sinistrum phalangis cornu constituit.
 Antiochus fugavit in eo prælio Scopam, & cum de-
 cem millibus armatorum obsedit clausum in Sidone,
 ob quem liberandum Ptolemæus misit duces inclytos
 Æropum, Menoclem, & Damoxenum; sed obsidio-
 nem solvere non potuit, donec fame superatus Sco-
 pas, manus dedit, & nudus cum sociis dimissus est.
 Deinde Rex Gazensium urbem obsedit & vastavit; Ioseph. l. 12.
 Bataneam, Samariam, Abila & Gadara recepit. Judæi c. 3.
 quoque ultrò deditionem fecerunt, receptumque in-

SELEUC. tra mœnia Antiochi exercitum & elephantos libera-
 an. 115. liter aluerunt, & oppugnantibus præsidium in arce
 à Scopâ relictum, impigre auxilium tulerunt. Quam-
 obrem Antiochus æquum ducens aliquam Judæis pro
 studio suarum partium referre gratiam, scripsit ad
 amicos & duces literas testes beneficiorum quæ con-
 tulerant, in quibus etiam significabat quomodo re-
 munerari eos decreverat. Receptis tandem Rex quæ
 erant in Cælesyriâ & Phœniciâ in suam potestatem
 civitatibus, in hyberna Antiochiam concessit. Hæc
 Polyb. l. 17. itaque Antiochi victoria has provincias Regibus Syriæ
 deinceps possidendas reliquit.

an. 116. Initio veris Antiochus bellum transitumque in Eu-
 Liv. lib. 33. ropam moliens, præmissis terrâ cum exercitu filiis
 6. 19. duobus Ardye & Mithridate, jussisque Sardibus se o-
 periri, ipse cum classe centum tectarum navium, ad
 hoc levioribus navigiis, cercurisque ac lembis ducen-
 tis proficiscitur: simul per omnem oram Ciliciæ &
 Cariæ tentaturus urbes, quæ in ditione Ptolemæi es-
 sent; simul Philippum exercitu navibusque adjuturus,
 Zephyrio, Solis, Aphrodisiade, & Coryco; & supe-
 rato Anemurio Ciliciæ promontorio, Selinunte, aliis-
 que ejus oræ castellis omnibus aut metu aut volun-
 tate sine certamine in deditionem acceptis, Corace-
 sium portis clausis tenebat eum, illud Rex oppugna-
 bat, dum legati à Rhodiis missi ei denuntiaverunt, si
 intra Nephelida promontorium Ciliciæ copias suas
 non contineret, se obviam ituros; non ab odio ullo,
 sed ne conjungi cum Philippo paterentur. Licet hæc
 accendere regium animum possent, Antiochus tem-
 peravit iræ, & legatos se Rhodum missurum respon-

dit, iisque mandaturum ut renovarent vetusta jura, SELEUC. AN. 116.
 cum ea civitate, sua majorumque suorum; & vetarent
 eos adventum pertimescere Regis: nihil aut fociis eo-
 rum noxæ futurum fraudive; nam Romanorum ami-
 citiam se non violaturum: argumento & suam recen-
 tem ad eos legationem esse, & Senatus honorifica in
 se decreta, responsaque. Cùmque hæc legati Regis
 in concione Rhodiorum agerent, nuntius venit de-
 bellatum ad Cynocephalas Philippum esse, octo cir-
 citer millia hominum ex suis cecidisse, captosque
 fuisse vivos non pauciores quinque millibus, ipsum-
 que in Macedoniam fugisse. Hoc nuntio accepto,
 Rhodiis dempto metu à Philippo omni, erat confi-
 lium obviam eundi classe Antiocho. Interim Rex
 Coraceum expugnavit, Andriacem cepit, Lymiram,
 Pataram & Xantum; perlustratâ deinde Asiæ orâ, ac
 terrore urbibus circumlato, Ephesum occupavit, at-
 que ibi hyemavit. Hier. in Dan. c. 11.

Pace Populi Romani cum Philippo initâ, non an. 117.
 aliam ob causam quàm quòd Antiochus è Syriâ cum Polyb. l. 17. Liv. lib. 33.
 exercitu erat profectus, & Europam versùs institue-
 rat, Decemviros Romani in Græciam miserunt, qui
 de communi sententiâ unâ cum Q. Flaminio res Græ-
 ciæ componerent: ante eos primi omnium legati Re-
 gis Antiochi sunt vocati, & apertè illis pronuntiatum
 est, ut Antiochus excederet Asiæ urbibus quæ aut
 Philippi aut Ptolemæi fuissent, sineret liberas omnes
 esse Græcas: ante omnia denuntiatum, ne in Euro-
 pam aut ipse transfiret, aut copias trajiceret. Dimisso
 tandem Decemvirorum conventu omnes partiti mu-
 nia inter se; ex iis P. Villius & L. Terentius ad An-

SELEUC. tiochum discesserunt. Cùm autem hybernasset Rex
 an. 117. Ephesi, omnes Asiæ civitates in antiquam imperii for-
 mulam redigere est conatus. Smyrna & Lampſacus
 libertatem usurpabant, periculumque erat, ne si con-
 cessum his foret, quos metuebat, Smyrnam in Æo-
 lide, Ionique Lampſacum in Hellesponto, aliæ urbes
 sequerentur. Igitur & ipse ab Epheso ad Smyrnam
 obsidendam misit, & quæ Abydi copiæ erant, præsi-
 dio tantùm modico relicto duci, ad Lampſacum op-
 pugnandum jussit. Contra Antiochum Smyrnæi,
 App. Syr. Lampſacenique, & cæteri qui recusabant illius impe-
 rata facere, missâ ad Flaminium legatione, Romano-
 rum opem auxiliumque petierunt. Ipse initio veris
 ab Epheso profectus, Hellespontum venit, terrestres
 copias Madytum trajecit Chersonesi urbem, terrestri
 navalem exercitum junxit; & quia clauſerant portas,
 circumdedit mœnia armatis: sed jam opera admo-
 venti deditio est facta. Idem metus tum incolentes
 alias Chersonesi urbes in deditionem dedit. Lyſima-
 chiam inde omnibus simul navibus terrestribusque
 copiis venit, quam cùm desertam ac stratum propè
 ruinis invenisset, cupido eam restitui nobilem ur-
 bem & loco sitam opportuno cepit: videbatur ei lo-
 cus commodissimus in totâ Thraciâ, ceu horreum ap-
 paratibus quos destinabat commodum, & ut filius
 Seleucus eam sedem regni haberet. Ipse parte dimi-
 diâ terrestrium copiarum ad depopulandum proxima
 Thraciæ est profectus; alteram partem, navales-
 que focios omnes reliquit in operibus reficiendæ
 urbis.

Polyan.
 Strateg.

Cùm autem Antiochus oppugnaret Cypsela urbem
 in

in Thraciâ, multos habebat Thraces nobili genere SELEUC.
 natos, quibus præerant Tiris & Dromichætes: hos an. 117.
 ornavit torquibus aureis & armis argenteis, atque sic
 ad pugnam faciendam prodiit. Illi prosequentes è Cy-
 pselis propinquos & vernaculos suos multo auro ar-
 gentoque ornatos, beatos ac felices prædicabant, qui
 sub Antiocho stipendia mererent, & abjectis armis
 Regi se dediderunt, & pro hostibus focii facti sunt.

Sub hoc tempore L. Cornelius, missus à Senatu ad App. Syr.
 dirimenda inter Antiochum & Ptolemæum Reges cer-
 tamina, Selymbriæ subsistit, & ex decem legatis P. Len-
 tulus à Bargyliis, P. Villius, & L. Terentius à Thasso
 Lysimachiam petierunt, eodem & à Selymbriâ L. Cor-
 nelius, ex Thraciâ post paucos dies Antiochus con-
 venerunt; Hegesianax & Lysias, qui ad Flaminium à
 Rege missi fuerant, in tempus illius conventus etiam
 advenerunt. Primus congressus cum legatis, & dein-
 ceptus invitatio benigna & hospitalis fuit; ut de man-
 datis statuque præsentis Asiæ agi cœptum est, animi
 exasperati sunt. Romani omnia acta Regis, ex quo
 tempore è Syriâ classem solvisset, displicere Senatui non
 dissimulabant: petierunt igitur ab Antiocho, ut Pto-
 lemæum Populi Romani amicum fineret paterno po-
 tiri regno integro, & Asiæ civitates, quas Philippus
 tenuerat, libertati suæ relinqueret: iniquè enim usur-
 pari ab Antiocho quæ Populus Romanus Philippo
 ademert, & mirum esse cur Rex jam infestet Euro-
 pam, & urbes in eâ ædificet, Thraciamque subigat,
 nisi ipsum ad aliud bellum gradum faciat. Ad ea
 Rex Thraciam quondam possessam à majoribus suis,
 deinde alienatam occupatis eis alibi, se nunc recupe-
 p

SELEUC. rare per otium, & ibi Lyſimachiam condere Seleuco
 an. 117. filio domicilium; cæterum Aſiæ civitates liberas ſe
 relicturum, ſi velint non Populo Romano habere
 gratiam. Ptolemæi verò cognatus ſum, inquit, mox
 ſocer futurus; nec ex Philippi quidem adverſâ fortu-
 nâ petii, nec adverſus Romanos in Europam trajeci:
 miror autem ego cur Populus Romanus magis in-
 quirat quòd Antiochus in Aſiâ, quàm Antiochus quid
 Polyb. l. 17. in Italiâ faciat. Tum cùm dixiſſet, L. Cornelius æ-
 quum videri, ut Lampſaceni Smyrnæique vocarentur,
 & dicendi poteſtas illis fieret; quod ita factum eſt.
 Aderant Lampſacenorum quidem legati Parmenion
 & Pythodorus, Smyrnæorum verò Cæranus, quibus
 liberam orationem habentibus indignatus Antiochus,
 quòd videretur apud iudices Romanos eorum quæ
 feciſſet rationem contendentibus ſecum reddere, lo-
 quentem Parmenionem tacere juſſit, non ſub Roma-
 nis iudicibus, ſed Rhodiis diſceptare has controver-
 ſias ſibi placere affirmans: ita colloquium tunc eſt
 ſolutum, cùm nullo modo inter ipſos conveniſſet:
 rumore poſtea ſine ullo ſatis certo auctore allato de
 morte Ptolemæi, Antiochus qui ſuam fore Ægyptum,
 ſi tum occaſio eſſet. Dimiſſis itaque legatis, relictò-
 que Seleuco filio cum terreſtribus copiis ad reſti-
 tuendam, ut inſtituerat, Lyſimachiam: ipſe omni claſ-
 ſe navigans Ephēſum, legatis ad Flaminium miſſis,
 qui ad fidem de ſocietate agerent, oram Aſiæ legens,
 Liv. l. 33. pervenit in Lyciam. Patariſ cognito vivere Ptole-
 mæum, cogitare de Ægypto deſiit, ſperans illâ omiſ-
 ſâ, potiturum ſe Cyp̄o, in quam trajiciebat: celeri-
 ter autem tempeſtate deprehenſus circa flumen Sarum,

multas naves amisit, & nonnullas cum famicis cæte- SELEUC.
 risque vectoribus. Collectis reliquiis naufragii, mi- an. 117.
 nus opulento agmine quàm profectus erat, cum res
 non in eo esset ut Cyprum tentaret, in Seleuciam Sy-
 riæ delatus, classem quassatam reparavit, & ibi cele-
 bravit liberorum nuptias Antiochi & Laodices, quos
 matrimonio junxerat: deinde subduci navibus jussis,
 quia jam hyems instabat, ipse in hyberna Antiochiam
 processit.

Decem legati Romani reversi, de rebus Antiochi an. 118.
 & ejus in Syriam profectioe Senatum edocuerunt. Liv. l. 34.
 Interea Flaminius legatis Antiochi de societate agen-
 tibus respondit, nihil se absentibus decem legatis sen-
 tentiæ habere, Romam eundum ad Senatum esse. Sic
 dimissi sunt ad Regem, qui usque ad ætatem com-
 parandis militibus Antiochiæ steterat; cum Hanni- Idem l. 33.
 bal legatos qui Româ Carthaginem venerant, sui ex-
 poscendi gratiâ missos ratus, cedere tempori & for-
 tunæ statuit. Itaque præparatis jam omnibus, antè
 ad fugam Africâ excessit, & in Syriam ad Regem fu-
 git: prospero cursu Tyrum pervenit, exceptusque à
 conditoribus Carthaginis ut alia patria, vir tam cla-
 rus omni genere honorum, paucos moratus dies, An-
 tiochiam navigat. Ibi profectum Regem cum audis-
 set, filium ejus solenne ludorum ad Daphnem cele-
 brantem convenisset: comiter ab eo exceptus, nullam
 moram navigandi fecit. Ephesi Regem Antiochum
 est consecutus, fluctuantem adhuc animo, incer-
 tumque de Romano bello; sed non parvum momen-
 tum animo ejus ad moliendum adventus Hannibalis
 fecit.

SELEUC. Antiochus Hannibalem propter nomen artibus
 an. 119. imperatoriis receperat magnificè; sententia ejus una
 Liv. 116. 34. atque eadem semper erat, UT IN ITALIA BELLUM
 GERERETUR, SI NIHIL IBI MOVEATUR, LICEAT-
 QUE P. R. VIRIBUS ET COPIIS ITALIÆ EXTRA
 ITALIAM BELLUM GERERE, NEQUE REGEM,
 NEQUE GENTEM ULLAM PAREM ROMANIS
 ESSE. Sibi centum rectas naves, decem millia pe-
 ditum, mille equites deposcebat: eâ se classe primùm
 Africam petiturum; magnopere confidere & Cartha-
 ginenses ad rebellandum ab se compelli posse, si illi
 cunctentur, se in aliquâ parte Italiæ bellum excitatu-
 rum Romanis: Regem cum cæteris omnibus transire
 in Europam debere, & in aliquâ parte Græciæ copias
 continere; neque trajicientem, & quod in speciem
 famamque belli satis fit, paratum trajicere. In hanc
 sententiam cum adduxisset Regem, præparandos sibi
 ad id populorum animos ratus, literas, ne quo casu
 interceptæ palam facerent conata, scribere non au-
 sus est, Aristonem quendam Tyrium nactus Ephesi,
 cum Regis consensu Carthaginem mittit.

an. 120. Legati ab Antiocho ad Romanos missi ad amici-
 tiam petendam jungendamque societatem, Romam
 Appian. Syriac. venerunt: principes legationis erant Menippus & He-
 gesianax, tertius Lysias ab Appiano numeratur: C.
 Scribonio Prætoræ Urbano introducti sunt; & quòd
 longior esset disceptatio, Flaminio mandatum ut le-
 gatorum verba audiret, responderetque iis quæ ex
 dignitate atque utilitate Populi Romani responderi
 possent. Postero die cum Flaminius postulata & sua
 & Regis exposuisset, Senatus paratus erat Antiocho

bellum decernere, nisi decedat ipse Europâ. Tum SELEUC.
 Menippus deprecari & Flaminium & Patres institit, an. 120.
 ne festinarent decernere, tempus & sibi fumerent, &
 Regi ad cogitandum darent. Ita integra dilata res
 est: legatos mitti ad Regem eisdem, qui Lyfimachix
 apud eum fuerant, placuit, P. Sulpitium, P. Villium, Liv. lib 34.
 P. Ælium. Vix ii profecti erant, cùm à Carthagine
 legati bellum haud dubiè parare Antiochum Hanni-
 bale ministro nuntium attulerunt.

Ætoli post deportatos ex Græciâ Romanorum exer- an. 121.
 citus, primò in spe fuerant & Antiochum in vacuam Idem l. 35.
 Europæ possessionem venturum, nec Philippum aut
 Nabin quieturos, animos Regum legatis tentaverunt.
 Damocritus ad Nabin, Nicander ad Philippum, Di-
 cæarchus ad Antiochum est missus. Cùm verò ipse
 bellum adversus Populum Romanum gerere decrevit,
 propinquos Reges adjungeret sibi connubio est co-
 natus. Cleopatram filiam, quam per Euclem Rho- Art. Syr.
 dium anno septimo desponderat Ptolemæo, decimo ei Hier. in
 hyeme Raphiæ in matrimonium dedit, concessâ ei do- Dan. c. 11.
 tis nomine Cælesyriâ, quam ei priùs ademerat, Phœ-
 nice, Judæâque & Samariâ, demulcens adolescentem Ioseph l. 12.
 ut bello Romano quiesceret. Antiochidem misit Aria- c. 3.
 rathi Regi Cappadocum, & reliquam Eumeni Regi
 Pergami obtulit: at ille quia videbat eum jam bellum
 instituere contra Romanos, & in hunc usum affinita-
 tem quærere, excusavit. Antiochus per Ciliciam, Liv. l. 35.
 Tauro monte superato, extremâ jam hyeme Ephesum
 pervenit: inde principio veris Antiochô filio misso
 in Syriam ad custodiam ultimarum partium regni,
 ipse cum omnibus terrestribus copiis ad P. fidas, qui

SELEUC. circa Selgam incolunt, oppugnandos est profectus.
 AN. 121. Eo tempore legati Romani qui ad Antiochum, sicut antè dictum est, missi erant, jussi priùs Eumenem adire, Eleam venêre; inde Pergamum ascenderunt: Sulpitius æger Pergami subsistit; Villius cùm Pisidiæ bello occupatum esse Regem audisset, Ephesum profectus, dum paucos ibi moratur dies, dedit operam ut cum Hannibale, qui tum fortè ibi erat, sæpè congrederetur, ut animum ejus & tentaret si qua posset, & metum demeret periculi ei quicquam à Romanis esse. His colloquiis aliud quidem actum nihil est; secutum tamen suâ sponte est, velut consilio petatum esset, ut vilior ob ea Regi Hannibal & suspectior ad omnia fieret. Villius ab Epheso Apamæam processit: ei & Antiochus occurrit primus; ibi autem mors nuntiata Antiochi filii, quem missum antè diximus in Syriam, diremit colloquia. Magni luctus species regiam tenuit, quare legatus Romanus ne alieno tempore incommodus observaretur, Pergamum concessit.

Rex Ephesum, omisso quod inchoaverat bello, rediit: ibi per luctum clausâ regiâ, cum Minione quodam, qui princeps amicorum ejus erat, secreta consilia agitavit. Fugienti Regi disceptationem cum legatis, professus Minio, se quæ pro causâ essent, dicturum persuasit, ut à Pergamo accerferentur legati. Jam convaluerat Sulpitius; itaque ambo Ephesum venerunt. Rex à Minione excusatus, & absente eo res agi cœpta est. Cæterum neque remissâ ullâ re, neque impetratâ, æquè ac venerunt omnium incerti, legati Romam redierunt. Rex dimissis iis, consilium

de Romano bello habuit. Alexander Acarnan, Philippi quondam amicus, peritus Græciæ, nec ignarus Romanorum in consilio erat; is victoriam se haud dubiam ponere animo affirmabat, si in Europam transisset Antiochus, & in aliquâ Græciæ parte sedem bello cepisset: primum Ætolos, deinde Nabin conciliaturum omnia: Philippum ad primum bellicum arma capturum: Hannibalem sine morâ mittendum in Africam esse ad distringendos Romanos. Hannibal non adhibitus in concilium, propter colloquia cum Villio suspectus Regi, & in nullo postea honore habitus, primò eam contumeliam tacitus tulit, deinde ad extremum venit ut Antiocho narraret quomodo pater Amilcar cùm sacrificaret, eum altaribus admotum jurejurando adegisset, nunquam amicum Populi Romani fore. Antiochus, quia visus erat Hannibal ex proprii affectus vehementiâ & vero sensu loqui, priores omnes suspiciones deposuit. Ex concilio ita discessum est, ut bellum in Romanos gereretur.

SELEUC.

AN. 121.

Liv. l. 31.

c. 18.

Legati Ætolorum venerunt ad Antiochum, Thoante legationis principe, qui offerebant ei totius Ætoliciæ copiarum imperium, hortabanturque ut in Græciam trajiceret tanquam ad rem paratam: nec sinebant ut expectaret exercitum descendentem à mediterraneis Asiæ regionibus, exaggerando vires Ætolicas, promittendoque societatem Lacedæmoniorum, atque Philippi Macedonis irati Populo Romano, modò sine mora trajiceret: sed tres Regem civitates tenebant, Smyrna, Alexandria Troas, & Lampfacus, quas neque vi expugnare ad eam diem poterat, neque conditionibus in amicitiam perlicere, neque à

App Syr.

SFLEUC. tergo relinquere trajiciens ipse in Europam volebat :
 an. 121. Thoante tamen illum excitante, & intellectâ Deme-
 Liv. lib. 35. triadis defectione à Romanis ad Ætolos, Rex maxi-
 61. 42. mē elatus, non ultrā differre profectionem in Græ-
 ciam statuit. Priusquam solveret naves, Ilium à ma-
 ri ascendit, ut Minervæ sacrificaret : inde ad classem
 regressus, proficiscitur quadraginta tectis navibus,
 apertis sexaginta, & ducentæ onerariæ cum omnis ge-
 neris commeatu, bellicoque alio apparatu sequeban-
 tur : copię universæ, decem millia peditum fuere &
 quingenti equites, sex elephanti : vix ad Græciam nu-
 dam occupandam satis copiarum, nedum ad sustinen-
 dum Romanum bellum. Profectus Rex à Deme-
 triade, Lamiam venit, exceptus ingenti favore mul-
 tudinis, Ætoli eum Imperatorem Regemque appel-
 landum censuerunt. Cum Apocletis inito consilio,
 versùs Chalcidem est progressus : eum cives excipere
 recusarunt, sed Antiochus reversus cum exercitu, tan-
 dem obtinuit ut portæ sibi aperirentur.

an. 122. M. Acilius Glabrio ad quintas Nonas Maias Româ
 12. 36. paludatus egressus est, & sub idem tempus à duobus
 61. 4. Regibus Philippo & Ptolemæo Romam venerunt,
 pollicentes ad bellum auxilia, & pecuniam, & fru-
 mentum : à Ptolemæo etiam mille pondo auri, vigin-
 ti millia pondo argenti allata. Nihil est acceptum,
 gratiæ Regibus actæ; & cum uterque se in Ætoliam
 cum omnibus copiis venturum, belloque interfutu-
 rum polliceretur, Ptolemæo id remissum, Philippi
 legatis responsum, gratum cum Senatui Populoque
 Romano facturum, si M. Acilio Consuli non defuisset.
 Item à Carthaginensibus & Massinissâ Rege le-
 gati

gati venerunt, triticum & hordeum & classem offerentes. SELEUC.
an. 122.

Dum Antiochus Chalcide agebat, Epirotarum & Eleorum legati ad eum venerunt; ipse Thebas deinde venit. In concilio Bœtorum decretum est de amicitia cum eo instituenda. Hanc quoque gente adjuncta Chalcidem regressus, Demetriade deinde convocavit principes Ætolorum, & Aminandrum Athamanum Regem ad consultandum; & Hannibal jamdiu non adhibitus, interfuit concilio, qui Philippum ante omnia & Macedonas in societatem belli quâcunque ratione deducendos esse statuit; ex ejus tamen sententiâ nihil factum est, nisi quod ad classem copiasque arcessendas ex Asiâ. Rex Polyxenidam misit, deinde cum Larissam aggredi statuisset, & Ap. Claudius in urbis præsidium veniret, & in castris ignes accendisset, Rex Romanum exercitum cum Philippo esse existimans, hyemem instare apud suos causatus, ab eâ recessit, Chalcidem profectus. Antiochus ibi amore captus Eubiæ virginis Chalcidentis, Cleoptelemini filia, licet quinquagenario major, cum patrem invitum primò allegando, deinde ipse rogando fatigasset, tandem impetratâ re, nuptias tanquam in mediâ pace celebravit, festosque dies egit per reliquum hyemis, oblitus quantas simul duas res suscepisset, Romanum bellum, & Græciam liberandam, omisâ rerum omnium curâ, in conviviis & vinum sequentibus voluptatibus; ac deinde eâ fatigatione magis quàm fatietate earum, in somnis traduxit. Eadem omnes ejus præfectos cepit luxuria, in eandem & milites effusi sunt, nec quisquam eorum aut arma in-

*Polyb. l. 12.
Liv. lib. 36.
c. 5. & 6.*

SELEUC. duit, aut stationem aut vigilias servavit.

an. 122. Antiochus principio veris cū per Phocidem in Acarnaniam, quò exercitum ducere jusserat, venisset, facilè animadvertit nihilo saviore disciplinā milites, quàm ducem hybernasse, ipse Delphis sacrificio Apollini factò, Naupactum processit, Medeona Acarnaniæ fraude cepit, & præsidio ei imposito, Thyriam venit, ubi cū accepisset Acilium cum legionibus mare trajecisse, per Ætolia ac Phocidis urbes Chalcidem rediit. Interim Philippus & M. Bæbius, præfidiis ad ea quæ Athamanes occupaverant, recipienda iverunt, Philippus Limnæam, Bæbius Pellinæum oppugnavit.

*Liv. lib. 36
c. 11.*

App. Syr.

M. Acilius à Brundisio transvectus, Apolloniam cum decem millibus peditum, Appiano viginti, duobus millibus equitum, quindecim elephantis, pedestres copias Larissam ducere delectos militum Tribunos jussit: ipse cum equitatu Limnæam ad Philippum venit. Consulis adventu deditio sine cunctatione est facta, traditumque præsidium, & cum iis Athamanes. A Limnæâ Pellinæum Consul proficiscitur, multitudo Athamanum & militum Antiochi ad tria milia circiter Philippo est tradita: Acilius deinde Larissam est profectus, ibi de summâ belli consultaturus, paucos moratus dies, Cranonem processit. Venienti Pharfalus, Scotussa & Pheræ, quæque in eis præsidia erant Antiochi, deduntur. Proernam inde recepit: ducere in Sinum Malliacum cœpit, captisque Thaumacis ad Sperchium pervenit, inde Hypatæorum agros vastavit.

*Liv. l. 36.
App. Syr.*

Antiochus, his Chalcide acceptis, celeritatem ho-

stium pertimuit, ac demum sensit rectè consuluisse SELEUC.
Hannibalem; missisque aliis post alios nuntiis, urge- AN. 122.
bat Polyxenidam ut trajiceret: undique ad se trahe-
bat milites; in Ætoliā etiam misit, ut omni con-
tractā juventute convenirent: nam & ipse eò decem
millia peditum & equites quingentos duxit. Cū
verò Ætolorum aliquanto pauciores quā unquam
antea convenissent, destitutus & à suis qui moraban-
tur in Asiā, & à sociis, intra saltum Thermopylarum
se recepit: Ætolos, quorum quatuor millia conven-
rant, partim ad Heracleam præsidio obtinendam,
partim Hypatam mittit. Consul depopulatus Hypa-
tensem primò, deinde Heracleensem agrum, in ipsis
Thermopylarum faucibus prope fontem adversus Re-
gem castra posuit: die postero, luce primā signo pu-
gnæ proposito, instruit aciem arctā fronte ad natu-
ram & angustias loci. Rex ubi hostium signa con-
spexit, & ipse copias eduxit, velites & cetratos ante
phalangem statuit, ipsam pro castris instruxit, ad dex-
trum ejus latus funditores ac sagittarios collocavit in
pedem montis, elephantos in sinistro latere, postea
equites, cohortes quibus stipari solebat, juxta mare.
Conferto deinde prælio, primū Consul à velitibus
infestabatur undique, quos tandem fugavit: phalanx
illis per medium transmissis, & sarissas condensas ob-
jecit, non audentibus in infestas longas & multas ha-
stas incurrere, multis temerè vallum subeuntibus
transfixis. Interea M. Porcius, à jugo Callidromi de-
jectis inde Ætolis, super imminentem castris collem
apparuit: qui in castris regiis erant, primò Ætolos
credere subsidio venire; sed ut signis eorum & armis

SELEUC. an. 122. ex propinquo cognitis errorem aperuerunt, tantus repente pavor omnes cepit, ut abjectis armis fugerent. Romani Scarphiam persecuti hostes, multis in itinere caesis captisque, in castra reverterunt. Consul noctis insequentis tertiâ vigiliâ præmissis equitatu ad persequendum hostem, signa legionum primâ luce movit. Aliquantum viâ perceperat Rex cum quingentis equitibus, ut qui non antè ab effuso constiterit cursu, quàm Elateam pervenerit: ibi primùm reliquiis pugnae & fugae collectis, cum perexiguâ manu semiinermium militum Chalcidem se recepit. Romanorum centum & quinquaginta desiderati sunt, ex regio exercitu quingenti duntaxat effugerunt. Consul postea Chalcidem petiit; sed Antiochus cum novâ nuptâ Eubiâ Ephesum se transmiserat.

Liv. l. 36.

Antiochus Ephesi de bello Romano securus, tanquam non transituris in Asiam Romanis; quam securitatem ei magna pars amicorum aut per errorem, aut assentando faciebat, Hannibal, unusquique eo tempore apud eum auctoritas erat, magis mirari se aiebat, quòd non jam in Asiâ essent Romani, quàm venturos dubitare. Rex igitur navibus quæ paratæ instructæque erant Chersonesum petiit, ut ea loca præfidiis firmaret; cæteram classem Polyxenidam parare & deducere jussit, speculatorias naves ad omnia exploranda circa insulas dimisit. Delum trajecerat Polyxenidas, certior factus Deli stare Romanam classem, nuncios ad Antiochum misit, qui omissis quæ in Hellesponto agebat, cum rostratis navibus quantum accelerare potuit, Ephesum rediit, & consilium extemplò habuit, faciendum-ne periculum navalis

certaminis foret. Polyxenidas negabat cessandum, SELEUC. AN. 122. & utique prius configendum aiebat, quàm classis Eumenis & Rhodiæ naves conjungerentur: movit omnes auctor consilii: biduum in apparatu morati, tertio die centum, aliis ducenta, quarum septuaginta tectæ, cæteræ apertæ, moneres omnes fermè erant, profecti Phocæam petierunt: inde cùm audiisset appropinquare jam classem Romanam Rex, quia inter-futurus navali prælio non erat, Magnesium ad Sipy-lum concessit, ad terrestres copias comparandas, & ad Cyssuntem portum Erythræorum, classis, tanquam ibi aptius hostes expectatura, contendit. Romani à Delo Phanas portum Chiorum petunt, inde Pho-cæam trajiciunt. Eumenes ad suam classem profec-tus, cum quatuor & viginti navibus tectis, apertis paulò pluribus, ad navale certamen rediit. Inde cen-tum quinquaginta tectis navibus, apertis fermè quin-quaginta profecti Romani ad Corycum portum, qui super Cyssuntem est, conati sunt trajicere. Polyxe-nidas, ut appropinquare hostes allatum est, occasio-ne pugnandi lætus, sinistrum ipse cornu in altum ex-tendit, dextrum cornu præfectos navium ad terram explicare jubet, & æquâ fronte ad pugnam procedebat. Quod ubi vidit Romanus, vela contrahit, ma-losque inclinat, simul armamenta componens, ope-ritur insequentes naves. Jam fermè triginta in fron-te erant, quibus ut æquaret lævum cornu, dolonibus erectis altum petere intendit, jussis qui sequebantur, adversus dextrum cornu prope terram dirigere. Eu-menes agmen cogebat: cæterum ut demendis arma-mentis tumultuari primùm cœptum est, & ipse quan-

SELEUC. ^{an. 122.} tâ maximâ celeritate potest, concitat naves. Jam omnibus in conspectu erant, duæ Punicæ naves antecedeabant Romanam classem, quibus obviæ tres fuerunt regiæ naves, & ut in numero impari, duæ regiæ unam circumfistunt, & primùm ab utroque latere remos detergunt, deinde transcendunt armati, & dejectis cæsisque pugnatoribus, navem capiunt: una, quæ compari Marte concurrerat, postquam captam alteram navem vidit, priusquam à tribus simul circumveniretur, retrò ad classem refugit. Livius indignatione accensus, prætoriâ nave in hostes tendit, adversus quam eâdem spe duæ, quæ Punicam unam navem circumvenerant, cùm inferrentur, demittere in aquam remos ab utroque remiges stabilicndæ navis causâ jussit, & in advenientes hostium naves ferreas manus injicere; & ubi pugnam pedestri similem fecisset, meminisse Romanæ virtutis, nec pro viris ducere regia mancipia: haud paulò facilius quàm antè duæ unam, tunc una duas naves expugnavit, cepitque. Et jam classes quoque undique concurrerant, & passim permistis navibus pugnabatur; Eumenes, qui extremus commisso certamine advenerat, ut animadvertit lævum cornu hostium à Livio turbatum, dextrum ipse, ubi æqua pugna erat, invadit. Nec ita multò post, primùm à lævo cornu fuga cœpit: Polyxenidas enim, ut virtute militum haud dubiè superari se vidit, sublati dolonibus effusè fugere intendit: mox idem & qui prope terram cùm Eumene contraxerant certamen, fecerunt. Romani & Eumenes, quoad sufficere remiges potuerunt, & in spe erant extremi agminis vexandi, satis pertinaciter secuti sunt,

tredecim captis navibus cum militibus ac remige, decem demerſis. Romanæ classiſ, unica Punica in primo certamine à duabus circumventa, periit. Polyxenidas non priùs quàm in portu Ephesi fugæ finem fecit. Romani eo die unde egreſſa regia classiſ erat, manſerunt; poſtero die hoſtem perſequi intenderunt: medio ferè in curſu obvix fuère iis quinque, Appiano ſeptem & viginti tectæ Rhodiæ naves cum Pauſitrato præfecto classiſ: iis junctis Ephesum hoſtem perſecuti, ante oſtium portus acie inſtructâ ſteterunt. Poſteaquam conſeſſionem victis ſatis expreſſerunt, Rhodii & Eumenes domos dimiſſi, Romani Phocœam tranſmittunt: ibi relictis ad præſidium urbis quatuor quinquereſibus, ad Canas classiſ venit; & cùm hyems appeteret, foſſâ valloque circumdatis naves ſubductæ.

SELEUC.
an. 122.

App. Syr.

Antiochus poſt navalem ad Corycum pugnam cùm totam Lyemem liberam in apparatus terreſtres maritimosque habuiſſet, classiſ maximè reparandæ, ne totâ maris poſſeſſione pelleretur, intentus fuerat, ſuccurrit, ſuperatum ſe cùm classiſ adfuisset Rhodiorum. Itaque & Hannibalem in Syriam miſit, ut alias compararet è Phœnice & Ciliciâ naves, & Polyxenidam, quò minùs proſperè res geſta erat, eò enixiùs & eas quæ erant reficere, & alias parare juſſit. Ipſe in Phrygiâ hybernavit, undique auxilia arceſſens; etiam in Gallo-Græciam miſit: filium Seleucum in Æolide reliquit cum exercitu, ad maritimas continendas urbes, quas illinc à Pergamo Eumenes, hinc à Phocœâ Erythriſque Romani ſollicitabant. Rhodii æquinoctio verno Pauſitratum classiſ præfectum cum ſex &

an. 123.
Liv. l. 37.

App. Syr.

Liv. l. 37

SELEUC. triginta navibus miserunt. Jam C. Livius Salinator
 an. 123. à Canis cum triginta navibus & septem quadriremi-
 bus, quas secum Eumenes adduxerat, Hellepontum
 petebat, ut ad transitum Romani exercitus, quem
 terrâ venturum opinabatur, præpararet quæ opus es-
 sent.

Interim Polyxenidas (erat is exul Rhodius) cùm
 audisset profectam à domo popularium suorum clas-
 sem, & Pausistratum præfectum, per internuntium
 pollicetur, se regiam classem Pausistrato proditurum,
 si per eum in patriam restituitur. Panormum Samiæ
 terræ petit Pausistratus, ibique Polyxenidæ literis &
 signo deceptus, nimiumque credulus, neglexit excu-
 bias. Polyxenidas ab Epheso solverat; ubi autem ani-
 madvertit Pausistratum frumentatum suos dimisisse,
 Nicandrum Archipiratam cum paucis Samum trans-
 misit, ut armatos per terram ad tergum hostium du-
 ceret: ipse mediâ nocte solvit, & ante diluculum in
 dormientes adhuc irruit. Pausistratus repentino &
 inopinato malo territus, jussit milites relictis navibus
 è terrâ repugnare, sed cùm etiam à tergo Nicander
 impetum in eum faceret, repentè mutato consilio na-
 ves conscendere omnes jubet, ipse primus concitatâ
 nave remis ad ostium portus tendit; at rostris icta
 supprimitur, & telis obruuntur propugnatores, inter
 quos & ipse Pausistratus impigrè pugnans interfici-
 tur. Naves quinque tantum Rhodiæ cum duabus
 Cois effugerunt, terrore flammæ micantis viâ sibi in-
 ter confertas naves factâ, reliquas viginti Polyxeni-
 das remulco pertraxit Ephesum. Erythrææ triremes,
 cum haud procul à Samo Rhodiis navibus, quibus ut
 essent

essent præsidio veniebant, obviæ fugientibus fuissent, SELEUC.
an. 123.
in Helleſpontum ad Romanos curſum anteverterunt.
Sub idem tempus Seleucus Phocœam, portâ unâ per
custodes apertâ, recepit, & Cuma aliæque ejusdem
oræ urbes ad eum metu defecerunt.

– Livius, auditâ classis Rhodiæ strage, & veritus ne
quid suis navibus in Æolide relictis accideret, festi-
nus ad Canas rediit, & Eumenes Elæam venit: Livius
omni classe, cui adjunxerat triremes duas Mytilenæas,
Phocœam petit, quam cùm teneri valido regio præsi-
dio audisset, nec procul Seleuci castra esse, depopula-
tus maritimam oram, Samum cum Eumene petere
intendit. Rhodii etiam, audito classis nuntio, lu-
ctum in iram vertentes, viginti alias naves præfecto
Eudamo miserunt. Polyxenidas Samum petituros
ratus hostes, ut se Rhodiæ classi conjungerent, ab E-
pheso profectus est; sed Romani Samiæ portum te-
nuerunt, & Polyxenidas Ephesum rediit: Samum &
Rhodia classis post dies paucos venit, profecti exem-
plò sunt Romani Ephesum, ordinatis navibus tanquam
ad prælium; cùmque nemo ex adverso prodiret, di-
midium classis in alto diu ostentarunt, reliquis navi-
bus appulsi ad terram, deprædabantur. Andronicus
Macedo, qui in præsidio Ephesi erat, jam in mœni-
bus appropinquantem irruptionem fecit, exutosque
magnâ parte prædæ, ad mare ac naves redegit, Samum
unde venerat classis, repetit.

– Seleucus cùm per omne hybernorum tempus exer-
citum in Æolide continuisset, tunc transire in fines
regni Eumenis, dum is procul à domo cum Romanis
& Rhodiis Lyciæ maritima oppugnaret, statuit: ad

SELEUC. Elæam primò accessit, deinde omisâ oppugnatione, an. 123. ad caput arcemque regni Pergamum ducit. Attalus Eumenis frater, cum intra mœnia se recepisset, obsideri urbs cœpta est. Eodem fermè tempore & Antiochus ab Apamæâ profectus, Sardibus primùm, deinde haud procul Seleuci castris ad caput Cayci amnis stativa habuit: cum magno exercitu misto variis ex gentibus, plurimum terroris in Gallorum mercede conductis quatuor millibus erat; hos paucis admittis, ad pervastandum passim Pergamenum agrum misit. Quæ posteaquam Samum sunt nuntiata, primò Eumenes avocatus domestico bello, cum classe Elæam petit, inde Pergamum contendit. Paucos per dies Romana Rhodiaque classis ut Regi opem ferrent, Elæam à Samo venerunt, quos ubi exposuisse copias Elææ, & tot classes in unum convenisse portum Antiocho allatum est; & sub idem tempus audivit Consulem cum exercitu jam in Macedoniâ esse, pararique quæ ad transitum Hellesponti opus essent, tempus venisse ratus, priusquam terrâ marique simul urgere-tur, agendi de pace, tumultum quendam adversus Elæam castris cepit: ibi peditum omnibus copiis relictis cum equitatu sex millium militum, in campos sub ipsa Elææ mœnia descendit, misso caduceatore Æmilium tum classis Romanæ post Livium, præfectum, velle se de pace agere. Æmilius Eumene à Pergamo accito, adhibitis & Rhodiis, responsum est Antiocho ante Consulis adventum de pace agi non posse. Antiochus pace nequicquam tentatâ, vastatis Elæensium primùm, deinde Pergamenorum agris, relicto ibi Seleuco filio, Adramyttæum, hostiliter itinere facto,

Polyb. l. 21.

petit. Eodem Adramyttæum ut urbi præsidio essent, SELEUC.
 navibus circumvecti Æmilius & Eumenes venerunt. an. 123.
 Per eos dies ex Achaiâ mille pedites cum centum equi- Liv. lib. 37.
 tibus duce Diophane Elæam accesserunt, & mox Pergamum deducti, audaciâ Seleucum ex agro Pergameno movere castra cogunt. Antiochus posteaquam Romanos & Eumenem ad tuendum Adramyttæum venisse audivit, eâ quidem urbe abstinuit, depopulatus agros: Pheream inde, coloniam Mitylenæorum expugnavit; Cotton, & Corylenus, & Aphrodisias, & Crene primo impetu captæ sunt, inde per Thyatira Sardes rediit. Seleucus in maritimâ orâ permanens, aliis terrori, aliis præsidio erat. Classis Romana cum Rhodiis in statione ne Polyxenidas ab Epheso moveret, rediit Eumenes Elæam.

Rhodium adversus classem, quam fama erat ex Syriâ venire, tredecim suis navibus & unâ Coâ quinqueremi, alterâ Gnidiâ Rhodum ut ibi in statione essent, profecti sunt. Biduo antequam Eudamus cum classe à Samo veniret, tredecim à Rhodo naves cum Pamphiliâ præfecto adversus eandem Syriacam classem missæ, assumptis navibus quatuor, quæ Cariæ præsidio erant, Eudamum confestim exire placuit: additæ huic quoque sunt ad eam classem, quam habebat, sex apertæ naves. Profectus cum quantum accelerare poterat progressos consequitur; inde uno agmine Phaselidem cum venissent, optimum visum est ibi hostem operiri, ex hâc pestilentia metu profecti, cum præterveherentur Pamphylicum sinum, ad Eurymedontem amnem appulsâ classe, audiunt ab Aspendiis ad Sidam jam hostes esse. Tardius navigaverant regii adverso

SELEUC. an. 123. tempore Etesiarum. Rhodiorum duæ & triginta quadriremes, quatuor triremes fuere. Regia classis septem & triginta majoris formæ navium erat, in quibus tres hepteres & quatuor hexeres habebat, præter has decem triremes erant: & alii adesse hostes ex speculâ quâdam cognovêre. Utraque classis postero die, luce primâ, tanquam eo die pugnatura, è portu movit: & posteaquam superavêre Rhodii promontorium, quod à Sidâ prominet in altum, extemplò & conspecti ab hostibus sunt, & ipsi eos viderunt. A regis sinistro cornu quò ab alto objectum erat, Hannibal, dextro, Apollonius purpuratorum unus præerat, & jam in frontem directas habebant naves. Rhodii longo agmine veniebant; prima prætoria navis Eudami erat, cogebat agmen Chariclus. Pamphilidas mediæ classi præerat. Eudamus, posteaquam hostium aciem instructam & paratam ad concurrendum vidit, & ipse in altum evehitur, & deinceps quæ sequebantur, servantes ordinem, in frontem dirigere jubet. Ea res primò tumultum præbuit: nam nec sic in altum evectus erat, ut ordo omnium navium ad terram explicari posset; & festinans ipse præproperè cum quinque solis navibus, Hannibali occurrit: cæteri, quia in frontem dirigere jussi erant, non sequebantur. Extremo agmini loci nihil ad terram relictum erat: trepidantibus iis inter se, jam in dextro cornu adversus Hannibalem pugnabatur, sed momento temporis navium virtus & usus rei maritimæ terrorem omnem Rhodiis dempsit: nam postquam & in altum celeriter evectæ naves locum post se quæque venienti ad terram dedere, & si qua concurreret rostro cum hostium navi,

aut proram lacerabat, aut remos detergebat, aut li- SELEUC.
 bero inter ordines discursu prætervecta, in puppim an. 123.
 imperum dabat : maximè exterruit heptemis regia à
 multò minore Rhodiâ nave uno ictu demersa. Itaque
 jam haud dubiè dextrum cornu hostium in fugam in-
 clinabat ; Eudamum in alto multitudine navium ma-
 ximè Hannibal, cæteris omnibus præstantem, urge-
 bat, & circumvenisset, ni signo sublato ex prætoriâ
 nave (quo dispersam classem in unum colligi mos
 erat) omnes quæ in dextro cornu vicerant naves, ad
 opem ferendam suis occurrissent : tum & Hannibal
 quæque circa eum erant naves, capeffunt fugam ; nec
 insequi Rhodii, ex magnâ parte agris, & ob id cele-
 riùs fessis remigibus, potuerunt : sed ut ejus ad vete-
 rem classem transitum impedirent, Chariclitum cum
 viginti navibus rostratis ad Patara & Megistum por-
 tum miserunt ; quò etiam mox Pamphilida cum qua-
 tuor navibus tectis missus est, atque ita in Pamphyliâ
 clausus Hannibal est.

Antiochus non civitatum modò, quæ circa se erant, Polyb. l. 1. c. 2.
 contrahebat præsidia, sed ad Prusiam Bithyniæ Regem
 miserat, qui eum hortaretur ad ineundam secum so-
 cietatem. Prusias superioribus quidem temporibus
 non erat alienus à consilio jungendæ cum Antiocho
 societatis ; admodum enim Romanos formidabat, ne
 ad tollendas omnes dominationes in Asiam trajicerent :
 sed postquam allatæ ei fuerunt litteræ à L. & P. Sci-
 pionibus, accepit, legitque, monebant eum ut posito
 metu de regno suo, P. Romani partes amplecteretur ;
 fore enim nunquam ut ejus consilii ipsum pœni-
 teat : sed maximè confirmatus est animus Regis, cùm

SELEUC. ad eum C. Livius, qui Prætor antè classi præfuerat, an. 123. legatus à Româ venit, & edocuit, quantò & spes victoriæ certior Romanis quàm Antiocho, & amicitia sanctior firmiorque apud Romanos futura esset. Antiochus posteaquam à spe societatis Prusiæ decidit, Ephesum à Sardibus est profectus ad classem, quæ per aliquot menses instructa ac parata fuerat, visendam. Cùm enim nullam aliam rationem esse judicaret impediendi ne pedestres hostium copiæ trajicerent, atque omnino bellum ex Asiâ expellendi, quàm si potentem maris se firmè stabiliret, navali prælio dimicare proposuit: Notitum itaque à vetere Colophone duo fermè millia passuum distans oppugnare aggressus est, ut dum Romani sociam urbem obsidione liberare pararent, occasione rei bene gerendæ Polyxenidæ daretur: qui cùm audisset Romanos à Samo movisse, & ipse forsan à Colophone profectus, hostium classi ad Myonnesum occurrit, & totis classibus tunc simul ab omni parte conferta est: à Romanis octoginta naves pugnabant, ex quibus duæ & viginti, Appiano viginti quinque; Antiochi classis nonaginta & una naves fuerunt, & maximæ formæ naves tres hexeres habebat, duas hepteres: maximo tamen terrori fuere Rhodiæ, quæ ignes præ se ferebant; & quod unum iis ad Panormum circumventis saluti fuerat, id tum maximum momentum ad victoriam fuit: nam metu ignis adversi regiæ naves, ne prorâ concurrerent. Cùm declinassent, neque ipsæ ferire rostro hostem poterant, & obliquas se ipsæ ad ictus præbebant; & si qua concurrerat, obruebatur infuso igni, magisque ad incendium quàm ad prælium trepida-

bant: plurimùm tamen quæ solet, militum virtus in SELEUC. an. 123. bello valuit; mediam namque aciem hostium Romani cùm rupissent, circumvecti à tergo, pugnantibus adversus Rhodios regiis se se objecere, momentoque temporis & media acies Antiochi & lævo in cornu circumventæ urgebantur. Dextra pars integra, sociorum magis clade quàm suo periculo terrebatur: cæterùm posteaquam alias circumventas prætoriam navem Polyxenidæ relictis fociis vela dantem videre, sublatis statim dolonibus (& erat secundus petentibus Ephesum ventus) capeffunt fugam, quadraginta duabus navibus in eâ pugnâ amissis, quarum tredecim captæ in potestatem hostium venerunt, cæteræ incensæ aut demersæ: Romanorum duæ naves fractæ sunt, vulneratæ aliquot; Rhodia una capta memorabili casu.

Post adversam navalem pugnam territus Antiochus, quia possessione maris pulsus, longinqua tueri diffidebat se posse, præsidium à Lyfimachiâ deduci pravo consilio jussit: Colophonis itaque obsidione abcessit, & Sardes se recepit, atque in Cappadociam ad Ariarathen, qui auxilia arcefferent, & quocumque Liv. l. 37. alio poterat ad copias contrahendas; ipse verò Sardinibus rei gerendæ tempora consumebat, & summâ lentitudine omnia administrabat. Æmilius Rhegillus naves Chio quassatas cùm refecisset, L. Æmil. Scaurum cum triginta navibus Hellespontum misit ad exercitum trajiciendum. Classis à Chio Phocæam trajecit, quæ post oppugnationem dedita est: & quia jam hyems appetebat, Prætor ejus portus ad hybernandum delegit. P. lyb. l. 23.

SELEUC. 2n. 123. Consuli transgresso Æniorum Maronitarumque fines, nuntiatur victam regiam classē ad Myonnesum, relictamque à præsidio Lyfimachiam esse: ea referta omnium rerum com meatibus velut in adventum Romani exercitus præparatis, eos excepit. Ibi paucos dies stativa habuere, ut impedimenta ægrique consequerentur: receptis omnibus, ingressi rursus iter per Chersonnesum, Hellespontum perveniunt; ibi omnibus curâ Eumenis ad trajiciendum præparatis, velut in pacata littora, nullo prohibente, aliis aliò delatis navibus, sine tumultu trajecere. Ea verò res Romana auxit animos, concessum sibi transire cernentibus in Asiam, quam rem magni certaminis futuram crediderant.

*Polyb. l. 23.
Liv. l. 37.
App. Syr.*

- Antiochus Sardibus hærens, simul intellexit trajecisse hostes Hellespontum, fractus animo, legatos ad L. & P. Scipiones de pace statuit mittendos. Ad id munus Heraclidem Byzantium deligit. Is legatus ut ad Hellespontum venit, Romanos eodem in loco reperit stativa agentes, ubi primùm tentoria fixerant, cognovitque quòd P. Scipio trans mare adhuc erat, quòd ille Salius erat & tempore solennitatis, ex quo loco fuit deprehensi Salii discedere non possint: ut autem P. trajecit mare, legatus Consulem adiit, petiitque ut mandata audiret. Advocato frequenti concilio, legatus obtulit Smyrnam, Lampſacum, Alexandriam Troadem, & Lyfimachiam in Europâ, ne quid in eâ Regem habere dicerent; & si Ionicas quoque ac Æolicas urbes quòd suarum partium fuerint, vindicare ab imperio regio velint Romani, impensæ quoque in bellum factæ partem dimidiam Regem Populo

pulo Romano præstiturum. Respondit Consul æ-
 quum esse ut Antiochus impensæ in bellum factæ non
 dimidiam partem, sed totam ipse præstet: neque enim
 propter Romanos, sed propter Regem bellum initiò
 constitutum fuisse: æquum etiam esse, ut non eas
 duntaxat urbes, quæ sunt in Æolide atque Ioniâ, li-
 beret, sed ut Græcia omnis liberata esset, ita quæ in A-
 siâ sint, omnes liberari urbes. Id aliter fieri non pos-
 se, quàm ut cis Taurum montem possessione Asiæ An-
 tiochus discedat. Legatus posteaquam nihil æqui in
 concilio impetrare se censebat; privatim (sic enim im-
 peratum erat) P. Scipionis tentare animum conatus,
 omnium primum filium ei sine pretio redditurum Re-
 gem dixit: deinde ignarus & animi Scipionis & moris
 Romani, auri pondus ingens est pollicitus, & nomine
 tantum regio excepto, societatem omnis regni; si per
 eum pacem impetrasset. Ad ea Scipio: Lyfimachia
 tenenda erat, ne Chersonesum intraremus. Concessio
 verò in Asiam transitu, & non solum frænis, sed etiam
 iugo accepto, imperium patiendum est. Ego ex mu-
 nificentia regiâ maximum donum filium habebo, pro
 tanto in me munere gratum me esse in se sentiet, si
 privatam gratiam pro privato beneficio desiderabit;
 publice nec habebo quicquam ab illo, nec dabo:
 quod in præsentia dare possim, fidele consilium est.
 Abi, nuntia meis verbis, bello absistat, pacis condi-
 tionem nullam recuset. His auditis revertitur Hera-
 clides, qui Regem ut convenit, omnia sigillatim ei
 exposuit. Antiochus, nihil gravius sibi si bello esset
 victus imperatum ire ratus, cogitatione pacis abstinuit,
 & necessaria ad prælium omnia undique comparavit.

SELEUC. Consul cùm ex stativis movisset, Dardanum pri-
 an. 123. mùm, deinde Rhœteum, postea Ilium processit; inde
 Lit. 1. 37. sextis castris ad caput Caïci amnis pervenit. Consi-
 lium erat ire ad hostem priusquam appeteret. Regia
 castra circa Thyatira erant: ibi cùm audisset Antio-
 chus P. Scipionem ægrum Elæam delatum, legatos qui
 filium ad se reducerent misit. Renunciate, inquit, gra-
 tias Regi me agere, referre gratiam nunc non posse,
 quàm ut suadeam, ne ante aciem descendat, quàm in
 castra me rediisse audiverit. Quamquam septuaginta
 peditum millia, plùs duodecim equitum, animos in-
 terdum ad spem certaminis faciebant, motus tamen
 Antiochus tanti autoritate viri, in quo ad incertos
 belli eventus omnis fortunæ posuerat subsidia, rece-
 pit se, transgressus Phrygium amnem, circaque Ma-
 gnesiam, quæ ad Sipylum est, posuit castra; & ne, dum
 extrahere tempus vellet, munimenta Romani tenta-
 rent, fossam sex cubitis altam, duodecim latam cùm
 duxisset, extra duplex vallum fossæ circumdedit, in-
 teriore labro murum cum turribus crebris objecit,
 unde facilè arceri transitu fossæ hostis posset. Consul
 circa Thyatira Regem esse ratus, continuis itineribus
 quinto die ad Hyrcanum campum descendit: inde
 cùm profectum audisset, secutus vestigia, circa Phry-
 gium amnem quatuor millia ab hoste posuit castra.
 Eò mille fermè equites tumultuosè amne trajecto, in
 stationes impetum fecerunt: primò, turbaverunt in-
 compositos; biduum deinde silentium fuit, neutris
 transgredientibus amnem: tertio pòst die Romani si-
 mul omnes transgressi sunt, & duo millia fermè &
 quingentos passus ab hoste posuerunt castra. Metan-

tibus, & muniendo occupatis, tria millia delecta equi- SELEUC.
 tum peditumque regionum magno terrore ac tumultu an. 123.
 advenère, sed pulsi sunt, centum ex his occisis, &
 centum fermè captis. Per quatrimum insequens in-
 structæ utrinque acies pro vallo steterunt, quinto die
 Romani processerunt in medium campi. Antiochus
 nihil promovit, ita ut extremi minùs mille pedes à
 vallo abessent. Consul posteaquam detrectari certa-
 men vidit, postero die in concilium advocavit: nul-
 lum unquam Romani hostem contempserunt, con-
 clamatum est undique, duceret extemplo per vallum,
 castra invadere parati erant, si in prælium hostis non
 exiret: mittitur Cn. Domitius ad explorandum iter,
 & quâ parte adiri vallum hostium posset. Is postea-
 quam omnia certa retulit, postero die propiùs castra
 admoveri placuit: tertio die signa in medium campi
 prolata, & instrui acies cœpta. Nec Antiochus ultrà
 tergiversandum ratus, ne ut suorum animos minueret
 detrectando certamen, & hostium spem augeret, cum
 posset stare pro vallo, aut hostem arcere à munitio-
 nibus, donec meliùs haberet Publius, & ipse copias
 eduxit circa ultimam vigiliam, tantùm progressus à
 castris, ut dimicaturum appareret. Romana acies
 unius propè formæ fuit & hominum & armorum ge-
 nere, in universum triginta millia: regia verò varia
 magis, multis gentibus dissimilitudine armorum au-
 xiliorumque erat, in ejus exercitu septuaginta millia
 numerabantur. Rex ipse in dextro cornu erat; Seleu-
 cum filium, & Antipatrum fratris filium in lævo
 præposuit: media acies tribus permixta, Minioni, aliis
 Mendi, Zeuxidi & Philippo magistro elephantorum.

*App. Syr.
 Liv. l. 37.*

SELEUC
an. 123. Nebula matutina crescente die levata in nubes caliginem dedit, humor ab Austro velut perfudit omnia, caligo regiis perincommoda erat, cum ne ex medio quidem cornua sua circumspicerentur, & humor arcus, fundasque, & jaculorum armenta emollierat. Paleatae quadrigae, quas in primâ acie locaverat Rex, in suos terrorem verterunt; quod ubi Eumenes vidit, haud ignarus pugnae cætera contempsit; Cretenses sagittarios, funditoresque, & jaculatores equitum, non confertos, sed quàm maximè possent dispersos excurrere jubet, simul omnibus tela ingerere. Hæc veluti procellâ equos partim vulneribus, partim clamoribus dissonis ita consternarunt, ut repentè velut effrenati passim incerto cursu ferrentur: ita medio inter duas acies campo exiguntur quadrigae, tum ad justum prælium signo utrinque dato concurrunt: mox cladis causæ fuerunt auxilia subsidiaria, quæ proxima locata erant, pavore & consternatione quadrigarum territa, & ipsa in fugam versa, nudaverunt omnia usque ad cataphractos equites, ad quos cum pervenisset equitatus Romanus, ne primum quidem impetum pars eorum sustinuerunt, alii fusi, alii propter gravitatem tegumentorum armorumque oppressi sunt. Totum deinde lævum cornu inclinavit, & usque ad mediam aciem terror pervenit; ubi incursum suorum cum impeditus esset usus prælongarum hastarum, (sarissas Macedones vocant) intulere signa Romanæ legiones, & pila in perturbatos coniecere: ne interpositi quidem elephanti militem Romanum deterrebant, assuetum jam ab Africis & vitare impetum belluæ, & ex transverso pilis incessere, aut si propius subire posset,

gladio nervos incidere. Jam media acies ferè omnis SELEUC. à fronte prostrata erat, cùm & subsidia circumventa AN. 123. à tergo cædebantur.

Antiochus à dextro cornu in quatuor turmas equitum, cùm ibi fiduciâ fluminis nulla alia subsidia cerneret, impetum facit: nec à fronte tantum, sed à latere urgebat, donec fugati equites primum, deinde proximi peditum effuso cursu ad castra compulsi sunt. Præerat castris M. Æmil. Lepidus Tribunus militum: is quâ fugam cernebat suorum, cum præsidio omni occurrit; & stare primò, deinde redire in pugnam jubebat, pavorem & turpem fugam increpans: redierunt ergo in pugnam, & Æmilius cum suo præsidio (erant autem duo millia virorum) effusè sequenti Regi acriter resistit: & Attalus Eumenis frater à dextro cornu, ut tumultum circa castra vidit, in tempore cum ducentis equitibus advenit. Antiochus posteaquam & eos quorum terga modò viderat, repetentes pugnam, & aliam & à castris & ex acie affluentem turbam conspexit, in fugam vertit equum: ita utroque cornu victores Romani pergunt ad castra diripienda. Equites primi omnium Eumenis hostem fugientem toto passim campo sequuntur: in castris quoque ingens & major propè quàm in acie cædes est edita: ad quinquaginta millia peditum annumeratis captivis desiderata dicuntur, equitum quatuor millia, capti mille & quingenti, & elephanti quindecim cum rectoribus. Romanorum aliquot vulnerati sunt, ceciderunt trecenti pedites, quatuor & viginti equites, & de exercitu Eumenis quinque & viginti, aliis tantum quindecim: & illo die victores, direptis hostium

App. Syr.
Liv lib. 37.

SELEUC. castris , cum magnâ prædâ in sua revertuntur ; po-
an. 123. stero die spoliabant cæsorū corpora , & captivos
contrahebant.

Rex cum paucis fugiens , continuo cursu , mediâ
fermè nocte Sardes concessit : inde cū audisset Se-
leucum filium & quosdam amicorum Cælenas , quam
Apamæam vocant , prægressos , & ipse quartâ vigiliâ
cum conjuge & filiâ Apamæam petit , Sardium custo-
diâ Zenoni traditâ , Timone Lydiæ præposito , quibus
spretis , consensu oppidanorum & militum qui in ar-
ce erant , legati ad Consulem missi sunt. Sub idem
tempus legati à Tyathiris & à Magnesiâ ad Sipylum ,
à Trallibus , à Magnesiâ quæ super Meandrum est , &
ab Epheso legati ad dedendas urbes venerunt. Reli-
querat Ephesum Polyxenidas audirâ pugnâ , & classe
usque Patara Lyciæ pervectus , metu stationis Rho-
diarum navium , quæ ad Megistē erat , in terram
egressus cum paucis , itinere pedestri Syriam petiit.
Asiæ civitates in fidem Consulis ditionemque Populi
Romani se se tradebant : Sardibus jam Consul erat , eo
& P. Scipio ab Elæâ cū primū pati laborem viæ po-
tuit , venit. Sub idem tempus Musæus caduceator ab
Antiocho , qui Syriam jam profectus erat , per P. Sci-
pionem à Consule petiit , impetravitque ut oratores
mittere liceret Regi. Paucos post dies Zeuxis , qui
præfectus Lydiæ fuerat , & Antipater fratris filius ve-
nerunt. Hi prius Eumene convento , quem propter
vetera certamina aversum maximè à pace credebant
esse , & placatiore invento , tum P. Scipionem & per
eum Consulem adierunt : concilio ipsis præbito , alia
quidem multa disseruerunt ; cæterū primus legatio-

nis scopus erat, quid facto opus esset ut pacem & amicitiam Populi Romani Rex impetraret. Qui concilio intererant, P. Scipionem jusserunt, ea quæ ipsi decreverant edere. Ille numquam Romanos post victoriam hostibus suis implacabiliores fuisse dixit. Nunc igitur idem responsi laturos ipsos à Romanis, quod priùs tulissent, cùm ad Hellespontum priusquam prælium committeretur, venerunt : Oportere nimirum ut Europâ ipsi excederent, & Asiâ minore cis Taurum : ad hæc pro impensis ad bellum factis, quindecim darent millia talentum Euboïcorum, quingenta præsentia, duo millia & quingenta cùm Populus Romanus pacem confirmaverit, reliqua deinde per duodecim annos, ita ut mille talenta quotannis penderent : Eumeni quoque quadringenta talenta adhuc debita redderent, & reliquum frumenti, quod ex fœdere cum ejus patre icto deberetur. Hannibalem præterea Carthaginensem dederent, & Thoantem Ætolum, & cum eo Mnasimachum Acarnana, & Chalcidenses Philonem & Ebulidam; elephantos quotquot haberent, traderent, ut & naves, & in posterum nec elephantos alios parare, nec naves ultra statutum numerum : obsides viginti ex arbitrio Consul. Cum his mandatis à Rege missi erant legati, ut omnem pacis conditionem acciperent : itaque Romam mitti legatos placuit, Consul in hyberna exercitum Magnesium ad Meandrum, & Tralles Ephesumque divisit. Ephesum ad Consulem paucos post dies obsides à Rege adducti sunt : Hannibal ab Antiocho admonitus, in Cretam fugit ; & legati qui Romam irent, venerunt.

*Iustin. l. 32.
Corn. Nep.
in Asia
Hannib.*

Vere ineunte M. Aur. Cotta L. Scipionis cum An- an. 124.

SELEUC. tiochi legatis, & Eumenes Rhodiique Romam postea
 an. 124. venerunt. Cotta in Senatu primùm, deinde in con-
Polyb. l. 21. cione jussu Patrum, quæ acta in Asiâ essent, exposuit;
Liv. lib. 37. tum omnium primùm Eumeni Senatus datus est. Post
 Rhodios Antiochi legati vocati sunt: ii vulgato pe-
 tentium veniam more, errorem fassi sunt Regis: Se-
 natus pacem servandam censuit, & paucos post dies
 Populus jussit. Fœdus in Capitolio cum Antipatro
Liv. lib. 37. principe legationis, & eodem fratris filio Regis An-
App. Syr. tiochi est ictum, quod in æs incisum, dicatumque est
 in illo, ubi solent & alia dedicari fœdera. Exemplar
 ejus deinde M. Vulfoni Consuli transmissum est. Au-
 ditæ deinde & aliæ legationes ex Asiâ sunt, quibus
 omnibus raptim datum est responsum. Decem lega-
 tos more majorum Senatum missurum ad res Asiæ dis-
 ceptandas componendasque, qui mox decreti sunt;
 summam tamen hanc fore, ut cis Taurum montem
 quæ intra regni Antiochi fines fuissent, Eumeni attri-
 buerentur; præter Lyciam Cariamque usque ad Mean-
 drum amnem, ea civitatis Rhodiorum essent: cæteræ
 civitates Asiæ, quæ Attali stipendariæ fuissent, eadem
 Eumeni vectigal penderent; quæ vectigales Antiochi
 fuissent, eæ liberæ & immunes essent. Rhodii pro
 his cum gratias egissent, Solis urbem quæ in Ciliciâ
 est, quasi germani & ab Argis etiam essent oriundi,
 pro extraordinario munere petierunt, ut eam civita-
 tem ex servitute regiâ eximerent. Vocati sunt An-
 tiochi legatis, actumque cum iis est, nec quidquam
 impetratum, testante fœdera Antipatro.

Polyb. l. 35.
Liv. lib. 38

Cn. Manlius primo vere Ephesum venit, acceptis-
 que copiis à L. Scipione, milites ad bellum contra
 Gallos

Gallos susceptum, quòd juvissent Antiochum, duxit. SELEUC. an. 124.
 Cùm ad Antiochiam super Meandrum castra posuisset, huc Seleucus Antiochi filius, ex fœdere icto cum Scipione ad frumentum dandum venit. Parva disceptatio de Attali auxiliaribus orta est, quòd Romano tantum militi pactum Antiochum, ut daretur frumentum, Seleucus dicebat. Discussa ea quoque est constantiâ Consulis, qui dimisso Tribuno edixit, ne Romani milites acciperent priusquam Attali auxilia accepissent.

Domitis Gallis, Manlius hybernavit in Asiâ. Prin- an. 125.
 cipio veris Apamæam venit, ut in Pamphyliam transiret, ubi Antiochi legati pecuniam & frumentum ex pacto fœdere iussi advehere, mille & quinquaginta talenta argenti accepta Apamæam deportantur: frumentum exercitui dividitur, inde ad Pergam ducit, quæ una in iis locis regio tenebatur præsidio. Appropinquant præfectus præsidii obvius fuit, triginta dierum petens, ut Regem de urbe tradendâ consuleret, dato tempore, ad eum diem præsidio decessum est, à Pergâ decem legatos Apamæam venisse audierat, iussis sequi Antiochi legatis, ad eam profectus est: ibi ex decem legatorum sententiâ fœdus cum Antiocho conscriptum est in hæc ferè verba. Amicitia Regi Antiocho cum Populo Romano his legibus & conditionibus esto: Ne quem exercitum, qui cum Populo Romano sociisque bellum gesturus erit, Rex per fines regni sui eorum qui sub ditione ejus erunt, transire finito, neu commeatu, ne quâ aliâ ope juvato.. Idem Romani sociique Antiocho & iis qui sub imperio ejus erunt, præstent. Belli gerendi jus Antiocho ne esto

SELEUC. cum iis qui insulas colunt, neve in Europam transf-
 an. 125. cundi. Excedito urbibus, agris, vicis, castellis cis
 " Taurum montem usque ad Halym, & à valle Tauri
 " usque ad juga quâ in Lycaoniam vergit: neque arma
 " efferto ex iis oppidis, agris, castellisque quibus exce-
 " dat; si qua extulit quæ quoque oportebit, rectè resti-
 " tuito. Ne militem, neque alium ex regno Eumenis
 " recipito: si qui earum urbium cives qui regno absce-
 " dunt cum Rege Antiocho, intraque fines ejus regni
 " sunt, Apamæam omnes ante diem certum redeant.
 " Qui ex regno Antiochi apud Romanos sociosque
 " sunt, iis jus abeundi manendique esto. Servos, seu
 " fugitivos, seu bello captos, seu qui liber captus aut
 " transfuga erit, reddito Romanis sociisque. Elephan-
 " tos tradito omnes quos Apamææ habet, neque alios
 " parato. Tradito & naves longas, armamentaque ea-
 " rum, neve plures quàm decem naves actuarias, nul-
 " lam quæ plusquam triginta remis agatur, habeto, ne-
 " ve monerem ex belli causâ quod ipse illaturus erit.
 " Neve navigato citra Calycadnum neve Sarpedonem
 " promontoria, extraquam si qua navis pecuniam, sti-
 " pendium, aut legatos, aut obsides portabit. Milites
 " mercede conducendi ex iis gentibus quæ sub ditione
 " Populi Romani sunt, Antiocho Regi jus ne esto ne
 " voluntarios quidem recipiendi. Rhodiorum socio-
 " rumve quæ ædes ædificiaque intra fines regni Antio-
 " chi sunt; quo jure ante bellum fuerunt, eo Rhodio-
 " rum sociorumve funto. Si quæ pecuniæ debentur,
 " earum exactio esto. Si quid ablatum est, id conqui-
 " rendi, cognoscendique jus idem esto. Si quas urbes,
 " quas tradi oportet, ii tenent, quibus Antiochus dedit,

ex iis præsidio deducito : utique rectè tradantur cu- SELEUC.
 rato. Argenti probi duodecim millia Attica talenta an. 125.
 dato intra duodecim annos pensionibus æquis. Ta- "
 lentum ne minus pondo octoginta Romanis ponde- "
 ribus pendat, & tritici quingenta quadraginta millia "
 modium. Eumeni Regi talenta trecenta quinqu- "
 ginta intra quinquennium dato : & pro frumento, "
 quod æstimatione fiat, talenta centum viginti septem. "
 Obsides Romanis viginti dato : & triennio mutato, "
 ne minores octodecim annorum, neu majores qui- "
 num quadragenum. Si qui sociorum Populi Roma- "
 ni ultrò bellum inferent Antiocho, vim vi arcendi "
 jus esto, dum ne quam urbem aut belli jure teneat, "
 aut in amicitiam accipiat. Controversias inter se ju- "
 re ac judicio discepranto ; aut si utrisque placebit, bello. "
 Consul juravit in fœdus : in Syriam à Rege qui exi-
 gerent jusjurandum, profecti Q. Minutius Thermus,
 & L. Manlius. Consul Q. Fabio Labconi, qui classi
 præerat, scripsit ut Patara extemplò proficisceretur,
 quæque ibi naves regiæ essent, concideret & cremaret.
 Profectus ab Epheso, quinquaginta naves rectas aut
 concidit, aut incendit. Cn. Manlius cum inter cæ-
 tera, quæ accipienda ab Antiocho erant, elephantos
 accepisset, dono Eumeni omnes dedit. Civitatum
 autem cognitis causis, decem legati aliam aliarum fe-
 cerunt conditionem : quæ stipendiariæ Regi Antio-
 cho fuerant, & cum Populo Romano senferant, iis
 immunitatem dederunt : quæ partium Antiochi fue-
 rant, aut stipendiariæ Attali Regis, eas omnes vecti-
 gal pendere Eumeni jusserunt. De Pamphyliâ disce-
 ptatum inter Eumenem & Antiochi legatos cum esset,

SELEUC. quia pars ejus citra, pars ultra Taurum est, integra res
an. 126. ad Senatum rejecta.

Iustin. l. 32. Antiochus cum gravi tributo pacis premeretur &
oneratus esset, seu inopiâ pecuniæ compulsus, seu
avaritiâ sollicitatus, quia sperabat se sub specie tribu-
tariæ necessitatis excusatus sacrilegia commissurum,
Hieron. in Dan. c. 11. Susam & ultimas regni sui penetravit urbes, cum Be-
Strabo l. 16 li seu Jovis Elymæi templum spoliare conaretur, no-
cte adhibito exercitu, concursu incolarum, absque
aliorum ope, cum omni militiâ interficitur. Qui-
Euseb. Chr. An. 188. dam id de Antiocho Epiphane memorant: alii occi-
Livius. sum eum à satellitibus, vel à sodalibus quos in convi-
Appian. vio temulentiùs pulsaverat: quidam ejus mortem ut
incompertam omiserunt. Regnavit annos septem &
triginta incēptos: mortuus autem ætatis quinquage-
simo secundo. Reliquit novem filios, Antiochum,
quem forori matrimonio conjunxerat, Seleucum, qui
ei successit, Antiochum Deum Epiphanem, Ardyem
& Mithridatem, Laodicen Antiocho fratri nuptam,
Cleopatram Ptolemæi Epiphanis uxorem, Antiochi-
chidem Ariarathis Cappadocum Regis, & ultimam
Eumeni Pergami Regi oblatam.

Philo de temp. Princeps fuit humanus, clemens & beneficus. Tan-
Alex. ab A-lex. lib. 6. ti decreta Legum fecisse proditur, ut datis diplomatis
edixerit, ut si quid jussu suo contra leges & jura de-
cretum foret, ne sibi parerent, & impunè sibi adver-
Plin. lib. 6. sarentur. Charax oppidum Persici sinus intimum in-
ter confluentes Tigris & Eulæi fluviorum (quod Ale-
xander Magnus Alexandriam appellari jusserat) Pel-
læumque, quod flumina expugnare, restituit, & suo
Athen. l. 15. nomine Antiochiam appellavit. Mnesiptolemus Hi-

storiographus apud eum autoritate & gratiâ plurimum potuit. Adversus omnia venena theriacâ utebatur, cujus descriptionem inciso lapide versibus in limine ædis Æsculapii posuit. Antiochus initio quidem maximarum rerum capax esse visus est, & ad perficiendum id quod semel suscepisset : singulari audaciâ præditus; sed in ipso progressu ætatis longè cùm seipso, tum exterorum hominum expectatione inferior apparuit.

SELEUC.
an. 126.

Plin. lib. 2.

Vales. Exc.
p. 66.

~~~~~

NUMMI ANTIOCHI MAGNI.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diademate redimitum : in aversâ parte Apollo sedens ut in aliis, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ANTIOXOY.

ANTIOCHUS III. Callinici filius, Cerauni frater, in regno Syriæ annos quindecim natus, successit : cognominatus est MAGNUS ob egregia belli facinora ; quod in nummis cognomen hætenus non observavimus. Joan. Faber duo hujus Regis numismata protulit, unum solâ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ANTIO-

Comm in
img illust.
Fulv. Vrf.
p. 11.

XOY epigraphe; alterum aureum quidem, & octo drachmarum, aliquantulum novitatis cum ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ANTIOXOY inscriptione nobis suspectum, id augeat, illa ΜΕΓΑΛΟΥ ante nomen Antiochi in hisce Syriae nummis insolita interpositio.

Caput Antiochi M. in hoc argenteo numismate tetradragmo cum nudâ ut solet reperiri epigraphe exhibetur, & cum juvenili facie, nasoque oblongo & acuto, qualem vulgavit Fulv. Ursinus: talis autem videtur fuisse initio quo regnum Syriae suscepit, in ipsoque juventutis flore.

Apollo sedet solito modo.

Nummi Antiochi M. rari sunt & non obvii.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum: in aversâ parte triremis cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ANTIOXOY, & literis numeralibus ΠΖ. id est anno 117.

Prior nummus argenteus juvenilem Antiochi M. faciem, hic æreus, eam in ætate provec̃tam exhibet, cum nudâ, ut diximus, nominis epigraphe, sed literis numeralibus insignem, quæ Antiochum Magnum haud dubiè arguunt: hæ enim annum æræ Seleucidarum 117. denotant, in quo imperabat ille Rex, & cujus vigesimus octavus imperii annus numerabatur. Quanta lux igitur ex istis literis in hæc Antiochorum natâ jam confusione eluceſcit, non modò in tantis Regibus Antiochorum nomine vacillantes eruunt, sed ad certa illorum regni tempora & ad indubitatam Seleucidarum epocham errabundos revocant.

Dimidia navis, seu triremis, solitus est Tyrriorum typus, quem in sequentibus Syria Regum nummis prodit ΤΥΡΙΩΝ epigraphe. Antiochus Magnus Tyrum urbem Phœnicia metropolim, & Prolemaïda cum quadraginta navibus per Theodotum Ptolemæi Ægypti Regis Præfectum sibi traditas occupaverat anno regni sui quinto: Tyri Antiocho gratulantes, nummum cum arâ Seleucidarum in ejus honorem percusserunt.

Ex MUSÆO NOSTRO.

Caput idem cum eodem typo & eâdem epigraphe.

Hic nummus Antiochi Magni est, quem indicat similis quàm in superiori effigies: idem typus, licet ex adverso à Tyriis ut suprâ signatus.

NUMMUS ACHÆI.

Ex THESAURO REGIO.

Caput pelle leoninâ amictum, in aversâ parte aquila unguibus coronam, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΧΑΙΩΝ, id est REGIS ACHÆI.

Nummulus prodit mole exiguus, sed re elegantissimus : miserum illum exhibet Achæum, qui cùm cognati Seleuci Philopatoris cædem egregiè ultus, diadema à populis certatim deferentibus oblatum, fortiter repulisset, inopinato rerum successu elatus, & ab honestis consiliis deflectens, illud postea ambitiosus assumpsit; & cùm factus esset omnium Regum ac Dynastarum cis Taurum potentissimus, tandem indignè proditus, supplicio affectus est.

*Philosfr. de
Heroclis.*

Leonis exuviis caput amictum Reges pro diademate nonnunquam gestarunt, ut insigne cujusdam virtutis & præstantiæ, qualem nummulus Achæum oculis subjicit. Aquila in aversâ parte signata, frequens fortitudinis aut imperii symbolum est. An non potius Achæus, qui ut alter Alexander leonis exuvias ambivit, & aquilam in nummis coronam gerentem in victoriæ auspiciis ipse sit imitatus.

SELEUCUS IV.

SELEUC.
an. 126.

SELEUCUS IV. Antiochi M. filius
 natu major, patri in regno successit,
 fratre Antiocho juniore Romæ obside.
 PHILOPATOR cognominatus est, Jo-
 sepho SOTER. Bello Asiatico cum pa-
 tre adfuit: Lyfimachiaë instaurandæ ab
 eo est præfectus: P. Africani filium dum è Græciâ na-
 vigaret cepit, & ad Antiochum patrem misit: agrum
 Pergamenum invasit, urbemque obsessit; Phocæensium
 legatos Aristarchum, Cassandrum & Rhodonem ex-
 cepit: in prælio ad Sipylum montem commisso, cor-

*Hieron. in
 Dan. l. 11.
 Joseph. l. 12.*

*in Excerpt.
 Diod.*

SELEUC. nu lævo cum Antipatro à patre præpositus est : post
 an. 126. Romanorum victoriam Cn. Manlio ad Antiochiam
 super Meandrum, ex fœdere patris ic̃to cum L. Sci-
 pione, frumentum exercitui Romano præbuit.

Vix regni habenas suscep̃erat Seleucus, cùm eodem
 anno, ingenti populorum suorum gaudio, natus est
 illi filius Demetrius, quem moriente patruo Antio-
 cho in ejus locum regnante, viginti trium annorum
 Polyb. l. 107 fuisse significat Polybius. Unicus hic regni hæres cùm
 Romæ obses moriente patre detineretur, paternum
 regnum seriùs recuperavit.

an. 127. Intra Taurum montem regnare Syrii Reges pace
 Idem l. 41. cum Romanis initâ jussi, Seleucus regni sui rebus oc-
 cupatis, eas asserere studens, legatos ad Achæos Me-
 galopoli conventus tunc celebrantes mittit, tum re-
 novandæ amicitiaë causâ, tum ut decem naves longas
 eis pollicerentur: quâ de re cùm in concilio sub Ari-
 stano eorum Prætore actum esset, placuit Achæis ami-
 citiam Seleuco renovare, sed navium munus in præ-
 sentiâ non accipere.

an. 128. Antiochus Magnus Seleuci pater, datâ, ut diximus,
 Ioseph. l. 12. Ptolemæo Epiphani in matrimonium Cleopatrá filiâ,
 & concessâ dotis nomine Cælesyriâ unâ cum Phœni-
 ce, Judæâ & Samariâ, divisisque inter utrumque Re-
 gem vectigalibus, optimates suæ quisque patriæ exa-
 ctionem eorum redimebant, & collectam pecuniam
 11. Mach. 3. conferebant in regium ærarium; quâ occasione Judæi
 omni pace fruebantur, & Jerosolymam Reges hono-
 rabant, & templum muneribus optimis decorabant,
 adeò ut Seleucus suppeditaret de suis redditibus omnes
 sumptus ad ministeria sacrificiorum pertinentes.

Cùm inter Prusiam Bithyniæ, & Eumenem Pergami Reges bellum ortum esset, Prusias Hannibalis con-
filio Pergamenum superabat, ideò missi à Senatu le-
gati sunt, qui utrumque Regem in pacem cogerent.
T. verò Flaminium ad Prusiam & Seleucum legatum
tunc fuisse missum Polybius indicat. Pax tandem inter
Reges inita est.

Olympiadis CLXIX. anno secundo venerunt Ro-
mam legati ab Eumene & Pharnace Rege Ponti tum
inter se bellum gerentibus : Ariarathes Cappadociæ
Rex Eumeni se adjunxit; Seleucus, coactis haud con-
temnendis copiis ad opem Pharnaci ferendam profe-
ctus, Taurum montem superare jam parabat, sed apud
se reputans leges fœderis, quod Populus Romanus
cum patre percusserat, quibus non licebat, exercitum
dimisit : pax tandem inter Reges per legatos Roma-
norum inita est; comprehensus est hoc fœdere è Dy-
nastis Asiæ majoris Artaxias partis Armeniæ Regulus,
qui ab Antiocho Seleuci patre deficiens, proprium
regnum ipso victo constituerat, Romanorum autho-
ritate & confœderatione confirmatum.

Cùm Ptolemæus Epiphanes Seleuco moliretur infi-
dias, & adversus eum exercitum præpararet, unus è
ducibus ab illo quæsivit, tantas res moliens, ubi ha-
beret pecuniam, respondit, sibi amicos esse divitias :
quod cùm divulgatum esset in populis, timentes du-
ces ne eorum opes ille auferret, veneno eum sustule-
runt.

Perseus, Philippo patre Macedonum Rege mor-
tuo, regnum invasit, & legatos Romam misit ad ami-
citiam paternam renovandam, petendumque ut Rex

SELEUC. à Senatu appellaretur: eodem simul tempore alios mi-
 an. 134. fit ad Seleucum, ut ab eo Laodicen filiam in uxorem
 Polyb. l. 60. acciperet, quæ desponsata, à Rhodiis magno appara-
 tu totius classis ad ipsum deducta est. Dum verò Re-
 an. 135. gina in Macedoniam navigaret, Delum insulam, in
 Polyb. l. 60. quâ celeberrimum erat Apollinis templum, pietatis
 causâ appulit: cum verò donis & templum & cives
 locupletasset, cives tanti beneficii memores statuam in
 ejus honorem erexerunt, in cujus basi hæc erat epi-
 graphe.

Mariner.
 Arund.
 p. 42.

Ο ΔΗΜΟΣ Ο ΔΗΛΙΩΝ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑΝ
 ΛΑΟΔΙΚΗΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ
 ΓΥΝΑΙΚΑ ΔΕ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΕΡΣΕΩΣ
 ΑΡΕΤΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΚΑΙ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ
 ΤΗΣ ΠΕΡΙ ΤΟ ΙΕΡΟΝ ΚΑΙ ΕΤΝΟΙΑΣ
 ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΩΝ ΔΗΛΙΩΝ.

Populus Deliacus Reginam Laodicen, Regis Seleuci
 filiam, uxorem verò Regis Persei, virtutis causâ &
 pietatis circa templum, & benevolentiam erga popu-
 lum Deliacum. Laodice Macedoniæ portum ingres-
 sa est, & Perseus singulis militibus qui Reginam co-
 mitati sunt, tæniam ex auro donavit, & Rhodiis na-
 valis materiæ ad classem ædificandam, ingentem co-
 piam largitus est.

an. 136. Templi Jerosolymitani præpositus Simon Benjamin
 II. Mach. 3. propter odium quo Oniam Pontificem persequeba-
 tur, relictâ patriâ, Apollonium Thraseæ filium, Cæle-
 syriæ & Phœniciæ præfectum adit, cum sciret Se-
 leuco Regi centum talenta pro patre omni anno ex
 fœdere cum Romanis icto solvenda esse, illi indicat
 pecuniam apud Jerosolymitas in ærario esse, ad ra-

tionem sacrificiorum non pertinentem, quæ in Re- SELEUC.
an. 136.
gis potestatem posset redigi, quod cum Seleuco Apol-
lonius renuntiasset, Rex Heliodorum ærarii præfe-
ctum, qui eam pecuniam deportaret, misit: statim-
que ille specie quidem quasi per Cælesyriam ac Phœ-
niciam esset peragraturus, Jerosolymam contendit;
ab Oniâ benignè acceptus est, & narravit Heliodorus
de dato pecuniæ indicio: sed Pontifex argenti talenta
quadringenta & ducenta auri monuit in templo asser-
vata, ea esse partim viduarum & orphanorum, quæ-
dam verò esse Hyrcani Tobix nepotis deposita, quæ
& templi, & depositi religionis veneratione minimè
violanda. Heliodorus his rationibus haud motus, in-
gressus est templum cum militibus, ubi à Dei Angelis
percussus, domum à suis est exportatus; mox tamen
Oniæ precibus sanitati restitutus, ad Seleucum cum
exercitu rediit, templi sanctimoniam, Dei potentiam
& quæ acciderant prædicans. Cum autem Seleucus ab
eo petiisset, quis esset aptus iterum Jerosolymam mit-
ti, respondit, si quem habes hostem, aut regni insi-
diatorem.

Seleucus, conscius consiliorum patris Antiochi,
cum videret se neque Syriam possidere, quam quasi es-
cam dederat Ægypti Regi pater, ut utrumque regnum
obtineret; neque Ægyptum occupasse, etsi regnante
puero id facile fore speraret, fratrem Antiochum ob-
fidem evocare paravit, misso in ejus locum filio De-
metrio, ut ejus operâ Syriam recuperare posset.

In pacis & fœderis formulâ Populi Romani cum Polyb. l. 35.
Antiocho Magno erat expressum, ut omni anno, per
duodecim scilicet, Attica talenta millia solverentur,

SELEUC. & obsides viginti darentur, qui pro triennio mutaren-
 an. 136. tur, excepto Antiocho fratre ejus minore; Seleucus à
 an. 137. Romanis illum tandem postulavit, dato in ejus locum
 filio unico Demetrio, consensere Romani. Romam
 venit Demetrius, & Antiochus ejus patruus Romam
 egressus, vix Athenas pervenerat, cùm Seleucus He-
 liodori, Appianus ait cujusdam purpurati, sed ærarii
Syriac. illius præfecti, de quo antè, insidiis oppressus est.

Seleucus annos regnavit duodecim. Laodicen foro-
 rem, Antiochi fratris primogeniti viduam, duxit ux-
 orem. Demetrium Soterem filium reliquit, qui ta-
 men patri, cùm non esset in regno, post ejus mortem
 successit, sed post aliquot annos paternum regnum re-
 cuperavit; & filiam Laodicen Perseo Macedonum Re-
 gi nuptam. Seleucus ab Appiano & aliis dicitur otio-
 sus regnasse propter cladem quam pater acceperat:
 fœdere equidem cum Romanis à patre icto, trans
 Taurum pro Pharnacis auxilio exercitum ducere non
 est ausus; nullo tamen à vicinis bello laceffitus est.
 Tributum patri toto ejus regno solvendum fuit; quod
 tamen non absolvit, relictis aliquot annis morte
 præventus. Stirps ejus malè ob superbiam & sævi-
 tiam audit.

NUMMVS
SELEUCI PHIOPATORIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, ponè quo acrosterium, in aversâ parte triremis cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ, id est REGIS SELEUCI, cum literis numeralibus CΑΡ, id est anno 136.

SELEUCUS IV. Antiochi Magni filius, & ejus in regno successor, à D. Hieronymo & aliis PHIOPATOR vocatus est; quod sibi nomen pierate erga parentem, cùm ille Regem eum nominasset ante suam in superiores provincias profectionem adsumpsisse videtur. SOTER autem à Josepho, ob ejus erga Templum Jerosolymitanum liberalitatem dictus est. Neutro hoc cognomine insignitur nummus, solâ Seleuci Regis epigraphe donatus; quem tamen ad Seleucum hujus nominis quartum proculdubiò pertinere indicant literæ numerales CΑΡ, annum Seleucidarum 136. qui ejus regni erat undecimus, designantes: inverso sunt ordine, à dextrâ versùs sinistram ductu, Phœnicio more Hebræis, Syris, Arabibus, aliisque orientalibus populis usitato.

Hier. in
Dan. c. 11.

Joseph. l. 12.

Herodot.

Acrosterium ponè caput Seleuci, Tyri urbis symbolum est, ut & triremis, de quâ in nummo Antiochi M. diximus.

Nummi Seleuci IV. eximiæ raritatis sunt & præstantiæ.

SELEUC.
an. 137.

ANTIOCHUS IV.

1. Mach. 3.

Annot. Be-
ronald. in
Philipp.

ANTIOCHUS IV. Antiochi Magni filius natu minor, fratri Seleuco in regnum successit anno 137. pro Demetrio Seleuci filio, legitimo hærede, Romæ tunc obside. Ille inter viginti obsides, qui pro triennio mutarentur ex fœdere Romanorum cum patre Antiocho inito, à Cn. Manlio Consule postulatus est, Romæ ipsi domus publicè ædificata est, à multis honorificè exceptus, pecuniam inter cives sparsit; tandem à fratre Seleuco, qui

qui in ejus locum Demetrium filium miserat, mutatus est. Is cum Româ exiret, & officia publica venalia esse vidisset, inexplabilem Romanorum avaritiam notavit.

SELEUC.
an. 137.

Cum Athenas pervenisset, auditâ fratris morte, ab Eumene & Attalo fratribus contra Heliodorum regni affectatorem deductus est in ejus possessionem, ut ipsi amicum illum sibi redderent hoc beneficio. Jam enim ob quasdam offensusunculas etiam hi Romanos suspectos habebant: Antiocho primùm ab his qui in regno Ptolemæo Philometori favebant, non datus est honor regius; sed postea simulatione clementiæ Syriam obtinuit: atque ita ab omnibus acceptus, cum cognominarunt ΕΠΙΦΑΝΗΝ, quod alienis, Heliodoro scilicet & Ægyptiis, regnum affectantibus, ipse avitæ ditionis assertor exortus suis illuxerit. Sic Syriæ & finitimis gentibus potenter imperavit, Babylonis satrapia Timarcho, ærarii verò curâ Heraclidæ, duobus fratribus quos habuerat in deliciis, commissâ.

App. Syr.

Hieron. in
Dan. c. ii.

Regnum recens adeptus, novam quandam & cæteris insolitam Regibus vitæ rationem instituit. Primùm enim clam e regiâ digressus, insciis ministris, per urbem temerè vagabatur, uno aut altero comite ascito: sapius nexam e rosis coronam capite gestans, & auro textam trabeam indutus, solus spatiabatur; quod autem restabat pecuniæ, nonnunquam effudit, publicâ viâ proclamans: *Sumat cui fortuna dederit*, sparsis jactisque aureis nummis discedebat. Præterea honori ducebat cum plebeis atque infimæ fortis, peregrinis & advenis, versari ac computare: bibax enim erat, vinosus, inebriari vehementer solitus, ita ut res

an. 138.

Athen. l. 5.
c. 10.
Vales. in
Exc. Dioc.
p. 305.

SELEUC. an. 138. publicas sobrius rarò admodùm tractaret, temulentus frequenter; ideoque à fratribus duobus Aristone & Themisone, natione Cypriis, quos amabat, regnum administratum erat. Obdormiscere post ebrietatem solitus, deinde vesperi somno expergefactus, rursus bibebat: si fortè juvenes tempestivum celebrare convivium fenserat, statim cum poculo & symphonîâ ad commensationem accedebat; adeò ut novitate percussi plerique partim se in fugam darent, partim metu conticerent.

Athen. l. 5.

cap. 10.

Vales. Exc.

Diod. p. 305

Deprehensus sæpissimè cum argenti sculptoribus & auri fusoribus, in ipsorum officinis copiosè verba funditans, & de artis subtilitate cum cælatoribus & aliis opificibus ingeniosè ratiocinans. Publicis thermis lavabat, & unguentis coram frequentissimâ turbâ illic se oblinebat: quo in loco cum quidam è plebe conspicatus, Fortunatus es, ô Rex, inquit, pretiosum unguentum oles. Tum oratione illâ delectatus, hâc voluptate ego te affatim satiabo, dixit, ac urnam quæ supra congios unguenti crassioris continebat, in caput ejus profundi jussit, omnes lavaturi assurrexere, & in unguento se se volutantes, oblentorem labentes, Rexque etiam ipse, risum ingentem excitavit.

Hieron. in

Dan.

Mimis & scortis publicè jungebatur, libidinemque suam populo præsentè complebat, unde in tantum dedecus regiæ Majestatis per stupra & corruptelas venit. Postremò relictâ veste regiâ sæpe togam ille indutus, perinde ac Romæ à Candidatis fieri viderat, salutabat ac prehensabat obvium quemque è plebe, rogansque suis ut suffragiis alias Tribunus plebis crearetur, aliàs Ædilis: magistratum verò quem petebat,

Athen. l. 5.

cap. 10.

adeptus, Romanorum fellâ eburneâ positâ jus dicebat. cognoscebatque de forensibus causis, contractibus, ac controversiis civium, & commerciis eorum, & etiam de minimis quibuscunque rebus, eo studio eâque diligentia, ut prudentissimus quisque ambigeret quidnam sibi velleret, quidam imprudentiam, nonnulli insaniam interpretarentur; per omnia genera vitæ errans, uti nec sibi, nec aliis quinam homo esset, satis constaret. Non alloqui amicos, vix notis familiariter arridere, ejusmodi quoque in dandis muneribus esse illius ingenium, ut qui num Dorcadum talos daret, nonnunquam phœnicobalanos, interdum aurum, munificentia sic inæquali se se aliosque ludificabatur, quibusdam honoratis magnoque æstimantibus puerilia sic escæ & lusus munera dabat, alios nihil expectantes ditabat.

SELEUC.
an. 138.

Liv. lib. 41.

Joseph. Ant.
l. 12.

11. Mach. 4.

Joseph. l. 12.

Hyrchanus Josephi filius, videns præpotentem Antiochum, & veritus ne in potestatem ejus redactus, pœnas daret eorum quæ Seleuci tempore contra Arabas ausus fuerat, ipse sibi manus intulit; possessionem verò ejus universam occupavit Antiochus. Jason interea diuturni Oniæ fratris sui pontificatus pertæsus: summum sacerdotium ambiens, adito Rege, promissit ei argenti talenta trecenta & sexaginta, & ex redditibus aliis talenta octoginta, additis præterea centum & quinquaginta aliis, si concederetur ipsi potestas constituendi sibi gymnasium & ludum epheborum, etsi Jerosolymitani in civium Antiochenorum numerum referrentur. Cùm autem annuente Rege principatum obtinuisset, statim ad Græcum ritum populares suos traduxit, adducentes Judæi sibi præpu-

SELEUC. tia, ut nudi quoque non essent Græcis dissimiles. Sic
 an. 138. contemptis omnibus patriis ritibus, imitati sunt mo-
 res exterarum gentium.

an. 139. Cùm quinquennalis agon Tyri celebraretur, & An-
 tiochus adesset, misit Jason à Jerosolymis Judæos spe-
 ctatores jure civitatis Antiochenæ donatos, qui ar-
 genti didrachmas tria millia & trecenta in sacrificium
 Herculis asportarent, quas postulaverunt hi, qui attul-
 lerunt ne in sacrificiis erogarentur, quia non opus
 esset, sed in alios sumptus eos deputari; at hæ oblatae
 sunt quidem ab eo qui miserat in sacrificium Hercu-
 lis: propter præsentem datæ sunt in fabricam
 triremium navium.

an. 140 Antiochus Romam legatos misit, quorum princeps
 Liv. l. 42. Apollonius in Senatum introductus, multis justisque
 de causis Regem excusavit, quòd stipendium seriùs
 quoad diem præstaret, id se omne advexisse, ne cujus
 nisi temporis gratia Regi fieret: donum præterea af-
 ferre, vasa aurea quingentùm pondo: petere Regem,
 ut quæ cum patre suo societas atque amicitia fuisset,
 ea secum renovaretur; imperaretque sibi Populus Ro-
 manus quæ bono & fideli socio: eâ mente Senatus
 fuisse cùm Romæ esset eam comitatem juventutis ut
 pro Rege, non pro obside ordinibus omnibus fuerit.
 Legatis benignè responsum est, & societatem renova-
 re cum Antiocho, quæ cum patre ejus fuerat A. At-
 tilius Prætor urbanus jussus. Quæstores urbani sti-
 pendium, vasa aurea Censores acceperunt, eisque ne-
 gotium datum est, ut ponerent ea in quibus templis
 videretur: legatoque centum millium æris munus mis-
 sum, & ædes liberæ hospitio datæ, sumptusque decre-

tus donec in Italiâ essent. Legati qui in Syriâ fuerunt, renuntiaverunt, in maximo Populum Romanum honore apud Regem esse, amicissimumque Populo Romano. SELEUC. an. 140

Mortuâ Ptolemæi Philopatoris uxore, Antiochi sore, cui pater Cælesyriam dotis nomine dederat, Eulæus cunuchus & Lenæus res administrabant pro Ptolemæo Philometore tunc in ætate infirmâ. Hi Cælesyriam ab Antiocho ut fraude per patrem occupatam repetere audebant: quod bellum inter avunculum & puerum originem præbuit; nam Ægypti procuratorem tutorio sibi jure, propinquitatis nomine, vendicabat. Misso autem in Ægyptum Apollonio Mnesthei filio propter primates illos, cum cognovisset Antiochus alienum se à negotiis regni effectum, propriis utilitatibus consulens, profectus Tyro, venit Joppen, & inde Jerosolymam, ubi summo cum honore à Jasone & civitate susceptus, cum facibus & acclamationibus ingressus est, indeque in Phœnicen convertit. Hieron. in Dan. l. 11. 11. Mach. 4.

Romani legatos ad Reges socios miserant, Eumenem, Antiochum, & alios, ut in bellum contra Perseum ipsos se se conjungerent: interea Perseus paratus ad bellum, ubi ferret occasio, Romanis inferendum, Diophanem legatum ad Antiochum misit. Ex Asiâ qui circa socios Reges missi erant legati, redeuntes renuntiaverunt Eumenem in Asiâ, Antiochum in Syriâ, Ptolemæum in Alexandriâ, se se convenisse, omnes sollicitatos legationibus Persei, sed egregiè in fide permanere, pollicitos quæ omnia Populus Romanus imperasset præstatu- an. 141. App. leg 25. Liv. lib. 42.

SELEUC. Jason post triennii tempus Menelaum supradicti
 an. 141. Simonis fratrem, portantem pecunias Regi, & de nego-
 1. Mach. 4. tiis necessariis responsa perlaturum misit. At ille com-
 mendatus Regi, cum magnificasset faciem potestatis
 ejus, in semetipsum retorfit summum sacerdotium,
 superponens Jasoni talenta argenti trecenta, acceptif-
 que à Rege mandatis venit; & Jason, qui proprium
 fratrem circumvenerat, ipse deceptus, profugus in
 Ammanitem expulsus est regionem.

an. 142. Antiochus imminebat quidem Ægypti regno, &
 Liv. l. 41. pueritiam Regis & inertiam tutorum spernens, & am-
 bigebat de Cælesyriâ, causam belli se habiturum exi-
 stimabat, gesturumque sine ullo impedimento, occu-
 patis Romanis in Macedonico bello, id bellum: ta-
 men omnia & per suos legatos Senatui, & ipse lega-
 tis eorum eximie pollicitus erat: at cum vidit Antio-
 chus manifestò jam Ptolemæum Alexandriæ ad bel-
 lum pro Cælesyriâ se parare, Meleagrum misit Ro-
 mam legatum, qui Senatui nuntiaret, præter omne
 jus à Ptolemæo se invadi. Inchoato autem bello, Ro-
 mam iterum legati Antiochi Sosiphanes & Heracli-
 des, (jam enim Meleager erat Romæ) Ptolemæi verò
 Timotheus & Damon. Erat autem illo tempore An-
 tiochus Cælesyriæ dominus, ab illo tempore quo An-
 tiochus M. devicerat ad Panium duces, Cælesyria pa-
 ruit Syriæ Regibus. Timotheus venerat ad renovan-
 dam amicitiam, præcipue autem ad observandos Me-
 leagri cum Romanis congressus: amicitiam verò ubi
 renovasset, & congruentia postulatis suis responsa ac-
 cepisset, Alexandriam est reversus, Meleagro respon-
 dit Senatus, Q. Marcio se permissurum ut de iis rebus
 ad Ptolemæum scribat.

Interim Antiochus, cùm duces Ptolemæi segniter SELEUC.
 agerent, & in Syriam irrumpere cunctarentur, ultrò an. 142.
 iis obviam processit, commissoque prælio inter mon- V. Alef. Exc.
 tem Cassium & Pelusium, eos profligavit. Hoc tem- Diod. p. 49.
 pore Ptolemæus Macer, Dorymenis filius, cui Cypri II. Mach. 10
 præfecturam Philometor commiserat, ad partes An-
 tiochi transiit, & insulam tradidit. Cypri curâ Crateri
 commissâ, Rex Ptolemæum Cælesyriæ & Phœnicia
 præfectum constituit, & in præcipuorum amicorum
 numerum admisit.

Cùm Antiocho promissam à Menelao pecuniam, II. Mach. 4.
 Sostratus arcis Jerosolymitanæ præfectus vectigalia
 exigens, frustra posceret, uterque à Rege Antiochiam
 est advocatus: Menelaus quidem in summi sacerdotii
 administrationem Lyfimachum reliquit vicarium, So-
 stratus autem prælatus est Cypriis: & cùm hæc age-
 rentur, contigit in Ciliciâ Tarsenses & Mallotæ, quòd
 civitatum suarum redditus Antiochus pellici suæ An-
 tiochidi donavisset, adversus illum tumultuati sunt;
 in quos Rex injuriam ulturus festinans, profectus est,
 relicto Antiochiæ qui vices suas gereret, uno ex co-
 mitibus Andronico. Absentiæ Regis Menelaus acce-
 pisse se tempus opportunum ratus, aurea quædam va-
 sa è templo furatus, donavit Andronico, Tyri & in
 circumjacentibus civitatibus alia vendidit; quod cer-
 tò cognoscens Onias, arguit eum sacrilegii, & in Da-
 phnes asylum se subduxit. Andronicus Menelai præ-
 cibus Oniam per dolum ex asylo eductum, contra da-
 tam ei fidem perfidè interemit. Rege verò ex Ciliciâ
 Antiochiam reverso, Judæi & Græci, multique alii,
 de indignâ Oniæ nece apud Antiochum conquesti

SELEUC. sunt; qui contristatus, & effusis lacrymis, dolorem
 an. 142. suum testatus, Andronicum purpurâ exutum circum-
 duci jussit per urbem, & in eodem loco occidi, in
 an. 143. quo Oniam occiderat. Menelaus se Jerosolymam re-
 ceperat, & cum plurima sacrilegia in templo, multo
 jam auro exportato, ipso à Lyfimacho conscio fierent,
 congregatâ contra Lyfimachum multitudine, ipse in-
 terfectus est, & contra Menelaum judicium agitatum
 est. Cum autem Antiochus Tyrum advenisset, ad
 ipsum negotium detulerunt Judæi, & missi sunt tres
 viri à senioribus: at Menelaus, multis pecuniis Pto-
 lemæo Dorymenis filio ad placandum Regem pro-
 missis, superior fuit, & occisi sunt, etiam si innocen-
 tes, accusatores.

*Hier. in
 Dan. c. 11.*

*Excerpt.
 Diad. p. 310*

Antiochus regnum Ægypti suo cupiens adjicere,
 navalem exercitum è Tyro solvere jussit; & illud per
 terram ingressus est cum turbâ numerosâ, curribus,
 elephantis, equitibus. Ptolemæus, qui multa populo-
 rum millia congregaverat, ei occurrit: at fusis fuga-
 tisque Ægyptiis, cum Antiochus ad internecionem
 delere omnes posset, equo circumvectus occidi eos
 vetuit, sed potius vivos comprehendi jussit: cujus con-
 filii brevi maximum fructum retulit; ob hanc enim
 humanitatem & Pelusio, & paulò post universâ ferè
 Ægypto est potitus. Philometor ignaviam & molli-
 tiem suam tunc patefecit: licet enim adeò ab omni
 remotus esset periculo, tantisque spatiis ab hoste di-
 visus, nihilominus regno maximo atque opulentissi-
 mo sine certamine cessit, in deliciis ac muliebribus
 educatus institutis. Polybius Philometorem refert ab
 Alexandrinis ob cladem & fugam in exilium missum:

urur

ut sit, in manus Antiochi venit, qui parcens puero, SELEUC.
& amicitiam simulans, cum eo convivium fecit, an. 143.
cenditque Memphim, & ibi ex more Ægypti regnum
accipiens, puerique rebus se providere dicens, Ægy-
ptum sibi subjugavit, abundantes atque uberrimas
ingressus est urbes, omnes earum divitias collegit, to-
tumque regnum dissipavit, & tam callidè egit, ut pru-
dentes cogitationes eorum qui duces pueri erant, suâ
fraude subverteret.

Alexandrini, postquam viderunt Antiochum Phi-
lometori diadema ademisse, sibi que Ægypti regnum
vindicasse, Ptolemæum juniorem, qui Evergetes, &
vulgò Physcon cognominatus est, fratrem Philometoris
Regem renuntiarunt, Comano & Cineæ summâ rerum
cum ipso commissâ, summis Antiochi viribus strenuè
resistere parati. Eâ occasione libenter arreptâ, An-
tiochus exulis tutelam suscepit; ejusque reducendi spe-
cioso titulo, in Ægyptiaco suo bello defendendo, ad
omnes Asiæ & Græciæ civitates legationibus recipien-
dis literisque est usus: interim per honestam hanc spe-
ciem majoris Ptolemæi reducendi in regnum, bellum
cum minore fratre gessit, & ad Pelusium navali præ-
lio victor, tumultuario opere ponte per Nilum facto
transgressus cum exercitu, obsidione ipsam Alexan-
driam terruit. Posteaquam Ægyptus ab Antiocho
fuit occupata, Comano & Cineâ de summâ rerum
cum Ptolemæo Evergete consultantibus, visum est fa-
ciendum, ut consilium ex illustrissimis quibusque du-
cibus conscriberetur, de cujus sententiâ omnia dein-
ceps gererentur. Ei consilio ante omnia placuit, ut
advenæ Græci, qui fortè ibi reperiabantur, legati ad

Porph. Gr.
Euseb. pag.
125.

Liv. l. 44.

Polyb. Leg.
81.

SELEUC. Antiochum proficiscerentur, de pace cum eo acturi.
 an. 143. Erant ex Achæis Alcitho & Pasiades; ex Atheniensibus Demaratus, Callias & Cleostratus; è Mileto Eudemus & Icesius; è Clazomenis Apollonides & Apollonius: cum his legatos misit Evergetes Tlepolemum & Ptolemæum Rhetorem. Hi igitur adverso flumine navigantes obviam processerunt.

Polyb. Leg.
 82.

Antiochus cùm legatos benignè suscepisset, primo die ad epulas magnificè structas invitavit, postridie verò sui conveniendi potestatem fecit, & mandata jussit expromere. Primi igitur omnium verba apud eum fecerunt legati Achæi, deinde ab Atheniensibus missus Demaratus, & post hunc Eudemus Milesius: omnes verò Eulæi eunuchi culpâ susceptum bellum dicebant; deinde cognationem atque ætatem Ptolemæi allegantes, Regis iram deprecabantur. Antiochus cùm orationibus illorum esset assensus, iusta sua commemorare cœpit, magno studio probare contendens pertinere ad Syriæ Reges Cælesyriæ possessionem; & quæ legati Alexandrini de Cælesyriâ pro dote cum Cleopatra concessâ dicebant, verum esse negans. Cùm in hanc sententiam multa disseruisset, nec tantum sibi, sed etiam omnibus qui præsentibus erant, causam suam probavisset, Naucratis tunc quidem navibus petiit; atque eo etiam loco benignè appellatis tractatisque civibus, in Græcos qui ibi commorabantur, aureis singulis divisis, Alexandriam iter instituit. At legatis pollicitus est daturum se iis responsum, postquam Aristides & Theris essent reversi: velle enim se omnium consiliorum suorum conscios ac testes habere Græcos legatos.

Alexandriam tandem obsidione tentat, & ad eum SELEUC.
Rhodiorum legatio, cujus princeps erat Prasio, ad an. 143.
componendam pacem missa, urbis portum tenuit, Polyb. Leg. 84.
eademque mox in castra ad Regem venit. Hi in
colloquium Regis admissi, dum patriæ conjunctio-
nem cum utroque regno commemorant, & mutua
inter amicos Reges necessitudinis jura, quæque ad u-
trumque ex pace confecta sint commoda, longam
orationem sunt exorsi. At Rex dicentem legatum in-
terpellans, longiore oratione nihil opus esse ait: re-
gnum enim ad Ptolemæum majorem pertinere; cum
isto verò pacem dudum se fecisse, & amicum esse: at-
que adeò, inquit Antiochus, si ab exilio eum revocare
cives voluerint, per se licere.

Falso rumore de morte Antiochi sparso, Jason non 11. Mach. 5.
Ioseph. lib.
de Machab.
pauciores mille viros secum assumens, Jerosolymam
repentè impressionem fecerat, urbe occupatâ Mene-
laus in arcem confugit: Jason autem faciebat cædes
civium suorum. Audiens ex Ægypto Antiochus, ex
vulgatâ de suo obitu famâ Jerosolymitanos maximum
gaudium concepisse, & motam ob id Jasonis seditio-
nem, rebellaturam mox Judæam, animo est efferatus,
& tunc tentatis frustra Alexandriæ navibus, Jerosoly-
mam proficisci decrevit.

Postquam Alexandriam oppugnare desiisset, paulò Polyb. Leg. 83.
pòst abscessit, priùs tamen legatis Meleagro, Sosi-
phane & Heraclide Romam missis, qui centum &
quingenta talentis conceditis, quingenta in
coronam Romanis tradendam impenderent, reli-
quam summam quibusdam civitatibus Græcis divi-
derent.

SELEUC. Reliquit Rex Memphi majorem Ptolemæum, cui
 an. 143. regnum quæri suis viribus simulabat, cæterâque Æ-
 gypto illi traditâ, excepto Pelusio: existimans bello
 intestino cum fratre eum exitum fore, ut victor fes-
 sus certamine, nequaquam par sibi futurus esset, Pe-
 lusio ideirco validum reliquit præsidium, ut claustra
 Ægypti tenens, cùm vellet rursus exercitum induce-
 ceret, fratremque victorem aggrederetur.

31 Mach. 1.
 Joseph. Bell.
 Jud. lib. 1. Postquam percussit Ægyptum in 143. anno Seleu-
 cidarum, Antiochus ascendit in Israel, & Jerosoly-
 mam venit, quam obsedit, plurimis in pugnâ & ob-
 sidione interfectis, ut tandem est expugnata; & co-
 rum quæ pertulerat memoria, efferatus, jussit milites
 quosque obvios trucidare: qui in omnem ætatem &
 sexum sævierunt, ita ut octoginta millia hominum
 tridui spatio desiderata fuerint, quadraginta quidem
 cæsa, totidemque venundata.

2. Mach. 1.
 11 Mach. 5. His non contentus Rex, Templum duce legum &
 patriæ proditore Menelao est ingressus, sacra vasa ab-
 ripuit, & quæcunque ab aliis Regibus fuerant reposi-
 ta, altare aureum, lychnum lucentem cum omnibus
 instrumentis ejus, mensam propositionis, crateras,
 phialas, thuribula, velum, coronas, & ornatum au-
 reum Templi foribus appensum, & thesauros quos in-
 venit, talentis mille & octingentis è Templo expor-
 tatis, celeriter Antiochiam rediit: præfectis relictis ad
 affligendam gentem, Jerosolymis quidem Philippo ge-
 nere Phryge, moribus barbaro; Garizimis verò in Sa-
 mariâ Andronico, præter quos Menelaus pessimè om-
 nium efferebatur in Judæos,

an. 144 Legati à Ptolemæo juniore & Cleopatrá Regibus

Romam missi, dum Alexandria obsidione ab Antio- SELEUC.
cho tenebatur, in Senatum vocati sunt, qui sordidati, an. 144
barbâ & capillo promisso, cum ramis oleæ ingressi Liv. l. 44.
curiam, procubuerunt; quorum oratio quàm habi-
tus fuit miserabilior, querentes orabant Senatum, ut
opem regno Regibusque amicis ferret, & legatos mit-
teret, qui denuntiarent Antiocho non placere Sena-
tui sociis Regibus bellum fieri, extemplò abscissurus
à mœnibus Alexandriæ; quòd si cunctentur facere,
brevi extorres Ptolemæum & Cleopatram Romam
venturos cum pudore quodam Populi Romani, quòd
nullam opem in ultimo discrimine fortunarum tulis-
set. Moti Patres precibus Alexandrinorum, sed præ-
cipuè cum ex iis Senatus intelligeret, cæterâ Ægypto
occupatâ, inibi esse ut Alexandriæ fieret dominus: ra-
tus nonnihil ad se pertinere incrementum hujus Re-
gis, legationem decrevit tum ad pacem faciendam,
tum ad visendum quæ in universum rerum facies ad-
esset, C. Popilius Lænas missus est à Senatu, & ipse le-
gationis princeps: C. Decimius & C. Hostilius ad fi-
niendum bellum inter Reges missi sunt.

Ptolemæus Philometor Memphi ab Antiocho reli- Idem l. 45.
ctus, tandem in suspectum venit, quòd cæterâ Ægy-
pto sibi traditâ, Pelusio verò validum reliquisset avun-
culus præsidium, nec illius voluntatis ignarus, dum
conterritum obsidionis metu minorem fratrem habe-
ret, posse se recipi Alexandriæ, & sorore adjuvante,
& non repugnantibus fratris amicis ratus, primùm ad
sororem, deinde ad fratrem amicosque ejus misit, soror
adjuvit non consilio modò, sed etiam precibus: cum
assensu tandem amicorum Ptolemæi junioris, consen-

SELEUC. an. 144. tientibus cunctis, pace factâ Philometor Alexandriam recipitur, regnareque cœperunt ambo, ne multitudi-
ne quidem adversante : quæ in bello non per obsidio-
nem modò, sed etiam postquam à mœnibus absces-
sum est, quia nihil ex Ægypto subvehebatur, omnium
rerum attenuata inopiâ erat. His cùm latari Antio-
chum conveniens esset, si reducendi ejus causâ exer-
citus in Ægyptum induxisset, quo specioso titulo
usus erat, adeò est offensus, ut multò acriùs infe-
stiùsque adversus duos, quàm ante adversus unum,
pararet bellum, Cyprum extemplò classem misit.

Polib. Leg. 3). Perseus Rex Macedonum, bello jam cum Roma-
nis inchoato, Telemnastum Cretensem ad Antiochum
legatum misit, ut moneret eum, ne occasionem mis-
sam faceret, neve arbitraretur ad unum se Romano-
rum superbiam & dura imperia spectare ; quin po-
tiùs pro certo haberet, ejusdem se quoque fortunæ
periculum brevi facturum, nisi nunc ipsum adjuvaret,
maximè quidem conciliandâ pace, sin minùs opem fe-
rendo.

Eiv. l. 45. Antiochus cum exercitu Ægyptum repetens, in
Cælesyriam processit, circa Rhinocolura Ptolemæi
Philometoris legatis agentibus gratias, quòd per eum
regnum patrium recepisset, petentibusque ut suum
munus tueretur, & diceret potiùs quid fieri vellet,
quàm hostis ex socio factus, vi atque armis ageret,
respondit, non aliter neque classem revocaturum, ne-
que exercitum reducturum, nisi sibi & totâ Cypro, &
Pelusio, agroque qui circa Pelusianum ostium Nili es-
set, cederet ; diemque præstitit, intra quam de condi-
tionibus peractis responsum acciperet.

Postquam dies data induciis præterit, festinans SELEUC.
 contra Ptolemæum, Idumæos & Moabitas & Ammo- an. 144
 nitas qui ex latere Judææ erant, non tetigit, ne occu- Hieron. in
 patus alio prælio, Ptolemæum redderet fortio- Dan. l. II.
 rem. Navigans ab ostio Nili, quod est Pelusium, per de- Liv. lib. 45.
 ferta Arabiæ, populi se dediderunt: deinde receptus
 ab iis qui Memphim incolebant, & à cæteris Ægy-
 ptiis, partim voluntate, partim metu, ad Alexan-
 driam modicis itineribus ascendit: ad Eleusinem trans-
 gressus flumen, qui locus quatuor millia ab Alexan-
 driâ abest, Canopicam fossam versùs in littore stantî
 legati Romani occurrerunt, quos cùm advenientes
 salutasset, dextramque Popilio porrigeret, (coluerat Infin. l. 34.
 enim inter cæteros Popilium cùm Romæ obses esset) Liv. lib. 45.
 tabellas ei legatus scriptum habentes tradit, atque om-
 nium primum id legere jubet: quibus perlectis, cùm
 se consideraturum, adhibitis amicis, quid faciendum
 esset dixisset, Popilius pro cæterâ asperitate animi,
 virgâ quam in manu gerebat, amplo circulo circum-
 scripsit, Regem ut & amicos caperet; ac priusquam
 hoc circulo excedas, inquit, redde responsum Senatui,
 quod referam. Obstupefactus tam violento imperio,
 parumper cùm hæsitasset, Faciam, inquit, quod cen-
 set Senatus. Tum demum Popilius dextram Regi
 tanquam socio & amico porrexit.

Paucorum deinde dierum numero, ac certo defini- Polyb. Leg.
 torum spatio concesso, Antiochus copias in Syriam 92.
 suas, gravatè ille quidem ac gemens, sed tamen ab-
 duxit, in præsentia temporis cedendum ratus, Perseo
 scilicet in Macedoniâ debellato & capto: hoc enim
 nisi accidisset, nunquam esset forsan adductus Rex ut

SELEUC. Senatus imperata faceret.

an. 144 Cùm excessit die finitâ Antiochus Ægypto, Popilius mox Cyprum navigat, idque eo fine & consilio, ut quantocyus Antiochi copias quæ ibi erant, ex insulâ dimitteret. Ibi cùm devictos Ptolemæi duces invenisset, atque omnino res Cypri modo positas loco adveniens, offendisset, castris confestim motis, in propinquo tantisper confedit, donec in Syriam is exercitus abiisset.

an. 145. Antiochus post paucos annos captâ Jerosolymâ misit Apollonium tributorum suorum collectioni præfectum, cum viginti duorum millium militum exercitu in civitates Judææ, præcipiens ei omnes perfectæ ætatis interficere, mulieres ac juniores vendere. Cùm Jerosolymam venisset Apollonius, pacem simulans, quievit usque ad diem Sabathi, & tunc feriatis Judæis, arma capeßere suis jussit; omnes qui ad sacra processerant, confodit, & civitatem cum armatis discurrens, ingentem multitudinem peremit, urbem deinde succendit, domos & muros destruxit: captivi unâ cum liberis abducti sunt usque ad decem millium numerum. Postea ædificaverunt in civitate murum magnum, & turribus firmissimum, qui fuit pro arce, & præsidio imposito, spolia civitatis ibi posuerunt, & fugerunt habitatores Jerosolymæ.

1. Mach. 1.
11. Mach. 5.
Iesep^h. Ant.
1. 12.

Liv. l. 45. Popilius, & ea legatio quæ missa ad Antiochum erat, Romam rediit, retulit controversias inter Reges sublatas esse, exercitumque ex Ægypto in Syriam reductum. Post ipsorum Regum legatos venerunt Antiochi legati, referentes omni victoriâ potiozem pacem Regi, quæ Senatui placuisset, visam, eumque
haud

haud secus quàm Deorum imperio, legatorum Romanorum jussu paruisse: gratulati deinde victoriam sunt, ad quam summâ ope, si quid imperatum foret, adfuturum Regem fuisse. Ptolæmei legati communi nomine Regis & Cleopatrar gratias egerunt: plûs eos Senatui Populoque Romano quàm parentibus suis, plusquàm Diis immortalibus debere, per quos obsidione miserrimâ liberati essent, regnum patrium propè amissum recepissent. Responsum à Senatu est, Antiochum rectè atque ordine fecisse quòd legatis paruisset, gratumque id esse Senatui Populoque Romano: Regibus Ægypti Ptolemæo Cleopatrarque si quid per se boni commodique evenisset, id magnopere Senatui lætari, daturumque operam, ut regni sui maximum semper præsidium positum esse in fide Populi Romani ducant. Munera legatis ut ex instituto mittenda curaret C. Papirio Prætori mandatum.

Antiochus scripsit omni regno suo, ut esset omnis populus unus, & relinqueret unusquisque legem suam, & eandem cum Græcis religionem profiterentur, mortis pœnâ non obedientibus propositâ; & præfecit inspectores unicuique populo, qui ad hoc faciendum cogerent. Ex his in Judæam senem quendam Antiochenum misit, qui Judæos compelleret, ut se transferrent à patriis legibus, & templum Jerosolymitanum contemnere, illique *Διὸς Ολυμπίου*, Jovis Olympii nomine imposito. Hic cùm Jerosolymam venisset, libellos Regis aperuit, quibus Rex imperabat, ut Judæi sequerentur leges Græcorum: præcepit ergo ædificari aras, & templa, & idola, sacrificia è templo tollere, sabbata & dies festos non observari, immo-

SELEUC. an. 145. lari carnes suillas & pecora communia, filios ipsorum relinquere incircumcisos, crimen denique esse Judæicam religionem profiteri. Decretum quoque prodiit 11. Mach. 4. in vicinas civitates Græcas, suggerente Ptolemæo Dorymenis filio, ut pari modo adversus Judæos agerent, & sacrificiorum participes fieri compellerent; eos autem qui ad ritus Græcos transire volebant, jugularent.

1. Mach. 1. Consenferunt omnes gentes secundum verbum Regis, & ex Israelitis plurimi, & die decimaquintâ mensis Casleu, anno centesimo quadragesimo quinto regni Seleucidarum exstructum est abominandum Jovis Olympii idolum super altare: die autem vigesimaquintâ ejusdem mensis sacrificia sunt oblata in arâ idololatricâ, quæ exstructa erat super altare: templum verò luxuriâ & comestationibus gentium erat plenum, & scortantium cum meretricibus, sacratisque ædibus mulieres se ultrò ingerebant, & altare rebus illegitimis, quas Lex vetaverat, plenum erat. In civitatibus autem Judææ circumquaque exstruxerunt aras, & in foribus domorum atque plateis fecerunt suffitum, libros Legis quos invenerunt, conscindentes, combusserunt igne; & ubicumque inveniebantur apud aliquem libri testamenti, aut si quis approbabat Legem, secundum edictum Regis trucidabant eum.

1. Mach. 1. 12. Samaritæ videntes in tali calamitate Judæos constitutos, non amplius profitebantur se cognatos eorum, neque Garizimum templum esse Dei maximi, sed dicebant se Medorum & Persarum colonos: miserunt legationem ad Antiochum cum hoc titulo,

ΒΑΣΙΛΕΙ ΑΝΤΙΟΧΩ ΘΕΩ ΕΠΙΦΑΝΕΙ.

ut à Judæorum molestiis liberarentur, & securiùs in- SELEUC.
tendentes privatis negotiis, majora Regi possent tri- an. 145.
buta solvere.

Judæi ducebantur Jerosolymæ cum amarâ necessita- 2. Mach. 6.
te in die natalis Regis ad sacrificia; & cum Liberi sacra
celebrarentur, cogeantur hederâ coronati Libero cir-
cuire. Decretum deinde exivit in proximas gentium
civitates, ut & ipsi cogere Judæos sacrificare: eos
autem qui nollent transire ad instituta gentium, inter-
ficerent. Duæ mulieres delatæ sunt natos suos circum-
cidisse; quas infantibus ad ubera suspensis, cum pu-
blicè per civitatem circumduxissent, per muros præ-
cipitarunt: alii verò ad proximas speluncas coeuntes,
& latenter sabbati diem celebrantes, cum indicati essent
Philippo, flammis succensi sunt.

Cum Antiochus edicta sua contemni accepit à po- Ioseph. lib.
de Machab.
pulo, per tormenta unumquemque cogi jussit gustatis
cibis immundis abjurare Judaïsmum. Præsidens igitur
ipse cum assessoribus in sublimi loco, astante circum-
circà exercitu, jussit unumquemque Hebræorum abripi,
& recusantes, trochleis distentos è vitâ tolli. Eleazarus
unus de primoribus Scribarum, vir nonagenarius, Re-
gis affeclis notus, qui carnes suillas nec manducasse si-
mulare consentiens, crudelissima subire tormenta,
quàm Legem violare, maluit. Post Eleazarum, septem
fratres, & eorum fortissima mater Solomona, è castel-
lo suo Susandro Antiochiam ad Regem advecti sunt,
qui carnem suillam gustare recusantes, exquisitis tor-
mentorum modis excarnificatos neci tradidit.

Mathathias Sacerdos, ex filiis Joarib, qui Jerosolymis an. 146.
in civitatem Modin confederat unà cum quinque filiis, 1. Mach. 2.
Ioseph. lib. 12.

SELEUC. cum ad eum venissent Regis ministri, qui ad apostasiam impellebant, ut Judæos sacrificare cogerent, negavit Mathathias se hoc facturum, etiamsi omnes gentes Regi Antiocho obedirent. Ut verò silente eo Judæus quidam in medium progressus cœpit immolare juxta mandatum regium, non ampliùs ferens indignitatem rei, irruit in eum cum filiis, nec solùm eum trucidavit, sed etiam Apellem regium ducem cum suis militibus, deinde in desertum se contulit, relictis in urbe omnibus facultatibus suis. Id imitata plebs reliqua, & ipsi cum cum familiis in idem desertum profugerunt, ibique victitabant in specubus.

Hoc audito Philippus & duces regii, præsidio Jerosolymitanæ arcis assumpto, Judæos in desertum persecuti sunt, & aggressi sunt eos die sabbati, qui non repugnantes propter religionem diei, perierunt cum uxoribus & liberis, suffocati in speluncis circiter mille. Id cùm cognovissent Mathathias & amici ejus, casum eorum luxerunt: multi autem elapsi adjunxerunt se Mathathiæ, & etiam Asidæi ex Judæis, qui eum principem elegerunt: & ille docuit eos pugnandum etiam sabbatis, si ita necessitas postulet. Collectâ igitur circa se non contemnendâ manu diruerunt aras, circumciderunt pueros, quoscumque incircumcisos invenerunt, expulsis qui ad hoc vetare constituti erant ab Antiocho.

Samaritani supplicationis ad Antiochum missæ responsum non anno 46. ut est apud Josephum, sed 146. mensis Hecatombæi, id est Julii II. pergratum acceperunt.

1. Mach. 2. Mathathias, commendato filiis suis Legis zelo, Simonem ut consiliarium, Judam vero Machabæum belli ducem, utpote fortitudine ac robore valentem,

esse voluit: gravis jam annis, vegetus animo, benedi- SELEUC.
an. 145.
cens eis mortuus est.

Judas Machabæus post obitum Mathathiaë, ex pa- 1. Mach. 3.
11. Mach. 8.
tris commendatione rerum administrationem accepit, adjutus à fratribus & ab aliis qui adhæserant patri ipsius, qui latenter introeuntes in vicos, adhortabantur cognatos; & eos qui permanferant in Judaïs-
mo assumentes, congregaverunt sex millia hominum.

Interim Antiochus cùm ludos ab Æmilio Paulo Amphipoli in Macedoniâ editos fuisset audivisset, ac vellet largitionibus operumque magnitudine illum antecellere, in civitates Græciæ legatos, oraculorum consultores, nundinarum & conventuum publicorum inspectores dimisit, qui nuntiarent ipsum ad Daphnem ludos exhibiturum, ita ut multus ex universâ Græciâ & ex omnibus aliis partibus ad spectaculum certatim concursus factus sit: & ita pompæ fuit ordo.

Præibant hominum ætate florentium millia quinque, Romanorum instar armatorum, cum hamatis loricis: sequebantur continenter Mysi totidem: ab his Cilicum tria millia levis armaturæ expeditorum, cum aureis coronis: post hos Thraces totidem, Galatarum quinque millia, & præterea quidam cum argenteis scutis: post hoc deinceps gladiatorum paria ducenta & quadraginta: horum à tergo fuerunt equites Nisæi mille, plebeiorum verò tria millia, & horum complures cum aureis phaleris, cum argenteis alii. His succedebant focii & amici, equites circiter mille, omnes cum aureis phaleris. Conjuncta cum iis fuit ami-

SELEUC. corum ala , numero illis par & ornatu. Præter hos
 an. 145. delecti mille progressi sunt, quos secutum est appel-
 latum Agema, præstantissimus equitum ordo, circiter
 mille. Postremum agmen claudebant equites cata-
 phracti mille & quingenti, quod & viri & equi armis
 operti essent, ita dicti. Omnibus prædictis paludamen-
 ta purpurea ; quidam etiam auro texta , & animan-
 tium imaginibus purpurata. Post hæc currus sex equis
 junctis centum processerunt, quadrigæ verò quadra-
 ginta, currus unus, bigaque una elephantis copulatis :
 elephantis figillatim dispersi triginta sex.

Adolescentes puberes circiter octingenti cum ar-
 genteis coronis progressi sunt, boves optimi circiter
 mille, pompæ ministri sacrorum parum à trecentis abe-
 rant, elephantorum dentes octingenti ; statuarum nu-
 merum referre nemo queat : omnium enim quotquot
 apud homines vel creduntur vel dicuntur esse dii aut
 dæmones, atque adeò heroum simulachra gestaban-
 tur, alia inaurata, alia stolis aureis induta, adjectis his
 omnibus cum ornatu sumptuoso elogiis ac sententiis,
 quæ traditæ de illis historiæ congruentibus. Additæ
 sunt his & imagines Noctis, Diei, Terræ, Cæli, Au-
 roræ & Meridiei, Dionysii unius Regis amicorum,
 qui fuit ab epistolis : pueri mille in eo pompæ ductu
 incedebant, argenteis vasis onusti, quorum nullum
 minùs pendebat mille drachmis. Regis autem sexcen-
 ti pueri illos consequebantur, aurea vasa sustinentes ;
 & hos mulieres circiter ducentæ, ex aureis urnis spe-
 ctatores unguentis respergentes ; post quas mulieres
 octoginta in lecticis aureos pedes habentibus vehen-
 bantur, atque in argenteos pedes habentibus quin-

gentæ sedentes, magnâ impensâ cultæ ac exornatæ. SELEUC.
an. 145.
In pompâ splendidissimâ hæc fuerunt.

Post eam ludi, gladiatores, certamina & venationes per dies triginta sunt celebrata, quo toto tempore diversi generis unguentorum facta est omnibus qui in gymnasium certaturi venirent, à Rege copia. Eum in usum quindecim labra aurea erant posita crocino unguento plena, totidemque cinnamomo & nardino. Ea unguenta primis quinque diebus sunt data, parique munificentia reliquis deinceps diebus telinum, amaracinum, & tiliacum. Ad epula sternebantur convivis aliquando mille triclinia, aliquando mille quingenta, apparatu & cum ornamentis maximi pretii. Quæ omnia sic absoluta & exulta sunt partim iis quibus in Ægypto Philometorem Regem Antiochus defraudaverat, partim iis quæ ab amicis collata sunt, partim ex spoliis plurimorum templorum quæ exilaverat.

Ipsa totius ludicri ordinatio, quam Rex ipse obibat, admodum vilis atque indecora visa est: namque ipse modico vectus cantherio, ultrò citròque pompæ adequitans, illos progredi, hos subsistere jubebat, alios prout erat libitum ordinabat; adeò ut si quis ei diadema detraxisset, nemo Regem esse illum crediturus fuerit, qui ne mediocris quidem atque honestioris ministri speciem præ se ferret. Jam verò in publico epulo, ad cœnaculorum aditus subsistens, alios introducebat, alios accumbere jubebat; ad hæc ministros fercula gestantes ordinabat: interdum etiam ad aliquem ex epulantibus accedens, modò adsidebat, modò humi accubabat; nec rarò aut bucceam inte-

*Val. si Ex-
cerpt. Diod.
p. 321.*

SELEUC. rim in mensâ ponens, aut poculum lavans, exilieb-
 an. 145. bat discurrebatque: triclinium etiam circumlustrans,
 propinatos sibi nunc ab his, nunc ab illis calices stans
 hauriebat; & cum his, qui festivis narrationibus con-
 vivas exhilarabant, ludibundus jocabatur: quin &
 producto in longum tempus convivio, cùm multi
 jam excessissent, ipse totus coopertus à mimis allatus
 est, humique depositus, tandem verò velut sympho-
 niâ excitatus, surrexit nudus & ludibundus cum mi-
 mis saltationes maximè jucundas ac ridiculas desaltari
 cœpit, adeò ut præ pudore ex convivio diffugerent.
 Ac singuli qui ad spectaculum convenerant, quoties
 in magnitudine apparatus ac ludicri totius dispositio-
 nem oculos conjiciebant, Regem ipsum ac regni opes
 maximâ admiratione prosequiebantur: si quando Re-
 gem ipsum ac prava ejus studia intuerentur, vix cre-
 debant in uno atque eodem ingenio tot virtutes simul
 ac vitia posse reperiri.

Idem p. 319. Erant Antiochi consilia quædam & facta prorsus
 regia atque admiratione digna, quædam contrâ & ab-
 jecta ac vilia. Contrarium ac cæteri Reges consilium
 sequutus est, qui cùm & copiis & pecuniâ pro virili
 parte regnum suum confirmarent, id ut maximè oc-
 cultum esset, metu Populi Romani laborabant. Hic
 verò dum viros celeberrimos ad spectaculum invitaf-
 set ex omnibus orbis partibus, universam regiam ma-
 gnificentissimè exornavit; cùmque cunctas imperii
 opes unum in locum coëgisset, & quasi spectandas in
 scenâ proposuisset, id assecutus est, ut ex rebus suis
 nihil esset quod Romanos lateret.

Peracto demùm ludicro, legatus advenit ad Antio-
 chum

chum Tib. Gracchus, ad inspiciendas res Syriæ à Se- SELEUC.
 natu missus, quem eâ humanitate Rex excepit, ut nul- an. 146.
 latenus Tiberius suspecta Antiochi consilia habuerit, Polyb. Leg.
 nullum in eo subalienati & offensi ob ea quæ in Æ- 101.
 gypto acciderunt, animi signumprehenderit, sed Vales. Exc.
 etiam omnibus se opposeret, qui ejusmodi aliquid Diod. p. 323.
 dicerent: nam & aulâ cessit legatis Romanis Antio-
 chus, & ipso propè diademate; cùm tamen ad eos
 voluntas ejus non inclinaret, sed animo esset à Roma-
 nis alienissimo.

Dum ludicris suis vacabat Antiochus, feriò in Ju- an. 147.
 dæâ rem gessit Judas Machabæus; civitates & vicos ex
 improvise veniens succendebat, & commoda loca 1. Mach. 3.
 occupans, non paucos hostium in fugam vertebat, 12. Mach. 3.
 maximè noctium adjumento ad hujusmodi insidias Ioseph. Ant.
 usus, ita ut de fortitudine ejus fama ubique persona- l. 12. c. 9.
 ret: impiis tribulibus necatis, terram eam à præteritis
 piaculis lustravit.

Tunc Romæ venerant & Prusiæ legati, & nonnulli Polyb. Leg.
 alii ex civitatibus Asiæ, qui etiam Eumenem accusa- 104.
 bant, & initam ab eo societatem cum Antiocho con- Liv. lib. 46.
 tra Populum Romanum significabant: quibus auditis,
 Senatus neque criminationes respuit, neque mentem
 aperuit suam, sed clam apud se habuit, Eumeni atque
 Antiocho dissidens.

Tib. Gracchus ex Asiaticâ legatione reversus, de Polyb. Leg.
 Antiochi & Eumenis consiliis nihil certius Senatui il- 105.
 lis quæ jam antè quàm adeò cognoverat, adeò comi-
 tate suâ Reges in mutuis congressibus eum sibi adjun-
 xerant.

Apollonius Samariæ præfectus, auditis quæ de Judæa 1. Mach. 3.
 Aa Ioseph. Ant.
l. 12.

SEI EUC. Machabæo narrabantur, raptim contra ipsum duxit
 an. 147. exercitum; nec in Judâ mora fuit, sed obviam ei factus, prælio victum cum aliis multis interfecit, gladio etiam ejus potitus, quo deinceps in bello semper est usus: pluribus hostium vulneratis, & castris eorum direptis, ditatus prædâ rediit.

Idem ibid. Audiens verò Seron Cælesyriæ præfectus Judam, multis undique confluentibus, magnas circa se copias habere, & ad confligendum cum hoste idoneas, decrevit in rebelles & contumaces erga mandata regia ducere. Contractis igitur quibus præerat militibus, adjunctis etiam Judæorum perfugis & impiis, progressus usque ad ascensum Beth-horonis in Judæâ, castrametatus est. Judas autem occurrens ei pugnandi animo, hortando suos propter hostium multitudinem & jejunium, collatis cum Serone signis, fudit & fugavit Syrorum exercitum. Prostrato autem duce, omnes in fugâ spem posuerunt; quos persecutus usque ad campum, occidit ex eis octingentos: reliqui in regionem maritimam ad Philistæos se receperunt.

*1. Mach. 3.
 Ioseph. Ant.
 l. 12. c. 11.* Id ubi compertum est Antiocho, vehementer iratus, omnes regni sui copias contraxit, conducto etiam mercenario ex Græciâ milite, parans primo vere in Judæam irrumpere, aperuit ærarium suum, & numerato datoque in annum exercitui stipendio, vidit thesauros suos exhaustos deficere: nam deficientibus Judæis ab eo, qui ei ultra trecenta argenti talenta annua pensitaverant, & crebris gentium persecutionibus, quæ inveteratas superstitiones deferere coactæ erant, vectigalia plurima imminuta sunt, veritus ut non haberet quod sufficeret ad ejusmodi sumptus & donaria. Ipse

autem Rex erat magnanimus ac munificus : de pro- SELEUC.
fectione in Persidem cogitare cœpit, ut acciperet tri- an. 147.
buta regionum illarum, & congregaret pecuniam
multam.

Persidem profecturus, commisit rerum administra- 1. Mach. 3.
tionem Lysia, amico probatae fidei, & provincias A-
siae Ægyptum inter & Euphratem sitas curae ejus cre-
didit, relictâ ei copiarum quoque & elephantorum
parte, jussit ut Antiochum filium diligenter educaret
usque in suum reditum, & subactâ Judæâ, & habi-
tatoribus ejus sub hastâ ducendis, deleret Jerosoly-
mam, totam ejus gentem extinguendo, eorum regio-
nem alienigenis darét incolendam. Cum reliquo exer-
citu ipse Antiochiâ anno regni Seleucidarum 147. tra-
jecto Euphrate, Armeniam ingressus, bellum Artaxiae
illius Regi intulit, quem ab eo captum tradit Appia- syriac.
nus, & eo capto esse mortuum.

Philippus Jerosolymæ praefectus, videns Judam Ma- 1. Mach. 7.
chabæum brevi ad incrementum pervenisse, Ptolemæo 11. Mach. 8.
Cælesyriae & Phœniciae duci scripsit, ut succurreret Ioseph. Ant. l. 12.
Regis negotiis: ipse verò citò electum Nicanorem Pa-
trocli filium è summis amicis misit, datis ei de permi-
stis gentibus armatis non minus vicies millibus, ut
universum Judæorum genus deleret, adjuncto ei Gor-
giâ viro militari, & in bellicis rebus experientissimo;
ipsum quoque Ptolemæum, ut his suppetias ferret, mi-
sit Lysias, ita ut sub tribus ducibus Ptolemæo, Nica-
nore & Gorgiâ numerarentur quadraginta millia pedi-
tum, & septem millia equitum; qui profecti cum uni-
verso exercitu suo, castra posuerunt prope Emmaun-
tem in regione campestri.

SELEUC. Constituit Nicanor, ut Regis tributum, quod erat
 an. 147. Romanis dandum, duo millia de captivitate Judæo-
 11. Mach. 8. rum suppleret, statimque ad maritimas civitates mi-
 sit, convocans ad coëmptionem Judaïcorum manci-
 piorum, promittens se nonaginta mancipia talento
 distracturum.

1. Mach. 3. Exercitum suum Judas Maspham sive Mitzam è re-
 gione Jerosolymæ duxit: ibi indicto jejunio, ardenti-
 bus votis defensionem tam exiguæ manus (sex aut se-
 ptem millia hominum tantum habebat) adversus tan-
 tas hostium vires, à Deo peti jussit: deinde dimissis de-
 bilibus, fortioribusque in quatuor ordines divisis, du-
 ces eis fratres suos præfecit. Et movens se exercitus, ad
 Austrum Emmauntis castra posuit è regione hostium,
 ubi Judas cohortatus est illos ad fortiter pugnan-
 dum, & mortem pro patriâ legibusque appeten-
 dam, ad prælium in proximum diem paratos esse jussit.

Joseph Ant. Judas dum cogitat de futuro prælio, certo indice
 l. 12. c. 11. comperit Gorgiam missum cum mille equitibus, pe-
 ditum quinque millibus, ut ductu perfugarum noctu
 se inopinantem invaderet. Itaque decrevit & ipse eâ-
 dem nocte in hostium castra impetum facere, maxi-
 mè quòd abfutura esset bona pars illorum: sumptâ
 confestim cœnâ, relictisque in castris multis igni-
 bus, totâ nocte iter fecit ad Emmauntis propinqua
 castra hostium. Interim Gorgias, nemine Judæo-
 rum invento, ratus eos metu cecidisse, & occulta-
 ri alicubi in montibus, statuit ubinam essent quæ-
 rere.

Sub diluculum pervenit Judas ad castra hostium cum
 tribus virorum millibus, qui tegumenta & gladios

non habebant; viditque hostem egregiè armatum, & SELEUC. an. 147.
 castra ex arte disposita: hortatus suos, & tesserâ eis datâ DEI AUXILIO, jubet signa canere; ex improvîso
 deinde adortus nihil minus expectantes, ita terruit, ut
 cæsis quotquot ausi sunt resistere, cæterosque perse-
 queretur usque Gadara, & usque campos Idumææ &
 Azoti & Jamniæ. Ceciderunt ex iis novem millia.

Victor Judas suos à prædâ cohibuit, Gorgiam ad- Ioseph. ibid. 1. Mach. 3.
 huc superesse dictitans, quo profligato, per otium
 deinde posse eos ditari ex spoliis. Adhuc eo loquente,
 ostenderunt se Gorgiani è quodam loco edito, ex ir-
 ritâ expeditione reversi, unde prospicientes suorum
 cladem, & castra capta & fumantia, animadvertentes-
 que Judam se expectantem instructâ acie, non ausi
 manus conferere, trepidè se retrò in tutum receperunt.
 Judas verò victor, tum demùm permisit suos ad præ-
 dam discurrere, ditatusque cum suis, incolumem re-
 duxit exercitum.

Cum Timotheo & Bacchide Judæi postea congres- 1. Mach. 3.
 si, supra viginti millia hostium interfecerunt, muni-
 tiones altissimas & spolia plurima diviserunt, arma co-
 rum collecta in opportuna loca comportarunt, reli-
 qua verò spolia Jerosolymam tulerunt.. Scelestissimus
 autem Nicanor, veste quominus cognosceretur depo-
 sitâ, per mediterranea fugiens, venit Antiochiam.

Lysias, ex iis qui effugerant, suorum cladem rescî- 1. Mach. 4.
 scens, confusus est & consternatus animo, quòd ea
 non evenisset Israelitis quæ voluerat, & quæ Rex ipsi
 mandaverat.

Anno sequenti ad abolendam ignominiam novum an. 148.
 exercitum paravit, contractisque lectissimorum sexa- Ioseph. ibid.

SELEUC. ginta millibus, & adjunctis quinque millibus equi-
 an. 148. tum, Judæam ingressus, montana ejus ascendit, & ad
 Bethsura vicum castrametatus est. Huic Judas cum
 decem millibus occurrit; cùmque videret hostem lon-
 gè præstare numero, votis pro victoriâ factis, Deo
 fretus, primam aciem aggressus est tanto impetu, ut
 eis quinque millia sterneret: quo facto reliquis tan-
 tum terrorem incussit, ut Lyſas animadvertens eis cer-
 tò statutum aut mori, aut in libertatem se asserere,
 veritus magis desperationem eorum quàm vires, co-
 pias Antiochiam reduxit, ubi mercenarios condu-
 cens, majoribus collectis viribus novam expeditionem
 moliturus.

2. Mach. 4. Judas & fratres ejus cùm primùm se viderunt ab
 21. Mach. 9. hostibus quiescere, cum castris universis ascendentes
 Jerosolymam, templum & civitatem, exceptâ arce
 Sionis receperunt: at imperavit Judas, ut quidam op-
 pugnarent eos qui in arce erant, donec templum e-
 mundaret. Tum vigesimaquintâ die mensis Casleu di-
 cti, sacrificio ex Lege oblato, altare novum à Judâ
 dedicatum est, celebrataque hujus altaris dedicatio per
 dies octo cum lætitiâ & gaudio, & quotannis agenda;
 istique dies Scenopegiæ appellantur.

2. Mach. 11. Eodem quo templum instaurarunt tempore, etiam
 in monte Sion circumquaque muros altos & turres
 munitas ædificarunt, ut hostes, præcipuè in arce po-
 sitos, cohiberent, ne templum suâ excursionem infesta-
 2. Mach. 4. rent. Bethsuram quoque quinque tantùm stadiis inde
 distantem muniverunt, ut ex adverso Idumææ popu-
 lus haberet præsidium.

Hieros. in
 Dan.

Antiochus superiores regiones ditionis suæ pera-

grans, audivit in Elymaïde provinciâ, quæ est ultima Persarum ad Orientem regio, urbem Persopolim nominatam, prædivitem, & in eâ templum Dianæ dicatum, omne genus refertum donariis, ibique esse tegumenta aurea, & arma quondam ab Alexandro Magno relicta. Cùmque ille præavidus urbem & fanum exspoliare vellet, cives armis correptis eum fugaverunt, abeuntemque persecuti sunt.

Cùm autem venisset circa Ecbatana, jam mœstus de clade quam acceperat, de re à Nicanore & Timotheo in Judæâ malè gestâ ad eum pervenit nuntius; indeque Babylonem versùs iter faciens, in finibus Persidis etiam de Lyfiæ ingenti exercitu ibidem fugato, deque Judæorum in dies crescente potentiâ, similiter audit, unde furore percitus, ait se Jerosolymam brevi venturum, & congeriem sepulchri Judæorum eam facturum: sed impar sollicitudini incidit in languorem prætristitiâ, accessit viscerum dolor, & acerba intestinorum tormenta. Jusserat indefinenter currum suum agitari, furorem in Judæos spirans; sed dum magno ageretur impetu, ex eo ille decedit, gravique casu corporis membra distorta & collisa sunt: è terrâ elevatus portabatur in gestatorio, & de corpore ejus vermes scaturiebant, unde propter intolerabilem odoris gravitatem cùm nemo exportare illum posset, iter Babylonicum intermittere coactus, in Persidis oppido Tabis substitit, ubi lecto affixus, complures dies hæsit, tabe diffuens.

SELEUC.
an. 148.

11. Mach. 9.
Joseph. l. 12.
Ant. c. 13.

Joseph. ibid.

Hieron. in
Dan. l. 11.
Exc. Diod.
p. 144.
App. Syr.

Cùm brevi se moriturum crederet, convocatis omnibus amicis, conquestus est de magnâ tristitiâ, ipse qui jucundus erat; & agnovit propter Judæis illatas

an. 149.

SELEUC. injurias se perire in terrâ alienâ: promisit æquales illos
 an. 149. Atheniensibus facturum; templum quod exspoliaverat, optimis donis ornaturum; sancta vasa multiplicaturum, & pertinentes ad sacrificia sumptus de redditibus suis præstaturum: super hæc & Judæum ~~se~~ facturum, & per totum terrarum orbem Dei potestatem prædicaturum; sed non cessantibus doloribus, scripsit ad Judæos, deprecatus eos est, ut sibi & filio suo Antiocho, quem patris exemplo vivens Regem jam designaverat, fidem servarent.

*Ioseph. Ant.
 l. 12. c. 14.*

Tum vocavit Philippum collactaneum, & è purpuratis suis amicissimum, quem gubernatorem regni constituit; traditoque ei diademate, regiâque stolâ & anulo, jussit hæc Antiocho filio perlata reddere, multum obtestans, ut educationis curam haberet, & regnum ei servaret, usque dum per ætatem ipse fieret idoneus. Ita mortuus est Rex Antiochus anno regni Græcorum centesimo quadregesimo nono, & sui duodecimo inchoato, relicto legitimo filio Antiocho, novenni, successore, & Alexandro notho cum Laodice filiâ ex Antiochide pellice.

*Athen. 1. 10.
 c. 10.*

Polyb. Leg.

26.

Vales. Exc.

Polyb. p 132

Nemo est qui in Antiochi Dei Epiphanis ingenio tot vitia & virtutes non miretur: si vitia, vino & luxuriæ deditus, insolens, sævus, iracundus & furiosus, unde *Επιμυδης* dictus: si virtutes, strenuus, magno & liberali animo, regio nomine dignissimus. In urbium donis, & Deorum cultu omnes quotquot regnarunt exsuperavit; laneum velum textili Assyriorum opere, Phoeniciâque purpurâ luculentissimum, in æde Jovis Olympii consecravit: Atheniensibus ægidem auream donavit, in theatri fastigio cum cæteris donis loca-

Pausan. 1. 5.

tam:

tam: statuas quamplurimas in delubro Apollinis De- SELEUC.
 lli circum aram ponendas curavit: in Daphnæi Apol- an. 149.
 linis ad Antiochiam templo, simulachrum Olympiaci Am. M. c.
 Jovis imitamenti æquiparans magnitudinem, posuit. l. 22.
 Antiochiæ, Jovis Capitolini magnificum templum, non Liv. l. 41.
 laqueatum auro tantum, sed parietibus totis laminâ
 inauratum, & alia multa in aliis locis, per breve tem-
 pus regni sui non perfecit. In urbium donis ejus fuit
 magna munificentia: Megalopolitanis in Arcadiâ mu-
 rum se circumdaturum est pollicitus, majoremque par-
 tem pecuniæ dedit: Tegeæ theatrum magnificum è
 marmore instituit: Cyzici in Prytaneum, id est pene-
 trale urbis, ubi publicè, quibus is honos datus est, ve-
 scuntur, vasa aurea mensæ unius posuit. Rhodiis, ut
 nihil unum insigne, ita omnis generis, ut quæque usus
 eorum postulaverunt, dona dedit. Antiochiæ in Sy-
 riâ metropolim quartâ parte auxit. Antiochia, inquit Strabo.
 Strabo, quadri urbis est ex quatuor partibus constitu-
 ta, quæ & singulæ suo & omnes communi muro sunt
 circumdatæ; quarta verò Antiochi Epiphanis opus
 est. Urbem Amath vel Emath in tribu Neptalim juxta Hieron. in
 montem Libanum in confiniis regionis Damasci com- locis Hebr.
 mutato nomine Epiphaniam appellari voluit.

~~~~~

NUMMI
ANTIOCHI DEI EPIPHANIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diademate redimitum : in aversâ parte Apollo
sedens ut in aliis, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ANTIOXΟΥ ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, id est,
REGIS ANTIOCHI DEI APPARENTIS.

Syrinc.

Antiochus IV. à Syris cognominatus est ΕΠΙΦΑΝΕΣ, te-
ste Appiano, quòd expulsus è patrio regno tyrannis, quasi pa-
trius & domesticus Rex illis apparuerit : sed illa cum ΕΠΙΦΑ-
ΝΙΣ solâ epigraphe, nunquam in ejus nummis etsi obviis
observatur ; conjuncta semper cum ΔΕΙ appellatione occurrit,
unde vox ista ad illam epiphaniam & apparitionem, quam gen-
tiles suis heroibus in Deorum numerum relatis tribuebant, à
quibus beneficia quædam accipiebant : eâ proculdubio ratione
ducti Samaritani, anno 145. Seleucidarum ad Antiochum lega-
tionem cum hâc superbâ ΔΕΙ ΜΑΝΙΦΕΣΤΙ ΕΤ ΑΡΡΑΝΕΝΤΙΣ
nomenclatione miserunt, ΒΑΣΙΛΕΙ ΑΝΤΙΟΧΩ ΘΕΩ
ΕΠΙΦΑΝΕΙ, ut se ab immani illâ Judæorum persecutione,
quorum cognati dicebantur, liberarent : quam appellationem
sæpe in nummis Antiochus deinceps usurpavit.

Joseph. l. 12.

De Apolline sæpius dictum est.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, & coronâ radiatâ ornatum, in
aversâ parte stat Apollo dextrâ sagittam è pharetrâ
dorso impositâ depromens, sinistrâ extensâ arcum,
cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΘΕΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, ut suprà.

ANTIOCHUS tanquam DEUS præsens & manifestus in
terris apparere creditus, ut nihil superba hujus nominis
appellationi quam usurpare ausus est, deesset: coronam Deorum
more radiatam cum diademate conjunxit; imò tanquam Apol-
lo in aversâ parte cum hoc typo ejus Dei insolito, quasi jaculis
ipse obvium quemque perditurus signari voluit.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput idem cum eâdem epigraphe, & Jove seminudo
stante, dext. fulmen, sin. hastam gerente.

Jupiter ab antiquis sub diversis nominibus colebatur: hîc ab

Bb ij

illis ΖΕΥΣ ΚΕΡΑΤΝΟΦΟΣ, id est Jupiter fulmen gerens, appellatur; fulmen autem illi tanquam manifestum summi imperii symbolum tribuitur, quod à Cyclopibus accepit postquam eos subegit, dejectosque in tartarum, Centimanis asservandos tradidit.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diademate cinctum, in averſa parte ſolitus ſe-
dentis Apollinis cum attributis typus, & epigrahe,
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

Antiochus IV. DEUS EPIPHANES cognominatus, super-
bum hunc in nummis non geſſit ſemper titulum, ſolo aliquan-
do Antiochi Regis nomine contentus, cū illud anno Seleu-
cidarum 145. tantū à Samaritanis, ut ſuprà dictum, accepe-
rit: hic nummus forſan initio ejus imperii, aut ſaltem ante hunc
annum percuffus eſt. De Apolline dictum eſt.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, ponè quod literæ numerales ΔMP, id est anno 144. & in averfa parte triremis, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. ΤΥΡΩΝ, id est, REGIS ANTIOCHI. TYRIORUM. cum literis Phœnicibus.

Ad Antiochum IV. pertinet hic nummus: literæ numerales ΔMP ponè caput Regis, Seleucidarum annum 144. designant, octavus Antiochi regni numerabatur, quo ipse in Ægyptum, Ptolemæo Philometore quem Memphi reliquerat, cum juniore fratre factâ pace, terrâ exercitum, marique classem iterum duxit, unde tandem copias à Popilio Romanorum legato, Senatus autoritate in Syriam reducere coactus fuit.

Tyrii nummum, plurimis pro Antiochi in Ægyptum expeditione suppeditatis triremibus, signarunt: triremis illorum urbis symbolum est: ipsa rerum navalium studio & navigandi peritiâ adèd claruit, ut quibusdam prima navigare cœpisse credatur, quod affirmare videtur Tibullus:

Prima ratem ventis credere docta Tyrus.

l. 1. Eleg. 8.

Ab aliis triremium inventrix perhibetur anno Mundi 2747. quo condita est, Cretenses maris imperium tenebant, triremes apud Græcos in usu non erant, quibus utentes Tyrii, classem Minois minùs ob id formidantes, navigationem in Africam anno 2770. susceperunt, ubi Carthaginem duobus annis postea condidere.

Ensch. Chr.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diademate & coronâ radiatâ cinctum : in aversâ parte stat Jupiter seminudus gradiens, dextrâ coronam gerit, cum epigraphæ, ANTIOXEO N TΩN ΠΡΟΣ ΔΑΦΝΗΝ, ANTIOCHENSIVM QUI SUNT AD DAPHNEN.

Quis est qui non Antiochum Deum Epiphanem ex aliorum ejus nummorum inspectione, etiamsi nomen illius desit, in hoc nummo non agnoscat : ipse autem solo diademate ornatur, modò cum ipso coronâ radiatâ insignitur ; hanc enim primus inter Seleucidæ Reges usurpavit.

App. Syr.

E sedecim urbibus, quæ Antiochiæ nomen à Seleuco Nicator in memoriam patris ejus Antiochi habuerunt, Antiochia Syriæ inter maximas recensetur, habitatoribus ex Antioniâ paulò antè conditâ traductis, partim in clivo, partim in plano sedens juxta Orontem, qui ibi ponte junctus est lapideo, ab aliis hujus nominis urbibus, distinctione ad Daphnem, separatur : Daphne autem mediocris est habitatio ad stadia quadraginta, & lucus ingens & opacus, fontanis & aquis irriguus, in cujus medio fanum & asyllum Apollinis ac Dianæ delubrum, in quo Antiochenses finitimi festa celebrare consueverunt.

Jovis Olympii figura stans, promissâ barbâ, in nummo percussa, brachio elato coronam gerit ob aliquam Antiochi contra Judæos victoriam. Antiochus autem Jovem venerans, ejus simulachrum in templo Daphnæi Apollinis stupendum, & Olympiaci Jovis imitamenti æquiparans magnitudinem, posuit.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput idem, in averſa parte Jupiter ſtans, dextrâ extenſâ aquilam, ſin. haſtam divinitatis, cum epi-
graphæ, ANTIOXEOY TON PROSKALLIRHOEN, ANTIOCHENSIIUM QUI SUNT AD
CALLIRHOEN.

Ex urbibus nominis Antiochiæ, noſter nummus hanc ad
Callirhoen designat, illa à Stephano inter Antiochias octava,
ἐπὶ τῷ Καλλιρόης λίμνης, ſupra lacum Callirhoen, ſic ab illo vo-
cata, quòd fons Callirhoe in lacum bituminis feracem effluat.
Illius fontis aquæ calidæ ſunt, & præter vim medicam, ju-
cundæ: ad hunc verò fontem, ejuſdem nominis urbem me-
morat Joſephus. Urbs, & fons, & lacus in Palæſtinâ apud Jor-
danem fluvium ſita ſunt.

*Joſeph. Ant.
l. 17. c. 8.*

Jovem ſignari in urbe Palæſtinæ nihil hoc tempore mirum.
Antiochus occupatis Jerofolymis idolum Jovis Olympii in tem-
pli ſancto loco collocaverat, cogens omnes Judæos, abrogato
veri Dei cultu, ipſius venerari numina: cives urbis hejus edi-
ctis Regis parentes, numiſma ad effigiem ipſius Antiochi, in
averſâ cujus parte Jovis Olympii figuram ſtantem cum haſtâ &
aquilâ, percufferunt.

11. Mach. 7.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput idem: in averſa parte Jupiter ſtat, dextrâ extenſâ coronam, cum epigraphe, ANTIOXEON TON EN ΠΤΟΛΕΜΑΙΔΙ. ANTIOCHENSIIUM QUI SUNT IN PTOLEMAIDE.

App. Syr.

De Antiochiâ Ptolemaïdem verſus magnum eſt apud Geographos ſilentium. Stephanus ex ſedecim urbibus, quæ hoc nomen teſte Appiano tulerunt, decem tantum enumerat. Hanc nummis debemus, quorum ſingularis ad veterem geographiam reſtituendam laudanda eſt præſtantia. Hæc urbs in Phœniciâ verſus Palæſtinæ fines ſita videtur, quæ Antiochiæ nominis in memoriam Antiochi Seleuci Nicatoris patris, ab ipſo ſibi dati memor, alteri Antiocho Regi, huiusque ſucceſſori gratulans, nummos ad illius honorem cum Jove tutelari illius Deo ſignavit.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput idem, ex adverſo temo cum literis Phœniciis.

Seleucus

Seleucus Nicator Syriâ occupatâ, in eâ dominationis sedem meditans, non solum, ut tradit Appianus, plurima nomina *Syriac.* Græca urbibus Syriæ imposuit, sed & linguam Græcam populis communicavit, & in publicis monumentis usurpare jussit: in Phœniciâ tamen illius regni provinciâ, lingua vernacula aliquando servata videtur. - Testes sunt Sydonis & Tyri nummi, qui promiscuè cum Græcâ, modò cum solis characteribus, ut in hoc Antiochi numismate, exhibentur. Phœnicios autem characteres ad Hebraïcam aut Chaldaïcam magis, quam vocant formam, deflectere, quàm ad Samaritanam monet Spanhemius; *Diff. vi. 2.* sed cum Punicis multò similiore sunt, utpote Phœnices Carthaginis conditores, & Pœni quasi Phœni: at Punicæ interpolatæ, & ab antiquis illis Phœniciis litteris diversæ putantur.

Temo in aliquâ urbe maritimâ nummum fuisse percussum arguit: sed qui litteras nobis exponat, an Regis nomen, an urbis epigraphen spectant, Oedipus est expectandus.

SELEUC.
AN. 149.

ANTIOCHUS V.

App. Syr.

1. Mach. 6.

ANTIOCHUS V. Antiochi Dei Epiphanis filius novennis, patri in regno successit. Circa autem Epiphanis mortem, vel antequam mors ejus innotuisset, Judæi multa strenuè gesserunt, hoc loco inferenda.

1. Mach. 5.

*Joseph. Ant.
l. 12. c. 11.*

Judas Machabæus, templum & civitatem postquam purgavisset, id acceperunt vicinæ gentes: moleste autem ferentes Judæorum vires resuscitari, per insidias adoriendo, multos oppresserunt; cum quibus Judas

assiduè bellum gerens, conabatur eorum incursiones SELEUC.
 compescere: quo tempore etiam Acrabatenam inva- an. 149.
 dens, multos Idumæos interfecit & deprædatus est. Re-
 cordatus malitiam filiorum Bean, in eos conversus,
 incendit turres ipsorum cum omnibus qui in eis erant:
 quibus perdomitis, ad Ammonitas arma transtulit,
 quorum numerosam manum Timotheus Antiochi
 præfectus ductabat; & iis devictis, abductisque in ca-
 ptivitatem uxoribus eorum ac liberis, cepit Gazer ci-
 vitatem, direptam priùs incendit, atque ita domum
 reversus est.

Post discessum Judæ, vicinæ gentes contractis co-
 piis in Galaaticâ regione finitimos Judæos adorti sunt:
 at illi refugientes in castrum Dathema, significabant
 Judæ per nuntios & litteras, quòd oppugnandi essent
 à Timotheo, rogantes ut se huic periculo eriperet: &
 dum legit has litteras, supervenerunt Galilæorum nun-
 cii, querentes se infestari à Ptolemaïde, Tyro, Sido-
 ne, & aliis finitimis populis. Ut audivit autem Ju-
 das, cum populo deliberatione habitâ, in tres partes
 copias suas divisit; Simoni fratri ter mille viros ad
 Galilæos liberandos, sibi & Jonathani fratri octies
 mille ad Galaatidas è periculo solvendos deputavit,
 residuum exercitum cum Josepho Zachariæ filio & A-
 zariâ ducibus populi ad Judææ custodiam reliquit, qui-
 bus mandavit ne cum gentibus committerent præ-
 lium, donec ipse ad eos reverteretur.

Profectus in Galilæam Simon, cum hostibus mul-
 ta commisit prælia, persecutusque est eos usque ad
 portas Ptolemaïdis, & ceciderunt ex illis circiter tria
 millia virorum, quorum accepit spolia; & assumens

SELEUC. eos qui erant in Galilæâ, adduxit in Judæam.

an. 149. Judas & frater ejus trajecto Jordane abierunt viam trium dierum per desertum, & occurrerunt eis Nabathæi, & susceperunt eos pacificè, & narraverunt eis omnia quæ acciderunt fratribus eorum in Galaatide: & divertit Judas in desertum Bosor, & occupavit civitatem, quam succendit igni; deinde venit ad castellum, in quo Judæos oppugnari acceperat, ubi Judas adhortatus suos ad rem bene gerendam pro fratribus, divisit trifariam copiis, oppugnatores à tergo aggredditur. Timothei milites, cognito Machabæum esse, fugerunt: ex iis ad octo millia cecidere. Inde ad Mallon, quam expugnavit & incendit, eodem impetu Gasbon, Magath & Bosor, & reliquas Galaatidis urbes cepit.

Aliquantò post Timotheus, contractis numerosis copiis, & inter ceteros auxiliares conductâ manu Arabum, trans torrentem castrametatus est contra Raphon. Judas audito quòd Timotheus paratus esset ad prælium, properè contra eum duxit exercitum; trajectoque torrente adortus hostes, partim resistentes prostravit, partim in fugam compulit: quidam verò in fanum, quod Carnaim dicunt, refugientes, Judas occupavit civitatem, & fanum succendit, alios ferro perdidit. His rebus feliciter gestis, & contractis è totâ regione Galaatidis Judæis cum liberis ac facultatibus, in Judæam eos traducebat: & cùm venisset ad Ephron, per quod necessariò transeundum erat, & transitum ab Ephronitis impetrare non posset, oppugnavit urbis mœnia, & vi cepit eam: trajecto deinde Jordane Scythopolim venit, inde in Judæam reversus est.

Josephus & Azarias, auditis Simonis in Galilæâ, SELEUC. an. 149. Judæ & Jonathanis in Galaatide rebus strenuè gestis, ipsi contra mandatum, ut tale nomen sibi compararent, Jamniam exercitum duxerunt: egressus verò Gorgias ex urbe, ad fines Judææ eos fugavit. Ceciderunt ad duo millia ex militibus.

Judas & fratres ejus continuabant bellum contra Idumæos, urgentes eos undique; expugnatâque Chebrone, munitiones ejus diruerunt, & turres cremaverunt, suppositis ignibus; pervastatisque agris hostium, everterunt etiam Marizzam oppidum: inde Azotum delati eodem impetu, expugnatâ eâ quoque ac direptâ, omnes ditati prædâ reversi sunt in Judæam victores & incolumes.

Cognovit Lysias quoniam mortuus est Rex, & constituit regnare Antiochum, & vocavit nomen ejus ΕΥΓΑΤΩΡ propter patris virtutem, quasi felix esset, cui talis pater contigisset. Ille suscepto regno constituit super negotia regni Lysiam, Phœnicis & Syriæ militiæ principem: nam Ptolemæus, qui dicebatur Macer, justitiam tenax erga Judæos esse constituit, & præcipuè propter iniquitatem quæ facta erat in eos, & pacificè agere cum eis; sed ob hoc accusatus ab amicis apud Eupatorem, cum frequenter proditor audiret, eò quod Cyprum creditam sibi à Philometore deseruisset, & ad Antiochum Epiphanem translatus, etiam ab eo recessisset, veneno vitam finivit.

1. Mach. 6.
App. Syr.
2. Mach. 10.

Gorgias cum esset dux locorum, assumptis advenis, frequenter Judæos debellabat: hi verò qui erant cum Machabæo, impetum fecerunt in munitiones Idu-

2. Mach. 10.

SELEUC. *mæorum, multâque vi insistentes, loca obtinuerunt,*
 an. 149. *occurrentes interemerunt, & omnes simul non minùs*
viginti millibus trucidaverunt. Cùm quidam confu-
gissent in duas turres valde munitas, Judas ad eorum
expugnationem relicto Simone, Josepho & Zachæo,
ad alias pugnas conversus est; sed postquam ei nun-
tium est, pecuniâ à fratribus acceptâ quosdam au-
fugisse, turres occupavit, & in eis plusquam viginti
millia peremit.

Philippus, cui filium educandum moriens com-
 mendaverat Epiphanes, corpus Regis transferebat;
 sed cùm accepisset Lyfiam puerum in manu habere,
 & regimen imperii quasi à puero sibi commissum oc-
 cupare, ad Ptolemæum in Ægyptum abiit; deinde ad
 exercitum Antiochi patris, quem reliquerat in Persi-
 de & Mediâ, arcessendum profectus est.

2. Mach. 10

At Timotheus, qui priùs à Judæis fuerat superatus,
 convocato exercitu peregrinæ multitudinis, & con-
 gregato equitatu Asiatico, advenit, quasi armis Judæam
 capturus. Judas autem, & qui cum eo erant, sumptis
 armis, de civitate procedentes, & proximi hostibus ef-
 fecti, resederunt. Primo autem Solis ortu utrique
 commiserunt; sed cùm vehemens pugna esset, appa-
 ruerunt adversariis de cælo viri quinque in equis: &
 ex Syris interfecti viginti millia quingenti, & equites
 sexcenti. Timotheus verò confugit in Gazaram præ-
 sidium munitum, cui præerat Chæreas. Judas obsedit
 præsidium diebus quatuor; sed cùm dies quinta illu-
 cesceret, viginti juvenes ascenderunt mœnia, & alii
 similiter ascendentes, turres portasque succenderunt,
 atque vivos eos concremarunt. Per continuum autem

biduum præsidio vastato, Timotheum occultantem se, SELEUC. an. 149. in quodam repertum loco peremerunt, & fratrem illius Chæream & Apollophanem occiderunt.

Lysias Eupatoris tutor & propinquus, negotiorum- 2. Mach. 11. que regni præpositus, ægrè ferens ea quæ acciderant, congregatis octoginta millibus & equitatu universo, & octuaginta elephantis, contra Judæos profectus est; existimans se civitatem quidem captam, gentibus habitaculum facturum, templum vectigale, & summum sacerdotium quotannis vænale facturum. Ingressus ergo Judæam, Bethsuram quinque stadiis ab Jerosolymâ positam expugnabat, cui occurrens Judas cum exercitu, Angelo comite, hostium undecim millia prostravit, & mille sexcentos equitum; cæteri omnes & ipse Lysias turpiter in fugam acti sunt, quorum plurimi vulnerati & spoliati evaserunt.

Reputans secum Lysias damnum quod acceperat, & pro Judæis Deum pugnare intelligens, legatos ad eos de pace misit, promisitque se æquis illorum petitionibus consensurum, & ut Rex eis amicus esset, effecturum. Judas publicæ utilitati consulens, Lysia precibus annuit, & legatos Joannem & Absalonem ad eum misit, ut de pace inirent. Lysias illos comiter excepit, iisque promisit, modò in negotiis fidem servarent Regi, Menelaum ut ipse ἀντιόχεια Judæis concederet missurum: quam illis per litteram ad Judæorum Senatum dedit, templum restituit, & pacem concessit: quæ omnia probaverunt Quintus Memmius & Titus Manilius à Populo Romano ad Antiochum in Judæorum gratiam missi, qui Antiochiam profecti, eos Lysias pactionibus hisce peractis secutus est.

SELEUC. Inter Eupatorem & Judæos inita pax statim rupta
 an. 149. est ex ducibus qui in vicinis locis erant. Timotheus,
 2. Mach. 12. Apollonius Gennæi filius, Hieronymus, Demophon &
 Nicanor non sinebant Judæos quiescere. Joppitæ ve-
 rò tale quoddam flagitium perpetrarunt: Judæos in
 navigia sua cum uxoribus & filiis, qui pacis causâ
 nihil suspectum habebant, pellegerunt, quos in al-
 tum perductos, non minùs ducentos submerferunt.
 Judas eâ Joppitarum intellectâ crudelitate, portum
 quidem noctu succendit, & scaphas exussit, & qui ab
 igne confugerunt, eos trucidavit: & cùm audivisset
 Jamnienfes voluisse facinus idem in Judæos secum ha-
 bitantes patrare, portum etiam eorum cum navibus
 nocte succendit, ita ut lumen ignis appareret Jero-
 solymis à stadiis ducentis quadraginta.

Inde stadiis novem iter facientem ad Timotheum,
 exercitum Judæ aggressi sunt Arabes cum quinque
 peditum millibus, & quingentis equitibus, commis-
 soque prælio Arabes victi, pacem à Juda petierunt,
 promittentes se & pecora daturos, quam eis datâ dex-
 terâ concessit. Deinde Caspin urbem ceperunt Judæ
 milites; inde Caracen duxerunt, unde Timotheus
 discesserat, firmo quidem relicto præsidio, quod Judæ
 duces Dositheus & Sosipater aggressi, ex iis plures
 quàm decem mille perierunt.

Judas, ordinatis circum se sex millibus, & constitu-
 tis per cohortes, adversus Timotheum processit, cu-
 jus exercitus erat centum viginti millium peditum, &
 duorum millium & quingentorum equitum. Castra-
 metatus est contra Raphon trans torrentem, quem
 prior trajiciens Judas cum suis copiis, gentes illas
 omnes

omnes fugavit, & ex iis triginta millia hominum pro- SELEUC.
an. 149.
stravit: ipse Timotheus in Dosithei & Sosipatris ag-
men incidens, rogavit ut vivus dimitteretur, quod ei
concessum est in salutem multorum Judæorum quos
ipse detinebat. Progressus inde Judas ad urbem Car-
naim, & fanum Atergatis in eâ positum, quò plurimi
confugerant; incenso fano cum omnibus qui in eo
erant, & eversâ urbe, jugulavit hominum viginti
quinque millia: & Jerosolyma, cùm jam Pentecoste
propinqua esset, pervenit.

Post Pentecosten Judas & fratres ejus abierunt con-
tra Gorgiam præfectum Idumææ cum trium millium
peditum, & quadringentorum militum comitatu: qui-
bus congressis, pauci ex Judæis ceciderunt. Dositheus
verò eques Gorgiam tenebat, & cùm vellet eum ab-
ducere, Thrax quidem in eum delatus, humerum am-
putavit, & sic Gorgias effugit in Maresa. Cùm autem
illi qui Esdrim (unum è Judæ ducibus) sequebantur,
diuturnâ pugnâ fatigarentur, invocans Judas Domi-
num, Gorgiæ milites ex improvise aggressus est, eos-
que in fugam vertit: tum ipse collecto exercitu venit
in proximam civitatem Odollam.

Demetrius Seleuci IV. filius, cùm multos jam an- Polyb. Leg.
107.
nos obfes Romæ esset detentus, & jam annum ætatis
vigesimalimumtertium attigisset, acceptâ Antiochi Epi-
phanis morte, in curiam ingressus, à Patribus postu-
lavit, ut in regnum restitueretur: ad se enim potius
quàm ad Antiochi patruis filios pertinere. Patres ta-
men communi consensu decreverunt Demetrium esse
detinendum, & puero, quem Antiochus reliquerat,
regnum firmandum: cujus consilii causa videtur fuisse,

SELEUC. quòd florem ætatis, in quâ tum erat Demetrius, suscep-
 an. 149. tum Senatus haberet, conducibilioremque rebus
 suis ætatem infirmam illius qui relictus erat successor.
 Igitur extemplò legatos decreverunt Cn. Octavium,
 Sp. Lucretium, & L. Aurelium, quos ad regnum illud
 administrandum ex voluntate ipsius Senatus, miser-
 runt. Cùmque audiissent multos elephantos esse in
 Syriâ, & naves aliquot supra definitum Antiocho M.
 numerum, legatis mandaverunt, ut & naves tectas
 comburerent, utque elephantis nervos inciderent, &
 uno verbo regias opes, quammaximè possent, immi-
 nuerent.

an. 150. Jerosolymis Antiochus Epiphanes ante quinquen-
 nium arcem communierat, cujus præsidium adhuc
 2. Mach. 13. Macedones & Judæorum perfugæ tenebant, qui ex-
 Ioseph. Ant. c. 14. cursuionibus factis, eos qui sacrorum causâ templum
 adibant, multis afficiebant incommodis, quòd arx
 ipsi templo esset supra verticem. Istud igitur præsi-
 dium Judas oppugnare decrevit anno Græcorum cen-
 tesimo quinquagesimo, advocatis ad id totius populi
 viribus. Paratis igitur machinis, & exstructis aggeri-
 bus, totus incumbere huic operi: multi tamen per-
 fugarum noctu elapsi, adjunctis sibi similibus impiis,
 venerunt ad Antiochum, postulantes ne se in extre-
 mum periculum à suis tribulibus redactos despiceret,
 maximè cùm patris ipsius auctoritatem secuti, in eam
 necessitatem adducti sunt, dum malunt patrios ritus,
 quàm regia mandata contemnere. Nunc verò pericu-
 lum esse, ne Judas arcem cum præsidio vi capiat, nisi
 ipse maturè suis opem afferat.

His auditis Antiochus Eupator iratus est, accersitis-

que amicis & ducibus, jussit eos mercenarium parare SELEUC.
 militem, & per totam suam ditionem delectum habe- an. 150.
 re, ita ut brevì confectus sit exercitus peditum circi- 1. Mach. 6.
 ter centum millia, equitum verò viginti millia, atque
 insuper triginta duo elephantibus: cum his copiis egres-
 sus est Antiochiam, commissâ Lyfiæ totius exercitus
 administratione.

His Menelaus se commiscuit, falsâ spe ductus, di- 2. Mach. 13.
 gnitatem, cujus titulum tantum gerebat, ab Eupatore
 se obtenturam jussit.

Progreffus est Antiochus, pejora quam sub patre ejus
 facta fuerant, peracturus. Quibus cognitis Judas,
 communicato cum suis consilio, statuit exire obviam
 Regi, & circa Modin castra posuit. Per Idumæam 1. Mach. 6.
 Rex cum exercitu profectus, Bethsuram oppugnavit,
 adhibitis machinis; quas egressi Bethsurani incende-
 runt, & fortiter pugnaverunt. Judas autem castra
 movit ad Bethzachariam, & invadens noctu castra 2. Mach. 13.
 hostium, usque ad ipsum Regis prætorium, ad qua-
 tuor virorum millia, & elephantem primum cum
 his qui superimpositi fuerant, interfecit; castrisque
 metu ac perturbatione repletis, cum jam dies illuxis-
 set, prosperè discessit.

Rex summo mane ad eas fauces, ubi Judas castra- 1. Mach. 13.
 metatus erat, Bethzachariam versus, aciem ceu pu-
 gnaturus jussit ire compositam: cumque non posset
 elephantos explicare per aciei latitudinem propter lo-
 corum angustias, jussit ut unus post alium incederet,
 attributis qui stiparent singulos mille peditibus &
 equitibus quingentis: belluis autem imposita erant
 celsa propugnacula instructa duobus & triginta sagit-

SELEUC. tariis, reliquum autem exercitum ab utroque latere
 an. 150. præcepit montes ascendere, præpositis ex amicorum
 cohorte ducibus: atque ita sublato militari clamore
 hostem aggreditur, micans aureis & æreis clypeis, ita
 ut fulgore eorum coruscarent omnia; clamore autem
 roboabat quidquid erat in circuitu montium.

Ioseph. ibid. Judas tali aspectu non est territus, sed excepto for-
 titer impetu hostium, circiter sexcentos ex iis qui pri-
 mi concurrerant, occidit. Tum Eleazar Judæ frater,
 conspiciatus elephantem phaleris regiis ornatum, ra-
 tus in eo Regem inveni, illuc cursu, cæsis hinc & in-
 de hostibus, pervenit, succedens sub belluæ ventrem,
 illam occidit, sed ipse pondere elephantis illabentis
 oppressus est. Judas autem animadvertens hostem
 tanto superiorem numero, Jerosolyma se recepit, ar-
 cem iterum oppugnatione aggressurus.

1. Mach. 6. Rex ad Bethsuræ obsidionem reversus, & ipsi Beth-
2. Mach. 13 suritæ territi apparatu regio, sed maximè cum com-
Ioseph. Ant. meatu illis deficeret, Rhodocusque Judæus rem hosti-
l. 12. bus denuntiasset, præcipuè Judam ad ipsos res neces-
 sarias mittere, deditionem fecerunt, paceque factâ,
 egressi sunt ex urbe: Rex verò suorum in urbe præ-
 fidium constituit.

Inde Jerosolyma Rex ascendens, permultum tem-
 pus eum tenuit templi obsidio, quod fortiter à Ju-
 dæis defensum est: nullam enim eis Rex intentavit
 machinam, quam non illi contrariis eluderent; labo-
 rabatur tamen victus penuriâ, quòd annus inciderat
 sabbaticus, ita ut multi, frugibus veteribus consump-
 tis, se clam subducerent propter inopiam: sic penes
 paucos templi tutela remanserat.

Interim Philippus, qui ex Ægypto, quò metu Ly- SELEUC.
 siæ confugerat, in Mediam & Persidem reversus ut an. 150.
 copias ibi ab Epiphane relictas colligeret, ad regni *idem ibid.*
 negotia quibus eum moriendo ipse præfecerat, Eupa-
 torisque tutelam testamento Regis sibi commissam, &
 ab ipso Lyfiâ occupatam, vi recuperandam, ex iis lo-
 cis adventabat.

Cùm hoc audivisset Lyfias, decrevit solutâ obsidio-
 ne illi occurrere; & Regi ducibusque exercitus per-
 suasit oppugnationem non esse modici temporis,
 quòd locus esset munitissimus, illis in dies deficeret
 comæatus, & avocarent multa regni negotia, quæ
 opus esset Regem componere: itaque de pace cum
 Judæorum gente ineundâ egit, quæ facilè succederet,
 si patriis legibus, sicut antea, uti illis liceret; quæ
 sententia communi omnium suffragio comprobata
 est.

Rex misso caduceatore pacem Judæ ac cæteris ob-
 sessis denuntiat, libertatemque vivendi propriis legi-
 bus, pactis quibusdam & aliis conventis juramento
 confirmatis, Judæi exiverunt è templi munitione, &
 Rex ingressus montem Sion, sacrificium obtulit,
 templum honoravit, & locum humaniter tractavit:
 verùm brevi pòst cùm loci munitionem attentius con-
 siderasset, violato sacramento jussit suum exercitum
 ut solo æquaret murum quo templum septum fuerat.
 Rex Machabæum, vel ut Græcus fert contextus, Hege-
 monidem ducem à Ptolemaide ad Gerrenos usque
 constituit, & discessit.

Ptolemaidem Rex cùm venisset, audivit Ptolemai-
 denses infesto jam in Judæos animo graviter ferre pa-

SELEUC. cem cum ipsis initam, & indignantes volebant irri-
 an. 150. tum facere fœdus; quapropter Lysias tribunal ascen-
 dens, eis rationes exposuit: sic & tumultum sedavit,
 civesque reddidit benevolos.

2. Mach. 13.
 Joseph Ant.
 l. 12. c. 15.
 Gal. 20. c. 8.

Berytum pervenit Eupator, ducens secum Mene-
 laum Pontificem: Regi Lysias consuluit ut eum in-
 terficeret, si vellet Judæos quiescere; hunc enim esse
 malorum omnium authorem, qui persuasisset ejus pa-
 tri, ut Judæos ab institutis patriis deficere cogeret.
 Rex igitur apprehensum in eodem loco necari jussit:
 alii Beræam occidendum misisse referunt. Præceps Me-
 nelaus è turri altissimâ dignum vitâ suâ exitum sorti-
 tus est. Alterum non minùs improbum Alcimum
 substituit Eupator, suadente Lysia, ut pontificatus ho-
 norem in aliam familiam transferret.

2. Mach. 13.
 Joseph. ibid.

Jam Antiochiam occupaverat Philippus, ibique vi
 dominabatur; sed cùm eam versùs tenderet Eupator,
 urbem oppugnavit, illam vi cepit, atque Philippum
 in potestatem suam redactum supplicio affecit.

Polyb. Leg.
 11 + 122.
 Cicero Phil.
 9.
 App. Syr.

Romanorum legati Octavius, Lucretius & Aure-
 lius à Senatu missi ut ipsius voluntate Syriæ regnum
 administrarent, in mandatis habebant ut elephantos
 interficerent, & naves supra definitum Antiocho M.
 numerum cremarent, hoc spectaculum miserabile vi-
 sum est: quod non ferens quidam Leptines, Cn. Octa-
 vium legationis principem, Laodicæ dum ungitur in
 gymnasio, suâ manu confodit; quem Lysias magni-
 ficè sepeliendum curavit, ut suspicionem à se amoli-
 retur: statimque legatos Regis nomine Romam mi-
 sit, qui id facinus purgarent, ejusque conscium Re-
 gem non fuisse ostenderent. Lysias tamen, teste Zo-

narâ, populum concitarat, ut Romanos ejiceret, & Cn. Octavium occideret. SELEUC.
an. 150.

Erat tum in Syriâ Isocrates quidam Grammaticus, qui non continens se intra professionis suæ fines, etiam de publicis rebus verba facere, & sententiam suam pronuntiare cœpit. Non solùm enim jure Cneum Octavium occisum fuisse dicebat, sed cæteros quoque Populi Romani legatos esse jugulandos adjiciebat, ut ne unus quidem relinqueretur superstes, qui cladis nuntium Romam adferret; quò tandem illi desinerent superbè adeò imperare aliis, & hanc imprudentem dominandi licentiam usurpare. Polyb. Leg.
122.

Rex Cappadociæ Ariarathes legatos Antiochiam ad Lyfiam misit, ut sororis & matris Antiochidis filia Antiochi Magni ossa reciperet. Quâ de re discedentibus legatis mandata dedit cum postulatis precibusque conjuncta: expostulatione de cæde Octavii supersedendum sibi existimans, ne si Lyfiam irritaret, voti sui compos fieri non posset. Cùm autem, permittente Lyfiâ, reportatæ reliquiæ ad eum fuissent, magnifico apparatu illas suscepit, & summo studio juxta patris tumulum posuit. Polyb. Leg.
112.

Postquam esset Romam nuntius allatus de casu Cn. Octavii qui occisus fuerat: cùm etiam legati Antiochi, quos Lyfias miserat, Romam venissent, & multa disseruissent quò probarent cædis ejus conscium Regem non fuisse, Senatus legatos remisit, nullâ prolata sententiâ, quia mentem suam prodere nolbat. Interea Cn. Octavio statua à Populo Romano pro virâ reddita est. Polyb. Leg.
14.
Cic. Phil. 9.

Demetrius Seleuci filius hoc nuntio perculsus, Po- Polyb. ibid.

SELEUC. an. 150. lybium accersit, & cum eo deliberat, deberet-ne iterum de suis rebus cum Patribus agere. Polybius Demetrium monuit, caveret ad eundem lapidem bis offendere; quin potius spes suas in seipso poneret, auderetque aliquid regno dignum: multas enim ipsi præsentem rerum statum occasiones præbere, ad fugam hoc modo obscurè hortatus. Ille tamen Apollonii familiaris sui, admodum juvenis, consilium secutus, in curiam venit, & ut saltem necessitate liberaretur, manendi Romæ pro obside oravit, quandoquidem regnum Antiocho Eupatori firmassent. Cùm nihilominus Senatus in sententiâ permaneret, Demetrius pœnitentiâ facti sui ductus, cùm præsertim magni vir animi esset, & satis audaciæ haberet, de fugâ suâ cum Diodoro, qui è Syriâ recens venerat, & ipsum olim educaverat, deinde cum Polybio deliberat.

Menithyllus Alabandensis, missus à Ptolemæo Philometore legatus, particeps consilii factus, operâ Polybii reditum suum parare præ se ferens, Carthaginensium navem, quæ Tyrum navigatura erat, adventuram palam in ostio Tyberis conduxit. Paratis omnibus Demetrius suum illum educatorem Diodorum in Syriam præmisit, qui omnes ibi rumusculos colligeret, & quis populorum esset sensus exploraret: ipse itineris socios futuros assumens, apud quendam ex amicis cum eis cœnavit, reliquos Anagninam amandavit, quò postridie venationis causâ se dicebat esse venturum.

Æger tum in lecto decumbens Polybius, de singulis tamen per Menithyllum monitus, & vehementer sollicitus, ne quia Demetrius naturâ suâ convi-

viis plurimum gaudebat, exstructâ in tempus longius SELEUC.
 computatione, exeundi consilium propter temulen- an. 151.
 tiam aliquo modo impeditum hæreret; cum jam te-
 nebresceret, breve pittacium obsignatum ad eum mi-
 sit: lectis in eo præceptis, extemplo nauseabundum
 se simulans, convivio simul cum amicis excessit,
 Ostiam properavit. Menithyllus verò illos præce-
 dens, nautis significat novi se aliquid à Rege accepisse,
 cujus gratiâ oporteat ut ipse quidem adhuc in ur-
 be hæreret, sed juvenes probatissimæ fidei ad illum
 mitteret, qui de fratre omnia ei sint renuntiaturi, &
 circa mediam noctem venturi. Interea exeunte ter-
 tiâ noctis vigiliâ Demetrius adest cum octo sociis,
 quinque famulis, & tribus pueris; ubi cum his locu-
 tus esset Menithyllus, & præparatum commeatum il-
 lis ostendisset, eos nauclero & vectoribus diligenter
 commendavit, & cum primâ luce vela faciunt.

De ejus discessu nihil Romæ cogitatum ante diem
 quartum, quo quæsitus, quædam suspicio ejus exitus
 oborta est. Die quinto Senatus eâ de re est habitus,
 cum quidem Demetrius sextum jam agens ab exitu
 ab urbe diem, ad fretum Siculum pervenerat. Abeun-
 tem Patres persequendum non duxerunt, quòd per-
 suasum haberent multum jam itineris esse ab eo con-
 fectum. Post paucos dies Tiberium Gracchum, Lu-
 cium Lentulum, & Servilium Glauciam legatos de-
 creverunt, qui res in Græciâ inspicerent; deinde in
 Asiam transgressi, quid moliretur Demetrius obser-
 varent.

Interea Demetrius defertur in Lyciam, unde ad Se- Zon. 11. 13.
 natum scripsit, se non contra patruelem Antiochum, Dion.

SELEUC. an. 151. fed contra Lyfiam proficifci, & Oâtavii necem ultu-
rum effe. Cùmque Tripolim Syriae celeriter fibi ad-
junxiffet, tanquam à Senatu ad regnum occupandum
miffus, Apameâ potitus, comparatis copiis Antio-
chiam contendit, ibique puerum & Lyfiam amicè ob-
viam egreffos (Romanorum enim metu armis abfti-
nuerant) interfecit: comprehenfos autem à militibus
Antiochum & Lyfiam fcribit author libri 1. Macha-
bæorum, Demetrii autem juffu ab eis occifos.

~~~~~

NUMMUS
ANTIOCHI EUPATORIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diademate ornatum, in aversâ cujus parte Ju-
piter sedet, dextrâ victoriolam, sinistrâ hastam,
cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΕΥΠΑΤΟΡΟΣ, id est, REGIS ANTIOCHI Eu-
PATORIS.

Juvenilis in rarissimo nummo percussa effigies Antiochum

V. exhibet: hic Antiochi Dei Epiphanis filius à patre Rex Syriæ designatus in locum Demetrii Seleuci IV. seu Philopatoris filius, Romæ tum obsidis, in regno successit. Lysias, ut ait *1. Mach. 6.* Scriptura, cum cognovit quòd mortuus esset Rex, constituit regnare Antiochum filium ejus, quem nutritiv adolescentem, & vocavit nomen ejus ΕΥΠΑΤΩΡ, quale nummi nostri epigraphæ exhibet. Illum sic nominatum Appianus refert ob patris *Syriacæ* virtutem, quasi felix esset cui talis pater contigisset.

De Jove sedente sæpius dictum est. Ipse autem victoriolam in cujusdam victoriæ memoriam gerit. Antiochus Eupator insignem de Philippo, cui à patre moriente commendatus fuerat, retulit: ille usurpato sibi in Perside regno, contra Antiochum in Judæâ præliantem, Antiochiam Syriæ metropolim occupavit; sed Rex pace cum Judæis initâ, contra rebellem profectus, ipsum in prælio interfecit.

Hic nummus argenteus maximi moduli, eximie raritatis & elegantie habendus, qui hætenus ex omni metallo solus in cismeliis est observatus.

SELEUC.
an. 151.

DEMETRIUS I.

Infin. l. 34.

DEMETRIUS Seleuci IV. filius, patri non successit, sed filio patrui sui Antiochi, qui regnum, dum Romæ obses esset, occupaverat: ipse tandem ex urbe fugiens, exceptus secundo omnium favore in Syriâ, paternum regnum recuperavit anno Græcorum centesimo quinquagesimo primo, ipso Antiocho ejus cognato, ut diximus, occiso.

App. Syr.

Rex in Syriâ proclamatus, duos fratres, quos am-

bos Antiochus Epiphanes in deliciis habuerat, perdidit, Heraclidâ ærario apud Babylonios ejecto, & Tirmarcho Babylonis Satrapâ ut rebelle interfecto, qui alioquin etiam ejus provinciæ præfecturam malè administraverat; à Babyloniis primùm SOTERIS cognomentum adeptus est.

Alcimus ab Eupatore ad summum sacerdotium e-
 vectus, à populo tamen non receptus, pontificatum à Demetrio sibi confirmari desiderans, cum iniquis & impiis Judæis Regem adiit, accusans populum, Judam & ejus fratres, quòd amicos Regis excidissent, & ipsos in exilium pepulissent, petiit ut mitteret aliquem qui eos puniret: elegit Rex ex amicis suis Bacchidem Mesopotamiæ præfectum, quem cum Alcimo in sacerdotio confirmato, & magno exercitu in Judæam misit: quòd cùm venissent Alcimus & Bacchides, nuntios ad Judam & fratres ejus mandarunt, illosque verbis pacificis circumvenire tentarunt. Tum ad Alcimum & Bacchidem convenit congregatio Scribes, in quibus primi Hasidæi fuerunt, qui requirebant pacem. Dicebant enim: Sacerdos de semine Aaron venit, qui non decipiet nos. Sed postquam credidissent se ei, contra juramentum comprehensos ex iis sexaginta occidit die uno: quâ perfidiâ territi multi ex urbe aufugerunt.

Bacchides abiit Jerosolymâ, & castra movit in Bethzetha: & comprehensi sunt multi ab eo transfugæ, & quidam è populo, quos mactatos in magnum puteum projecit. Deinde committens regionem Alcimo, reliquit cum eo copias auxiliares, & ad Regem rediit. Ad Alcimum verò, omni studio ut Pontificatum fir-

SELEUC. an. 151. mum sibi faceret contendentem, congregati sunt omnes qui turbabant populum suum ; qui obtinentes terram Juda, fecerunt plagam magnam in Israele. Egressus igitur Judas in omnes fines Judææ per circuitum, ultionem de transfugis illis sumpsit, & cohibuit ne in regionem exirent.

2. Mach. 14. Alcimus videns invaluisse Judam, venit ad Regem, & ei obtulit coronam auream, & palmam, ac ramos, qui templi esse putabantur: à Demetrio postea in consilium de rebus Judæorum convocatus, se summo sacerdotio spoliatum graviter conquestus, Judam & Hasidæos ut bellorum & seditionum authores accusavit, nec Regem, quandiu Judas ipse vivat, quieto regno potiturum unquam esse dictitans : quod cùm & cæteri amici in Judam infensissimi confirmassent, accensus Demetrius Nicanorem præpositum elephantorum ducem misit in Judæam, mandans ut Judam caperet, Hasidæos dispergeret, & constitueret Alcimum templi summum Sacerdotem.

Judæi audito Nicanoris adventu, & accessione gentium, statim moverunt versùs castellum Dessai, ubi Simon frater Judæ cum Nicanore congressus est. Nicanor, auditâ Judæ & sociorum in patriâ propugnandâ fortitudine, belli aleam tentare metuit ; quare misit Posidonium, & Theodotum, & Matthiam, qui darent fidem atque acciperent: cùmque diu de his consilium ageretur, cum populo Judas rem communicavit, qui unâ sententiâ amicitii annuit. Et constituto die quo privatim Judas & Nicanor unâ venirent, viros armatos opportunis locis disposuit Judas, ne fortè ab hostibus repentè mali aliquid oriretur ; sed pa-

cifico inter eos sermone habito, fœdus est initum. Je-
 rosolymis morabatur Nicanor, & turbas quas antè
 coëgerat dimittens, ita charum habebat Judam, ut
 etiam uxorem ei ducere rogaverit. SELEUC.
an. 151.

Alcimus, ut eorum benevolentiam ad invicem &
 conventiones factas vidit, ad Demetrium venit, &
 Nicanorem ut consilia à Regis rebus aliena agitan-
 tem detulit. Exasperatus Rex, & accusationibus Al-
 cimi accensus, de pactis cum Judæis factis ad Nica-
 nosem se ea graviter ferre scripsit, & ut citò Macha-
 bæum vinctum mitteret Antiochiam jussit. Et licet
 iniquè ferret Nicanor, quod res compositas factu-
 rus esset irritas, cum nullam injuriam Judas fecisset;
 quia tamen non erat unde resisteret Regi, opportu-
 num tempus observabat, ut præceptum perficeret stra-
 tagemate.

Judas videns Nicanorem minùs familiariter secum
 agere, & solitam conversationem asperiores exhibere,
 cogitans non ex bono esse austeritatem istam, paucis
 suorum congregatis, se ab illo occultavit: tunc
 Nicanor cognovit detectum esse consilium suum, &
 exivit obviam Judæ ad pugnam juxta Capharsalama,
 ubi ceciderunt de Nicanoris exercitu ferè quin-
 que millia virorum; reliqui fugerunt in civitatem Da-
 vidis. Mach. 7.

His ita gestis, ascendit Nicanor in montem Sion;
 cui obviam processerunt quidam è sacerdotibus & è
 senioribus populi, salutaturi ipsum cum pace, & de-
 monstraturi ei holocaustum quod offerebant pro Re-
 ge: sed irridens sprexit eos, & polluit. Illis autem
 dicentibus cum juramento se nescire ubi Judas esset,
2. Mach 14.

SELEUC. Nicanor extendens manum ad templum, juravit, nisi
 an. 151. traderetur Judas ejusque copiæ in manus ejus, se cùm
 rediturus esset in pace, domum Dei everfurum, & al-
 tare suffosurum, & templum Libero patri ibidem con-
 secraturum. Sacerdotes orabant Deum ut templum
 conservaret, ipsosque protegeret.

Nicanor ut comperit Judam esse in partibus Sama-
 riæ, egressus Jerosolymis, castra locavit ad Bethoron,
 ubi copiarum incrementum ex Syriâ illi occurrit: Ju-
 das verò castrametatus est in Hadasa cum tribus viro-
 rum millibus. Nicanor tunc cogitans die sabbati pu-
 gnare, Judas hortatus suos ne timerent gentium exer-
 citum, sed ab Omnipotente victoriam expectarent,
 die tertiadecimâ mensis Adar in hostes irruerunt, pro-
 straveruntque non minùs triginta quinque millia, in-
 ter quos Nicanor ipse cecidit, reliqui abjectis armis
 fugerunt, quos Judæi persecuti unius diei itinere
 ab Hadaza usque dum venit Gazeram, ne unus qui-
 dem incolumis è novem millibus evasit: & acceptis
 spoliis prædæque, caput Nicanoris dexteramque ejus
 amputarunt, & detulerunt Jerosolyma. Caput in sum-
 mâ arce, & dexteram contra templum suspendi jus-
 sit, linguam etiam ejus præcisam minutim avibus da-
 ri. Decreveruntque omnes communi consilio, ut
 quotannis celebritas haberetur die illo decimotertio
 mensis Adar, pridie festi Mardochei.

an. 152. Post hanc exercitus stragem, Nicanorisque cædem,
 1. Mach. 7. Judas ad Romanos Eupoleum Joannis, & Jasonem
 8. Eleazari filium legatos suo fratrumque & Reipublicæ
 Judæorum nomine misit, ut societate cum Populo Ro-
 mano initâ, à Regis Demetrii jugo liberarentur.

Cùm

Cùm audivisset Demetrius cecidisse Nicanorem in SELEUC. prælio, & copias ejus deletas, decrevit Bacchidem & an. 152. Alcimum iterum in Judæam, & cum eis dextrum 1. Mach. 9. cornu, five præstantiorem sui exercitus partem mittere, qui profecti viâ quæ ducit in Galgala, castra posuerunt in Masaloth tribus Nephthali, eâque occupatâ, interfecerunt homines multos.

Mense primo anni centesimi & quinquagesimi secundi castra moverunt versùs Jerosolyma, indeque Beerzath profecti sunt cum viginti millibus peditum, & duobus millibus equitum. Judas verò castrametatus in Laïsa cum tribus millibus virorum electorum, qui hostium multitudine territi, eum deseruerunt, octingentis tantùm in castris relictis. Cum paucis hisce ingentem Bacchidis exercitum ille adortus, à mane pugnavit usque ad vespèram, fugatoque dextro cornu, in quo ipse erat Bacchides, fugientes persecuti sunt usque ad montem Azotum: sed qui erant in sinistro cornu, Judam & eos qui cum eo erant, persecuti, post ingravatum prælium, & ex utrâque parte quàmplurimos interfectos, Judam fortiter dimicantem interemerunt, eoque cadente cæteri fugerunt. Tollentes Jonathas & Simon Judam fratrem suum, sepelierunt in sepulchro patrum suorum in civitate Modin.

Post mortem Judæ emerferunt iniqui ex omnibus Israelis finibus, & magnâ fame eodem tempore ingruente, tota ferè regio cum ipsis Bacchidi se submittit, ut victu commodiùs frueretur. Bacchides verò impios istos præfectos constituit regionis, qui comprehensis Judæ amicis & fautoribus, Bacchidi eos tradi-

SELEUC derunt; & is tortos primùm, cruciatosque ad libitum, an. 152. postremò omnes ad unum enecabat.

1. Mach. 8. Interim legati à Judâ Machabæo Romam missi, cum Populo Romano pacem inierunt; fœdusque in tabulis æreis inscriptum est, ut Judæi Romanis, & Romani Judæis mutua auxilia contra communes hostes exhiberent. Ad Demetrium à Senatu missæ sunt littæ, ne gentem Judæorum ampliùs opprimeret, alioqui se à populo amico & fœderato omnem injuriam, bellum terrâ marique gerendo, propulsaturos.

1. Mach. 9.
Ioseph. Ant.
l. 13. c. 1. Congregati sunt omnes Judæ amici, & elegerunt pro duce Jonatham fratrem ejus: quo cognito Bacchides quærebat eum occidere; sed hoc cum nec ipsum nec Simonem fratrem, nec omnes qui cum eo erant latuisset, in desertum Thecue fugerunt, & ad aquam quæ dicitur lacus Asphar castrametati sunt. Bacchides infecutus est Jonatham cum omnibus suis copiis, & ultra Jordanem castra posuit, & sabbato illum aggressus est, ratus non repugnaturum propter religionem diei. At ille cohortatus socios, clausi à tergo amne, à fronte hostibus, votisque Deo factis pro victoriâ, impigrè hostem aggreditur; & prostratis non paucis, videns ipsum Bacchidem in se ruere, ferire eum conatus est: sed cum ille cautè ictum declinasset, Jonathas cum fociis tantæ multitudini impares se esse videntes, desilientes commiserunt se flumini, & in oppositam ripam enatarunt, hostibus non ausi trajicere: sed Jerosolyma reversus est Bacchides, desideratis ex militibus illius eo die circiter mille, vel duobus milibus, ut habet Iosephus.

Post eum conflictum Bacchides communivit ali-

quot oppida, Hierichuntem, Emmauntem, Betho-
 ron, Bethellam, Thannatam, Pharatonem, Tochoam, SELEUC. an. 152.
 impositis in eis præsiidiis, additis mœnibus & turribus,
 ut res Judæorum inde infestaret excursionibus; muni-
 vit quoque urbem Bethsuram & Gazaram, sed nihil
 æquè ut Jerosolymitanam arcem, in quâ acceptos à
 Judæorum primatibus filios obsides inclusit, ut ibi cu-
 stodirentur.

Postquam Menochares ad Demetrium Antiochiam Polyb. Leg. 129.
 venisset, & sermones Regi exposuisset, quos in Cap-
 padociâ cum Tiberio aliisque Romanorum legatis ha-
 buerat, existimans Rex supra omnia necessarium suis
 rebus esse in præsentia, ut prædictos viros omnibus
 modis sibi adjungeret & placaret: relictis rebus ad
 eos misit primùm in Pamphyliam; deinde iterum
 Rhodum, quidvis facturum se in gratiam Romano-
 rum promittens, donec perfecit ut Rex ab illis salu-
 taretur. Tiberius enim, qui ex animo illi cupiebat,
 plurimùm illum adjuvit ad impetrandum quod cu-
 piebat, & ad jus regni ei conciliandum.

Demetrius legatos extemplò Romam misit, qui co-
 ronam adferrent, & illum, cujus manu Cn. Octavius
 fuerat occisus, Romanis adducerent, ac simul criti-
 cum Isocratem. Leptines autem, qui Cn. Octavii cæ-
 dem patrauerat, postquam Demetrius regnum susce-
 pit adierat Regem, & oravit ne cæde Cn. Octavii mo-
 veretur, neve propterea in Laodicenses gravius quic-
 quam iret consultum: ipsum enim se Romam profe-
 cturum, & Senatui probaturum, Diis volentibus id
 admissum. Quia sponte suâ atque alacris ibat, sine
 vinculis & custodibus Romam ductus est. Isocrates

SELEUC. contrà, simul ac nomen ejus fuit delatum, mente can-
 an. 152. ptus est, atque in totum alienatus: ubi verò etiam
 collum sibi loris circumdari vidit, & vincula admo-
 veri, cibum rarò sumere, corporis cultum penitus
 aspernari.

an. 153. Anno centesimo quinquagesimo tertio, mense se-
tidem ibid. cundo, præcepit Alcimus destrui murum atrii inter-
 rioris, & prophetis exstructum: illi Deus os occlusit,
 paralyti eum percutiens, ita ut loqui quicquam am-
 pliùs potuerit, & cum magno cruciatu vitam finire-
 rit. Videns Bacchides mortuum esse Alcimum, præsi-
 diis per totam Judæam dispositis, cùm Jonathas cum
 Simone fratre in palustribus Jordanis commoraretur,
 ad Demetrium reversus est. Quo tempore per
 integrum biennium status rerum Judaicarum fuit pa-
 cator.

Polyb. Leg. 2. 1. Ariarathis Cappadociæ Regis legati Romam vene-
Diod. Sic. Leg. 24. runt, coronam aureorum decies mille adferentes; qui
 Senatui etiam significarent quomodo Tiberium Grac-
 chum excepisset, & ipsorum causâ oblatas à Deme-
 trio amicitias, & sororis nuptias respuisset; & para-
 tum ipsum esse declararent, quidquid imperarent
 Romani, mandatis eorum obtemperare.

an. 154. Cùm & Demetrii Regis legati Monochares aliique
Polyb. Leg. 22. venissent, coronam aureorum decies mille Romæ adfe-
 rentes; & illum simul adducentes, qui Cn. Octavio
 manus intulerat. Perdiu dubitatum est à Patribus, quid
 esset opus factò: tandem & legatos suscepit Senatus,
 & coronam accepit; homines verò qui fuerant addu-
App. Syr. cti, rejecit, quasi crimen id commune esset Syris om-
 nibus. Integra enim omnia servabat, ut quoties vellet,

vindicandi criminis potestatem haberet. Idcirco etiam SELEUC.
 Demetrio hujusmodi responsum dedit: Senatū suam an. 154.
 illi benevolentiam impertiturum, si idoneâ ratione
 caverit, se in ipsius potestate futurum, sicut esset
 olim.

Orophernes Antiochidis Antiochi M. filiæ, Cap- Infin. l. 35.
 padocum Reginæ, filius suppositus vel adoptatus, ad
 Demetrium profectus, se per injuriam à fratre Aria-
 rathe regno Cappadociæ pulsum conquestus est. De-
 metrius, qui novitati otium periculosum ratus, am-
 pliare fines regni, & opes augere cogitabat, Oropher-
 nem supplicem recepit: infensus enim Ariarathi pro-
 pter fastiditas sororis nuptias, datum sibi honestum
 belli titulum gratulatus, restituere eum in regnum Appian.
 statuit, & mille talentorum mercedem cum Oropher-
 ne pactus, Ariarathi bellum intulit. Eumenes Perga-
 mi Rex adjuvit Ariarathem, cujus sororem Stratonice-
 m uxorem duxerat: sed tamen Orophernes Deme-
 trii opibus & copiis Cappadociæ regno pepulit.

Cum Jonathas & sui per biennium quieti fuissent, an. 155.
 transfugæ Judæi per nuntios sollicitaverunt Deme- 1. Mach. 9.
 trium, ut Bacchide misso Jonatham in potestatem re- Ioseph. Ant.
 digeret: fore enim hoc perfacile, posse omnes ejus l. 13.
 milites unâ nocte comprehendi. Qui cum copiis
 multis profectus, clanculum epistolas omnibus sociis
 suis in Judæâ misit, darent operam ut Jonathas & qui
 cum eo erant comprehenderentur: sed cum innotuif-
 set eis consilium ipsorum, iratus Bacchides, putans-
 que & se & Regem ludibrio haberi, comprehensos ex
 hominibus hujus sceleris conscios, quinquaginta præ-
 cipuos interfecit.

SELEUC. *an. 155.* Pòstea metu secedens Jonathas , & Simon , & qui cum eo erant , in Bethbasi vicum , vel Bethalagan apud Josephum , in deserto , eumque munivit mœnibus & turribus , ut tutum haberet receptaculum. Quo audito Bacchides , cum totis suis copiis contra eum profectus est , adjunctisque Judæorum suæ factionis auxiliis , & castris positis contra Bethbasin , oppugnavit eam diebus multis , & fecit machinas : at ille resistit acriter , relictoque ad oppidi tutelam Simone fratre , clam egressus , exiit in circumsitam regionem , & noctu in Bacchidis castra irruit , & multis trucidatis effecit ut frater adventum suum cognosceret : quamprimùm tumultum sensit in castris hostium , eruptione factâ incendit eorum machinas. Bacchides verò videns se à fronte & à tergo invasum ab hostibus , re inopinatâ consternatus , vix fuit compos animi ; totam autem indignationem effudit in transfugas , occisis ex illis multis , quorum operâ missus à Rege fuerat , unum cogitans , quomodo ex dignitate suâ & Regis obsidioni sine imposito , exercitum sine ignominia posset reducere.

*Ios. ph. Ant.
l. 13. c. 11.*

Jonathas cognitâ Bacchidis voluntate , misit ad eum nuntios de pace componendâ , petens societatem & amicitiam inter se , captivis utrimque redditis. Id Bacchides ratus sibi oblatam occasionem quâ posset non inglorius obsidionem solvere , fœdus cum Jonathane iniit , jurejurando interposito , neutrum arma moturum in alterum : redditisque & receptis captivis , Antiochiam reversus est , nec unquam posthac Judæam cum exercitu repetiit.

an. 156. Ariarathes regno pulsus , Romam venit priusquam

exiisset ætas; & cùm magistratum tunc iniisset Sextus SELEUC.
 Julius, illum adivit, convenientem calamitati in quâ an. 156.
 versabatur speciem præ se ferens. Venerat & Demetrii Polyb. Leg. 126.
 legatio, cujus princeps Miltiades, in utrumque para-
 tus: nam ad excusanda quæ objiceret Ariarathes, in-
 structus erat, & ad criminandum illum odiosè. Or-
 phernes quoque legatos miserat Timotheum & Dio-
 genem, ut coronam Romam adferrent, & amicitiam
 atque societatem renovarent; præcipuè autem, ut in
 judiciali contentione defenderent facta à suis, & A-
 riarathem accusarent. Enimverò Diogenes & Miltia-
 des tum in privatis congressibus speciem majorem
 ostentabant, utpote plures cum uno, atque omnibus
 rebus florentes cum afflicto & misero compositi; tum
 etiam ubi ad res exponendas ventum, longè superio-
 res fuerunt: cùm enim quidvis dicere, & ad omnia re-
 spondere spretâ veritate auderent; quia adesset nemo
 qui veritatem tueretur, & mendacium superaret, visi
 sunt quod volebant efficere. Demùm verò à Senatu App. Syr. Zonar. ex Dione.
 Orophernes, quia Populi Romani amicus & socius ap-
 pellatus erat, unà cum Ariarathe ut fratre regnare
 jussus est.

Orophernes brevi tempore regno potitus est; nam Polyb. Leg. 11.
 cùm favorem multitudinis gratis ac beneficiis con-
 ciliare debuisset, nihil horum præstitit, sed baccho Vales. Exc. Athen. 1. 10. c. 11.
 indulgens, institutis patriæ neglectis, cogendæ pe-
 cuniæ solùm intentus, multis per summum scelus
 occisis, occasionem dedit Ariarathi ut ipsi bellum in-
 ferret. Orophernes ad Demetrium fugit; Timotheum Vales. Exc. Diod. p. 334.
 quidem quinquaginta, Regem septuaginta talentis co-
 ronavit, trecenta alia brevi se persoluturum, ac sex-

SELEUC. centā præterea pollicitus. Oropherni Demetrius ite-
 an. 156. rum opem tulit; sed Attalus, qui ab Eumene fratre
 moriente regnū & uxorem ipsius Ariarathis foro-
 rem acceperat, cū regnare inciperet, primū inge-
 nii atque industriæ suæ specimen dedit: nam Oro-
 phernem & Demetrium Soterem ex Cappadociâ pror-
 sus expellens, Ariarathem in integrum restituit, & O-
 rophernes cum Demetrio in Syriam se recepit.

an. 157. Demetrius Archiæ quingenta talenta obtulit ut Cy-
 poib. p. 170 prum ipsi proderet, aliis quoque emolumentis & ho-
 noribus illi promissis, si hanc ipsi operam navaret:
 quod Archias cū efficere esset paratus, à Ptolemæo
 Philometore deprehensus, & in iudicium adductus,
 funiculo veli quod aulæ prætendebatur, se suspen-
 dit.

an. 158. Omissâ regni curâ Demetrius, castellum sibi qua-
 tosep. l. 13. tuor turribus munitum, τετραπύργειον ἢ βασιλείον, non
 procul ab Antiochiâ exstruxerat, ibique delicias age-
 bat, à conspectu subditorum remotus. Hoc modo
 dum fastum luxumque Persicum æmulatur, tantum
 odium sibi conciliavit, ut cives Antiochenfes Oro-
 phernem profugum quàm Demetrium pluris face-
 rent. Et ipse Orophernes, sed ingrato animo initâ
 Justin. l. 35. cum illis pactione, pellere Demetrium regno, à quo
 restitutus fuerat, consilium cepit: quo cognito Deme-
 trius vitæ quidem ejus, ne Ariarathes metu fraterni
 belli liberaretur, pepercit; ipsum autem comprehen-
 sum, vinctum Seleuciæ custodiri jubet. Nec Antio-
 chenses iudicio territi à defectione destiterunt: itaque
 subornant quendam fortis extremæ juvenem, qui Sy-
 riæ regnum velut paternum armis repeteret; & ne
 quid

quid contumeliæ deesset, nomen ei Alexandri inditur, genitusque ab Antiocho Rege dicitur. SELEUC.
an. 158.

Heraclides Byzantius, quem ærario Babylonico Antiochus Epiphanes quondam præfecerat, & quem Demetrius, cum regnum suscepisset, ejecerat, Romam fervente adhuc æstare Alexandrum hunc atque Laodice Antiochi Epiphanis filiam adduxit; qui dum in urbe commoratur, magnæ fortunæ speciem ostentavit, vafre agens omnia, & consultò tempus extrahens, ut Senatum ad ea quæ moliebatur flecteret. an 159.
Polyb. Leg.
158.

Plures legationes eo tempore Romam venerunt. Id L. 140. Adfuit & ibidem per id tempus Demetrius Demetrii filius, qui modico paratu ut puer exceptus, in patriam denuò se contulit.

Heraclides diuturniore morâ in urbe factâ, in curiam unâ cum Laodice & Alexandro venit: ibi primò adolescens pauca est locutus; postulavitque ut meminissent Romani amicitiae & societatis, quæ Antiocho parenti suo cum illis fuerat: deinde ut maximè quidem in recuperando suo regno se adjuvarent; sin id minus vellent, redire saltem sibi in Syriam permetterent, neque eos impedirent, qui ad paternum regnum obtinendum opem sibi ferre essent parati. Mox Heraclidem sermonem excipere; & postquam laudes ac merita Antiochi pluribus exposuisset, adjectâ criminatione Demetrii; postremò subicere æquum justumque esse, ut adolescentulo huic & Laodici, qui sunt legitima stirps Regis Antiochi, reditus in patriam concedatur. Eorum omnium quæ dixit Heraclides, nihil quicquam placebat sanæ mentis hominibus, qui & fictam eam esse commentitiamque fabulam

SELEUC. intelligebant, & Heraclidem palam abominabantur:
 an.160. at vulgus Senatorum, quos præstigiis suis Heraclides
 sibi conciliaverat, in eam sententiam omnes consen-
 serunt, ut hujusmodi senatusconsultum scriberetur:
 QUOD ALEXANDER ET LAODICE ANTIOCHI
 REGIS FF. QUI AMICUS SOCIUSQUE P. R. FUIT
 IN SENATU VERBA FECERUNT. SENATUS UT
 IN PATRIS REGNUM VELUT POSTLIMINIO
 REVERTERENTUR, IIS PERMISIT, ET FERRE
 IPSIS OPEM DECREVIT. Hâc arreptâ occasione
 Heraclides militem extemplò conducere, & multos
 viros illustres sibi adjungere: dein Ephesum ut venit,
 bellum quod moliebatur sedulò apparare cœpit.

Ioseph l. 13. Alexander pro Antiochi Epiphanis filio habitus,
 anno centesimo sexagesimo veniens in Syriam, Pto-
 lemaïdem occupavit prodicione militum, qui eam
 tenebant præsidio, moresque Demetrii oderant, ut
 parùm comis & superbi admodum, & illic regnavit
 Alexander.

1. Mach. 10. Demetrius audiens Alexandrum Ptolemaïde rece-
 ptum regnare cœpisse, congregavit copias multas, ut
Liv. Epit. l. 52. procederet obviam ei in prælium: at consideratis in-
Iust. l. 35. certis belli casibus, duos filios Demetrium & Antio-
 chum cum magno auri pondere Cnidum ad hospi-
 tem suum commendavit, ut belli periculis eximeren-
 tur, & si ita fors tulisset, paternæ ultioni servarentur.
1. Mach. 10. Misit quoque ad Jonathanem Demetrius epistolas ad
Ioseph Ant. l. 13. societatem & amicitiam conciliandam, Alexandrum
 prævenire cupiens, deditque ei potestatem congregan-
 di copias, & arma parandi, & Judæorum obsides,
 quos Bacchides in Jerosolymitanam arcem incluserat,

jussit ei tradi. Jonathan Jerosolyma venit, & lectis SELEUC. an. 160. coram populo & illis qui in arce erant epistolis, traditi sunt Jonathani obsides, quos suis parentibus restituit. Atque ita Jonathan Jerosolyma habitavit, cœpitque ædificare & instaurare eam.

Alexander cognito quid Demetrius Jonathani promiserat, nec ignorans viri fortitudinem, & quomodo se gesserit contra Macedones, & quantum vexatus sit à Demetrio ejusque duce Bacchide, ex purpuratorum suorum consilio, per litteras amicitiam & societatem ejus quæsit, constituitque cum summum Sacerdotem gentis suæ, utque amicus Regis vocaretur concessit, simulque ei purpuram misit & coronam auream. Jonathan induit se stolâ purpureâ septimo mense anni centesimi sexagesimi, in festo Tabernaculorum, moxque contraxit copias, & fabricavit magnum armorum numerum.

Dolens Demetrius ad Alexandri partes inclinatos fuisse Judæos, scripsit tamen ad illos, hortatus ut constantes pro se manerent, pollicitusque illis maximam tributorum remissionem, insuper salis pretium, aurum coronarum, & tertiam feminis, dimidiamque partem fructus arborei solitam, quod in singula capita pendebatur ab his qui Judæam incolunt remittens; tres attributas ei toparchias, Samariam, Galilæam & Peræam illis concedens in perpetuum; Jerosolymam urbem sacram esse declarans, & jus asyli habere, immunemque esse cum suis finibus à tributis & decimis: arcem etiam ejus permittens Pontifici: Judæos quoque jure belli in captivitate degentes, in pristinam libertatem restituens: præterea in singulos an-

SELEUC. nos ex suis rationibus in sumptus sacrificiorum quin-
 an. 160. decim millia siclorum argenti pollicitus, & decem
 millia drachmarum, quæ de templo accipiebant Re-
 ges, sacerdotibus atque ministris templi remittens, ad
 quos ea pertinere fatebatur: & multa alia Judæis ob-
 tulit. Sed ut audivit Jonathan & populus tam profu-
 sam promissorum copiam, non crediderunt, recordati
 ejus odium: itaque eo repudiato acquieverunt Alexan-
 dro, qui primus de pace cum illis egerat, & cui auxi-
 lium ferebant omnibus diebus.

Liv. lib. 48.

Ch. 49.

Zonar. ex

Dion. e.

Andriscus quidam Adramytenus, ultimæ fortis
 homo, qui se Persei Regis quondam Macedoniæ fi-
 lium ingenti asseveratione mentiebatûr, sperans ali-
 quod à Demetrio auxilium, quòd ejus soror Perseo
 nupta fuerat, in Syriam se contulit, mutato nomine,
 Philippus vocatus est, atque ibi primùm quis esset,
 palam exprimere ausus. Ob hoc mendacium à Deme-
 metrio comprehensus, & Romam missus est.

an. 161.

Ioseph. ibid.

Iustin. l. 35.

Alexander, copioso exercitu contracto, adjuvan-
 tibus Ptolemæo Ægypti, Attalo Asiæ, & Ariarathe
 Cappadociæ Regibus, necnon Jonathane & Antio-
 chensibus, aliisque qui in Syriâ à Rege defecerant,
 cum Demetrio congressus est: nec huic animus in
 propulsando bello defuit, nam & primo prælio ho-
 stem fugavit.

an. 162.

1 Mach. 10.

Ioseph. ibid.

1. 37. ibid.

Regibus bellum restituentibus, Alexander totius
 tandem fermè Orientis viribus succinctus, castra con-
 tra Demetrium admovit, collatisque signis sinistrum
 cornu Demetrii oppositam sibi aciem terga coegit
 vertere; hærentesque diu fugientium vestigiis etiam
 castra diripuerunt: at dextrum cornu in quo Rex ipse

pugnabat, compulsus est loco sedere; & reliquis SELEUC.
effusè fugientibus, Demetrius fortiter decertans, alios an. 162.
hostium occidit, alios non sustinentes ipsius impetum
persequens, abreptus in cœnum quoddam profundum
& transitu difficile, ubi prolapso equo, omni effugio
destitutus, ab occurrentibus oppressus est. Circumdatus
enim coronâ confixerunt jaculis; at ille etiam
pedes generosè repugnabat, donec crebris vulneribus
confectus succubuit.

Demetrius ætatis anno trigesimoquinto, plurimis
Regibus in ipsum conspirantibus, vitam simul cum
imperio amisit, relictis duobus filiis Demetrio Nica-
tore, & Antiocho Evergete, qui & Syriæ regnum am-
bo postea obtinuerunt. Regnavit ex nummis, Poly-
bio, Eusebio, & Sulpitio Severo, duodecim annos,
qui de inchoatis intelligendi sunt: unde rectè sentit
Josephus, qui post exactum regni annum undecimum,
illius finem adscripsit. Non audiendi sunt Calvisius
Capellus, Torniellus & Functius, qui in anno Seleu-
cidarum centesimo sexagesimo primo ejus mortem
conficiunt: sed minimè Gordonus, Samerius, Gene-
brardus, Temporarius, & ut videtur Mercator, qui
novem exactos illi tantum assignant.

Vir erat magni animi & satis audaciæ, sed parum Polyb. Leg.
comis, superbus admodum, bibax, & maximâ diei 114
parte ebrius, crudelis, denique omnibus invisus. Athen. l. 10. c. 11.

~~~~~

NUMMI
DEMETRII SOTERIS.

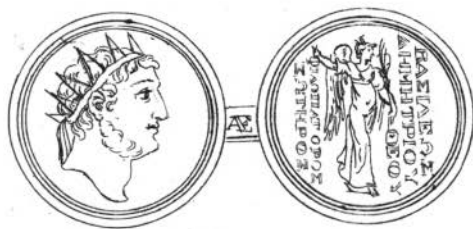
EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in aversâ cujus parte Jupiter sedens cum victoriâ, & epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ, id est, REGIS DEMETRII DEI PHILOPATORIS SERVATORIS.

Hic est Demetrius Seleuci IV. filius, quem anno 151. ab
1. Mach. 7. urbe Româ exiisse, & Syriam ascendisse testatur Scriptura.
 Pubescentem Regem exhibet nummus, qualem tunc annos tres
Leg. 107. & viginti natum eum fuisse scribit Polybius. ΣΩΤΗΡΟΣ, id
App. Syr. est SERVATORIS, cognomentum à Syris ob ejectum Heraclidem, occisumque ejus fratrem Timarchum Babylonix Præfectum, obtinuit; sed aliorum illius titulorum nulla apud aucthores præterquam in nummis mentio. Vesanam ΘΕΟΥ nomenclationem ad patrui Antiochi imitationem, PHILOPATORIS verò in patris ejusdem cognomine insigniti memoriam, seu ob singularem erga eum pietatem, ambivit.

De Jove sedente & victoriam gerente suprâ dictum est.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput radiatum & diadematum : in aversâ parte victoria, dextrâ palmam, sinistra verò extensâ, cum eâdem epigraphæ ut suprâ.

Singularis nummus Demetrium radiatâ coronâ, cum iisdem quàm in superiori nummo titulis, ut Antiochum Deum Epiphanem, exhibet. Victoria palmam gerit, quasi insignem retulerit Demetrius recuperando regno paterno, nullâ strage nisi Antiochi Eupatoris & Lysia ejus rectoris factâ: Romanorum enim metu ipsi armis abstinuerant, Demetrium à Senatu ad regnum occupandum missum existimantes.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte stat Mercurius, dextrâ palmæ ramum, sinistrâ caduceum,

cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΘΕΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ, ut
suprà.

Mercurius in signum tranquillæ pacis per victoriam de Antiocho conciliatæ exhibetur, ideo palmam dextrâ, & caduceum sinistrâ, utriusque symbolum gerit. Ipse commercii Deus creditur, cujus redditum florenti regno auguratur hoc in nummo, à quâdam Phœnicis urbe ejus cultum venerante percussus est.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte triremis, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ L. ΘΝΡ. & infrâ ΤΥΡΙΩΝ. id est, REGIS DEMETRII. AN. 154. A TYRIIS.

Ad Demetrium Soterem litteræ numerales ΘΝΡ annum Seleucidarum 154. designantes, nummum haud dubiè percussum
1. Mach. 6. revocant, quo Judæa à bellis quieverit biennio, ut Scriptura, eique consentiens Josephus tradunt.

De triremi Tyrorum in illorum nummo signatâ, suprà diximus: notandum tamen Goltzium corruptè ΤΥΡΙΩΝΟΣ legisse, quasi Demetrius ΤΥΡΙΩΝ dictus fuerit.

EX THESAURO REGIO.

Caput diadematum, in aversâ cujus parte Apollo vestitu muliebri sedens, dextrâ jaculum, sinistrâ cornucopiæ, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ, & litteris HNP.

Anno 158. Seleucidarum nummum Demetrii Soteris percussum designant litteræ HNP. quo, & superioribus, res Judæicas Scriptura silentio involvit, quòd in iis nihil memorabile contigisse videtur.

Frequens est sedentis cum muliebri ornatu Apollinis in Demetrii nummis typus, aut cum solâ DEMETRII, aut cum adjunctâ ΣΩΤΗΡΟΣ epigraphe, modò nullâ æræ Seleucidarum factâ mentione, modò cum diversâ illarum numeralium litterarum notâ.

De Apolline vestitu muliebri ornato, jaculumque ferente, suprâ dictum est: in hoc verò nummo cum cornucopiæ signatur; Sol idem & unus cum Apolline terras sæcundans, illud rerum omnium abundantiae symbolum meritò gerit.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte triremis, cum literis ΘΝΡ. ΣΙΔΩΝΙΩΝ. id est an. 159. SIDONIORUM.

A Sidoniis in honorem Demetrii Soteris percussum hunc nummum litteræ ΘΝΡ anno Seleucidarum 159. demonstrant: nonus erat imperii illius Regis annus, quo Demetrium filium Romam misit, ut ei maturè Populi Romani favorem conciliaret. Sidonii forsan triremi hunc principem illuc deduxerant; aut tantum triremem tanquam urbis suæ symbolum in nummo signarunt. Tanta fuit potentia Sidonis maritima, ut eam centum quondam triremibus instructam memoret Diodorus, imò Sidoniorum inventum triremis tradat Clemens Alexandrinus. Urbs antiquissima, & Phœnicia primaria, à Phœnicibus ΣΙΔΩΝ dicta ob maximam piscium copiam: illorum certè linguâ ΣΙΔ vel ΣΑΙΔ piscatorem significat.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum: in aversâ parte cornucopiæ, cum

epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΩ-
ΤΗΡΟΣ. & litteris ΑΞΡ. id est REGIS DEME-
TRII SOTERIS. an. 161.

Æmulum Demetrio Soteri fuscitatum anno 160. Seleucida-
rum refert Scriptura his verbis : *Et anno centesimo sexagesimo*
ascendit Alexander Antiochi filius, qui cognominatus est Nobilis, &
occupavit Ptolemaidem, & receperunt eum, & regnavit illic. Litte-
ræ ΑΞΡ. annum ibi exhibent, quo Demetrius copioso exer-
citu congregato Alexandrum à Regibus Ptolemæo, Attalo, &
Ariarathe, Judæisque adjutum, primo prælio profligavit : id-
circo Rex in nummo cornucopiæ in regni, etsi à tyranno ve-
xati, abundantiæ signum percussit; nisi forsan cornucopiæ cu-
jusdam urbis symbolum sit, quale frequens in Antiochiæ &
Πτολεμαίδι nummis occurrit.

Cornucopiæ fingunt ab Hercule Archeloi fronte revulsum,
& Nymphis datum, quæ illud variis fructibus replevêre : alii
Amaltheæ capræ Jovis nutricis fuisse putant, unde nectar pro-
fluebat. Abundantiæ seu fœcunditatis symbolum est.

Hunc nummum vulgavit Goltzius, quem Demetrio II. An-
tigoni Gonatæ filio incautè tribuit. In eo cornucopiæ impres-
sum refert Jo. Faber, quòd vino & luxui deditus fuerit Deme-
trius, sed id minus ad rem excogitatum videtur.

Asia min.
tab. 83.

Comm. in
Fulv. Vrs.
n. 50.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput Demetrii Soteris: in aversâ parte Apollo or-
natu muliebri, sedens ut suprâ, cum eâdem epi-

Hh ij

graphie, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΩ-
ΤΗΡΟΣ, sed diversis litteris, BΞP, id est an. 162.

Annus 162. per litteras BΞP in nummo signatus, Deme-
trium Soterem regni sui anno duodecimo in secundo prælio, de
quo Scriptura tantum loquitur, interfectum denotat: siquidem
ex ipsâ anno 151. ille regnare incœpit, & ex nummo nostro
lib. 3. in fin. anno 162. adhuc imperabat. Rectè igitur Polybius, qui Deme-
trii tempore vivebat, illi duodecim annos, id est incœptos,
Euseb. Chr. Lib. 2. Hist. sacr. adsignat, quem sequitur Eusebius, & Sulpitius Severus: pari-
Ioseph. Ant. l. 13. c. 5. ter confirmatur Josephus, qui ejus mortem post exactum regni
annum undecimum refert; sed omnino rejiciendi sunt è recen-
tioribus Torniellus, Bucholcerus, & Funcius, decem tantum
incœptos ei tribuentes: magisque errant Vignerius & Gordo-
nus, qui solum novem regnasse scriptis mandarunt.
De Apollinis hujus typo suprâ dictum est.

ALEXANDER I.

SELEUC.
AN. 162.

ALEXANDER I. Demetrio Sotere occiso, Syriæ regnum occupavit, sive ut Antiochi Epiphanis filius, & talis à Senatu habitus, sive nothus & subdititius, sive ignotus aut incertæ stirpis, falsò se in Seleucidarum gentem ingerens; sive adolescens Rhodi educatus, Antiochi se esse filium falsò dictitans, Balas vulgò à Balâ matre, Epiphanis concubinâ, sive Balles cognominatus, certè quidem in nummis Theopator vocatus.

*1. Mach. 10.
Strabo l. 16.
Ioseph. l. 13.
Athen. l. 5.
Euseb. Chr.*

*Liv. l. 52.
Flor.
Justin. l. 35.*

*App. Syr.
Siv. Sulp.
l. 2. hist.*

in Numm.

SELEUC. Misit Alexander legatos ad Ptolemæum Philome-
 an. 162. torem, filiam ejus nuptum sibi dari deposcens; æ-
 quum esse dicens ut se affinitate dignetur post rece-
 ptum favente Deo paternum imperium, & Deme-
 trium bello devictum. Ptolemæus verò libenter ejus
 postulatis admissis, rescripsit & gratulari se ei de re-
 cepto regno paterno, & filiam collocaturum in ma-
 trimonium; jussitque ut sibi Ptolemaidem occurre-
 ret, adducturo illò filiam, & ibi celebraturo ejus
 nuptias. Subsecutus deinde litteras, ad constitutum
 locum pervenit cum Cleopatrá filiâ anno centesimo
 sexagesimo secundo desinente; & reperto ibi Alexan-
 dro eam conjunxit, additâ in dotem auri & argenti
 summâ, quanta tam potentem Regem decuit.

Ad has nuptias vocatus per litteras ab Alexandro
 Jonathan Pontifex, & cùm venisset ad Reges, & am-
 plis muneribus utrumque donasset, ab utroque in ma-
 gno honore habitus est. Nam Alexander mutare eum
 vestem coëgit, & purpuratum assidere pro tribunali:
 mandavitque suis ducibus, ut in medium urbis co-
 ducto, præconis voce edicerent, nemini licere
 accusationem contra ipsum instituere, aut ullâ re ex-
 hibere ei negotium: quo factò, cùm manifestum es-
 set quanti Rex eum faceret, adversarii qui ad accu-
 sandum venerant, subduxerunt se, veriti ne ipsis po-
 tiùs mali aliquid accideret. Tantâ autem benevolen-
 tiâ Rex hic Jonathanem prosecutus est, ut ei primum
 in amicorum numero assignaverit, ducem copiarum
 in Judæâ eum constituerit, & in palatio suo *Μεγαρχω*.
 Et reversus est Jonathan Jerosolyma cum pace & læ-
 titiâ.

Alexander ob segnitiam minimè par tanto fastigio, Antiochiæ præfecturam Hieraci ac Diodoto tradidit, & in Phœniciam se contulit, in ganeo lustrisque jacens, inertiâ & socordiâ Prusiæ Regi tum regnanti similis. Ammonius ejus amicus totum regnum administrabat; per quem & amici omnes Regis, & Laodice Regina, & Antigonus Demetrii filius sunt occisi.

SELEUC.
an. 163.
& 164.
Exc. Diad.
p. 347.
Liv. l. 50.

Demetrius Demetrii Soteris filius natu major, Gnidio hospiti commissus, annos pubertatis egressus, auditâ Alexandri luxuriâ, quem insperatæ opes, & alienæ felicitatis ornamenta, velut captum inter scortorum greges desidem in regiâ tenebant; acceptis anno centesimo sexagesimo quinto multis mercenariis militibus à Lathene Cretensi, solvens ab eâ insulâ, trajecit in Ciciliam: cujus rei nuntio Alexander vehementer est territus, moxque è Phœnice properavit Antiochiam, ut res ejus ante Demetrii adventum intacto constitueret: interim Apollonium Davum Cælefyriæ ducem præposuit.

an. 165.
Justin. l. 35.
Joseph. Ant.
l. 13. c. 8.

Apollonius se Demetrio adjunxit, & congregato magno exercitu, plerosque ab Alexandro ad Demetrium traduxit, ut Judæos qui in fide datâ persistebant debellaret, ad Jamniam profectus, misit ad Jonathanem Judæorum Pontificem, dicens: Tu solus resistis nobis; mihi opprobrium est quòd te sub imperium non redigam, in campum descende, ut ferro decertamus, uter nostrum sit virtute præstantior. Quo commotus Jonathan, cum decem millibus profectus est Jerosolymis, cui & frater Simon occurrit in auxilium ipsius, & pervenit Joppen. Extra urbem castra-

1. Mach. 10.
Joseph. ibid.

SELEUC. metatus est, exclusus à Joppensibus, qui intus habebant Apollonii præsidium. Ionathane autem oppugnationem instituyente, veriti oppidani ne per vim caperetur, portas ei aperiunt.

Ut audivit Apollonius Joppen à Jonathane occupatam, assumptis ter mille equitibus, & octo pedum millibus, Azotum se contulit, relictis in insidiis mille in quodam torrente equitibus, ut cum Jonathan insidiarum locum esset prætergressus, illi à tergo exurgerent, & Apollonius conversis copiis instaret à fronte, sicque Judæi utrimque cæderentur. Jonathan qui hoc maturè sensit, non est territus; sed instructâ in laterculi formam acie, hortatus est suos, ut utrimque à tergo & à fronte adorienti resistendo, in hostem pugnarent. Prætergressus locum, agnovit insidiatores emergere, & castra ejus circumire: tum jussit suos consistere, & jacula scutis objectis exciperent ab equitibus immissa, dum & telis & viribus ad vesperam usque jaculando fatigati essent. Tum demùm Simon copias suas contra pedites eduxit, quos & contrivit fugavitque: equites quoque per campum sparsi fugerunt Azotum, ingressi Bethdagon fanum sui salutis causâ. Jonathan victos Azotum usque persequens, quâ captâ, eodem impetu & ipsam & circumvicinos vicos incendit, ac ne Dagonis quidem religione deterritus, & fanum ipsius, & quotquot eò confugerant, concremavit: fuitque numerus tam eorum qui exusti sunt, quàm qui ceciderunt in prælio, octo millia hominum.

Devicto Jonathan hoc exercitu, ab Azoto profectus Ascalonem, extra urbem castrametatus est. Pro-

dierunt

dierunt ad eum Ascalonitæ cum hospitalibus muneribus, quibus acceptis, & collaudatâ eorum voluntate, reversus est Jerosolymam, multam secum ducens prædam, quam abegit devictis hostibus. Quæ ubi Alexandro Regi innotuissent, perrexit honorare Jonathanem amicum & socium, misitque ei fibulam auream, ut cognatis regiis dari mos erat, & Accaronis toparchiam ei possidendam in perpetuum addixit.

Aradii exitium Marathensibus molientes, ad Ammonium qui regno præerat, secretò miserunt, & oblati ei trecentis talentis ut Marathum ipsis traderet, persuaserunt: Ammonius verò Isidorum ad Marathenses misit, verbo autem aliud præ se ferentem, sed reverà ut urbem ipsis ereptam Aradiis traderet, in mandatis habentem. Marathenses in Regis gratiâ superiores Aradios videntes, militibus regiis in urbem minimè receptis, ex civibus ætate maximè provectis decem clarissimos, cum vetustissimis quæ in urbe habebantur Deorum simulachris, supplices ad Aradum insulam ablegarunt, ut Aradiorum in se iram placarent. Aradii Deorum religione insuper habitâ, supplicationes eorum contempserunt, & legati per audacissimos juvenes in carcere interfecti sunt: interemptorum postea annulis litteras tanquam à legatis ad populum Marathensem miserunt, quibus significabant Aradios propediem auxilio missuros esse: eo consilio, ut Marathenses admissis Aradiorum militibus, rati eos reverà sibi auxilio adesse, ignari interciperentur: sed eorum consiliis per quendam nautam ad Marathenses exploratis, vi apertâ Marathum aggressi, urbem ceperunt, & agrum ejus sorte inter se diviserunt.

SELEUC.
an. 165.

Diod. Sic.
Lig. 29.

SELEUC. an. 166. Ptolemæus Philometor maximis copiis & terrestribus & navalibus coactis, ex Ægypto in Syriam venit, 1. Mach. 11. per speciem juvandi Alexandrum generum, reverà autem ut regnum Syriacum illi eriperet. Cùmque Alexandri jussu eum civitates omnes pacificè excepissent, præsidarios milites specie auxilii in unaquâque collocavit.

Iosaph. l. 13. Ut prope Azotum venit Ptolemæus, ubi obtendebatur querimoniis deplorantium Dagonis templi incendium, accusabantque populariter Jonathanem authorem ejus injuriæ, qui & agros eorum vastasset ferro & flammis, & plurimos civium dedisset exitio, Ptolemæo penè dissimulanter audiente eorum querimonias. Jonathan verò apud Joppen ei occurrit, exceptus & muneribus, & omni honoris genere: qui Regem inde ad Eleutherum usque fluvium comitatus, rediit Jerosolymam.

Postquam Ptolemæidem pervenit, minimùm abfuit quin oppressus sit Ptolemæus, insidiis per Ammonium appetitus, quibus detectis, scripsit Alexandro, deposcens Ammonium ad supplicium, quod meritum aiebat propter structas sibi injurias: qui cùm non dederetur, intellexit ipsum Alexandrum earum fuisse authorem, & cœpit eum magno odio persequi.

Ptolemæus pœtitus urbibus maritimis usque ad Seleuciam ad Orontis fluvii ostia positam, cogitans tunc de Alexandro pessimè, ejus affinitatis pœnituit, & abstractâ à marito Cleopatrà, misit legatos ad Demetrium, de focietate & amicitia his conditionibus ineundâ, ut datâ ipsi in matrimonium fi-

liâ, in paternum regnum eum restitueret. Demetrius SELEUC.
& amicitiam ejus, & oblatam conjugem perlibenter an.166.
amplexus est.

Antiochiam venit Ptolemæus, & Antiocheni propter Ammonium, à quo plurimis affecti fuerant incommodis, Alexandrum Regem, qui ob quorundam rebellionem in Ciliciam abierat, deseruerunt: Ammonius autem quærens latebras, cæsus est. Ptolemæus urbem ingressus, à civibus Rex consalutatus est, & ab exercitu coactus duo sibi imponere diademata, alterum Asiæ, Ægypti verò alterum: sed cùm nollet Romanis invidiosus fieri, ad hæc prudens, & Demetrio regnum restituere paternum promiserat, contentum se Ægypti imperio esse dixit.

Unus Ptolemæo reliquus erat labor, ut Antiochenis persuaderet Demetrium recipere, alienatis ab eo propter injurias à patre ejus acceptas. Advocatâ igitur ipsorum concione, persuasit eis, pollicitus eum majorem rationem habiturum recentis eorum beneficii, quàm odiorum quæ illis cum patre ejus intercesserant. Atque ita Antiocheni veterem patris offensam novis meritis correcturi, se eis tradiderunt. Milites quoque paterni favore juvenis accensi, prioris sacramenti religionem novi Regis superbiæ præferentes, signa ad Demetrium detulerunt.

*Iustin. l. 35.
Diod. Sic. l.
32.*

Alexandro paulò antequam instarent hæc tempora, consulenti oraculum in Ciliciâ, ubi Sarpedonii Apollinis templum esse dicunt, Deum respondisse fertur, ut à loco sibi caveret qui geminæ formæ spectaculum protulisset, tunc demum pro ænigmate habitum, sed cujus paulò pòst veritas est cognita.

SELEUC. Delusus Ptolemæi fraudibus Alexander, postquam an. 166. illum Antiochiæ audiit Regem coronatum, ex Cili-
Diod. Leg. ciâ movit: validum secum ducens exercitum, Syriam
32
Iustin. l. 35. invasit, agrum Antiochenum rapinis atque incen-
1. Mach. 10. diis vastavit, cui occurrens Ptolemæus unâ cum ge-
Ioseph Ant.
l. 13. c. 8. nero suo Demetrio, collatisque signis ad Ænopa-
Strabo. ram fluvium, non minori impetu fortunæ destru-
 ctus, quàm elatus Alexander, primo prælio victus
 est.

Alexander cum quingentis suorum in Arabiæ ci-
 vitate Abas è pugnâ fugit ad Arabiæ Dynastam,
1. Mach. 11. quem Scriptura Zabdielem, Josephus Zabelum, Ura-
Ioseph ibid.
Stephan. de nius in Stephano Rhabilum, Diodorus Siculus Dio-
Vrb. clem nominant: apud quem etiam filium Antiochum,
Diod. Leg.
32. teneræ adhuc ætatis prius Alexander deposuerat. Ve-
 rùm qui cum Heliade à parte Alexandri steterant,
 clancularias de munere suo imperatorio legationes
 miserunt, dolosè Alexandrum occisuros promitten-
 tes. Quorum petitioni cùm locum dedisset Deme-
 trius, non proditores tantùm, sed interfectores etiam
 Regis facti sunt. Hanc Arabiæ civitatem Alexandri
 oraculi responsum spectavisse fertur: in eâ enim He-
 rais quædam, patre Diophanto è Macedoniâ, & ma-
 tre Arabissâ genita, & Samiadi cuidam nupta, muta-
 to sexu in virum transiit, & sic geminæ formæ spe-
Stephan. de ctaculum exhibuit. Vicus seu oppidulum in quo oc-
Vrb. cisus dicitur Alexander, appellatus est deinde Motho,
 id est, mors ejus.

Ioseph l. 13. Caput Alexandri ille Arabiæ Dynasta recisum mi-
 sit ad Ptolemæum, qui die quintâ demùm respirans
 à vulneribus illi in caput inflictis, dum equus ele-

phanti barritu consternatus, cum in superiore præ- SELEUC.
lio excusserat; & ad se reversus, jucundissimo sibi ru- an. 166.
more simul & spectaculo capitis & mortis pavit ani-
mum & oculos. Die verò postea tertio inter cu- Liv. Epit. l.
rationem, dum ossa Medici terebrare contendunt, ex- 52.
spiravit.

Alexander anno regni sexto occisus est. Juxta Jo-
sephum & Appianum quinque regnavit annos; quod
de exactis audiendum: Eusebius dat ei decem annos
& septem menses, sed falsò. Reliquit ex Cleopatrá
Philometoris Ægypti Regis filiâ Antiochum pueru-
lum, apud Zabdielem Arabiæ Dynastam depositum,
qui etiam Rex Syriæ coronatus est.

~~~~~

NUMMI
ALEXANDRI THEOPATORIS.

Apud D. ΠΑΥΟΤ Viridariorum Magistrum.

Caput diadematum, in aversâ cujus parte Jupiter sedens cum victoriâ, & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΘΕΟΠΑΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ. ΒΕΡ. id est, REGIS ALEXANDRI THEOPATORIS BENEFICI. an. 162.

Hic est Alexander, quem Scriptura Antiochi Nobilis filium appellat, & Josephus Velem cognominat, seu potius Ballem; est enim in Græco Βάλλης: Strabo verò Balan; sed id nomen in nummis minimè quærendum, ΘΕΟΠΑΤΩΡ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ inscribitur. Dictus est ΤΗΟΡΑΤΟΡ, qui patrem habuit Deum, ut suspectum originis amoveret: ΕΥΕΡΓΕΤΕS, id est Beneficus, ut populos hoc cognomine sibi devinceret.

Litteræ ΒΕΡ. ut in ultimo Demetrii Soteris nummo signatæ, annum 162. Seleucidarum denotant, in quo Demetrius fuit interfectus, & Alexander regnare cœpit, nec verius mortis illius, nec certius initii regni alterius argumentum proferri potest. Quantum igitur ad chronologiam, seu veram temporum

notitiam quis non videt conferre annos in nummis signatos, ex quibus Annales veteres supplere licet ac emendare? Viam illam jam ingressi sunt clari quidam scriptores, sed minus accurately eorumdem usu, ut loquitur Spanhemius, non semel à recto tramite aberrarunt.

Jupiter sedens, in memoriam victoriæ quam de Demetrio retulit Alexander, signatus est cum victoriolâ.

EX MUSÆO NOSTRO.

Capita jugata, unum muliebre cum modio in capite, alterum virile cum diademate: in aversâ parte Jupiter ut suprâ, cum eâdem epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΘΕΟΥΑΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ.

Perelegans & singularis hic nummus, qui Cleopatram & Alexandrum capite jugato exhibet, percussus videtur anno 162. exeunte, in quo Scriptura eorum nuptias commemorat his verbis: *Et exiit Ptolemæus de Ægypto, & Cleopatra filia ejus, & venit Ptolemæidem anno centesimo sexagesimo secundo: & occurrit ei Alexander Rex, & dedit ei Philometor Cleopatram filiam suam, & fecit nuptias ejus in Ptolemæide.* Alexander regni Syriæ Ptolemæi Philometoris auxilio occupati, & Cleopatraz sibi in uxorem concessæ memor, illam non modò in nobiliori nummi loco collocat, sed velo & modio divinitatis symbolis ornatam, tanquam Deam depingendam curavit.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in cuius aversâ parte sedet Apollo nudus, dextrâ telum gerens, cum epigraphæ eâdem quæ in superiori nummo, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΘΕΟΠΑΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ, & litteris ΓΞΡ. id est an. 163.

Tesaur.

Iterum prodit Alexander iisdem Theopatoris (malè apud Goltzium Eupatoris) & Evergetis cognominibus ornatus, sed litteris ΓΞΡ annum 163. Seleucidarum designantibus. Secundus Alexandri regni numerandus est, de cuius gestis hoc anno filet Scriptura.

De Apollinis sedentis cum attributis typo sæpius dictum est.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum; in aversâ parte aquila cum palmæ

mæ ramo, rostro navis insistens, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. & litteris ut in superiori nummo ΓΞΡ. sed monogrammate Tyri urbis superiori clavæ parti inserto.

Licet nummus Alexandri Regis nomen tantum exhibeat, ad Alexandrum Theopatorem litteræ numerales annum 163. Seleucidarum notantes, proculdubio revocant. Aquila in gratiam Cleopatæ uxoris signata videtur, ipsa Ægypti Regum symbolum est, in memoriam forsan nutricis, ut aiunt, Ptolemæi Lagi. Alexander aquilam palmæ ramo ornavit, ut victoriam Ptolemæi auxilio retulisse confirmaret: palmæ enim ramus victoribus erat præmium.

Tres litteræ TYR. in monogrammate sociatæ ac contratæ, compendium scribendi apud veteres usitatum fuisse demonstrant, maximè in nummis, quales testes nobis sunt frequentes Tyrionum nummi, in quibus clava & prora navis utraque ejus urbis symbolum, signatur: clava quidem in memoriam Herculis Tyrii, qui incolis Tyro urbi condendæ author fuit, & ob plurima alia quæ illos edocuit, templo in urbe superbissimo ab iis donatus, & summo cultu habitus est. Rostrium navis Tyrios triremium primos inventores, aut quos ipse Hercules ipsos navigare docuit, designat.

Nonn. l. 4.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput Alexandri Theopatoris diadematum: in aversâ

Kk

partē Pallas galeata stat, dextrā victoriam porrigens, sinistrā innixa clypeo, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Diod. l. 18.

Pallas ab antiquis ut bellorum præses colebatur; & ut eam peculiariter veneratus est Alexander M. qui plurima illi templa, unum præcipuè in Ilia urbe, quod nulli magnificentiâ concederet, extruxit. Sic Theopator resejus gestas ut nomen imitari gloriabatur. Minervam hîc, cujus ope victoriam de Demetrio retulerat, ut tutelarem Deam in nummo percussî curavit.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput Alexandri radiatum, & diademate cinctum, in cujus aversâ parte Jupiter sedens cum victoriolâ, & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Jupiter in Alexandri Magni nummis frequens occurrit. Theopator autem illius nominis æmulus, eadem symbola gerere ambivit: vel forsan Jupiter in illâ urbe, in quâ cusus fuit nummus, colebatur, & pro tutelari numine signabatur.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput Alexandri exuviis leonis amictum, in aversâ
cujus parte Apollo innixus arcu, dextrâ telum ge-
rit, ut in superioribus nummis, cum epigraphæ,
ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Theopator in hoc nummo ad exemplum Alexandri Magni,
quasi tanti herois successor, leoninâ pelle amictus est. Macedo-
niæ Reges genus ab Hercule derivantes, pro redimiculo & co-
ronâ leonis exuviis caput redimebant; atque hoc gestamen *Const. Por-
phyr. lib. de
Them.* coronam & ornatum esse censentes, eo magis quàm pretiosis
lapillis & unionibus decorari putabant.

Goltzius hunc nummum Alexandro Magno tribuit, ΑΛΕ- *Asia min.
tab. 33.
pag. 179.* ΞΑΝΔΡΟΥ nomine & exuviis leoninis deceptus. Nonnius
ejus Commentator, Apollinem interpretatur Venerem, cui
pomum pro telo substituit, ut eam esse confirmaret.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput Alexandri galeatum, & diademate redimitum, in aversâ parte Victoria cum coronâ & palmâ, & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Insignis est ille nummus ob cassidem quâ armatus exhibetur Alexander, in nullis Seleucidarum & aliorum Regum nummis observatus. Galeâ insignis tanquam Mars alter prodit, qualis in pugnâ contra Demetrium Soterem visus est, terrorem hostibus incutiens. Victoria tanquam æterni monumenti symbolum in aversâ parte signatur.

Litteram initialem A opinor Antiochiam, in quâ cusus est nummus, denotare.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput Alexandri diadematum, in aversâ parte Jupi-

ter ut suprà dextrâ extensâ coronam, pro pedibus noctua prægrandis, & epigraphe, ΚΥΡΡΗΣ ΤΩΝ. & litteris ΔΞΡ. id est 174.

Ad Alexandrum Theopatorem nummum pertinere, licet in eo omnino desit ipsius nomen, & effigies, & litteræ numerales haud dubiè arguunt: illæ enim annum Seleucidarum 174. denotant, qui tertius erat Alexandri imperii. Nummus à Chyrrestibus signatus est: Chyrrus Syriæ urbs est juxta Marsiam *Plin. lib. 5. c. 23.* fluvium in Euphratem ad Samosata excurrentem sita.

De Jove sæpe diximus: huic non aquila, sed noctua comes Minervæ illius filiæ sacra, sub cujus symbolo eandem apud Ægyptios depictam tradidit alicubi Philostratus. Apud Chyrrestes verò summus erat Minervæ cultus, cui templum in ipsorum urbe exstructum narrat Strabo, unde ipsa Minerva Chyrrestis appellabatur. *lib. 11. de vit. Apoll. c. 9.*

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput Alexandri Theopatoris diadematum, in aversâ parte Jupiter sedens, dextrâ victoriam, sinistrâ hastam puram, cum epigraphe, ΑΠΑΜΕΩΝΤΩΝ ΠΡΟΣ ΤΩ ΑΞΙΩ, id est APAMENSIUM QUI SUNT AD AXIUM.

Effigies Alexandri nummum ab Apamensibus in illius honorem signatum, ad ipsum revocat. Apamea Syriæ ad Orontem sita est: nummus eam ad Axium collocat. Axius ingens est Macedoniæ fluvius, sed Orontes diversis temporibus diversa nomina

fortitus est, Typhon olim Straboni, Ophites Pomponio Lato, Ladon Philostrato, Orontes ab eo qui in eo pontem fecerat; à Seleuco Nicatore Axius videtur nuncupatus; ille enim Syriæ regni fundator plurima Græca & Macedonica nomina Syriæ urbibus, teste Appiano, imposuit, quidni & ipsis fluviis?

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput Alexandri Theopatoris diademate ornatum, in aversâ parte Neptunus sedet, dextrâ delphinum, sinistrâ tridentem gerit, cum epigraphe, ΛΑΟΔΙΚΕΩΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΘΑΛΑΣΣΑΝ. id est, LAODICENSIIUM QUI SUNT AD MARE.

Dux sunt in Syriâ Laodiceæ nominis urbes, una in orâ maris Phœnicis, ad radices montis Cassii; altera in Cælesyriâ, ad montem Libanum sita: utraque Seleuci Nicatoris opus. Ad priorem pertinet nummus, de quâ Dionysius Afer:

Laodicea pariter positam prope litus amœnum.

Num. Ant. Cat. Ant. Altera verò in nummis quos vidi, ΛΑΟΔΙΚ. ΠΡΟΣ ΛΙΒΑΝ. inscribitur.

Laodicenſes Neptunum, cui in Orbis diſiſione maris regnum obtigit, in nummo ut præcipuum numen, quippe ad mare poſiti, venerantes, percuſſerunt. Neptuno delphinus tribuitur ad maris imperii ſignum; tridens verò illi à Cyclopiſus, ſut ſingulare illius regni ſceptrum, datus eſt.

EX MUSÆO NOSTRO.

Nummus tetradragmus Alexandri cum diademate, in
cujus aversâ parte aquila cum palmæ ramo insi-
stens rostro navis, hinc clava cum monogramma-
te Tyri, illinc litteræ numerales ΓΞΡ. & epigra-
phe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

Contra Alexandrum Theopatorem anno Græcorum 165. De-
metrium Demetrii Soteris filium è Cretâ ad recuperandum re-
gnum paternum solvisse narrat primus Machabæorum liber. 1. Mach. II.
Cum autem Alexander, qui tum in Phœniciâ morabatur, Ci-
liciam Demetrium appulisse audiit, Antiochiam reversus est,
ut res constitueret, & copias contra ipsum compararet. Longa
inter ipsos pugnæ mora fuit, cujus testis est nummus in Alexandri
honorem anno Seleucid. 166. percussus, Scripturamque illustrans,
quæ Demetrium anno tantum 167. regnasse affirmat.

Similem nummum anno 163. à Tyriis cum eodem typo per-
cussum suprâ vulgavimus: ipsi iterum hoc Seleucidarum anno
166. in fidelitatis suæ monumentum Alexandro nummos suos
percutiunt. Cilicia jam rebellaverat, & Cælesyria Demetrio fa-
vebat per Apollonium ejus Præfectum, qui se ipsi adjunxerat.
Phœnicia autem pro Alexandro stetit, usque dum Ptolemæus
Alexandri focer, per speciem juvandi generum, eam occupa-
vit pro Demetrio, cujus amicitiam & societatem meditabatur.

SELEUC.
an. 167.

DEMETRIUS II.

1. Mach. 11.

App. Syr.

DEMETRIUS II. Demetrii Soteris filius, paternum Syriae regnum ab Alexandro usurpatum, anno centesimo sexagesimo septimo, illo occiso recuperat: & quia vicit alienum à sua familiâ, Nicatorum Syri cognominarunt, secundum post Seleucum, à quo descendunt Reges Syriae.

Joseph. Ant.
1. 13. c. 8.

Cùm autem pravo esset ingenio, malè multabat Ptolemæi defuncti milites, oblitus & auxilii & affinitatis,

affinitatis, quæ per Cleopatram nuptias recens interces- SELEUC.
ferat, quos Ptolemæus in arcibus & urbibus præsidio an. 167.
reliquerat, ab iis qui erant in iisdem munitionibus, 1. Mach. 11.
illo procurante occisi sunt: alii perosi hominis ingra-
titudinem, receperunt se Alexandriam, elephantis ta-
men in ejus potestate relictis.

Jonathan, coactis è totâ Judæâ copiis, aggressus est Ioseph. Ant.
l. 13.
oppugnare arcem Jerosolymitanam & Macedonicum
præsidium cum desertoribus religionis, qui eò con-
fugerant. Hi primùm contemnebant conatus Jona-
thanis, quòd satis fiderent loci munitionibus: tan-
dem nocte aliquot scelesti elapsi venerunt ad Deme-
trium, arcis expugnationem renuntiantes: qui iratus
movit exercitum contra Jonathanem; & cum Ptole-
maidem pervenisset, accivit eum per litteras. Ille non
intermissâ oppugnatione, cum senioribus populi &
sacerdotibus aurum, argentum, vestem, aliaque xenia
deferens, venit ad Demetrium, & hâc munificentia
mitigavit Regis animum, tractatusque honorificè,
confirmatus est in pontificatu, quemadmodum à su-
perioribus Regibus: accusatoribus autem ejus fidem
non habuit; sed etiam rogatus ut pro Judæâ universâ,
tribusque ei toparchiis apud Iosephum Samariâ, Joppe
& Galilæâ, trecenta tantum talenta penderentur, con-
cessit per diploma. Sed melius 1. Machab. scripsit La-
stheni parenti suo, se tres civitates Apherimam, Lyd-
dam, Ramatham cum suis finibus, Samaritis ademptas,
Judæâ attribuisse, & iis remisisse quidquid solebant Re-
ges accipere à sacrificantibus in Jerosolymis, aliaque
attributa pro fructu terræ atque arborum; præterea
salinarum vectigal, & aurum coronarium.

SELEUC. Demetrius videns ditionem suam pacatam, neque
 an. 167. quicquam sibi obsistere, retentis peregrinis militibus,
 quos ex Cretâ & aliis insulis coëgerat, domesticos ac
 veteranos omnes dimisit; ob quod hostes illi facti sunt
 omnes milites patris ipsius, ut qui soliti essent ab aliis
 ante eum Regibus etiam pacis tempore stipendia acci-
 pere, ut alacriores fierent ad subeunda, quoties opus
 esset, pericula.

*Ioseph. Ant.
 l. 12. c. 9.*

1. Mach. 11.

Ut suorum animos à se alienatos, & apud Antio-
 chenses odium sibi concitari animadvertit quidam ex
 Alexandri ducibus Diodotus, qui postea Rex factus,
 Tryphonis nomen sibi assumpsit, res novas movere
 ausus est. Hic igitur ad Elmachuelem Arabem pro-
 fectus, qui educabat Antiochum Alexandri filium,
 cui cum indicasset quàm infensi essent Demetrio mi-
 lites, suadebat ut sibi Antiochum traderet; effectum
 enim se, ut is receptus potiretur paterno impe-
 rio: cumque Arabs difficilem se illi hîc præberet,
 mansit ille dies multos.

*Exc. Diod.
 p. 346.*

Cum Demetrius ab omni se immunem periculo esse
 crederet, contempto superiorum Regum instituto,
 qui gratiam vulgi comitate suâ emereri studuerant,
 ipse in dies mandatorum gravitate intolerabilior, tan-
 dem ad tyrannicam crudelitatem ac multiplicia scele-
 ra prorupit. Cujus rei causa non solum pravo illius
 ingenio, sed etiam illius amico, qui universo præpo-
 situs erat imperio, tribuenda est. Hic enim sceleratus
 ac temerarius cum esset, juvenem assentationibus cor-
 ruptum, ad nefaria crimina injiciebat: omnes enim
 qui in bello adversati ejus partibus fuerant, cunctos
 inusitatis suppliciis è medio sustulit.

Jonathan cupiens tollere Jerofolymitanæ arcis præfidium, & impios transfugas, reliquosque qui arces tenebant in eâ regione, legatione cum muneribus missâ ad Demetrium, rogabat eum, ut præsidia de Judææ castellis ejiceret: qui non hoc tantum in re, sed majora etiam gratificaturum se ei pollicitus est, quàm primùm levatus esset præsentî bello, per cujus negotia non liceret nunc id facere: postulabat etiam ut pro jure amicitiae mitteret auxilia, quandoquidem sui milites ad hostem deficerent: moxque tria millia delectorum militum Jonathan ad Regem misit.

SELEUC.
AN. 168.
Ioseph. Ant.
l. 13. c. 9.

Antiocheni illo tempore exosum habentes Demetrium tam propter ipsius quàm paternas injurias, cum ipsi solitis cum dicteriis incesserent, mercenarios milites adversus eos Demetrius comparaverat, armaque eis adimi jussit: quæ Antiocheni tradere recusarunt, ac vim vi repellere conati sunt: videntes autem auxilium ei venisse à Jonathane, & considerantes brevî augendas ejus vires, nisi maturè prævenirent, correptis armis, & concursu in mediam civitatem facto, vias regiæ occuparunt, illam velut expugnaturi, & intercepto exitu conabantur Regem in potestatem suam redigere.

Died. in
Vales. Exc.
p. 346.
1. Mach. 11.
Ioseph. ibid.

Demetrius cum vidit populum armatum hostiliter se impetere, assumpto mercenario milite, & Judæis auxiliaribus, conflixit cum Antiochenis, & superatus numero, compulsus est cedere. Tum Judæi receperunt se in tectum regiæ, & è superiore loco missilibus feriebant populum: quod cum tutò facerent propter loci eminentiam, facile repulerunt eum à

Ioseph. ibid.

SELEUC. an. 168. propinquis ædibus; & mox injecto in eos igne, incendium totam urbem pervagatum est propter densitatem ædificiorum, quæ tota ferè constabant è materiâ ligneâ, Antiocheni verò non valentes ædibus flagrantibus succurrere, in fugam se verterunt. Judæi de uno tecto in aliud transilientes, miris modis eos insectabantur.

Rex animadvertens Antiochenos occupatos in eripiendis liberis & uxoribus, & ideo intermisisse prælium, per diversos angiportus eos aggressus, multis occisis, reliquos coëgit abjectis armis deditionem facere. Et ad centum millia eo die occisi sunt Antiocheni. Concessâ reliquis audaciæ veniâ, seditionem compescuit, donatosque Judæos prædâ quam ex direptione paraverant, & collaudatos quasi authores ejus victoriæ remisit ad Jonathanem non sine præclaro virtutis eorum testimonio.

Diod. ibid.

Maximâ parte urbis Antiochenæ incendio consumptâ, multisque qui hujus seditionis principes accesserant, capite damnatis, bonisque eorum in fiscum regium redactis, permulti ex civibus odio ac metu Demetrii è patriâ profugi, per omnem Syriam passim vagabantur, opportunum vindictæ locum & tempus observantes. Interim Demetrius cunctis in visus, cædibus atque exiliis & bonorum publicationibus nihilominus sæviebat, patris sui crudelitatem longo intervallo superans.

*1. Mach. 11.
Ioseph. l. 11.*

Demetrius etiam ingratus Judæis apparuit, & mentitus quæ omnia Jonathani dixit, abalienavit se ab eo, vexans eum valdè; bellum quoque minatus, nisi redderet tributa omnia, quæ Judæorum gens so-

lita erat prioribus Syriæ Regibus pendere : fecisset- SELEUC.
que etiam , ni impeditus esset à Tryphone , coactus an. 168.
apparatum contra Jonathanem factum , in illum po-
tius vertere.

Diodotus , qui & Tryphon , tandem ex Arabiâ
cum Antiocho puerulo reversus , in Apamenam Sy-
riæ regionem , unde natus erat ipse Diodotus , Secoa-
nis scilicet , castello Apamensium , Apamenis consen-
tientibus , regnum Antiocho , diademate ejus capiti
imposito , asserebat : ad quem confluentibus copiis
omnibus quas Demetrius exauctoraverat , junctis-
que Antiochenis , tum aliis vicinis urbibus , aperto
bello Demetrium adortus est. Collatis cum eo si-
gnis Antiochus factus est superior : tum elephantos ,
tum Antiochiam urbem illi ademit , compulso Seleu-
ciam fugere Demetrio.

*Strabo L. 12.
1. Mach. 11.
Joseph Ant.
l. 13. c. 9.*

Nummus aureus, cuius aversus caput regis, et reversus aquila cum monogrammate, et epigrapha, BASILEΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. & litteris, ΞΞΡ. id est REGIS DEMETRII. an. 167.

NUMMI
DEMETRII NICATORIS.

EX MUSÆO HARLÆO.

Caput diadematum, in aversâ parte aquila rostro navis insistent, cum Tyri monogrammate, & epigrapha, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. & litteris ΞΞΡ. id est REGIS DEMETRII. an. 167.

Quantum Scripturæ veritas hisce indubitæ fidei monumentis elucescat, argenteus Demetrii Nicatoris nummus arguit; siquidem in primo Machabæorum libro scriptum est: *Et regnavit Demetrius anno centesimo sexagesimo septimo.* Quod litterarum numerales ΞΞΡ. annum 167. Seleucid. designantes, indicant.

Monogramma Tyriorum clavæ insertum, ab ipsis nummum percussum demonstrat. Tyrii aquilam cum palmæ ramo in honorem Alexandri Theopatoris & Cleopatæ ejus uxoris, utpote Ægypti insigne, suprà dedicarunt: eandem in gratiam Demetrii & Cleopatæ ab Alexandro avulsæ, & in uxorem ipsi Philometori collocatæ, gratulantes obsignant.

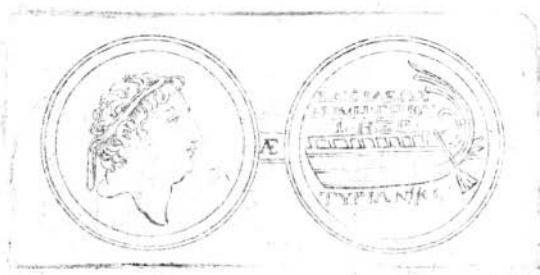

EX MUSÆO NOSTRÒ:

Caput diadematum, in aversâ parte anchora, cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, id est, REGIS DEMETRII DEI PHILADELPHI NICATORIS.

Singularis hic nummulus cuncta Demetrii II. cognomina continet: ut autem ille regno avito potitus est, parentis exemplo se DEUM appellavit. Vesana hæc Dei appellatio in Syriæ Regibus ita familiaris extitit, ut tandem cognominis locum obtineret. Demetrius PHILADELPHI cognomen assumpsit, ob singularem erga fratrem Antiochum pietatem, qui ad regnum recuperandum omni curâ forsan intenderat: nec amor ille Demetrio vanus fuit, post longum enim apud Parthos captivitatis tempus, pii fratris armis tandem liberatus est. Demetrium, NICATOREM, Syri cognominarunt, secundum post Seleucum, à quo descenderunt Reges Syriæ, quia vicit alienum à familiâ, ait Appianus, qui Alexandrum se in Seleucidarum gentem falsò ingessisse putabat: reverà etsi filius Antiochi Dei Epiphanis, à regno alienus erat, nam ad stirpem Seleuci Philopatoris hæreditas spectabat. Syriac.

Anchora in nummo percussa, ad originis Seleucidarum argumentum pertinet, ex quâ Demetrius, recto per primogenitos ducto stemmate, genus trahere gloriabatur. Figura anchoræ, teste Justino, in femore Seleuci Nicatoris nata est, quæ etiam in posteris mansit: ille autem ait: *Filii nepotesque Seleuci anchoram in femore veluti notam generis naturalem habere.* i. 25. c. 4.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum: in aversâ parte triremis cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Λ. ΗΞΡ. ΤΥΡΙΩΝ. id est, REGIS DEMETRII. an. 168. TYRIORUM.

Tyrii anno 165. Demetrium, ut opinor, è Ciliciâ venientem, paterni nominis memores receperant, qui ex eorum urbe Apollonium patris olim ducem, & milites sollicitavit, & tandem avitum regnum recuperavit. Cum deinde Antiochenſes rebellassent, Apameni & alii à Demetrio defecissent, Tyrii, signato hoc Seleucidarum 168. anno in ejus honorem nummo, se in fide perseverare ostenderunt.

De triremi eorum urbis symbolo dictum est.

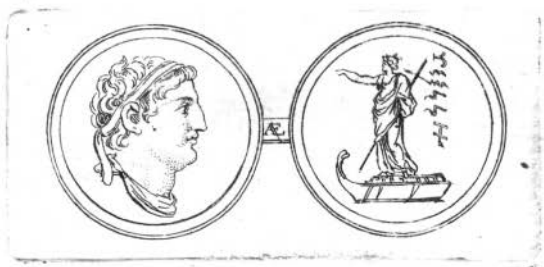

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diademate ornatum, in aversâ parte figura muliebris dextram extendit, sinistrâ baculum in crucem gerit, cum epigraphe, ΒΑΣ. ΔΗ. id est, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ.

Ad

Ad Demetrium Regem pertinere hunc nummum demonstrant litteræ BA. ΔH. id est, REGIS DEMETRII, & ad Nicatorum illius effigies revocat. Figura muliebris, stolata in aversâ parte signata, Dea Sydoniorum est Astarte seu Venus, de quâ meminit Cicero. Quatuor sunt, inquit, Veneres, ex iis quar- *denat. deor.* ta, Syria est Tyrio concepta, quam Adonidi nupsisse proditum est. Huic Salomon uni concubinarum suarum obsequi volens, al- *1. Reg. 15.* taria condidit. A Sidoniis percussus videtur nummus, ut ex sequenti demonstrabitur.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput Demetrii diadematum, in cuius aversâ parte figura stolata ut in anteriori nummo, supra triremem, cum characteribus Syriis aut Phœniciis.

Astarte iterum prodit in nummo, supra triremem, Sydoniorum urbis symbolum, ad ejusdem Demetrii honorem signato. Ipsa Sydoniorum Dea, Hastaroth eorum linguâ appellatur: an verò id nomen characteres incogniti exprimant, penitus ignoratur. Astartem ferunt pastorum Deam ab ovibus dictam; alii volunt à verbo *ἀστὴρ*, quòd stellam seu Venerem indicat: unde Ambrosius relationi Symmachi respondens: Quam, ait, *epist. 31.* Cælestem Aphri, Mitram Persæ, plerique Venerem colunt pro diversitate nominis, non numinis varietate.

SELEUC.
an. 168.

ANTIOCHUS VI.

Ioseph. Ant.
l. 13. c. 12.

pag. 225.

ANTIOCHUS VI. Alexandri Theopatoris ex Cleopatrá Philometoris filius, cognominatus DEUS, malè à Calvisio Enthæus vocatus pro Ant. Deus, fugato Demetrio Nicator, Antiochiæ Syriæ metropolis receptus est,

1. Mach. 11
Ioseph. l. 13.
c. 7.

& Diodotus tutor à populo substitutus est. Tum missis litteris & legatis ad Jonathanem, pontificatum ei Rex novus confirmavit, concessis quatuor toparchiis socium & amicum vocavit; misit & aurea vasa, & po-

cula, & potestatem gestandi vestem purpuream, & auream fibulam habendi. Simonem etiam ejus fratrem an. 168. militibus præposuit à tractu Tyri usque ad fines Ægypti. Jonathan verò lætus tot collatis in se per Antiochum beneficiis atque honoribus, & ipse suos legatos ad eum simul & Diodotum misit, amicum se & socium professus, gessurumque unà bellum contra communem hostem Demetrium; multa de ejus ingratitudine questus, quòd pro beneficio injuriam sibi reposuisset.

Diodotus à Regibus abalienatâ Syriâ, Coraceio castello Ciliciæ belli arce usus est, & Cilicibus ut societates piraticas inirent, author fuit. *Strab. l. 14.*

Demetrius Laodiceæ moratus, conviviiis celebrandis atque hujuscemodi luxu segne otium terebat; ac nihilominus multos interim injuriâ afficiebat, calamitatibus suis nullatenus prudentior factus. *Diod. Sic. in Excerpt. Valesp. p. 353.*

Cùm Jonathani permissum esset ab Antiocho, collectis etiam è Syriâ & Phœnice militibus, bellum contra Demetrii duces gerere, confestim profectus est ad urbes trans Jordanem sitas, à quibus honorificè exceptus, congregatisque ad eum omnibus Syriæ copiis auxiliaribus, Ascalonem profectus est, ubi ab oppidanis cum muneribus ei occursum est; quos & ipsos hortatus est, quemadmodum alias Cæsæsyriæ urbes, ut à Demetrio deficerent ad Antiochum, & pro acceptis injuriis pœnas ab eo repeterent. *1. Mach. 11. Ioseph. l. 13.*

Ad Gazæos inde pervenit, ut hos quoque conciliaret Antiocho; hos præter spem invenit portas sibi clausisse, nolentes deserto Demetrio parti adversæ se conjungere: quare Jonathan irritatus est, ut & agros

SELEUC. vastaret, & urbem conaretur vi capere : relictâque ad
 an. 168. ejus obsidionem parte exercitus, cum reliquâ manu
 in vicos sæviebat incendiis. Tum Gazæ videntes
 præsentem calamitatem ab hoste, nec ullum interim
 auxilium à Demetrio, & spem quoque incertam pro-
 pter locorum distantiam, satius existimaverunt illo
 omisso, suæ necessitati consulere : & missis ad Jona-
 thanem nuntiis, recepti sunt in societatem & amici-
 tiam. Jonathan verò obsidibus Jerosolymam missis,
 totam regionem peragravit, Damascum usque.

Demetrii exercitus accessit ad urbem Cades Tyrio-
 rum agro propinquam & Galilææ regioni : cùm vel-
 lent autem illius principes Jonathanem abstrahere à
 Syriâ, laturum opem Galilæis suæ ditionis hominibus,
 occurrit eò properè, Simone fratre ad Judææ præsi-
 dium relicto. Is collectis quotquot poterat ejus re-
 gionis militibus, Bethsuram acriter multis diebus op-
 pugnavit, & ad deditionem tandem compulit ; ejecto-
 que inde Demetrii præsidio, suum ibidem collocavit.

Interim Jonathan in Galilæâ, motis à stagno Gen-
 nefara castris quæ primùm posuerat, in campum Azor
 progressus est. Demetriani verò, qui ante unum diem
 adventum ejus præsenferant, collocatis prius in mon-
 te insidiis, ipsi in campo ei se opposuerunt : quos
 conspiciatus Jonathan paratos ad prælium, & ipse suos
 pro tempore ad certamen instruit : sed cùm insidiato-
 res à tergo se Judæis ostendissent, veriti ne in medio
 intercepti trucidarentur, in fugam se dederunt, ita
 ut pene omnes Jonathanem in periculo desererent,
 præter Mathathiam filium Absalomi, & filium Cal-
 phi, præcipuos copiarum militarium duces, cum quin-

quaginta virorum fortium manu, qui à desperatione sumptâ audaciâ, tanto impetu adversam hostium frontem impulerunt, ut territi ceu furentibus cederent. Tum verò illi qui Jonathanem deseruerant, videntes fluctuantem & inclinantem hostium aciem, reversi in prælium, jam in apertam fugam versos persequabantur, donec ad Cades ventum est, ubi intra castra compulsi sunt. Jonathan autem egregiâ victoriâ potitus, (ceciderunt enim ex alienigenis eo die ad ter mille) reversus est Jerosolymam.

SELEUC.
an. 168.

Porro Demetrii duces volentes deceptâ clade abolere ignominiam, cum exercitu multò majore quàm antea reversi sunt ad bellum Jonathani inferendum; qui cùm hæc accepisset, movit Jerosolymâ, obviamque illis processit in regionem Amathitin in extremis Chananææ finibus. Cùmque ad quinquaginta stadia prope hostem castra posuisset, misit qui res hostium & munitiones specularentur. Qui cùm quosdam captivos adduxissent, indicantes quòd ex improvviso hostis vellet eos aggredi, præcepit Jonathan suis, ut essent in armis parati ad pugnam per totam noctem. Demetrii verò duces, ut senserunt Jonathanem præmonitum, decreverunt abire, & per castra sua crebris ignibus excitatis, qui Judæos fallerent, noctu clam profugerunt; quos manè frustra infecutus est Jonathan, cùm jam Eleutherum fluvium illi trajecissent.

an. 169.
1. Mach. 12.
Ioseph. ibid.

Jonathan flexo in Arabiam itinere, & Nabathæis vastatis, abactâque prædâ, & captivis abductis, Damascus venit, & illic omnia vendidit: peragravit deinde totam regionem, Demetrianos insequens & persequens. Nec quievit interea frater ejus Simon,

SELEUC. sed expeditione susceptâ per totam Judæam & Palæ-
 an.169. stinam usque Ascalonem, opportuna loca firmavit
 præsiidiis; atque ita communitâ regione, Joppen con-
 tendit, eique occupatâ validum imposuit præsidium,
 quòd intellexerat Joppenses velle Demetrio dedere
 oppidum. His igitur dispositis, Jonathan & Simon re-
 versi sunt Jerosolymam.

an.170. Cùm cogitaret Diodotus occupare pupilli sui An-
 tidem ibid. tiochi regnum, & timeret ne Jonathan pro defensio-
 ne ejus pugnaret, decrevit illum comprehendere &
 occidere: quamobrem venit ad Berhsan, quæ à Græ-
 cis nominatur Scythopolis. Eò cum quadraginta mil-
 libus virorum electorum obviam illi processit Jona-
 than: timuit Diodotus, & nihil ausus, excepit illum
 honorificè, & commendavit eum omnibus amicis suis,
 deditque ei munera, jussis suis ducibus ut imperata
 Jonathanis facerent, quò magis fidem benevolentia
 fictæ astrueret. Suasit deinde Jonathani, ut dimisso
 exercitu, cum paucis dilectis viris comitaretur eum
 Ptolemaïdem, & acciperet in tutelam suam civitatem
 arcesque finitimas, dicens se in hoc venisse, ut has ei
 traderet.

Jonathan nimis credulus, mille tantùm milites se-
 cum retinuit, duobus millibus in Galilæam, cæteris
 verò omnibus in Judæam dimissis. Ut autem intravit
 Ptolemaïdem, Diodoti jussu clausis portis com-
 prehensus est Jonathan, militibus ad unum contruci-
 datis: moxque misit Diodotus exercitum & equites in
 Galilæam, qui illa duo millia paulò antè missa per-
 derent. Sed quia rumor de Jonathane capto adven-
 tum eorum prævenerat, arreptis armis paraverunt se

ad prælium: at Diodoti milites, rati sibi cum desperatis rem fore, reversi sunt ad suos. SELEUC.
an. 170.

Comparato igitur exercitu Diodotus in animo habebat Judæam invadere: Simon autem uno ore dux electus loco Judæ & Jonathanis fratrum suorum, collectis mox omnibus quotquot ex suis ad militiam essent idonei, aggressus est urbis mœnia perficere, & munivit eam circumcirca: deinde misso Jonathâ Absolomi filio cum exercitu Joppen, qui ejecit eos qui erant in urbe, veritus ne eam Diodoto ipsi traderent, & mansit ipse in eâ, eandemque muniens, ex eo portu aditum fecit ad insulas maris, quo Judæi navali postea usi sunt. 1. Mach. 13.
Ioseph. l. 13.
Strab. l. 16.

Diodotus movit Ptolemaïde cum exercitu magno, Judæam invasurus, ducens secum vinctum Jonathanem. Ei Simon occurrit cum suis copiis juxta oppidum Adida, è regione campi. Diodotus autem videns Judæos ad prælium paratos, & Simonem exercitus ducem electum, misit ad eum legatos, mandavitque pro argento quod debebat Jonathan in ratione Regis detineri, & si vellet dimitti fratrem, centum viginti talenta persolveret, & duos Jonathanis filios ad se obsides futuros, quòd ille dimissus, non alienaturus sit Judæam à Regis imperio. Sed licèt dolum nosceret Simon, jussit tamen dari & pecuniam & obsides, ne inimicitiam populi incurreret, dum videretur fuisse fratri causa interitus. Diodotus autem non servavit fidem, nec dimisit Jonathanem. 1. Mach. 13.
Ioseph. ibid.

Postea cùm venisset Diodotus ad invadendam regionem, cupiens per Idumæam ascendere Jerosolymam, pervenit usque Dora Idumææ oppidum. At Si-

SELEUC. mon eum perpetuò consecratur, castra castris illius
 an.170. opponens. Interim qui in arce Ierosolymitanâ erant,
 miserunt ad Diodotum, qui urgerent eum ut celeriter
 ad ipsos veniret per desertum, mitteretque ipsis com-
 meatus: sed cùm iussisset Diodotum paratum esse equi-
 tatum, propter nivem quæ multa eâ nocte ceciderat,
 eò venire non potuit: irritò factò ejus proposito,
 movit inde castra, & in Cælesyriam rediit properè.
 Itaque mutato itinere pervenit in Galaatidem; cùm-
 que appropinquasset Bascamæ, occidit Jonathanem &
 filios ejus, & Antiochiam venit. Simon missis nuntiis
 accepit ossa Jonathanis fratris sui, & sepelivit in Mo-
 din urbe majorum, exstructo ei insigni sepulchro.

*Ioseph. l. 13.
 c. 10, 12.*

*Jiv. Epist. l.
 55.*

Diodotus non ampliùs fidus erat Antiocho, sed co-
 gitabat quonam pacto eo sublato regnum posset in-
 vadere & occupare. Decrevit itaque pupillum pacatis
 rebus omnibus interficere; idque per fraudem effecit,
 corruptis Medicis, qui ipsum calculi dolore consumi,
 ad populum mentiti, dum secant occidunt, septem
 annos habentem, anno tertio postquam illius tutelam
 Diodotus acceperat. Funcius & Vignerius tres annos
 ei completos assignant: Gordonus verò, Mercator &
 Temporarius dant ei quatuor.

mus, cùm ipse Rex in nummis vocatus sit, & alteram Syriæ partem per tres annos, id est inceptos, obtinuerit, inter Reges collocamus.

Antiochus, quem ΝΕΩΤΕΡΟΝ vocat Scriptura, anno 168. Rex appellatus est, à Diodoto anno 170. oppressus, annum regni tertium tantùm attingisse videtur; nec possibile est quod apud Josephum narratur, Antiochum à Diodoto necatum fuisse post Demetrii captivitatem, quam nummi ad annum 174. extendunt, ut infrà ostendemus.

TRYPHON.

SELEUC.
AN. 170.

DIODOTUS post Antiochi pupilli *Ioseph. Ant. l. 13. c. 12.*
 Alexandri Theopatoris filii mortem,
 per intimos amicos sollicitavit milites
 magnis pollicitationibus, ut sibi im-
 perium deferrent: illi adducti in spem
 maximam quasi ditescendi hoc princi-
 pe, regnum ei continuò deferunt. Diodotus ex pri-
 vato Rex factus est, & ascito sibi novo TRYPHONIS *App. Syr.*
 nomine, quòd galeatus semper incederet, à patriâ suâ *Strabon. l. 16.*
 exorsus, Apameâ cum Larissâ, Casianis, Megarâ, A-
 Nn ij

SELEUC. an. 170. polloniâ & cæteris urbibus circumvicinis primùm positus est, fecitque plagam magnam in terrâ.

Diod. Sio.
leg. 31.

Tryphon per Senatus Romani sententiam principatum suum confirmare maturavit. Auream igitur victoriam decem millium aureorum pondus habentem, Romanis per legatos misit, credens, tum ob doni pretium, tum quod felix esset victoriæ augurium, Regem se ab illis appellandum. Verùm Senatus versutiâ spes ejus hîc elusa est: accepto enim donario, pro Tryphonis nomine, regii pueri per dolum ab eo occisi titulum inscribi jussit.

1. Mach. 13.

Simon Judæorum Dux & Pontifex, ædificavit præsidia Judææ, circummuniens ea turribus altis, & muris magnis, & portis, & vectibus; posuitque annonas in munitionibus. Præ aliis verò urbibus Bethsuram muniendam curavit, quæ in finibus Judææ, ubi fuerant arma hostium; posuitque illic præsidium. Ad hæc videns actus Tryphonis meras rapinas fuisse, per delectos viros coronam & palmam auream, quam Codex Alexandrinus 70. Interpr. *τὸν Βασιλῆως* appellat, ad Demetrium Nicatorem misit, rogans ut tributorum remissionem Judææ concederet.

Demetrius Simonis legatos honorificè excepit, & pontificatum confirmavit; in amicorum numerum retulit, uti purpurâ & fibulâ aureâ concessit, fecitque unum ex amicis suis. Epistolam quoque ad illum misit ita inscriptam: REX DEMETRIUS SIMONI PONTIFICI ET AMICO REGUM, ET SENIORIBUS, ET GENTI JUDÆORUM, SALUTEM. In quâ pace cum Judæis factâ, & omnium præteritorum errorum amnistia promissâ, priora omnia pacta con-

firmavit; munitiones quas exstruxerant, illis concessit; tributa omnibus, & rerum venalium vectigalia Jerosolymitanis remisit: atque ita anno regni Seleucidarum 170. sublatum est jugum gentium ab Israele, cœpitque populus in syngraphis & contractibus scribere, ANNO PRIMO, SIMONE SUMMO PONTIFICE, MAGNO DUCE ET PRINCIPE JUDÆORUM. SELEUC. AN. 170.

NUMMUS
DEMETRII NICATORIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in aversâ parte aquila cum palmæ ramo, acrostyrio & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. ΟΡ. ΣΙΔΩ. id est, REGIS DEMETRII. AN. 170. SIDONIORUM.

Hic Demetrii Nicatoris nummus anno Seleucidarum 170. ut arguunt litteræ numerales ΟΡ. signatus, Scripturam planè illustrat, quæ hoc anno Simonem Judæorum Pontificem legatos ad Demetrium misisse, & à Rege tributorum remissionem accepisse narrat, cùm eo tempore Demetrius majorem imperii sui partem contra Tryphonem adhuc occuparet. Nummus verò noster à Sidoniis in Phœniciâ percussus, plerasque ejus pro-

SELEUC. vinciaë urbes à Demetrii partibus esse, quas etiam Tryphon, licet Demetrius in superiores provincias abiisset, in suam potestatem, ut infra ostendemus, nunquam potuit redigere.

Aquila in honorem Cleopatraz Demetrii uxoris percussa est. Acrosterium infra ΣΙΔΩ. epigraphen, Sydoniorum urbis symbolum, eorum in mari potentiam denotat.

an. 171. Sarpedon copiarum Demetrii dux, qui Tryphonem bello lacessiverat, cum ab ejus exercitu cui Ptolemaidis incolæ se adjunxerant, superatus fuisset, cum suis militibus in mediterraneam regionem secessit: sed dum victores Tryphoniani per oram maritimam inter Ptolemaidem & Tyrum iter facerent, repente ad ingentem altitudinem elatus maris fluctus in terram irruens, alios in mare abreptos, alios in locis concavis relictos suffocavit; ac deinde recedens, cum mortuorum cadaveribus ejectos acervatim pisces multos reliquit. Quam calamitatem Sarpedon cum intellexisset, eò celeriter reversus, hostium quidem corporibus pepercit, pisces verò abundè multos collegit, & ante portas Ptolemaidis, AVERSORI NEPTUNO sacrificavit.

1. Mach. 13. In illis diebus Simon Gazam, quæ mortuo Jonathane rebellaverat, obsedit, machinisque adhibitis turrim unam percussit, & eruperunt qui erant intra machinam, in urbem. Gazai cum uxoribus & filiis supra murum misericordiam ejus suppliciter implorantes, flexus Simon eorum lacrymis, non delevit illos, sed ejecit ex urbe; & domibus ab idolis & omni immunditiâ purgatis, hymnis Deum celebrans, urbem ingressus est, munivit eam, & ædificavit sibi in eâ domum, in quam subinde se conferret.

Cùm altero jam anno præfidiarii arcis Jerofolymitanæ prohiberentur egredi & ingredi regionem, & emere ac vendere, fame multi ex iis peribant, dedere se coacti sunt: quibus inde ejectis, mundavit Simon arcem ab idolorum inquinamentis. Ingressus est in eam die vigesimatertiâ mensis Ijar, anno regni Græcorum, id est Seleucidarum, centesimo septuagesimo primo: illam munivit ad securitatem regionis & urbis, habitavitque ipse ibi cum suis.

SELEUC.
an. 171.

Cùm à Demetrii imperio civitates passim deficerent ad Tryphonem, ipse vocabatur per crebras legationes à superiorum satrapiarum Græcis atque Macedonibus pollicentibus deditioem si veniret, atque etiam contra Parthorum Regem Arsacem auxilia; quâ spe accensus, cogitans si res adversus Parthos cessissent prosperè, facilè se inde exturbaturum Tryphonem è regno Syriæ. Congregato igitur anno centesimo septuagesimo secundo exercitu suo, in provincias superiores profectus est: trajecto Euphrate pervenit in Mesopotamiam, volens hanc & Babylonem simul occupare, ut his potitus, sedem belli ibi constitueret.

an. 172.
Justin. l. 36.
Joseph. l. 13.

Tryphon regiam integram adeptus potestatem, non amplius dissimulare pravam ingenium valuit, quod privatus tegere conatus erat, quò magis animos hominum conciliaret: absente enim Demetrio absque personâ Tryphonem, id est mollem ac delicatum, agere cœpit, id quod adversariorum partibus non mediocriter profuit; milites enim pertâsi ejus mores, sensim postea ad Cleopatram, cùm captus est Demetrius in Parthiâ, defecerunt.

SELEUC. Simon, filente Tryphone, Joppen in portum dilata-
 an.172. tavit ut & fines gentis suæ, obtinuitque regionem;
 1. Mach. 14. congregavit captivitatem multam; dominatus est Gaza-
 raræ, & Bethsuræ, & arci; & non erat qui resisteret
 ei. Post hæc Numenium Romam cum donis misit ad
 statuendam cum Romanis societatem.

an.173. Demetrius magnâ alacritate exceptus est ab Orien-
 Iustm. l. 36. tis populis, qui Arsacidæ Regis Parthorum crudelita-
 tem, & quòd veteri Macedonum imperio assueti, no-
 vi populi superbiam indignè ferebant. Collecto igitur
 1. Mach. 14. valido exercitu, bellum Arsaci intulit. Ut audivit
 ipse Demetrium confines suos ingressum, misit unum
 de principibus suis cum ingenti etiam exercitu, ut
 comprehenderet eum vivum, & adduceret eum ad se.
 Iustm. l. 36. Demetrius cum & Persarum & Elymæorum Bactria-
 norumque auxiliis juvaretur, multis præliis Parthos
 fudit.

an.174. Altum est apud scriptores de Tryphone silentium
 post Demetrii in superiorem Asiam discessum: & si-
 luit omnis terra Juda his temporibus. Pauca etiam
 narrantur de Demetrio bellum cum Arsace gerente:
 numismata tamen in honorem Demetrii anno 174.
 Seleucidarum percussa, ut & legati Judæorum hoc an-
 no cum litteris ad Reges quinque, & inter alios De-
 1. Mach. 15. metrio Regi scriptis, ex urbe Româ redeuntes, Deme-
 lib. 5. c. 4. trium ipso incunte captum fuisse demonstrant. Orosius
 Demetrium secundo tantum prælio cum Parthis com-
 lib. 36. c. 1. misso, superatum tradit; Justinus illum pacis simula-
 tione post multa prælia ad postremum deceptum, ca-
 ptum fuisse, traductumque refert per ora civitatum,
 populis qui desciverant, in ludibrium ostensum.

Captus

Captus est igitur Demetrius, ex nummis, anno regni sui octavo; quod rectè annuit Bucholcerus, dum illi octo inchoatos, seu septem completos attribuit, cùm regnum fratris ejus Antiochi incipiendum putabat anno 174. Eusebius illi malè tantùm tres assignat, quem sequitur Genebrardus. Funccius, Mercator, Calvisius & Gordonus censent solummodo incæptos esse hosce Eusebii tres annos. Torniellus dat ei tantùm duos incæptos.

SELEUC.
an.174.

NUMMUS DEMETRII.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput Demetrii diadematum, cum aquilâ in anteriori nummo, & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΔΟΡ. ΣΙΔΩΝΙΩΝ. id est, REGIS DEMETRII. an. 174. SIDONIRUM.

Omnes veteris historiæ annaliumque conditores, Demetrii Nicatoris captivitatem anno Seleucidarum 172. assignant, ex his Scripturæ verbis: *Anno centesimo septuagesimo secundo congregavit Rex Demetrius exercitum suum, & abiit in Mediam, ut ex-*

SELEUC. *pugnaret Tryphonem, & audiuit Arsaces Rex Persidis & Media, quia*
 an. 174. *intravit Demetrius confines suos, & misit unum de principibus suis,*
ut comprehenderet vivum, & adduceret eum ad se. Et abiit, & per-
cussit castra Demetrii, & comprehendit eum, & duxit eum ad Arsa-
cem, & posuit eum in custodiam. Illa compendiosè & narrationis
 modo Demetrii discessum, bella & captivitatem refert. Baby-
 loniam ex Josepho occupavit Demetrius, bellum Arsaci intul-
 lit; Persarumque & Elymaeorum copiis adjutus, multis præliis
 ex Justino Parthos fudit; secundo tantum prælio ex Orofio ca-
 ptus est. Hæc omnia intra paucos dies gesta non potuere; Ro-
 manis, cum ipsi ad Judæos scripserunt anno 173. exeunte, ejus
 captivitas si anno 172. contigisset, haud dubiè innotuisset. Num-
 mus noster à Sidoniis, qui ut & quædam aliæ urbes in Deme-
 trii partibus contra Tryphonem fuerunt, anno Seleucidarum
 174. percussus, illum hoc tantum anno, ineunte quidem, ca-
 ptum penitus arguit.

Joseph. Ant.
l. 13. c. 12.
App. Syr.

Cum Antiochus Demetrii frater, post ejus in su-
 periores provincias discessum, urbes ad Tryphonem
 deficere cognosceret, oberrabat, nec ab urbe ullâ me-
 tu Tryphonis recipiebatur, Rhodum tandem secessit;
 unde rescivit fratris captivitatem: & accepit litteras à
 Cleopatrá uxore Demetrii, quæ tum in Seleuciâ cum
 liberis se incluserat, & ad quam milites pertæsi defi-
 ciebant, conjugium suum & Syriæ regnum offerente.
 Fecit autem hoc partim amicorum suasu, partim quod
 timeret ne quidam Seleucenses urbem Tryphonis tra-
 derent.

1. Mach. 15.

Antiochus litteras Simoni summo Pontifici & Prin-
 cipi, totique genti Judæorum misit: in his questus de
 invasione regni patrum suorum, ad ultionem & re-
 gni recuperationem se paratum dicit, collectis sibi
 copiis, & bellicis navibus comparatis. Inde concilian-
 di Simonis causâ, confirmat ei immunitates & privi-

legia ab aliis Regibus concessa, & jus monetæ pro-
 priâ notâ cudendæ adjicit. Jerosolymam sanctam & an.174.
 liberam decernit, munitiones exstructas ei attri-
 buit, omne debitum Regibus remittit, majora-
 que, si regnum obtineret, promittens. Simon po-
 stulata Antiochi libenter admisit: interea Antiochus
 anno centesimo septuagesimo quarto exiit in terram
 patrum suorum.

SELEUC.

an. 174.

ANTIOCHUS VII.

NTIOCHUS VII. Demetrii Soteris filius, Demetrii Nicatoris frater, à Cleopatrâ cognatâ, Seleuciæ ad ostia Orontis, acceptus, vivo licèt fratre, illius conjugium iniit, diademaque accepit, & Rex Syriæ salutatus, se se EY-

*in Euseb.
Scalig.*

ΕΡΓΕΤΗΝ, id est Beneficum, teste Porphyrio, & consentientibus ejus nummis, appellavit. SOTER & PIUS à Josepho vocatus est; sed iis cognominibus in

Euseb. Chr.

nummis minimè usus est. SIDETES ab Eusebio &

aliis cognominatus: at nomen est ludibrii, ut qui venatore sonet. SELEUC.
an. 174.

Affluente ad Antiochum quotidie multitudine, & Ioseph. l. 13.
crescentibus viribus, bellum Tryphoni intulit; quem prælio ejecit è superiore Syriâ, & Phœnicen usque persequens. Tryphon, transeuntibus, exolescente favore recentis imperii, ad Antiochum omnibus copiis, paucisque cum ipso remansis, ita se derelictum videns, Doram castrum Phœniciæ munitissimum fugâ se recepit.

Applicuit Antiochus castra in Doram cum centum viginti peditum, & octo equitum millibus, ac navalibus copiis, & oppugnatâ urbis mediâ parte, ut arce quâdam, admovens ei semper manus, ita conclusit Tryphonem, ut neminem ex eâ egredi vel ingredi sineret. Simon verò Regi Doram expugnanti 1. Mach. 15.
misit delectorum virorum duo millia in auxilium, cum auro, argento, & vasis copiosis, quæ noluit recipere; sed omnia quæ prius cum eo pactus fuerat rescindens, alienatur ab eo: unde ad Simonem misit Athenobium unum de amicis suis, ut Gazaram, Joppen & arcem Jerosolymitanam repeteret, & tributa locorum extra fines Judææ quæ possiderent, exigeret, aut pro illis quingenta talenta argenti, & pro damnis illatis tributisque urbium alia talenta quingenta postularet, bellum minitans, nisi imperata fierent.

Venit Athenobius Jerosolymam, & vidit Simonis magnificentiam, in auro & argento & apparatu copioso illius splendorem; obstupuit, & verba Regis ei retulit. At Simon alienam negavit terram possidere, sed hæreditatem patrum suorum hostibus aliquo tem-

SELEUC. an. 175. pore possessam recuperavisse : pro Jóppe & Gazaris centum talenta obtulit. Nihil respondit Athenobius, sed cum irâ ad Antiochum reversus, renuntiavit ei quæ audierat & viderat ; neque minore irâ Rex excaudit.

Tryphon interea conscendens navem, fugit in aliam Phœniciæ urbem Orthosiada, quem Rex persecutus est, & constituit Antiochus Cendebæum præfectum regionis maritimæ, deditque illi pedites & equites, ut moveret contra Judæos, & Gedorem exstrueret. Cendebæus Jamniam adveniens, cœpit Judæam invadere, & captivum ducere populum, & occidere : exstructâque Gedore, collocavit illic equites & copias peditum, qui excursionibus vias Judææ infestarent, sicut præceperat ei Rex.

1. M. ach. 16. Johannes Simonis filius ascendens de Gazaris, patri nuntiavit quæ à Cendebæo gerebantur ; qui senio jam fractus, duobus senioribus filiis Judæ & Johanni belli curam commisit. Illi delectis è regione viginti millibus bellatorum & equitum, profecti sunt contra Cendebæum, signisque cum eo collatis, in fugam conversus est Cendebæus, & ceciderunt ex illis faucii multi, qui effugerunt ; eos Johannes persecutus est, fratre ejus Judâ vulnerato, usque ad turres quæ erant in agris Azoti : circiter duo millia hominum occidit ; succensisque turribus illis, incolumen in Judæam reduxit exercitum.

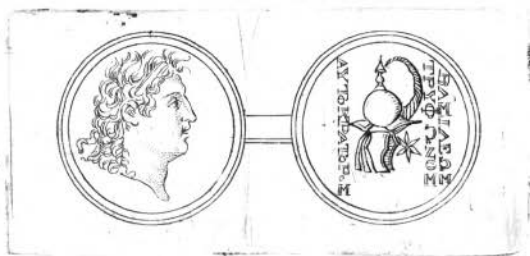
Ioseph. l. 13.
c. 12.

Stratag. lib.
2. c. 13.

Orthosiadem expugnaturus Antiochus, in quam confugerat Tryphon, ipse Apameam urbem patriam suam se recepit, cujus fugæ stratagema scribit Frontinus : *Per totum iter pecuniam sparsit, eaque sectantes Antio-*

chi milites moratos effugit. Apameâ verò vi tandem ca- SELEUC.
ptâ, Tryphon interfectus est, anno quinto postquam an. 175.
regno potitus est : quod intelligendum de incœptis.
In quodam castello inclusum, ad mortem sibi con-
sciscendam adactum fuisse, scribit Strabo : Secoannis
forfan castello Apamensium, in quo natus est, teste lib. 14.
ipso Strabone. Ab Antiocho tandem magno labore
interfectum tradit Appianus. Syriac.

NUMMUS TRYPHONIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in aversâ parte galea cum ap-
pendicibus, in anteriori ejus parte ingens cornu,
& stella, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΡΥ-
ΦΩΝΟΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡΟΣ. id est, REGIS
TRYPHONIS IMPERATORIS..

Diodotus seu Diodorus, occiso pupillo Antiocho, sollicitavit Ioseph: l. 13.
milites per intimos amicos, ut regnum sibi deferrent; quod c. 12.
cùm fecissent, ascito sibi novo TRYPHONIS nomine, REX
appellatus est : id confirmant plurimi ejus nummi superstites. App. Syr.
Privatus regnum occupare ausus, vetus Diodoti, quasi à Jove
dati, nomen conservare debuisset, maluit tamen Tryphonis
cognomen eligere. Quidam illud à verbo τρυφᾶν derivant,
quòd deliciis seu luxui indulgere sonat. Quis credat belli du-

in orat. ad
Nicoel.

cem ad regiam majestatem evectum, mollis aut delicati cognomen assumpfisse? Alii ex Isocrate *τρυφᾶδης* pro nitere seu splendidum esse accipiunt. Galea in cunctis ejus Régis numismatibus in variis urbibus per multos annos percussis semper signata, ab ipsâ, quam Hesiodus & Homerus *τρυφάλειω* & *τρυφαλείαν* appellant, & alii exoletum verbum *τρυφῶ* putant, nomen ΤΡΥΦΩΝΟΣ deductum docet, quod ipse forsan galeatus ad terrorem semper incederet, aut armis sibi regnum quæсивisset.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ dignitas Tryphonis nomini subjicitur, cum Diodorus Antiochi Nicephori tutor electus est: *Αὐτοκράτωρ*, id est summus belli Dux, contra Demetrium Nicatorem declaratus videtur; quem, pupillo etiam mortuo, titulum conservare ambivit, ut Regis & Imperatoris utrâque appellatione summum esse imperium suum in bello & in pace denotaret.

Galeæ cornu ingens affixum videtur ad terrorem: mos enim erat Regum & Heroum *κερατοφόροις* prodire; unde docet aliubi Diodorus, ideo Ammoni tribui caputarietinum, quod hoc signo ornatam in bello galeam gestasset.

Astrum seu stella in areâ nummi Tryphonis percussa, Aradi urbis Phœniciaë symbolum & insigne est, ex plurimis ejus nummis observatum. Urbes in quibus nummi signabantur, aliàs nomen, aliàs initiales tantum nominis litteras, aliàs peculiare quoddam signum apponebant, ut etiam hodie moneta nostra Gallica, præsertim aurea, unam ex litteris elementariis ab unâ parte, & propriam supra Regis caput notam, putâ aquilam, palmæ ramum, & alias. Galea in omnibus Tryphonis nummis observatur, sed cum diversis urbium insignibus, pilei Dioscurorum apud Tripolitanos, cornucopiæ apud Antiochenes *ἐν Πτολεμαίδι*, acrostyrium apud Sidonios, palmæ ramus apud Laodicensis, ut & alia apud alios percutiuntur.

Nummi Tryphonis ex ære obvii sunt, & minimæ tantum formæ reperiuntur: argentei rarissimi habentur; unum observavimus cum solito galeæ typo & litterâ A initiali percusso.

an. 176. Arsaces Parthorum Rex, magno & regio animo, misso in Hyrcaniam Demetrio, non cultum tantum regium

regium ei præstitit, sed & filiam Rhodogunam in matrimonio dedit; regnumque Syriæ, quod per absentiam ejus Tryphon occupaverat, restitutum promisit. Post mortem Arsacis desperato reditu, non ferens captivitatem Demetrius, etsi opulentam vitam pertæsus, tacitus in regnum fugam meditatur. Hortator illi & comes Gallimander amicus erat, qui post captivitatem ejus à Syriâ per desertâ, ducibus pecuniâ comparatis, Parthico habitu Babylonem pervenerat: sed fugientem Phraates, qui Arsaci successerat, equitum celeritate, per compendiosos tramites occupatum retrahit. Ut est deductus ad Regem, Gallimandro quidem non tantum venia, verum etiam præmium fidei datum: Demetrium autem & graviter castigatum, ad conjugem remisit, arctioribusque custodiis observari jussit. |

Memor Antiochus quod & pater propter superbiam an.177. invisus, & frater propter segnitiam contemptus fuisset; ne in eadem vitia incideret, civitates quæ initio fraternali imperii defecerant, summâ industriâ persequitur, domitasque rursus regni terminis adjecit.

Simon perambulans civitates Judææ cum Mathathia & Judâ filiis, descendit Jericunthem anno centesimo septuagesimo septimo, mense undecimo, qui Sabat vocatur, suscepit eos in Doch castello Ptolemæus Simonis gener, quos lauto convivio excipiens, per sicarios armatos dum largius illi bibissent, perfidè occidit, simul & quosdam ex familiis ipsius. Tum Ptolemæus hæc scripsit, & misit Regi Antiocho, petens ab eo exercitum in auxilium, ut ei regionem & civitates Judæorum in manus traderet.

SELEUC.

an. 178.

*Iosepho Ant.**l. 13. c. 16.*

Antiochus memor incommodorum quæ à Simone acceperat, anno regni quarto desinente, Joannem, patris in principatu successorem, aggressus est, vastatisque Judææ agris cum in urbem Jerosolymam compulit, illamque septenis castris cinxit. Obsidio urbis propter mœnium & propugnantium fortitudinem diutius protracta est, accedente etiam aquarum penuriâ, cui sub occasum Pleiadis delati imbres, fuerunt remedio. Postremò Antiochus ad septentrionalem muri partem, quâ planior erat aditus, excitatis centum turribus, quæ surgebant usque ad tertiam contignationem, impositisque in eas cohortibus, quotidie tentabat mœnia, duplicique fossâ longâ simul & latâ cinctis Judæis præcluserit omnem aditum. Illi contrà crebrò excursantes, si fortè negligentiùs custodiri castra offenderent, afficiebant hostem clade: quòd si paratos ad resistendum invenirent, recipiebant se in tutiora facilè.

Joannes postquam cognovit sibi obesse suorum multitudinem, quòd inutiliter absumerentur ad victum necessaria, infirmiores turbam ejecit extra mœnia, solis retentis qui ob vigorem ætatis ad pugnam erant idonei. Antiochus autem exclusos vetabat progredi, ita ut miserabiliter circum mœnia oberrantes inediâ conficerentur. Sed cùm supervenisset festum Scenopegiæ, miseratione suorum exclusi illi rursus in urbe recepti sunt: Rex etiam rogatus, ut gratiâ festi inducias septem dierum concederet, religione motus, impetrari passus est; nec hoc contentus, victimas misit, tauros auratis cornibus, & pocula tam aurea quàm argentea omni aromatum genere referta, usque ad portas cum pompâ deduxit: traditisque Judæorum sa-

cerdotibus, victimis, & epulo exercitui præbito, in ca- SELEUC.
stra rediit. Propter religionem Antiochus Pius co- an. 179.
gnominatus est à Judæis.

Joannes cognitâ regis æquitate & pietate, lega- Idem ibid.
tos ad eum misit, rogantes ut liceat sibi patriis mo- Diod. Leg.
ribus vivere: Regis verò amicorum plures illi suade- 34.
bant, ut violenter urbem dirueret, & totam Judæo-
rum gentem ut infociabilem, & institutis à reliquis
omnibus discretam, internecione deleret, vel saltem
ut leges eorum dissolveret, & vitæ institutionem mu-
tare cogeret. Sed Rex, ut erat magnanimus moribus-
que mansuetus, horum consilio rejecto, & Judæo-
rum pietate comprobâtâ, imperavit ut obsessi arma
traderent, urbis muros destruerent, vectigalia Jop-
pes cæterarumque extra Judæam urbium solverent;
promittens pacem eis se daturum his conditionibus.
Assenserunt illi ad omnia, excepto præsidio, quòd
vitarent exterorum consuetudinem: quod ne recipe-
rent, maluerunt Regi dare obsides, & inter eos ipsius
Joannis fratrem, atque quingenta talenta insuper,
quorum trecenta mox repræsentata sunt. Dejectâ lo-
ricâ quæ imposita mœnibus, soluta est obsidio. Joan-
nes Antiochum exceptum in urbe cum exercitu li-
beralissimè tractavit.

Antiochus Scipioni Africano ad Numantinum bel- Liv. Epit. l.
lum conficiendum in Hispaniam profecto, amplissi- 57.
ma munera misit, quæ cum celare aliis Imperatoribus
Regum dona mos esset, Scipio pro tribunali acceptu-
rum se esse dixit; eaque omnia referre Quæstorem in
publicas tabulas jussit, ex iis viris fortibus munera se
daturum professus.

SELEUC. Demetrius Nicator interjecto tempore cùm fidem
 an. 180. illi etiam suscepti liberi facerent, eodem amico fu-
 Iustin. l. 39. gam repetiit; sed pari infelicitate prope fines regni
 sui deprehenditur, ac denuò perductus ad Regem, ut
 invisus à conspectu summovetur. Tunc quoque uxori
 & liberis donatus, in Hyrcaniam, pœnalem sibi
 provinciam, mittitur; talisque aureis ad exprobra-
 tionem puerilis levitatis donatur. Sed hanc Partho-
 rum tam mitem in Demetrium clementiam non mi-
 sericordia gentis faciebat, nec respectus cognationis,
 sed quòd Syriæ regnum affectabant, usuri Demetrio
 adversus Antiochum fratrem, prout res, vel tempus,
 vel fortuna belli exegisset.

His auditis Antiochus contra Parthos bellum ra-
 tus, exercitum, quem multis finitimorum bellis indu-
 raverat: (nam Judæos qui in Macedonico imperio ar-
 mis sub Demetrio patre se in libertatem vindicave-
 rant, subegerat) adversus ipsos fratrem repetens, in
 Mediam duxit: sed luxuriæ non minor apparatus quàm
 I. 1. c. 10. militiæ fuit; quippe octoginta (centum habet Orosius)
 millia armatorum sequuta sunt, trecenta millia, Oro-
 sius ducenta millia, lixarum, ex quibus coquorum, pisto-
 rum, scenicorumque major numerus fuit. Rex quo-
 tidie convivarum turbas catervatim ita excipiebat, ut
 præterea quæ in mensis absolvebantur, & acervatim
 tollebantur, convivarum quisque auferret intactam
 & integram carnem volucrum, quadrupedum, mari-
 norum piscium jam præparatam, quibus omnibus
 Athen. l. 12. plaustrum oneraretur: deinde è melle concreto dul-
 6. 9. ciarium opus multum, coronasque multas è thure ac
 myrrhâ, insertis & inculcatis aureis lemnis eorum

fascioliis, quæ explicatæ hominis altitudinem æquarent. Ex iis cæcam & amentem luxuriam exercitus imitatus, magnâ ex parte aureos clavos crepidis subiectos habuit, argenteaque vasa ad usum culinæ comparavit, & tabernacula textilibus figillis adornata statuit. Avaro potiùs hosti præda optabilis, quàm ulla ad vincendum strenuo mora.

Joannes Judæorum Pontifex, in hac expeditione Parthicâ Antiochum Regem secutus est cum auxiliis. Antiocho advenienti multi orientales Reges occurrere, tradentes se regnaque sua cum execratione superbix Parthicæ. Nec mora congressioni fuit; Antiochus enim Indatem Parthorum ducem ad Lycum in Asyriâ fluvium profligavit, ubi erecto trophæo hæsit per biduum ob preces Judæorum Pontificis, quòd in id tempus fortè quædam Judæorum solennis festivitas inciderat, per quam non licebat eis iter facere. Hyrcaniam ingressus Joannes, iisque devictis, HYRCANI nomen adeptus, cum gloriâ ab Antiocho dimissus est.

Hoc regni Antiochi octavo anno ad horam decimam matutinam mensis Peritii, sive Februarii, die vigesima primâ Antiochia terræmotum passa est.

Antiochus tribus præliis victor, cùm Babyloniam occupasset, magnus habere cepit: itaque omnibus ad eum populis deficientibus, nihil Parthis reliqui præter patrios fines fuit.

Phraates Demetrium in Syriam ad occupandum regnum cum Parthico præsidio mittit, ut eo pacto Antiochus ad sua tuenda à Parthiâ revocaretur. Interim, quoniam viribus non poterat, insidiis Antiochum ubique tentabat. Rex exercitum suum propter mul-

SELEUC.

an. 180.

Val. Max.
lib. 9. c. 1.

an. 181.

Joseph. Ant.

l. 13. c. 16.

Iustin. l. 38.

c. 19.

Euseb. Chr.

Serv. Sulp.

l. 2. hist.

Io. Malela

Antioch.

Chron.

Iustin. l. 38.

SELEUC. titudinem hominum per civitates in hyberna divisit,
 an. 182. quæ annonæ exactiōe, & militum injuriis ab illo
in Excerpt. alienatæ sunt: ubi præ aliis Athenæus Antiochi
Vales. p. 734 dux per singula hospitia gravi insolentiâ est usus.
 Cùm gravari se annonæ exhibitione & injuriis mili-
 tum civitates, per quas Antiochus exercitum in hy-
 berna diviserat, agrè ferrent, ad Parthos deficiunt, &
 die statutâ omnes inter se divisum exercitum per insi-
 dias, ne invicem ferre auxilia possent, aggrediuntur.
 Quæ cùm nunciata Antiocho essent, auxilium proxi-
 mis laturus, cum eâ manu quæ secum hyemabat, pro-
 greditur. In Antiochi tabernaculo hirundines nidum
 fecerant, quo prodigio neglecto prælium ille commi-
Eus. Obseq. sit. Et quidem adversus Phraatem, quem in itinere ob-
de Prodig. vium habuit, fortiùs quàm ejus exercitus dimicavit:
 ad postremum tamen à suis desertus, occisus est.

Vales. Exc. Primus author fugæ, & Antiochi desertor Athenæus
p. 371. fuit, qui brevì meritis pœnas luit: delatus enim ad
 pagos, quos in hospitiiis vexaverat, ab omnibus tecto
 exclusus est, cunctisque alimenta ei negantibus, huc &
 illuc per regionem errabundus tandem fame interiit.

Totus Antiochi exercitus, eo interfecto, in capti-
Justin. l. 42 vritatem abductus, eum Phraates superbè & crudeliter
 tractavit. De ejus morte multa apud authores. Ap-
Syriac. pianus ait Antiochum cum Parthis prælio congressum
 & victum, sibi manus intulisse: Josephus, Grotius, Ju-
 stinus, & Julius Obsequens in hoc prælio occisum
Chron. memorant: Eusebius Arsacem eum interfecisse: Æ-
l. de anim. lianus rebus malè gestis, de loco quodam se præcipi-
6. 34. tem dedisse.

Justin. l. 38. Post Antiochi mortem, Phraatem penitere dimissi
6. 10.

Demetrii cœpit, ad quem retrahendum cùm turmas SELEUCI equitum festinatò misisset, Demetrium hoc ipsum me- an. 182. tuentem, jam in regno Syriæ missi à Rege invenerunt; frustra que omnia conati, ad Regem suum reversi sunt.

Phraates Antiocho exequias regio more fecit; sed antequam sepeliret, illius bibacitatem redarguens, in hæc erumpit: AUDACIA TE PARTIM FEFELLIT, Athen. l. 104 ANTIOCHE, PARTIM VINOLENTIA: SPERABAS ENIM IN MAGNIS POCULIS REGNUM TE MEUM EBIBITURUM. Post autem exequias, filiam Demetrii Nicatoris, quam secum Antiochus adduxerat, captus amore virginis, uxorem duxit.

Antiochus magnanimus Rex, moribusque mansuetus fuit, clementiâ excelluit: in conviviis splendidus, sed bibax: summopere venationi deditus, ob id SIDETES, id est Venator, nuncupatus est. Cùm semel in venatione feras insectans, ab amicis & famulis aberrasset, casam hominum egenorum intravit: cùmque inter cœnandum mentionem Regis intulisset, responsum est, esse Regem alioqui bonum, sed qui pleraque amicis, pravis hominibus mandaret, & negligeret, ac præ nimio venandi studio sæpenumero res necessarias omitteret. Ac tunc quidem tacuit: sub lucem autem cùm ad casam venirent satellites, & allatâ purpurâ diademateque agnosceretur: Ab eo, inquit, die quo vos recepi, heri primùm veros de me sermones audiui. Plutarch. in Apoteg.

Antiochus Evergetes regnavit annos novem juxta Eusebium, quem sequuntur Mercator, Genebrardus, Gordonus & Torniellus: Bucholcerus & Temporarius

SELEUC. dant ei septem tantum : Funccius & Vignierius tri-
an. 182. buunt ei duodecim. Ex nummis confirmatur Eusebius.
Reliquit ex Cleopatratâ uxore & cognatâ filium uni-
cum Antiochum, vulgò Cyzicenum, sed alio illustri
cognomine, ut mox dicemus, donatum, qui Syriæ
regnum etiam occupavit.

~~~~~

NUMMI ANTIOCHI EVERGETIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum : in aversâ parte aquila cum pal-
mâ, Tyri monogrammate, & epigraphe, ΒΑΣΙ-
ΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΔΟΡ. ΙΕΡ. ΑΣΥ. id
est, REGIS ANTIOCHI AN. 174. TYRI SACRÆ
ASYLI.

Ad Antiochum VII. Demetrii Nicatoris fratrem pertinet
2. Mach. 15. hic nummus, cum sacra Scriptura anno Seleucidarum 174. in
terram patrum suorum abiisse refert, cujus veritatem litteræ
numerales ΔΟΡ. in nummo cuspæ, hunc annum designantes,
illustrant.

illustrant. Aquila Ægyptiorum Regum insigne, in gratiam Cleopatæ in nummo Antiochi percutitur, quam Alexander Theopator & Demetrius Nicator, ipsius Reginae mariti, in nummis jam vulgaverant.

A Tyriis percussus est jamdudum hic typus, sed nova est ΙΕΡΑΣ ΑΥΤΑΟΥ in eorum nummis epigraphe, quod privilegium, hoc Seleucidarum anno 174. ab Antiocho Evergete ob præstitum singulare initio regni sui ab iis auxilium, videtur concessum; unde Tyrii aram computarunt. Apud Eusebium in secundo Probi Imp. anno, 402. Tyriorum annus, & in nonâ actione Concilii Calchedonensis, post Consulatum Zenonis & Posthumiani, 574. numeratur: unde caput ejus aræ non in hunc Seleucidarum 174. annum, sed in 187. incideret, post Demetrium Nicatorem Tyri occisum, qui urbem illam religione templi se defensus, ut ait Justinus, petierat: ergo Ty- lib. 39. c. 1. rus jam asylus erat; quod nummi etiam ipsius Demetrii post ejus à Parthiâ reditum signati confirmant. Tyriorum igitur, indubitata nummorum illius urbis, tum ante hunc annum sine ΙΕΡΑΣ ΑΥΤΑΟΥ epigraphe, tum hoc anno & ab illo, cum hac immunitate, continuò signatorum fide, epocha anno Seleucidarum 174. primo scilicet Antiochi Evergetis regni anno, statuenda est.

EX THESAURO PATINI fol. 36.

Caput diadematum, in aversâ parte victoria gradiens, dextrâ coronam, sinistrâ palmam, cum epigraphe,

ΒΑΣΙΛΕΩΣ ANTIOXOY EYEPΓETOY.
id est REGIS ANTIOCHI BENEFICI.

Hunc nummum Patinus vulgavit; ad quemnam ex Antiochis referri debeat, dubius: *Quis*, ait, *sit ille Rex*, alter conjiciat; nullam legimus mentionem apud veteres factam ΒΑΣΙΛΕΩΣ ANTIOXOY EYEPΓETOY. Porphyrius tamen in Eusebio Antiochum Demetrii fratrem ΕΥΕΡΓΕΤΗΝ appositè nominat, quem ΣΩΤΗΡΑ & ΕΥΣΕΒΗΝ Josephus appellat, sed nummi ΕΥΕΡΓΕΤΟY tantum meminerunt. Plurimi Antiochum, ΣΙΔΕΤΕΜ appellant, quod venationi summo opere deditus fuerit: *sid* enim in linguâ Phœniciâ venationem sonat; sed id cognomen minus decorum in nummis non usurpatur. Supposititia est ΒΑΣΙΛΕΩΣ ANTIOXOY ΣΕΔΗΤΟY ΣΩΤΗΡΟΣ apud Goltzium epigraphe; cautè legendus est hic author, ut sæpe monuit Ezech. Spanhemius.

Victoria cum coronâ & palmâ gradiens, ad victoriam de Tryphone relatum spectat.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in aversâ parte planta seu flos lotus, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ANTIOXOY EYEPΓETOY & OP. id est, an. 176.

Plantam in nummo Antiochi pictam, eandem esse putat Spanhemius cum herbâ Commagene à Plinio commendata: id existimat vir cl. quod hanc in nummo Commageno, utpote natali solo singularem, observaverit. Sed lotus Ægyptia est, ca-

put habens instar papaveris, ex quo flos, caulis & fructus prodeunt, qualem frequentes Ægypti Mauritaniae & Siciliae nummi exhibent, ad denotandam regni fertilitatem, cui spicas hinc vides adjunctas.

Litteræ ς OP numerales indicant annum Seleucidarum 176. tertium verò regni Antiochi. Plures alios cum eodem typo, sed cum diversis imperii ejus litteris reperire est, quos prætermittimus: Δ OP. 174. EOP. 175. ς OP. 176. Π OP. 177. HOP. 178. AIIIP. 181. BIIIP. 182.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte triremis cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΤΥΡ. IEP. ΑΣΥ. & infrâ litteris HOP. an. 178.

Iterum prodit nummus Tyriorum in honorem Antiochi Evergetis signatus, non cum aquilâ, ut in superiori, sed cum triremi, solito eorum symbolo. Ipsi concessam urbi immunitatem à benefico Principe publicis monumentis consignare solliciti, sacrae & inviolabilis, ut suprâ diximus, attributa in hoc nummo percutere pergunt: unde confirmatur epocha Tyri anno Antiochi Evergetis primo à nobis in ejus nummo indicta, & non ab Alexandro Zebinnâ, aut à Cleopatrá & Antiocho concessa, ut quidam existimarunt.

Litteræ HOP. ad annum Seleucidarum 178. annum verò quintum regni Evergetis spectant.

Voss. Imp.
Maced. pag.
121.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diademate cinctum, cum literis ΘΟΡ. id est, an. 179. in aversâ parte triremis & epigraphe, ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΙΔΩΝΙΩΝ. id est ANTIOCHI REGIS SIDONIORUM..

Sidonii Demetrio legitimo Syriae Regi contra Tryphonem semper adherentes, usque ad ipsius captivitatem, ut anno Seleucidarum 174. observavimus, numismata tanquam publicum fidei suæ monumentum percusserunt: sed postquam Antiochus Evergetes ejus frater, occiso tyranno regnum occupavit, se etiam ipsius imperio subicere non recusarunt; cujus nobis testis est hic nummus cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, & litteris ex parte illius capitis ΘΟΡ. signatis, annum Seleucidarum 179. arguentibus, & annum illius regni sextum.

EX SCHEDIS NUM. M. RODOLPHI IMP.

Caput diadematum, in aversâ parte aquila cum pal-

mâ & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ,
& monogrammate ΤΥΡ. ΙΡ. ΑΣ. ΠΡ. id est, TY-
RI SACRÆ ASYLI. an. 180.

Similem typum Tyrii anno 174. Seleucidarum, primo scilicet regni Antiochi Evergetis in ejus honorem percussere, de quo, ut & de illius urbis immunitate egimus. Differt tantum hic nummus à superiore litteris ΠΡ. numeralibus annum Seleucidarum 180. regni verò Antiochi septimum designantibus. At cum de aquilâ in nummo ipsius Regis signatâ nihil retulimus, non injucundum erit in memoriam revocare illam à Tyriis in Alexandri Theopatoris & Demetrii Nicatoris nummis percussam in honorem Cleopatraz tanquam Ægypti stemma, cujus auxilio Syriæ regnum ipsi occupaverant, eamque in uxorem sibi copulaverant; sed cum ipsa Antiocho mariti etsi viventis fratri, matrimonio copulata, nihil mirum si aquila rursus in sponsi novi honorem in nummis Tyriorum iterum prodeat.

EX MUSÆO ABB. DE CAMPS.

Caput diademate cinctum, in aversâ parte stat Pallas tunicata & galeata, dextrâ victoriolam sustinet, sinistra hastam cum scuto, & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΑΠΡ. id est an. 181.

Minerva in nummo ut bellorum præses signata videtur ab

Antiocho : ut ipse enim bellum contra Tryphonem & Judæos jam optimè gesserat, & mox contra Phraatem Parthorum Regem, quasi victoriam ipsâ duce relaturus, jam ipsa eam manu gerit, quam Palladi tanquam Πάριδος seu affestricem dari narrat Phurnutus. Hæc Dea à Macedonibus peculiariter culta fuit, & ab Alexandro M. templis & in Cyrno seu Corsicâ, & in Ilio, quod nulli magnificentiâ concederet, honorata. Antiochus, ut Syriæ Reges genus à Macedonibus detrahentes, eam quasi servatricem exercitus sui contra Phraatem invocat, in vexillis erigit, & in nummis percutit.

Litteræ ΑΠΡ. annum Seleuc. 181. & octavum imperii Antiochi, quo ille occupandum contra Parthos bellum ratus, exercitum, quem multis finitimorum bellis induraverat, comparabat.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in aversâ parte lotus & spicæ, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ Β ΠΡ. id est, an. 182.

De loto & spicis suprâ dictum est. Similis sæpè typus in Antiochi Evergetis nummis cum variis Seleucidarum annorum notis occurrit : hic annum 182. exhibet, qui nonus Antiochi regni computatur. Ascendit ipse, ex Machabæorum 1. libro, nummis confirmantibus, in terram patrum suorum, anno 174. desinente scilicet, siquidem Demetrii nummi eundem annum signant. Totum Antiochi regnum ex Historicis ad novem annos protenditur, qui de inceptis intelligendi sunt : occisus enim est ille hyeme, anno Seleucidarum 182. desinente.

DEMETRIUS REDUX. SELEUC. an. 183.

DEMETRIUS Nicator obsidione Iustin. l. 39. Parthorum liberatus, & fratre Antiocho in Parthiâ occiso, in regnum restitutus, cùm omnis Syria in luctu propter amissum exercitum esset, ita se regebat, quasi Parthica ipsius ac fratris bella, quibus alter captus, alter occisus erat, prosperè gessisset: & ita, pro innatâ superbiâ & morum asperitate, superbè crudeliterque cum subditis egit, ut hos brevè iterum ad defectionem coëgerit.

SELEUC. Hyrcanus, qui auditâ morte Antiochi confestim an. 183. ad urbes Syriæ duxerat exercitum, ratus quòd inventurum se eas vacuas propugnatoribus, Medabam obfede-
Joseph. l. 13. 17. *bat.*

Liv. l. 59. Oros. lib. 5. 6, 10. Ptolemæus, vulgò Physcon, ob nimiam crudelitatem suis invisus, incensâ à populo regiâ, clam Cyprium profugerat; sed cùm audiisset sorori ejus Cleopatrá, quam ductâ ejus filiâ repudiarat, regnum à populo esse datum, ille contracto mercenario exercitu bellum suscepit. Cleopatra autem Regina, cùm se fratris Physconis bello urgeri videret, auxilium à Demetrio genero suo reduce per legatos petiit, pretium auxilii regnum Ægypti promittens; cujus potiundi spe illectus, bellum Ægypto inferre decrevit.

Justin. l. 42. Phraates Parthorum Rex, cùm bellum in ultionem tentati ab Antiocho Evergete Parthici regni in Syriam movere statuisset, Scytharum motibus ad sua defendenda revocatus est: namque Scythæ in auxilium Parthorum adversus Antiochum mercede sollicitati, cùm confecto jam bello supervenissent, & calumniâ tardiùs lati auxilii mercede fraudarentur, dolentes tantum iis itineris frustra emensum, cùm vel stipendium pro vexatione, vel alium hostem sibi dari poscerent, superbo responso offensi, fines Parthorum vastare cœperunt.

Joseph. Ant. l. 13. c. 17. Medabam Hyrcanus non sine labore, sexto demum obsidionis mense vi cepit: deinde Samegam cum vicinis oppidis, & insuper Sicima atque Garizim, cum gente Chutæorum quæ accolebant templum inter Jerosolymitani.

Demetrius

Demetrius copias in Ægyptum deduxerat, Pelu- SELEUC.
 fiumque oppugnabat: Hyrcanus hujus belli occasio- an. 184.
 nem nactus, Idumææ urbes cepit, Adora & Marissam.
 Subjugatis omnibus Idumæis, edixit ut circumcide-
 rentur, nisi mallent è propriis pelli sedibus: at illi
 amore patriæ admiserunt & circumcisionem, & reli-
 quam juxta Judaïcos ritus vivendi formulam.

Absente Demetrio, Antiochenſes primi execrantes Iuſtin. l. 39.
 ejus ſuperbiam, quæ converſione Parthicâ intolerabi-
 lis facta erat; mox Apameni, cæteræque civitates e-
 xemplum ſequutæ, ab eo defecerunt, dum aliena af-
 ſectat. Hac defectione auditâ, Demetrius ex Ægypto Ioseph Ant. l. 13. c. 19.
 in Syriam rediit, & Cleopatra Ægyptia, ejus orbata
 præſidio, opibus Ægypti navibus impositis, ad filiam
 & Demetrium genitum profugit.

Antiochenſes miſerant ad Ptolemæum Phyſconem,
 rogantes ut aliquem ex Seleuci genere iis daret, quem
 poſſent Regem ſibi conſtituere. Ptolemæus indigna- Iuſtin. l. 39.
 tus contra Demetrium ob bellum contra ſe ab eo
 illatum, immittit juvenem quendam Ægyptium, Pro- Arben. l. 5.
 tarchi negotiatoris filium, qui regnum Syriæ armis re-
 peteret, compositâ fabulâ, quaſi per adoptionem An-
 tiochi Regis receptus in familiam regiam eſſet: nec
 Syris quemlibet Regem aſpernantibus, ne Demetrii
 paterentur ſuperbiam, ut filium Alexandri Theopato-
 ris Regis; & ideo ipſum Alexandrum etiam dictum
 refert Porphyrius, ſed à Syris ZABINAM cognomi- in Euseb. scalig.
 natum, quòd emptum mancipium haberetur.

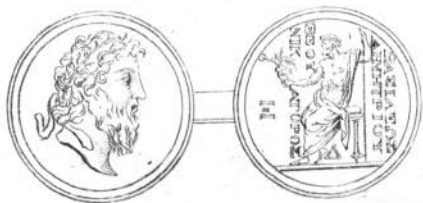
DEMETRIUS II.
NUMMI DEMETRII.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum cum promissâ barbâ, in aversâ parte Jupiter sedens cum victoriolâ & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ. ΔΠΡ. Δ. id est an. 174. Damascenorum.

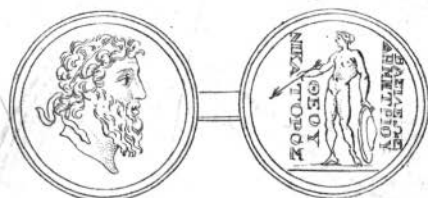
Demetrius è Parthiâ redux, prolixâ barbâ, Parthorum more, hîc exhibetur, quam in captivitatis memoriam, seu propter luctum mortui Antiochi fratris, in aliquot tempus nutrit. De Jove sedente cum victoriâ, sæpe dictum est. Rex antiquas DEI & NIKATORIS appellationes retinet. ΔΠΡ. litteræ numerales ad annum Seleucid. 184. spectant. Nummus à Damascenis, ut opinamur, percussus.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput idem, typus & epigraphe similis cum littera Δ.

Demetrius iisdem titulis & cognominibus insignitus cum eâdem barbâ prodit, idem typus & epigraphe, præter litteras annum Seleucidarum denotantes, solâ initiali Δ. notatus, quam ad Damascenos in superiori nummo revocavimus.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput barbatum & diadematum, in aversâ parte Apollo stans, dextrâ telum, sinistrâ innixus arcu, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΟΥ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ.

Apollo ad originem Seleuci spectat, ex quo se genus derivasse Demetrius gloriatus, Syros naturalem eorum Regem esse monet, nec tyranni partes contra se & filios suos Syriæ regni hæredes legitimos amplecti posse, se DEUM VICTOREMQUE inscribere perseverat, quasi tyrannum jamjam profligaturum.

SELEUC.
an. 184.

ALEXANDER II.

lib. 5. c. 17.

Justin. l. 39.

ALEXANDER, ab aliis, homo novus, à Ptolemæo Physcone adversus Demetrium Nicatorem subornatus, ab Athenæo Antiochi Epiphanis filius supposititius dicitur, cum ingentibus ab Ægypto auxiliis missus, Antiochiam tandem pervenit, & ab Antiochenfibus anno Seleucidarum centesimo octuagesimo quarto Rex salutatus est, nomenque Alexandri sibi vindicavit.

Corpus Antiochi Evergetis interfecti à Rege Par-

thorum, in loculo argenteo ad sepulturam in Syriam SELEUC.
remissum, Antiochiam pervenit; quod cum ingenti an. 184.
studio civitatum, & Regis Alexandri ad firmandam
fabulæ fidem excipitur. Quæ res illi magnum favorem
popularium conciliavit, omnibus non fictas in eo,
sed veras lacrymas existimantibus.

NUMMUS ALEXANDRI II.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput juvenile diadematum : in aversâ parte Bacchus
stans cum pallio, dext. cotylum, sin. thyrsus ge-
rente, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝ-
ΔΡΟΥ. ΔΠΡ. id est, REGIS ALEXANDRI.
AN. 184.

Epigraphe ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ in aversâ par-
te capitis diademate insigniti, cum litteris numeralibus ΔΠΡ.
annum Seleucidarum 184. notantibus, nummum ad Alexan-
dram II. contra Demetrium Nicatorem missum pertinet: præ-
clarus sanè est, & ad chronologiam Syriæ Regum historiæ val-
de utilis, qui tyrannum hoc anno Regem à rebellibus Syris sa-
lutatum, & in rei memoriam hoc æternum monumentum per-
cussum demonstrat.

Nescio quid somniarit Goltzius, dum vile & contumeliosum

SELEUC. ZEBENNOTΣ cognomen, mancipium sonans, in illius num.
an. 184. mis vulgavit: in iis omnibus sola REGIS ALEXANDRI ap-
pellatio observatur. Illius effigies facilè ab Alexandro Theopa-
tore distinguitur.

In aversâ parte stat Bacchus, cujus singularis apud Syriæ Re-
ges cultus, de quo ampla in secundo Machabæorum libro fit
mentio: de illius thyrsò & poculo solitis illius tributis infrâ di-
cendum.

an. 185. Multæ ad Alexandrum deficiunt civitates. Utinam
lib. 5. c. 13. haberemus Demetrii vitam & res gestas, quas memo-
riæ tradidit Athenæus in libro de Regibus Syriæ, non
tam obscura nobis in hoc anno Demetrii cum Ale-
xandro facta superessent. Alexander in omnibus rebus
lenis ac mansuetus, Demetrius verò omnibus invisus.
Utroque copias undique colligente, Ptolemæus De-
metrio semper infensus, novas continuò Alexandro
suppeditabat.

NUMMI
DEMETRII NICATORIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum & barbatum, in posteriori aquila

fulmini insistens, cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥC. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. litteris ΕΠΡ. id est, anno 185. an. 185. & M. MARATHENORUM.

Litteræ in nummis non levis sunt momenti, numerales in hoc annum Seleucidarum 185. notant, in quo Demetrius partem regni à tyranno occupatam recuperare conatur. Initialis M. ad Marathenos non obscuros Phœniciæ populos spectat, qui *Mel. l. l. 12.* constantes in fide erga Demetrium perseverant, dum Antiochenes & seditiosi alii, in legitimum principem rebelles tyrannique fautores se præbent. Cæteræ litteræ præpositorum monetæ cudendæ sunt monogrammata. De aquilâ, Regum Ægypti insigni, in gratiam Cleopatrarum Demetrii uxoris percussâ, sapius dictum est.

EX SCHEDIS RODOLPHI IMP.

Caput diadematum, in aversâ parte aquila cum palmâ & rostro navis, cujus epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ. cum solito Tyrriorum monogrammate, ΙΕΡ. ΑΣΥΛ. & ΕΠΡ., id est, SACRA ASYLUS. an. 185.

Nummus Demetrium barbâ prolixâ spoliatum exhibet, quam hoc Seleucidarum anno 185. exeunte deposuisse arguit. A Tyriis in illius honorem percussus, cum asyli jure ab Antiocho fratre concessio: unde illorum æra à nobis primo An-

SELEUC. tiochi Evergetis anno assignata, magis ac magis confirmatur, an. 185. nec anno 187. post illius scilicet mortem, unquam convenire potest. Ut autem in superiori Marathenorum nummo Phœnices Demetrii partibus adhærere affirmavimus, Tyrii hujus provinciæ clarissimi, tanti à fratre Antiocho beneficii memores, fidei monumentum erga legitimum Regem hoc numismate ostendunt.

De aquilâ & monogrammate Tyriorum dictum est.

NUMMUS ALEXANDRI II.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in posteriori Bacchus stans, pallio amictus, dextrâ cotylum, sinistrâ thyrsus gerens, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΕΠΡ. id est, an. 185.

Similem Alexandri II. cum Bacchi typo nummum suprâ vulgavimus, uno Seleucidarum anno diverso: prior enim ΔΠΡ. annum 184. hic verò ΕΠΡ. sequentem 185. exhibet, qui secundus regni ipsius est computandus. Plurimi intra unum aut alterum annum Alexandri gesta fuisse existimant, sed ad multos alios prolata demonstrabuntur.

De Baccho in superiori actum est, de illius poculo & thyrsos restat dicendum. Thyrsus Bacchi omnes norunt; hasta est sive virga frondibus vestita, aut etiam pampinis ac foliis hederæ obiect

obtesta, in cujus extremitate cuspis vel mucro formâ coni pinei. Poculi nomen, quod Bacchus in nummis gestat, alii scyphum, alii cantharum dixerunt. Apud Macrobiū cantharus Baccho sacer est, ut Herculi scyphus: uterque auribus hinc & illinc prominet; at poculum nostrum unâ tantum parte auritum est, cujus nomen nos docet Athenæus. Cotyli, inquit, pocula sunt unâ parte tantum aurita; quod poculi genus Baccho peculiare est, quo initiatis ac peritis ejus religionis vinum affunditur.

Saturn. 6. 12.

lib. 11. c. 7.

Prælium tandem inter Demetrium & Alexandrum circa Damascum commissum est: in eo Demetrius vincitur; & cum undique circumstantibus malis premeretur, refugiens è pugnâ ad Cleopatram uxorem in Ptolemæidem, etiam ab eâ exclusus est. Ab uxore igitur & à filiis desertus, & cum paucis servulis relictus, Tyrum religione templi, in quo Asylus à fratre Antiocho Evergete concessus erat, se defensurus petiit. Illuc ingredi prohibitum, cum navem ingrederetur trucidatum fuisse tradit Porphyrius: navî primùm egredientem præfecti jussu interfectum, Justinus: ab inimicis captum, & diu miserè vexatum, tandem occisum, Josephus: ab uxore Cleopatrà interemptum fuisse, Livius & Appianus referunt; anno post reditum quarto, ut notat Eusebius.

SELEUC. an. 186.

Porph. in Euseb. Joseph. l. 13. Justin. l. 39.

lib. 60. Syriac. Chron.

Valisf. Exc.

Demetrius Nicator pravo fuit ingenio & moribus, superbus, crudelis, suisque exosus. Stirps autem Seleuci Philopatoris, ex quâ originem ducebat, malè ob superbiam ac sævitiam audiebat. Regnavit ferè duos annos quietos: quinque, maximâ parte regni usurpatoribus occupatâ: novem sine regno in Parthorum captivitate: quatuor denique è Parthiâ redux, inceptos scilicet, in totum viginti: & ut Alexandrum I. è re-

SELEUC. gno expulit, pariter ab Alexandro II. ex imperio ex-
 an. 186: pulsus est. Reliquit Seleucum & Antiochum filios,
 unamque filiam, quam Phraates Parthorum Rex ma-
 trimonio sibi copulavit.

NUMMUS
 DEMETRII NICATORIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in aversâ parte aquila ut suprâ,
 cum epigraphæ solitâ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΔΗΜΗ-
 ΤΡΙΟΥ. ΤΥΡ. ΙΕΡ. ΑΣΥΛ. ἑΠΡ. id est,
 REGIS DEMETRII TYRIS SACRÆ ASYLI, an.
 186.

Hic nummus Demetrii anno Seleucidarum 186. percussus,
 cum ante hunc annum non interfectum fuisse evincit, præ-
 fertim cum à Tyriis, in cujus urbe illum occisum narrant,
 signatus fuerit. Demetrii cædes hoc exeunte anno inimicorum
 ipsius fraude ac dolo, nec consentientibus ipsis Tyriis, perpe-
 trata videtur.

Sacræ & Asyli in nummo Tyriorum epigraphæ, & Deme-

trius ad eorum urbem, teste Justino, cum paucis servulis delatus, ut ibi se templi religione tueretur, satis arguunt æram Tyrriorum ab Asylo concessio computatam, ad annum regni Antiochi Evergetis primum, ut suprà diximus, ex tot numismatum fide, esse revocandam.

NUMMI ALEXANDRI II.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in aversâ parte Jupiter sedens, dextrâ victoriolam, sinistrâ hastam, cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. & litterâ Δ. id est ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ.

Similis Jovis cum victoriolâ sedentis typus in duobus Demetrii Nicatoris nummis anno 184. percussis cum eâdem initiali litterâ Δ. quos ad Damascenos retulimus, à nobis vulgatus est: hunc verò hoc anno 186. ab iisdem populis in honorem Alexandri victoris signatum arbitramur: praelio enim inter utrumque circa Damascum commisso, Damasceni profligato Nicatore Alexandrum Regem acclamarunt.

*Porphyry in
Euseb. Chr.*

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput radiatum & diadematum, in aversâ parte Pallas stans, dextrâ victoriolam, sinistrâ hastam, cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, & littera Ε. id est, ΕΜΙΣΩΝ.

Alexander coronâ radiatâ, trito, sed superbo Syriæ Regum ornamento insignitus hîc conspicitur. Pallas cum victoriolâ vulgò post profligatum hostem in nummis Regum percussa videtur. Hanc Deam summo honore coluerunt Syri, illamque in bellis ut affestricem sunt venerati; ideo hîc ab Emisis quasi ejus auxilio Alexander Demetrium superasset, victoriâ insignis progreditur. Emisa juxta Libani regionem sita est, non longè à Damasco, versùs quam commissum narrat Porphyrius inter Reges prælum.

Am. Marc.
l. 24. c. 26.
Euseb. Chr.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput idem, in posteriori parte duplex cornucopiæ conjunctum, infrâ palmæ ramus, cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. & litteris ΑΠ. id est, ΑΠΑΜΕΩΝ.

Duplex cornucopiæ ad designandam sub Alexandri imperio futuram omnium rerum abundantiam in nummo percutitur: cujus symbolum est, in memoriam cornu illius Amalthææ capræ, quod Jupiter nutricibus dedit cum eâ facultate, ut quidquid optassent, id illis ex eo largiter suppeditaret. Litteræ initiales *Iustin. l. 38. c. 10.* ΑΠ. Apamenses denotant: ipsi enim post Antiocheneses à Demetrio defecerunt. Palmæ ramum, civitatis illius symbolum, in Tryphonis nummis arguimus.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in aversâ parte duo cornucopiæ cum teniis & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ, & litteris ΣΑ. id est, ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΝ.

Duo cornucopiæ, sed variâ figurâ, altero scilicet ab altero interjecto, pro eodem abundantia symbolo iterum exhibentur. Tristanus similem typum cum capite radiato, in parte anteriori quidem, Alexandro M. Antonii & Cleopatrarum filio tribuit, eum feliciori fato ad Alexandrum nostrum revocare poterat: nummi forma, tota ad Syriæ Reges spectat. Illum coronâ radiatâ insignitum affirmat nummographus ab imitatione radiorum Solis, quod ipse à vesanis parentibus Sol cognominatus sit, ut Cleopatra soror, Luna dicta est: sed hoc vulgare Syriæ Regum capitis ornamentum est. Non minùs labitur Tristanus, dum utriusque cornucopiæ tenias pro duobus sceptris interpretatur.

Initiales litteræ ΣΑ. Samosatenses indicant, in quorum urbe Samosatâ Commagenes provinciæ Syriæ metropoli signatus est nummus, cujus symbolum est spica, infrâ perculsa.

SELEUC.
an. 186.

SELEUCUS V.

Iust. l. 39.

*Liv. Epit. l.
69.*

App. Syr.

SELEUCUS V. Demetrii Nicatoris & Cleopatraz filius natu major, statim patre interfecto, etiamsi Alexander majorem Syriaz partem occuparet, diadema ut legitimus regni hæres sumpsit: sed quoniam id injussu matris fecit, ipsa multum indignata, sagittâ suâ manu emissâ illum confixit; sive metuens ne ille patris à se proditi necem ulcisceretur, sive eodem furore gerens omnia.

ANTIOCHUS VIII. SELEUC. an. 187.

ANTIOCHUS VIII. Demetrii Ni- App Syr.
 catoris & Cleopatraz minor filius ,
 post fratris mortem, Athenis, quò stu-
 diorum causâ missus fuerat, Syriæ Rex
 contra Alexandrum à matre constitui-
 tur, ut nomen Regis penes filium, jus Iustin. l. 39.
 autem imperii penes ipsam esset. Id apertè confirmant
 nummi sequentes, in quibus caput & epigraphe ma-
 tris filio præponuntur.

NUMMUS
CLEOPATRÆ ET ANTIOCHI.

EX THESAURO REGIO.

Capita jugata, unum muliebre velatum & diadematum, alterum virile, pariterque diademate insignitum: in aversâ parte aquila fulmini insistent, cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, in arcâ ΠΠΡ. id est, an. 187.

Id. Faber.

Duo illa capita jugata Cleopatram & Antiochum filium natum minorem, non autem Antiochum Evergetem, vulgò Sidetem, ejus cognatum & maritum, ut quidam existimarunt, exhibent: dubium tollunt litteræ numerales ΠΠΡ. annum 187. Seleucidarum designantes, in quo Cleopatra furiosâ dominandi cupiditate Demetrium virum, victum ac fugitivum, interficiendum curavit; & mox quasi erudita ad domesticas carces, Seleucum filium natum majorem manu propriâ occidit, & alterum filium Regem constituit, ut ipsa regnaret: ideo diademate hîc insignitur, filio Regi in numismate præponitur, in aversâ parte nomen ipsius prius inscribitur, aquila denique Ægyptiorum insigne

signe percutitur, manifesta hæc totius vis imperii penes ipsam argumenta.

Alexander ut regnum adeptus est, fœdus feriit cum SELEUC. an. 188. Hyrcano Judæorum Pontifice, qui mox post Antiochi Evergetis cædem defecerat à Regibus Syriæ; jam- Ioseph Ant. l. 13. c. 17. que nec ut subditus, nec ut amicus ullam illis ferebat opem amplius, & maximis successibus res ejus auctæ sunt Alexandri tempore: nam ipse totus contra Antiochum & Cleopatram occupatus, sibi ab illis solis metuens, res in Syriâ roborabat.

Interea Cleopatra ingenti dominationis cupiditate laborans, populos & milites ad rebellionem contra Alexandrum undiquaque sollicitabat: cùmque illu- Diod. Sic. in Excerpt. Valesp. p. 577 strissimi illius duces Antipater, & Cleonius & Æropus ab eo hujus impulsu defecissent, urbemque Laodiceam occupassent, Alexander eos tandem expugnavit: cæterùm singulari animi magnitudine in captos usus, omnibus pepercit; erat quippe ingenio leni ac placido, & in congressu ac sermonibus mirabili comitate, quapropter ab omnibus amabatur.

NUMMUS ALEXANDRI II.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput Alexandri coronâ hederaceâ & diademate re-

Tt

dimitum : in aversâ parte stat figura muliebris cum modio in capite, dext. temonem, sin. cornucopiæ, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. & litterâ Δ. id est, ΔΑΜΑΣΚΗΝΩΝ.

*Athen. l. 15.
6. 15.*

Bacchum in Alexandri II. nummis percussum jam vulgavimus; sed in hoc pereleganti Rex ipse ut alter Bacchus coronâ hederaceâ insignitur. Cur autem illa Libero patri tributa sit, aiunt, cum aliquem fortè dolor capitis urgeret, ejus compressu levatum, vinculum intellexisse doloris esse præsens remedium : hac igitur medicinâ opitulantes, eorum qui nimium bibissent, caput revinciebant, ob eamque rationem Baccho dedicarunt, qui ut potum invenerit, & malis inde nascentibus succurrat. Quantus autem fuerit apud Syros Bacchi cultus, testes sunt Machabæorum libri, in quibus Judæi dum Jerosolymæ sub Antiocho IV. Liberi sacra celebrarentur, hederâ coronati Baccho circuire cgebantur. Littera initialis Δ. Damasci in Cœlesyriâ cusum arguit nummum, urbemque id nomen accepisse referunt à Damasco quodam hujus nominis, qui à Baccho ipso Syriam vitiferam faciente excoriatus est, quòd vineta securi excidisset; unde celebris ab hoc tempore illius Dei apud populos in hac urbe veneratio.

lib. 2.

*Saturm. l. 1.
c. 21. de
Isid. & O-
fir.*

Figura muliebris stans cum temone & cornucopiæ, Isis est modio insignita, qualem Osiris vel filius, vel frater, vel maritus solet gestare. Osiris autem apud Herodotum idem qui Bacchus : nil mirum igitur si Damasceni ab unâ parte Bacchum, ab alterâ Isidem percusserint. Isis Servio & Macrobio Terra vel Natura rerum est; Osiris Plutarcho Sol, Terra subjacet Soli, ideo Isidi modius datus est, veluti frugum insignæ, ut & cornucopiæ ad rerum omnium abundantiam indicandam : temonem gerit, quòd cum vela rati prima suspenderet, eo etiam usa sit.

Nummi circulus in modum ferræ denticulatus est : ipsi vocabantur ferrati, ita in argento contra monetæ adulteratores, in ære verò ad ornamentum effecti.

NUMMUS ANTIOCHI VIII.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum: in aversâ parte lotus, hinc & inde spica cum crescente Lunæ inverso, & epigraphe, ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, & litteris ΗΠΡ. id est, an. 188.

Nummus Antiochi VIII. cum litteris numeralibus ΗΠΡ. signatus indicat annum Seleucidarum 188. in quo Syriæ regnum ab Alexandro occupatum recuperare conabatur. Solus sine matris effigie, sed non absque ejus nomine, & quidem anteriore summum jus penes eam indicante, exhibetur. Lotum cum spicis in nummis Antiochi Evergetis suprâ in abundantiae symbolum percussam diximus. Crescens Lunæ ad urbis cujusdam signum spectat.

Cleopatra, cum nec per milites nec per populos partem filii regnum recuperare integrum non posset, an. 189. in gratiam Ptolemæi fratris redire tentavit; tandemque sive quod Alexander tumens successu rerum spernere jam ipsum Ptolemæum, à quo fuerat subornatus in regnum, superbâ insolentiâ cœpisset, Ptolemæus reconciliatâ sororis gratiâ destruere Alexandri re-

SELEUC. an. 189. gnum, quod odio Demetrii juribus suis acquisiverat, summis opibus instituit. Mittit igitur ingentia Antiocho auxilia, & filiam Tryphænam, aliis Gryphnam, ei nupturam, ut populos in auxilium nepotis non societate tantum belli, verum & affinitate suâ sollicitaret. Nec res frustra fuit: nam cum omnes Antiochum instructum Ægypti viribus viderent, paulatim ab Alexandro deficere cœperunt.

NUMMUS ALEXANDRI II.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte figura barbata & tunicata stans, capite tutullato, dextrâ extensâ nescio quid, sinistrâ tridentem, cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. & litteris, ut videtur Phœnicibus.

In hoc Alexandri nummo solita ejus cum litteris Græcis epigraphæ legitur: quid autem characteres reliqui Phœnices designent, an ad figuram illam barbatam & tunicatam spectent, ambigitur; nec minus quod numen exhibeat ipsa figura, incertum est.

Tridens peculiare Neptuni sceptrum ad ipsum revocare illam potest; barbatus equidem, sed nec tutulatus nec tunicatus conspicui solet, annon potius Syrorum numen aliquod, quorum magnus apud scriptores antiquos numerus habetur, repræsentat?

NUMMUS ANTIOCHI VIII.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput idem Antiochi, & eadem quàm in superiori ejus nummo epigraphæ & typus, cum litteris ΘΠΡ. id est, an. 189.

Singularis est ille nummus, & hîc iterum signandus, etiamsi eundem typum exhibeat: litteræ enim ejus numerales diversæ sunt à superiori, ΘΠΡ. annum Seleucidarum 189. indicant. Hos Antiochus nummis apponere sollicitus fuisse videtur, dum Alexander nec illos, nec cognomen ipsum suis consignare non admodum curavit.

Alexander, cùm parùm fideret multitudini tum ob SELEUC. vulgi imperitiam rerum bellicarum, tum ob inge- an. 190. nium leve, & rerum novarum avidum, acie quidem vales. Exc. dimicare noluit; sed collectis regiis thesauris, ac spo- pag. 178. liatis templorum donariis, noctu in Græciam fugere constituit. Verùm cùm Barbarorum quorundam ministerio Jovis fanum diripere conatus esset, deprehen-

SELEUC. sus, minimùm fuit quin cum toto exercitu illicò con-
an. 190. foderetur ; tamen fugâ elapsus , Seleuciam versùs con-
tendit : sed Seleucienſes jam ante ejus adventum com-
pertâ sacrilegii famâ , ei portas clauſerunt ; eâ igitur
ſpe frustratus Alexander , Poſidium , quod malè codi-
ces Poſidonium nominant , petiit , ab orâ maris nuſ-
quam recedens.

l. b. 39. c. 2. Aliter rem narrat Juſtinus ; ille enim ſic ait. Fit de-
nique inter Alexandrum & Antiochum Reges præ-
lium , quo victus Alexander Antiochiam profugit :
ibi inops pecuniæ , cùm ſtipendia militibus deeſſent ,
templo Jovis ſolidum ex auro Victoriæ ſignum tolli
juſſit , facietis jocis ſacrilegium circumſcribens ; nam
Victoriam commodatam ſibi eſſe à Jove dicebat. Interje-
ctis deinde diebus , cùm ipſius Jovis ſimulachrum in-
finiri ponderis tacitè evelli juſſiſſet , deprehenſuſque
in ſacrilegio , concurſu multitudinis eſſet in fugam
verſus , magnâ vi tempeſtatis oppreſſus , ac deſertus à
ſuis , à latronibus capitur , perductuſque ad Antio-
chum , interficitur. In prælio cum Antiocho com-
miſſo cum cæſum occubuiſſe narrat Joſephus. Cla-
dem exercitus non ferentem , veneno ſeiſpſum Olymp.
CLXVII. an. 2. qui in annum 190. Seleucidarum in-
cidit , ſuſtuliffe tradit Porphyrius , quem & authorita-
te nummorum hîc ſumus ſequuti.

Alexandri II. geſta apud ſcriptores antiquos admo-
dum obſcura ſunt ; cum prætermittunt Appianus , Eu-
ſebius & alii ; illum numerant Joſephus & Juſtinus ;
ex recentioribus Torniellus intra unum aut alterum
annum ejus regnum aſſignat. Juxta Funccium & Tem-
porarium duos annum regnavit. Ex nummis ab anno

Ant. Ind.
l. 13. c. 17.

in Gr. Eu-
ſeb. Scalig.
pag. 2:7.

184. Seleucidarum regnare incœpit; secundum Porphyrium anno eorundem 190. mortuus est, sicque annos sex imperavit; quod confirmare videtur Justinus dum ait, Cleopatram Antiochi matrem illius victoriâ inferiorem dignitatem suam factam dolentem, ei venenum obtulisse; sed illa quod filio paraverat, eo extincta est; idque factum anno Seleucidarum 191. arguunt nummi. Josephus ait Hyrcani Pontificis res maximis successibus auctas fuisse Alexandri Zebinnæ tempore, quod longum indicat regnum. Alexander autem Rex erat in omnibus rebus lenis ac mansuetus, in hominum congressu disputare solitus de litteris; Philosophos enim & viros insignes ad convivium sæpe accersiebat. Seleuc. an. 190. Athen. l. 5.

NUMMI ANTIOCHI VIII.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput radiatum & diadematum, in aversâ parte notua insistens amphoræ diotæ, in imo Dioscurorum pilei astris insigniti, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ, & litteris qp. id est an. 190.

Litteræ numerales qp. anno Seleucidarum 190. nummum

hunc Antiochi VIII. cum solitâ anteriori Cleopatrarum matris epigraphe, signatum arguunt. q, $\kappa\omicron\alpha\pi\alpha$ est antiquorum, littera seu nota numeralis exoletâ, numerum 90. significans: Latini eâ usi sunt pro q, quam inter p & r collocarunt; recentiores verò Græci pro q numerali substituerunt ς.

Ad quid noctua insitens amphoræ diotæ, nummorum Atheniensium symbolum (quod Julius Pollux Atticorum diobolum appellat) in nummis Syriæ Regum? an illud Antiochus in memoriam Athenarum, ubi diu moratus fuerat studiorum causâ à matre missus, signari voluit? Noctua autem in Atheniensium nummis cusa est ut ales Minervæ sacra; illa Athenis in arce templum habebat, cujus tutelæ urbs & regio erant commissæ. Noctua amphoræ insitit, quòd Athenis præstantissima fictilia conficerentur, & Athenienses primi illorum inventores fuissent.

Duo pilei in imo nummi, astris ornati, juxta nota & familiaria in nummis antiquis symbola, Dioscuros innuunt: eos urbes ferè omnes maritimæ venerabantur, quòd hi ventos & æquora placarent; inter illas Tripolis Phœniciæ urbs littoralis hæc numina præcipuè coluit, & in nummis seu illorum capita seu pileos signare solita, iis pro symbolo semper usa est.

patin.
um. Impp.

EX MUSÆO NOSTRO.

Capita jugata Cleopatrarum & Antiochi VIII. in aversâ parte Victoria gradiens, dextrâ coronam, sinistrâ palmam,

palnam, ponè quam astrum cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑΣ ΘΕΑΣ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ.

Hic nummus Antiochiæ, ut indicat astrum illius symbolum, percussus est in memoriam insignis illius victoriæ, quam Antiochus VIII. ingenti Ptolemæi Philometoris auxilio in gratiam filiæ Tryphænæ misso, de Alexandro II. retulit: quam exercitus cladem ipse non ferens, veneno se sustulit Olymp. 167. anno 2. in annum Seleucidarum 190. incidente, siquidem eorum æram ad Olymp. 117. an. 1. assignamus. Victoria, Dea est, quam Vetustas pennatam & aligeram pinxit, è cælo devolantem ad eos, quos suis ornare successibus veller.

Cleopatra & effigie & epigraphe præponitur Antiocho filio, ut suprà diximus; sed hoc in nummo ad summam regnandi ostentationem ΘΕΑΣ cognomen arrogat, sola inter Syriæ Regina superbum Deæ titulum in nummis usurpans. Stratonicem Antiochi Soteris uxorem à Smyrnæis tanquam Deam post mortem consecratam legimus: sed Ægyptia mulier ad summum ambitionis fastigium perducta, Berenices & Arsinoes parentum memor, illarum exemplum est imitata.

Antiochus, mortuo Alexandro, patrio recuperato SELEUC. an. 191. tandem regno, externisque periculis liberatus, insidiis matris appetitur: ipsa autem cum cupiditate dominationis, prodito marito Demetrio, & Seleuco filio interfecto, hujus quoque victoriâ inferiorem dignitatem suam factam doleret, venienti ab exercitatione poculum veneni obtulit: sed Antiochus, prædictis jam ante insidiis velut pietate cum matre certaret, bibere ipsam jubet, abnuenti instat; postremum prolato indice eam arguit, solam defensionem sceleris superesse affirmans, si bibat quod filio obtulit. Sic victa Regina, scelere in se verso, veneno quod alii paraverat, extinguitur. Justin. l. 39

SELEUC.
an. 191.

Mors Cleopatrar ex nummis videtur contigisse anno quinto Antiochi VIII exeunte; siquidem ipse solus signatur anno sequenti. Cleopatra tres habuit maritos, & ipsos Syriar Reges, ex quibus quatuor filios suscepit, omnes Syriar Reges. Primum Alexandro Theopatori nupsit, ex quo Antiochum VI. cognominatum Deum Nicephorum, genuit, cujus tutor Tryphon extitit: tum Demetrio II. Nicatori vocato, ex quo Seleucum V. & Antiochum VIII. denique Antiocho VII. Evergeti, Demetrii Nicatoris mariti sui fratri, ex quo Antiochum IX. Philopatorem dictum. Filia fuit Ptolemæi Philometoris Ægypti Regis, fœmina Seleucidis funesta & perniciofa.

NUMMUS ANTIOCHI VIII.

EX MUSÆO NOSTRO.

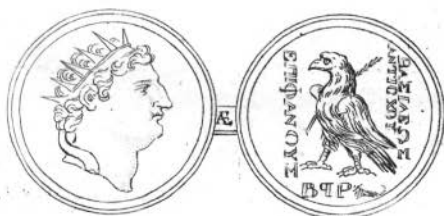
Caput idem ut & typus, & epigraphe cum litteris numeralibus Α q p. id est, an. 191.

Similis typus in superiori nummo vulgatus est; hic verò nihil aliud novi exhibet, quàm litteram numeralem unius Seleucidarum anni posterioris Α q p. scilicet 191. quo Cleopatrar

Reginæ adhuc epigraphæ signatur, unde ipso tantum exeunte illius mortem assignare licet.

Antiochus, partâ regni securitate Cleopatrarum matris interitu, EPIPHANIS cognomen assumpsit, ut arguunt ejus numismata. Illum PHILOMETOREM vocat Josephus, cujus cognominis frequentes Antiochi nummi non meminerunt. Justinus cognomen GRYPHI ei fuisse ob nasi magnitudinem, sed potius aduncitatem refert: sed hæc nomina minus decora in nummis non usurpantur. SELEUC.
an. 192.
Joseph. l. 13.

NUMMUS
ANTIOCHI EPIPHANIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum & radiatum: in aversâ parte aquila cum palmæ ramo, in imo parvulum cornucopiæ, cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ. cum litteris BQP. id est, an. 192.

Numismata Antiochi VIII. nos docent illum extinctâ Cleopatrarum sibi EPIPHANIS nomen assumpsisse, ut qui foeminâ tam

multis sceleribus consciâ, Syriæque regno planè funestâ sublatâ, illustrem se præbuerat. Litteræ numerales BQ P. hanc insignem EPIPHANIS nomenclationem anno Seleucidarum 192. hoc in nummo designant, quam ex iis quæ diximus, anno superiori, exeunte quidem, Antiochum ascivisse credibile est. Porphyrius illius regnum anno 190. denotat; sed Cleopatra, ex nummis, anno 191. adhuc in vivorum erat numero: illam Justinus filii victoriâ dignitatem inferiorem factam cum doleret, ei venenum obtulisse narrat, quod illam sumpsisse coëgit Rex.

Cornucopias Antiochiæ ἐν Πτολεμαίδι est signum. De aquilâ mox dicendum.

SELEUC.
an. 193.

Obscura sunt ut plurimum quieti regni tempora, authores de bellis tantum aut magnis principum successibus differunt, nisi particularem patriæ, aut regni, aut ævi sui historiam scribant. Posidonius lib. Historiarum multa de Regibus Syriæ, quæ ad nos non pervenerunt retulit. Athenæus de nostro sic narrat Antiocho. Cum Diogenes Epicureus, satis ingenio promptus atque disertus, qui genus ducebat è Seleuciâ Babylonix vicinâ, & qui acceptus gratulusque Alexandro II. fuerat, licet malè moratum, maledicum & invidum cognosceret, virulentam haberet linguam, maledicentiam ejus pati noluit, Antiochus jugulari jussit. De quodam Apollonio Antiochi VIII. parasito alibi adhuc meminit.

lib. 5. c. 13.

lib. 6. 6.

NUMMI
ANTIOCHI EPIPHANIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput idem, typus & epigraphæ, cum litteris numeralibus Γ Ϟ Ρ. id est an. 193.

Aquila cum palmæ ramo, solitum est Ægypti Regum symbolum, quod Antiochus in jus istius regni ex matre forsan retinere, aut potius in gratiam uxoris Tryphænæ, Ptolemæi Evergetis Ægypti Regis filiæ, in nummis gestare voluit.

EX MUSÆO HARLÆO.

Caput diadematum: in aversâ parte figura nuda stans;
Vu iij

barbata & laureata, dext. Solem, fin. hastam, supra caput Crescens Lunæ, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, & litteris numeralibus ΔϞΡ. id est an. 194. & initialibus ΑΡ. id est ΑΡΑΔΙΩΝ, infra verò monogramma monetarii.

de emend.
temp.

Litteræ numerales ΔϞΡ. annum Seleucidarum 194. indicant, de quo silent scriptores: initiales verò ΑΡ. Aradum Phœniciae urbem littoralem denotant. Figura illa nuda à Scaligero sic exponitur: *Homo nudus cum baculo in sinistrâ manu, dextrâ Solem gestans, Lunam verò in vertice capitis. Is autem, inquit, homo nudus, est Annus, cujus mensis lunares sunt in capite, hoc est penes Magistratum.* Quod ad figuram, non est Annus, sed Jupiter laureâ, ut solet, coronatus, hastâque divinitatis armatus, qualem norunt Nummographi: ille verò aliquando pallio testus est, ut mox in simili Aradiorum typo prodibit. Sol & Luna annum designant: annus duplex apud veteres habebatur, naturalis seu astronomicus, id est circulari Solis motu terminatus, quem designat Sol in manu Jovis, in cujus nutu sunt dies & anni; alter lunaris seu civilis, festis celebrandis, magistratibus ineundis, & aliis id genus rebus accommodatus, cujus symbolum exhibet Lunæ crescens supra caput Jovis.

Dissert. 6.

lib. 10. de
Doctr. temp.
s. 43.

Non intempestivus forsan hîc erit sermo de simili & quidem obvio in Antiochenfium, Romanorum imperio recens subditorum, nummis, Solis & Crescentis Lunæ cum Ariete typo, quem Spanhemius solitum Antiochenfium symbolum vocat. Aries Soli & Crescenti Lunæ additus, dubium de anni principio apud Antiochenfes movere, imò solvere videtur: magna enim fuit apud majorum gentium chronologos difficultas, quo tempore æra Seleucidarum, ob varium illius in Machabæorum libris supputum, esset assignanda. Petavius quidem ostensâ Scaligeri, ejusque sequacium, & aliorum hallucinatione, primum eorum librum ad Nisan, & secundum ad sequentem Tisri illam inchoare demonstravit: an verò ad verum aut autumnale tempus æram dinumeraverint Antiochenfes, nummi eorum per Arietem Æquinoctium verum, cum Sol est in hoc Signo, denotentem, ad Nisan æram Seleucidarum illos assignasse manifestant.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum & radiatum, cum eâdem aquilâ
& epigraphe ut suprà, cum litteris E q p. id est, an,
195. in imo acrostyrium.

Hunc tantùm ob litteras numerales E q p. nummum exhibemus, illæ annum Seleucidarum 195. designant, qui vacuus est à rebus Syriacis apud authores. De aquilâ in superioribus nummis abundè dictum est. Acrostyrium Sidonis Phœnicie urbis maritimæ symbolum, ab ipsâ in honorem Antiochi Epiphanis nummum arguit percussum.

Antiochus ad Daphnem celeberrimos conventus egit, SELEUC. an.196.
& adventantes splendidissimè accepit. Primùm enim Athen. l. 12.
integra cibaria fuerunt distributa, deinde vini etiam
anseris, lepores, capreæ: convivis coronæ aureæ da-
tæ, argentea vasa multa, servitia equi, cameli, & his
qui singulis adstabat, puer, lege propositâ ut in ca-
melum quisque ascenderet, deinde biberet, ac came-
lum haberet & quæ gestaret camelus, ac puerum qui
camelum duceret.

Epiphanes à matre non degenerans, struxit Antio- an.197.
cho juniore, quamvis uterino fratri, insidias: cùm App. Syr.
enim illum veneno tollere voluisset, ut maturiùs ar- Iustin. l. 39.

SELEUC. mis cum eo de regno contenderet, excitavit; unde
 an. 197. natus illi est æmulus regni: præmonitus enim Antio-
 chus junior, Cyzicum secessit, ubi à Cratero Eunuchò
 educatus fuerat, à matre Cleopatrá in eam urbem ob
 metum Demetrii mariti missus.

*Porph. in
 Euseb.*

NUMMUS ANTIOCHI VIII.

A

EX THESAURO REGIO.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte Jupiter stans cum pallio, dextrâ astrum, sinistrâ hastam, in vertice crescens Lunæ, cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ. & litteris π qp. id est, an. 197. & initialibus IE. A. id est, ΙΕΡΑ ΑΣΥΛΟΣ.

Ad annum 197. Seleucidarum pertinet nummus, id arguunt litteræ π qp. numerales. Aradi percussus est, quod innuit idem ferè typus, nisi quòd Jupiter pallio divinitatis tectus prodit, eandem anni Æquinoctii verni tempore cùm Sol est in signo Arietis, renovationem significans.

*Strabo. l. 5,
 in Thes.
 Reg.*

Aradus, sacra Asylus, seu inviolabilis, in nummo inscribitur, eo jure à Seleuco Callinico anno Seleucidarum 70. donata est, quando Aradii contra Antiochum Hieracem adhaeserunt: id confirmat nummus argenteus Aradi cum capite turrato, in cujus aaversâ parte ΑΡΑΔΙΩΝΑΣ. eqp. id est, ΑΡΑΔΙΟΡUM

ΑΣΥΛΕ

ASYLII, an. 195. Syriâ scilicet Regibus spoliâtâ, & in provinciam Populi Romani redactâ, percussus, cùm Q. Metellus Scipio Pompeii focer, Syriæ esset Præses anno U. C. 706. Si ad caput æræ Aradiorum anno Seleuci Callinici quarto, Seleucidarum verò 70. notatæ, anno U. C. 511. correspondenti, addideris ex nummo 195. proculdubio habebis annum U. C. 706. in quo percussum fuisse nummum pronuntiamus.

Hyrcanus Judæorum Pontifex, cujus res maximis SELEUC. successibus auctæ fuerant Alexandri II. tempore, cum an. 198. quo fœdus inierat, omnibus Judææ proventibus quietè fruebatur: hæc omnia cùm ægrè ferret Antiochus Joseph Ant. l. 13. c. 17. Epiphanes, Judæis bellum inferre meditatus est, & undique milites collegit, paratusque erat Judæam ingredi, expeditionem verò contra eos suscipere non ausus est, audito quod Antiochus frater copias contra se apud Cyzicum colligeret, nihil movens, decrevit præparare contra fratris adventum.

SELEUC.
an. 199.

ANTIOCHUS IX.

ANTIOCHUS hujus nominis IX. Syriae Rex, fuit Antiochi Evergetis ex Cleopatrá filius, ideo frater Antiochi VIII. uterinus, ab ipso insidiis appetitus, Epiphanem aperto bello adortus est. CYZICENUS à Josepho &

*Ant. Jud.
l. 13. c. 17.*

aliis dictus, eò quòd Cyzici educatus fuit: hoc tamen in nummis cognomen haud quærendum est, ipsi nos docent cum PHILOPATORIS nomenclationem pietate erga parentem sibi vindicasse: pater enim ejus

Evergetes à populo, ut qui magnanimus moribusque SELEUC.
mansuetus maximè desiderabatur, in cujus memoriam an. 199.
Seleucienſes ex nummis exercitum ejus contra fratrem
excepiſſe videntur: equidem nummos in ipſius hono-
rem primi percufferunt, & ſilet hiſtoria, quomodo
Antiochenſes ei urbem tradiderint, una proculdubio
Orientalium civitatum ſeditioſiſſima, maximèque in
legitimos principes rebellis.

Eufebius Antiocho VIII. annos duodecim tantùm
aſſignat; ſiquidem in nummis regnare coepit anno Se-
leucidarum 187. eorum finis videtur eſſe hoc anno
199. quo Antiochus Philopator in Syriam pervenit,
præteritoque Antiocho VIII. deinceps Philopatorem
Syriæ Regem conſtituit: Juſtinus Antiochum VIII.
narrat octo annos quietè regno præſtiſſe, quod etiam
hoc anno 199. convenit; ſiquidem Cleopatra anno Se-
leucidarum 191. extincta eſt.

Cleopatra Ptolemæi Philometoris filia, Phyſconis uſtin. l. 39.
uxor & neptis, cui maritus moriens permiferat, ut
quem mallet è duobus Ptolemæo & Alexandro filiis
Regem diceret: cùm propenſior in Alexandrum eſſet,
à populo compulſa eſt majorem eligere, cui priuſ-
quam regnum daret, uxorem ademit, coëgitque re-
pudiare cariſſimam ſibi ſororem Cleopatram, mino-
remque ſororem Selenem ducere juſſit: ſed Cleopatra
non tam à viro repudiata, quàm à matre, divortio
viri dimiſſa, Antiochum Philopatorem ſibi concilia-
vit, eique in Syriâ nubit; & ne nudum uxoris nomen
afferret, exercitum Cypri ſollicitatum, velut dotalem
ad maritum deducit.

NUMMVS
ANTIOCHI PHILOPATORIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, cum lanugine : in aversâ parte
fulmen alatum, cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, & litteris
Θ q p. id est, an. 199.

Nummi Antiochum, quem CYZICENUM vulgò cognomi-
narunt, illustrem PHILOPATORIS nomenclationem elegisse
foli demonstrant: insuper hic, licet æreus ac rudis, singularis
est, ut qui litteris numeralibus Θ q p. annum Seleucidarum in-
dicantibus, Antiochum Philopatorem hoc anno Regem appel-
latum arguit; & nummus quidem à Seleuciensibus ad ostia
Orontis sitis, qui primùm cum receperunt, percussus est; quod
fulmen, illorum urbis symbolum, in eo percussum evincit.
Seleucus Nicator, inter novem Seleucias quas à nomine suo
condidit, cùm in monte Cassio sacrificans, de loco urbis con-
dendæ consulisset, augurium fulminis ad mare in Pieriæ em-
porio secutum fuisse narrant, ubi statim fundamenta urbis po-
suit, quam Seleuciam appellavit; ideoque fulmen tanquam nu-
men consecratum hymnis propriis, ibique deinceps cultum fuisse
referunt, immo pro Jove ipso creditum.

Par viribus fratris, Cyprio scilicet exercitu Philopator, prælium committit, ac victus vertitur in fugam. Tunc Antiochiam Epiphanes, in quâ erat Philopatoris uxor Cleopatra, obsidere cœpit: quâ captâ Tryphæna uxor Epiphanis nihil antiquius quàm sororem Cleopatram requiri jussit, non ut captivæ opem ferret, sed ne effugere captivitatis mala posset, quæ sui æmulatione in hoc potissimum regnum invaserit, hostique sororis nubendo, hostem se ejus effecerit. Tum peregrinos exercitus in certamina fratrum adductos, tum repudiatam à fratre, contra matris voluntatem, extra Ægyptum nuptam accusat. Contrà Epiphanes orare ne tam fœdum facinus facere cogatur, à nullo unquam majorum suorum inter tot domestica, tot externa bella, post victoriam in fœminas sævitum, quas sexus ipse & periculis bellorum, & sævitæ victorum eximat: in hac verò, præter commune bellantium fas, accedere necessitudinem sanguinis; quippe ipsius, quæ tam cruentè sæviat, sororem equidem germanam esse, suam verò consobrinam, liberorum deinde communium materteram. His tot necessitudinibus sanguinis, adjicit superstitionem templi, quò abdita profugerit, tantòque religiosius colendos sibi Deos, quò magis his propitiis ac faventibus vicisset: tum neque occisa illa, se virium quidquam Philopatori dempturum, nec servaturum reddita. Sed quantò Epiphanes abnuat, tantò soror muliebri pertinaciâ accenditur, rata non misericordiæ hæc verba, sed amoris esse. Itaque vocatis ipsa militibus, mittit qui sororem confoderent: qui ut in templum intraverunt, cùm evellere non pos-

SELEUC. sent, manus amplexantis Deæ simulachrum præciderunt. Tum Cleopatra execratione parricidarum mandata violatis numinibus ultione sui, decedit.

an. 201. Repetitâ inter frater Antiochos Epiphanem & Philopatorem prælii congressione, hic victor uxorem Epiphanis Gryphinam, quæ paulò antè sororem interfecerat, cepit, ejusque supplicio uxoris manibus parentavit; fratremque regno expellens, pro eo Syris imperavit. Ejus regnum anno primo Olymp. CLXVII.

Iust. n. ibid. quod in hunc annum 201. Seleucidarum ex ærâ nostrâ incidit, Porphyrius assignat: sed nos anno 197. Regem cum cum nummis constituimus. Epiphanes imperio exutus, Aspendum urbem Lyciæ maritimam secessit, indeque Aspendii cognomen adeptus est. Philopatorem pariter Aspendium vocat Josephus, sed Antiochi nomine deceptus videtur.

*in Gr. Eu-
sub. Scalig.* *de Bell. Jud.
l. 11. c. 2.*

*Joseph. Ant.
l. 13. c. 17.* Hyrcanus, qui Philopatore fratris regionem vastante non dissimulavit & ipse quid moliretur; videntque Antiocho nihil esse ab Ægypto præsidii, sed tam ipsum quàm ejus fratrem multas clades accepisse, ex continuis inter se certaminibus utrumque despexit: quapropter duxit exercitum ad Samariam urbem munitissimam; hanc adortus oppugnabat, nullis parcens laboribus, infensus ei propter injurias illatas Marissenis, colonis Judæorum & fociis, sed Syriæ Regi subditis. Cùm itaque urbem fossâ & duplici muro cinxisset per octoginta stadia, obsidioni præfecit filios Antigonum & Aristobulum: quibus urgentibus & fame eo concussi necessitatis adducti sunt Samaritæ, ut coacti vesci cibis insuetis homini, postremò Antiochi Philopatoris opem imploraverint.

Antiochus Epiphanes Olympiad. CLXVII. anno SELEUC. an. 202
 secundo Aspendo rediens, Syriam obtinuit: Philopator verò diviso imperio Cælesyriâ potitus est, accersitusque à Samaritis; qui cùm venisset, properè victus est ab Aristobuli militibus, & insequentibus fratribus usque Scythopolim, ægrè evasit: at illi reversi contra Samaritas, rursus eos compellunt intra mœnia, & cogunt iterum ab eodem Antiocho auxilium petere. Is accitis à Ptolemæo Lathuro circiter sex armatorum millibus, quos ille invitâ matre, & imperio per eam deturbatus miserat. Philopator primùm vagabatur per ditionem Hyrcani, latrocinabundus cum Ægyptiis, non audens quidem aperto Marte decernere, quòd esset impar viribus, existimans tamen se vastandis agris effecturum ut Hyrcanus obsidionem Samariæ solveret: sed postquam multos è suis amisit exceptos hostium insidiis, profectus est inde Tripolim, Callimandro & Epicrati ducibus demandato bello Judæico. Ex his Callimander audaciùs quàm prudentiùs cum hoste congressus, profligatis suis & ipse inter alios cecidit: Epicrates autem pecuniâ corruptus, Scythopolim & alia quædam oppida manifestè Judæis prodidit, nec quicquam Samaritis obsessis profuit; atque ita Hyrcanus integro anno in oppugnatione exacto, non contentus urbem capere, etiam solo eam æquavit.

Philopator regnum recens adeptus, ad crapulas & an. 203.
 luxum, & instituta longè à Regibus aliena se contulit: Valef. Exc. pag. 385.
 mimis enim atque histrionibus, circulatoribus denique cunctis supra modum deditus, eorum artes summo studio perdiscebat: quinetiam intempestivis vena-

SELEUC. tionibus immodicè addictus erat, ac sæpenumero cum
 an. 204 uno aut altero famulo noctu clam egressus, apros, leones ac pardos venabatur; nec rarò cum feris bestiis temerè congressus, in gravissima discrimina salutem suam addixit.

Fasti Sicul. Seleucienses ad Orontis ostia siti, *ἀντιοχεια* anno quarto Olympiadis CLXVII. in 204. Seleucidarum annum incidente adepti, tempora sua dinumerant.

an. 205. Insolita & parùm Regis digna vitæ Antiochi Phi-

206. lopatoris ratio Antiochum in spem regni recuperan-

207. di adduxit, ita ut armis fratrem sit adortus: quod con-

Chron. firmare videtur Eusebius his verbis; Ac rursus Epiphanes superato Philopatore Syriam recepit. Ita ex successione regnabant, adversum se invicem dimicantes.

208. Cùm Antiochi fratres mutuis cladibus suas vires

Ioseph. Ant.
l. 13. c. 20. attererent, Jannæus cognomento Alexander, qui Aristobulo fratri post Hyrcani mortem successerat, rebus imperii sui domi constitutis, ad Ptolemaidem, quæ Syriæ Regibus obtemperabat, duxit; & cùm prosperè pugnasset, victos intra mœnia compulit, eosque obfessos oppugnare adortus est. Solæ enim è maritimis Ptolemais & Gaza expugnandæ supererant; & præter has Zoilus, qui ex rerum discordiâ occasione captâ tyrannidem apud Stratonis turrin & Dora occupaverat. Ptolemaidenses nihil præsidii ab Epiphane & Philopatore Regibus expectantes; verùm Zoilus cum iis quos alebat militibus, earum quoque dominationi propter discordiam Regum inhians, non nihil opus attulit: nam Reges negligere videbantur illorum periculum, athletis similes, quos cùm defessi sint certamine, pudet tamen adversario manus dare, sed

fed per intervalla fe ad inftaurandum certamen refo- SELEUC.
vent. Ptolemaidenfes igitur ad Ptolemæum Lathurum an. 208.
à Cleopatrà matre Alexandriâ pulfum, Cypri moran-
tem, legatos miferunt, orantes ut auxilio veniens ex
Alexandri manibus eriperet; qui cùm ei fpem fecif-
fent quòd delatus in Syriam, habiturus fit Gazæos &
Ptolemaidenfes in fuis partibus, fimulque Zoilum &
Sidonios, multosque alios adjuturos, elatus promif-
fis navigationem paravit.

Ptolemæus cognitâ in itinere Ptolemaidenfium mu- an. 209
tatione, nihilominus curfum continuavit; & cum ap-
puliffet Sycaminum urbem Phœnicia, eo loci co-
pias expofuit, quæ constabant, connumeratis pediti-
bus & equitibus, circiter triginta millibus, quibus ad-
ductis ad urbem, Alexander obfidionem folvit: Pto-
lemaidenfes tamen legatos Ptolemæi nec admittere,
nec audire voluerunt. Zoilus & Gazæi ad eum vene-
runt, petentes auxilium contra Alexandrum agros
ipforum vafantem: fed Zoili confilia evertit Alexan-
der, initâ specie tenus cum Ptolemæo amicitia & fo-
cietate. Zoilum ex fœdere cepit Ptolemæus: deinde
verò comperto quòd Alexander clam ad Cleopatram
matrem nuntios miffet, fœdus cum eo initum diffol-
vit, & Ptolemaidis obfidionem meditatur, quæ illi
portas clauferat.

Afcalonitæ inter Ptolemaidem & Gazam fiti, anno Fast. Sicul.
primo Olympiadis CLXIX. quod Seleucidarum 209.
respondet, tempora fua dinumerant, an obtentâ
ἀπονομία, an excuffo Syriæ Regum imperio.

Lathurus memor quòd in magnam conjectus fue- an. 210.
rat follicitudinem primo fuo ad Ptolemaidem adven- Joseph. l. 13.

SELEUC. tu, timens ne dum cam obsidione cingeret, bello à
 an. 210. Regibus Syriæ & Judææ eodem tempore appeteretur,
 amicitiam & societatem cum Antiocho Philopatore,
 ad quem paucis abhinc annis sex millia hominum
 contra Hyrcanum miserat, junxit; quod cum acce-
 pissent Cleopatra, ne filius à Philopatore ad recuperan-
 dam Ægyptum auxiliis juvaretur, ad Antiochum ejus
 fratrem Epiphanem, auxilium & affinitatem offerens,
 misit; Alexandrumque filium per legatos in regnum
 revocat. Cæterum Ptolemæus Ptolemaide obsesâ, re-
 lictisq; ad eam ducibus cum parte exercitus, ipse cum
 reliquis copiis ad vastandam aut domandam Judæam se
 contulit, Alexandrum quidem magnâ clade profligavit.

Iustin. l. 39. Ægyptia Regina, postquam opportunas & honori-
 ficas suas condiciones accepisset Antiochus Epiphanes,
 ei ingentia auxilia, & Selenem uxorem nupturam ho-
 sti prioris mariti, mittit; bellumque inter fratres per-
 tinaciùs quàm antea renovatur.

an. 211. Cleopatra videns augeri filii potentiam, subjec-
Ioseph. l. 15. Ptolemaide & Gazæorum urbe, Judæorumque regio-
 ne impunè vastatâ, non permittenda duxit ejus incre-
 menta; quapropter continuò navales pedestresque ex-
 civit copias, jussuque Alexandro filio cum magnâ clas-
 se Phœnicen appellere: & deficientibus ad se ejus re-
 gionis incolis, pervenit Ptolemaidem; unde exclusa,
 oppugnationem ejus urbis instituit. Tum Ptolemæus
 relicta Syriâ properavit in Ægyptum, sperans ex im-
 proviso occupaturum se præsidiis vacuum; sed opinio-
 ne suâ frustratus est.

Auditis Cleopatra Ptolemæi conatibus, & quòd ei
 tentanti Ægyptum non ex sententiâ successerat, missâ

eò parte exercitus, omnino cum ex eâ regione expulit: SELEUC. an. 211.
 atque ita rursus ex Ægypto eiectus, apud Gazam hyemem exegit. Interim illa Ptolemaidem simul cum præfidiariis expugnat: quò cum venisset Alexander cum muneribus, & fœdus tandem cum Reginâ apud Cæsaryiæ urbem Scythopolim renovavit.

Alexander liberatus metu periculi quod à Ptolemæo impendebat, expeditionem in Cæsaryiam suscepit, & Gadara obsedit.

Arabes etiam Syriam terrestribus latrociniis infestant. Alexander autem Gadara post decem mensium obsidionem cepit, & paulò post Amathunte positus est, castro omnium quæ ad Jordanem sita sunt munitissimo. Ptolemæus Gazâ relictâ, in Cyprum se recepit, Cleopatra verò in Ægyptum. an. 212. Trog. Prol. lib. 39. Joseph. ibid.

Alexander, viribus post cladem à Theodoro versùs Amathuntem acceptam reparatis, aggressus maritimas regiones, Raphiam cepit, & Anthedonem armis in potestatem suam redegit. an. 213.

Insensus Gazæis Alexander quòd accivissent Ptolemæum Lathurum contra se in auxilium, urbem eorum oppugnavit, & agrum depopulatus est. Apollodorus eorum dux, in Judæorum castra irrupit, unde cum mille ex suis interfectus repulsus est: nec Gazæi quamvis gravante inopiâ voluerunt cedere, parati quidvis potiùs perferre, quàm ab hoste subigi: & addebat illis animum Aretas Rex Arabum, auxilii spem ostentans; sed priusquam ille veniret, Apollodoro perempto civitas capta est. Nam Lyfimachus ipsius frater invidens ei, quòd tam gratus esset apud populum, occiso eo collegit manum militum, atque ita urbem Alexandro tradidit. an. 214.

SELEUC. Pacatus primò Gazam ingressus est, deinde immi-
an. 215. sit in oppidanos militem, permisâ sæviendi licentiâ,
cum insigni perfidiâ, crudelitate & sacrilegio, jugula-
tis plerisque civibus, & diruptâ insuper urbe, reversus
est Jerosolyma, anno postquam castra ad Gazam ad-
moverat.

Athen. l. 4. Heracleon Beræus, licèt ab Antiocho Epiphane
ad honores provectus fuisset, bene meritum de se prin-
cipem regno tantùm non expulit, sed insidiis occidit,
Ant. Ind. ex Josepho: post ejus mortem in Syriâ occupasse im-
l. 13. c. 21. perium, refert Trogus. De illius militibus sic narrat
Prol. l. 40. Posidonius apud Athenæum: Is in solo illos decum-
lib. 4. c. 13. bere jubebat, sub dio ferè mille, cùm cœnam exhi-
beret; edulia præbebantur, ingens panis, & caro; po-
tus verò, aliquando merum, sæpius aquâ frigidâ di-
lutum vinum.

Ant. lib. 13. Interfectum Epiphanem scribit Josephus anno æta-
c. 21. tis suæ quinto & quadragesimo, regni verò nono su-
pra vigesimum. Ex nummis illum Regis nomen an-
no Seleucidarum 187. accepisse demonstravimus, quibus
additis 29. efficient an. 216. quod respondet anno quarto
Gr. Euseb. Olympiadis CLXX. quo mortuus dicitur in Porphyrii
Pag. 227. Fragmento. Duas duxit uxores, & quidem sorores,
Tryphænam & Cleopatram Selenem: ex primâ quin-
que filios suscepit, Seleucum, Antiochum & Philip-
pum gemellos, Demetrium, & Antiochum cognomi-
natum Dionysum.

NUMMI
ANTIOCHI EPIPHANIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput radiatum & diadematum, in cujus aversâ parte fulmen alatum, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ.

Antiochi Epiphanis cum naso adunco effigies, ejusque in nummo epigraphe, ad eum nummum revocant. Fulmen in Antiocho Philopatore ad Seleucienses ad ostia Orontis sitos spectat: an primis regni Epiphanis annis cusus sit nummus, pronuntiare non facile est, deficientibus in eo litteris numeralibus. Ala fulmini ad celeritatem ejus indicandam additur.

EX THESAURO REGIO.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte tripod cum
Yy ij

tribus lauri ramis, & epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ.

Tripus ad Apollinem spectat, à quo originem duxisse gloriari Seleucum primum Syriæ regni fundatorem diximus: aut Antiochus VIII. ex ejus stirpe procreatus, in Seleuci memoriam in nummo illum percussit, aut Antiochenſes, in cujus suburbio celeberrimum erat Apollinis templum, in ejus honorem signarunt. Lauri rami in tripodis vertice apponuntur, quòd laurus arbor in memoriam Daphnes Apollini sit sacrata.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte duo vasa seu amphoræ dictæ diotæ, cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ.

Hunc nummum Rhosi, seu Rhossi, urbis Syriæ littoralis, Seleuciæ ad Orontis ostia proximæ, signatum opinamur, conjecturamque firmat Plinius, qui fictile Rhosicum & quidem nitidissimum Romam exportari memorat. Vasa in nummo percussa, canthari videntur esse fictiles, quorum supellectile in conviviiis & cœnis in maximo usu apud Syriæ Reges fuisse narrat Rex Juba apud Athenæum. Antiochus Epiphanes noctuam in plurimis suprà vulgatis nummis amphoræ diotæ insistentem, principio regni sui in memoriam Athenarum, ubi fictilia vasa primum inventa fuisse dicuntur, percussit: cùm iis delectaretur, Rhosi officinam constituiſſe videtur; cujus rei memores Rhosici, in ejus honorem vasa hæc in nummis suis percussere.

EX MUSÆO NOSTRO:

Caput diadematum: in aversâ parte duplex cornucopia cum teniis & epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ.

Cornucopiæ in superioribus aliorum Regum nummis ad abundantia & fertilitatis signum revocavimus; si quis verò alicujus urbis peculiare symbolum esse dixerit, ei libenter assentimur.

Nummi Antiochi Epiphanis ex ære & argento obvii sunt, præsertim verò ærei.

SELEUC.
an. 216.

SELEUCUS VI.

SELEUCUS VI. Antiochi & Tryphænæ filius natu maximus, post mortem patris, ipsi in parte Syriæ quam occupabat, successit; legitimus totius imperii hæres diadema, contra Antiochum Philopatorem patrum, regni usurpatorem præliaturus, assumpsit.

*Clem. Alex.
in Protrept.*

Antiochus Philopator cum egeret pecuniâ, Antiochiæ Jovis auream statuam, quæ erat magnitudinis quindecim cubitorum, fundi jussit, & ex aliâ viliori materiâ

materiâ statuam illi similem, laminis inauratam rur- SEL E
sum reponi. an. 216.

Seleucus collectis undique copiis, patrisque Epi- an. 217.
phanis militibus adjutus, Philopatori bellum intulit.
Ille ex Antiochiâ ducto exercitu, cum eo congressus,
prælio victus est; & cum ab equo in hostium castra Porphy. in
abriperetur, jamjam capiendus, seipsum interemit. Il- Gr. Euseb.
lum in prælio à Seleuco captum, & neci traditum,
narrat Josephus: cum filiis Antiochi Epiphanis bello
congressum refert Trogus.

Antiochus Philopator regnavit annos octodecim
ex Porphyrio, quod nummis convenit: nam unum
protulimus anno Seleucidarum 199. signatum. Sic mors
ejus anno 217. rectè adsignatur, si incæpti numeran-
tur; si verò integri, in annum sequentem rejicienda
est. Jejuna omnino est ultimorum Syriæ Regum hi-
storia. Unicum filium è Cleopatrá Ptolemæi Physco- Georg Synes.
nis filiâ nomine Antiochum reliquit, qui in Syriæ pag. 291.
parte etiam regnavit.

Ille Rex venatione, & quidem intempestivâ, ut pa- Exc Diod.
ter Antiochus Evergetes, delectabatur; luxui & crapulæ p. 385.
initio regni deditus, mimis & histrionibus oblectabatur:
operam quoque neurospasticæ dedit, maximumque
studium posuit in movendis per semetipsum anima-
libus quinque cubitorum magnitudine, auro argen-
toque tectis, atque in aliis hujusce machinamentis.
Cæterum bellicis machinis ac testudinibus, quas he-
lepoles vocant, quarum apparatus & gloriam princi-
pibus afferre, & magno usui solet esse, prorsus care-
bat. Arcem in urbe Apameâ exstruxit.

Joseph. Ant.
l. 14. c. 5.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte Pallas stans dextrâ victoriolam, sinistrâ clypeo insistit, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, & litterâ initiali Α. id est, ΑΝΤΙΟΧΕΩΝ.

in Thef De Antiochi IX. Philopatoris illustri cognomine in superiori ejus nummo diximus, cur Goltzius vulgarem illius CYZICI nomenclationem in ejus epigraphe inseruit, ut inter alios Antiochos illum planè denotaret: quærenda non sunt in nummis contumeliosa & ludibrii Regum cognomina. Eadem est quàm in patris Evergetis nummo Pallas, bellorum præses, summo honore apud Macedones, & à Syris Regibus prorogato cultu, observata. Littera Α. ad Antiochiam urbem Philopatoris partibus semper faventem spectare videtur, quæ nummum initio ejus regni percussit, ut effigies lanugine decorata demonstrat.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum & radiatum : in aversâ parte Pallas stans, dext. palmam oblongam, sin. hastam & clypeum, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, & litterâ H. id est, ΗΛΙΟΠΟΛΕΙΤΩΝ.

Philopator in ætate paululum provectâ exhibetur, coronâ, superiorum Regum more, radiatâ ornatus. In aversâ parte iterum prodit Pallas, palmæ ramum, victorum mercedem, gerens, quam Antiocho gratulantes Heliopolites Libano monti propinqui, in memoriam victoriæ ab ipso contra fratrem relaxæ, in nummo percusserunt. Littera H. Heliopolites ipsos, ut sæpe de initialibus egimus, indicat.

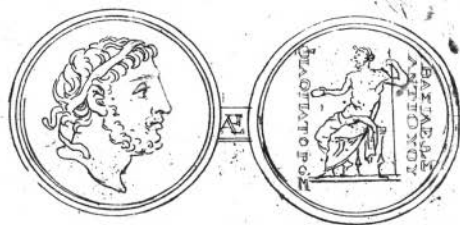

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte Bacchus
Zz ij

stans cum cotylo & thyrso, & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ, & litterâ initiali Ε. id est, ΕΜΙΣΩΝ.

De Baccho & singulari ejus apud Syriæ Reges cultu in superioribus nummis, ut de hujus Dei cotylo & thyrso abundè dictum est. Littera initialis Ε. Emisam urbem Phœniciæ mediterraneam juxta Libani regionem spectat. Hæc inter magnas
l. 14. c. 26. & pulchras illius provinciæ civitates ab Ammiano Marcellino numeratur.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte Jupiter sedens, dext. victoriolam, sin. hastam puram, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ.

Jupiter, frequens est typus in Syriæ Regum nummis, dextrâ victoriolam, sinistrâ hastam gerens, cum in variis Syriæ urbibus ipse coleretur, ad quam ex iis illum revocare difficile est.

Seleuco relatâ de Antiocho Philopatore victoriâ, SELEUC. an. 218.
illoque occiso, unicus supererat hostis, alter scilicet App. Syr.
Antiochus, patrui interfecti filius, quem aiunt Seleuci
insidias evasisse meretricis cujusdam operâ, quæ for-
mæ gratiâ illum adamaverat. Donec verò prodit Se-
leucus, Antiochiam regni metropolim obsedit & re-
cipit; & ob insignem de hoste victoriam, Nicatoris
cognomen, servatâ patris EPIPHANIS nomencla-
tione, assumpsit: cujus rei testes sunt nobis nummi
ejus superstites Antiochiæ percussi.

NUMMI SELEUCI
EPIPHANIS NICTORIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte stat Apollo
dext. spiculum, sin. innixus columnæ, cum epigra-
phe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΕΠΙΦΑ-
ΝΟΥΣ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ, & litterâ A. id est, AN-
TIOXEΩΝ.

Seleucus VI. in memoriam patris, EPIPHANIS cognomen
servavit, & in monumentum relatæ de patruo victoriæ, NICA-
TORIS assumpsit: id epigraphæ nummi arguit REGIS SE-

LEUCI EPIPHANIS VICTORIS. Littera initialis A. ad Antiochenes spectat, ut & Apollo: ipsi enim ob singularem in hunc Deum cultum, illum sæpe in nummis signabant. Hic columnæ innixus conspicitur, ut in typo APOLLINIS MONETÆ
z. i. fol. 728. Imp. Commodi, de quo vide Trifanum.

EX THESAURO REGIO.

Caput diadematum: in aversâ parte tripus cum lauri ramis & epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΣΕΛΕΥΚΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ.

Ad Seleucum VI. hunc nummum spectare, & effigies & illius epigraphe demonstrant. Tripus ad Apollinem pertinet: idem typus in Antiochi patris nummis signatus est ab Antiochenibus. De Apolline, ejus tripode, lauro, & apud ipsos cultu, sæpe diximus.

Cùm pararet Seleucus integrum Syriæ regnum recuperare, novus illi Antiochus, Philopatoris filius, advenit æmulus, qui diadema sibi imposuit.

ANTIOCHUS X.

SELEUC.
an. 218.

ANTIOCHUS X. Antiochi Philo-
patoris & Cleopatraz Ptolemæi vulgò
Physconis filiaz unicus filius, annos na-
tus octodecim, pervenit Aradum Phœ-
niciaz urbem, servatus ab insidiis Se-
leuci cognati. Syri pietatis merito ser-
vatum illum fuisse putant, indeque EVSEBIS, id est *Joseph. Ant.*
Pii, cognomentum, ut indicant ejus nummi, tribue-
runt. Ille deficientibus ad se patris militibus, dia-
dema sibi imposuit, patrisque necem ulturus, bel-
l. 13. c. 21.
App. Syr.

SELEUC. lum patrueli Seleuco intulit, quem uno prælio è totâ
 an. 218. Syriâ expulit.

Ioseph Ant.
l. 13. c. 21.

Syriac.

Chron.

in Gr. Eu-
seb. Sculig.

Seleucus fugâ delatus in Ciliciam, à Mopsueatis
 receptus est: cùm autem ab eis tributa exigere vellet,
 ipsi non ferentes exactionem, unâ cum regiâ & ipsum
 & amicos concremaverunt. Appianus in gymnasio
 crematum fuisse refert, quòd violentus & tyrannicus
 supra modum fuerit. Eusebius ab Antiocho vivum
 fuisse exustum tradit. Porphyrius, cùm in urbem fu-
 gisset, & percepisset Mopsueatas vivum ipsum voluisse
 comburere, manus sibi intulisse narrat.

NUMMUS SELEUCI
EPIPHANIS NICATORIS.

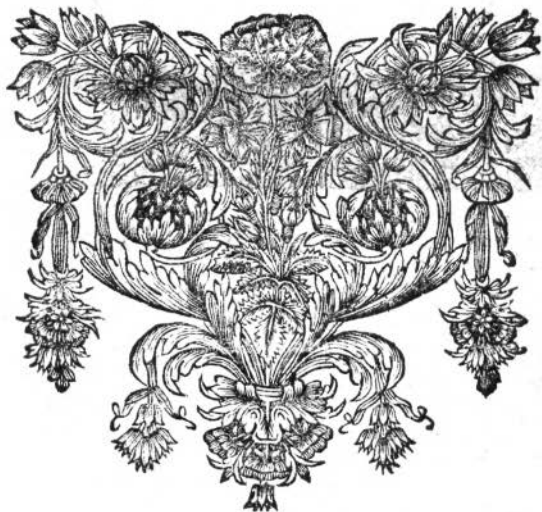

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte Pallas ga-
 leata stans, dext. victoriolam, sin. hastam & cly-
 peum, ad dextrum nummi acrosterium, cum epi-
 graphe,

graphie, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑ-
ΝΟΥΣ ΝΙΚΑΤΟΡΟΣ.

Ad victoriam Seléuci contra Antiochum Philopatorem per-
tinet hic nummus. Pallas bellorum præses, cujus auxilio Seleu-
cus illam reportasse existimabat, signata est, dextrâ victorio-
lam gerens. Acrosterium, Sidonis urbis symbolum esse sæ-
pius diximus: ipsa in honorem Seleuci nummum percussisse
videtur. Tristanus, quem secutus est Patinus, similem num-
mum Seleuco Syriæ regni fundatori incautè tribuit: optimè *Add. ad 10.*
notavit Spanhemius ad unum ex Seleuci I. successoribus revo- *2. fol. 27.*
cari, eò quòd intercedere videretur illud ΕΠΙΦΑΝΙΣ cogno-
mentum.

SELEUC.
an. 219.

ANTIOCHUS XI.

Giffart f.

ANTIOCHUS XI. Antiochi Epiphanis & Gryphinae filius secundus, auditâ Seleuci fratris morte, ut Syriae regni legitimus hæres diadema assumpsit; sibi que nomen EPIPHANIS in memoriam patris, adjecto PHILADELPHI cognomento, seu in ultionem fratris, seu propter amorem quo cum fratre Philippo gemello iungebatur, adaptavit. Ille coactis subitò copiis, Antiochum Euseben seu Pium, patruelem aggreditur;

in Numm.

*Ioseph. Ant.
l. 13. c. 21.*

sed victus, vitam simul amisit atque exercitum. Id ita SELEUC.
evenisse narrat Porphyrius. Gemelli fratres Antiochus an. 219.
& Philippus adductis copiis Mopsuestiam vi ceperunt, Gr. Euseb. pag. 227.
& fraternam mortem ulti, eam diruerunt: superve-
niens verò Antiochus Eusebes, eos superavit; & An-
tiochus Philadelphus quidem equo in Orontem è pu-
gnâ fugiens, in flumine submersus est.

NUMMUS ANTIOCHI
EPIPHANIS PHILADELPHI.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte Pallas ga-
leata, dext. victoriolam, sin. hastam & clypeum,
cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ
ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ, & litterâ Φ.
id est, ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ, sub quâ uvæ racemus.

Insignis & perelegans est hic nummus, qui Antiochi XI. ex
Antiochi Epiphanis filiis secundi, effigiem exhibet: omnes in-
ter tot Syriæ Antiochi nominis Reges proprium sibi cognomen,
& quidem alii ab aliis diversum assumpsere; necessaria
& ampla illa cognominum, id genus supellex, illud beneficium
vel commodum adfert, ut confusos aliunde Antiochos distin-
guere, & illustres eorum appellationes, de quibus silent fermè

authores, ex iisdem deprehendere liceat. Hic Antiochus epigraphen, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ præfert. ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ titulum, ut & frater Seleucus, in patris memoriam retinuit; sed ne cum patre & aliis ejusdem cognominis confunderetur, ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ nomenclationem vindicavit, ob singularem erga fratrem Philippum amorem, cum esset ex uno partu cum ipso editus, & una copias contra Antiochum ΠΙΥΜ junxissent.

Littera Φ initialis, id est ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΩΝ, Philadelphenses Cæsariæ in honorem Antiochi Philadelphi cum filiis Antiochi Epiphanis faveret, nummum signasse indicat. Hæc ejus provinciæ urbs illustris, à Ptolemæo Philadelpho condita, in memoriam forsan conditoris, Antiocho ejusdem nominis Philadelpho gratulatur. Uvæ racemus urbis symbolum est, utpote quæ agros vini generosi habet feraces.

PHILIPPUS.

Giffart f.

PHILIPPUS, tertius Antiochi Epiphanis & Tryphænæ filius, post mortem Antiochi Philadelphi diadema assumpsit, acceptoque Regis nomine, EPIPHANIS, in memoriam patris, ut alii fratres, & PHILADELPHI ob amorem erga fratrem cuius erat gemellus, cognomina sibi imposuit. In parte Syriæ, Antiocho Eusebe alteram occupante, regnavit ex Porphyrio anno tertio Olympiadis CLXXI. id est Seleucidarum 219. uterque

*in Græc.
Euseb.*

Aaa iij

SELEUC. æstimabiles copias habens, ipsi de universo Syriæ re-
 an. 219. gno obtinendo inter se decertarunt, sed mutuis cla-
 dibus fracti, neuter victor extitit.

an. 220 Antiochus Eusebes, Cleopatriæ Selenes Antiochi E-
 piphanis patrui sui paucis abhinc annis viduæ, nu-
 ptias sollicitavit: ipsa patri ejus Philopatori non nu-
 pfit, ut narrat Appianus; primo quidem matrimonio
 juncta fuit Ptolemæo fratri Lathuro, ex quo duos fi-
 lios habebat, quando mater ab eo illam eripuit, &
 Antiocho Epiphani tradidit: sed cùm Selene præter
 communia hæc nuptiarum vincula, lubens Antiocho
 Eusebi nupsisset, iratus Ptolemæus, novum marito,
 cujus patrem auxiliatus fuerat, & cum quo societatem
 inierat, hostem quæsit, accersitumque è Cnido Ca-
 riæ Demetrium, Antiochi Epiphanis quartum filium,
 in Syriæ regni partem validis copiis promovit.

DEMETRIUS III.

SELEUC.
an. 221.

Giffart f.

DEMETRIUS III. Antiochi Epiphanis & Tryphænæ quartus ex numero filius, à Ptolemæo Lathuro adhuc exule, insulamque Cyprum semper occupante, Cnido Cariæ urbe, in quam se receperat, accitus, Rex Damasci constituitur. Ille tum cum Philippo fratre societate initâ, copias contra Antiochum Euseben conjunxit, quibus hic primò strenuè resistit, sed postea ab iis profligatus, ad Parthos fugere coactus est. Jo-

Joseph. Ant.
l. 13. c. 21.

SELEUC. *an. 222.* sephus brevè extinctum ait, sicque rem narrat. Vocatus in auxilium Laodices Galadenorum Reginae bellum cum Parthis gerentis, fortiter in prælio dimicans occubuit; quo factò Syriæ regnum remansit penes duos fratres Philippum atque Demetrium.

Gr. Euseb. Chronic. Syriac. Corruptus admodum videtur Josephi locus, aut ipse penitus errat. Antiochus enim Eusebes vocatus in auxilium Laodices Galadenorum regionis urbis, cum fratribus dimicavit, superatus, ad Parthos fugere coactus fuit, teste Porphyrio; id confirmat Eusebius, qui ait eum è Parthiâ reversum; & Appianus, qui Antiochum Euseben à Tigiane regno pulsum fuisse narrat: nec verisimile est illum alieno bello immiscere se, cùm duos fratres contra se de regno certantes haberet, voluisse. Hujus Parthici belli apud scriptores nulla fit mentio, nec unquam Galadenorum fuit Regina, sed Galadena regio est trans Jordanem, in qua sita est urbs Laodicea.

an. 223. Jos:ph. l. 13. Judæi, qui contra Alexandrum Regem insurrexerant, & crebris præliis intra sexennium cum illo decertaverant, ita ut non minùs quàm quinquaginta millia Judæorum occisa sint: cùm illos verò Rex etsi superior ad reconciliationem hortaretur, eorum odia magis accenderat; & cùm Rex militibus Syris non uteretur, Judæi ad Demetrium miserunt, qui ab illo auxilia peterent.

an. 224. Demetrius veniens cum exercitu, conjunxit se cum eis qui se acciverant, & circa Sicima castra posuit. Alexander verò cum mercenariorum sex millibus & ducentis insuper, Judæorumque suæ factionis viginti millibus, illi occurrit: habebat autem ille equitum tria

tria millia, peditum verò quadraginta. Itaque multa SELEUC.
 utrimque tentata sunt, dum hic mercenarios utpote an. 224
 Græcos ad defectionem sollicitat; ille verò stantes
 cum Demetrio Judæos: sed quia neuter his artibus
 quidquam proficiebat, postquam visum est armis de-
 cernere, victoria fuit penes Demetrium. Hinc num- in Numm.
 10, Vaillant.
 mus videtur cusus, in quo ipse ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ
 cognomen accepit. In prælio miles Alexandri con-
 ductitius ad unum cæsus est, navatâ prius forti ac fi-
 deli operâ: & ex Demetrianis multi desiderati sunt.
 Caterum postquam Alexander ad montes perfugisset,
 miserati ejus fortunam, confluerunt ad eum circiter
 sex millia, quorum metu Demetrius retrò abiit, sed
 potius ad ultionem contra fratrem Philippum.

Antiochus Pius à Parthis reversus, suam Syriæ par- an. 225.
 tem, quam per biennium Philippus occupaverat, re- Porphyr. 12
 Gr. Euseb.
 cuperavit: & ut hic id damnum resarciret, de regno
 Demetrii fratris, qui erat in Judæâ, ditioni suæ adji-
 ciendo contendit: quo accepto, Demetrius relictâ Ju- Ioseph. Ant.
 l. 13, c. 21.
 dæâ profectus Beræam, Philippum fratrem oppugna-
 vit in eâ, habens secum decem millia peditum & mil-
 le equites. Straton verò Berææ tyrannus, & Philippi
 focius, Zizum principem Arabum excivit, & Mithri-
 datem Sinarem præfectum Parthorum, qui postquam
 venerunt, cum magno exercitu Demetrii castra op-
 pugnaverunt, & tam siti, quàm missilium telorum
 multitudine deditionem cum suis facere coëgerunt,
 abductâque ex eâ regione prædâ maximâ, Demetrium
 captivum ad Mithridatem Parthorum Regem mise-
 runt: Antiochenes verò, quotquot in castris inventi
 sunt, gratis dimissos redire Antiochiam passi sunt,

SELEUC. ad quam statim post hanc pugnam profectus est Phil-
an. 226 lippus.

Demetrius anno quinto captus, regnavit in parte
Syriæ seu Damasci per annos quatuor exactos. Myri-
nam Samiam meretricem habuit omnium fortunarum
suarum participem, excepto diademate. Apud Par-
thum Regem in omni honore habitus est, donec ibi
morbo assumptus decessit.

*vaslef. Exc.
N. Damasc.
Ioseph. ibid*

NUMMVS
DEMETRII PHILOMETORIS
EVERGETIS CALLINICI.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput lanuginè ornatum cum diademate : in aversâ
parte fulmen coronatum, sellæ seu aræ impositum,
cum epigraphè, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΚΑΛΛΙ-
ΝΙΚΟΥ.

Tres in serie Seleucidarum Reges Demetrii nomine ab au-
thoribus statuuntur, unus SOTER, alter filius ejusdem NICA-
TOR, quibus tertius additur ex Iosepho & Appiano, vulgò

ΕΥCÆRUS appellatus, Antiochi scilicet Epiphanis vulgò Grypi filius: sed ut ΓΡΥΠΟΥ in patre, sic in filio ΕΥΚΑΙΡΟΥ cognomen non occurrit, utrumque minùs decorum est; solus noster nummus illustrem illius appellationem exhibet ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΦΙΛΟΜΗΤΟΡΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ. Hunc vulgavit extypum Spanhemius; ad quem verò Demetrium Regem nummum revocare, planè incertus.

*Dissert. 5.
fol. 379.*

Demetrius III. à Ptolemæo Lathuro ad regnum Damasci accitus, Seleuciam ad ostia Orontis sitam appulisse videtur, cum ipsi Seleucienses, quorum fulmen esse symbolum sæpius diximus, in ejus honorem hunc nummum tantis nominibus illustrem percussierint. Demetrius, ΦΙΛΟΜΗΤΩΡ ob summam erga matrem pietatem vocatus est; ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ, ut sibi populorum benevolentiam conciliaret; ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ, ob victorias tum contra Antiochum Euseben cum fratre Philippo, tum contra Alexandrum Judæorum Regem relatas.

SELEUC.
an. 225.

ANTIOCHUS XII.

Ioseph. l. 15.

ANTIOCHUS XII. quintus & novissimus Antiochi Epiphanis & Tryphænæ filius, auditâ fratris Demetrii captivitate, & Philippi versûs Antiochiam profectioe, Damascum, principatum ambiens, pervenit, & ibi rerum potitus, Rex factus est: diademate autem assumpto, EPIPHANES DIONYSUS appellatus est.

an. 226

Cùm exercitum Antiochus Dionysus contra Arabas duxisset, frater ejus Philippus hoc audito Dama-

scum advolat : & cùm operâ Milesii arcis præfecti ur- SELEUC.
 be Damascenorum potitus esset, per ingratitudinem an. 226.
 non remuneravit eum, quòd vellet videri terrore ur-
 bem, non proditione cepisse, quapropter suspectus
 ei redditus, rursus Damascum amisit : progressum
 enim in circum animi gratiâ Milesius excludit, & ur-
 bem servavit Antiocho. Ille interea auditis de Philip-
 po rumoribus, confestim rediit ex Arabiâ.

Antiochus cum Philippum è ditione suâ profectum an. 227
 reperisset, rebusque suis compositis, eodem rediens,
 per Judæam transiit cum exercitu octo millium pe-
 ditum & equitum octingentorum, cujus invasionem
 Alexander metuens, fossam profundam duxit à Ca-
 parfate, quæ postea Antipatris dicta est, usque ad Jop-
 pense mare, quâ solùm patebat accessus ; excitatoque
 muro, & per intervalla castellis ligneis per centum &
 quinquagiuta stadia, præstolabatur Antiochum : at
 ille omnibus his incensis, traduxit hâc exercitum in
 Arabiam. Cùm Arabs primùm cessisset, deinde cum
 decem equitum millibus apparuisset, occurrens ei An-
 tiochus, præliatus est acriter ; jamque de victoriâ cer-
 tus, occisus est, dum alterum suorum cornu laborans
 vult in integrum restituere. Post ejus casum exercitus
 ejus refugit in vicum Cana, ubi maxima ejus pars fa-
 me absumpta est.

Antiochus XII. ultimus filiorum Antiochi Epi-
 phanis, & non ultimus Seleucidarum, ut quidam ex Jo-
 sepho autumant, anno sui regni tertio, ut videtur apud
 authores, occisus est, quem ex plurimis ejus nummis
 & maximè obviis diutius regnasse auguramur.

NUMMI
ANTIOCHI EPIPHANIS
DIONYSI.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput radiatum & diadematum, in cujus aversâ parte
Bacchus stans cum cotylo & thyrsô, & epigraphic,
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ
ΔΙΟΝΥΣΟΥ.

Ant. lib. 13. c. 23. Antiochus XII. Antiochi Epiphanis novissimus filius, à Josepho DIONYSUS cognominatus, in hoc nummo exhibetur, sed eleganti adhuc appellatione ΕΠΙΦΑΝΙΣ ornatus, quam ut fratres in patris memoriam accepit, aut eâ potiùs à Damascenis donatus est, insigni eorum erga ipsum benevolentia, quæ tanta fuit, ut qui Liberum patrem seu Dionysum summo cultu venerabantur, Antiochum ΕΠΙΦΑΝΗΝ ΔΙΟΝΥΣΟΝ ut visibilem Bacchum nominaverint, quasi Dionysus illis in præsentis suarum rerum æstu Deus apparuisset: quam verò appellationem tanquam cognomen in ejus nummis consignarunt, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ, & ipsius Bacchi cum cotylo & thyrsô in aversâ parte effigiem, ut unus & idem videretur.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, coronâ radiatâ & hederaceâ ornatum, in cujus aversâ parte Elephas facem accensam promuscide gerens, cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ.

Iterum prodit Antiochus Dionysus hederaceâ coronâ ut alter Bacchus insignitus. Hæc autem Libero dedicatur, ut qui potum invenit, malis inde nascentibus succurrit : hederâ enim ex ebrietate capitis dolorem sanare creditur. Elephas in nummo proboscide facem ardentem gestans depingitur ad demonstrandam hujus animalis industriam tot scriptoribus decantatam. An non etiam hæc lumina Baccho sacra spectant? Satyri enim in Bachicâ pompâ à Ptolemæo Philadelpho ordinatâ lampadas gestabant; & ut Elephantis ipsi in eâdem pompâ Bacchi ex Indiâ reditum honorantes prodibant, ipseque Deus Elephantis infidebat : sic illa animalia in illius sacris lumina gestare in Syriâ forsitan edocta sunt, unde morem illum *λυχνόφορον* Elephantum acceperit Julius Cæsar, de quo Suetonius : *Ascenditque Capitolium ad lumina quadraginta Elephantis dextrâ atque sinistrâ lychnos gestantibus.*

Athen. l. 15.

spanh. diff.
5 fol. 126.

cap. 37.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput radiatum & diadematum : in aversâ parte Panthera, quid teneat dentibus, ignotum, cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ, & litteris ΣΤΑ.

Ad Bacchum spectat Panthera in nummo signata, quæ huic Deo comes adjungitur, sacraque ei dicitur. Illa Bacchi symbolum vocatur. Philostratus, *παρδάλις τῷ θεῷ σύμβολον*, in quas proinde conversas Bacchi nutrices vulgò fabulantur : nota etiam ratio ejus rei perita ex naturâ & indole illius animalis, quod vino imprimis deditum narrant; unde mos veteribus ad Bacchi pedes in ejus nummis aut in ejus simulachris Pantheriscum statuere. De litteris ΣΤΑ. utrùm ad urbem, an ad annos Seleucidarum spectent, judicet peritior; in plurimis enim Antiochi Dionysi perspicuè observantur.

Imag. lib. 1.

Spanh. v. 11.

31

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput radiatum & diadematum : in aversâ parte vas diotum,

diotum, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ.

Plurima vasa Baccho ab antiquis consecrata sunt, cotylus, carchesium, scyphus, crater, & cantharus: hoc in nummo non videtur esse cotylus unâ tantùm parte auritus, nec carchesium auribus utrinque ad fundum usque descendantibus. Crater vas est amplum, plurimarum amphorarum capax. Scyphus valde latus est, latioreque fundo, Herculi potius, ex Macrobio, *Athen. l. II. c. 7.* quàm Baccho sacer. Cantharus esse arbitramur, à Cantharo figulo nomen habens: vas autem fictile est, auribus utrimque usque ad collum demissis, quo Bacchum usum fuisse narrant. *Saturn. 5. c. 12. Athen. ibid.* Illud in nummo Antiochi Dionysi, in ejus ut alterius Dionysi honorem signatur.

De palmæ ramo Apameæ urbis symbolo dictum est.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput radiatum & diadematum, in cujus aversâ parte Apollo nudus stans, dext. telum, sin. innixus tripodi cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ.

Reges Syriæ à Seleuco I. Seleucidarum imperii fundatore originem ducere gloriantes, Apollinem in ipsius generis memoriam nummis & monumentis publicis sæpe consignabant. Antiochus à Damascenis ΔΙΟΝΥΣΟΣ cognominatus, Apolli-

386 PHILIPP. ET ANTIOCH. XII.

nein in nummis signavit, seu ut originem denuntiaret, seu ut idem & unus Apollo seu Bacchus videretur : conjuncta enim *Saturn. l. 1.* Apollinis & Bacchi numina ex Macrobio liquet, qui Solem & *c. 17.* Liberum eundem putat ; quod confirmat etiam alicubi Servius *ad Georg. 1.* his verbis : *Vnde eundem Solem, eundem Liberum, eundem Apollinem vocant.* Præterea Dio Chrysostomus tradit Rhodios, Solem, *Orat. 31.* Apollinem, & Dionysum seu Bacchum, eundem reputare.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput radiatum & diadematum, in cujus aversâ parte galea cum ingenti cornu & appendicibus, cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΥ, & litteris ΤΡΥ. circa galeam.

De galeâ cum cornu in nummo Tryphonis seu Diodoti diximus veteres in bello galeis militaribus præfixa vulgò ad terrorem hostium habuisse animalium cornua. Antiochus Arabas Cælesyriam infestantes reprimere festinans, galeam hircino cornu instructam gestavit, qualem se hostibus terribilem foret ostensurus, cujus memoriam hoc in nummo signare voluit : mos enim erat Regum & Heroum *κερατώδεις* prodire. Sic in nummis Antigonus Macedoniae Rex, Tutor vocatus, cornibus hircinis, ut placet Villapandio, & ut Philippus Persei pater, quem in nummo Marciae gentis F. Ursinus incautè tribuit, de quo nobis est ad amicum dissertatio, cornibus hircinis ornatus uterque exhi-

betur. Sic prodibat Pyrrhus Epirotarum Rex, quem etiam hircina cornua in galeâ gestasse apud Plutarchum legitur.

in Pyrrho.

Litteræ ΤΡΥ. id est *τρυφαλὴ* aut *τρυφάλεια*, galea, quæ in nummo signata est, vel *τρύφων*, id est galeatus, ut suprâ in Diodoto diximus, qui Tryphonis nomen assumpsit, quasi sibi regnum armatus quæsiuisset. *Τρύφων* à quodam nomine primitivo exoleto videtur dictus, unde nomen productivum *τρυφαλὴ* & *τρυφάλεια*, ut testamentum à verbo testis.

Philippus, solus è filiis Antiochi Epiphanis superstes, bellum acerrimè cum Antiocho Pio renovat, uterque de Syriâ decertaturus : Damasceni verò qui nullum auxilium ab iis expectabant, cùm Ptolemæum Mennæi cujusdam filium, Chalcidis ad montem Libanum Dynastam, gravem urbi vicinum, odio prosequerentur, ut se ab illo liberarent, Aretam Arabiæ Regem ad Cælesyriæ regnum appellarunt.

SELEUC. an. 218.

Joseph Ant. l. 13. c. 23.

Syri etiam cùm inexplicabili bello, primò mutuis fratrum odiis, & mox filiis inimiciis parentum succedentibus, Reges & regnum Syriæ consumptum animadverterent, ad externa populi auxilia concurrunt, peregrinosque sibi Reges circumspicere cœpit. Itaque cùm pars Mithridatem Ponticum, pars Ptolemæum ab Ægypto arcessendum censeret, occurreretque quòd Mithridates implicitus bello Romano esset, Ptolemæus quoque semper hostis fuisset Syriæ; omnes in Tigranem Regem Armeniæ consensere, instructum præter domesticas vires, & Parthicâ societate, & Mithridatis affinitate.

Iust. l. 40.

TIGRANES.

Strab. l. 11.

TIGRANES, Tigranis filius, Armenia Rex, originem ab Artaxiâ uno è præcipuis Antiochi M. ducibus trahebat, qui ab ipso Armenia majori præfectus, provinciam illam armis subegit, & inde proprium regnum sibi & successoribus constituit: ipse obses Parthis ante multum temporis datus, ab iisdem anno Seleucidarum 217. in paternum Armenia regnum restitutus fuit. Cleopatram Mithridatis Ponti Regis filiam anno 223.

uxorem duxit; & postea à socero ad societatem Ro-
mani belli quod meditabatur, pellectus, pace tandem
initâ, in regnum Syriæ accitus, copias quas pro Mi-
thridate collegerat, in Syriam transtulit.

Pauca narrantur de Tigranis in Syriâ gestis; Appianus *App. Syr.*
ait: Tigranes subjugatis circumvicinis gentibus, quæ
prius proprios Regulos habuerant, Regem Regum se
existimans, Seleucidas infestavit detrectantes ejus im-
perium, Antiochum Pium vicit, qui ipsius violen-
tiam cum non posset sustinere, latuit. Omnes cis Eu-
phratis Syrorum gentes Ægyptum usque perdo-
muit; simulque occupavit Ciliciam, & ipsam Seleuci-
dis parere solitam. Plutarchus inquit: Rex Regum *in Lucullo:*
Tigranes Syriam obtinet ac Palæstinam, Reges Seleu-
cidas subtollet, eorum filias ac conjuges sedibus ab-
tractas abducit. Prolog. Trogi Pompeii: Extinctâ *lib. 40.*
regali Antiochorum domo, Tigranes Armenius Sy-
riam occupavit. Omnibus Magadates Regis sui no-
mine cum exercitu præfuit per annos quatuordecim
ex Appiano, per octodecim ex Justino.

*App. Syr.
lib. 40.*

Altum est de Philippo silentium, verisimile est in
hoc contra Tigranem bello, postquam annos decem
regnasset, interfectum fuisse. Audiendus enim non est
Eusebius, qui illum ait à Gabinio captum anno ter-
tio Olympiad. CLXXI. in annum Seleucidarum 215.
incidentem: Gabinus anno tantum 229. cum Sullâ
contra Mithridatem in Asiam transiit; adde quod Ro-
mani nullum tunc temporis cum Syriæ Regibus bel-
lum, unde Philippum capere possent, gesserunt.

NUMMVS
PHILIPPI EPIPHANIS
PHILADELPHI.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, in cujus aversâ parte Jupiter sedens, dextrâ victoriolam, sinistrâ hastam, cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ, & litteris AN. id est, ANTIOΧΕΩΝ.

Ex nummis Philippi obviis discimus illum ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ & ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΥ cognomina sibi vindicasse, & non ΕΥΕΡΓΕΤΟΥ, ut vulgavit Goltzius. ΕΠΙΦΑΝΙΣ quidem, ut moris fuisse tum temporis videtur, aut in memoriam patris, PHILADELPHI autem ob amorem erga Antiochum fratrem cognominatum pariter Epiphanem Philadelphum, cujus erat gemellus. De Jove sedente sæpius dictum est. Nummus ab Antiochenis signatus est, cum Philippus Antiochum Pium profligasset, & ad Parthos fugere coëgisset, Antiochiâ ab ipso occupatâ.

Omnes nummi Philippi à nobis observati, tetradrachmales sunt argentei, cum Jovis sedentis typo signati.

Hoc porrò tempore Aretas adeptus regnum Cæle- SELEUC.
 syriæ, Damasci expeditionem suscipit adversus Judæos, an. 229
 & devicto apud Adina Alexandro eorum Rege, certis *Ioseph. Ant.*
l. 13, c. 23.
 conditionibus reduxit suos unde venerat.

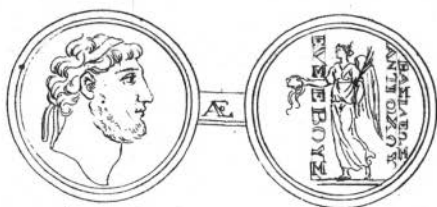
Alexander pace cum Aretâ Arabum Rege factâ, ad- an. 230.
 versus vicinos Syriæ subditos exercitum ducit, Diam 231.
 urbem oppugnat, & vi cepit: ad Essam vel Gerasam 232.
 inde duxit, ubi erant Zenonis res pretiosissimæ; & pri-
 mum triplici muro locum circumdedit, dein expu-
 gnato oppido ad Caulanam duxit & Seleuciam, &
 subactis his quoque, redegit in suam potestatem val-
 lem quæ Antiochi dicitur, & castellum Gamala: ter-
 tio demum anno reduxit exercitum.

Per hæc tempora Judæi Syrorum, & Idumæo-
 rum, & Phœnicum urbes tenebant; horum ad mare
 Stratonisturrim, Apolloniam, Joppen, Jamniam, Azo-
 tum, Gazam, Anthedona, Raphiam, Rhinocoruram;
 in mediterraneis per Idumæam regionem Adora &
 Marissam, totamque Samariam, & montes Carmelum
 & Itabyrium, ad hæc Scythopolim, Gadara, Gaula-
 nitidem, Seleuciam, Gabala; & Moabiticæ urbes, E-
 sebonem, Medabam, Lempam, Oronas, Telithonem,
 Zaram, Aulonem Cilicium, Pellam: hanc ultimam
 diruerunt, quòd incolæ recusarent Judaicos ritus re-
 cipere: possidebant & alia Syriæ non obscura oppida,
 quæ imperio suo noviter adjecerant. Multæ etiam aliæ
 urbes Seleucidis subiectæ, à tyrannis propriis erant
 occupatæ.

SELEUC. Alexander belli requiem, morbi habuit principium, ex temulentia morbo contracto, & triennio integro quartana laborans, nec tamen abstinens à castrensibus officiis, tandem haustis viribus, fato concessit in Gerasenorum finibus, obsidens Ragata castellum ultra Jordanem situm, quod Alexandra Regina expugnavit.

Antiochus Pius interea seu in Ciliciæ angulo, seu in Commagene, semper latuit; & ubi, & quando mortuus sit, incertum est: paucis tamen abhinc annis ex Ciceronis infra verbis decessisse auspicamur, antequam ejus filii Romam iverint pro Ægypti regno: nam sine stirpe regia Ptolemæus Alexander è fatis concesserat, & Auletes nothus erat, qui tamen usurpatam Ægyptum ingentibus pecuniis, quibus amicitiam Populi Romani mercatus est, sibi asseruit. Antiochus reliquit duos filios, Antiochum & Seleucum.

NUMMI
ANTIOCHI EVSEBIS.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput lanugine ornatum cum diademate: in aversâ
parte

parte Victoria gradiens, dextrâ coronam, sinistrâ palmam, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ.

Antiochus in Syria Regum serie decimus, Antiochi noni Philopatoris cognominati, vulgò Cyziceni, & Cleopatraz Ægyptiæ sororis Tryphænæ jussu peremptæ filius fuit, quem, ait Appianus, *Seleuci patruelis insidias evasisse putant Syri, pietatis merito, ideoque PIVM cognominarunt: servatus est autem à meretrice, ad-matus formæ gratiâ.* Sed proculdubio pietate insigni in parentem PIUS cognominatus est. Lanugine decoratus est, ut qui octo-decim annos natus regnum suscepit.

Victoria in nummo signata videtur in memoriam illius quam in patruelem Seleucum IV. Epiphanem Nicatorem nuncupatum retulit, quem uno pralio è totâ Syriâ expulit.

EX MUSÆO NOSTRO.

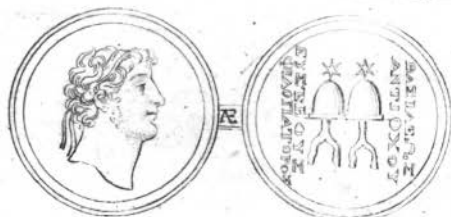
Caput diadematum: in aversâ parte Jupiter sedens, dextrâ victoriolam, sinistrâ hastam, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ.

Antiochus X. hoc in nummo argenteo tetradrachmo PHILOPATORIS cognomen EVSEBI adjunxit ob singularem erga Antiochum IX. carissimum parentem pietatem, quem à Seleuco Epiphane Nicatore captum & cæsum refert Josephus.

Ant. lib. 13.
6, 21.

Ddd

Jupiter sedens cum victoriolâ & hastâ, frequens est in Seleucidarum nummis typus, de quo sæpius dictum est.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum, & barba lanugine ornata : in aversâ parte duo pilei cum appendicibus, galeris seu pileis ornati, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΥΣΕΒΟΥΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ.

Catulus.

Epigraphe nummum ad Antiochum Euseben revocat. Stellæ galeris seu pileis impositæ ad Castorem & Pollucem spectant : ipsi ab antiquis fratres pileati dicebantur, à *pileatis nova fratribus pilea*. Castor & Pollux *Δίδυμοι*, fratres, Jovis ex Ledâ filii, ut adoleverunt, mare piratis liberarunt, & ob id Dii maris habiti sunt, quos in tempestate nautæ solent implorare. Tandem cum Castor diem suum obiisset, Pollux qui erat immortalis, fratris desiderio à Jove petiisse fertur, ut immortalitatem suam cum fratre posset partiri; quare alterni mori traduntur, & reviviscere, quod ideo fingitur, quia horum stellæ, quæ Geminorum signa dicuntur, ita se habent, ut occidente unâ, oriatur altera.

Servius.

A Tripolitanis Phœniciaë littoralis, quorum symbolum in nummis Dioscurotorum pilei exhibentur, signatus est nummus, quando Antiochus Eusebes Aradum pervenit, ut inquit Josephus. Tripolis verò ut Aradi colonia, & quidem proxima, Eusebis partes videtur secuta. Capita Castoris & Pollucis, seu eorum pilei astris ornati, in nummis Imperatorum Romanorum cum epigraphe ΤΡΙΠΟΛΕΤΩΝ frequenter percutiuntur. Tripolitani ad mare siti Castorem & Pollucem ut Deos servatores

colebant, in quorum honorem templum ædificasse docent nummi Elagabali & ejus matris Solimadis, in quo Castor & Pollux stantes & hastati, ut solent depingi, observantur.

Post mortem Antiochi Pii, ejus filii cùm non pos- SELEUC.
an. 240
sent ob diuturnum bellum Mithridatis in paternum regnum quod occupabat Armenius ejus gener Tigranes, per Romanos restitui, ipsos de Ægypto obtinendo sollicitarunt, ut refert Cicero. Reges, ait, Syriae Regis Antiochi filii pueri Romam venerunt, non propter Syriae regnum; nam id sine controversiâ obtinebant, ut à patre & à majoribus acceperant; sed regnum Ægypti ad se & ad Selenem matrem suam pertinere arbitrantur: ibique biennium ferè comitatu regio atque ornatu morum traxerunt. l. 4. in Verr.

Cùm biennium Antiochus, qui vulgò Asiaticus, an. 241.
quod in Asiâ educatus fuerat, cognominabatur, Romæ commoratus fuisset, & per Senatum quæ de re- Cic. orat. 6.
in Verr.
gno Ægypti postulaverat, obtinere non potuisset, in patriam rediit; & iter per Siliciam facere volens, Syracusas venit, ibique in domo Q. Mutii Rufi diversatus. Candelabrum ille secum attulerat è gemmis clarissimis opere mirabili confectum, in Capitolio ponendum: sed quia nondum erat perfectum, statuit id secum in Syriam reportare, & cùm Jovis simulachrum dedicaretur, cum cæteris rebus illud quoque donarium per legatos in Capitolium remitteret; sed & hoc candelabrum, & non pauca etiam pocula aurea gemmis distincta, & trullam vinariam ex unâ gemmâ prægrandi excavatam Verres Siciliæ prætor per fraudem illi abstulit, & sua reposcentem, de provinciâ ante
Ddd ij

SELEUC. noctem discedere jussit, comperisse se dicens ex ejus
an.243. regno piratas esse venturos.

*Joseph. Ant.
l. 13. c. 24.*

Selene ubi accepit profligatum planè Mithridatem, & in Armeniam ad generum Tigranem fugisse, Romanos in eam descensuros putavit, & sic Regem Syriæ rebus vacare non posse, urbes & populos sollicitavit, incolisque author fuit ut Tigranem excluderent: erat autem iis intolerandum ejus imperium. Tigranes accepto defectionis nuntio, cum quinquaginta militum millibus descendit in Syriam; Ptolemaidem profectus, eam obsedit: ad eum Alexandra Judæorum Regina legatos misit, Ptolemaide tandem expugnatâ, rebusque Phœnices compositis, Tigranes exercitum in Commagenam duxit, Selenemque belli authorem in Mesopotamiæ castello Seleuciâ aliquandiu obsessam interemit.

NUMMUS
REGINÆ SELENES.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput muliebri diadematum, cum epigraphe, ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ ΣΗΛΗΝΗΣ: in aversâ parte aquila

insistens fulmini, cum inscriptione, ΒΑΣΙΛΕΩΣ
ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ.

Eximiæ raritatis & elegantię prodit nummus Selenes : illa Ptolemæi vulgò Physconis Ægypti Regis & Cleopatraz ejus neptis & uxoris filia natu minima, Cleopatra quidem vocata, sed ob senioremem ejusdem nominis sororem, Antiocho vulgò Cyziceno nuptam ; quæ Appianum induxit forsan in errorem de ejus cum ipso matrimonio. SELENE, id est Luna cognominata, Lathuro fratri, cùm ex voluntate matris Cleopatra senior ab ipso dimissa esset, in uxorem data est; sed post aliquot annos cùm ille in exilium pulsus esset, ei erepta, licèt duos haberet ex fratre filios, paucis abhinc annis ad Antiochum VIII. Epiphanem cognominatum, cum ingentibus contra Antiochum vulgò Cyzicenum auxiliis, ei nuptura missa est : mortuo verò Antiocho VIII. vulgò Grypo nuncupato, non Antiocho vulgò Cyziceno, ut lapsus est Appianus, sed ejus filio Antiocho X. Pio vocato nupsit, ex quo duos filios habuit Antiochum XIII. vulgò Asiaticum, & Seleucum vulgò Cybiosactem, quem Berenice Auletis filia ad Ægypti regnum vocatum, deinde occidit.

Nummus quidem in Syriâ non est percussus, sed dum Selenē in Ægypto cum Lathuro fratre & marito Regina vocabatur, ut epigraphe ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΥ cum aquilâ Ægypti Regum symbolo arguit; rarissimam tamen ejus effigiem vulgare, antiquitatis studiosis non ingratum fore putavimus. ΣΗΛΗΝΗ verbum in nummo constanter legitur, quod per dialectum H pro E scriptum est. Luna communi linguâ Σελήνη vocatur, derivaturque à verbo σέλας, id est lumen seu fulgur. Illa dicta est ὡς τὸ σέλας, teste Hesychio, ut & Latinis Luna à lucendo: Dialectus Attica, Ionica & Æolica mutant E in H.

Lucullus qui Mithridatem profligaverat, Appium Claudium ad Tigranem, qui illum exposceret, legatum misit; cùmque Antiochiam pervenisset, ibi operiri jussus est. Interea Tigranes expugnatâ Seleuciâ in

SELEUC.
an. 223.

App. Syr.

SELEUC. urbem rediit, & cùm Appius legatus palam dixisset
 an.243. se venisse ut Mithridatem Luculli triumphis adduce-
 ret, alioqui Tigrani bellum se indicare, Tigranes re-
 sponsum dedit Appio univerforum se criminationem
 hominum meriturum, si uxoris patrem hosti traderet:
 se igitur non deserturum Mithridatem, & Romanis,
 si bellum inferrent, restitutum. Ex quo responso
 Ephesi accepto, Lucullus bellum cum Tigra-
 ne gerendum decrevit.

an.244 Tigranes compositis Syriae rebus in Armeniam re-
 versus est, Tigranocertæ commoratus. Lucullus in
Plutarch. in Pontum iterum contendit, & Sornatio ad ordinan-
Lucull. dam gubernandamque provinciam cum sex hominum
App. Syr. millibus relicto, expeditionem contra Tigranem sus-
 cepit, versusque Armeniam atque Euphratem iter in-
 tendit. Tigrani nemo de Luculli in Armeniam in-
 gressu quidquam referre audebat, nisi Mithrobarzanes
 monuisset, qui illicò missus est in Lucillum cum man-
 datis ut eum ad se vivum attraheret, cæterosque obte-
 reret; sed Mithrobarzane occiso, copiisque ejus de-
 letis, Tigranes Tigranocertam reliquit, & undique
 copias contraxit.

Magadates, qui Tigranis nomine per annos qua-
 tuordecim Syriae præfectus fuerat, exercitum in Re-
 gis auxilium inde abduxit, & sic Syria ab Armenis va-
 cua, à Seleucidis iterum occupata est: nam interim
 Antiochus Pii filius non invitis Syris in regnum se se
 insinuavit.

NUMMI
REGIS TIGRANIS.

EX MUSÆO ABB. DE CAMPS.

Caput tiarâ & diademate ornatum, in aversâ parte figura muliebris insidens scopulis, dextrâ palmæ ramum, pede dextro fluvium adnatantem calcatur, cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΙΓΡΑΝΟΥΣ.

Nummus Tigranis Armeniæ Regem à Syris in eorum regnum accitum exhibet: ille solo Regis nomine donatur, nec titulis Ἀντιόχειος & Επιφάνους à Goltzio vulgaris, & nunquam à nobis observatis, hîc exponitur. Diadema Armenio more tiaram circuit, quod capitis insigne *Cydarim* vocat Plutarchus, qualem Tigranes ipse ad Pompeii M. pedes projecisse Dio meminit. Aves tiaræ insculptas, falcones suspicatur Cl. Spanhemius, sed constanter pro aquilis dignoscuntur. An illæ duarum Armeniarum, quibus imperabat Rex, symbolum, ut Sol Antiochiæ insigne, in quâ signatus est nummus, perhibetur, quasi Armeniarum & Syriæ regnorum insignia tiaræ insculpta Tigranes gestaret.

in Thes.

*de fort. Alexand.
lib. 36.
Dissert. 5.*

De muliere in aversâ parte sedente, infrâ dicendum.
Nummi Tigranis eximiæ sunt raritatis.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput tiarâ cum appendicibus & diademate insigne,
idem quàm superioris nummi typus, cum epigra-
phe, ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΙΓΡΑ-
ΝΟΥΣ.

Tigranes hoc in rarissimo nummulo augustam illam REGUM
REGEM, jamdudum ab Arsacidis usurpatam appellationem
vindicat, quam multis jam debellatis Regibus usurpaverat. Cy-
daris ejus non aquilis, ut in superiori nummo, sed Sole tan-
tùm Antiochensum symbolo insignitur: Antiochiæ enim per-
cussus est nummus. Figura muliebris capite turrito insidens ru-
pibus, genius est urbis; id multi Antiochiæ urbis nummi cum
ANTIOXEΩΝ epigraphe confirmant. Mulier dextrâ palmæ
ramum gerens, frequens Syriæ seu Antiochiæ symbolum est.
Turrita signatur, ut solenne magnarum urbium ornamentum:
sedet in rupibus, situm urbis partim in clivo indicans. Figura
virilis medio corpore non Euphratem aut Tigrim, ut vult Span-
hemius, sed Orontem ex Libano monte profluentem, Antio-
chiamque interluentem arguit.

ANTIOCHUS XIII.

ANTIOCHUS XIII. SELEUC. an. 244

ANTIOCHUS in serie Seleucidarum XIII. & ultimus Syriae Rex, Antiochi Pii & Cleopatrae Selenes filius, vulgò ASIATICUS cognominatus fuit, quòd in Asiâ, Tigrane Syriam occupante, educatus fuisset: deinde mortuâ matre COMMAGENUS videtur dictus, quòd in illâ regione potius delitesceret quàm regnasset; seu quòd Syriâ amissâ, Regis nomine servato, in hac parvulâ provinciâ deinde regnaverit: sed regno avito recuperato,
Ece

SELEUC. ut à superioribus Antiochi nominis Regibus distin-
 an. 244 gueretur, ANTIOCHUS CALLINICUS vocatus est,
 ut qui insignem, regnum recipiendo, victoriam retu-
 lisset.

Cùm Tigranes collegisset ducenta & quinquaginta
App. Syr. millia peditum, & equitum quinquaginta, contra Lu-
in Lucullo. cullum Tigranocertam obsidentem exercitum duxit,
 & pugnâ ibi commissâ pridie Nonas Octobris ex Plu-
 tarcho, seu anno quarto Olympiadis CLXXVII. in-
Memnon. eunte, ex Phlegone, qui in Seleucidarum anno ducen-
6. 59. tesimo quadragesimo quarto incidit, tota Tigran-
 nis acies profligata est, & Lucullus Tigranocertam
 occupavit; quo tempore ad Romanum Imperato-
Plutarch. in rem totius penè Orientis supplices venêre legati.
Lucullo. Antiochus ut & alii Reges per legatos paciscentes,
Diod. l. 35. in ejus fidem receptus est, nec Lucullus ei avitam
App. Syr. possessionem invidit, sed Regem Syriæ illum appel-
Iustin. l. 40. lavit.

an. 245 Cùm Lucullus Tigranem non esset infecutus, ei
 otium non solùm evadendi, sed etiam invalescendi
 concessit: nam post Artaxatam occupatam, ille An-
 tiochiam Mygdonicam in Mesopotamiâ obsideret, Ti-
 granes in Armeniam reversus, pleraque loca celeri-
 tate recepit. Mithridates in Ponto M. Fabium à Lu-
 cullo in iis locis relictum vicit, & antequam ipse ad-
 venisset, C. Triarium prælio superavit. Lucullus exer-
 citum seditione fluctuantem reperit, ita ut nec Mi-
 thridatem nec Tigranem persequi posset: jamque A-
 cilius Glabrio Consul, Lucullo successor datus, &
 Marcius Ciliciæ Proconsul pronuntiarant incusari à Se-
 natu Lucillum, quòd bellum diutiùs protraheret.

Antiocheni disceptationem aliquam cum Arabi- SELEUC.
bus moverant. P. Clodius à Q. Marcio Ciliciæ Pro- an. 245.
console rei navali præfectus, à piratis captus, sed ab Dio lib. 35.
illis dimissus, Antiochiam se contulit, ut illos auxilio
juvaret; sed cum nonnullos ad seditionem concitaret,
parum absuit quin periret.

Cum Bithyniæ & Ciliciæ provinciæ cum belli con- an. 246
tra Mithridatem & Tigranem administratione Pom- Plutarch. in
peio decretæ fuissent, ille provinciam ingressus deter- Pomp.
rendæ Luculli authoritatis gratiâ, nihil ex illius actis App. Mithr.
innotum reliquit: Lucullus Romam rediit, ille versùs Dio ibid.
Mithridatem progressus est, quem victum fugavit:
exercitum deinde duxit in Armeniam majorem con-
tra Tigranem, qui noluit bellum gerere, sed ad eum
ne caduceatore quidem præmissis profectus est, per-
missurus ejus arbitrio omne suum jus. Pompeius præ-
teritorum ei dedit veniam, provinciis bello quæsitis
illi ademptis; deinde Mithridatem infecutus, Alba- an. 247
nos vicit & Iberos, in hisque regionibus hyberna-
vit.

Pompeius pace populis Caspium intra ac Colchi- an. 248
cum mare incolentibus datâ, in Armeniam minorem Plutarch. in
divertit: Afranium legatum contra Phraatem qui Gor- Pomp.
dyenam incurfabat, & infestabat Tigranis subditos,
& Gabinium versùs Euphratem & Tigrim misit: ipse
Amisum profectus est, adversantesque sibi etiamnum
regionis partes recepit, hyberna Aspidi egit, & quasi
omnibus confectis, provincias ordinavit, & dona
contulit.

Pompeium tenebat cupiditas Syriæ recipiendæ: su- an. 249
perato igitur monte Tauro bellum Antiocho intu- idem ibid.

SELEUC. lit. Antiochus qui tanto exercitui resistere par non
 an. 249 erat, primò quidem fugiendi in Parthos consilium
 App. Mithr. cepit, deinde mutatâ sententiâ, Pompeii clementiam
 Iust. l. 40 experiri maluit: acceperat eum esse mitem ac placidum;
 (magna enim erat apud gentes Pompeii fides) se igitur ipsius ditioni totum permisit. Pompeius Antiochiam ingressus, nullâ illius ratione habitâ, regni Syriae Antiochum nunquam de Populo Romano male meritum privavit. Ipse præsens Rex ab illo paternum regnum conabatur impetrare precibus, sed poscenti respondit, ne volenti quidem Syriae daturum se Regem, qui per annos quibus Tigranes Syriam tenuit, latuerit: victo autem Tigra-
 ne à Romanis, alieni operis præmia postulet; igitur ut habenti regnum non ademerit, ita quo cesserit Tigrani non daturum quod tueri nesciat, ne rursus Syriam Judæorum & Arabum atrociniis infestam reddat. Atque ita Syriam in provinciae formam redegit, Commagenæ provinciam in regnum Antiocho reliquit, eique postea commisit Seleuciam Mesopotamiæ castellum, & quidquid ex incur-
 su in Mesopotamiâ ceperat, eumque in amicitiam Populi Romani recepit.

Antiochensibus obsides reddidit, & ab iis pecunias accipiens Pompeius, civitatem fecit *αὐτόνομον*, & suo jure uti permisit; multa etiam ipsis indulgens, publici confessus locum collapsum restituit, honore illis habito quòd ab Atheniensibus originem suam deducerent: aliquantum agrorum Daphnensibus dedit, quo lucus quem consecravit, ibi spatiosior fieret, delectatus amœnitate loci, & aquarum abundantia. Seleuciam quoque Pieriam, vicinam Antiochiæ civita-

tem inexpugnabilem, libertate donavit, eò quòd Regem Tigranem non recepisset. Tripoleos tyrannum Dionysium securi percussu jussit. Theuprosopi castellum, Botris & Gigarti arcem evertit; & Byblum excurrentem, tyranno securi percusso, eam liberavit.

SELEUCI:
an. 249

Strab. l. 14

Ineunte vere Pompeius copiis ex hybernis revocatis, versùs Damascenum profectus est, obiter arcem Apamæ, quam Antiochus Philopator munierat, exploravit. Ptolemæi quoque Minnæi ditionem consideravit, viri noxii non minùs quàm fuerat Dionysius Tripolitanus, affinitate ei conjunctus: mille talentis iste redemit se à supplicio, quæ Pompeius erogavit in stipendia militum. Excidit etiam castellum Lysiada, cujus tyrannus erat Syllas Judæus. Transiens deinde per Heliopolim & Chalcidem, superatoque medio monte in Cælesyriam veniens, à Pellâ Damascum se contulit: ibi Judæos audivit, & eorum principes Hyrcanum & Aristobulum, quos dimisit placidè, promittens se venturum in eorum ditionem, quamprimum res Arabum inspexisset.

an. 250.

Joseph. Ant.
l. 14. c. 5.

In Aretam Arabiæ Regem duxit: tunc ille metu percussus, scripsit Pompeio se imperata ejus facturum. Ex Arabiâ in Judæam reversus, Aristobulo capto, Templum & ejus arcem post obsidionem expugnavit anno secundo Olympiadis CLXXIX. Seleucidarum ducentesimo quinquagesimo. Hyrcano pontificatum reddidit ut & principatum, sed diadema cum ferre vetuit. Judæos Populo Romano fecit tributarios: urbes verò quas subjugaverant in Cælesyriâ illis ademptas, jussit proprio parere Præsidi: eos contraxit intra veteres terminos. Gadaram paulò antè subver-

Plutarch. in
Pomp.
Joseph. Bell.
Jud. l. 1.

SELEUC. sam, in gratiam liberti sui Demetrii instauravit. Re-
 an.250. liquas mediterraneas urbes, Hippon, Scythopolim,
 Pellam, Dion, Samariam, Marissam, Azotum, Jam-
 niam, Arethufam suis restituit habitatoribus, præter
 eas quæ in bellis erant dirutæ: similiter & maritimas,
 Gazam, Joppen, Doram, & Stratonis turrim, liberas
 esse iussit, easque omnes provinciæ Syriæ conjunxit.
 Hujus autem & Judææ, cunctorumque administratio-
 nem ad Ægypti usque fines & flumen Euphratem,
 cum duabus legionibus Romanis, Æmilio Scauro
 Quæstori suo permisit, postquam regnatum est in
 Chroo. Syriâ, ex Eusebio, per ducentos & quinquaginta an-
 nos.

NUMMUS
 ANTIOCHI EPIPHANIS
 PHILOPATORIS CALLINICI.

EX MUSÆO NOSTRO.

Caput diadematum : in aversâ parte figura muliebris tunicata, & modio ornata, dextrâ palmam, sinistrâ cornucopiæ, cum epigraphæ, ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΝΤΙΟΧΟΥ ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ, id est, REGIS ANTIOCHI EPIPHANIS PHILOPATORIS CALLINICI.

Ad Antiochum XIII. Antiochi Pii & Selenes filium, ultimum Syriæ Regem pertinet nummus : ipse vulgò Asiaticus nominatus est, quòd in Asiâ educatus, & Commagenus dictus, quòd ex Commagene in Syriæ regnum se se insinuaverit, aut ex Syriæ ad Commagenes regnum fuerit redactus. Plerique duos & quidem distinctos Antiochos existimant ; sed ex historiâ nostrâ unum & eundem esse variis cognominibus appellatum compertum est. Illius cognomina Asiatici & Commageni in nummis haud quærenda sunt, hos illustres & insignes ΕΠΙΦΑΝΟΥΣ, ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΟΣ & ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ titulos in nullo alio hujus nominis Antiocho vul-

gatos observamus. Antiochus vulgarem apud Syros Reges & ambitiosam EPIPHANIS nomenclationem præfert, quasi Syris post intolerandum Armeniorum imperium avitæ ditionis assertor illuxisset. PHILOPATORIS cognomen ob pietatem erga parentem Antiochum Pium, seu in memoriam avi sui Antiochi Philopatoris, cujus etiam cognomen pater conservaverat, assumpsit. CALLINICI denique titulum, ut qui insignem retulit victoriam, dum paternum avitum recuperat regnum, usurpavit.

Figura muliebris genius est Antiochiæ urbis, cum palmæ ramo ejus symbolo: modium gerit in capite, frugum omnium insigne, ut altera Isis, quod confirmat cornucopiæ, cunctarum rerum abundantiam Antiochi veri & legitimi Regis reditu futuram demonstrans.

Nummus Antiochi Callinici mihi ab amicissimo nostro Spornio D. M. dono datus, eximiæ raritatis & elegantiae est habendus.

INDEX GEOGRAPHICUS.

A

A *BAS*, Arabiæ civitas. 252
Abila, urbs Cælesyriæ mediterranea. 89. 109
Abydus, urbs Phrygiæ seu Mysiæ, in orâ contra Seston. 107
Acartania, regio Epiri in Austrum vergens, 61. 122
Accaron, urbs Palæstinæ in Philistinorum finibus. 249
Achaia, urbs Syriæ Appiano, item Parthiæ. 24
Achaia, Peloponnesi regio inter Corinthum & Patros, sinui Corinthiacho exposita. 154
Acrabatena, regio Idumææ. 203
Abida eadem est ac *Addus*, civitas in monte sita in medio tribus Ephraim. 391
Adora vel *Dora*, urbs ad radices montium Seir prope tribum Juda ad occasum. 713
Adramittæum, urbs Troadis ad montis Idæ radices. 180
Ægina, urbs insulæ cognominis Græciæ. 107
Ægyptus, regio Asiæ in super. & inferiorem divisa. 12
Ænoparas, fluvius per campum Antiochenum labens. 262

Ænos, urbs Thraciæ, mora Ægæi. 107
 136
Africa, una ex quatuor urbis partibus. 12
Agrianes, populi Pæoniæ inter Ænum & Rhodopen montes. 90
Albania, reg. Asiæ mari Caspio ad ortum incumbens, Iberiæ ad occ. 463
Alexandrescata, urbs Scythiæ Appiano. 24
Alexandria, urbs Ægypti marit. opus Alexandri M. 14.83
Alexandria Troas, urbs Phrygiæ min. 119
Alexandropolis, urbs Indiæ, Appiano. 24
Amanus, mons Syriæ illam à Ciliciâ discludens. 17
Amathitis, reg. in extremis Cananæ finibus. 277
Amathus, castrum Cælesyriæ munitissimum. 355
Amathusii, populi insulæ Cypri. 6
Amisus, urbs Paphlagoniæ marit. 403
Ammonitis, reg. trans Jordanem, cujus metropolis Rabath. 175
Amphipolis, urbs Macedoniæ med. in Thraciæ confinio. 181
Amphipolis, urbs Syriæ. 24
Anania, urbs Latii in monte. 216
Ancyra, urbs Galatiæ primaria. 57
 F f

Andriace, urbs Liciæ marit. 111
Andros, urbs insulæ cognominis ejusdem in mari Ægæo. 12
Anemurium, urbs Ciliciæ littoralis. 110
Antbedon, urbs Phœniciæ marit. 355
Antigonia, urbs Syriæ excisa. 17
Antilibanus, mons Phœniciæ. 71
Antiochia ad Daphnem, urbs Syriæ metropolis à Seleuco Nicatore condita. 23. & al.
Antiochia, urbs Palæstinæ ad Calliroen lacum sita. 197
Antiochia, in Ptolemaidis regione urbs. 199
Antiochia, urbs Margianæ regionis. 44
Antiochia, urbs Mygdoniæ reg. quæ & Nisibis. 74
Apamea, urbs Phrygiæ magnæ in Marsyæ fluvii ostiis. 44. 118
Apamea, urbs Syriæ ad Orontem inter Antiochiam & Emesam. 71
Apamea, urbs Mediæ Appiano. 24
Apherima, urbs & Toparchia in tribu Ephraim. 265
Aphrodisias, urbs Cariz ap. Meandrum flu. 7
Aphrodisias, urbs Ciliciæ. 7
Aphrodisium, urbs Phrygiæ majoris Memnoni. 32
Apollonia, urbs Macedoniæ marit. 122
Apollonia, urbs Syriæ ad radices Cassi montis. 24
Apollonia, urbs Assyriæ. 75
Arabia, triplex Asiæ regio, felix, petraea & deserta. 12. 111
Arachosia, reg. Asiæ maj. Indiæ finitima. 104
Aradu, insula Phœniciæ apud Orthosiam urbem ponte juncta continenti. 57. 87
Arcthusa, urbs Syriæ non procul ab Apameâ. 24. 406

Argos, urbs triplex Peloponnesi, Epiri, & Thessaliæ. 32
Aria, reg. Asiæ inter Parthiam & Bactros. 15
Arius, fluv. Asiæ inter Indos & Bactros. 101
Armenia, duplex reg. Asiæ maj. & minor. 397. 405
Artaxa, urbs Armeniæ maj. ad Araxen flu. 402
Ascalon, urbs Palæstinæ marit. una ex quinque Philistinorum. 248
Asia, una ex quatuor orbis partibus. 12
Aspendus, urbs Pamphyliæ medit. prope Eurymedontem flu. 151. 350
Asphar, lacus in tribu Juda inter Gabon & Janoe. 226
Assis, urbs in Ponto Asiæ minoris. 403
Assyria, quæ & *Adiabene* reg. Asiæ maj. Mesopotamiæ attigua. 301
Astacus, urbs Syriæ, Appiano. 24
Atabyrium, urbs Phœniciæ medit. 88
Athamanes, populi Epiri inter Arcaniam & Etoliam. 121
Athene, urbs Græciæ notissima, Atticæ metropolis. 18. 28. 118. & al.
Atropatia, reg. Mediæ Borealis mari Caspio exposita. 78
Attica, reg. Achaiæ, seu Helladis. 20
Aulone Cilicius inter Moabiticas à Josepho enumerata. 391
Axius, Fluv. Orons in Syriâ. 261
Azetus, urbs Palæstinæ una ex quinque Philistinorum. 189

B

B *ABYLON*, urbs Babyloniz reg. maxima ad Euphratem flu. 3. 48. & al.
Babylonia, reg. circa Babylonem, sæpe hoc vocabulo regnum Assyriorum intelligitur. 2. & al.

Bactriana, reg. Asiæ inter Ariam & Margianam. 14. 49

Baan, reg. Idumææ Josepho. 203

Barathra, voagines inter Ægyptum & Palæstinam. 90

Bargylia, urbs Cariæ ad Bargyllum montem. 107. 115

Bascama, locus Galaatidis reg. in tribu Gad. 280

Batanea, urbs Calesyriæ. 109

Berœa, in nummis *Berrhœa*, urbs Syriæ inter Antiochiam & Ierapolim. 23

377
Berytus, urbs Phœnicie littoralis. 83. 87

Bethbais, urbs in deserto in tribu Benjamin. 230

Bethella, urbs in tribu Benjamin. 227

Bethoron, urbs in tribu Benjamin. 224

Bethzacharias, urbs Palæstinæ in districtionibus Juda. 218

Bethzeiba, locus ad Jordanem in dimidia tribu Manasse. 190

Bithynia, reg. Asiæ min. ad Euxinum mare cum Ponto. & ad Propontidem contra Thraciam sita. 32. 41

Boetia, reg. Achææ seu Helladis notissima. 24

Bosor, civitas in tribu Ruben, juxta desertum hujus nominis. 204

Botrus, urbs Phœnicie marit. inter Tripolim & Byblum. 87. 405

Bozia, vicus Syriæ. 17

Branchida, quod & *Didyme*, locus Apollini sacer in Miletiâ reg. in Ionia con finio. 8

Brochhos, castellum Phœnicie. 71. 83

Brundisium, urbs Calabriæ ad mare Adriaticum sita, via Appia eò usque perducta. 122

Byblus, urbs Phœnicie marit. inter Tripolim & Boritum.

Bysantium, urbs Thracie Europæ ma-

xima ad Bosphorum.

C

CADES, urbs in tribu Esur. 276

Caddusi, populi circa Caspium mare. 90

Calamus, urbs Phœnicie circa Trierem. 87

Callinicipolis, urbs Mesopotamie. 55

Calliope, urbs Parthie, Appiano. 24

Callipolis, urbs Syriæ, App. 23

Calycadnus, prom. & urbs Cilicie marit. 146

Cambræ, urbs Hyrcanie, Polybio. 101

Canæ, vicus Calesyriæ. 381

Canopys, urbs Ægypti ap. ostium Nili. 179

Capharsalama, urbs, aliis campus ubi Antipatris, in dimidia tribu Manasse. 223

Cappadocia, reg. Asiæ min. mari Euxino exposita. 15

Caprus, fluv. Assyriis ab Arbelis tanto spatio distans, quanto Lycus. 75

Cardaces, populi Asiæ min. Polyb. 90

Caria, reg. Asiæ min. inter Lydiam & Ioniam. 25

Carmania, reg. Asiæ inter Persidem & Indiam. 90

Carmelus, mons in Tribu Issachar, ad mare. 391

Carnaim, ead. quæ *Astaroth*, urbs Galaatidis reg. 204

Carpasate, quæ postea *Antipatris*, urbs in dimidia tribu Manasse. 381

Carrha, urbs Mesopotamie. 8

Carthago, urbs Africa clarissima littor. 115

Caspin, urbs Syriæ non longè à Jamniâ. 208

- Casiana*, plur. num. urbs Syriæ ex iis quæ à Triphone captæ sunt. 283
Casius, mons Syriæ inter Ciliciam, & Phœniciam attingens. 17
Casius, mons Palæstinæ, in Ægypti confinio. 90
Caspium mare seu *Hircanum*, in Asia majori à reliquis omnino separatum. 403
Cassandria, urbs Macedoniæ marit. 25
Cataonia, regio Asiæ min. supra Ciliciam, Cappadociæ confinis. 26
Caucasus, mons editissimus in Septentrionali Asiæ parte Indiam dirimens à Scythiâ. 104
Caunus, urbs Cælesyriæ medit. 88
Caunus, urbs Cariæ marit. apud ostia Calbis. 12
Cayus, fluv. Æolidis ex Mysiâ ortus in mare Ægæum exiens. 130
Celene, urbs Phrygiæ majoris ad ostia Marisæ. 130
Cenchrea, pagus & navale Corinthiorum. 6
Cerymna, urbs Cypri insulæ. 6
Chalcis, urbs Cælesyriæ ad montem Libanum. 387
Chalcis, urbs Ætolizæ ad Evenum fluv. 120
Chalonitis, reg. Assyriæ. 77
Charax, oppidum Persici sinus. 148
Charis, urbs Parthiæ, Appiano. 205
Chebron, urbs Idumææ. 29
Chersonesus, Syriæ peninsula. 29
Chios, Insula maris Ægæi cum urbe cognom. 125
Chutai, populi Josepho, vide Cissii.
Cilicia, reg. Asiæ min. inter Pamphyliam & Syriam. 18
Citium, urbs insulæ Cypri. 6
Cnidus, urbs Cariæ in peninsula. 284
Colchicum, mare id est Euxinum *Colchis* autem regio est Asiæ ad oram maris Euxini orientalem. 403
Cælesyria, reg. quæ propriè Libano & Antilibano terminatur. 34
Colophon, urbs Ioniæ marit. 134
Coracesion, urbs Pamphyliæ littoralis. 110
Corinthus, urbs Peloponnesi ad Isthmum. 13
Corypedium, urbs Phrygiæ min. Seleuci & Lyfimachi prælio celebris. 30
Corycus, urbs Ciliciæ marit. 110
Corylenus, urbs Mysiæ inter Adramyttæum & Thyatiram. 131
Cos, insula maris Carpathii Cariæ adjacent. 12
Coston, urbs Mysiæ Coryleno proxima. 131
Cranon, urbs Thessaliæ in Macedoniæ conf. 122
Cretenses, populi insulæ maris medit. 90
Ctesiphon, opp. Assyriæ in Tigridis alterâ ripâ, è regione Seleuciæ. 71
Cuma, urbs Æolidis marit. 129
Cynocephala, montes Thessaliæ ad quas Philippus Maced. Rex à Romanis profligatus est. 111
Cyprus, insula maris medit. 6
Cypsela, urbs Thraciæ medit. juxta Melam fluv. 113
Cyros, inf. maris Ægæi, inter Sporades. 310
Chyrrus, urbs Syriæ medit.
Cyssi, populi iid. quam Susiani à Cyfia matre Memnonis sic dicti. 90
Cyssus, portus Erythræorum. 125
Cyzicus, urbs Myriæ ad Propontidem. 84

D

- D** *AÆ* seu *Daba*, populi Scythiæ è genere Nomadum. 89
Damascus, urbs Cælesyriæ medit. 11.
 84. & al.
Dardannum, urbs Troadis littor. 138

Dathema, Castrum seu munitio in reg.
Galaatide. 203
Delos & Delus, insula maris Ægæi, in
qua Apollinis templum & oraculum.
46. 124. 156
Delphi, urbs Phocidis in Achaïa ad
Parnassum montem oraculo Apolli-
nis clarissima. 122
Dessai, vicus Judææ Jerosolymis proxima.
222
Demetrias, urbs Thessaliæ marit. 120
Dia, Josepho urbs Palæstinæ, forzan
Dium Ptolemæo Cælesyriæ inter
Pellam & Philadelphiam. 391
Doch, castellum in tribu Ephraim. 297
Dora, vel *Adora* urbs Idumææ ad ra-
dices montium Seïr. 279
Dora, urbs Phœniciz litt. ad montis
Carmeli radices. 88. 293
Drangiana, reg. Asiæ inter Arachosiam
& Carmaniam. 104
Dura, urbs Mesopotamiæ seu Babyl.
prov. 73. 75

E

E*CBATANA*, urbs Mediæ pri-
maria. 33. 99. 191
Edeffa, olim *Antiochia* Osrhoenorum,
urbs Syriæ ad lævam Euphratis ri-
pam. 23
Elatea, urbs Thessaliæ. 124
Elaa, urbs Æolidis marit. 129
Eleusine, pagus Ægypti à 4. mill. Ale-
xandriæ. 175
Eleusis, oppidum Atticæ maritimum.
20
Eleutherus, fluv. Phœnicis inter Bala-
neas & Orthosiam excurrans. 250
Elymais, urbs seu reg. Persidis. 191
Emisa, urbs Syriæ ad Orontem flu. 324.
363
Emmans, civitas in tribu Juda. 181
Ephesus, urbs Ioniz maritima. 15. 31.
al.

Ephron, civitas in tribu Juda extra Jor-
danem. 204
Epiphania, olim *Amat*, vel *Emath*,
urbs Syriæ ad Orontem fl. sic ab An-
tiocho. I V. vocata. 202
Epirus, regio inter mare Ionium &
Thess. 121
Erymanthus, flu. inter Arachosiam &
Drangianam. 104
Erythraa, urbs Ioniz marit. 125
Esbon, urbs Amorrhæorum regia, po-
stea in terminis tribus Ruben &
Gad. 391
Euleus, fl. Sufianæ reg. Sufam urbem
præterluens. 148
Euphrates, flu. Mesopot. 2
Euromus, urbs Cariz, Polybio. 117
Europus, urbs Syriæ ad Euphratem 73
Eurymedon, fluv. Pamphyliæ, à Tauri
montis jugo defluens.

F

F*OSSA* regia, locus Mesopot. ad
Tygrim flu. 75

G

G*ABALA*, urbs Galilææ medit.
in tribu Aser. 391
Gadara, vide *Gazera*, urbs Cælesyriæ
ad Gennasaram lacum. 109. 189
Galaatidis, regio trans Jordanem Ga-
laad monti proxima. 89
Galata, Tectosages. 76
Galatia, reg. Asiæ min. quæ & Gallo-
græcia. 181
Galgala, urbs Palæstinæ in tribu Ne-
phthali. 225
Galilæa, reg. Palæstinæ. 203
Gamala, urbs cum arce supra montem
in tribu Manasse ultra Jordanem. 391
Gasbon, urbs Galaatidis reg. 201
Gaulanatis, reg. circa Gaulanam in di-
midia tribu Manasse. 391

Gaza, urbs Phœniciaë littoralis. 7. 90.
95. al.

Gazera, vide in *Gadara*.

Gedor, urbs in tribu Juda. 294

Gephron, oppidum Cœlesyriæ. 88

Gerasa, seu *Essa*, urbs in dimidia tribu
Manasse ultra Jordanem. 391. Cæ-
lesyriæ.

Gerra, oppidum Syriæ. 71

Gigartum, munitio seu præsidium Cæ-
lesyriæ, infra Libanum montem.

405

Gordiena, reg. Armenia maj. in Me-
sopotamiæ confinio. 403

Græcia, reg. Europæ ampla in plures
provincias divisa. 333

Gnidus, vide *Cnidus*.

H

H *ADASA*, urbs Palæstinaë in tri-
bu Ephraïm. 224

Halicarnassus, urbs Cariæ marit. 12

Halys, flu. Lydiæ seu Paphlagoniæ.
146

Hecatompolis, urbs Parthiæ. 24. 99

Heliopolis, urbs Cœlesyriæ ad Liba-
num M. 19

Hellespontus, reg. Asiæ min. pars My-
siæ mari exposta. 31

Hephestias, oppid. inf. Lemni maris
Ægæi. 34

Heraclea, urbs Ponti. 15. 31. 34

Heraclea, urbs Phrycotidis littor. 123

Heraclea, urbs Cariæ litt. ad Lath-
mon dicta ad montem hujus nomi-
nis. 12

Heræa, urbs Syriæ, Appiano. 24

Hiericus, urbs Judææ inter Hierosoly-
mam & Jordanem. 227

Hippon, urbs Cœlesyriæ apud Dion.
non procul à lacu Gennesara dimi-
dia tribu Manasse. 406

Hypasis, flu. Indiæ citerioris in Indum

influens, Alexandri M. terminus.

49

Hypata, urbs Thessaliæ ad radices
montis Oetæ. 122

Hyperbatiis, urbs Hyrcaniæ reg. 101

Hyrcania, reg. Asiæ maj. Caspio mari
adjacens. 99

Hyrcanis, urbs Lydiæ, ubi sunt Hyr-
cani campi. 138

I

J *AMNIA*, urbs Phœniciaë marit.
189. 205

Iassus, urbs Cariæ marit. 107

Iberia, reg. Asiæ inter Colchidem ad
occasum & Iberiam ad ortum. 403

Idumæa, ipsa est *Edom* terra, reg. Pa-
læstinaë inter Arabiam & Ægyptum.

Ierosolyma, in multis locis.

Ilium, urbs Phrygiæ min. 120. 138

India, reg. Asiæ amplissima. 14

Indus, Indiæ flu. maximus ex Paropa-
messio monte Tauri parte excelssissi-
ma oriens. 14

Ionia reg. Asiæ min. marit. 48

Iopolis, urbs Syriæ in Sylphio monte.
17

Ioppe, urbs Phœniciaë & Palæstinaë.
165

Jordanis, fluv. sub Libano monte ge-
mino fonte oriens ap. Cæsaream ur-
bem. 88

Ipsus, urbs Phrygiæ clade Antigoni
celebris. 16

Isamus, flu. Indiæ, Strab. 49

Iabyrium, mons Galilææ, ipse mons
Thabor. 391

Italia, reg. Europæ clarissima. 114

Iudæa, reg. Asiæ minima, plur. loc.

L

- L**ABUTA, mons Parthiæ in Hyrcaniam vergens. 99
Lacedæmon, urbs Peloponnesi ad Eurotam flu. 20. 119
Ladera, insula maris Ægæi ante Miletum. 106
Laisa, civitas quæ & *Dan*, & postea *Cæsarea* Philippi urbs Palæstinæ ap. ortum Jordanis. 225
Lamia, urbs Thessaliæ marit. 120
Lampsacus, urbs Mysiæ ad Hellespontum ad ostia flu. Granici. 111. 119
Lapyrus, urbs Cypri marit. 6
Laodicea, urbs Cælesyriæ ad Libanum mont. 38. 376
Laodicea, urbs Syriæ marit. 262
Laodicea, urbs Mediæ Appiano.
Laodicea, urbs Lydiæ ad Lycum fluv. 34
Laodicea, urbs Phrygiæ maj. Polyb. 80
Larissa, urbs Syriæ ad Orontem fluv. inter Apameam & Epiphaniam. 24 285
Larissa, urbs Thessaliæ medit. ad Peneum fl. 121
Lemnos, inf. maris Ægæi. 34
Lempa, urbs Moabitica de qua Josephus. 391
Liba, urbs Mesopot. 74
Libanus, mons Syriæ. 71. 363
Limnaea, urbs Thraciæ Cherronesi. 122
Lycæonia, reg. Asiæ min. inter Iauriam & Armeniam. 8c. 146
Lycia, reg. Asiæ min. inter Cariam & Pamphyliam. 217
Lycus, fluvius Assyriæ Tigrim ingrediens. 74. 301
Lycus, flu. Phœnicæ Polyb. 87
Lydda, urbs Judææ, quæ postea *Diof-*

- polis* in tribu Ephraim. 265
Lydia, reg. Asiæ min. inter Ioniam & Phrygiam min. 80. 25
Lymira, urbs Lyciæ medit. ad Lymirum fl. 111
Lyfias, castellum, seu urbs Syriæ sita ultra lacum, qui juxta Apameam est. 495
Lysimachia, urbs Cherronesi Thraciæ Isthmum. 33. 112
Lyperus, mons Bithyniæ. 41

M

- M**ACEDONIA, reg. Europæ ampla inter Ionium ad occasum & Ægæum mare ad ortum perstructa. 2
Madyrus, urbs Cherronesi Thraciæ metropolis. 112
Maander, fluv. Asiæ min. in Phrygiæ maj. ex Aulocrene fonte oriens. 144
Magath, urbs Galaatidis reg. 204
Magnesia, urbs Lydiæ ad Sipylum mont. 55. 125. 138
Magnesia, urbs Cariæ apud Meandrum flu. 142
Malenses, populi insulæ Cypri
Mallus, urbs Ciliciæ marit. 87. 249. 319
Mallon, urbs Syrorum expugnata à Juda Machabæo. 204
Maresa, vide *Marissa*. 209
Maronea, urbs Thraciæ marit. ad ostia Hebri. 107. 136
Maronea, urbs Syriæ ab Antiocho 30. mil. in ort. 23
Margiana, reg. Asiæ inter Hyrcaniam & Bactrianam. 43
Marissa, quæ etiam *Alissa*, urbs Idumææ. 205. 313
Marsyas, flu. Phrygiæ maj. non procul à Meandro oriens. 44

Marস্যas, convallis inter Lybanum & Antilibanum. 83
Masaloth, urbs Palaestinae in tribu Nephtali. 225
Maspha, civitas tribus Benjamin. 188
Medaba, urbs Arab. Petrae. 312.
 391
Medeon, urbs Acarnaniae, Livio. 122
Media, reg. Asiae maxima inter Armeniam & Parthiam. 9. 28
Megalopolis, urbs Arcadiae in Peloponneso. 154
Megara, urbs Syriae in reg. Apame-na. 283
Megistes, portus Liciae. 133
Memphis, urbs Aegypti olim regia ad Nilum. 83. 172
Mesopotamia, reg. Asiae Euphrate & Tigri comprehensa. 55. 287
Miletus, urbs Ioniae vel Cariae apud Mzandri ostia. 25
Moab, urbs Arabiae Petrae trans Jordanem. 175
Modin, urbs Palaestinae in tribu Dan in monte. 211
Mopsuestia, urbs Ciliciae medit. 34
Moïbe, vicus Arabiae ubi occisus est Alexander. 253
Murus Camelorum, castellum Aegypti. 3
Myndus, urbs marit. 12
Myonesus, urbs Ioniae marit. inter Teium & Lebedum. 134
Myrina, urbs Aelidis marit. 34
Myfia, reg. Asiae min duplex, maj. & quae & Hellespontica, & minor Olympia dicitur. 181

N

N *ABATHAEI*, Arabes qui & *ZABADAEI*. 204
Naucratis, urbs & nomus Aegypti mediet. 170

Naupactus, urbs Aetoliae & reg. caput. 122
Nephele, urbs & prom. Ciliciae marit. 110
Nicephorium, urbs Mesopotamiae Appiano. 24
Nicopolis, urbs Armeniae, Cappadociae finitima à Seleuco Nicatore condita. 24
Nilus, flu. ingens Aegypti notissimus. 3. & al.
Noisium, urbs Ioniae à vetere Colophone 2. mill. distans. 134
Nomades, populi Asiae maj. juxta Caspium mare. 103

O *DOLLA*, urbs Palaestinae in tribu Juda. 209
Oeta, mons Thessaliae in Doridis confinio. 42
Oricus, mons Assyriae. 75
Orona, civitas Moabitarum, in tribu Ruben, quam Josephus Arabiae attribuit. 39
Orontes, flu. Syriae maximus ex Libano monte profluens. 17. & al.
Oropus, urbs Syriae, Appiano. 24
Orthosias, urbs Phoeniciae marit. 294
Ostia, urbs Latii ad ostia Tiberis. 217

P

P *ALAEISTINA*, reg. Asiae inter Syriam ad Septentr. & Aegyptum ad Austrum. 389
Pamphylia, reg. Asiae min. inter Lyciam & Ciliciam. 6
Panormus, urbs Sami inf. 128
Panormus, locus agri Milefii in Ionia. 134
Parthia, reg. Asiae inter Mediam & Ariam. 14. 287
Patara,

Patara, urbs Lyciæ littor. 7. 111.

133

Pedasa, oppidum Cariæ mediter. 107

Pella, urbs Macedoniæ med. 2

Pella, urbs Cælesyriæ trans Jordānem. 24

Pellinaum, oppidum Theſſaliæ. 122

Pelufium, urbs Ægypti ap. Pelufiacum ostium. 48. 83

Peraa, regio parva Rhodiorum ditio- nis. 107

Peraa. Toparchia seu urbs in tribu Gad. 235

Perga, urbs Pamphyliæ marit. ad ostia Cestri flu. 145

Pergamus, urbs Troadis seu Myſiæ medit. ad Caycum flu. 30. 118.

130

Perinthus, urbs Syriæ, App. 23

Persepolis, urbs reg. Perſidis ad Rhogamanem flu. 191

Persia, reg. Asiæ inter Luſianam & Carmaniam. 9

Persicum, urbs Cariæ, Diodoro. 12

Phanas, portus Chiorum. 125

Pharaton, urbs in tribu Ephraïm, in monte. 227

Phaselis, urbs Pamphyliæ marit. 12.

131

Phera, urbs Theſſaliæ, gem. ad diſt. 8. ſtad. 122

Pherea, urbs Æolidis, Mytilenorum colonia. 131

Philadelphia, urbs Cælesyriæ medit.

372

Philoteria, urbs Cælesyriæ ad lacum Tiberiadis. 88

Phocaa, urbs Æolidis marit. 125. 129

Phocis, reg. Achaïæ inter Bœotiam & Ætoliam. 122

Phœnicia, reg. Syriæ marit. 57. al loc.

Phrygia, reg. Asiæ min. gemina, maj. & minor, prima tota medit. 62. 5.

61. altera verſus Hellespontum. 6.

41

Pisidia, reg. Asiæ min. Pamphyliæ ſi- nitima. 80. 117

Platanus, urbs Phœniciæ medit. 86

Porphyreon, urbs Phœniciæ marit. ad Carmeli montis radices. 86

Pofidium, malè *Pofidonium*, urbs Syriæ littor. 334

Proerna, urbs Pheotidis apud Ther- mopylas. 122

Ptolemais, urbs Phœniciæ marit. 203

353

R

R *ABBATAMANA*, urbs A- rabiæ montanæ. 80

Ragata, caſtellum trans Jordanem. 391

Ramatha, urbs Judææ in Tribu E- phraïm in monte. 265

Raphia, urbs Phœniciæ marit. 91. 117. 355

Raphon, loci nomen in primo Mach. 204

Rhaga, urbs Mediæ in ora maris Caf- pii. 24

Rhæcum, urbs Troadis marit. ad prom. cognom. 138

Rhiconorura, urbs in Ægypti & Palæ- ſtinæ conf. in ora marit. 91. 174.

391

Rhodus, inf. maris Carpathii, Cariæ adjacens. 245

Roma, urbs Italiæ, caput orbis terræ. 217

Rhoſſus, urbs Syriæ marit. ad ſin. Iſſi- cum. 18. 338

S

S *SALAMIN*, urbs Cypri in orâ orientali. 13

Salmonii campi verſus Heracleam. 15

Samaria, reg. Palæſtinæ inter Ju- G g

dxam & Galilæam. 89. 109. & al.
Samega, urbs Syriæ Palæstinæ. 212
Samos, inf. maris Icarii, Ioniæ adjacens. 128
Samofata, urbs ad Euphratem fluv. Commagenes metrop. 325
Sardis, urbs Lydiæ Metrop. ad Timolum montem. 25. 30. 97. & al.
Sarpedon, urbs & promont. Ciliciæ. 146
Sarus, flu. Ciliciæ in Armenia minoris paulo supra Comanum urbem. 114
Scarphia, opp. Locrorum Epicnemidiorum in Achaia apud ostia Boagrii flu. 124
Scotusa, urbs Thessaliæ medit. 122
Schyæ, Nomades pop. inter Sarmatiam & Scythiam alteram. 103
Schyropolis, urbs Syriæ Decapolitanæ, aliàs Bethzan. 88. 204
Secoana, castellum reg. Apamææ in Syria. 269
Selencia, urbs Syriæ marit. 17. 54. & al.
Selencia, urbs Euphratem versus. 404
Selencia, urbs Mesop. ad Tigrim. 23. 72. & al.
Selga, urbs Pamphyliæ medit. 118
Selinus, urbs Ciliciæ marit. ad ostia Selinuntis Flu. 110
Selymbria, urbs Thraciæ ad Propontidem. 113
Sicilia, inf. Ital. omnium maris mediterranei maxima. 395
Sicyma, urbs Samariæ metrop. 312
Sicyon, urbs Peloponnesi. 13
Sida, urbs Pamphyliæ marit. 131
Sidon, urbs Phœniciæ marit. 15. 88. 109. & al.
Silphius, mons Syriæ. 17
Smirna, urbs Ioniæ marit. 44. 109. & al.
Sogdiana, reg. Asiæ inter Margianam

& Sacas. 14
Solis, urbs Ciliciæ marit. postea *Pompeopolis* dicta. 110. 114
Sotera, urbs Parthiæ, App. 24
Sparta, urbs Laconicæ, vide *Lacedæmon*. 20
Sperchium, urbs Thessaliæ ad ostia Sperchii fluvii. 122
Susa, urbs reg. Susianæ metropol. ad Eulæum flu. 5. 34
Susiana, reg. Asiæ inter Assyriam & Persidem. 59
Sycaminum, urbs Phœniciæ marit. 353
Syracusa, urbs Siciliæ ampliss. 395
Syria, reg. Asiæ maxima. 18. & al.
Syringe, urbs Hyrcaniæ, Polybio. 101

T

T *ABÆ*, urbs Persidis in Pareta-cene. 191
Taga, urbs Parthiæ. 99
Taguria, urbs Bactrianæ reg. 101
Tapyri, pop. Parthiæ, Hyrcanis proximi. 14
Tarentum, urbs Magnæ Græciæ, non Calabriæ. 40
Tarsus, urbs Ciliciæ ad Cydnum flu. 26
Taurus, mons Asiæ maximus, à Lycia usque ad extremos Seres perductus. 26. 15
Techus, urbs Palæstinæ in tribu Juda. 226
Tegea, urbs Peloponnesi in Arcadia. 198
Tegea, urbs Syriæ, App. 24
Telithon, urbs Moabitica, de qua Joseph. 391
Thaymacia, urbs Thessaliæ gemina. 122
Thannata, urbs Judææ, in tribu Juda, quæ postea cessit tribui Dan. 27

<i>Thaffus</i> , inf. Thraciæ in mari <i>Ægeo</i> . 223	<i>Tripolis</i> , urbs Pœnicis marit. 218. 351
<i>Theuproſopon</i> , ſive Θεοῦ πρόσωπον, faci- ciem Dei ſignificat, caſtellum ſeu urbs Phœniciæ marit. 405	<i>Turris</i> , quæ poſtea <i>Cæſarea</i> dicta eſt, urbs Phœniciæ marit. 352
<i>Thracia</i> , reg. Europæ maxima inter Mœſiam & Macedoniam. 12	<i>Tyrus</i> , urbs Phœniciæ litt. 115
<i>Thyſira</i> , urbs Lydiæ ad Lycum flu. 131	
<i>Thyria</i> , al. <i>Thyrion</i> . opp. Acarnaniæ. 122	
<i>Tigranocerta</i> , urbs Armeniæ maj. ad Nicephorium flu. apud Maſium montem. 398	
<i>Tigris</i> , flumen Meſopotamiam ter- minans eamque ab Aſſyria & Suſia- na dirimens 4. & al.	
<i>Trallis</i> , urbs Lydiæ inter Magnēſiam & Mæandrum flu. 142	
<i>Trieris</i> , urbs Phœniciæ circa Berytum & Byblum. 87	
	<i>XANTHVS</i> , urbs Lyciæ cum flu. cogn. qui urbem interluit. 12. 111
	<i>Z</i>
	<i>ZAGRVS</i> , mons Mediæ. 77
	<i>Zara</i> , urbs Moabitica in tribu Ruben. 391
	<i>Zariaſpa</i> , opp. Baſtrianæ. 103
	<i>Zephyrium</i> , urbs Ciliciæ marit. 110
	<i>Zengma</i> , urbs. 70
	<i>Zipatum</i> , urbs Bithyniæ ad Lyperum montem. 43

INDEX

NOMINUM ET RERUM.

A *BSALON* Judæorum legatus
ad Antiochum V. 107
Achai amicitiam cum Seleuco IV.
renovant. 154
Achai Andromachi F. Seleuci II.
seu Callinici dux, ejus ex uxore
nepos. 59. comitatur Seleu-
cum III. cognatum in bello contra
Attalum Pergami Regem. 66.
ejus mortem ulciscitur. *ibid.* An-
tiocho imperium conservat. *ibid.* ab
Antiocho provinciæ cis Taurum
perficitur. 68. Attalum inter fines
paterni regni redigit. 69. Deficit
ab Antiocho, diadema sibi impo-
nit. 80. Pisidiam depopulatur *ibid.*
ab Antiocho bello impetitur. 96.
Sardes tandem se recipit. 97. Boli-
dis proditione in Antiochi M. deve-
nit. 98. membris mutilatur, & utri-
usque corpus ejus insutum in cru-
cem attollitur. *ibid.*
M. Acilius Glabrio Cos. contra An-
tiochum M. proficiscitur. 120.
Brundisio Apolloniam appellit.
122. Ad Philippum Macedoniae
Regem Limneam venit. *ibid.* La-
rissæ de summa belli consultat. *ibid.*
Antiochum ad Thermopilas debel-

lat. 124
M. Acilius Glabrio, Lucullo in bel-
lo Mithridatico successor datus.
402
Adar Hebræorum mensis Februario
respondens. 224
Edes Æsculapii. 149
Edes liberæ legatis Romæ datæ.
164
Egyptii Ptolemæum Lagi Regem
proclamant. 13
P. Elius unus è Decemviris Roma-
norum ad Antiochum M. legatus.
117
M. Emilius Lepidus legatus ad
Antiochum Magn. & ad Philippum
Macedoniæ, ad Ptolemæum Epi-
phanem tutorio nomine missus. 136
M. Emilius Lepidus castrorum in
prælio ad Sipylum præfectus. 141
M. Emilius Rhegulus Romano-
rum contra Ant. M. Navarchus. 130
L. Emilius Scaurus cum 30. navi-
bus ad Hellespontum trajiciendum
missus. 135
M. Emilius Scaurus Pompeii quæ-
stor. 406
Era Antiochenisium. 10. Chaldæo-
rum. *ibidem.* Judæorum. *ibid.* Se-
leucidarum. *ibid.*
Eropus Ptolemæi Epiphanis dux.
109

Æropus Alexandri II. vulgò Zebinnæ dux. 329
Afranius Pompeii M. legatus. 403
Agathoclea psalteria, Ptolemæi Philopatoris amasia. 105
Agathocles Lyfimachi F. Lyfandram Ptolemæi Lagi filiam uxorem ducit. 18. Demetrium Poliorcetem in Asia insequitur. 25. in carcere patris jussu necatur. 30
Agathocles Macedo, Perfidis Satrapa. 48
Agathocles Rhodius rerum moderator apud Ptol. Philopatorem. 84. Tutor filio Epiphani commissus. 105. interficitur. *ibid.*
Agema ex Regiis Prætorianis. 92
Alcimus fit Judæorum Pontifex ab Antiocho V. 214. Pontificatum sibi confirmari à Demetrio Sotere contendit. 221. ad eum iterum proficiscitur. 222. tertio ad eundem redit. 224. cum destrui murum Atrii interioris jussisset, repentinâ morte sublatus est. 228
Alcibius Achæorum ad Antiochum IV. legatus. 170
Alexander Acarnan ab Antiochi M. consiliis. 129
Alexander Cassandri F. 24
Alexander Lyfimachi ex Odrissiade F. 30
Alexander M. ad Persicam expeditionem proficiscitur. 1. ex India redit. 2. ejus mors. 3. ejus filii mater & frater extincti. 13
ALEXANDER I. Rex Syriæ, Antiochi Dei Epiphani F. nothus Romanam venit cum Heraclide. 233. in patriam revertitur. 254. mittit ad Jonatham de societate. 235. cum Demetrio congreditur & fugatur. 236. bellum renovat & vincit. *ibid.* Syriæ regnum occupat. 245. uxo-

rem ducit Cleopatram Philometoris filiam. 247. par minime regno illud Ammonio cõmittit. *ib.* in ganeo & ludici dies consumit. *ibid.* audito Demetri Nicatoris adventu è Phœnice Antiochiam venit. *ibidem.* In Ciliciam contra rebelles proficiscitur. 251. contra Demetrium ducit. 252. Ad Ænoparam fluv. vincitur. *ibid.* ejus caput ad Philometorem mittitur. *ibid.*
ALEXANDER II. vulgo Zebinna vocatus, mittitur à Ptol. Philometore contra Demetrium. 316. Antiochiæ recipitur. *ibid.* corpus Antiochi. VII. cû lacrymis recipit. 317. lenis ac mansuetus omnibus videtur 318. novæ illi continuo à Ptolemæo suppeditantur copiæ. *ibidem* prælio tandem Demetrium profligat. 321. illo Tyri occiso solus regnat. *ib.* Antiochus VIII. novus illi æmulus. 321. Fœdus fecit cum Hyrcano. 329. duces suos rebelles Laodicæ expugnat. *ibid.* iisdem ignoscit. *ibid.* ab Antiocho VIII. bello appetitur. 330. cum illo acie dimicare recusans in Græciam spoliatis thesauris & templis fugere constituit. 333. Posidium venit Antiochiâ pulsus. *ibid.* occiditur. 334. variæ de ejus morte sententiæ. *ibid.* annos regnavit sex. *ibid.*
Alexander Perfidis Satrapa ab Antiocho M. constitutus. 68. à Rege deficit. 69. ejus mors. *ibid.*
Alexander Polyperchontis. F. 6
Alexander Pyrrhi Epirotarum Regis F. 61
Alexander Roxanes F. 12
Alexander Jannæus dictus, Hyrcani F. Aristobulo fratri succedit. 352. Ptolemæidem obsedit. *ibid.* obsidionem solvit. 353. cum Ptolem.

- Lathyro init societatem, sed nuntio clam ad Cleopatram in Ægyptum missio dissolvitur. *ibid.* à Ptol. Lathyro magna clade profligatur. 354. ad Cleopatram Ptolemaïdem obsidentem cum muneribus venit. 355. fœdere cum ipsa inito in Cæleſyriam profectus, Gadaram capit. *ib.* clade à Theodoro acceptâ, Gazam obsedit. *ibid.* eam proditione occupat. 356. cum intra sexennium cum Judæis bellum gessisset, pacem etsi victor illis offert. 376. cum Demetrio ab iis accersito decertat & fugatur. 377. Antiochum XII. in Arabiam transiturum longâ fossâ impedire frustra conatur. 381. cum Areta in Judæam exercitum ducente pace initâ adversus vicinos Syriæ subditos convertit. 391. post multas urbes Cæleſyriæ occupatas triennio febre quartana borans moritur. 392
- Alexandra* Aristobuli uxor, deinde Alexandro Jamno nupsit, marito mortuo Ragata castellum expugnat. 392. ad Tigranem legatos cum muneribus mittit. 396
- Alexandrini* legatos Romam mittunt de tutore Ptolemæo Epiphani obtinendo. 106
- Alexandrini* Ptolemæum vulgò Physconem Regem proclamant. 169
- Alexis*, Apamææ arcis præfectus. 74
- Amastion* armiger ducis regiæ. 57
- Amicitia* inter Antiochum M. & Sophagafenum Indiæ Regem renovata. 104. inter Seleucum IV. & Archæos renovata. 154
- Amilcar* Hannibalis pater. 119
- Aminander* Athamanum Rex. 121
- Ammonius* regni sub Alexandro Theopatore administrator. 247. pro Aradiis stat contra Marathenses. 249
- Amor* à modestis occultatur. 20
- Amphimachus* Mesopotamiæ Satrapa. 4
- Amyntas* Alexandri M. avus. 35
- Anchora* naturalis Seleucidarum in femore nota. 1. securitatis signum. 2. annulus Seleuci Nicatoris signatorius. *ibid.*
- Andreas* Archiater Ptolem. Philopatoris. 91
- Andriscus* Persei filium mentitus, Philippum se appellans, ad Demetrium Soterem venit, 236. ab eo Romam mittitur. 236
- Andromachus* Achæi pater, Seleuci Callinici socer, ejus dux Antiochum Hieracem profligat. 59. captus in bello tandem à Ptolemæo Evergete Rhodiis concessus. *ibid.*
- Andromachus* Aspendius Ptolemæi Philopat. dux. 93. Cæleſyriæ præfectus. 96
- Andronicus* Macedo Ephesi pro Antiocho M. præfectus. 129
- Andronicus* Antiochiæ præfectus sub Antiocho IV. 167. à Menelao Judæorum Pontifice subornatus Oniam interficit. *ibidem.* jussu regis eod. loco occiditur. 168
- Andronicus* Samariæ præfectus sub Ant. IV. 172
- Androsthenes* Cyzicenus in India ad devehendam Sophagafeni Regis gazam ab Antiocho M. relictus. 104
- Antigenes* Argyraspidum dux. 4
- Antigonus* Cocles cognominatus, ab Antipatro designatur exercitus regii Imperator. 4. imperium Asiæ affectat. *ibid.* Eumienem sibi conciliare studet. *ibid.* Cassandrum ad se venientem suscipit. *ibid.* Mesopotamiam petit. *ibidem.* Seleucum & Pythonem sibi conciliat. 5. Præ-

ter spem potitur Eumene. *ibid.* honorificè excipitur à Seleuco. *ibid.* rationes proventuum à Seleuco exigit. *ibidem.* Pythonem occidit. *ibid.* in Ciliciam venit. 6. in Syriam movet. *ibid.* certior factus de recuperata per Seleucum Babylonia Demetrium mittit in eam Satrapiam 11. pacem facit cum Ptolomæo Seleuco & Lysimacho. 12. bellum cum Ptolomæo renovat. *ibid.* diadema sumit. 13. expeditionem in Ægyptum suscipit. 14. re infecta Syriam repetit. *ibid.* de Lysimachi in Asiam transitu audito, in eum contendit. 15. Demetrium accersit. *ibid.* in prælio contra Reges occumbit. 16

Antigonus Ggnatas cognominatus, Demetrii F. Antigoni I. nepos Bæotios cædit. 24. captivitatem patris graviter fert, & ad Seleucum supplex scribit. 28. patris funus curat. 29. à Ptolomæo Cerauno profligatus pacem cum eo init. 40. cum Antiocho Sotere pro Macedonia decertat. 41. pace cum eo initâ Macedoniam & Philam uxorem Antiochi F. accipit. 42. auxilia Græcis mittit contra Gallos. *ibid.*

Antigonus Hyrcani Pontificis F. 350

Antiochenfes Seleucum I. ut Heroa coluerunt. 34. recipiunt Philippum contra Lysiam. 213. Alexandrum I. contra Demetrium Soterem. 232. Demetrium Nicatorem contra Alexandrum I. Alexandrum II. contra Demetrium Nicatorem. 316. Antiochum Philopatorem contra Antiochum VIII. 347

Antiochenfes capti in urbe Berzæ

gratis dimituntur. 377. cum Arabibus disceptant. 403. ab Atheniensibus originem trahere se jactant. 404. ipsis obsides redduntur à Pompeio. *ibid.*

Antiochia quartâ parte ab Antiocho IV. augetur. 193. maxima parte incendio consumitur. 268. ejus campi Apollini dicati. 23. *Antiochia* recipit à Pompeio. 404

Antiochia Syriæ metropolis urbium seditiosissima, contra Antiochum V. rebellis, 214. contra Demetrium Soterem. 232. contra Demetrium Alexandrum I. 251. contra Nicatorem. 267. deficit iterum à Demetrio 313. expugnatur ab Antiocho VIII. 349

Antiochia urbes sexdecim à Seleuco Nicatore denominatæ. 23

Antiochis. Antiochi M. filia Ariarthis Cappadociæ Regis uxor. 117. ejus ossa filio à Lysia reddita.

Antiochis pellex Antiochi, IV. 167

Antiochus dux Philippi Macedoniæ R. pater Seleuci Nicatoris. 1

ANTIOCHUS I. Seleuci Nicatoris F. prælio interfuit ad Ipsum 16. patris uxorem Stratonicen deperit. 20. Asiæ imperium à patre accipit. 32. succedit patri defuncto. 39. patris cineres Seleuciæ condit. 40. cum Ptol. Cerauno pacem init. *ibidem.* Pyrrho adversus Romanos pecuniam commodat. *ibid.* expeditionem in ulteriora Tauri montis mittit. *ibid.* in Bithyniam ducere statuit. 41. de Macedoniæ regno cum Antigono II. decertat. *ibid.* Pacem cum eo init, Macedoniâ & filiâ in uxorem concessâ. 42. contra Gallos exercitum ducit. *ibid.* eos profligat. 43. Ægyptum invadere molitur. *ibidem.* Ephesi moritur. 44 à

Lemni incolis consecratur. *ibid.*
ANTIOCHUS II. DEUS cognominatus, patri Antiocho succedit. 47. Timarchum Mileti Tyrannum expellit. *ibid.* bellum Byzantinis inferre decernit. *ibid.* contra Ptolemæum Philadelphum bellum gerit. 48. Judæis jus civitatis in Ionia concedit. *ibidem.* Pacem init. cum Ptolemæo, Berenice ejus filiâ in uxorem acceptâ. *ibidem.* Laodicen uxorem priorem revocat, ejus insidiis occiditur. 49. à Smyrnenſibus consecratur. 50

ANTIOCHUS III. MAGNUS vocatus, Seleuci F. Seleuco fratri succedit. 68. Achæo citra Taurum provinciam commendat. *ibidem.* contra Molonem & fratrem Alexandrum defectores copias mittit. 69. Laodicen Mithridatis Cappadociæ R. filiam uxorem ducit. 70. contra Molonem movet. 73. castris Molonis potitur. 77. res Mediæ componit. 78. Artabazanem perterret. *ibid.* nuntios ad Achæum mittit. 81. Seleuciam expugnat. 82. Ptolemæidem & Tyrum proditione occupat. 83. multas Syriæ urbes aggreſſitur. *ibidem.* Damascum capit. 84. contra Ptol. Philopatorem ducit. 86. ejus duces profligat. 88. Arabes sibi adjungit. 89. vere ineunte bellum renovat. 90. fugatur ad Raphiam. 94. legatos mittit de pace ad Ptolemæum. 96. contra Achæum proficiſcitur. *ibidem.* cum Attalo Pergami R. societatem init. *ibidem.* Sardibus inclusum Achæum obsidet. 97. eum capit proditione & occidit. 98. contra Arsacem expeditionem suscipit. 99. Parthiam ingreditur, Hecatompylon venit. *ibid.* descendit in Hyrcaniam.

100. pacem init cum Arsace. 101. cum Bactrianis decertat. 102. sauciatur in ore. 103. Euthydemum Bactrianorum R. in amicitiam recipit. *ibidem.* Indorum fines ingreditur, cum Sophogafeno fœdus renovat. 104. superiorum regionum Satrapas imperio adjicit. *ibid.* è Carmania redit. 105. cum Philippo Macedoniæ R. societatem init. *ibid.* Cælesyriam invadit. 106. adventu Romanorum legatorum Antiochiam revertitur. 108. Attali ditionem occupat. *ibidem.* ab eâ Romanorum precibus recedit. 109. Contra Scopâ movet. *ib.* eum profligat & Phœniciam recipit. 110. cum classe profectus per oram Ciliciæ & Cariæ terrorem urbibus circumfert. *ibidem.* Ephesi hiemat. 111. Asiæ civitates in antiquam imperii formulam redigere conatur. 112. trajicit in Hellespontum, Lysimachiam capit. *ibid.* falso rumore de Ptolemæi morte audito Cyprium navigat, naufragium passus Antiochiam petit. 114. vere Ephesum venit. 115. de bello Romanis inferendo decernit. 117. Ab Ætolis accitus in Græciam cum copiis venit. 120. Totâ Eubœâ potitur. *ibid.* Ætolos convocat. 121. de Thessalia consultat. *ibid.* amore Chalcidensis puellæ quam uxorem ducit, capitur. *ibidem.* intra Thermopylarum saltum se recipit; ibique ab Acilio Cos. victus. 124. in Asiam transmittit. *ibidem.* in Phrygia hybernât. 127. in Gallogræciam auxilia comparanda mittit. 127. de pace ad Æmilium ablegat. 130. ejus classis profligatur. 132. ad Prusiam de societate frustra scribit. 134. classe ejus iterum profligatur.

135. præsidia deducit è Chersone-
so. *ibid* legatos mittit ad Scipiones.
136. Ariarathis generi auxilia ac-
cerfit. *ibid*. P. Cornelii Scipionis
filium bello captum patri reddit.
138. ad Sipylum instruit aciem.
139. prælio victus Sardim fugit. 141.
Syriam petit. 142. legatos mittit &
conditiones pacis accipit. 143. ejus
mors & elogium. 148
ANTIOCHUS IV. à Seleuco IV. fra-
tre obfess liberatus. 157. ejus mor-
tem Athenis cognoscit. 158. ei in re-
gno succedit & Deus Epiphanes co-
gnominatur, ibi insolitam Regibus
vitæ rationem instituit. *ibid*. Ægy-
pti Regis tutelam ambit. 165. Ty-
rum venit, inde Joppen, postea Jero-
solymam. *ibid*. de Cælesyria am-
bigit. 166. Ptolomæi Philometoris
duces inter Cassium montem & Pe-
lusium profligat. 167. contra rebel-
les in Ciliciam proficiscitur. *ibidem*.
Tyrum iterum venit. 168. Ægy-
ptum occupare tentat. *ibid*. Ægy-
ptios fugat, Pelusio & Ægypto qua-
si universâ potitur. *ibid*. Ptol. Phi-
lometorem capit. *ibid*. bellum con-
tra ejus fratrem Physconem gerit.
169. ad Pelusium navali prælio vi-
ctor. 170. Alexandriam frustra ob-
fedit. 171. Philometorem Memphi
relinquit. *ibid*. Jerosolymam venit,
expugnat & diripit. 172. Pace initâ
inter Ptolemæos fratres Ægyptum
iterum petit. 174. occurrit Popilio
Rom. legato. 175. Ægyptû deferere
cogitur. *ibid*. in Judæos sævit ite-
rum. *ibid*. in provincias superiores
adit. 186. Artaxiam Armeniorum
Reg. capit. *ibid*. 187. Dianæ tem-
plum diripere conatus profligatur.
190. ob cladem suorum in Judæa
Ecbatanam præcepit venit. 191. è

rheda decedit 9. in oppido Tabis sub-
sistit. *ibid*. se Judæum facturum pro-
mittit & templum Dei conditurum
si sanitatem recuperet. 192. mori-
tur. *ibid*.

ANTIOCHUS V. Antiochi IV. F.
patri in regno succedit. 202. cum
ingenti exercitu Judæam ingredi-
tur. 211. Bethzuranos recipit & Je-
rosolymam obsidet. 212. pacem Ju-
dæis denuntiat. 213. Jerosolymam
ingreditur. *ibid*. Antiochiam repe-
tens Menelaum Pontificem occidi
jubeat. 214. Antiochiam obsidet, vi-
eam capit. *ibid*. occiditur. 218

ANTIOCHUS VI. Alexandri Theo-
patoris F. ad Emalchuelem Ara-
bem à patre depositus à Diodoto ac-
citur ad regnum patris recuperan-
dum. 266. diadema assumit, & cum
Demetrio Nicatore confligit. 269.
victor Antiochiam ingreditur. *ibid*.
legatos ad Jonathanem de societate
mittit. 274. à tutore per medicos
interficitur. 280

ANTIOCHUS VII. Evergetes dictus,
Demetrii fratris in Parthiam pro-
fectione oberrabat. 290. Rhodû pe-
tit. *ib*. Simoni Judæorum Pontifici de
societate scribit. *ibid*. accersitus à
Cleopatra Seleuciam venit. 292.
Rex Syriæ proclamatur & eam du-
cit uxorem. *ibid*. bellum Tryphoni
denunciat, eumque è superiore Sy-
ria primo prælio ejicit. 293. illum
Doræ obsedit. *ibid*. alienatur à Si-
mone, & ab eo tributum poscit. *ibid*.
Tryphonem Orthosiada fugien-
tem persequitur. 294. Apameam
expugnat, & Tryphonem interficit.
295. civitates rebelles recuperat.
297. Joannem Judæorum Pontifi-
cem bello aggreditur. 298. Jero-
solymam obsedit. *ibid*. Judæis ob Sce-

no pegiæ festum inducias concedit. *ib.* eis dat pacem, & ab iis **P** **R** **U** **S** ob religionem vocatur. 299. legatos & munera ad Scipionem Afr. mittit. *ibid.* contra Parthos propter captum fratrem movet. 300. ejus exercitus luxus. *ibidem.* Judæorum Pontificem socium sibi adjungit. 301. Indatam Parthorum ducem ad Lycum fluv. in Assyria profligat. *ibid.* Babylonem occupat, & tribus præliis Parthos fundit. *ibid.* civitates ab eo deficiunt. 302. auxilium suis laturus occiditur. *ibid.*

ANTIOCHUS VIII. Epiphanes dictus. Demetrii Nicatoris F. à matre Cleopatra Syriæ rex vocatur. 327. Tryphænam Ptol. Physconis filiam uxorem ducit. 332. contra Alexandrum II. bellum movet, profligat & occidit. 334. insidiis matris appetitur. 337. veneno mater quam ipsi paraverat. extinguitur. *ibid.* Epiphanes cognominatur. 339. ad Daphnem celeberrimus aggit conventus. 343. Antiocho fratri uterino insidias struit. *ibidem.* inferre Judæis bellum statuit. 345. copias contra fratris adventum servat. *ibidem.* cum ipso congreditur, & victor Antiochiam expugnat. 348. uxorem à sororis parricidio revocare frustra conatur. 349. ab Antiocho fratre profligatur, & regno expellitur. 350. Aspendum fugit. *ibid.* in Syriam revertitur eamque pace cum fratre initâ obtinet. 351. cum Antiocho fratre bellum renovat. 352. cum Cleopatra socru affinitatem init, & Selenem uxoris sororem cum ingentibus auxiliis in uxorem accipit. 354. Heracleonis Beræi insidiis occiditur. 356

ANTIOCHUS IX. Philopator voca-

tus, Antiochi Evergetis F. Cyzicum metu fratris uterini Antiochi secedit. 344. Antiochiæ cum copiis recipitur. 346. Cleopatram Physconis filiam primogenitam à Lathyro dimissam ducit uxorem. 347. cum fratre Antiocho congressus profligatur. 349. ejus uxor Antiochia capta sororis jussu occiditur. 350. bellum renovat & prælio victor fratrem regno expellit. *ibidem.* diviso cum eo imperio pace in iis Cælosyria potitur. 351. à Samaritis accersitus à Judæis debellatur. *ibid.* à Ptolemæo Lathyro contra Judæos recipit. *ibid.* Ad luxum & crapulas se convertit venationi addictus. 352. bello à fratre appetitur. *ibid.* bellum renovat. *ibid.* cum Ptol. Lathyro societatem init. 354. Antiocho fratre mortuo à Seleuco nepote bello appetitur. 360. statuam Jovis auream cum pecuniâ egeret Antiochiæ fundi jubet. *ibid.* in prælio contra Seleucum interimitur. 361.

ANTIOCHUS X. Philopatoris F. Aradum venit & diadema assumit. 367. Seleucum patruelem aggressus uno prælio è tota Syria expellit. 368. Antiochum XI. & Philippum ad Mopsuestiam profligat. 371. Antiocho XI. in aquis submerso cum Philippo de universo Syriæ regno contendit. 374. Selenē ducit uxorem. *ib.* à Philippo & Demetrio III. oppugnatus strenuè resistit, tandem profligatus ad Parthos fugit. 375. à Parthis reversus suam Syriæ partem recuperat. 377. cum Philippo bellum renovat. 387. Tigra in Syriam accito latet in Cilicia aut Commagene. 392. morbo interit. *ibid.*

ANTIOCHUS XI. Epiphanis F. se-

- cundus, audita Seleuci fratris morte diadema assumit. 370. cum Antiocho X I. patruele congressus profligatur, & in Oronte aquis submergitur. 371
- ANTIOCHUS XII.** quintus & ultimus Antiochi VIII. filius, Damasci regnum occupat. 380. contra Arabes ducit exercitum. *ibidem.* eo absente Damascum proditione invahit Philippus 381. quo audito Antiochus ex Arabia revertitur. *ibid.* compositis rebus in Arabiam iterum profectus, in prælio occiditur.
- ANTIOCHUS XIII.** Antiochi X. seu Pii F. post mortem patris cum fratre Romam venit pro regno Ægypti. 395. à Verre Siciliae prætoris expoliatur Syraculis. *ibidem.* in Syriae regnum permittente Lucullo sese insinuat Syris non invitis. 398. Callinici cognomen sibi vindicat. 402. bello à Pompeio appetitur. 403. se ejus fidei permittit. 404. Syriae regno nunquam de Romanis male meritis, privatur. *ibid.*
- Antiochus** cognominatus *Hierax*, Seleuci II. frater, ab ipso in auxilium contra Ptolemæum vocatus. 56. fratri bellum infert. 57. à Gallis se redimit. 58. ab Eumene victus bellum cum Seleuco fratre renovat. 59. ab eo victus in Mesopotamiam fugit, ubi iterum magna clade profusus fugit in Cappadociam ad Ariarathem. 60. deinde ad Ptolemæum se recipit. *ibid.* ex ejus carcere fuga elapsus à latronibus interficitur. 61
- Antiochus** Ciliciae præfectus à Ptol. Evergete relictus. 54
- Antiochus** Antiochi M. F. primogenitus, copiarum patris præfectus. 109. Laodicea sororem ducit uxorem. 115. ludos ad Daphnem celebrat, & Hannibalem recipit. *ibid.* à patre in Syriam ad ejus custodiam mittitur. 117. moritur. 118
- Antipater** curator Aridæi electus senio confectus moritur. 4
- Antipater** Cassandri F. & gener Lyfimachi. 24
- Antipater** Antiochi M. nepos. 90. lævo cornu in prælio ad Sipylum præfectus. 139. legatus de pace ad Romanos.
- Antipater** Alexandri II. dux rebellis. 329
- Apamae** urbes, tres à Seleuco in memoriam uxoris denominatae. 23
- Apame** Artabasi filia, uxor Seleuci Nicatoris, mater Antiochii Soteris. 18. 39
- Apame** Antiochi Soteris & Stratonices filia, Magæ Cyrenarum Regi nupta. 43
- Apamæni** deficiunt à Demetrio Nicatoris. 313
- Apaturius** Galatus Seleucum. III. insidiis excidit. 68
- Apelles** Antiochi IV. dux occisus. 180
- Aphrodisius** procurator Phrygiae pro Seleuco Nicatoris. 32
- Apocleti**, sanctius apud Ætolos concilium. 120
- Apollo** Sarpedonius. 251
- Apollodorus** Susianæ reg. præfectus. 78.
- Apollodorus** Gazæ urbis præfectus. 355
- Apollonides** Demetrii Poliorcetis quondam familiaris ad eum à Seleuco Nicatoris missus. 27
- Apollonides** Glazomenius ad Antioch. IV. legatus. 170
- Apollonius** unus ex Ant. M. purpuratis. 132

- Apollonius Thraſææ* F. Cæleſyriæ & Phœnicæ præfectus. 156
- Apollonius Mneſtæi* F. Antiochi IV. ad Romanos legatus. 164. ad Ptol. Philometorem. 165. tributorum Regis collectioni præfectus. 176. Jeruſolymam venit & eam diripit. *ibid.* Samariæ dux contra Judam ducit. 186
- Apollonius Clazomenius* ad Ant. IV. legatus. 170
- Apollonius Demetrii* Romæ familiaris. 216
- Apollonius Gennæi* F. Antiochi V. dux. 208
- Apollonius Davus* pro Alex. I. Cæleſyriæ præfectus. 247. Demetrio II. ſe adjungit. *ibidem.* contra Judæos movet. *ibidem.*
- Apollonius Antiochi VIII.* paraſitus. 340
- Apollophanes*, Antiochi M. Medicus, ejus geſta. 79
- Apollophanes* Antiochi V. dux, gazâ occupatâ occiſus. 207
- Apparitus* equitum in pugna. 206
- Arabes* Antiocho M. ſeſe adjungunt. 89
- Arabes* Judæos aggrediuntur. 208. victi pacem à Juda poſtulant. *ibid.* Syriam incurſionibus infeſtant. 355
- Aradii* jure Aſyli à Seleuco Callinico donati. 57
- Aradiorum* ſacrilegium. 249
- Archelaus* Demetrii Poliorcetis dux ad arcem Babylonis expugnandam relinquitur. 11
- Archias* Cypri præfectus proditiōe conviſtus ſe ſuſpēdit. 232
- Ardyis* Antiochi M. F. 110
- Ardyis* vir bellicoſus. 76
- Arctas* Arabum Rex à Gazæis in auxilium vocatur. 355. à Damafcenis ad regnum Cæleſyriæ nominatus. 387. expeditionem contra Judæos ſuſcipit & eorum Regem proſtigat. 391. cum eis pacem facit. *ibidem.*
- Ariarathes* V. Cappadociæ Rex, Antiochidem uxorem Antiochi M. filiam ducit. 117
- Ariarathes* VI. Cappadociæ Rex ad Ant. V. legatos mittit matris & ſororis oſſa petiturus. 215. Demetrii ſororis nuptias reſpuit. 228. regno pulſus Romam venit 230. regnare cum Oropherne fratre jubetur. 231
- Aridaus* Alexandri M. frater. 3
- Aristannus* Achæorum prætor. 154
- Aristarchus* Berenices Antiochi II. uxoris medicus. 53
- Aristarchus* Phocæentium ad Seleucum Antiochi M. filium legatus. 153
- Aristides* Græcorum ad Ant. IV. legatus. 170
- Aristobulus* Hyrcani Pontificis filius. 350
- Aristobulus* Alex. Jannæi F. Ab eo captus Romam ducitur. *ibidem.* ad Pompeium cum Hyrcano venit. 405
- Aristodemus* Mileſius à Demetrio victoriæ nuntius ad patrem Antigōnum miſſus. 13. Antigoni poſtea dux. 42
- Aristogiton* Athenienſium libertatis vindex. 33
- Ariston* regni ſub Ant. IV. adminiſter. 162
- Ariston* Tyrius ab Hannibale Carthaginem miſſus. 116
- Armeniorum* imperium Syris intolèrandum. 396
- Arsabes* in Armenia Antiochum Hieracem excipit. 59
- Arsaces* I. Parthorum Rex genus à Perſarum regibus ducit. 48. imperium arripit ſub Antiocho II.

49. Hyrcaniam occupat. Seleu-
cum Callinicum prælio vincit. 60.
Parthicum regnum format. 61
Arfaces II. bello ab Antiocho M.
appetitur. 99. in Hyrcaniam se re-
cipit. *ibid.* contra eum sine damno
concreditur. 101. cum illo pacem
init. *ibidem.*
Arfaces III. Demetrium Nicato-
rem in bello captum in Hyrcaniam
mittit. 296
Arfinoe Ptolemæi Lagi F. Lyfimachi
uxor. 29. ejus stratagema. 31
Arfinoe Ptol. Evergetis F. Philopato-
ris soror, fratrem in bello contra
Ant. M. comitatur. 99
Artabazanes Atropatorum Rex bello
ab Ant. M. appetitur. 78. pacem
cum eo init. 79
Artabazus focer Seleuci Nicatoris. 1
Artabazus Sardium pro Achæo præ-
fectus. 97. 98
Artaxias Ant. M. dux, rebellat, Ar-
meniamque occupat. 159 fœdere à
Romanis cum Eumene & Pharna-
ce comprehenditur. *ibid.* bello ab
Ant. IV. impetitus capitur. 187.
moritur. *ibid.* ejus progenies usque
ad Tigranem extenditur. 388
Artemon homo plebeius Antiocho II.
simillimus. 49
Arthemisius Macedonum mensis,
Maio respondens. 17
Arx Jerofolymitana ab Ant. IV. mu-
nita. 210. ab Hyrcano Pontifice
tandem capta. *ibid.*
Arx Apamæ ab Antiocho IX. extru-
cta. 361
Ascalonitæ æram ab obtentione *win-*
rupias dinumerant. 353
Asiaticus cognomen ludibrii Antiochi
XIII. 401
Asidæi sive *Hasidæi*, Pii vocati Judæi,
quibusdam Pharisei. 186
Aspasianns Medus Ant. M. dux. 90

Aspendius unde Antiochus VIII. vo-
catus. 350
Asylus Aradiis à Seleuco Callinico
concessus.
Asylus Tyro urbi ab Antiocho VII.
concessus. 321. apud Daphnem An-
tiochiæ suburbium. 167
Atergatis fanum à Judâ incensum.
209
Athenaus author, de Regibus Syriæ
scripsit. 340
Athenaus Ant. VII. dux, Regis de-
sertor, fame perit. 301
Athenobius Ant. VII. dux, ad Simo-
nem missus, contra eum exercitum
movet. 293
Attalus Eumeni patrueli successor
Rex Pergami. 66. ab Achæo reda-
ctus in angustias. 80. cum Ant.
M. societatem init. 96. cum Ro-
manis contra Philippum fœdus fe-
rit. 107. legatos Romam contra
Antiochum M. mittit. 108
Attalus II pugnât in acie ad Sipylum
montem. 141. regnum & cogna-
tam uxorem accipit. 232. Ariara-
them cognatum in regnum resti-
tuit.
A. Atilius Prætor urbanus. 164
Atilius Regulus, Consul Romæ. 49
Avaritia Romanorum inexplibilis.
161
L. Aurelius Romanorum legatus ad
Ant. V. 210
Aurelius Cotta Tribunus militum.
144
Anonimia Seleuciensium ad mare.
352. Ascalonitarum. 353
Azarias dux Hebræorum. 203

B

BABYLONII veteri erga Seleu-
cum I. benevolentia affecti. 7
Bacchides Mesopotamiæ præfectus
H h ij

- pro Antiocho IV. contra Judæos dux. 189. Jerosolymam venit, deinde redit ad Regem. 226. contra Jonatham missus eum insequitur, sed non ausus flumen trajicere Jerosolymam petit. 226. mortuo Alcimo iterum ad Regem redit. 228. Tercio in Judæam ducit. 229. Jonathæ legatos de pace recipit, nec umquam Judæam repetit. 230
- Cn. Babius* Tampilus prætor, Pellinæum oppugnat. 122
- Beli* Templum Babylonii proximum. 23
- Bellum* inter fratres Antiochos VIII. & IX. pertinacius quàm antea renovatur. 354
- Berenice* Philadelphi filia, Antiochi II. uxor. 48. filium parit. 50. cum parvulo marito occiso necanda datur à Seleuco II. 54.
- Bethsurani* deficiunt ad Antiochum V. 212
- Bibliotheca* Atheniensium à Xerxe capta, à Seleuco ipsis restituta. 38
- Bolis*, Achæi proditor. 98
- Bosphorum* Cimmericum mari Caspio jungere voluit Seleucus. 34
- Bravo* Dianæ signum rapit Laodiceñibus. 34
- Brennus* Gallorum dux in Græciam irrupit. 42. profligatur. *ibidem*.
- C**
- C***æranus* legatus Smyrñæ ad Ant. IV. 114
- Callias* Atheniensium ad Ant. IV. legatus. 170
- Callimander* Ant. IX. dux à Judæis occisus. 351
- Callinicepolis* urbs in Mesopotamia à Seleuco II. condita. 60
- Callinicus* cognomen illustre Seleuci II. 52. Demetrii III. 378. Ant. XIII. 402
- Calvisius* arguitur. 274
- Cambyfes* Persarum Rex. 54
- Candelabrum* è gemmis opere mirabili confectum. 305
- Canis* domesticus Lyfimachi corpus diù protegit. 31
- Carthagines* Romam contra Ant. IV. legatos mittunt. 120
- Cassander*, unus ex Alexandri M. ducibus ad Antigonum se recipit. 4. se Regem proclamat. 13. pacem cum Demetrio init. 15. copias sub Pleistarcho fratre contra Antigonum in Asiam mittit. *ibid.*
- Cassander* Phocænsium ad Seleucum Ant. M. F. legatus. 153
- Cendebeus* pro Ant. VII. reg. maritimæ præfectus. 294. movet contra Judæos, eorumque regiones vastat. *ibidem*.
- Censores* Romæ vasa ab Ant. IV. data recipiunt, & in templis ea reponunt. 164
- Cerannus* cognomen Seleuci III. 65
- Chareas* Ptol. Philopatoris præfectus ad Ant. M. deficit. 88. Gazaræ præfectus. 106. occiditur. 207
- Chamaleon* Heracleensium ad Seleucum Nicatorem legatus. 32
- Chariclitus* Rhodius urbis Navarchus. 132
- Chyrestes* ab Antiocho M. deficiunt. 74
- Cineas* rerum Ægypti administrator. 169
- Civitates* Syriæ ab Alex. I. 318. à Tryphone deficiunt. 287
- Clandius* Nero ad Ant. M. & Philippum legatus. 106
- A. Claudius* ad Tigranem à Lucullo missus. 397. Ephesum repetit ad Lucullum. 398

Cleonius Alex. II. dux rebellis. 329
Cleopatra Syria Ant. M. F. Ptolemæo
 Epiphani nupta. 117. moritur.
 165

Cleopatra Epiphani filia Philometo-
 rem fratrem cum Evergete fratre
 conciliat. 173. Demetrium II. ge-
 nerum in auxilium vocat. 312. in
 Syriam ad eum cum opibus profu-
 git. 313

Cleopatra Philometoris filia Alexan-
 dro nupta. 246. deinde Demetrio.
 250. tandem cognato Antiocho
 VII. ex iis quatuor filios & quidem
 Reges habuit, veneno quod parave-
 rat filio extincta. 337

Cleopatra Philometoris altera filia,
 Physconis patris uxor. 347. Cleo-
 patram F. Lathyro filio adimit, ei-
 demq; Selenem adjungit. *ib.* Lathy-
 rum regno pellit. 353. auditâ ejus
 in Syriâ expeditione & potentiâ,
 cum Alexandro Judæorum Rege &
 Anthiocho Epiphane societatem
 init. 354. Alexandrum F. in re-
 gnum revocat, cum eo Phœniciam
 appellit. *ibid.* Lathyrum Ægyptum
 occupare conantem expellit. 355. &
 ipso in Cyprum reduce, Ægyptum
 repetit. *ibid.*

Cleopatra Physconis filia primogeni-
 ta. Lathyro fratri adempta Antio-
 cho. I X. nubit. 347. in Templo
 Antiochiæ jussu sororis Tryphænæ
 occiditur. 349

Cleopatra Physconis tertia filia Selene
 vocata. *Vide* in Selene.

Cleopatra Mithridatis Eupatoris Re-
 gis Ponti F. uxor Tygranis Arme-
 niæ Regis. 388

Cleopteleus Eubiæ Ant. M. uxoris
 pater. 121

Cleostratus Atheniensis ad Ant. I V.
 legatus. 170

P. Clodius Antiochiæ fere occisus 403

Cœlesyria cum Phœniciâ in dotem
 Cleopatrarum ab Ant. M. data. 154.
 ejus pleræque urbes à Judæis oc-
 cupatæ, nis ademptæ. 405

Cœlesyri ad venerationem Regum Æ-
 gypti proclives. 95

Colossus Apollinis à Xerxe sublatus, à
 Seleuco in Branchidis repositus. 34

Comanus rerum Ægypti sub Ptolem.
 Physcone administr. 169

Combabus Stratonices amorem veritus
 se mutilat, ejus historia. 19

Commagena Antiocho X I I I. in re-
 gnum à Romanis relicta. 404

Commagenus cognomen ludibrii Ant.
 X I I I. 401

Consilium Scipionis Antiocho M. da-
 tum. 138

Conventus ad Daphnem celeberrimi
 ab Ant. V I I I. facti. 343

Corona aurea Romanis à Regibus dari
 solita. 171

Corona aureorum decies mille Roma-
 nis à Demetrio missa. 228

L. Cornelius Lentulus Romanorum
 ad res Græciæ inquirendas legatus.
 217

L. Cornelius Scipio bellum contra
 Ant. M. suscipit Æniorum Maro-
 nitarumque fines transgreditur.
 136. Hellespontum trajicit. 138.
 Antiochum M. ad Sipylum debel-
 lat. 141. post prælium Sardes con-
 cedit. 142. hiemat Ephesi. 143. pa-
 cis condiciones Regi præscribit. *ibi-
 dem.*

P. Cornelius Scipio Afric. Lucii fra-
 tris legatus contra Ant. M. profi-
 ciscitur. 130. 133. Salus moratur
 ob sacrificium. 136. æger defertur
 Eleam, & ab Antiocho M. filium
 bello captum recipit. 138. consilia
 Regi in gratiam præbet. *ibidem.*

- Sardes cum fratre post prælium concedit. 142
Cornu dextrum Ant. M. in pugna ad Sipylum vincit, sed sinistrum deletum est, exercitusque totus profligatus. 94
Corpus Antiochi VII. à Phraate ad sepulturam remittitur. 317
Craterus Eunuchus, educator Ant. IX. 344
Cyrus Persarum Rex. 10
Cyrus funditores appellati. 75
Cyzicenus cognomen ludibrii Antiochi I X. 346

D

DAGONIS templum Azoti. 248

- Damasceni* Aretam Arabiæ Regem ad regnum Damasci appellant. 381
Damocritus Ætolorum ad Nabin legatus. 117
Damon Ptol. Philadelphi ad Romanos legatus. 166
Damoxenus Ptol. Epiphanis dux. 109
Daphne suburbium Antiochiæ. 147.
 jure Asyli donata. *ibidem.*
Darius Persarum Rex. 18
Dea Stratonice. 55
Decem legati missi à Romanis ad res Asiæ ordinandas. 144
C. Decimus Romanorum ad Ant. IV. legatus. 173
Demetrius Atheniensium ad Ant. IV. legatus. 170
Demetrius Antigoni Coclitis F. à Ptolemæo profligatur. 7. Babylonem à patre mittitur. 11. reversus Halycarnassum obsessam liberat. 12. in Cilicia Ptolemæi duces superat. *ibid.* in Græciam patris iussu navigat. 13. Ptolemæum in Cypro naumachia superat. *ibid.* diadema sumit. *ibid.* cum patre in Æ-

gyptum expeditionem suscipit. 14. in Græciam navigat, 15. accersitur à patre, cum Cassandro pacem init. *ibidem.* contra Reges ad Ipsum decertat. 16. patre occiso victus Ephesum Athenas fugit. *ibidem.* Stratonicem filiam Seleuco petenti dat uxorem. 18. recuperat Ciliciam. 20. Athenas obsidet & expugnat. *ibid.* Spartanos aggreditur. *ibid.* inhiat regno Macedoniæ & perempto Cassandri filio rex renunciatur. 24. imperium paternum recuperare molitur. 25. Macedoniam amittit, pacem cum Pyrrho init. 26. in Asiam navigat, Lyfimacho Lydiam adimere conatur. *ibid.* ad Seleucum litteras dat quibus sortem suam lamentatur. 26. in captivitatem decedit. 27. in Chersoneso Syriæ moritur. 29

Demetrius II. Antigoni Gonatæ Macedoniæ Regis F. 61

Demetrius Euthydemæ Bactrianorum Regis F. 104

DEMETRIUS I. Syriæ Rex X. nascitur. 154. obses Romæ. 209. reditum in Syriam à Senatu frustra postulat. *ibidem.* iterum Curiam pro reditu ingreditur. 216. fugam meditatus, Diodorum in Syriam præmittit. *ibidem.* nave fugit. 217. primo in Lyciam, deinde Tripolim pervenit. 218. Antiochiam contendit & Antiochum V. patruelem occidi jubet. *ibid.* paternum regnum occupat. 220. exercitum contra Judæos comparat. 221. Nicanorem in Judæam mandat. 222. Barchidem mittit & Alcimum. 225. Romam legatos, Leptinem & Isocratem. 227. Orophernem supplicem recipit. 229. Ariarathi bellum infert & reducit Orophernem. *ibidem.*

- ibid.* tertio Bacchidem in Judæam mittit. *ibid.* legatos de Ariarathe ad Romanos allegat. 131. iterum bellum Ariarathi pro Oropherne infert, in quo fugatur. 132. Archiæ 50. talenta offert ut sibi Cyprum tradat. *ibid.* luxui & voluptatibus indulget. *ibid.* bello ab Alexandro appetitur. 133. filios metu belli exitus Cnidum mittit. 134. de societate Jonatham frustra sollicitat. *ib.* in prælio occiditur. 136
- DEMETRIUS II.** Syriæ Rex, Demetrii I. F. è Creta in Ciliciam contra Alexandrum Theopatorem ducit. 247. oblatam Philometoris amicitiam & filiam in uxorem libenter amplectitur. 251. Syriæ regnum paternum recuperat. 264. movet contra Jonatham. 265. pacem cum eo init. *ibid.* milites veteranos ac domesticos dimittit. 266. ad tyrannicam crudelitatem prorumpit. *ibid.* contra Antiochenfes à Judæis auxilium postulat. 267. eos fugat, debellat & castigat. *ibid.* ingratum se præbet erga Judæos. 268. prælio ab Antiocho Nicephoro fugatur. 269. Laodicæ luxui indulget. 275. per legatos bellum gerit. 276. ipsi contra Judæos frustra ducunt. 277. Simonis legatos cum donis recipit. 284. pacem cum eo init, & multa Judæis privilegia concedit. *ibid.* vocatus à Satrapis superiorum provinciarum congregat milites. 687. Arsacem aggreditur. 288. à Parthis capitur. 289. è Parthia fugiens è fuga retrahitur. 297. fugam iterum frustra tentat. 300. in Syriam dimittitur. 303. regnum recuperat. 304. crudeliter iterum erga subditos se gerit. 311. in Ægyptum accersitus, mo-
- vet, & Pelusium oppugnat. 313. auditâ civitatum suarum defectione in Syriam recedit. *ibidem.* contra Alexandrum II. decertat. 321. vincitur, & profugit ad uxorem. *ib.* Tyrum progreditur ubi occiditur. *ibidem.* de ejus morte diversæ sententiæ. *ibidem.*
- DEMETRIUS III.** Antiochi VIII. filius quartus, à Ptol. Lathyro è Cnido Caria ad Damasci regnum accersitur. 374. cum Philippo fratre corpus contra Antiochum X. conjungit. 375. fugato Antiocho Syriæ regnum penes fratres remanet. 376. à Judæis contra Alexandrum eorum Regē accersitur, eum profligat. 377. relictâ Judæâ contra Philippum fratrem ducit. *ibid.* oppugnatus in castris capitur. *ibid.* apud Mithridatem Parthorum Regem captivus moritur. 378
- Demetrius** Gadarensis, Pompeii M. libertus. 406
- Democles** Archon Athenarum. 42
- Democritus** unus è principibus Ætolia. 108
- Demophon** Ant. V. dux. 208
- Diana** signum Laodicensibus à Seleuco I. redditum. 34
- Dicaarchus** Ætolorum ad Ant. M. legatus. 117
- Diganes**, magistratus apud Seleucien-tes Mesopotamiæ. 78
- Diocles** Parapotamiæ ad Euphratem præfectus. 87
- Diodorus** Demetrii I. educator. 218
- Diodotus** Præfectus Antiochiæ sub Alex. I. Syriæ Rege, forsan ipse qui postea Tryphon. 247
- Diodotus** Alexandri I. dux insensus Demetrio II. ad Emalchuelem Arabum venit, Antiochumque Ale-

- xandri Regis filium poscit ad regnum ei restituendum. 266. cum puero ex Arabia reversus Apameam patriam suam venit. 269. Demetrio prælio profligato Antiochiam occupat. 274. tutor pupillo eligitur. *ibid.* Cilicibus ut piratæ fiant author. 275. ipse & per legatos Demetrium expellit è regno. 276. & 277. venit Schytopolim, & insidiis Jonatham capit. 278. mittit ad ejus fratrem Simonem legatos de remittendo Jonathâ. 279. eum cum filiis occidit. 280. Antiochiam repetit, ubi pupillum medicorum fraude interficit. *ibid.* regnum recenter adeptus Tryphonis nomen accipit. 283. legatos Romam mittit. 284. capto Demetrio nihil movet. 288. bello appetitus ab Antiocho Evergete fugatur. 293. Dora se recipit. *ibidem.* navi fugit Orthosiada. 294. Orthosiade Apameam se recipit. *ibid.* occiditur. 295
- Diocles* Arabia Dynasta. 252
- Diogenes* Sufianæ Provinciæ Præfectus. 71
- Diogenes* Mediæ prov. præfectus, forsân id. 78
- Diogenes* dux Antiochi III. forsân id. 100
- Diogenes* Orophernis ad Romanos legatus. 231
- Diogenes* Epicureus ab Ant. VIII. occisus. 340
- Diognetus* Ant. M. Navarchus. 70. 81
- Diomedon* Seleuciæ Præfectus. 73
- Dinon* Damasci pro Ptol. Philopatore Præf. 97
- Dionysius* Lysimachus Antiochi Hieracis dux. 59
- Dionysius* ab Epistolis Ant. IV. illius amicus. 182
- Dionysius* Tripoleos urbis Phœniciæ tyrannus securi percussus. 405
- Dionysius* cognomen Antiochi XII. 380
- Diophanes* copiarum Achæorum ad Eumenem Præf. 131
- Diophantus* Macedo pater Heraidis Androgynæ. 237
- Diphylus* Babylonis arcis pro Antigono custos. 8
- Disceptatio* Antiochenfium cum Arabibus. 403
- Cn. Domitius* Romanorum Tribunus. 139
- Domus* Romæ Antiocho IV. publicè ædificata. 160
- Dorcadum* tali ab Ant. IV. dono dati. 163
- Dorymenes* Ætolus Ptol. Philopatoris dux. 83
- Dora* urbs Phœniciæ libertate donata. 406
- Dositheus* Judæorum copiarum dux. 208
- Drachma* dimidia Sicli pars. 236
- Drachmarum* 10000. Syriæ Regibus pro templo Jerosolymitano redditus. 236
- Drochimates* Getarum Rex. 24
- Dromichates* Antiochi M. dux, Thracibus Præf. 113

E

- E** *BULLIDAS* Chalcidensis re-
petitur à Romanis. 143
- Echecrates* Theffallus Ptol. Philopatoris dux. 92
- Eleazar* Simonis Justi F. Judæorum Pontifex. 48
- Eleazar* legem Judæorum violare recusans tormentis afficitur. 179
- Eleazar* Judæ Machabæi frater Ele-

- phantis à se occisi pondere opprimi-
tur. 212
- Eleorum* ad Ant. M. legati. 121
- Elephanti* Lybici odorem nec barri-
tum Indicorum ferunt. 93
- Elephanti* quingenti Sandrococto In-
diæ Regi Seleuco dati. 13. Roma-
norum jussu ex pacis conditione in
Syria occiduntur. 210
- Emalchuel* Arabiæ Regulus. 266
- Entheus* malè Antiochus I. à Calvi-
sio appellatur. 274
- Epicrates* Ant. IX. dux, urbes Judæis
prodit. 351
- Epigenes* Seleuci III. copiarum dux.
66. idem Ant. M. dux. 68. vocatus
in consilium contra defectores. 69.
rectè opinatur in consilio. 74. cir-
cumvenitur ab Hermia. 74. insens
occiditur. 16
- Epiphanes* cognomen Antiochi IV.
Antiochi VI. 281. Antiochi VIII.
340. Seleuci VI. 365. Antiochi
XI. 370. Antiochi XII. 380.
Philippi. 373
- Epirotarum* ad Ant. M. legati. 121
- Epula* ad Daphnem celeberrimæ ab
Ant. VIII. factæ. 343
- Erasistratus* Seleuci Nicatoris Medi-
cus. 20. Antiochi Soteris morbum
patri aperit. 21. ejus à consiliis. 33
- Error* Josephi authoris. 350. 376
- Esdras* Judæ Machabæi dux. 209
- Etesia* venti. 131. 132
- Evager* Persiæ pro Antigono Satrapa.
9
- Eubia* virgo Chalcidenfis, uxor Ant.
M. 121
- Eucarnus* cognomen ludibrii Demetrii
III. 377
- Eucles* Rhodius Cleopatram ætatis
7. Ant. M. filiam Ptol. Epiphani.
117
- Eudamus* Rhodiorum Navarchus.
129
- Endemus* Milesiorum ad Ant. IV. le-
gatus. 170
- Evergetes* cognomen Ptolemæi III.
54. Antiochi VII. 292. Demetrii
III. 378
- Eulans* rerum administer pro Ptolem.
Philopatore. 165
- Eumenes* Cardianus, unus ex Alexandri
ducibus, post ejus mortem capite
damnatus ab Antigono debellatus
est 4. Antigonus ejus amicitiam
quærit. *ibid.* adversus eum pro libe-
ris Alexandri M. bellum reparat.
ibid. Asiam petit & Charris hiber-
nat. *ibid.* opem à Seleuco frustra
petit. *ibid.* cum Antigono prælium
init. 5. etsi victor Argyraspidum
perfidiâ traditur Antigono. *ibid.*
- Eumenes* I. in Pergami regno successor
patruo Philetæro. 58. Antiochum
Hieracem & Gallos profligat.
- Eumenes* II. Attalo patri succedit,
Antiochi M. filiam sibi oblatam
non accipit. 117. cornu Ant. M.
profligat. 140. suspectos habet Ro-
manos. 160. Romæ à Græcorum
legatis accusatur. 185. Laodicea
Ariarathis sororem duxit; & Aria-
rathem cognatum in regno recupe-
rando adjuvat. 229
- Eupator* cognomen Antiochi V. 205
- Eupolemus* Joannis F. Judæorum ad
Romanos legatus. 224
- Euridix* uxor Ptolemæi Lagi filii. 18
- Euridix* uxor & soror Ptol. Philopa-
toris. 105
- Eurilochus* Ant. M. dux. 90
- Eusebes* cognomen Antiochi X. 367
- Euthidemus* Græcos in Bactriana pro-
vincia ad rebellionem sollicitat.
49. ab Antiocho M. cum Arface
bello appetitur. 101. in amicitiam
Antiochi cum Regis titulo recipi-
tur. 103

Exercitus Ant. M. contra Ptol. Philopatore 72000. ped. 6000. eq. 120. eleph. numerus. 90
Exercitus ordo Ant. M. contra Romanos ad montem Sipylum. 139

F

M. FABIVS Luculli legatus à Mithridate victus. 402
Q. Fabius Labeo Romanorum Narvarchus. 147
Fanum Castoris & Pollucis. 81. Venetis Stratoniceidis Smyrnæ. 55. Dagon. 248
Fanum Jovis Antiochiæ. 333
Festum Scenopegiæ. 298
Festum Mardochei. 224
Fibula aurea Jonathæ concessa. 275
Fides Pompeii magna apud gentes. 404.
Fid. s. oraculis adhibenda. 408
Filia Demetrii, Nicatoris uxor Phraatis. 203
Filii Seleuco I. fuere alii quàm Antiochus Soter, sed anonymi. 22
Q. Flaminius Consul Romanus. III. 114. 115. & al.
T. Flaminius ad Seleucum IV. Romanorum legatus. 155
Fortune casus inopinati. 98
Fulmen Seleuciæ tanquam numen consecratum. 17
Fœlus inter Romanos & Ant. M. initum. 145

G

A. GABINIUS Pompeii legatus. 403
Gadara, urbs Phœniciæ libertate donata, & instaurata à Pompeio M. 406
Galli seu *Gallograci* cum Antiocho Hierace copias jungunt. 57. in eum

arma vertunt. 58

Gallimander Demetrii Nicatoris fux & comes. 297

Gaza urbs rebellis, expugnatur. 286. libertate donatur. 406

Gazei Demetrio Nicatori fideles oppugnantur à Jonatha. 276. à Ptolemæo Lathyro auxilium contra Alex. Jannæum petunt. 353. Aretam Arabum Regem in auxilium vocant. 355

Gemelli fratres Ant. X. & Philippus. 370

Gennans Antiochiæ sub Seleuco III. Præf. à Berenice saxo occisus. 53

Gorgias Ant. IV. dux, Idumææ Præfectus, contra Judam missus. 187. fugat Josephum & Azariam Judæorum duces. 203. Judæos frequenter debellat. *ibid.* à Juda fugatur. 209

Gryphina vide *Tryphena*

Grypus nomen ludibrii Ant. VIII. 339

H

HANNIBAL in Syriam ad Ant. M. fugit. 115. ejus contra Romanos bellum gerendi sententia. 116. suspectus sit Antiocho. 118. non adhibetur in consilium. 119. in gratiam Antiochi redit. 120. post prælium ad Thermopylas magni est nominis apud Regem. 124. in Syriam ad comparandam classem missus. 127. cum classe à Rhodiis profigatur. 132. à Romanis petitur in pace cum Antiocho initâ. 143. ad Prusiam in Bithyniam refugit. 155

Harmodius Atheniensium libertatis vindex. 33

Hasidai vide *Asidai*.

Hebræa fœminæ pro religione supplicio affectæ. 179

Hegemonides à Ptolemaïde ad Gerrenos Præf. 215

Hegesianax Ant. M. ad Q. Flaminium legatus. 113

Helias Alex. I. dux, ejusque proditor. 252

Heliadorus Seleuci III. ab ærario Præfectus, ab Angelis in templo Jerosolymitano percussus. 157. opprimet insidiis Regem. 158. ab Achæo Seleuci cognato occiditur. 161

Hephæstion Præfectus alæ domesticorum Alex. M. equitum. 3

Heracleon Beræus Antiochum VIII. insidiis occidit. 356

Heracles Byzantius Ant. M. ad Scipiones legatus. 136. ab Ant. I V. ærario præficitur. 161. ad Romanos legatus mittitur. 166. iterum Romam legatus. 171. ex ærario ejicitur à Demetrio Sotere. 221. Romam venit cum Alexand. I. Senatum ingreditur. 233. Ephesum venit, & pro Alexandro copias colligit. 234. cum eo Ptolemaïdem occupat. *ibidem.*

Heraclius Præfectus Heracleæ pro Lyfimacho. 31

Herais è filia mutato sexu in virum transit. 252

Herculis sacrificium Tyri celebratum. 164

Hermias rerum curam gerit sub Seleuco III. 66. sub Ant. III. 68. Epigenem eximium ducem perfidiæ insinuat. 69. Apollopheanistæ medicis consilio tandem trucidatur. 79

Hermocles Rhodius insignis statuarius. 19

Hermogenes Aspendius Patroclis Antiochi I. ducis legatus. 4

Hermogenes Ant. M. dux. 81

Hierax cognomen Antiochi Seleuci II. fratris. 36

Hierax sub Alex. I. Antiochiæ Præfectus. 247

Hieronymus Ant. V. dux. 208

Hippolochus Theſſalus Ptol. Philopatoris dux ad Antiochum M. deficit. 88

Hircanus cognomen Joanni Judæorum Pontifici Hircaniâ subactâ impositum. 301

Hæteri Regis socii. 76

C. Hostilius Romanorum ad Ant. IV. legatus. 173

Hyrcaus Tobix nepos. 157. sibi manus infert. 163

Hyrcaus Simonis Pontificis fil. vide Joannes.

Hyrcaus Alex. Jannæi F. Judæorum Pontifex à Pompeio relictus, sed diademate sublato. 405

I

JASON Onix frater Pontificatum Judæorum ambit. 163. Jerosolymam urbem occupat. 171

Jason Eleazari F. Judæorum ad Romanos legatus. 224

Jadion unus ex Antiochiæ Principibus. 53

Jesius Mileſius ad Ant. IV. legatus. 170

Idumæi admittunt circumcissionem. 313

Jerosolyma, multis locis. Sacra declaratur. 235. à Pompeio capitur & fit tributaria. 405

Jamnienses flagitium in Judæos perpetrant. 208

Indates Parthorum dux profligatus. 301

Inducæ inter Ant. M. & Ptol. Philopatorem ad 4. menses factæ. 85. iterum ad annum inter eos initæ. 96

Joannes Judæorum ad Ant. V. legatus. 207

Joannes Simonis Judæorum Pontificis F. patri nuntiat Cendebæi adventum. 294. ipsum à patre missus profligat. *ibidem.* ab Antiocho VII. bello adoritur. 298. Jerosolymis obsidetur. *ibid.* legatos de pace ad Regem mittit. 299. in expeditione Parthica Antiochum comitatur. 301. Hyrcanus devictâ Hyrcaniâ cognominatur. *ibidem.* auditâ Antiochi VII. morte ad urbes Syriæ exercitum ducit & Medabam obsidet. 312. Idumææ urbes capit Adora & Marissam. 313. fœdus init cum Alex. II. 329. res in Syria roborat. 335. utrumque Antiochum despiciens Samariam ducit. 350. post annum eam expugnat. 351.

Jonathas Judæ frater Mathatiæ F. ad Galaatidas liberandos ducit exercitum. 201. dux post mortem fratris eligitur. 226. cum Bacchide congressurus, impar ripam fluminis trajicit. *ib.* quiete stat per duos annos. 229. contra eum mittitur Bacchides. *ibid.* Jonathas metu secedit Bethbasim ubi à Bacchide obsidetur. 230. cognita voluntate Bacchidis legatos ad eum de pace mittit. *ibid.* societatem init cum Alexandro I. 235. Demetrii societatem respuit. 236. ab Alexandro post occisum Demetrium ad ejus nuptias vocatus assidet ei pro tribunali. 246. movet contra Apollonium Demetrii II. ducem. 247. Joppen occupat, cum Apollonio concreditur, Azotum capit, & Dagonis templum cõburit. 248. occurri cum domis Philometori Syriam ingredienti. 250. oppugnat arcem Jerosoly-

mitanam. 265. vocatus ad Demetrium venit. *ibid.* confirmatur ab eo in Pontificatu. *ib.* ad Demetrium legatos mittit de arcis tollendo præsidio. 267. illi contra Antiochenfes rebelles fert auxilium. *ibid.* Jonathæ ingratus apparet Demetrius. 268. ille legatos mittit ad Antiochum VI. 275. copias colligit contra Demetrium, & civitates ad defectionem sollicitat. *ib.* Gazæos & Bethzuram oppugnat, victoriamque reportat de Demetrianis. 276. obviam venit Diodoto ad Schytopolim, & nimis credulus ejus insidiis capitur. 278. occiditur cum filiis, *ibid.*

Jonathas Absalomi à Simone Joppen missus. 279

Joppe Judæorum navale. 279. libertate donatur. 406

Joppita in Judæos flagitium perperant. 208

Josephus autor deceptus. 350. 376

Josephus Zachariæ F. Judæorum copiarum dux. 203

Jovis aurea statua magnitudinis xv cubitorum. 360

Ira non solet cælari. 20

Isidorus ab Ammonio ad Marathenses missus. 249

Isocrates grammaticus linguam non continet. 215. ob id Romam ducitur. 227

Jovis capitolini templum. 193

Judæi se Antiocho M. dant ultro. 110. in civium Antiochenorum numerum relati. 164. per tormenta coguntur abjurare Judaismum. 179. legatos Romam de societate mittunt. 224. post sexennii bellum cum Alexandro eorum rege pacem abnuunt. 376. à Demetrio III. auxilium petunt, *ibidem.* tributarii à

Pompeo facti. 405
Judas Mathathiaë F. Machabæus cognominatus. Judæorum princeps electus. 181. Judæam vastat. 185. Apollonium Samariæ præfectum profligat & interficit. 186. deinde Seronem Cælesyriæ præfectum fundit. *ibid.* Maspham exercitum ducit. 188. castra Syrorum adortus eos fugat. *ibidem.* Timothæum & Bacchidem prosternit. 189. ex Lyriæ exercitu 5000 occidit. 190. Jerosolymam & templum recipit. *ibidem.* Bethzuram munit. *ibidem.* Acrabatenam invadit, Bæannitas & Ammonitas depopulatur. 203. Timotheum ducem superat. 204. Idumæos vastat ac depopulatur. 206. iterum profligat Timotheum. *ibidem.* obsedit Gadaram & expugnat. *ibidem.* pacem init. *ibid.* rupta pace Joppitarum portum succendit, Cæspin capit & Caracen. 208. Timotheum rursus ad Raphon profligat. *ibid.* oppugnat arcis Jerosolymitanæ prædium. 210. obviam exit exercitui Antiochi Eupatoris 211. Jerosolymam se recipit. 212. obsidetur ab Antiocho V. *ibidem.* cum eo pacem init. 213. accusatur apud Denætrium Soterem. 221. Bacchides contra eum missus Judæam vastat. *ib.* Nicanor mittitur ut acciperet eum. 222. Judæ cum Nicanore congressus. 223. pax initur. *ibidem.* Judas rupta pace Nicanorem ad Capharsalama profligat & occidit. 224. Bacchides iterum mittitur contra Judam. 225. cum eo decertans Judas cecidit. *ib.* sepelitur in Modin. *ibid.*
Regum Syriæ Regum à Judæis an. Sel. 170. sublatum. 284
Junonis templum à Stratonice constru-

ctum. 19
Juppiter Botziæus à vico Syriæ Botzia dictus. 17
Juppiter Casius à Casio Syriæ monte dictus. *ibidem.*
Juppiter Elymæus. 148
Juppiter Fulminator. 17
Juramentum Seleuci I. per omnes regios deos. 21
Jus Asyli Smyrnæ à Seleuco II. concessum. 44

L

LACHARES Athenarum Tyrannus. 20
Lagoras Cerenfis dux Ptol. Philopatoris. 83. deinde à partibus Antiochi III. Sardim scalis occupat. 97
Laodiceæ urbes sex à matre à Seleuco denominatæ. 28
Laodice mater Seleuci Nicatoris ex concubitu Apollinis facta grvida. 1
Laodice Antiochi Soteris filia. 44.
 Antiochi II. fratrem & maritum occidit. 49. Seleucum II. filium contra Berenicem incitat.
Laodice Andromachi soror, Seleuci II. uxor. 60
Laodice Mithridatis V. Cappadociæ Regis filia, Ant. M. uxor. 70
Laodice Mithridatis V. Cappadociæ Regis filia, uxor Achæi. 98
Laodice Antiochi M. filia, primò Antiocho fratri primo genito uxor. 115. deinde Seleuci IV. ejusdem fratris nupsit. 158
Laodice Seleuci IV. filia Perseo Macedoniæ Regi nupta. 156
Laodice Antiochi IV. filia Romam ab Heraclide ducta. 233. Alexandri Theopatoris jussu occisa. 247.

Lasthenes Cretenſis Demetrio II. copias colligit. 247
Legati Philippi & Attali Regum ad Romanos. 106
Ætolorum ad Antiochum M. 119
Seleuci IV. ad Achæos. 154
Ptol. Phyſconis & Cleopatæ ad Romanos. 172
Ptol. Philometoris ad Antiochum IV. 174
Prufiæ Macedoniæ Regis ad Romanos. 185
Antiochi V. ad Romanos. 214
Judæorum ad Romanos. Tryphonis ad Romanos. 284
Legatorum munus à Romanis centum millia æris. 164
Leges pacis Antiocho M. à Romanis conceſſæ. 144
Lemni Athenienſium coloni templum Seleuco extruunt. 34
Lenaus rerum curator pro Ptol. Philometore. 165
Leonidas copiarum dux pro Antigono. 12
Leontius Seleuciæ præfectus pro Ptol. Philometore. 82
Leptines Syrus Cn. Octavium Romanorum legatum confodit. 214. Romanam ducitur quaſi mente captus. 228.
Liberofacra Jerofolymis celebrantur. 179
Litteræ Romanorum miſſæ ad Demetrium I. in Judæorum gratiam. 225
C. Livius Salinator Romanorum Navarchus. 128. Romanis in Aſiam tranſitum claſſe facilem reddit. 128. Prætor ad Prufiam legatus. 134
Lucretius Romanorum ad Ant. V. legatus. 210
Lucus Daphnenſibus à Pompeio da-

tus.

404

Lucullus Rom. dux profligato Mithridate mittit in Syriam, qui eum à Tigrane reſpoſcit. 397. reſponſo accepto bellum contra Regem decernit. 398. eum vincit & Tigranocertam occupat. 402. non inſequutus regnum ejus vaſtat & urbes capit. *ibid.* Antiocho XIII. regnum Syriæ permittit. *ibid.* à bello Mithridatico revocatus Romam petit.

403

Ludi à Paulo Emilio Amphipoli dati. 181

Ludi ad Daphnem ab Ant. IV. celebrati. 181

Ludicri ordinatio. 183

Lyſandra Ptol. Lagi filia, Agathoclis Lyſimachi filii uxor. 30. ad Seleucum I. poſt cædem mariti fugit cum filiis. *ibid.*

Lyſias Antiochi M. ad T. Flaminium legatus. 113. ad Romanos ab eo miſſus. 116

Lyſias ab Antiocho IV. regni fit adminiſter. 587. contra Judæos mittit. 588. cognita ſuorum clade conſternatus animo novum parat exercitum. 189. ipſe Judæam ingreditur, ſed multis ex ſuis deſideratis Antiochum redit. 190. Phœnicæ & Cæleſyriæ ab Antiocho ſit præfectus. 205. in Judæam cum 8000. militibus redit. 207. à Juda fugatur. *ibid.* pacem cum Judæis init. *ibid.* Ptolemaïde tumultum ſedat. 214. corpus Cn. Octavii magnificè ſepeliendum curat. *ibidem.* Romanam legatos de cæde ejus excuſanda mittit.

Lyſimachus Alexandri M. dux, diadema ſibi imponit. 13. Arſinoem Ptolemæi Lagi F. uxorem ducit. 18. à Drochimete Getarû Rege capitur.

24.

24. pacem init cum Demetrio Polyorcete. *ib.* Macedoniam populatur. *ibidem.* de occidendo Demetrio Seleucum sollicitat. 28. Agathoclem filium in carcere jugulat. 29. à Seleuco bello appetitur. 30. contra eum primus in Asiam trajicit. *ibidem.* in prælio occiditur. 31
Lyfimachus Gallus Antiochi magni dux. 90
Lyfimachus frater Apollodori Gazæ præfecti. 355. fratrem occidit, & urbem Alexandro Judæorum Regi tradit. *ibid.*
Lyfimachus Judæorum Pontificis vicarius. 167

M

MACEDONES arcis Jerosolymitanæ præsidium tenent. 210
Magas Cyrenarum Rex Ptol. Philadelphi frater uterinus. 43
Malaco Heraclienfis *Lyfimachus* pilo trajicit. 31
Magatades Tigranis præfectus, Syriæ pro eo imperat. 389. copias Syriæ in ejus auxilium abducit. 398
Magnetes ad Sipylum jure Asyli donantur à Seleuco II. 55
Magnus, cognomen Ant. III. 68
Mallota rebellant in Cilicia. 167
Mancipia 90. Judæorum talento uno dari à Syris promittantur. 188
Manlius Vulso Cos. Romæ. 49
Cn. Manlius Vulso Cos. Ephesum venit, & contra Galatas ducit. 144. Elephantos ab Antiocho M. acceptos donat Eumeni Pergami Regi. 147
L. Manlius Cnei frater ad Antiochum M. legatus. 147
T. Manlius ad Antiochum V. lega-

tus. 207
Maratheni Demetrio II. fideles. 319
L. Marcius Ciliciæ Proconsul. 402
Mavis ingens exundatio. 286
Marisseni Judæorum coloni. 350
Masinissa Numidarum Rex ad Romanos mittit legatos contra Antiochum M. 120
Matthathias Judæorum Sacerdos cum filiis Modin secedit. 179. legem violare recusat *ibid.* Apellem Antiochi IV. ducem occidit. 180. princeps Judæorum eligitur. 181. Sabbatis pugnare docet. *ibid.* moritur. *ibid.*
Matthathias Absolomi F. Jonathæ dux. 276
Matthias missus à Nicanore ad Judæos. 222
Medici occidunt Antiochum V I. 280
Megasthenes historicus, Seleuci I. à consiliis. 33. ejus ad Sandrocottum Indiæ Regem legatus. *ibid.*
Meleager Antiochi IV. ad Romanos legatus. 166. iterum missus. 171
Q. Memmius Romanorum ad Ant. V. legatus. 207
Menecrates Seleuci I. dux. 38
Menedemus Alabandenfis, Antiochi M. dux. 87
Menelaus Ptolemæi Lagi frater. 13
Menelaus Pontificatum loco Jasonis obtinet. 166. in arcem Jerosolymitanam confugit. 171. Antiochum V. in Judæam comitatur. 211. ejus jussu præceps è turri agitur. 214
Menethyllus Alabandenfis fugæ Demetrii I. particeps. 216
Menippus Antiochi IV. ad Senatum legatus. 216
Menochares à Demetrio I. Sempr. Graccho obviam missus. 227. ejus ad Romanos legatus. 228

Menocles Ptol. Epiphanis dux. 109
Mitridates particeps principatus seu
 prorox. 246
Milefius Damasci arcis præfectus.
 381
Milites capto Demetrio II. deficient
 ad ejus uxorem. 287
Milites Tryphonis maris fluctibus ab-
 sorpti. 286
Miltiades Demetrii I. ad Romanos
 legationis princeps. 231
Minion Antiochi M. à consiliis. 118.
 mediæ aciei ad Magnesium Sipyli
 præfectus. 139
Mithridates V. Ponti Rex ab Antio-
 cho II. Phrygiam pro uxoris dote
 accipit.
Mithridates Antiochi M. filius. 110
Mithridates VII. Rex Ponti bello
 cum Romanis implicitus. 387. Ti-
 granem generum ad societatem
 contra eos sollicitat. 389. ab iis
 profligatus ad Tigranem fugit. 396.
 repetitur frustra à focero per Lu-
 cillum. 398. M. Fabium & C.
 Triarium Luculli legatos in Ponto
 profligat 402. ipse à Pompeio vi-
 ctus fugatur. 403
Mithridates Sinæres Parthorum dux.
 377
Mithrobarzanes Tigranis dux ab eo
 contra Lucillum missus, copiis pro-
 fligatis occiditur. 398
Mnasimachus Acarnanum repetitur à
 Romanis. 143
Mnesiptolemus Historiographus, Ant.
 M. carus. 148
Q. Minutius Thermus, legatus. 147
Molo Mediæ Satrapa ab Ant. M.
 constituitur. 68. ab eo deficit. 69.
 regiis ducibus obviam venit cum
 armis. 70. eos profligat. 71. Xæ-
 netam & ejus exercitum fundit.
 73. Antiochi copias noctu aggredi

frustra meditatur 76. composita acie
 decertat. 77. victus sibi mortem in-
 fert. *ibidem.* ejus corpus in cruce
 tollitur. *ibidem.*

Mopsuata Seleucum VI. in regiâ
 cremant. 368
Morsales præsentis fortunæ facile se
 accommodant. 95
Mos Egypti Regum Memphi re-
 gnum accipere. 147
Museus Ant. M. ad L. Corn. Scipio-
 nem Cos. caduceator. 142
Myiscus ex ephelis Ant. M. 93. ejus
 tandem dux. *ibid.*
Myta, vide *Pyta* Seleuci II. amasia.
 57

N

NABIS Lacedæmoniorum Ty-
 rannus. 117
Navis tredecim ordinum. 18
Neolanus frater Molonis Mediæ Satra-
 pæ. 77
Neptunus Averfor. 286
Neurospastica, quid. 361
Nicanor Aetolorum ad Ant. M. lega-
 tus. 117
Nicanor Archipirata ab Ant. M.
 partibus. 128
Nicanor Mediæ præfectus ab Antigo-
 ni partibus. 9. à Seleuco profliga-
 tur.
Nicanor unus ex Seleuci III. purpu-
 ratis ipsum insidiis occidit. 66
Nicanor Patrocli F. Ant. IV. dux,
 contra Judæos movet. 187. Judæo-
 rum mancipia 90. uno talento da-
 re se promittit ante pugnam. 188. à
 Juda profligatus, incognitus Antio-
 chiam fugit. 189
Nicanor Cypriarches Ant. V. dux.
 208. elephantorum præpositus,
 contra Judæos dux. 222. pugnat

cum Juda ad Capharsalama victus
petit Ierofolymam. 223. cum Juda
colloquitur. *ibid.* configit cum eo
& occiditur. 224
Nicarchus Ant. M. dux. 87
Nicator cognomen Seleuci I. 10. De-
metrii II. 264. Seleuci VI. 365
Nicatorium templum Seleuco I. ex-
structum ab Antiocho Sotere. 40
Nicephorus cognomen Antiochi VI.
281
Nicolaus *Ætolus*, Ptol. Philopatoris
dux. 83. 86
Nicolaus, *Ætolus* Antiochi M. dux.
100
Nicomedes Zypæti F. Bithyniæ Rex
auxilia ab Heracliensibus petit. 41.
cum Gallis societatem init. 42. re-
gnum à fratre occupatum recupe-
rat. *ibidem.* Antigoni Gonatæ con-
tra Antiochum I. partes sequitur.
43
Nicomedes Cous Ant. M. dux. 99.
Nisan mensis Martius Hebræorum.
10
Numenius Judæorum ad Romanos le-
gatus. 288

O

Cn. **O**CTAVIUS pro regno
Syriz administrando
Romanorum legationis princeps.
210. Laodicæ à Leptine confodi-
tur. 214. statua Romæ in ejus me-
moriâ erecta. 215
Odrisias Lysimachi uxor & Alexandri
mater. 30
Officia publica Romæ venalia. 161
Olympias Pyrrhi Epirotarum Regis
filia, Alexandri fratris uxor. 61
Omen felicitatis Seleuci I. 3
Onias Judæorum Pontifex tributum
Ptol. Evergeti solvere recusat. 56

Onias *Simonis* II. F. Judæorum Pon-
tifex.
Onias Judæorum Pontifex. 156. An-
tiochiæ Andronici jussu interfici-
tur. 167
Oraculum Apollinis. 44. Delphi. 46.
in Branchidis Seleuco I. datum. 8.
Apollinis Sarpedonis in Cilicia. 25
Orophernes Ariarathis Cappadociæ
Regum supposititius F. 229. ab A-
riarathe fratre pulsus confugit ad
Demetrium Soterem. *ibid.* ejus au-
xilio Ariarathem è regno pellit.
ibid. legatos contra fratrem ad Ro-
manos mittit. 231. à Romanis cum
fratre regnare jubetur. *ibid.* bello
à fratre iterum expulsus rursus ad
Demetrium confugit. *ibidem.* Vi-
ctus cum Demetrio Antiochiam re-
dit. 232. contra Demetrium con-
spirat. *ibidem.* Seleuciæ in carcere
custoditur. *ibid.*
Obsides ab Antiocho M. Romanis da-
ti. 143

P

PAMPHTLIDAS Rhodio-
rum Navarchus. 131
Panatolus Ptol. Philopatoris dux de-
ficit ad Ant. M. Tyro ei tradita.
82. Ant. M. ab hostibus oppressum
sustinet. 102
C. Papius Prætor urbanus. 176
Parmenion Lampfacenorum legatus.
174
Pasiades Achæorum ad Ant. IV. le-
gatus. 170
Pater optimus acclamatur Seleucus I.
22
Patrocles pro Seleuco I. Babylonie
præses. 11
Patrocles Antiochi Soteris dux. 40. in
præliocæsus. 41

- Pausanias* Demetrium Poliorcetem in custodiam ducit. 27
- Pausistratus* Rhodiorum Navarchus. 127
- Pax* inita inter Ant. M. & Arsacem. 101
- Pax* inita inter Romanos & Philippum Macedoniæ Regem. 111
- Pax* inita inter Romanos & Ant. M. 143
- Pax* inita inter Aretam Arabiæ Regem & Alexandrum Jannæum Judææ Regem. 391
- Pax* rupta inter Ant. V. & Judæos. 208. rupta deinde
- Pensecofte* celebratur Jerosolymis. 209
- Perigenes* Ptol. Philopatoris Navarchus. 86
- Perdiccas* post Alexandri M. mortem regni procurator provincias distribuit. 3. Ptolemæum aggressus in Ægypto, trucidatur in tentorio. *ibidem*.
- Perilaus* Antigoni Coclitis dux. 7
- Peritius* Macedonum mensis Februario respondens. 301
- Persens* Philippi Macedoniæ Regis F. regnum occupat. 155. Laodicen Seleuci IV. filiam uxorem ducit. 156. legatos ad Ant. IV. mittit. 174. debellatus & captus à Romanis. 175
- Pharnaces* Rex Ponti. 155
- Phila* uxor Demetrii Poliorcetis. 18
- Phila* uxor Antigoni Gonatæ. 19
- Philadelphus* cognomen Demetrii Nicatoris, Ant. XI. 370. Philippi. 373
- Philetarus* Eunuchus Lyfmachi Gazæ custos Pergamum occupat. 30. Seleuci Nicatoris corpus auro à Ptolemæo redimit. 33. illud cremat. *ibidem*. cineres ad Antiochum Soterem ejus F. mittit. 40
- Philetarus* Cretenfis Antiochi Hieracis dux. 59
- Philippus* Magister elephantorum. 92. mediæ aciei ad Magnesiæ Sipyli pro Ant. M. præfectus. 139
- Philippus* Phryx Jerosolymæ præfectus pro Ant. IV. 172. auxilium petit à Ptolemæo Cæsaryiæ præfecto. 187
- Philippus* Ant. IV. collectaneus ab eo annulum & diadema pro filio recipit, & Syriæ regni fit administer. 192. corpus Ant. IV. Antiochiam delaturus in Ægyptum adit. 206. in Mediam ad copias colligendas contra Lyfiam proficiscitur. *ibidem*. è Perside redit cum copiis. 213. Antiochiam occupat. 214. captus supplicio afficitur. 215
- Philippus* quidam Macedo Berenicis maritus, & Magæ Cyrenorum Regis pater. 43
- Philippus* Demetrii F. Macedoniæ Rex societatem init cum Antiocho M. 105. cum Rhodiis ad Chium insulam & ad Caderam decertat. 106. Cariam appellit, Miletum ingreditur. *ib.* revertitur in Macedoniam. 107. Cherfonesi urbes occupat, & Abydenos expugnat. *ibidem*. Macedoniam petit. 108. debellatur à Romanis ad Cynocephalas. 111. pacem cum iis init. *ibid.* pro Romanis contra Antiochum M. decertat. 122. Lynneam oppugnat. *ibidem*.
- PHILIPPUS** Syriæ Rex XXIV. Antiochi VIII. F. diadema assumit. 373. cum Antiocho X. de universo Syriæ regno decertat. 374. cum Demetrio fratre contra illum conjungit. 375. victum ad Parthos fugere cogunt. *ibid.* de regno Demetrii occupando contendit.

377. capto per Parthos fratre Antiochiam petit. 378. Damascum contra Antiochum XII. fratrem occupat. 381. sed ingratus urbe privatur. *ibidem.* cum Antiocho X. bella renovat. 387. moritur. 389
Philippus Rex Macedoniæ, pater Alexandri M. 1
Philistai, vulgò Allophyli, id est alienigenæ, Judæorum hostes infensissimi. 176
Philometor cognomen Ptolemæi VI. 347 Demetrii III. 378
Philon Chalcidensis postulatur à Romanis. 143
Philopator cognomen Antiochi IX. 346. Ptolemæi IV. Ant. XIII. 407
Phraates Arsacis filium Parthorum Rex. 297. Demetrium è fuga retractum objurgat illum è carcere ad occupandum Syriæ regnum mittit. 301. Antiochum VII. occidit. 302. exequias ejus facit. *ibid.* Demetrii filiam ducit uxorem. 312. corpus Antiochi VII. in Syriam remittit. 317. contra Scythas ducit. 312
Phraates III. Gordienam infestat. 403
Phocidas Egyptiæ phalangis præfectus. 92
Phocrius curator Heracleæ urbis creatus. 31
Phœnicobalani ab Ant. IV. in donum dati. 163
Phia Demetrii II. Macedoniæ Regis uxor. 2. Alexandri & Olympiadis Epirotarum Regum filia. 61
Phyſcon cognomen ludibrii Ptolemæi Epiphanis II.
Pius cognomen Ant. V. à Judæis datum. 299
Plistarchus Cassandri frater. 15. Cilicia ab Antigono crepta à Regibus

donatur. 19
Poculum Seleuci Nicatoris, poculum fervoris appellatum. 34
Pogon cognomen ludibrii Seleuci II. 52
Polyarchus Seleuco I. se adjungit. 8
Polybius author, Romæ consilium fugæ Demetrio Soteri præbet. 216
Polycritus Seleuci I. legatus. 6. Antigoni duces terra marique profligat. 7
Polyſperchon curator Regum electus 4
Polyxenidas Rhodius exul, Ant. M. Navarchus. 100. 121. à Romanis & eorum sociis fugatur. 127. astu & insidiis Paufistratum Rhodiorum Navarchum profligat. 128. à Romanis iterum debellatur. 135. auditâ Ant. M. ad Magnesiâ clade classem reliquit, & per terram Syriam petit. 142
Pompeius Lucullo succedit in bello contra Mithridatem. 403. victum fugat. *ibidem.* movet in Armeniam contra Tigranem. *ibid.* obvius ei venit Tigranes. *ibid.* Pompeius ei dat pacem. *ibid.* insequitur Mithridatem, Albanos vincit & Iberos. *ibid.* vere in Armeniam minorem divertit, Amisum venit. *ibid.* provincias ordinat, bellum Antiocho XIII. infert. *ibidem.* Antiochus se ejus fidei permittit. 404. ei Syriæ regnum recusat. *ibidem.* Damascum venit. 405. Hyrcanum & Aristobulum Judæos fratres audit & placidè dimittit. *ibidem.* in Aretam Arabum Regem movet. *ibid.* reversus Aristobulum capit, & Jerosolymam expugnat. *ib.* Judæam tributariam Romanis facit. *ibid.* Syriam Emilio Scauro regendam relinquit. 406

C. Popilius Lænas legationis ad Ant.
IV. princeps. 173. tabellas porri-
git Regi, & eum circulo circumscri-
bit. 175. Cyprum navigat corpus
Antiochi dimissurus. 176. Romam
redit. *ibid.*

M. Porcius Cato Consularis *M. A-*
cilii Cos. legatus. 123

Pofidonius ap. Athenæum author, scri-
psit de Syriæ Regibus. 340

Pofidonius missus à Nicanore ad Ju-
dæos. 222

Proclès Seleuco I. familiaris. 26

Pralium ad Ancyram inter Seleucum

II. & Antiochum fratrem. 57. ad
Ipsam inter Antigonum & Reges.

16. ad Corupedium inter Seleucum
& Lyfimachum. 30. ad Gazam in-

ter Ptolemæum Lagi & Deme-
trium Poliorcetem. 7. inter Gal-

los & Ptolemæum Ceraunum. 45.
ad Sardes inter Eumienem & Antio-

chum Hieracem. 58. inter Antio-
chum M. & Molonem rebellem.

77. ad Raphiam inter Ant. M. &
Ptol. Philopatorem. 93. ad Ra-

phiam inter Ant. M. & Scopam Pt.
Epiphanis ducem. 109. ad Cyno-

cephalas inter Romanos & Philip-
pum III. ad Thermopylas inter

Romanos & Ant. M. 123. ad Ma-
gnesiam Sipyli inter Romanos &
Ant. M. 139. ad Capharsalama inter

Ant. V. & Judæos. 223. inter Deme-
trium Soterem & Alex. Theopato-

rem. 236. ad Ænoparam inter A-
lex. I. & Ptolemæum Philopatorem.

252. circa Damascum inter De-
metrium II. & Alex. II. 231. inter

Alex. II. & Ant. VIII. 334. inter
Antioch. VIII. & Ant. IX. 349.

repetitur. 350. inter Antiochum
IX. & Seleucum VI. 381. inter

ter Seleucum VI. & Antiochum

X. 368. inter Ant. X. & Ant. XI.
in Cilicia. 371. inter Ant. X. &

Philippum. 374. inter Ant. X.
& Philippum cum Demetrio. 375.

inter Demetrium III. & Alexan-
dram R. Judæorum. 377. ad Ti-

granocertam inter Romanos & Ti-
granem. 402. inter Pompeium &

Mithridatem. 403

Prasio Rhodiorum ad Ant. IV. lega-
tionis princeps. 171

Prodigia de futura Seleuci I. felicitate.
2

Prodigium neglectum. 302

Prusias Bithyniæ Rex, Prusiæ Cyni-
ci F. 45. Gallos ab Attalo in auxi-

lium vocatos delet. 96. Philippi
Macedoniæ Regis gener. 105. cum

Romanis contra Ant. M. societa-
tem init. 134

Prytanæum Cyzici, id est penetrale ur-
bis ubi Prytanes munus. 193

Ptolemæus Lagi F. Seleuci Nicatoris
comes. 2. à Perdicca bello impeti-

tur, in quo ille occiditur. 3. Seleu-
cum ab Antigono fugientem huma-

niter suscipit. 5. legatos ad Antigo-
num mittit. 6. Demetrium in Phœ-

nicia ad Gazam vincit. 7. Seleuco
copias ad Babyloniam recuperan-

dam præbet. *ibid.* bellum cum An-
tigono renovat, Halycarnassum ob-

fidet. 12. plurimas Ciliciæ, Lyciæ
& Cariæ urbes expugnat. *ibidem.* in

Græciam navigat. 13. pace cum
Cassandro initâ Cyprum appellit.

ibidem. navali prælio superatus re-
cedit. *ibidem.* diadema sumit. *ibid.*

Ægyptum munit contra Antigo-
num. 14. cum aliis regibus com-

mune bellum adversus Antigonum
cenfet. *ibidem.* Cælesyriam occu-
pat, & falso rumori credens obsidio-
ne Sidonis solutâ redit in Ægyptum.

15. filias Lyfimacho & Agathocli
ejus filio uxores tradit. 18. Cyprum
occupat. 20. Græciam ingenti clas-
se contra Demetrium sollicitat. 25.
Ptolemæum Philadelphum mino-
rem filium Ægypti regem pronun-
tiat. 27

Ptolemæus Ceraunus Ptolemæi Lagi
F. ad Seleucum profugus. 29. be-
nefactorem Seleucum occidit. 32.
regno Macedoniæ potitur. 33. adu-
latur Antiocho Seleuci F. 40.
Antigonum Gonatam profligat.
ibidem. cum Antiocho pacem init.
ibid. Pyrrho filiam uxorem tradit.
ibidem. à Gallis captus, occiditur.

41

Ptolemæus Philadelphus copias auxi-
liatrices fratri Cerauno in Græciam
mittit. 41. in Antiochi Soteris di-
tionem copias etiam mittit. 43

Ptolemæus Evergetes in ultionem foro-
ris Berenices Syriam ingreditur &
quasi totum imperium occupat. 54.
à Seleuco bello appetitus eum pro-
fligat. 56. cum eo pacem init. *ibi-
dem.*

Ptolemæus Philopator Evergetis F. 71.
societatem init cum Achæo. 80. ab
Antiocho M. bello appetitur. 83.
legatos de pace ad eum mittit. 84.
contra Antiochum movet. 89. præ-
lio eum profligat. 92. Cælesyriæ
urbes recipit. 95. inducias cum An-
tiocho facit. 96. moritur. 105

Ptolemæus Epiphanes patri Philopato-
ri succedit. 105. ab Antiocho M.
bello appetitur. 106. Cleopatram
ejus filiam uxorem ducit. 117. lega-
tos Romam contra socerum mittit.
120. Seleuco IV. molitur insidias.
155.

Ptolemæus Philometor Evergetis F.
161. ejus tutelam Ant. IV. propin-

quitatis jure sibi vindicat. 165. con-
tra Antiochum bellum parat. 166.
ejus duces cum eo agentes victi
sunt. 167. occurrit avunculo Ægy-
ptum petenti. 168. ob res malè ge-
stas in exilium pulsus, in manus
Antiochi venit. 169. ab eo redu-
cendi specie Memphi relinquitur.
172. per sororem cum fratre & A-
lexandrinis pacem init. 173. de qua
legatos ad Antiochum mittit. 174.
iple contra eum movet & Alexan-
driam obsedit. 175. liberatur ab ob-
sidione Popilii Romanorum legati
adventu. *ibid.* infensus Demetrio
I. Alexandro copias contra eum
suppeditat. 236. illi filiam Cleo-
patram collocat. 246. per speciem
juvandi generi contra Demetrium
II. Syriam cum ingentibus copiis
ingreditur. 250. ab eo alienatus fi-
liam Demetrio ejus hosti dat uxore-
rem, & prælio cum eo decertat. 252.
in pugna lauciatus moritur. 253

Ptolemæus Evergetes II. seu *Physcon*,
secundus Epiphanis F. capto Phi-
lometore fratre Rex renunciatur.
169. legatos de pace ad Antiochum
IV. mittit. 170. ad Romanos de
auxilio. 171. cum fratre seniore pa-
cem facit, & uterque regnat. 172.
invisus suis ob crudelitatem Cy-
prum profugit. 312. Ægyptum cum
mercenario milite repetit. *ibid.* in-
fensus Demetrio II. quod contra se
in auxilium Cleopatæ venisset,
contra eum immittit Alexandrum
Zabinam pro Rege ab Alexandri-
nis postulatum. 313. ei copias conti-
nuò suppeditat. 318. reconciliatâ
sibi sorore Alexandri regnum de-
struere instituit. 331. filiam Try-
phænam Antiocho nepoti uxorem
& ingentes contra Alexandrum II.

- copias mittit. 332
Ptolemaus Lathurus Physconis F. primogenitus, patri succedens, uxorem Cleopatram repudiat jubente matre, & minorem sororem Selenem ducit. 347. suppetias fert Antiocho Philopatori. 351. regno pulsus à matre, Cypri moratur. 353. à Ptolemaidenfibus in auxilium vocatur. *ibidem*. cum Alexandro Judæorum Rege fœdus init & ferit. *ibid*. oppugnat Ptolemaidem, & cum Antiocho I X. societate initâ, pervastat Judæam. 354. Ægyptum occupaturus, iterum ejectus Gazæ hiemat. 355. vere Gazâ relicta in Cyprum se recipit. *ibid*. iratus quòd Antiochus X. Selenem uxorem ex qua duos habebat filios duxisset Demetrium III. contra eum Damasci Regem constituit. 374
Ptolemaus Alexander, Alexandri fratris Lathyri F. sine stirpe mortuus. 392
Ptolemaus Anletes Lathuri F. nothus Ægypti regnum ingentibus pecuniis mercatur. 392. hostis Syriæ putatur in electione Regis. 387
Ptolemaus Alexandri F. Pyrrhi nepos. 61
Ptolemaus Macer Dorymenis F. Cypri Præf. ad Ant. IV. deficit, quem Cælesyriæ præponit. 167. copias contra Judæos Philippo Jerololy-mæ præfecto mittit. 187. veneno sibi mortem infert. 205
Ptolemaus Mennei F. Chalcidis dynasta. 387. mille talentis vitam sibi redimit. 405
Ptolemaidenfes auxilium à Ptolemæo Lathuro petunt. 352
Pugna navalis inter Demetrium Poliorcetem & Ptolemæum Lagi. 13. inter Ptolemæum Ceraunum &

Antigonum Gonatam. 40. inter duces Ant. M. & Ptolemæi Philopatoris. 88. inter Romanos & Ant. M. 126. ad Corycum inter eosd. 127. Polyxenidæ & Pausistratum. 128. Rhodiorum & Hannibalem. 132

Pyrrhus Epirotarum Rex Macedoniam invadit supra Demetrium Poliorcetem. 25. pacem cum eo facit. *ibid*. uxorem ducit Ptolemæi Cerauni filiam. 40. Tarentinis adversus Romanos fert suppetias. *ibidem*.

Pyrrhus Alexandri F. Pyrrhi nepos. 61

Pytha Seleuci Callinici amasia. 57

Pythiadas dux Ant. M. 71

Pythodorus Lampfacenorum legatus. 114

Pytho Mediæ Satrapa. 3. Antigonum copiis adjuvat. 4. ejus mors. 5

Q

QUÆSTORES Syriæ stipendium recipiunt. 164

Quinquennalis Agon Tyri celebratus. *ibidem*.

R

RHABILUS Arabiæ Dynasta. 252

Rhodi societatem ineunt cum Attalo Pergami Rege. 106. eorum immunitas in Syriæ regno. 61

Rhodocus Judæus transfuga. 212

Rhodoguna Arsacis filia, Demetrii uxor. 297

Rhodon Phocænsium ad Seleucum Antiochi M. filium legatus. 153

Romani causam belli adversus Philippum Macedoniæ R. quærunt. 106. Helleſpontum prima vice trajiciunt.

ciunt. 136. Antiochum M. ejus-
que exercitum contemnunt. 19
Roxana Alex. M. uxor. 12

S

SABAT, undecimus Judæorum
mensis. 297
Salus sacerdotii genus. 136. quoloco
solennitatis ipsi sunt deprehensi, dis-
cedere non possunt. *ibid.*
Samaritæ Antiochum IX. vocant in
auxilium. 350
Samaritarum ad Ant. IV. legatio.
177
Samiades Heraidis Androgynæ nu-
psit. 352
Sandrocottus Indiæ Rex sexcentis mi-
litum millibus instructus. 14. cum
Seleuco Nicatore societatem init.
15
Sanctatis symbolum in tessera. 43
Sarpodon Demetrii II. dux 286. à
Tryphonianis superatur. *ibid.*
Satrapia Seleuco I. duæ & septuaginta.
33
P. Scipio Africanus, vide *Cornelius*, in
Hispania legatos & munera Antio-
chi VII. recipit. 299
Q. Metellus Scipio Pompei socer, Sy-
riæ Præses. 345
Scopas Aetolus Ptol. Epiphanis dux.
108. Cælesyriæ urbes capit. *ibid.*
profligatur ab Antiocho M. 110
Scribarum congregatio. 221
Scribonius Prætor. legatorum gentium
& Regum introductor. 115
Seditio Chyrrestorum militum. 74.
seditio exercitus Achæi. 80
Selene tertia Ptol. Physconis filia La-
thyro fratri in uxorem à matre data.
347. ab eadem illi erepta, mittitur
prouxorè Antiocho Epiphani 354.
post ejus mortem Antiocho Pio nu-

bit. 374. ad se Ægypti regnum per-
tinere existimans, filios Romam
mittit. 395. Syriæ populos ad de-
fectionem contra Tigranem solli-
citatur. 396. Seleuciæ capta occidi-
tur. *ibidem.*
Seleucia Mesopotamiæ datur Ant.
XIII. 404
Seleucia ad ostia Orontis sita libertate
à Pompeio donatur. 405
Seleucia urbes novem à Seleuco I. de-
nominatæ. 23
Seleucienses Mesopotamiæ mille talen-
tis ab Ant. M. mulctantur. 77
Seleucienses Syriæ ad ostia Orontis siti
Alexandro II. urbis ingressum re-
cusant, Antiochum IX. contra An-
tiochum fratrem recipiunt. 347.
Seleucia adipiscuntur. 352
SELEUCUS I. Antiochi & Laodices
F. I. ejus origo. *ibid.* cum Alex. M.
ad Persicam expeditionem proficiscit-
ur. 2. summus castrorum tribu-
nus. 3. Babyloniam fit Satrapa 4. ad-
versatur Eumeni. *ibid.* Antigonom
adjuvat. 5. rationem proventuum
Antigono reddere recusat. *ibidem.*
monitus à Demetrio in Ægyptum
se confert ad Ptolemæum. *ibidem.*
Ptolemæum Lyfimachum & Cas-
sandrum Antigono reddit inimicos.
6. in Cypro bellum gerit pro Pto-
lemæo. *ibidem.* Ptolemæum in Sy-
riam comitatur contra Demetrium.
7. recuperat Babyloniam. 8. Nica-
nore Medix Satrapam superat.
9. Nicator cognominatur. 10. Su-
sianam & Mediam ditioni adjicit.
11. diadema sibi imponit. 13. pluri-
mas provincias subigit. 14. Sandro-
cotto Indiæ Regi bellum infert. *ibi-
dem.* cum eo pacem facit. 15. com-
mune bellum contra Antigonom
suscipiendum censet *ib.* Antigonom

- vincit ad Ipsum. 16. Antiochia ad Orontem condit. 17. Stratonicen Demetrii filiam ducit uxorem. 18. eandem filio suo Antiocho donat uxorem. 22. plurimas urbes condit. 23. in eas Judæos transfert. *ibidem*. conspirat cum aliis Regibus contra Demetrium. 25. ejus sortis miserus non audet tamen eum recipere, sed custodiri Seleuciæ jubet. 27. Ptolemæum Ceraunum profugum recipit. 29. ad bellum contra Lyfimachum sollicitatus contra eum movet. 30. prælio cum eo decer-
tat, & Lyfimachus occiditur. 31. Asiam filio commendat in Europam transiturus. 32. à Ptolemæo Cerauno occiditur. *ibidem*. ejus elogium. *ibidem*.
- SELEUCUS II.** Callinicus dictus, Antiocho II. patri succedit. 52. Berenicen novercam & puerulum fratrem occidit jubet. 53. vincitur à Ptolemæo Evergete. 56. auxilium à fratre petit. *ibidem*. pacem init cum Ptolemæo. *ibidem*. victus à fratre Antiocho pro mortuo habetur. 57. Antiochiam fugit. *ib.* contra fratrem movet eumque fugat. 58. illum rursus profligat in Mesopotamia. 59. contra defectores in orientem proficiscitur. 60. vincitur & redit in Syriam. *ib.* iterum contra Arfacem movet & capitur. 61. obit. *ib.*
- SELEUCUS III.** Ceraunus dictus, Seleuco III. patri succedit. 65. contra Attalum movet. 66. veneno in Phrygia tollitur. *ibidem*.
- SELEUCUS IV.** Antiochi III. F. 112. in Æolide hiemat. 127. Phocæam recipit. 129. ditionem Eumenis depopulatur & Pergamum obsidet. 130. in pugna ad Sipylum ab Antiocho patri dextro cornu præfectus. 139 P. Cor. Scipionis filium dum è Græcia navigat, capit. 153. patri Antiocho succedit. *ibidem*. amicitiam cum Achæis renovat. 154. suppeditat de redditibus ad ministeria sacrificiorum templi Jerosolymitani. *ibidem*. Pharnaci Regis Ponti opitulari paratus. 155. obfidem Demetrium filium pro Antiocho fratre Romam mittit. 157. moritur oppressus insidiis Heliodori. 158. Laodicen sororem uxorem duxit. *ibid.*
- SELEUCUS V.** Demetrii F. diadema-
te invita matre Cleopatra accepto, ab ea occiditur.
- SELEUCUS VI.** Antiochi VIII. F. patri succedit in Syriæ regni parte quam ille occupabat. 360. Antiochum IX. patrum debellat & occidit. 361. Antiochiâ occupatâ se Nicatorum appellat. 365. ab Antiocho Pioprælio è tota Syria pulsus Mopsuestiæ vivus concrematur. 308
- P. Sempronius** Tuditanus, unus Romanorum ad Antiochum M. & Philippum Reges à Senatu missus. 106
- Ti. Sempronius** Gracchus Romanorum ad Antiochum IV. legatus, 185. idem ad res Græciæ inspiciendas missus 217.
- Senatus** ad Ant. M. legatos pro Attalo mittit. 109
- Septem** fratres Judæi carnem suillam edere recusant. 179
- Seron** Cælesyriæ dux à Juda profligatur. 186
- Servilius** Glaucia ad res Græciæ inspiciendas missus. 217
- Siclus** argenteus semiunciam pendit. 236. ejus æstimatio. *ibid.*
- Sides** cognomen ludibrii Antiochi

VII. 303
Signum victoriæ aureum in Jovis templo Antiochiæ. 334
Simon Benjamin templi Jerosolymitani præpositus. 156
Simon Judæorum Pontifex Mathathiæ F. Judæ & Jonathæ frater, ad liberandos Galilæos à Juda fratre mittitur. 203. ab Antiocho V I. à tractu Tyri usque ad fines Ægypti præponitur. 275. relinquitur ad præsidium Judææ. *ibidem*. Joppen contendit quæ se Demetrio II. tradere volebat. *ibid.* Jonatha fratre capto Judæorum dux renunciatur. 279. obsides & pecuniam pro fratre ad Diodotum mittit. *ib.* accepto cædis Jonathæ nuntio recipit ejus ossa, & sepelit Modin. 280. legatos ad Demetrium II. mittit. 284. pacem cum eo init. *ibid.* Gazam rebellem expugnat. 286. arcem Jerosolymam recipit. 287. legatos Romam de societate mittit. 288. Antiochi VII. societatem admittit. 291. ei Doram expugnanti copias mittit. 293. abalienatur ab illo, *ibid.* nunciatur Simoni quæ à Cendebæo Antiochi duce gesta sunt in Judæa. 204. filios in Cendebæum mittit, qui possigunt eum. 297. ipse insidiis Ptolemæi generi occiditur. *ibidem*.
Simulacrum Jovis aureum in templo Antiochiæ. 334
Smyrna Asylus à Seleuco Callinico facta. 55
Societas Romanorum cum Antiocho IV. renovata. 164
Socius & amicus P. Romani appellatur. Ant. IV. 175
Socrates Ptol. Philopatoris dux. 92
Solis Ciliciæ urbis cives, ab Argis oriundi. 144

Solemona mater septem fratrum constantissima. 179
Sophagastus Indorum Rex societatem cum Antiocho M. renovat. 104
Sornatius ad ordinandam Armeniam à Lucullo relictus. 398
Sospater Judæorum dux. 208
Sosiphanes Antiochi IV. ad Romanos legatus. 166. Romam iterum missus. 171
Sosthenes Macedoniæ Rex ab exercitu appellatus. 41. Gallos reprimat. *ib.* occiditur. *ibid.*
Sotratius arcis Jerosolymitanæ pro Ant. IV. custos. 167. fit Cypri præfectus. *ibid.*
Sosybius Ptol. Philopatoris à consiliis 84. 98
Soter cognomen Antiochi I. 42. Demetrii I. 221
Stasacus Malensium in Cypro Rex. 6
Stipendium Syriæ Regum seriùs Romanis præstitum. 164
Stirps Seleuci Philopatoris malè ob superbiam & sævitiam audiebat. 321
Stola majestatis insigne. 57
Stratagemata suppositi pueruli. 53. Seleuci Callinici ad fugiendum ut & Mystæ ejus amasiæ. 57. Tryphonis ad se salvandum. 294
Siraton Beræ Tyrannus. 377
Stratonice Demetrii Poliorcetis filia Seleuco Nicatori nubit. 18. ejus morbus. 19. Heliopolim ad templum construendum petit. *ibidem*. à Seleuco Antiocho Soteri in uxorem traditur. 22. filiam nomine Philam enixa. 19. à Smyrnenfibus consecrata, dea cognominatur. 44
Stratonice Antiochi II. filia, Ariarthis IV. Cappadociæ Regis uxor. 50

P. Sulpitio Cos. bellum contra Philippum demandatur. 107. unus è decemviris pro rebus Ant. M. componendis. 117
Sylas Judæus Lyfiadis Tyrannus. 405
Syniris exul, Achæum ad defectionem sollicitat. 80
Syri Tygranem Armeniæ Regem, Syriæ Regem eligunt. 387. ab eo deficiunt. 396
Syria ab Armenis vacua. 398. in provinciam redacta. 404. ejus regnum per 249. aut 250. annos perduravit. 406

T

TALENTA Argenti trecenta annua à Judæis Syriæ Regibus soluta. 186
Talentâ 15000 Euboica ab Antiocho M. Romanis soluta. 143. Polybio Attica sunt. 157. Seleuco 2000. pro morte Demetrii à Lyfimacho oblata. 28
Talentum 80. Romanis ponderibus pendet. 147. Poëtis oblatum à Strattonice. 20
Tarsenses in Cilicia rebellant. 167
Teleas Ant. M. ad Euthydemum legatus. 103
Telemnastus Cretensis Persæi Macedoniæ Regis ad Ant. M. legatus. 174
Telefarchus Ant. I. dux. 42
Templum Jerosolymitanum Jovi Olympio dicatur. 178. à Juda Machabæo purgatur. 190
Templum Garizimum Jovi Hellanico dicatum. 178
Templum Beli seu Jovis Elymæi. 148
L. Terentius decemvir ad ordinandas res Græciæ. 111
Terræ motus Antiœchiæ. 301. Rhodi

quodejectus est solis colossus. 61
Tessera Judæ Machabæi. 189
Thoas Ætolix legationis ad Ant. M. princeps. 119
Theatrum Tegeæ è marmore ab Ant. IV. institutum. 193
Themison equitatus Ant. M. præfectus. 43. Antiochi IV. à consiliis. 162.
Theodorus exercitum Alexandri Judæorum Regis profligat. 355
Theodorus Antigoni Coclitis Navarchus. 7
Theodotus custos thesaurorum Lyfimachi Sardium præfectus. 30
Theodotus Rhodius Antiochi I. equitatus præfectus. 43
Theodotus Bactrianæ Satrapa à Regibus Syriæ deficit. 49. regnum sibi asserit. 38
Theodotus Hemiolus contra Molonem Ant. M. dux. 69. Cælesyriæ fauces contra Ptol. Philopatorem ab Antiocho jussus. 81
Theodotus Ætolus Ptol. Philopatoris dux. 71. ab eo deficit ad Antiochum M. Ptolemaide ei tradita. 82. à Ptolomæo occidendo aberrat. 91
Theodotus à Nicanore Demetrii I. duce ad Judæos missus. 222
Theopator cognomen Alexandri I. 245
Theriaca Ant. M. adversus omnia venena. 148
Theris Græcorum ad Ant. IV. legatus. 170
Tigranes Armenius Rex, à Syris Rex Syriæ electus. 387. originem ab Artaxia qui regnum Armeniæ constituerat, ducit. 188. Cleopatram Mithridatis VII. filiam uxorem capit. *ibid.* à socero in societatem contra Romanos pellectus. 189. inita cum iis pace copias in Syriam transfert. *ibid.* ejus regnum

invadit. *ibid.* Magadatem illi præficit. *ibid.* audita Syrorum defectione in Syriam cum 50000. militibus descendit. 396. Ptolemaide obfessa & expugnata in Commagenam movet, & Selene quæ defectionem excitaverat occisâ, Antiochum petit. 397. focerum à Lucullo postulat dare constanter recusat. 398. in Armeniam reversus copias undique colligit. *ibid.* ad Tygranocertam à Romanis vincitur. 402. cum Lucullus in Mesopotamiam movisset, in Armeniam reversus pleraque loca celeriter recipit. *ibid.* contra Pompeium bellum gerere noluit. 403. ab eo pacem certis conditionibus accipit. *ibid.*

Timarchus Mileti Tyrannus. 47

Timarchus Babylonis fit Satrapa ab Ant. IV. 161. occiditur jussu Demetrii Soteris. 221

Timotheus Ptol. Philometoris ad Romanos legatus. 166

Timotheus Ant. V. præfectus. 203

Timotheus Antiochi V. dux. 208. contra Judæos decertans profligatur, 206. captus vivus dimittitur. *ibid.* iterum à Judæis superatur. 207. Gazaris captis occultatus occiditur. *ibid.*

Timotheus Orophernis Cappadociæ Regis ad Romanos legatus. 31

Timotheus Demetrii I. amicus pecuniam ab Oropherne recipit. 232

Tiridates Arsacis frater. 48

Tiris Ant. M. dux, Thracibus præfectus. 113

Tisri mensis September Hebræorum. 10

Tlepolemus Ptolemei Epiphanis tutor 105. Ptol. Physconis ad Ant. IV. legatus. 170

C. Triarius Luculli legatus à Mithri-

date victus.

402

Tristitia non solet celari. 20

Trulla vinaria ex una gemma prægrandi excavata. 395

Tryphana Ptol. Physconis filia, Antiochi VIII. uxor. 349. Cleopatram sororem Antiochiæ captam ad occidendam quærit. *ibid.* ipsa deinde ab Antiocho cognato capta sororis manibus parentat. 350

Typhon nomen Diodoti post regnum Syriæ occupatum. 296

Thychon provinciæ ad rubrum mare Præfectus sub Ant. M. 78

Tydeus Elæus insignis statuarius. 28

Tymon Lydiæ præfectus. 142

Tyrri Demetrio II. fideles. 319

Turris Stratonis libertate à Pompeio donata. 406

V

VECTIGALIA Cælesyriæ, Phœnicia, Judææ & Samariæ inter Reges Syriæ & Ægypti divisa. 154

Venus Stratonice. 44

Verres, Siciliæ Prætor, Ant. XIII. munera quæ Romam attulerat, subripit. 395

Victoria aureum signum in Jovis templo Antiochiæ. 334

P. Villius è decemviris à Senatu missus ad ordinandas res Græciæ. 111. ad Ant. M. legatus. 117

Urbes Asiæ Ant. M. vectigales, fiunt liberæ & immunes. 144

X

XANTHICUS Macedonum mensis Martio & Aprili respondens. 17

Xantippus provinciarum trans Eu-

- phratem à Ptol. Evergete factus.
54
Xanthus provinc. trans Euphratem
pro Ptol. Evergete præfectus. 54
Xenetas Achæus Ant. M. dux contra
Molonem rebellem. 71. Tigrim
trajicit. 72. à Molone profligatur
& occiditur. 73
Xerxes Rex Persarum. 33
Xistophori. 76

Z

- Z** *ABDIEL*, al. *Zabellus*, Ara-
biz dynasta. 252
Zabliphilus Arabs pro Ant. M. mi-
litat contra Ptol. Philopatorem.
90
Zabina mancipium sonat. 313
Zachæus dux Judæorum. 206
Zeno Tyrannus res suas prætiosas Ge-

- rasæ detinet. 391
Zenon Sardium præfectus. 142
Zeuxis dux Ant. M. 171. Lydiæ præ-
fectus. 107. mediæ aciei ad Sipy-
lum præest cum Antipatro & Phi-
lippo. 139. legatus ad L. Corn. Sci-
pionem de pace pro Antiocho
III. 142
Zebes Gortynius Antiochi III. dux.
90
Zipates Bithyniæ regulus. 32. Antio-
chi Soteris copias delet. 41
Zipates Junior Zipætis F. & Nico-
medis frater. 42
Zizus Princeps Arabum. 377
Zoilus turris Statonis turris & Gazæ
Tyrannus. 352. ad Ptolemæum ve-
nit contra Alex. Jannæum petens
auxilium 333. ab ipso deinde capi-
tur. *ibid.*

INDEX

IN NUMISMATA.

A

- A** littera initialis Antiochiam denotat. 260. 366
- Achaus* capite pelle leonina ornatus. 151
- Era* Aradiorum. 345
- Era* Seleucidarum in nummis Antiochi III. 150. Seleuci IV. 159. Ant. IV. 197. Demetrii I. 240. 241. 242. 243. Alexandri I. 254. 256. 263. Demetrii II. 270. 271. 285. 289. 314. 319. 322. Antiochi VII. 304. 306. 307. 308. 309. 310. Alexandri II. 317. 320. Antiochi VIII. 328. 331. 333. 335. 338. 339. 341. 342. 343. 344. Antiochi IX. 348
- Acrofolium* sydoniorum Symbolum. 159. 242. 286. 289. 343. 369
- Adonis* nupsit Veneri. 273
- Ala*, fortitudinis symbolum. 37
- Ala*, fulmini ad ejus celeritatem addita. 357
- Ala* Regum capitibus ad terrorem addmotæ. 45
- Alexander* M. Jovis filium se prædicans. 36. Palladem summopere venerabatur. 258
- ALEXANDER** I. Syriæ Rex, Theopator cognominatus. 254. Alexandri M. nomen & res gestas vult imitari. 258. exuviis leonis capite ornato signatur. 259. galeâ armatus. *ibidem*. coronâ radiatâ redimitus. 258
- ALEXANDER** II. radiatâ coronâ insignis. 324. hederaceâ redimitur. 329
- Amalibææ* capræ cornu. 325
- Amphora* diota. 358
- Anchora* nota Seleucidarum naturalis. 271
- Annales* veteres ex nummis illustrantur & emendantur. 255
- Antigonus*, vulgò Tutor dictus, cum cornibus hircinis in ejus nummis. 386
- ANTIOCHUS** I. cum Soteris cognomine in nummis non reperitur. 45. cum diademate & ala sub aurem signatur. *ibidem*.
- ANTIOCHUS** II. cum Dei appellatione non prodit in nummis. 51
- ANTIOCHUS** III. cum Magni nomenclatione in nummis non inscribitur. 149
- ANTIOCHUS** IV. primus cognomen

in nummis usurpavit. 193
ANTIOCHUS V. Eupator dictus. 219
ANTIOCHUS VI. Dei Epiphanis Nipho-
 cephori cognomen sibi vindicat. 281
ANTIOCHUS VII. Evergetis titulum ambivit. 305
ANTIOCHUS VIII. Epiphanis appellationem quæsit. 339
ANTIOCHUS IX. Philopator vocatus est. 348
ANTIOCHUS X. Eusebes sive Pius cognominatus. 393
ANTIOCHUS XI. Philadelphi nomine ab aliis discernitur. 271
ANTIOCHUS XII. Dionysus est appellatus. 282
ANTIOCHUS XIII. Callinici cognomen assumpsit. 407
Antiochia ad Callirhoen. 199
Antiochia ad Daphnem. 198
Antiochia ad Ptolemaidem. 202
 ΑΠ. literæ initiales Apamenses significant. 324
Apollo Jovis & Latonis fil. eodem partu cum Diana editus. 45. ad originem Seleuci Nicatoris signatus in nummis, spectat. 51. 215. *Apollo* & *Sol* unus & idem. 341. *Apollo* & *Bacchus* unus & idem. 385
Apollo vestitu muliebri. 241. 243
Apollo sedens. 45. 50. 67. 149. 194. 196. 256
Apollo stans innixus arcu. 63. 259. 315. columnæ. 366. tripode. 63
Apollo stat spiculum vibrans. 195
Aquila nutrix Ptolemæi Lagi. 257. innixa fulmini stemma Regum Ægypti. 257. in nummis Alexandri I. in gratiam Cleopatæ uxoris Philometoris filia. 256. 263. item Demetrii II. 270. 285. 289. 318. 319. 321. item Antiochi VII. 304. 308. in nummis Antiochi VIII. in

gratiam Tryphænæ Ægypti Regis filia. 341
Aquila in nummis, fortitudinis aut imperii symbolum. 152
Aquila coronæ insistent. 151
Aquila Tiara Tigranis insculptæ Armeniarum symbolum. 399
Apamea urbs Syriæ ad Axium id est Orontem fl. sita. 261
Apamensium nummus. 235
Aphri venerem colunt cælestem. 273
Aradiorum nummi. 342. 344
Aradus urbs Phœnicia. *Alylus*. 344
Arsinoe Ptol. Philadelphi uxor, Dea vocata. 337
Astarte Sidoniorum Dea. 272. 273
 ΑΣΠΟΡ stella seu Venus. 272
Alylus Apollinis, Antiochia. 198.
Aradii à Seleuco Callinico concessus. 134. Tyrii ab Antiocho VII. 305. 307. 308. 319. 322
Athenienses fictilium vasorum inventores. 336
 ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ in Tryphonis nummo. 296
Axiu fl. pro Oronte dictus. 261

B

BACCHUS & *Apollo*, unus & idem. 385. ejus apud Syros insignis cultus. 364. stans cum thyrsos & cotylo. 317. 320. 364.
Βάλας vel *Βάλλης* non reperitur in nummis. 254
Barba decoratus Parthorum more Demetrius II. 313
Berenice Ptolemæi Lagi uxor Dea vocata. 347
Bos ad Seleuci Nicatoris factum adulat. 37

C

CALLINICUS Seleuci II. cognomen non reperitur in nummis.

nummis. 62. Demetrii III. nomen. 379. Antiochi XIII. appellatio. 407
Caduceus, pacis symbolum. 240
Cantharus, vas Baccho sacrum. 321. 385
Capita jugata Alexandri I. & Cleopatæ ejus uxoris. 255. Antiochi VIII. & matris. 328. 336
Capita Dioscurorum apud Tripolitinos. 336
Caput Jovis. 38
Caractères Phœnicii. 197. 200. 273. 308. 332
Carchesium, vas Baccho sacrum. 385
Cassis seu galea, capitis ornamentum. 260
Cerannus cognomen Seleuci III. non reperitur in nummis. 67
Cyrrhi Syriæ urbis nummis. 261
Clava Herculis Tyrriorum in nummis symbolum. 256. 263. 270. 304. 308
Cleopatra cum Alexandro marito. 255. cum Antiocho VIII. filio. 328. præponitur filii inscriptioni. 331. 333. 334. & eius titulo inscribitur. 337
Concilii Calchedonenfis in actis Tyrriorum epocha. 305
Coppa litera numeralis. 335. 338. 339. 341. 343. 344. 348
Coronâ radiatâ primus usus est Antiochus IV. 195. 198. 199. 210. deinde Demetrius I. 239. Alexander I. 259. Alexander II. 324. Antiochus VIII. 337. 339. 341. 343. Antiochus IX. 363. Antioch. XII. 382. 383. 384. 385. 386
Coronâ hederaceâ insignitur Alexander II. 383. cur Baccho tributa. 330
Corona tripodi imposita. 62
Corona sub unguibus aquilæ in nummo Achæi. 151

Cornu galeis adfixum. 296. 386
Cornucopia ab Archeloi capite ab Hercule revulsam. 243. abundantia & fertilitatis symbolum. 345. 359. . 241. Antiochiæ in Ptolemaidis regione sitæ insigne. 296. 340. 343
Cotylus, vas Baccho sacrum. 321. 364. 385
Crater, vas Baccho sacrum. 385
Crescens lunæ, urbis cujusdam symbolum. 33
Cyzicenus cognomen Antiochi IX. ludibrii in ejus nummis non reperitur. 362
Cydaris Armeniorum Regum insigne. 399

D

Δ Litera initialis ad Damascenos spectat. 314 323. 330
Damasceni nummum in Ant. XII. honorem signant. 382
Damascus à Baccho excoriatus, unde Damasco urbi nomen. 330
Daphne Pelæi fl. F. in laurum mutata. 262
Delphinus Neptuno cur tributus. ibidem.
 DEMETRIUS I. Soter in nummis cognominatur. 238. 239. 241. 242. 243
 DEMETRIUS II. Nicator in nummis vocatur. 271. 314. 315
 DEMETRIUS III. inscribitur Pnilometor Evergetes & Callinicus. 378
Demetrius Nicator prolixâ barbâ Parthorum more ornatur. 313
Deus, vesana Regum Syriæ nomenclatio. 194. in Antiocho IV. 195. Demetrio I. 238. Demetrio II. 271. 315. Antiocho VI. 281
 & eius id est Deæ appellatio in nummis

Cleopatraz cum Antiocho VIII. filio. 337
Diadema Tigranis tiaram circuit. 399
Dionysus cognomen Antiochi XII. 382
Dionysus nomen Bacchi. *ibid.*
Dioscuri fratres, Jovis & Leda filii. 394

E

E Littera ad Emesam Syriæ urbem spectat. 324. 364
Elephantorum currus. 38
Elephas lychniphorus. 383
Epiphanes cognomen Antiochi IV. 194. 195. Antiochi VI. 281. Antiochi VIII. 339. 343. 344. 357. 358. 359. Seleuci VI. 365. 366. 369. Antiochi XI. 371. Antiochi XII. 382. 383. 384. 385. 386. Philippi. 390. Antiochi XIII. 407
Epocha Tyrionum. 305. vide *Asylum*.
Equus in Seleuci II. nummis. 63 bellicosum populum indicat. 64
Evergetes cognomen Alexandri I. 254. 255. 256. Antiochi VII. 306 309. Demetrii III. 378
Eusebes cognomen Antiochi X. 393
Eusebii auctoris in epocha Tyrionum error. 305
Exuvie leonis caput adornantes. 35. 37. 259

F

Jo. **F**ABER. Commentar. in Fulv. Ursinum. 149. 243. 328
Fax ardens elephantis promuscide implicita. 383
Fistilia vasa Athenis primum inventa. 358

Figura fluvii Orontis. 399. 400
Fulmen, Seleuciensium insigne. 348. 357. 379. summi imperii symbolum. 196

G

GALEA in nummis. 295. 386
Geminorum signa. 394
Genius urbis Antiochia sedens in rupibus. 399. 400 stans. 408
Hub. Golizius in Thesauro. 36. 240. 243. 256. 259. 306. 317. 362. 390. 399

H

H Pro E ponitur Ionicè, Atticè & Æolicè. 397
H. litteræ initialis ad Heliopolitanos Syriæ spectat. 363
Hasta inversa, quietis symbolum. 36
Hastarois Dea, eadem quæ Astarte. 273
Hedera Baccho dicata. 383. dolorem ex ebrietate sanat. *ibidem.*
Hercules Tyrius primus navigare docuit. 257. ejus templum Tyri. *ibidem.*
Herculis ab origine Reges Syriæ descendere profitebantur. 35
Historia antiqua nummis illustrata. 381

I

IACULUM, Apollinis arma 45
Jovis simulachrum in templo Apollinis Daphnæi. 198
Isis modio insignita. 330
Judæi Liberi sacra celebrare coacti. 320
Juppiter sedens in Seleuco I. 36. Ant. V. 218. Alexandri II. 254. 255.

258. 261. 262. Demetrii II. 314.
 Antiochi VI. 281. Antiocho
 IX. 364. Philippi. 300. Antio-
 chi X. 393.
Juppiter stans in Antiochi IV. num-
 mis. 195. 198. 199. 200. Alexan-
 dri I. 260. Antiochi VIII. 342.
 344
Juppiter tutelare urbis numen. 258
Juppiter sub fulminis symbolo. 348
Juppiter pro anno à Scaligero putatus.
 342
Juppiter in Judææ urbium nummis si-
 gnatus. 199

L

- L**ACUS bituminis ferax. 199
Ladon vetus Orontis fluvii no-
 men. 262
Laodicea urbs Syriæ ad mare. 262
Laurus Apollini sacra in memoriam
 Daphnes. 62. 358
Leonis exuvia. 36. 37. 259
Lychniphorus elephas. 383
Litteræ numerales, vide *Æra Seleuci-*
darum universo ordine Phœnicium
 more scribuntur. 159
Litteræ Phœnicæ, vide *Caractères*
Phœnicii.
Littera Φ. ad Philadelphenses spe-
 ctat. 372
Loius Ægyptia, abundantia symbo-
 lum. 306. 307. 331
Lumina in Bacchi sacris. 383
Luna à lucendo dicta. 397

M

- M**. Litera initialis Marathenos
 Phœnicæ populos indicat.
 319
Macedonia Reges genus ab Hercule
 derivare se jactabant. 35. 256

- Machabæorum* libri illustrati plurimis
 locis, eorum chronologia compro-
 bata. 255. 263. 270. 285. 304
Mercurius in nummo Demetrii I.
 240
Minerva tutelaris Dea. 258. bello-
 rum præses. 308. Athenis tem-
 plum habet. 336. *Cyrrhestis* appel-
 lata. 361. Minerva in nummis. 257.
 309. 324. 362. 363. 368. 371
Minos Rex Cretæ. 197
Mitra Persis Venus. 273
Mons Cassius. 348
Mulier turrita infidens scopulis An-
 tiochiensium symbolum. 400
Mulier cum modio in capite stans,
 Antiochenium insigne. 407

N

- N**EPTUNUS sedens cum del-
 phino. 262
Neptunus tutulatus stans cum triden-
 te. 333
Nicator cognomen Seleuci Nicatoris.
 36. Demetrii II. 271. 314. 315.
 Seleuci VI. 365. 366. 369
Nicephorus cognomen Antiochi VI.
 281
Noctua ales Minervæ sacra. 260. A-
 theniensium nummorum symbo-
 lum. 335. ad pedes Jovis. 261. in-
 fidens amphoræ diotæ. 335. 338
Nonnius Goltzii commentator. 250
Nummi ferrati. 330
Nummi aurei rarissimi. 51
Nummus aureus Antiochi III. sus-
 pectus. 150
Nutrices Bacchi in Pantheras con-
 versæ. 384

O

OPHITES, nomen olim Oron-
tis.

Orontes diversis nominibus appellatus.

262. ipsius figura in nummis. 400

Osiris maritus *Isidis*. 330

P

PALLAS bellorum præses, vide
Minerva. 258

Palma victoriæ præmium. 257

Palma ramus in nummis Apamen-
sium. 225. 385. Antiochen-
sium. 400. 408. Laodicensium. 296

Panthera Baccho sacra. 384

Car. Patinus. 36. 306. 369

Pellis leonina in num. Seleuci I. 35.

37. Achæi. 151. Alexandri I. 259

Φ. littera initialis Philadelphenses

spectat. 372

Philadelphus in nummis Demetrii II.

271. cognomen Antiochi XI. 372

Philippi. 390

Philippus Persei pater cornibus hir-

ciris ornatus. 386

PHILIPPUS Rex Syriæ. 390

Philometor cognomen Demetrii III.

379

Philopator cognomen Demetrii. 238.

Antiochi IX. 362. Ant. XIII.

407

Phœbus idem cum *Apolline*. 45

Phœnicia lingua in nummis signata.

201

Pilei Dioseurorum, Tripolis urbis

Phœniciæ symbolum. 296. 336

Pollux Castoris frater immortalis.

394

Pompa Bacchi ex India redeuntis. 383

Pyrrhus cum hircinis cornibus in ga-

lea. 387

R

REGES Syriæ primis tempori-
bus cognomina in nummis
non signabant. 62

Rhodi Solem, Apollinem & Diony-
sum seu Bacchum unum reputa-
bant. 386

Rhosus urbs Syriæ, fictilium vasorum
officina. 358

S

SATTRI in pompa Ptolemæi
Philadelphæ. 383

Seyphus, vas Herculi sacrum. 321.

item Baccho. 385. ejus descriptio.

ibidem.

Selene mater Antiochi XIII. 397.

unde dicta. *ibid.*

SELEUCUS I. cognominatus Nicator,

in nummis cum hac appellatione

non reperitur. 36. ejus nummi. 35.

& 37

SELEUCUS II. dictus Callinicus, cum

hoc cognomine in nummis haud in-

scribitur. 62. ejus nummi. 63

SELEUCUS III. Ceraunus appella-

tus, cum hoc titulo in nummis

haud invenitur. 67. ejus nummus.

ibidem.

SELEUCUS IV. ab aliis Philopator,

ab aliis Soter vocatus, neutro no-

mine in nummis insignitus, cum li-

teris numeralibus dignoscitur. 159

SELEUCUS VI. Epiphanes Nicator

in nummis nominatur. 365. ejus

nummi. 366. 368

Selencus, vulgò Cybiosactes, Antiochi

XIII. frater, nupsit Berenici. 397

Selencienfes ad ostia Orontis siti num-

mus Antiocho VIII. dedicant.

357. item Ant. IX. 348

Sid. vox Phœnicia venationem sonat.
242. 306

Sidon, urbs antiquissima & Phœnicia
primaria. 242. ejus nummi. 159.
242. 286. 289. 343. 369

Sol & Bacchus idem & unus. 241.

Sol urbis Antiochiæ insigne. 399

Soter cognomen Antiochi I. in num-
mis non reperitur. 45. cognomen
Demetrii I. 238. 239. 241. 243

Ezech. Spanhemius. 36. 37. 51. 201.
255. 306. 369. 399. 410.

Spica Samosatensium insigne. 325

Stella Aradiorum symbolum. 63. 64

Stella galæis impositæ Castorem &
Pollucem denotant. 394

Stratonice à Smyrnæis consecrata. 337

T

TEMO in nummis, urbis mariti-
mæ symbolum est. 291

Templum Apollinis apud Daphnem
Antiochiæ suburbium celeberrim-
um. 358. Herculis Tyri superbif-
simum. 257. Castoris & Pollucis,
apud Trypolitanos Syriæ. 395. Mi-
nervæ apud Cyrrhestes. 260. Ilii,
Palladis magnificentissimum. 258

Theopator cognomen Alexand. I. 254.
255. 256

Θεός in nummis Antiochi IV. 194.
vide *Dens*.

Thyrus Bacchi hasta. 317. 320. 364

Tiara Armeniorum regum infula. 399

Tigranes Rex Armeniæ, ejus nummi.
339. Regum Rex appellatus. 400

Tridens peculiare Neptuni sceptrum.

333. ipsi à Cyclopibus datus. 262

Tripolitani Dioscuros venerantur. 3, 6.
eorum nummus. 394

Tripus in nummis. 62. ad Apollinem
spectat. 318. 366

Tyrimis Sidoniorum symbolum. 159.
272. 273. 308. Tyriorum etiam in-
signe. 150. 151. 197. 240. 272

Trifannus in numm. Comm. 36. 325.
369

Tryphana Ptolemæi vulgò Phylæonis
filia. 341

Tryphonis cognominis explicatio. 296

Turrita corona, magnarum urbium
ornamentum. 400

Tyrii primi navigare cœperunt. 197.
eos docuit Hercules. 257. primitri-
remium inventores. *ibid.* Carthagi-
nem condiderunt. 197. Antiocho
III. nummos signarunt. 150. Antio-
cho IV. 197. Demetrio. I. 240.
Demetrio II. 272

Typhon antiquum Orontis fluvii no-
men. 22

V

VASA fictilia Rhosi Syriæ ur-
bis in magno pretio. 358

Velum in capite divinitatis symbolum.
255

Venus Sidoniorum Dea Tyro conce-
pta. 273

Fulv. *Urfinus*. 386

Victoria in nummis Demetrii I. 239.
Antiochi VII. 306. Antiochi VIII.
& Cleopatæ. 336. Antiochi X. 393

Vva racemus Philadelphensium sym-
bolum. 372

FINIS.

ERRATA TYPOGRAPHICA.

- Pag. 4. vers. 24. lege sexcenti.*
P. 6. v. 25. l. Malienfium.
P. 6. v. 25. l. pristinam.
P. 10. v. 16. ante Christum 312.
P. 18. v. 10. post Justinus, adde nar-
rant.
P. 26. v. 28. Cataonia.
P. 47. v. 5. exilium. ibidem v. 9. pro
cognomine ipsi, l. cognominis
ipse.
P. 48. v. 12. pro Andromachi, l. An-
tiochi Soteris.
P. 49. v. 16. Hypasim.
Ibid. v. 22. Laodicen.
P. 52. v. 4. parricidio.
Ibid. v. 5. cœpit.
P. 60. v. 17. pro filia, l. soror.
P. 80. v. 6. Pergami.
P. 90. v. 28. Pisidiam.
P. 92. v. 15. quadraginta.
Ibid. v. 20. collactaneus.
P. 93. v. 8. cœpit.
P. 96. v. 23. pro quare, l. gnari.
P. 98. v. 15. SELEUCO II.
P. 102. v. 23. alam.
P. 109. v. 3. communem.
P. 114. v. 23. post esset, adde, cense-
bat.
P. 132. v. 15. Chariclitus.
P. 133. v. 16. Megisten.
P. 134. v. 2. dele a, ante Româ.
P. 158. v. 13. non successit.
P. 159. v. 21. pro Tyri, l. Sidonis.
P. 181. 182. 183. 184. ad marginem,
l. 146.
P. 185. v. 19. Romam.
Ibid. v. 28. post cognoverat, adde, re-
nuntiare potuit.
P. 192. v. 21. post notho, adde, ex Bala
ut aiunt.
P. 211. v. 12. obtenturum.
P. 214. v. 17. ad marginem, adde, SE-
LEUCID. AN. 151.
P. 215. ad marginem, 151.
P. 216. ad marginem, 151.
P. 228. v. 8. à prophetis.
Ibid. v. 10. non potuerit.
Ibid. v. 24. Menochares.
P. 232. v. 16. τετραπυρον.
P. 235. v. 22. aurum coronarium.
P. 237. v. Funccius.
P. 240. v. 13. ΔΝΡ.
P. 243. v. 11. regno etfi à Tyranno
vexato.
P. 247. v. 16. Ciliciam.
P. 252. v. 6. Oenoparam.
P. 254. v. 3. veredariorum.
P. 259. v. 9. pro redimebant, l. ange-
bant.
P. 261. v. 3. pro 174. leg. 164. ut
etiam v. 6.
Ibid. v. 7. Cyrtheftes, & v. 8. Cyr-
rhus.
P. 267. v. 12. que.
P. 273. v. 4. Sidoniorum.
P. 277. v. 11. pro decepta clade, l.
de accepta clade.
P. 280. v. 5. Diodotus.
P. 289. v. 11. pro anteriore nummo,
l. posteriori parte.
Ibid. v. 14. Sidoniorum.
P. 296. v. 18. pro caput, l. cornu.
P. 301. v. 13. Assyria.
Ibid. v. 24. cœpit.
P. 302. v. 26. pro Grotius, l. Oro-
sius.
P. 310. v. 6. pro seu Corsica, l. insu-
la maris Ægæi.
P. 312. v. 30. pro inter, l. instar.
Ibid. v. 31. adde extructum.
P. 313. v. 9. conversatione.
P. 314. v. 5. l. an. 184.

P. 308. v. 7. attributis.

P. 350. v. 11. l. anno 199.

Ibid. v. 13. pro Lyciæ maritimam, l.
Pamphyliæ mediterraneam.

P. 362. v. 10. dele cur.

P. 365. v. 5. dele donec verò prodit.

P. 369. v. 1. pro ANTIOXOT, l. SE.

AEYKOT.

P. 376 v. 8. Laodiceæ.

P. 386. v. 22. Willapando.

P. 391. v. 6. Adida.

P. 395. v. 2. Soenicadis.

Ibid. v. 13. arbitrabantur.

P. 397. ad marginem, l. an. 243.

MONITUM.

IN Apothecis LUD. BILLAINE, (viâ & juxta Ecclesiam Ma-
thurinensium) plurimi sunt libri de Antiquis NUMISMATIBUS,
putà Ant/AUGUSTINI, Ducis CROYACI, CAR. PATINI,
FUL. URSINI, HUB. GOLTZII, HEMELARII JAC. OIZELII,
JO. VAILLANT, JO. TRISTANI, OCT. DE STRADA, SPAN-
HEMII, & aliorum, quorum Catalogus eruditis communicabitur.

Idem Lud. Billaine sequens opus suis impensis edidit.

FAMILIÆ AUGUSTÆ BYZANTINÆ, seu *Stemmata Imperato-
rum Constantinopolitanorum*, ex Grecis ac Latinis scriptoribus, veteri-
busque monumentis accuratè descripta: quibus accedunt eorundem Angu-
storum Icones aliquot, ex tabellis Græcicis, ac Codicibus manuscriptis.
Preterea NOMISMATA AUREA, ARGENTEA, ÆREA, à Con-
stantino M. ad Constantinum Dragazen ultimum CP. Imperat. ex Re-
gis Christianissimi aliorumque Gazophylaciis, per singulas familias dige-
sta, & LX. Tabulis æneis descripta. Auctore CAR. DU FRESNE
Domino DU CANGE, Regi à Consiliis, & Franciæ apud Ambianos
Quæstore. fol. Paris. 1680. magnâ, med. & parvâ chartâ.

SUMMA PRIVILEGII

Regis Christianissimi.

Auctoritate Regiâ sancitum est, ne quis *Imperium Seleucidarum, sive HISTORIAM REGUM SYRIÆ ad fidem Numismatum accommodatam*, per JOANNEM FOY-VAILLANT, intra decem annos à prima Operis editione numerandos imprimat, aut alibi impressam in hoc Regno divendat, præter ejusdem dicti Vaillant voluntatem, aut eorum quibus id juris concefferit; hocque omnibus perinde clarum, notum, indictum habeatur, ac si Regii Diplomatis sententia Operis initio præfigatur, finive postponatur. Qui secus faxit, librorum confiscatione, & pœnis Regio Diplomate declaratis mulctabitur. Datum Parisiis die xvii. Augusti ann. M. DC. LXX X.

De mandato Regis, signat. DALENCE.

Quod quidem Diploma in Acta Typographorum Parisiensium relatum est die xxiii. Augusti eodem anno à C. ANGOT Syndico.

Idem D. Foy-Vaillant jure suo cessit Ludovico Billaine, Bibliopolæ Parisiensi, die 1. Sept. ejusd. anni.

Prima Operis Editio finita est xv. Maii 1681.